

THE CONVOLUTED UNIVERSE

BOOK THREE

DOLORES CANNON

Tarafından yayınlandı:

e-Kitap Yayıncılığı

UFOtelevizyon

2321 Abbot Kinney Bulvarı.

Venedik, Kaliforniya 90291

Bizi çevrimiçi ziyaret edin: www.UFOTV.com

Bu veya herhangi bir UFO TV ürünüyle ilgili teknik yardım için,
bizi ziyaret edin www.ufotv.com veya arayın:

1-800-350-4639

DÜNYA: 310-578-5300

Döviz: 310-578-5308

Pan-Amerikan ve Uluslararası Telif Hakkı Sözleşmeleri kapsamındaki tüm hakları saklıdır. Bu kitabın tamamı veya bir kısmı, fotokopi, kayıt veya şu anda bilinen veya bundan sonra icat edilecek herhangi bir bilgi depolama ve erişim sistemi de dahil olmak üzere elektronik veya mekanik herhangi bir biçimde veya "kar amacı gütmeyen" de dahil olmak üzere herhangi bir yöntemle çoğaltılamaz. yayıncı UFOTV e-Kitap Yayıncılığı'nın yazılı izni olmadan.

© 2008 Dolores Cannon'a aittir. Birinci ve İkinci Basım 2008

Her hakkı saklıdır. Bu kitabın hiçbir kısmı, kısmen veya tamamen, yazılı izin alınmaksızın, fotokopi, kayıt dahil olmak üzere elektronik, fotoğraflık veya mekanik herhangi bir biçimde veya herhangi bir bilgi depolama ve alma sistemi yoluyla veya herhangi bir yöntemle çoğaltılamaz, iletilemez veya kullanılamaz. Edebi makaleler ve incelemelerde yer alan kısa alıntılar hariç, Ozark Mountain Publishing, Inc.'den alınmıştır.

İzin, serileştirme, yoğunlaştırma, uyarlamalar veya diğer yayın kataloğumuz için Ozark Mountain Publishing, Inc., PO box 754, Huntsville, AR 72740, ATTN: İzinler Departmanı'na yazın.

Kongre Kütüphanesi Yayın Verilerini Kataloglama

Top, Dolores, 1931-

Kıvrımlı Evren - Üçüncü Kitap, Dolores Cannon tarafından

Üçüncü kitap da *Kıvrımlı Evren* serisi hipnotik geçmiş yaşam gerilemesi yoluyla çok sayıda denekten elde edilen metafizik bilgileri sağlar.

1. Hipnoz	2. Reenkarnasyon	3. Geçmiş yaşam terapisi
4. Metafizik	5. Tanrı Kaynağı	6. Yeni Dünya
I. Cannon, Dolores, 1931-II.	Reenkarnasyon	III. Metafizik
IV.	Başlık	

Kongre Kütüphanesi Katalog Kart Numarası: 2001135281

ISBN: 978-1-886940-79-6

Kapak Resmi ve Tasarım: www.enki3d.com
Kitap seti: Cezayir, Bell MT, Times New Roman
Kitap Tasarımı: Julia Degan

Bilgelik asıl Şey;

bu nedenle bilgelik edinin;
ve tüm elde ettiklerinle,
anlayış edinin.

Bu kitabın yazarı tıbbi tavsiye vermez veya fiziksel veya tıbbi sorunların tedavisi için herhangi bir tekniğin kullanılmasını önermez. Bu kitapta yer alan tıbbi bilgiler Dolores Cannon'un müşterileriyle yaptığı bireysel görüşmelerden ve seanslardan alınmıştır. Hiçbir şekilde tıbbi teşhis amaçlı değildir veya doktorunuzun tıbbi tavsiyesi veya tedavisinin yerini alması amaçlanmamıştır. Bu nedenle yazar ve yayıncı, herhangi bir kişinin bu bilgileri yorumlaması veya kullanması konusunda hiçbir sorumluluk kabul etmez.

Bu oturumlara katılan müşterilerin kimliğini ve mahremiyetini korumak için her türlü çaba gösterilmiştir. Oturumların yapıldığı yer doğrudur ancak yalnızca adlar kullanılmış ve bunlar değiştirilmiştir.

İçindekiler

giriş		1
Bölüm 1:	Keşfetmeye Gidelim	5
Bölüm 1:	Benim Evrimim	7
Bölüm 2:	Tipik Vakaların Özeti	22
Bölüm 2:	İnsan Dışı Bedenlerde Yaşam Diğer	53
Bölüm 3:	Yaşam Formları	55
4. Bölüm:	Farklı Yaşam Formları	73
Bölüm 5:	Yeşil Gezegen	101
Bölüm 6:	Yapı Önemli Değil	108
Bölüm 7:	Hücrelerin Bilinci Her Şeyin	127
Bölüm 8:	Bilinci Vardır	131
Bölüm 3:	Diğer Varlıklardan Yardım Mavi	155
Bölüm 9:	İnsanların Hayatta Kalması	157
Bölüm 10:	Gezegeni	171
Bölüm 11:	Yeraltı Kara Delik	182
Bölüm 12:	Enerjisi	196
Bölüm 4:	Dünya'ya İlk Kez Gelenler	215
Bölüm 13:	Gönüllüler	217
Bölüm 14:	Karı koca İlk Defa Yapacak Olanlar İlk Defa	255
Bölüm 15:	Yapacak Olan Bir Çocuğun Doğuşu	269
Bölüm 5:	Kaynak	297
Bölüm 16:	Geçmiş Yaşamlar Artık Kaynağa	299
Bölüm 17:	Dönüşün Önemi Değil	310
Bölüm 18:	Kıvılcım Ayrılıyor	329
Bölüm 19:	Küre	334
Bölüm 20:	Bilme Tapınağı	344
Bölüm 21:	Paralel Dünyalar	355
Bölüm 22:	Boşluk	370

Bölüm 6:	Yaratılış	389
Bölüm 23:	Uygulama Yeri	391
Bölüm 24:	Başlangıca Dönüş	407
Bölüm 25:	Farklı Bir Yaratılış	
	Yasası ve Fizik	417
Bölüm 26:	Okyanusların Yaratılışı	433
Bölüm 27:	İlk Canlıların Gelişi Bir	461
Bölüm 28:	Gezegenin Yıkılışı	469
Bölüm 7:	Yeni Dünya	499
Bölüm 29:	Yaklaşan Değişim	501
Bölüm 30:	Kaos Zamanında Geride	516
Bölüm 31:	Kalanlara Yardım	540
Bölüm 32:	Fiziksel Etkiler	
	Beden Değişirken	549
Bölüm 33:	Kütüphane	557
Bölüm 8:	Olağandışı Enerjiler	565
Bölüm 34:	Tamamen Yeni	
	Çağırıcı Yanıtlayan	567
Bölüm 35:	Walk-In'e Alternatif	598
Bölüm 36:	Dünyalar Gezgini	614
Bölüm 37:	Şifa Enerjisi Nihai	635
Bölüm 38:	Çözümü Konuşuyor	651
Bölüm 39:	Emilim	671

GİRİŞ

Okuyucunun bu kitabı bulduğunda benim çalışmalarına ve on dört kitabımda yazdığım bilgileri nasıl elde ettiğime aşina olacağını varsayıyorum. Ancak bunun benim aldığım ilk şey olması ihtimaline karşı, belki küçük bir açıklama yapmak yerinde olur. Ben kanallık yapmıyorum. Otuz yıldır geçmiş yaşam hipnoterapistiyim ve bilgilerim binlerce danışanla yaptığım terapi çalışmalarından elde ediliyor. Ana odak noktam terapi ve danışanlarımın uygun geçmiş yaşamlarına giderek sorunlarına yanıt bulmalarına yardımcı olmak iken, kendimi "kayıp" bilginin muhabiri, araştırmacısı, araştırmacısı olarak görüyorum. Bunun nedeni, tüm bilginin kaynağına tam erişimin elde edilmesini sağlayacak bir yöntem keşfetmiş olmamdır. Böylece birçok kitabım kaybolmuş, unutulmuş ya da hiç bilinmeyen bilgilere ulaşıyor. Yeni ve heyecan verici bir şeyi ortaya çıkarmak ve onu günümüze taşımak bana büyük keyif veriyor.

Bu tür çalışmalar yaptığım otuz yıl boyunca kendi benzersiz hipnoz tekniğimi geliştirdim. Birlikte çalıştığım kişinin "bilinçaltı" diye adlandırdığım zihnine ulaşmanın bir yolunu keşfettim. Bu psikiyatristlerin tanımladığı bilinçaltı değildir. Bu daha çok zihnin çocuksu bir kısmıdır. Hangi parçamla konuştuğumu tanımlamam istendiğinde, onu Oversoul, Yüksek Bilinç, Yüksek Benlik ile karşılaştırırım. Bunun Freud'un Evrensel Zihin olarak adlandırdığı şeyin aynısı olduğuna inanıyorum. Çoğu hipnoz dersi, parmak hareketlerini kullanarak bilinçaltına erişebileceğinizi öğretir. Danışanın "evet" için bir parmağını, "hayır" için diğer parmağını kaldırması. Bu yavaş, sıkıcı ve sıkıcıdır. O kısımla çok aktif bir konuşma yapabilecekken neden böyle yapıyorsunuz? Ben de bunu geliştirdim: Bu son derece güçlü kısma erişmenin kolay bir yolu. Tüm bilgilere erişime sahiptir. Sadece şunu düşünmelisin

doğru sorular. Ben bu kısma hep "onlar" diyorum çünkü o kendini hep "biz" diye ifade ediyor. İstersem onlara "bilinçaltı" diyebileceğimi söylediler. Onlara ne dediğim önemli değil. Benimle çalışmayı kabul ettiler, bu yüzden "bilinçaltı" ismine cevap veriyorlar. Ayrıca çalışmalarım sırasında bireyin bu harika ve şefkatli yanının anında harekete geçme gücüne sahip olduğunu keşfettim. *tedavi* herhangi bir fiziksel problem. Ders verdiğim bazı ülkelerde "tedavi" kelimesinin kullanılması konusunda uyarılarda bulunuldu. Bunu söylemelerine izin verilmediğini söylüyorlar. Bunun yerine "rahatlama" kelimesini kullanmak istiyorlar. Nasıl ifade edildiği önemli değil, sonuçlar aynı. Tek seansta hasta anında mucizevi bir şekilde iyileşir. Bu vakaların bazılarını diğer kitaplarımda da aktardım. "Onlar" bana bu yöntemi olabildiğince çok kişiye öğretmem gerektiğini çünkü bunun "geleceğin terapisi" olarak değerlendirileceğini söylediler. İnsanların kendilerini iyileştirebileceklerini fark etmeleri çok önemlidir. Zihinlerinin son derece güçlü olduğunu ve eğer doğru yönlendirilirse vücudun kendini iyileştirebileceğini. İlk başta bu prosedürün öğretilip öğretilemeyeceğini bilmiyordum. Kendi geliştirdiğiniz bir şeyi nasıl öğretirsiniz? Başkalarının bunun nasıl yapıldığını anlayabilmesi için bunu nasıl parçalara ayırırsınız? İlk denemem 2002 yılında Taos, New Mexico'da on kişilik ilk sınıfımı düzenlediğim zamandı. Buna "Gine Domuzu" dersi adını verdim çünkü ne olacağını bilmiyordum. İnsanlar bana şunu sordu: "Kobay faresi" olarak anılmalarına içerlemediler mi?" Hayır dediler çünkü her zaman ilk olacaktı. Bazıları gülerek isimlerinin arkasına GP eklenmesini önerdi. O zamandan beri öğretim tekniğimi mükemmelleştirdim ve dünyanın her yerinde dersler verdim. Artık öğrencilerin sayısı yüzlerce ve web sitemde listeleniyor: www.ozarkmt.com Yönlendirme için "Öğrenciler" başlığı altında. Birçok öğrencimden yöntemin işe yaradığını ve aynı zamanda mucizevi sonuçlar elde ettiklerini söyleyen mektuplar aldım. Bir öğretmen bilgiyi aktarmayı başarmaktan daha büyük bir tatmine sahip olabilir mi?

Terapi seanslarını yapmaktaki asıl amacım danışanlara yardımcı olmaktır.

giriş

Müşteri sorunlarıyla. Ancak yol boyunca çok miktarda bilgi de ortaya çıktı ve ben de bunun hakkında yazdım. Bu benim maceralarım hakkındaki on dördüncü kitabım ve daha fazlası da gelecek. Bilgi birlikte çalıştığım hemen hemen herkesten yayılıyor. Şimdi umarım bunu yeni okuyuculara açıklayabilmişimdir. Ben kanallık yapmıyorum, medyum değilim. Ben bir hipnoterapistim ve bilgilerim “onlardan” geliyor. Sadece onu toplamam, organize etmem ve bir yapboz gibi bir araya getirmem gerekiyor. Ve bu küçük bir iş değil. O halde şimdi devam edin ve kitabın son cildinin keyfini çıkarın. *Kıvrımlı Evren*seri.

Dolores Topu, CHT, PLT

BÖLÜM BİR

KEŞFETMEYE DEVAM EDELİM

BİRİNCİ BÖLÜM

BENİM EVRİM

Geriye dönük hipnoz terapisi çalışmalarına dönüp baktığımda sadece kendimin değil, tüm alanın nasıl geliştiğini ve değiştiğini görmek bana tuhaf geliyor. 1968'de reenkarnasyon alanına (çok nazikçe) atıldığımda her şey yeni ve zorluydu. Zihnimde bir daha asla kapanmayacak bir kapıyı açmıştım. O günlerde bir terapistin rehberlik edecek kitaplar ya da talimatlar yoktu, bu yüzden en başından beri kendi kurallarımı yazmam ve kendi tekniğimi geliştirmem gerekiyordu. Artık bunun daha iyi olduğunu biliyorum. Hiç kimse bana hipnoz yapmak için tek bir doğru yöntemin (kendi yöntemlerinin) olduğunu söylemedi. Hiç kimse bana deney yapamayacağınızı, bunun sadece yıllardır olduğu gibi yapılması gerektiğini söylemedi. Artık onların yalnızca kendilerine başka biri tarafından öğretilen şeyleri sonsuza kadar öğrettiklerini biliyorum. Kendilerine gösterilen yöntemleri sorgulamadılar ama kuralları değiştirip kendi yollarını geliştirebilecekleri, kendi yollarını takip edebilecekleri de onlara söylenmemişti. Temel olarak hiçbir talimat olmadığı için yeni ve heyecan verici bir şeye sürüklendiğimi hissettim. Zaman yolculuğunu, geçmişe gitmeyi ve tarihi olduğu gibi yeniden yaşayabilmeyi keşfettim. Neyin yapılabileceğini yapılamayacağını bilmediğim için zihnin yeteneklerine meydan okumayı ve hipnoz yoluyla nelerin mümkün olduğunu bulmayı seçtim.

Elbette bu keşifleri yapmak uzun yıllarımı aldı ve hala hipnozu kullanmanın yeni yollarını ve bilgi edinmenin yeni yollarını keşfediyorum. 1979'da tutarlı bir şekilde yapmaya başladığım işimin başlangıcında, zamanda yolculuk yapma (konularım aracılığıyla) ve o geçmiş günlerde yaşamının nasıl bir şey olduğunu keşfetme fikrini seviyordum. Bir araştırmacı ve muhabir olarak tarihi seviyorum. Bunu araştırmak için daha iyi bir yol var mı?

O zaman dilimlerini ziyaret edip sorular sorup bilgi mi alıyorsunuz? Yüzlerce konudan toplanan bilgilerden oluşan ilk kitaplarım buradan doğdu. O ilk günlerdeki reenkarnasyon kavramım artık oldukça basit görünüyor, ancak bildiğim tek şey buydu. Bugün çoğu insanın bildiği tek şey de budur, çünkü birden fazla kez yaşadığımızın kabul edilmesi şaşırtıcıdır ve hayatımızı değiştirir. Çocukluğumuzdan beri Kilise'nin beyin yıkamasıyla yetiştirildiğimiz için geleneklerden uzaklaşıp soru sormaya başlamak cesur ve cesur bir ruh gerektirir. Kilisenin cevabını bilmediği veya tartışmasına izin verilmeyen sorular. "Eğer İncil'de değilse, o zaman bilmenize gerek yok. Öldüğünüzde tüm sorularınızın cevabını bulacaksınız. Belki orada her şeyi açıklayacak bir puan kartı saklıyorlardır." Cevapları bulmak için ölümü beklemeye yanaşmayanların sayısı giderek artıyor. Hayatları boyunca inanmaya yönlendirildiklerinden daha fazlasının orada olduğunun giderek daha fazla farkına varıyorlar. Soru sormaya başlıyorlar ve cevaplar araştıran ve sorgulayan zihin için orada.

Benim için reenkarnasyon kavramını kabul etmek zor olmadı. Protestan dininde büyüdüm (çoğunlukla Güneyli Baptist), Pazar Okulu'nda öğretmenlik yaptım, koroda şarkı söyledim. Yine de her zaman daha fazlası olduğuna dair rahatsız edici bir his vardı. İncil'de ya da vaizim tarafından yanıtlanmayan sorularım vardı. Çoğu zaman Pazar sabahları cemaatte oturup vaazı dinlerdim ve elimi kaldırıp onun söylediklerine itiraz etmek için can atıyordum. "Ama belki şu ya da bu anlama geliyordur. Nereden biliyorsunuz?" Elbette uygar ve iyi bir Hristiyan kız olarak bunu yapamazdım. Bu yüzden Pazar Okulu'ndaki çocuklara öğretmenlik yapmaya kendimi teslim ettim. Hikayeler ilginçti ve artık inanmadığım dogmanın öğretilmesine dahil olmak zorunda değildim. Zamanla metafizikle daha fazla ilgilenmeye başladıkça inançlarımı kendime sakladım. Onlar benim için alay konusu olamayacak kadar değerliler. Ortodoks Kilisesinden ayrıldım ve dinin "gerçek" anlamını bulduğuma inanıyorum. Maneviyat

dinin aksine. Çoğu kilise yolunu kaybetmiş ve bu iki kelime arasındaki önemli farkı bilmiyor.

Geçmiş yaşam regresyon terapisini tam zamanlı olarak yapmaya başladığımda, reenkarnasyon teorisini tamamen çözdüğümü sanıyordum. Nasıl çalıştığını bildiğimden emindim. Bu, bir hayat yaşamak, elinizden gelenin en iyisini yapmak, dersler almak, sonra ölmek ve hayatınızın değerlendirilmesinden oluşan basit bir süreçti. Daha sonra çeşitli ruhlarla yapılan sözleşmeler üzerinde çalışılır ve bedene geri yolculuk yapılır. Ruhun, mezun olana ve tekrar Tanrı ile bir olana kadar, Dünya okulundan kademeli olarak sınıftan sınıfa geçtiğı basit bir süreç. Her şey o kadar anlamlıydı ki, bu kavramı kabul etmekte ve danışanlarımla başka yaşamlardan kaynaklanan sorunlara dayalı terapide çalışırken hiçbir sorun yaşamadım.

İlk kitaplarımı yazdığım ilk günlerimde, geçmiş yaşamların doğrusal bir zaman modelini takip ettiğini görüyordum. Hâlâ “bebek adımlarımı” atıyordum ve zihnimin kavrayabildiğı tek şey buydu: zamana ve belirli tarihlere göre ayrılmış bir hayat birbirini takip ediyordu. İlk müşterilerimden biri mükemmel bir uyurgezerdi ve geriye doğru gerilediğinde tamamen kişilik haline gelme yeteneğine sahipti. Kendini içinde bulduğu yaşam tarzlarının kültürel, teolojik vb. yönleri hakkında muazzam miktarda ayrıntı verdiği için bunu tarihi keşfetmenin mükemmel bir yolu olarak gördüm. 100 yıllık artışlarla geriye atlayarak onu 25 ayrı yaşamdan geçirdim. Her kişilik farklıydı ve tek yapmam gereken ona belirli bir yıla gitmesini ve o çok tanımlanabilir bir kişilik olacağını söylemekti. Onlara, seslerine, tavırlarına, vücut dillerine çok aşina oldum. Bunu tarihi keşfetmenin dikkate değer bir yolu olarak buldum ve bunun benim mesleğim olduğunu ve yazmaya devam edeceğimi düşündüm. O ilk günlerde (1980'lerde) bu kadının geçmiş yaşamlarını temel alan iki kitap yazdım: *İsa ve Esseniler* ve *Bir Ruh Hiroşima'yı Anıyor*. İçerdikleri bilgi zenginliğı nedeniyle eninde sonunda diğer hayatlardan bazılarını da kapsayacak bir kitap yazacağımı biliyorum. Ama işim o kadar çok şeye gitti ki

o ilk günlerden beri farklı yönler.

Geçmiş yaşamları keşfetmeye devam ettikçe başka teoriler ortaya atılmaya başlandı ve bu beni rahatsız etti. Her şeyi çözmüştüm. Başka bir şeyin inanç sistemimi sarsmasını istemedim. Bunlardan ilki, damgalama teorisiydi (hakkında 1950'lerde yazılmıştır) *Bahçenin Bekçileri Ne Ölümle Yaşam Arasında*. Bu, aslında çok fazla hayat yaşamak zorunda olmadığımız, ancak diğer insanların hayatlarının anılarıyla damgalanabileceğimiz (veya üst üste bindirilebileceğimiz) kavramıydı. Bu, eğer kişilik farklı olan ve yararlanabileceği bir geçmiş olmayan bir yaşamı deneyimlemek üzere geliyorsa yapıldı. Bu yaşamların anıları, enkarne olmadan önce (ruh rehberlerimizin ve üstatlarımızın yardımıyla) ruh tarafındaki geniş Kütüphaneden alınmış ve kendi ruh hafızamıza yerleştirilmiş veya basılmıştır. O zaman şunu sordum: "Kişinin gerçek bir geçmiş yaşamı mı, yoksa bir izi mi yeniden yaşadığını nasıl bilebilirim?" Bana "Yapmayacaksın. Ve bu gerçekten de önemli değil çünkü damgayla ilgili her şey (duygular ve daha fazlası) üst üste bindirilmiş durumda." Bu gerçektir çünkü kişiliğin dünyamızda işleyebilmesi için bilgiye ihtiyacı vardı ve dolayısıyla kimse farkı anlayamazdı. Ancak bu alışılmadık konseptin ortaya çıkışı gerçekten temellerimi sarstı. Uzun süre bununla mücadele ettim. İnanç sistemlerime meydan okunacaksa gerçekten bu alanda devam etmek istiyor muydum? Yaşam, ölüm ve reenkarnasyonun (doğrusal olarak) nasıl çalıştığına dair kavramlarım konusunda rahattım ve elma arabamın alt üst olmasını istemiyordum. Ancak daha sonra bu yeni fikre karşı tepkilerimi inceledikçe, en azından açık fikirlilikle incelemesem, öğretisiyle Kilise'den daha iyi olmadığını fark ettim: "Sadece kabul edin. Soru sorma."

Böylece bu yeni kavrama ve kendilerini sunan diğerlerine (paralel veya örtüşen yaşamlar gibi) daha yakından bakmaya başladım ve yavaş yavaş bilgelik kapalı bir zihne sızmaya başladı. Yeni kavramları açmak ve incelemek aynı zamanda zorlayıcı ve harika çünkü geçmişimizde ve yetiştirilme tarzımızda bunları temel alacak hiçbir şey yok. Ancak zihin bir kez sorgulamaya başladığında geri dönüş yoktur. Ne yaptığını unutamazsın

öğrendi. Bunu halının altına süpüremezsiniz. Kutuyu açtıktan sonra solucanları tekrar kutuya koyamazsınız. Ancak şimdi, otuz yıl sonra, "onların" yaptıklarındaki bilgeliği görebiliyorum. Daha fazlasına dair iştahımı kabartmak için beni kaşıkla küçük bilgilerle, küçük kırıntılarla besliyorlardı. Bir sonrakini vermeden önce her küçük bilgiyi sindirmem için bana zaman bıraktılar. Aksi takdirde bunalıcı olurdu ve "onlar" da bunu biliyorlardı. Hepsini duvara fırlatırdım, işimi durdururdum ve şöyle derdim: "Anlamıyorum! Yapmıyorum*istek* bunu anlamak için! Neden eski haline dönemez? Rahat olduğum şey buydu; zamanda yolculuk yapmak ve tarih çalışmak." Ama görünüşe göre başka planları vardı ve bu sadece benim küçük parçaları anlayıp onları kendimin bir parçası haline getirerek işbirliği yapmamla işe yarayabilirdi.

Geçmiş yaşam terapisi için beni görmeye gelen hemen hemen her danışan aynı soruyu soruyor: "Amacım ne? Neden buradayım? Ne yapmam gerekiyor?" Onlara her zaman cevabı bulabileceğimizi söylüyorum*eger*Uygundur". Birlikte çalıştığım bilinçaltı, kişiye asla kaldırmayacağından fazlasını vermez. Diyelim ki kişinin kaderi ya da amacı şu andaki yaşamından 180 derece farklıydı. Eğer kendilerine çok erken söylenirse şöyle diyebilirler: "Ah, hayır! Bu yapmak isteyeceğim son şey!" Ve önlerine bloklar koyup kendilerini sabote ediyorlardı. Yani bu durumda (her şeyi bilen) bilinçaltı şöyle diyecektir: "Zamanı gelmedi. Onlara bunu söyleyemeyiz." Bir keresinde amacını öğrenmek isteyen bir adamım vardı. Seans sırasında soruyu sorduğumda bilinçaltı şöyle dedi: "Henüz ona söyleyemeyiz. Ama ah, keşke yapabilseydik! Ne gördüğümüzü bilmiyorsun! Ama onun 20 yıl önce sizin bulunduğunuz yerde olduğunu düşünün. Bir bebeğe üç çeşit yemekle başlayamazsınız. Bebeğe önce süt, sonra yumuşak mısır gevreği, ardından sebze püresi verirsiniz. Çok ama çok sonra ona katı yiyecek veriyorsunuz." Bu mükemmel bir benzetmeydi ve ne kadar ilerlediğimi anlamamı sağladı. Ve uygun rehberlik olmadan "bebeğin" ne kadar kolay bunalıtılabileceğini ve cesaretinin kırılabilceğini. Bu yüzden onların bilgeliğine güveniyorum. *İle Kıvrımlı Evren*

dizileri ufku genişletmeye devam ediyorlar. Tam da öğrenecek hiçbir şeyin kalmadığını, artık yeni şeylerin kalmadığını düşündüğümde, bana üzerinde düşünmem için yeni bir kavram veya teori veriyorlar. Her ne kadar çok farklı olsa ve ben bunu anlamasam da, bunun hakkında düşünüyorum ve bunu bana göstermeye çalıştıkları (hayatın) şemasına uydurmaya çalışıyorum.

“Onlar” artık bu daha zor konseptlere artık hazır olduğumuzu söylüyorlar, ben de onlara sürekli şunu söylüyorum: “Evet ama bunu daha net anlatmalısınız. Aksi takdirde, bunun hakkında nasıl yazabilirim veya onun hakkında nasıl ders verebilirim? Yani arayışım devam ediyor ve en azından sıkıcı değil. Zaten bildiğim şeyin tekdüzeliğine saplanıp kalmıyorum. Zihnim sürekli olarak zorlu fikirlerle genişletiliyor. Bazen keşke tarihi araştırdığım ve bu vakalar hakkında yazdığım başlangıçtaki o basit günlere dönebilseydim. Ama sonra şunu fark ettim ki, eğer çalışmalarım bu şekilde devam etseydi, pek çok yeni bilgi ve bilgiyi kaybetmiş olurum. Sadece farklı bir şekilde ve farklı bir alanda keşfetmeye devam ediyorum.

Bazı insanların reenkarnasyon kavramına ilk tepkilerini görmek hala şaşırtıcı. Onlara fikir sunulduğunda “Yani ben daha önce yaşadım mı diyorsunuz? Buraya ilk gelişim değil mi?” Birçoğu için, sahip oldukları fikir bile *birdiğer* hayat zihin genişleticidir. Aslında yüzlerce, akla gelebilecek ve hayal edilemeyecek her biçimde yaşadıklarının farkında değiller. Bazıları için karşı cins olarak geçmiş bir yaşamları olduğunu öğrenmek şaşırtıcıdır. “Hayır, kadın olamazdım! Ben her zaman erkek oldum!” Bu başlangıç seviyesindeki müşterilerim olduğunda, bilinçaltıları onlara karşı çok nazik davranıyor. Onlara genellikle yalnızca basit, sıradan bir geçmiş yaşam gösterilir, çünkü baş edebilecekleri tek şey budur. Bana basit görünebilir ama onların sorunlarının cevaplarını barındırıyor.

Aynı hafta iki zenci adam beni görmeye geldi. İnsan kendisini şu andaki yaşamından hemen önceki yaşamında görüyordu (modern bir

şehir). Vücuduna baktığında şaşırıyor, "Bu beyaz bir adamın eli. Ben beyaz olamam! Benim kız arkadaşım da beyaz!" İkinci adam kendisini antik Roma'da arenada savaşan bir gladyatör olarak görüyordu. Bundan nefret ediyordu ve durmak istiyordu ama tek yol kendisinin yenilmesine izin vermektir. Bütün bu cinayetlerden o kadar yorulmuştu ki. Bilin bakalım arenada en çok kimi öldürüyordu? Spor için Afrika'dan getirilen siyah köleler. Böylece, reenkarnasyon yasasının işleyişine uygun olarak, o, siyah bir adam olarak geri döndü. Reenkarnasyon kavramları anlaşıldıktan sonra hiçbir önyargı, yargılama olamaz. Bunu yapmak, yargıladığınız veya önyargılı olduğunuz şey olarak geri dönmeniz gerekebileceği anlamına gelir.

Sistemin çalışma mantığı gerçekten çok güzel. Sen *Olumsuz* vücut! *Sensahip olmak* vücut! "Gerçek" siz, tek "gerçek" siz ruhunuzdur. Sonsuza kadar yaşayan şey budur; bedenden bedene dolaşarak maceralar yaşar ve dersler alır. Her yaşam için, bir sonraki oyundaki rolünüzü oynamak için yeni bir elbise (bedeniniz), dilerseniz yeni bir kostüm giyersiniz. Ancak tüm kıyafetler gibi, ne kadar hoşunuza giderse gitsin ve ona tutunmak istesiniz de eninde sonunda yıpranacaktır. Bu noktada takım elbiseyi veya kostümü atıp yenisini almalısınız. Daha sonra yeni oyunda, konusu veya senaryosu hakkında hiçbir bilginiz olmadan oynamanız gereken bir sonraki rolünüze başlıyorsunuz. Dünya yalnızca gitmeye karar verdiğiniz bir okuldur. Her yaşam, öğrenilecek pek çok ders içeren bir derstir. Bu dersin derslerini öğrenmeden bir sonraki derse geçemezsiniz. Burası sınıf atlayamayacağınız bir okul ama mutlaka sınıf tekrarı yapmak zorunda kalabilirsiniz. Doğru sonuca ulaşana kadar devam edersiniz, bu uzun veya kısa bir zaman alabilir. Bu sefer doğru anlamazsanız, bir dahaki sefere aynı problemlerle ve derslerle karşı karşıya kalacaksınız, ta ki sonunda onu anlayana ve size ne öğretmeye çalıştığını öğrenene kadar. Daha sonra bir sonraki derse veya sınıfa geçersiniz ki bu daha kolay olabilir veya olmayabilir. Sonunda mezun olana ve ruhsal tarafta kalana veya Tanrı'ya dönene kadar bu böyle devam eder.

Ne ekersen onu biçersin. Keşke insanlar bunu anlayabilseydi. Hayatınızda başkalarına yaptıklarınızın bedeli ödenmelidir. Bedava yolculuk yok. İnsanların size yaptıklarının karşılığı onlar tarafından ödenmelidir. Otuz yıllık terapim boyunca binlerce geçmiş yaşam seansı gerçekleştirdim ve bunu tekrar tekrar görüyorum. Bunun dışına çıkmıyorsun. Önceki yaşamınızda yaptığınız her şey, şimdiki yaşamınızda sorunlara neden olacaktır. Önceki yaşamınızda haksızlığa uğradığınız insanlarla tekrar temasa geçersiniz. Her zaman hatalarınızla yüzleşmek zorundasınız. Eğer insanlar bunu anlasaydı, bakın ne kadar farklı bir dünyamız olurdu. Eğer bu hayatta şu anda yaptıklarının geri dönüp onları rahatsız edeceğini anlasalardı. Öyle ya da böyle geri ödenecektir. Bu Evrenin bir yasasıdır: Sebep-sonuç yasası, denge yasası, buna karma denir. Bu, danışanlarımla terapide üzerinde çalıştığım en önemli şeylerden biridir. İnsanların yanlarında çok fazla "bagaj ve çöp" taşıdığını söylüyorum. Bazıları başka yaşamlardan gelir, bazıları da bu hayattan gelir. Ama ondan kurtulamazlar ve bu onları hasta eder. Çoğu, bazen aynı insanlarla uğraşmaktan aktarılan karmadır. *birçok* kömürler. Bir tekdüzeliğe, bir kalıba giriyorlar. Ve bu hiçbir yararlı amaca hizmet etmeyen bir kalıptır. Eğer çözülmezse bunu anlamaları gerekiyor. *Şimdi* şu anda geri dönüp aynı insanlarla tekrar uğraşmak zorunda kalacaklar. Bazen bu ifade, kişiyi şok ederek duruma bakmasını sağlamak için yeterlidir. "Bunu yapmak istemiyorum! Onlardan kurtulmak istiyorum! Onlara dayanamıyorum! O zaman bunu halletseler iyi olur. Bir keresinde bilinçaltıma şunu sormuştum: "Geri dönmemizin nedenlerini bilseydik daha kolay olmaz mıydı? Hayatımızdaki insanlarla olan bağlarımızı hatırlasaydık?" Cevap verdi, "Eğer cevapları bilseydin bu bir test olmazdı."

Yeni bir hayata başlamadan önce, henüz ruh halindeyken, yeni bıraktığımız hayatımızı gözden geçirirken, bunları ilgili diğer ruhlarla tartışırız. Onlarla sözleşme yapıyoruz. "Hey, geçen sefer pek iyi bir iş çıkarmamıştık. Tekrar denemek ister misiniz? Bu sefer sen koca ol, ben de karısı olacağım. Belki öyle olur

bu şekilde çalış." Ve geri dönüp aynı insanlarla tekrar denemeye karar veriyoruz. Rollerini istediğimiz şekilde tersine çevirebiliriz. Çoğu zaman bu işe yaramıyor çünkü o kalıpların ne olduğunu hatırlamasak bile aynı kalıplara takılıp kalıyoruz. "Bir türlü anlaşıyoruz. Söylediğim ya da yaptığım her şey yanlış. Onlarla yaşamak çok korkunç. Neler yaşamam gerektiğini bilmiyorsun. Keşke bir çıkış yolu olsaydı." Kişi hala bagajını ve çöpünü etrafta taşıdığı sürece çözülmeyecektir. Çoğu zaman durum o kadar kötüdür ki, sorunu çözmeye çalışmak için kişiyle yüz yüze konuşamazlar. Bu durumda onlarla zihinsel olarak, akıldan akla konuşmanızı öneririm. Onlara bunun işe yaramadığını bildiğinizi söyleyin. Sen denedin ve onların da denediğini biliyorsun ama işe yaramıyor. "Peki neden sözleşmeyi yırtmıyoruz? Sen kendi yoluna git, ben de kendi yoluma gideceğim. Bunu daha fazla sürdürmemize gerek yok. Seni sevgiyle serbest bırakıyorum." Daha sonra ikinizin de sözleşmeyi yırtıp attığınızı hayal edin.

İyi yok, kötü yok. Kötülük yok. Şeytan yok. Cehennem yok. Sadece öğrenilecek dersler var. Sadece pozitif ve negatif enerji vardır. Kötülük olarak algıladığımız şey ise sadece insanın enerjiyi olumsuz yönde kullanmasıdır. Sorumluluk almak yerine "Bana bunu şeytan yaptırdı!" demek çok daha kolay. Beni etkileyen ve bana korkunç şeyler yaptıran kötü varlıklar tarafından ele geçirildim. Vb Vb. Ailem beni anlamadı. Vesaire vesaire." Hepimizin hayatında kötü ve talihsiz olaylar olur. Hayat bundan ibarettir. Buna "yaşamak" denir. Peki bu kötü durumdan dolayı bundan bir şey öğrendiniz mi? Eğer tek bir şeyi bile öğrendiyseniz, o zaman dersin amacı budur. Bu durumdan hiçbir şey öğrenmediyseniz, talihsizliğiniz için başkalarını suçlayarak hayatınızı sürdürürseniz, o zaman bunun size ne öğretmeye çalıştığını nihayet anlayana kadar olumsuz şeyler deneyimlemeye devam edeceksiniz. O zaman özgür olacaksınız. Geçmiş yaşamlarımızı keşfetmenin değeri ve güzelliği budur. Her ne kadar her şey adaletsiz gibi görünse de geçmişimizi araştırırsak cevabı orada bulabiliriz. Biz sadece kendimizden biriktirdiğimiz karmayı geri ödüyoruz

geçmiş işler. Unutmayın, daha önce ne olursa olsun, o da gelecektir demiştım. Öldük diye borçlarımızı ödemekten kurtulamıyoruz. Bu çok kolay olurdu. Borç ödenene kadar sayfa silinmez. O zaman temiz bir sayfa açarak yeniden başlayabiliriz.

Karmayı geri ödemenin en hızlı ama en kolay yolu nedir? Kesinlikle öyle değil: sen beni incittin, ben de seni inciteceğim! Bu sadece karma çarkının dönmesini sağlar. Hayır, en hızlı yol *affetmek*. Bunu yapmanın kolay olduğunu söylemedim. Bazı acılar o kadar derindir ki, onları bırakmak zordur. Ama hiçbir çekince olmadan affetmelisiniz ve bunu gerçekten kastetmelisiniz. O zaman affetmek zorundasın *kendin*. Bu aynı zamanda hayattaki en zor şeylerden biridir. Ama eğer gerçekten karmayı salıvermek istiyorsanız ve borcunuzu ödemek için geri dönmeye mahkum olmak istemiyorsanız, affetmeniz gerekir. Bunu yaptığınızda ve bunu gerçekten kastettiğinizde büyüü bir şey olur. Artık sana zarar veremezler. Seni harekete geçiren düğmelere basamazlar. Zaten çoğu insan için bu sadece bir oyun; tepki almak için basılması gereken düğmeleri biliyorlar. Gerçek bağışlama geldiğinde (ve bunun bilinçli olarak yüz yüze olması gerekmediğini unutmayın), her şey değişir. Biraz zaman alabilir ama ince değişiklikleri fark edeceksiniz ve işler kolaylaşacak. Alternatif nedir? Karma çarkını döndürmeye devam etmek, sürekli dönmek mi?

Vücudunun her yerinde kanser olan çok hasta bir erkek müşterim vardı. Çalışmalarımda kanserin çoğunlukla bastırılmış öfkeden kaynaklandığını keşfettim. Öfkeyi içinizde tutarak (özellikle kanser karın veya bağırsak bölgesindeyse) ve onu ifade etmeyerek. Bu olduğunda, öfke çalkalanmaya başlar ve hiçbir kurtuluş bulamayınca bedeni kemirmeye başlar. Doktor, adamın vücudunun bir bölümündeki kanseri ameliyat edip yok ettiğinde, kanser başka bir yerde yeniden ortaya çıkıyordu. Hiç bitmeyecek bir döngü gibi görünüyordu. Ben de ona "Bir şeye kızgın mısın?" diye sordum. Neredeyse bağıracaktı: "Elbette. Bu benim eski karım! Ondandır nefret ediyorum!! Çocukları var ve onları görmeme izin vermiyor!" Sonra onunla affetmeyi ve öfkeyi bırakmayı konuştum. "Affedemem! Eğer bunu yaparsam, o kazanmış demektir!" Doğrudan gözlerinin içine baktım ve

dedi ki: "Eğer öldürürsen, o kazanacak."

Çok basit ama bir o kadar da zor. Ve böylece karmanın çarkı dönmeye devam ediyor.

Bir gece, reklam aralarında televizyonun karşısında oturup taslak metinleri okurken birdenbire aklıma bir fikir geldi. Yazarlardan birinin yazdığı bir şey vardı. Benim çıkarımlarımla ilgisi yoktu çünkü o bunu farklı bir bağlamda kullanıyordu. Ama kafamda yanan meşhur ampulü tetikledi. Sanki bana verilen ya da kendi başıma keşfettiğim pek çok dağınık bilgi aniden bir araya getirilmiş ve tuhaf bir şekilde anlam kazanmış gibiydi. Parçalar başından beri oradaydı ama onları uygun bağlamda görmemiştim. Terapötik tekniğimde danışanı iyileştirmek için bilinçaltıyla çalışıyorum. Bunu hastalığın ya da rahatsızlığın nedenini bulmasına izin vererek yapıyorum. Bu nedeni açıkladıktan sonra sorunu ortadan kaldırabilir. Derin hipnoz sırasında bilinçli zihin müdahalesi kaldırıldığında şifayı yalnızca kişinin kendi zihni verebilir. Her ne ise işe yarıyor ve ofisimde mucizelerin gerçekleştiğini gördüm. İletişim kurduğum bu kısma "bilinçaltı" diyorum ama psikiyatristlerin bahsettiği kısım olmadığını biliyorum. Bu çok çok daha büyük ve çok daha güçlü. Kişinin yüksek benliğiyle, yüksek bilinciyle, Oversoul'uyla iletişim kurduğuma inanıyorum. Tüm cevapların bulunduğu kısımdır ve eğer uygunsa bilgi ve şifa verilebilir. "Bilinçaltı" ismine cevap veriyor, ben de ona bu şekilde hitap ediyorum. İletişim kurarken tek bir varlık yerine kendisinden "biz" diye söz edecek. Dünyanın her yerinde birlikte çalıştığım tüm müşteriler aracılığıyla her zaman aynı şeyi konuşuyor.

Şimdi bulmacanın yerine düşen ve ampulün sönmesine neden olan parçasına geçelim. Dr. OT'nin üç kitabını yayınladım

Bonnett burada zihinlerimizin bedenlerimizi nasıl iyileştirebileceğini açıklıyor. İçinde *İyileşme Neden Gerçekleşir*, Bir şeyin iyileşmesini istediğimizde vücudumuzdaki hücrelerle konuşmanın ve onların işbirliğini sağlamanın çok önemli olduğunu söylüyor. Dikkatlerini çekmek ve daha yüksek bir otoritenin kendileriyle (kişiliğimiz) konuştuğunu bilmelerini sağlamak için, onlara her zaman "biz" diye hitap etmeliyiz. Bu hücreler vücudun çeşitli yerleriyle ilgilenecek işlerini yapmaya alışkındır. Başka bir tarafın onların farkına varmasına alışkın değiller. Dolayısıyla onların dikkatini çekip bize yardım etmelerini istediğimizde, *Tanrı'nın sesi*, ve dikkat ediyorlar.

Okuduğum yazıda bir adam kendimizi bir vücut, bir birim olarak gördüğümüzden bahsetmişti. Ama aslında biz trilyonlarca bireysel hücreyi barındıran bir kasadan başka bir şey değiliz. Bu hücreler vücudumuzun tüm organlarını ve sistemlerini oluşturur. Hepsinin yapması gereken işler var ve birbirleriyle uyum ve denge içinde çalışıyorlar. Dengesizliğe neden olan ve onların dünyasına hastalık sokan biziz. Kelimenin tam anlamıyla, bizim yalnızca büyük bir varlık kolonisini barındıran fiziksel bir kasa olduğumuzu söyledi. Düşünme, sindirme, üreme, boşaltım gibi biz insanlar olarak yapabildiğimiz her şeyi yapabiliyorlar. Bu nedenle, trilyonlarca bireysel varlıktan oluşan devasa bir koloniden oluşan bir varlık olduğumuz için, kendimizi "ben" olarak adlandırmak yanlıştır. Kendimize "biz" demeliyiz.

Tam o sırada ampul söndü. Bunların hepsi çok tanıdık geliyordu. Vücudumuzun hücreleriyle "biz" zamirini kullanarak iletişim kurmalıyız. Bilinçaltı ya da üst bilinç kendisinden "biz" olarak söz eder. Bu onun daha da büyük bir bilincin parçası olduğu anlamına mı geliyor? Ben buna inanıyorum ve Tanrı ya da Kaynak hakkındaki bölüm bunu açıklığa kavuşturmaya başlayacak. Kimse yalnız değil. Hepimiz çok daha büyük bir yapının parçalarıyız ve her bir parçamız hayatta kalabilmek için diğer parçalara bağımlıdır. Tek başına var olamaz. Konuşmalarımda defalarca söyledim, biz sadece Tanrı'nın bedenindeki hücreleriz. Artık yerine oturmaya başladı. Bana her şeyin iletişim ve bilgi birikimiyle ilgili olduğu söylendi. Her şeyi öğrenerek sayısız yaşamlar yaşamak zorundayız.

olası ders ve bilgi toplama. Ne amaçla? Bütün derslerimizi tamamlayıp "mezun olduğumuzda" bu bilgi birikimini Allah'a götürmemiz gerektiği bana söylendi. Merak ediyordu, bu yüzden başlangıçta bireysel ışık kıvılcımları olarak yaratıldık. Öğrenmek istiyordu ama bunu tek başına yapamıyordu. Bu yüzden mümkün olan her şeyi öğrenmek ve O'na geri getirmek için yaratıldık ve gönderildik. Bu kitaptaki bilgilerin de göstereceği gibi, akıl almaz bir Sevginin olduğu Tanrı'nın yanında kalmaktan inanılmaz derecede mutluyduk ve memnunduk. Hiçbir zaman ayrılmak istemedik ama mecburduk çünkü yaratılışımızın amacı buydu. Pek çok insan nereden geldiğini anlamadan bu ayrılık ve yalnızlık duygusunu bu hayata taşıyor. Sadece hep birlikte olduğumuzda mutluyduk. Ayrılık son derece zordu ve ancak "eve" dönüp orada kalabildiğimizde tamamlanmış olacağız.

Bu daha sonra mantıklı gelmeye başladı. Bedenlerimizin içinde bile bu iletişimle ilgilidir. Hücreler birbirleriyle iletişim kurar, ilişki kurar ve sürekli olarak ölüp yenileri yenilense de kendilerini bir bütün olarak görürler. Kendilerini ayrı görmüyorlar. Hücreler ve DNA sürekli olarak beynimize bilgi gönderiyor ve o ana parçamızla iletişim kuruyor. Bu hücrelerin gördüğünü söylemek doğru olur mu? *biz* Onların Tanrısı olarak görevlerinin bilgi ve bilgiyi kendi bildikleri tek yolla biriktirmek ve bu bilgiyi bedenimizin üst kısmına aktarmak olduğunu mu düşünüyorsunuz? Bu, sayısız yaşamımız boyunca yapmamız gereken şeyin aynısıdır: bilgi biriktirmek ve onu Tanrı'ya geri göndermek.

Eğer hücreler bize dair farkındalıklarını açıklamaya çalışsalar (eğer farkındalarsa), onların da, benim çalıştığım danışanların Tanrı algısını tanımlamaya çalıştıkları kadar zorlanacaklarını düşünüyorum. Muhtemelen beynin ve bedenin dışında devasa, belirsiz bir "şey" olarak görülecektik. Çok güçlü (çünkü zarar verme gücümüz var) *onlara* ve göremedikleri, anlayamadıkları, her şeyi bilen incecik bir şey. Yani bir organın parçası olarak işlerine devam ediyorlar

ya da her neyse, öldüğümüzün farkında olmadan, *Onlar* ölmek. Hücreler görevlerini yapmakta ve bir organın (kalp/karaciğer/böbrekler vb.) parçası olduklarının farkında olmayabilirler. Bu aynı zamanda daha büyük ruhumuzun, daha büyük bir birimin parçası olduklarının tamamen farkında olmadan, kendi kaderlerini yaşayan birçok parçadan (yaşamlar/kişilikler) nasıl oluştuğunun bir açıklaması veya analojisi olabilir. Kendimizi bireysel olarak görüyoruz ve daha büyük ruhumuzdan ve Tanrımızdan ayrı performans gösteriyoruz. Burada farklılıktan çok benzerlik olduğunu düşünüyorum. Sadece yeni bir kavramın incelenmesi gerekiyor.

İçinde *Kıvrımlı Evren - İkinci Kitap*, Dünyanın aynı zamanda üzerinde yaşayan tüm canlılardan (hücrelerden) topladığı bir bilgi deposu olduğu da söyleniyordu. Güneş aynı zamanda sadece Dünya'dan değil, kendi alanını kaplayan diğer tüm gezegenlerden, aylardan, asteroitlerden ve uydulardan da bilgi topluyor. Bize diğer tüm Güneşlerin, çeşitli yıldız sistemlerinden alınan bilgilerin toplayıcısı olarak hareket ettikleri söylendi. Evrenler tüm yıldız sistemlerinden bilgi topluyor. Her şeyin bilgi ve bilgiyi depolamakla ilgili olduğunun söylenmesi benim için şaşırtıcı. Mikrokozmostan (ve bunun ne kadar küçük olduğunu bilmiyoruz) makrokozmosa (ve bunun ne kadar büyük olduğunu bilmiyoruz) kadar durum aynıdır. Bilginin saklanması için amacını yalnızca Tanrı veya Kaynak bilir. Belki yeni dünyaların yaratılmasına yardımcı olmak için? Reenkarnasyon, yeniden doğuş ya da yenilenme döngüsünün sadece insanlar için geçerli olmadığını diğer kitaplarımda da zaten bulmuştuk. Başka bir bölümde bunun her canlı için nasıl geçerli olduğunu göstereceğim (bu her şeyi kapsar, çünkü her şey enerjidir ve dolayısıyla her şey canlıdır).

Göklerdeki yıldızların bile ölüm ve yeniden doğuş döngülerinden geçtiğini keşfettik. Bir yıldızın veya Güneş'in de sınırlı bir ömrü vardır ve enerjisi (veya ruhu?) serbest kalıp süpernovaya dönüştüğünde bir ihtişam patlamasıyla ölür. "Sonra ne olur?" diye sordum. Ve bana enerjinin yeni yıldızlar yaratmak için geri dönüştürüldüğü söylendi. Evren sürekli genişliyor ama onun bile sınırlı bir ömrü var. Sadece şu noktaya kadar genişleyebilir (veya patlayabilir)

daha fazla ilerleyemeyeceği nokta. Daha sonra kendi kendine patlamaya başlar. Evren enerji kaybetmeye ve ölmeye başlar. O noktaya gelindiğinde ne olur? Bana şöyle söylendi: "Sonra tüm süreç yeniden başlıyor. Her şey yeniden başlıyor." Her şey sürekli bir yeniden doğuş, geri dönüşüm ve yenilenme sürecindedir.

Konuyu her birimizin pratik, günlük yaşamlarına geri getirmek (onu hayal gücümüzün ötesinde bırakmak yerine), bu, zihinlerimizin her şeyi yapabilecek kapasitede olduğu anlamına gelir. Gerçekte ne kadar güce sahip olduğumuzun farkında değiliz. İnsanların bize sınırlamalar getirmesine o kadar alıştık ki. Hayatta istediğimiz her şeyi yaratabiliriz. Vücudumuzu iyileştirebiliriz. Her şeye sahip olabiliriz. Tek yapmamız gereken, kendimizin ve başkalarının kendimize koyduğu sınırlamaları kaldırmaktır. Gerçekten ne kadar güçlü olduğumuzu görmeliyiz. O zaman yapmalıyız *inanmak*. İnanın ve güvenin. Biz izin vermedikçe kimse gücümüzü elimizden alamaz. Artık dünyamızda geçmiş nesillerde sıradan olan bu yetenekleri geri kazanmanın zamanı geldi. Dünyamız dramatik değişimlerden geçiyor ve buna uyum sağlamak için bizim de değişmemiz gerekiyor. Tüm güçlerimizin (psişik ve diğer) bize geri verilmesine ihtiyacımız olacak. Yeni dünyada, yeni Dünya'da bu, nefes almak kadar yaygın ve doğal olacak. İşte bu yüzden artık uyanıyoruz. Her şey yerine oturuyor ve hepimizin oynayacak rolleri var.

Bunlar benim anlayışımdır (şimdiye kadar). Olmayabilirler *seni* anlayış. Ancak açık fikirli olun ve birlikte keşfedelim.

İKİNCİ BÖLÜM

TİPİK VAKALARIN ÖZETİ

Son otuz yıldaki hipnoz çalışmalarımın büyük bir kısmı terapiydi. İşimin, beni görmeye gelen kişinin normal ve tatmin edici bir hayat yaşayabilmesi için açıklamalar bulmasına ve sorunlarına çözüm bulmasına yardımcı olmak olduğunun farkındayım. Böylece onları geride tutan “bagaj ve çöp” yükü olmadan ilerleyebilirler. Bu benim ana odak noktam. Danışamı uygun geçmiş yaşamına götürüyorum, böylece bu yaşamdaki sorunlarının kaynağını anlayabilirler. Tabii ki, çalışmam boyunca pek çok değişiklik ve dönüş yaşandı ve şu anda hakkında yazmakta olduğum akıl almaz kavramların ortaya çıkmasına neden oldu. Bu bölümde, asgari düzeyde birkaç tipik terapi vakasını ve bunların geçmiş yaşamlarla bağlantılarını ele almak istiyorum.

Kasım 2006'nın başında çocuk istismarıyla ilgili arka arkaya iki davam vardı. Biri erkek, diğeri kadındı; ikisi de yaşadıkları deneyimlerden çok derinden etkilenmişti. Adam, iki yaşından 18 yaşında evi terk edene kadar sürekli dayak yediğini hatırlıyordu. Babasına karşı hâlâ büyük bir öfke ve kırgınlık besliyordu. Diğeri, yani kadın, 17 yaşından önce yaşanan olaylara dair tüm anılarını bloke etmişti. 4-5 yaşlarından itibaren babası tarafından cinsel istismara ve tacize maruz kalıyordu. hayatını mahvetmişti. Evden ayrıldıktan sonra üniversiteye gitmeyi denedi ama her şey onun için çok fazlaydı. Uyuşturucuya, alkole ve fuhuşa yöneldi. Beni görmeye geldiğinde (29 yaşındaydı) en düşük noktasına ulaşmıştı ve çaresizce yardıma ihtiyacı vardı. İntihar girişiminde bulunmuş ve hastaneye kaldırılmıştı. Uyuşturucu ve alkol vücudunu, özellikle de böbreklerini etkilemişti. Bunlardan birinin çıkarılması gerekiyordu. Geriye kalan

böbreği etkili bir şekilde çalışmıyordu ve toksinler ve fiziksel etkiler yaşıyordu. (Bilinçaltı, acısına bir son vermek için kendini öldürmeye çalıştığını söylüyordu.) Derin bir depresyondaydı ve sürekli uyumak istiyordu, bu da zordu çünkü üç çocuğunu tek başına büyütmeye çalışıyordu. Aynı zamanda kendi kendine zarar verme, vücudunu kesme ve kazıma da yapıyordu. Vücudundan nefret ettiği (her ne kadar güzel olsa da kendini çirkin görüyordu) ve rahatsız edici yanını yok etmeye çalıştığı açıktı. Bu insanların ikisi de perişan, üzgün ve depresyondaydı. Ofisimden ayrıldıklarında tüm hayatları tersine dönmüştü ve umutsuzluk yerine umutla dünyaya yüzleşmeye hazırdılar çünkü sorunlarının nedenini bulduk. Her biri farklıydı ama aynıydı.

Adam Birinci Dünya Savaşı'nda savaş alanına geri döndü. Orada olmak istemedi. İşverenlerin kendisine yalan söylediğini söyledi. Ona bunun kısa bir savaş olacağını ve savaşmak zorunda kalmayacağını söylediler. Ancak burada kendini bu işin ortasında buldu. Her tarafta kurşunlar patlıyor, bombalar patlıyor ve havayı öldürücü gaz dolduruyordu. Etrafında askerler ölüyordu. Kardeşinin orada bir yerlerde olduğunu ama duman ve karışıklıktan dolayı onu göremediğini söyledi. Müvekkilim savaşta savaşmak isteyen kişiydi. Kardeşi bunu istememişti ve onu bu konuda ikna etmişti. Çok korktuğu için muhtemelen savaş sırasında orada öleceğini düşündüm. Onu hayatının son gününe taşıdığımdaya yaşlı olduğunu ve yatakta öldüğünü söyleyerek beni şaşırttı. Savaştan sağ kurtulmuş, evlenip bir aile sahibi olduğu evine sağ salim dönmüştü. Ancak kardeşi onun kadar şanslı değildi. Savaş sırasında öldürüldü. Tabii ki bu konuda kendini suçlu hissetti çünkü eğer onu orduya katılmaya ikna etmeseydi kardeşinin hayatta olacağını düşünüyordu. Bilinçaltına geldiğimizde kardeşinin şimdiki babası olarak bu hayata geri döndüğünü söylüyordu. Erkek kardeş büyük bir öfke ve kırgınlıkla geldi çünkü hayatından aldatıldığını hissediyordu. Ondan aldıklarını ona geri ödetmeye kararlıydı. En iyi yol şuydu:

onun hayatını elinden alın ya da en azından mümkün olduğu kadar perişan hale getirin. Bu, babanın genç çocuğa karşı sergilediği sebepsiz öfkeyi açıklıyordu. Elbette babaya acınacak bir şey var çünkü o, bu çözülmemiş öfkeyle geri dönerek büyük miktarda birikmiş karmaya maruz kalıyordu. Adam aradaki bağı anlayınca babayı serbest bırakabildi, onu serbest bıraktı ve affetti, böylece sözleşmeyi bozdu ve bağları kesti. Çok çalıştıktan sonra değişmiş bir adam bıraktı. Ayrıca boynundan ve omuzlarından beline kadar şiddetli sırt ağrısı çekiyordu. Bunun elli yıl boyunca bu ağır yükü taşımaktan kaynaklandığı açıktı. Artık onu serbest bırakabildi.

Kadının bağlantısı farklı ama benzerdi. Kendisini II. Dünya Savaşı'nda savaşın harap ettiği Almanya'da gördü. Sokaklarda savaştan askerler vardı ama diğer askerlerle savaşıyorlardı, sivillerle savaşp ateş ediyorlardı. O bir kadın doktordu ve sokaklarda kanlar içinde yatan ve kurşun yaralarından ölen birçok insana yardım etmeye çalışıyordu. Askerler çılgına dönmüş gibi davranıyorlardı ve onları vurmadan önce kadınlara tecavüz ediyorlardı. Erkekleri ve çocukları da vuruyorlardı. Vurulanların Yahudi olduğunun tahmin edildiğini ve bu onların onları yok etme yöntemi olduğunu söyledi. Sokaklarda saf kaos hüküm sürüyordu. Pek çok kişiye yardım etmeye çalıştı ama öfkeli askerler tarafından kenara itildi. İlk başta doktor olduğunu bildikleri için ona zarar vermeye çalışmadılar. Ancak daha sonra kavga ve panik daha da kötüleşti ve bir binaya kaçtı ve merdiven boşluğunda saklanarak dışarıda yaşanan katliamı izledi. Orada onu buldular ve sokağa sürüklediler. Bu noktada tamamen deli gibi davranıyorlardı ve kimseyi dinlemiyorlardı. Onu bağladılar ve birçok asker sırayla ona tecavüz etti. Daha sonra onu başından vurarak öldürdüler. Cesedi terk ettirdiğimde, cesedini birçok ceset yığınının üzerine attıklarını gördü. Daha sonra yığını ateşe verip hepsini yaktılar. Ölümünden sonra onlara karşı herhangi bir öfkesinin olmadığını, çünkü onların bu işin içinde olduklarını anladığını söyledi.

savaşın duyguları. "Erkek" işlerini yapıyorlardı.

O, bu yaşamda yardım edememesini telafi etmek için, diğer insanlara yardım etme planıyla bu yaşama geri döndü. Şimdiki babası, ona tecavüz eden ilk kişi olan Nazi askerlerinden biriydi. Onun babası olarak, onu büyütmek ve korumak niyetiyle adaletsizliğin karşılığını ödemek için geri dönmüştü. Plan buydu ama görünüşe göre o cesede girdikten sonra değişti. Bilinçaltı onun bedeninin yollarına kapıldığını ve asıl amacını unuttuğunu söyledi. Bu, gelen ruhun karmaya borcunu ödemek için iyi bir planı ve asil niyetleri olsa da, hayatın onları bir şekilde etkilediğini ve insan olmanın o kadar da kolay olmadığını gösteriyor. Diğer taraftan her zaman kolay görünür, sanki başarılması basitmiş gibi. Ancak gelen ruh, bu bir özgür irade dünyası olduğu için, başkalarının özgür iradesiyle ve duygularla baş eden insan olmanın baskılarıyla mücadele etmek zorunda kalacağını unuttur. Bu yüzden kendini buna kaptırdı ve ne yazık ki daha fazla karma biriktirdi. Bu adamların her ikisi de aşağılanmak yerine acınacak.

Koşullar değiştiği için kadının planının da değişmesi gerekiyordu. Yardım etmek için geldi. Şimdi hâlâ yardım edebilirdi ama beklediğinden tamamen farklı bir açıdan. Yaşadığı birçok korkunç deneyim, onu cinsel istismara maruz kalan diğer kadınlara yardım etmeye hazırlamaktı. Bunu anladığı için onlara yardım edebilirdi. Bu mağdurlara "orada bulunmuş ve bunu yapmış" birinden daha iyi kim yardım edebilir? Artık hayatı tersine dönebilirdi ve aynı zamanda geçmişini bırakıp ileriye gidebilirdi.

Aynı doğrultuda iki farklı vaka: Çocuk istismarı. Geri gelme nedenlerinin yardımcı olduğu ancak bedene girdikten ve insani yollara maruz kaldıktan sonra değiştiği iki vaka. İkisi sadece suç işleyen babaları affetmekle kalmadı, aynı zamanda kendilerini de affetmek zorunda kaldı ki bu çoğu zaman en zor şeydir.

Çocuk istismarına ilişkin evlilik içi istismara da uzanan daha da tuhaf bir açıklama, dini bir çevrede, manastırlarda, rahibe manastırlarında ve manastırlarda geçen bir dizi yaşamla açıklandı.

Orada, katı ve sevgisiz koşullar altında, kişinin Cennete gitmek ve Tanrı ile birlikte olmak için acı çekmesi gerektiğine dair derin bir inanç kökleşmişti. Ve bu sözde "dindar" insanlar çektikleri acıları çektiler. Bu inançlar kadın müşterimin o kadar bir parçasıydı ki bilinçli bir anısı olmamasına rağmen bundan vazgeçemiyordu. Ve bu hayatlara defalarca dahil olan tüm diğer insanlar, istismarcı rollerini oynamak için onunla birlikte bu hayata geri döndüler. Cennete ulaşmanın tek yolunun bu olduğuna inandıkları için aynı ortamı yarattılar.

Bu önemli bir nokta. Diğer yaşamlarda verilen yeminler son derece önemlidir ve büyük bir güç taşırlar çünkü genellikle büyük bir inançla alınırlar. Yaşamları boyunca geri dönmedikleri için bu döneme geçerler. En yaygın olanlardan bazıları şunlardır: bekarlık yemini, bekaret, bu da şimdiki yaşamda cinsel sorunlara neden olur. Ve para sorunları getiren yoksulluk yemini. Ve şimdi acı çekme yemini keşfediyoruz. Bunları salıvermenin en kolay yolu, onları geçmişte yemin etmiş olan varlığa bırakmaktır. O yaşamda önemleri ve amaçları olduğunu ama şimdiki yaşama kesinlikle uygun olmadıklarını anlatmak. Daha sonra yeminler iptal edilebilir veya geri dönülebilir ve onların gücü ortadan kaldırılabilir.

Bir kadın müşteri bir dizi araba kazası geçirdi, arkadakiler onun dikkatini çekmeye çalışıyordu. Onu uyandırmak için kullandıkları "onların" yöntemi çok sert görünüyordu, ancak şunu keşfettim: eğer insanlar bilinçaltının bırakmaya çalıştığı ince ipuçlarına dikkat etmezlerse, o zaman genellikle daha sert önlemlere ihtiyaç duyulur. Uzun yıllardır denediklerini ama "eski programlara çok kapıldığını" söylediler. Öğrencilerimden biri bunu anlamakta zorlandı; hipnoz dersim sırasında sakat veya sakat bırakan korkunç kazalar geçiren insanlardan birçok örnek verdim. Ancak trajik olaylar hayatlarının yönünü değiştirdi. Öğrencim "Bu doğru olamaz. Ruh bunu asla kimseye yapmaz. Onlar zarar vermek için değil, yardım etmek ve korumak için oradalar."

Tipik Vakaların Özeti

Bu doğru. Her zaman bizi izliyorlar ve bize yardım etmek için oradalar. "Biz her zaman buradayız ve bu her şey demek. Her ihtiyaç karşılanıyor. Her merak yanıtlandı." Peki kazaların yaşam planının bir parçası olmadığını nereden biliyoruz? Kişi, yaşamlar arasında ruhsal tarafta olduğunda, rehberlerine, büyüklerine ve üstatlarına danışarak, Dünya'ya döndüklerinde nasıl bir hayat yaşamak istediklerine dair bir plan oluşturmaya çalışırlar. Bu, elbette, karmanın karşılığını vermek, nasıl büyüüp daha fazla öğrenilebileceği ve aynı zamanda mümkün olduğu kadar çok kişiye yardım etmek için tasarlanmıştır. Belki de kişi görevini unutursa (çoğu zaman olduğu gibi), diğer taraftakilerin onu kendi ruh yoluna geri çekecek olaylar yaratması da planın bir parçasıydı. Yani çok ciddi görünen şey, aslında katılan herkesin kabul ettiği planın bir parçası. Eğer ince ipuçları ve sezgiler işe yaramıyorsa, o zaman daha güçlü bir şey denenmelidir. Her ne kadar sınırlı insani bakış açımıza göre öyle görünmese de, bunların hepsi sevgiden yapılmıştır. Derslerimde hep şunu söylüyorum: "Herkesin başına kötü şeyler gelir. Bundan kaçamayız. Bu hayatın bir parçası. Ama baktığınızda, *Gerçekten* Şuna bak, ondan bir şey öğrendin mi? Eğer tek bir şeyi bile öğrendiyse, o zaman onun amacı buydu." Hiç kimse hayatın kolay olacağını söylemedi. Bu çok zorlu bir gezegen olarak kabul edilir. Ve ne kadar çok ders öğrenirsek, karmanın çarkından o kadar çabuk kurtulabiliriz ve buraya geri dönmek zorunda kalmayı bırakabiliriz. Daha sonra dönerek dönüp hiçbir yere varmak yerine yol boyunca yukarı doğru ilerleyebiliriz.

Ellili yaşlarındaki bir kadın müşteri, ciddi hastalığının nedenlerini arıyordu: karaciğer ve pankreas sorunları. Hayatı boyunca daha hafif bir biçimde mevcut olmasına rağmen, 41 yaşındayken neredeyse onu öldürüyordu. Tamamen aciz bırakıyordu ve o zamanki doktorlar ona ölmeye hazırlanmasını söylediler. Belki karaciğer nakli dışında hiçbir yardım yoktu ve o bunu düşünemeyecek kadar hastaydı. Öleceğini söylemelerine rağmen o bunu kabul etmedi. (Tabii ki bu savaşın yarısıdır.) Hayatı kurtarıldığında

kas tepkilerini içeren kinetik konusunda uzmanlaşmış alternatif bir uygulayıcıyla tanıştı. Uygulayıcı yaşam tarzını, özellikle de yeme alışkanlıklarını değiştirdi ve hayatını tersine çevirdi. Karaciğer bölgesinde hâlâ bazı sorunlar yaşıyordu ancak birkaç yıl önceki kadar ciddi değildi. Seansın ana odağı buydu; hastalığın nedenini keşfetmeye çalışmak ve yolun geri kalan kısmında vücudu tam iyileşmeye getirmek. Seans sırasında karaciğer ve pankreas hastalıklarının alışılmadık bir açıklamasını keşfettik.

Her biri sevdiği birinin, evlenmeyi planladığı adamın kaybına odaklanan iki hayat yaşadı. İlki, üzüntü ve yenilgiden başka hiçbir şeyin olmadığı kasvetli bir köy topluluğundaydı. Ev hayatının mutsuzluğundan (zalim baba, ilgisiz anne ve ev dolusu aç çocuk) çaresizce kaçmak istiyordu. Köye gelen ve onunla evlenmeyi bekleyen bir yabancıyla tanıştı. Kiliseye gelinlikle gitti ve bütün akrabaları oradaydı. Evlenip bölgeyi terk etme ihtimali onu çok mutlu etti. Adam gelmedi; sunakta bırakıldı. Ailedeki herkes onunla alay ediyor ve alay ediyordu. "Kaçabileceğini ve farklı bir hayata sahip olabileceğini nasıl düşünebilir? O bir hiçtir ve kimse onu istemeyecektir." Mutsuz evine dönmekten başka seçeneği yoktu. Orada ölümüne acı çaktı ve esasen kırık bir kalpten öldü. Bu durumdan kurtulmanın bir yolu olmadığını düşünüyordu ki bu o dönemde muhtemelen doğrudu.

Kendisini bu tür bir duruma sokmasının nedenini keşfetmeye çalışmak için onu daha da geriye götürdüm. Kendini başka bir hayatta, herkesin mutlu olduğu bir meyhane sahnesinde gördü. Nişanını kutluyorlardı. Ancak evlenemeden nişanlısı, bir atın araba çekmesi sonucu oluşan bir çiftlik kazasında hayatını kaybetti. Çok mutsuzdu ve hiç evlenmemiştir. Kırklı yaşlarında yalnız başına öldü ama arkadaşsız değildi. Bilinçaltı bu hayattaki hastalığın sebebinin onu aynı mutsuzluktan korumak olduğunu söylüyordu. İki yaşamı boyunca aşkının kaybından çok etkilenmişti. Yani bu hayatta o bile olmayacaktı

evlenme olanağını sağladı. Eğer o kadar hastaysa, özellikle de hayatının büyük olasılıkla bir eş bulacağı yıllarda, o zaman büyük ihtimalle bir daha yaralanmayacaktı. Bilinçaltı, o sırada ölebileceğini söylüyordu ama bunun yerine alternatif uygulayıcıyla buluşması, hayatını metafizik hakkında düşünmeye yöneltti. Böylece hayatı daha verimli bir hal alabilir. Böylece başkalarına öğrenip öğretebilmesi için yaşamasına izin verildi. Artık evlenme ihtimali olmadığından hastalığa da gerek yoktu, dolayısıyla kalıntıları alınabilirdi. (Semptomlar ikinci yaşamında öldüğü hastalıkla aynıydı.) Migren ağrıları da aynı şekilde bağlantılıydı ve artık kaybolabilirdi.

Aşırı depresyon ve toplumdan izolasyon (çocukluktan beri) iki eski yaşam boyunca izlendi. Adam çok geniş bir ailede (12 çocuk) doğmuş olmasına rağmen hiçbirine yakınlık hissetmedi. Her zaman izolasyon ve depresyon hissi vardı. Bu hayatı boyunca devam etti: ilgisizlik, umursamama, dışarıdan içeriye bakan bir gözlemci olma hissi. Psikiyatristler tarafından tedavi edildi ve depresyon için ilaç verildi, ancak bunun bir işe yaradığını düşünmüyordu. Doğal ilaçların bile hiçbir etkisi olmadı. Teşhislerden biri buna "Zarardan korunma" kompleksi adını verdi. Başka bir deyişle, incinmekten kaçınmak için kapanmak, insanlara falan karışmamak daha kolaydı. Yalnız bir yaşamdı, işi bile ona tatmin olmuyordu. Fiziksel olarak çekici olmasına rağmen hiç evlenmemişti. Hayata karşı kayıtsızlığının ve ilgisizliğinin kadınları uzaklaştırdığını varsaydı. Bir kadına derinden ilgi duyduğu ve evlenmek istediği bir ilişkisi vardı ama bu yürümedi ve bu onu daha da depresyona soktu. Başka bir sefer bir kadın ondan etkilendi ama o cevap vermedi. Tek çözümünün intihar etmek olduğunu düşünüyordu ve bunu ciddi olarak düşünüyordu. Artık onu metafizik açıdan anlamaya çalışan bir kız arkadaşı vardı ve bunun işe yarayacağını umuyordu.

dışarı. Geri çekilmeyi kabul etmesi onun ısrarı üzerine oldu. Seans başladığında şüpheliydi ve sanki tüm fikir gülünçmüş gibi sırtıyordu ama katılmayı kabul etti. Seansa başladığımızda ve izolasyon arzusunun nedenini bulmak için bilinçaltından bizi geri götürmesini istediğimde, sanki cevabı bulmanın zamanı gelmiş gibi bir sevinç heyecanı hissettiğini söyledi. Sorununun nedenini keşfettiği söylendiğinde heyecanının arttığını hissettiğinde şaşırdı.

Şu anda yaşadığına şaşırtıcı derecede benzeyen bir önceki yaşamına gitti. Küçük bir kasabada (belki de Batı'da) yaşıyordu ve burada arabaları ve arabaları tamir ediyordu. (Artık fabrikalarda elektronik işlerinde ve bilgisayarlarla çalışan makinelerin tamirinde çalışıyordu.) Ailesi olmayan yalnız biriydi ve kendini kasabada dışlanmış gibi hissediyordu. Siyah saçlı güzel bir kadından etkilendi ve kadın onun sevgisine karşılık vermediği için sessizce acı çekti. Niyetini belli edemeyecek kadar içine kapanıktı. İşinden memnun değildi ve hiçbir şey değerli görünmüyordu. Mutlu görüldüğü tek yer, okyanusa bakan bir uçuruma gittiği zamandı ve orada sessizce oturup her şeyden uzaklaşabiliyordu. Daha sonra bu bile teselli etmedi. Sonunda daha fazla dayanamadı ve kendini başından vurdu. Her ne kadar her şeyin sona ermesini umut etsek de bunun olmayacağını biliyoruz. İntihar sadece işleri daha da kötüleştirdi çünkü karma yasası, dersi öğrenene kadar aynı koşulları tekrarlamamız gerektiğini söylüyor. Ve gözyaşları içinde söylediği gibi bu kesinlikle doğru görünüyordu: "Şimdiki hayatım bunun bir tekrarı. Hiçbir şeyden kaçmadım." Bu hayatta hoşlandığı ilk kadının diğer hayattaki kadınla aynı olduğunu düşünüyordu ve o da onu reddetti. Tarih tekerrür ediyordu. Bu sefer ne yapacağını görmek için kendisine aynı kartlar dağıtılıyordu. Daha sonra, arabaları tamir eden adamın hüznü yaşamı boyunca çok ağıladığını ve sonunda intihar ettiğini görünce şaşırdı.

Peki bu hayat nereden geldi? Neden aynı hataları tekrarlama döngüsüne kapılmıştı? Neyi yarattı

model? Cevabı bulmaya çalışmak için onu daha da geriye götürdüm. Bir ömür çölde geçti. Deve vb. şeylerle çölde yer yer dolaşan, çeşitli yerlere çadırlarını kuran bir grup göçebe vardı. O, cinselliğinin fazlasıyla farkında olan, çok güzel bir genç kadındı. Bunu açıkça sergiledi ve gruptaki erkeklerle dalga geçti. Onlara cazibesini sunup sonra geri çekilerek, onlar üzerinde yarattığı etkinin tadını çıkardı. Ama sonunda çok ileri gittiğinde ve erkekler bunun artık komik olmadığını düşündüğünde bu ona ters tepti. O kadar kötü saldırıya uğradı ve tecavüze uğradı ki bunun sonucunda öldü. Böylece eski Batı'daki bir kasabanın adamı olarak bundan sonraki yaşamında bilinçsizce hiçbir cinsel duyguya sahip olmamanın daha güvenli olduğunu hissetti. Diğer insanlarla her türlü temastan çekilmek. Ayrıca reddedilmenin nasıl bir şey olduğunu bilmek. Bu kalıp, intiharın karmik borcu nedeniyle şimdiki yaşamında da devam etti. Geçmiş iki yaşam bir uçtan diğerine gitmişti. Etkilerin üstesinden gelmek için bir orta yol bulması gerekecekti. Bunu yapmanın bir yolu, her şeyin nasıl olduğunu anlamak ve intiharın çözüm olmadığını anlamaktı. Bu hayatında birçok kez intiharı düşünmüştü ama çok şükür ki bunu yapmaktan vazgeçti. Hiçbir şeyden kaçamazsın.

Donna, partnerinden suni dölleme yoluyla çocuk sahibi olmak isteyen bir lezbiyendi. Genetik bir bağlantı olması için önce Donna'nın erkek kardeşinin spermini kullandılar ama bebek ölü doğdu. Akraba olmayan ancak benzer renk ve geçmişe sahip bir donörün spermini kullanmayı tekrar denediler. Bu kez canlı olarak bir kız çocuğu dünyaya geldi. Kız yaklaşık 8 yaşındayken partneriyle arası açılana kadar her şey yolundaydı. Anne çocuğu aldı ve Donna'nın temas kurmasına izin vermedi. Bu durum çok fazla kalp ağrısına neden olmuştu. Doğal olarak biraz açıklama istiyordu. Ona kendisinin ve küçük kızın birçok yaşamdan beri birlikte oldukları ve orada büyük bir sevginin olduğu söylendi. Ayrılık yaşandı

iyi bir nedenden dolayı ve büyümek için. Uygun olduğunda yeniden bir araya geleceklerdi. Ölü doğan küçük çocuğun durumunu sordum. "Bu aynı ruh. Spermi bağışlayan erkek kardeşin dersleri ile ilgiliydi. Ve bu çocuğun bu gerçek genetik yapılara sahip olması amaçlanmamıştı. Bebek, Donna ve partneri için bu bir 'deneme'ydi diyebiliriz. Ve bu, bağışta bulunan erkek kardeş için karmik açıdan bir deneyimdi, ama küçük kıza giren de aynı ruhtu."

Genetik doğru değildi ve farklı bir donör kullanıldığında genetik daha uyumluydu. Aynı ruhtu çünkü o aileye gelmesi gerekiyordu. Eğer insanlar bunu anlayabilirlerse, acının büyük bir kısmı dinebilir diye düşünüyorum. Bir bebek öldüğünde ve hemen ardından başka bir doğum olduğunda, bu genellikle aynı ruhtur, çünkü ilgili kişilerle bir anlaşma veya sözleşme yapmıştır. Bu arada, ilgili tüm tarafların öğreneceği birçok ders mevcuttu.

Bir kadın, bir erkek olarak, bir grup insan tarafından öldürülmesi dışında pek olaylı olmayan bir geçmiş yaşamdan geçmiştir. Kendi sınıfından sayılmayan bir kadına derinden aşık olduğundan onu öldürdüler. Ancak bu, adamın hissettiği sevgiyi ve aşırı duyguyu öldürmedi. Müşteri uyandığında hiç kimseye karşı bu kadar derin, derin duygu ve sevgi hissetmediğini söyledi. Çok güçlüydü. Adam öldükten sonra ne olay yerinden ne de hayattan ayrılmak istemedi. Ruh formunda kadının yaşadığı yere gitti ve onu ağlarken gördü. Görünmez kollarını ona doladı ve kendisini hissedemediğini bilmesine rağmen onu teselli etmeye çalıştı. Sonunda orada kalamayacağını anladı ve parlak bir ışığa doğru yukarı doğru süzüldü. Olay yerinden uzaklaştıkça kendini daha iyi hissediyordu. Daha sonra karşı taraftaki meclisle görüşüp ömrünü değerlendirdiklerinde çok değerli ve önemli bir ders aldığını söylediler. Gerçek aşkı deneyimlemesine izin verildi. Daha sonra geri dönmeye ve Dünya sahnesine yeniden girmeye hazırlanmak zorundaydı. Kendisine üç tane gösterildi

Tipik Vakaların Özeti

farklı yaşam senaryoları, böylece bir sonraki enkarnasyonunda hangisini deneyimleyeceğine karar verebilirdi. Hâlâ kaybettiği aşkını düşünüyordu ve onunla yeniden birlikte olmak istiyordu. Ona her şeyin aşk olduğu söylendi ama aynı ilişkiyi yeniden deneyimlemenin onu ilerletmeyeceği söylendi. Tekrar onunla birlikte olabilir ama farklı bir rol kapasitesiyle. Bütün mesele buydu: Çoğunlukla aynı kişilerle farklı rolleri değiştirmek ve oynamak. Böylece bir sonraki senaryoda rol oynamamızda ileri geri geçiş yaparak tekrar tekrar geri dönüyoruz. Unutulmaması gereken önemli şey, bu sevgiyi asla kaybedemeyeceğimizdi. Ölüm bizi ayıramaz. Sadece başka bir forma yerleştirilir, ancak asla kaybolmaz. Ne kadar zorluktan geçerse geçsin, aşk en büyük derstir.

Her zaman tek bir biçimde yeniden bir araya geliyoruz veya bir diğer. Sevgiyi anlamak ve deneyimlemek nihai noktadır. ders. Bunu anladığımızda sevgiye sahip olabiliriz ve Herkese şefkat, çünkü bu sefer hangi rolü oynamayı seçtiklerini asla bilemeyiz.

Diğer seanslarımdan birinde rüyalarımızın çoğunun bilinçaltımızdan gelen mesajlar olduğu söylendi. Ve sembollerle aktarıldıkları için bilinçli zihnimizin bunları anlaması çok zordur. Müşterilerimin çoğu seansa rüyalarının sayfalarını getiriyor ve kendileri için bir açıklama istiyor. Bilinçaltı her zaman dikkatinizi sembollere odakladığınızda bunların anlaşılmasının kolay olduğunu söyler. Rüyalar mesaj olduğu gibi kabuslar da mesajdır. Eğer bilinçaltı bir mesajı birçok farklı yoldan iletmeye çalışmışsa ve kişi anlamıyorsa, kabusta mesajı daha güçlü bir şekilde iletmeye çalışacaktır. Dikkatinizi çekmenin sizi korkutmaktan daha iyi bir yolu var mı? Aniden uyandığınızda korkuya neden oluyorsa kabusu mutlaka hatırlayacaksınız. Semboller o zaman zihninizde taze olacak ve daha yakından incelenebilecektir.

Aşağıda çeşitli oturumlarda sorulan seçilmiş sorular yer almaktadır:

Soru: Beden öldüğünde kişiye gerçekte ne olur? BEN yani hemen sonra.

C: İnsan zihnimizde iletişim halinde olacağımıza inanıyoruz Bizi Tanrı'ya götüreceğini hissettiğimiz yola yönlendirecek diğer ruh bedenleriyle. *Biz* Biz burada bedenlerimizdeyken, ölümden hemen sonraki deneyimi programlıyoruz. Bireyseldir.

Soru: Beden öldüğünde, bununla ilişkili herhangi bir acı var mıdır? ruh ayrılır mı?

C: Hayır. Görünen o ki ruh, bedenden kısa bir süre önce ayrılıyor. fiziksel beden aslında ölür. Savaşta ani ölümü düşündüm. Büyük bir kafa karışıklığı var gibi görünüyor. Ayrıca diğer ani, "kaza sonucu" ölümler. Yaşlılıkta ve hastalıkta ruh hazırlık amacıyla gezilere çıkar.

Soru: Birçok kişi bana bir bebek doğduğunda ruhun sürekli vücutta kalmaz. Bu doğru mu? Cevap: Ruh, dölleme zamanının farkındadır ve bu mümkündür. ruhun fetüsün ilerleyişini "kontrol etmesi" için. Doğumda veya kısa bir süre sonra giriyor gibi görünüyor. Ancak ruhlar dünyasına bu kadar bağlı olduğundan, tanıdık evi ziyaret etmek için "geziler" yapılması gerekir. Ani bebek ölümü, ruhun ruhlar dünyasında kalmayı seçmesi gibi görünüyor. Veya belki de yeni ortaya çıkan fiziksel bedenin kendi başına çalışabileceğinden daha uzun süre kaldı. Görünüşe göre fiziksel yaşamı sürdürmek için fiziksel bedenle işbirliği içinde ruhun gücüne ihtiyacımız var.

S: Bazen bunun bir hata olduğunu düşünüyor musunuz? Ruh sadece zamanda geri gelmiyor mu?

C: Gerçekte herhangi bir "hata" yok gibi görünüyor!!! Anlaşılan yapman gereken *inanma* keğer istersen geri dönebilirsin. Ayrıca öyle görünüyor ki

Tipik Vakaların Özeti

bilinçliliğin aksini yapmayı seçmesine izin verin. *S: Tehlike yaratacak hiçbir şey yapmak istemiyoruz.*
Bir tehlike! "Tehlike" mutlaka oradan ayrılmak anlamına gelmez.
sonsuz kadar fiziksel beden!

Soru: Bebek uyurken ruh ileri geri mi gidiyor?
manevi düzleme mi?

C: Bu dönem bebek için en kolay zamandır, evet. Aynı zamanda olan da budur
yaşlıların ve çok hasta olanların başına gelen olay. *Soru: Bu zamanlarda ruh düzlemiyle mi görüşüyorlar?* C: Onlar
Orası.

Soru: Cehennemi açıklayabilir misiniz?

C: Öldüğünüzde, insan aklınıza inanarak
Cehennem ateşinde yanacaksınız, ilk deneyiminiz
zihninizin sizin için yarattığı şey olacaktır. Ancak bu
deneyimin son. *BT iradene görüyorsan o ol Birinci.*
Genişlemiş benliğiniz neredeyse anında olumlu yönde
büyüyebilir. Tek gereken tanınmak. Ama eğer sen *inanmak*
gideceğin yer *Cehennem* Öldüğünüzde farkına varacağınız
ilk şey budur. Cehennem *Sen* yaptık.

S: O zaman orada kalmanıza gerek kalmayacak mı? C:

Hayır, yapmayacaksın.

Soru: Kendi zihinlerindeki bu şeyden nasıl kurtulabilirler? C: En
büyük iyilik, sizin terimlerinizle buna "Tanrı" diyeceğiz. *BT*
Öyle görünüyor ki Tanrı, aydınlanmanın kapısını açmak
için gerekli olanı her insan bilincine tezahür ettirmeye
muktedir. Aydınlanma, arzu ettiğiniz her şeyi
bilincinizle yaratabileceğinizi fark etmeniz anlamına
gelir, çünkü *sahip olm*aken büyük güç seninle. *S: Biz*
neyiz? Kendimizi bir kişilik olarak düşünmeyi severiz,
bir birey.

Cevap: Hepimiz Tanrı'nın bir parçasıyız.

Soru: Meditasyon ile meditasyon arasında gerçekten çok fazla fark var mı? namaz?

C: Bir tane var**büyük**fark. "Dua" bilinçli olarak yönlendirilir enerji. "Meditasyon" gelene açık olmaktır. Dua yönlendirmektir, çok fazla istemek değil. Dua, düşüncelerinizi bilinçli olarak yönlendirmek anlamına gelir.öylesenin gücün. *Soru: O halde dua gerçek bir şey mi?*

Cevap: Dua kesinlikle gerçektir ve kesinlikle güçlüdür. *Soru: Bazı insanlar boş dualar ediyor. Sadece bazı şeyleri tekrarlıyorlar. Gerçekten arkasına hiçbir şey koymuyorlar.*

C: Bunun nedeni, onların her birinin kendi bireyselliğiyle sınırlı olmasıdır. terimin tanımları.

Soru: Bazı kiliselerde sadece bir şeyler okuyorlar ve hiçbir şey yok. arkasında anlam var.

C: Kilise meşru dua bulmak için iyi bir yer değil. Biz Duanın gerçekte ne olduğunu ancak şimdi öğreniyoruz. Her birimiz, farkında olduğumuzdan daha fazla güce sahip olduğumuzdan, düşüncelerimizi belirli bir hedefe yönlendirmek için bir araya geldiğimizde,**çok büyütülmüş**güç. Kiliseler *vardı* İnsanların bir araya gelebileceği ve güçlerini daha büyük bir iyilik için büyük ölçüde büyütebilecekleri bir yer oluşturmak doğru fikir. Ne yazık ki yön kayboldu.

*Soru: Bir varlığa mı, yoksa özellikle herhangi birine mi dua etmeleri gerekiyor?***C:** Dua,

"Bilinçli düşüncelerinizi bir amaç doğrultusunda düşünmek" anlamına gelir.

özel hedef." Olumlu olduğu kadar olumsuz da dua edebilirsiniz. Her zaman olumluya doğru olması umulur. Pozitif güç en büyük güçtür.

S: Onu bir tanrıya veya başka bir varlığa yönlendirmeniz gerekmiyor mu?

C: İşte insanın hata yaptığı nokta burasıdır. Güç *Tümü*. Kısıtlamak ona *BİR*varlık doğru değil. Onu "yapıştırıcıya" doğrultun.

S: O halde bir tanrıya dua etmelerine ve bu konuda yardım istemelerine gerek yok yol?

Tipik Vakaların Özeti

C: Ah, *HAYIR!* Tanrı "bir varlık" ya da "bir varlık" değildir. Tanrım, senin gibi Tanrı'dan bahsetmek büyük bir olumlu *güç*, kolektif pozitif gücü *HEPSİ BU*. Tanrı'yı "varlık" olarak adlandırmak ve **özellikle** *ile* *kişileştirmek* Tanrı, *sınır* kavram. *S: İnsanlar onu daha yüksek bir kişi olarak düşünmeye o kadar alışmışlar ki.* C: Bu doğru. Bu sizin en büyük sorunlarınızdan biri.

Soru: O halde duanın gücünü kullandığımızda, onu herhangi bir kişiye yöneltmeyiz. bir şey. Sadece bir hedefe mi yönlendireceğiz?

C: Doğru. En büyük iyiyle birleşme hedefi, pozitif güç. Evrenin yapıştırıcısı! Bu uygun bir terim.

Soru: Peki diğer bireylerin korunması için dua etmeye ne dersiniz? C: Aslında yaptığınız şey pozitif gücün ortaya çıkması için dua etmek. o bireyin bilincinde olun. Olumlu gücün farkındalığı için dua ediyorsunuz.

Soru: Ama onu "figür" dediğimiz bir şeye yönlendirmenin zararı olmaz. Tanrım, öyle mi?

C: Sadece onu (kavramı) sınırlandırıyor.

Soru: Peki ya melekler? Bazı insanlar meleklerle ve azizlere dua eder.

C: Bu şartlar aynı zamanda sınırlayıcıdır. Hepimiz çalışıyoruz fiziksel zihinler. İnsan beyninin anlayamadığı birçok kavram vardır: "Sonsuzluk", "Sonsuzluk" sınırlı insan beyninin tespit etmesi çok zor kavramlardır. Dolayısıyla eğer bireyin "Melekler, Ruhlar ve Tanrılar" açısından düşünmesi faydalı olaksa, bu olmalıdır. *araç* onları daha geniş bir anlayışa ulaştırmak için. Bu son olmamalı.

S: Pek çok teori duydum. Bunu ne zaman duydum Dünya yaratıldığında, melekler Tanrı'nın gözünden asla ayrılmayan ruhlar veya ruhlardı.

C: Tanrı'nın "görüşü" gibi terimleri kullanmak zaten kişileştiricidir kuvvet. Güç ortaya çıkabilir *Yine de* insan zihni tarafından alınabilir. Bunların hepsi "Tanrı Kaynağından" geliyor. Her şey Tanrı'dandır. Herhangi *olumsuz* şeyler insan tarafından uyduruldu.

D: Melekleri nasıl tanımlarsınız?

J: Onlar bu insanlığa hizmet edenler. Çoğunda genel terimler, onları bu şekilde tanımlıyoruz. Birkaç seviye olduğundan, seviyelerle üstün veya aşağıyı kastetmiyoruz. İnsanlığa verdikleri hizmetteki seviyeleri kastediyoruz. Ancak bu grup, burada enkarne olmayı seçenlerin refahına, yardım etmeye kendini adanmıştır.

D: Hiçbir zaman fiziksel varoluşlarının olmadığını duydum. Dır-dir Bu doğru? (Evet) Yani fiziksel olmayı kabul etmiş olanlara yardım ediyorlar.

J: Bu doğru.

Soru: Günün herhangi bir saatinde meditasyon yapmak yararlı olur mu?

C: Evet. Gün doğmadan önceki, günün gündüz olmadığı vakit ve gece, gece değildir; bir sessizlik, bir karanlık ve bir huzur vardır. Bütün Dünya bu zamanın farkındadır. Diğer herkes de öyle. Hayvanlar, bitkiler, rüzgarlar ve sular da öyle. Bu, optimum, birinci sınıf, en kolay ve en iyi meditasyon zamanı. – Çalışan insan için her zaman en kolay zaman olmuyor elbette!

Soru: Günün ikinci en iyi zamanı olabilir mi?

C: Evet, sabah erkenden. Herhangi erkensabah vakti gibi görünüyor iyi zaman. Diğer zaman ise güneşin gözden kaybolduğu zamandır. O alacakaranlık dönemini yaşadığımızda, biz insanların da farkında olduğu bir durgunluk yaşıyor. Bu da iyi bir zaman. hayır kötü meditasyon zamanı! HerhangBir insanın bunu yapmak için disiplini kullanacağı zaman iyi bir zamandır.

S: İçimizden gelen düşüncelerin gerçek olup olmadığından nasıl emin olabiliriz? meditasyon düşüncelerimiz mi yoksa daha yüksek planlardan mı geliyor?

C: Bu, onunla bağlantılı olan duygu ve duygu miktarıdır. bu düşünce. Geçmişteki şeyler, arzu edilen şeyler, spekülasyonlar, umutlar ve hayaller hakkında zihninizde oluşan ve uçuşan rastgele düşünceler, *Olumsuz* daha büyük benliğinizden gelen izlenimlerin sahip olduğu duygusal etkiye sahip olursunuz. *hissenin* anahtarın. Cevabı hiçbir duygu olmadan sadece kelimelerle düşünüyorsanız, eleştirel bir şekilde analiz edilmesi gerekir. Öyle görünüyor *his* gereklidir.

İnsanlara icatlarda yardım edilip edilmediği soruldu.

C: İnsanlar belirli bir şeye duyulan ihtiyaçla bağlantı kurabilirler Ve o belirli şeyin etrafında zaten üretilmiş olan bilinçli düşünce. Fiziksel bir damla gibidir. Soruna odaklanan insanlar (bu blob), kendilerini sorunlara açtılar. *almave* aslında *bağlanıyor* bu düşünce formu. Şimdi birçoğunun haberi yok. Uzun süre buna konsantre olmaları, mutlaka meditasyon yaptıkları veya dua ettikleri anlamına gelmez. Bunun hakkında çok düşünmüş olabilirler. Bu insanlara buluş veya buluş fikri bir rüyada veya bir anlık içgörüyle gelmiş olabilir. Mucitlerin, uyandıklarında her ne ise onun cevabının beyinlerinde olduğunu söylediklerini sık sık okumuşsunuzdur. Bu aynı zamanda dünyanın farklı yerlerindeki insanların neden aynı yeni buluşu nispeten aynı anda bulduklarını da açıklıyor. Onlar sadece bu soruna ve bu sorunun etrafında dönen çözümlere bağlandılar. Sorunu insanlar yaratıyor Ve çözüm. *S: Hiç kimsenin aklına gelmemiş radikal bir fikir olsa bile mi?*

Bazı icatlar zamanının ilerisindedir.

C: Bunun nedeni doğrusal zaman açısından düşünmenizdir. Orada aslında "öncesi" diye bir şey değil. *Tüme* zamanlı olarak bulunmaktadır.

İnsanlar ve onların sınırlı insan beyinleri işleri düzene koyar. Bu, insanların çalışabilmesinin neredeyse tek yoludur. Eğer bu keyfi yapıları kendileri oluşturmazlarsa labirentte koşuşturan fareler gibi olacaktı.

Peygamberlik hakkında:

C: Görünüşe göre hepsi olasılık. Ayrıca öyle görünüyor ki biz Batılı insanlar, şeylerin ana hatlarına veya hiyerarşilerine, A, B ve C'leme yollarına o kadar kilitlenmiş görünüyor ki, her şeyi ölçmek, tanımlamak ve tasvir etmek zorundayız. Yani "zaman" diye bir kavram yaptık, şimdi de "tarih" diye bir kavram yapıyoruz. İnsanların eşyaların üzerine tarih ve saat koyması yanlışır çünkü onlar bu şekilde değildir. Bu sadece bizim *insandenemenin yolu çözmek* şeyler. Bu doğru değil. "26 Ekim" gibi terimlerin kullanılması^{bu}, izlenimleri ve devam eden işlemleri ele almaya çalışmanın sol beyinli bir yoludur. Tahminde bulunmanın en iyi yolu bu değil.

S: Biliyorsunuz, insanların zaman dilimleri olması gerekiyor. C:

Öyle olduklarını sanıyorlar! (Gülüşmeler) S: Ama bu işleri kolaylaştırıyor.

C: İşleri kolaylaştırıyor ama aynı zamanda kafa karışıklığını da büyük ölçüde artırıyor eşzamanlı zaman hakkında.

Soru: Eş zamanlı zaman hakkında. Size bir çeşit ya/veya verelim. 14'ü alalım^{bu} yüzyıl Avrupası. Günümüzde 14. yüzyılda yaşanan olayları anlatan tarih kitaplarımız var.^{bu} yüzyıl Avrupası. Eş zamanlı zaman 14 olduğunu mu söylüyor?^{bu} yüzyılda Avrupa hala devam ediyor ve insanlar hala bir şekilde 14. yüzyılın devamı olarak kendi işlerini yapıyorlar.^{bu} yüzyıl? Yoksa 14 mü^{bu} Yüzyıl şu anda aynı anda mı yaşanıyor?

Cevap: Başkanın kazada öleceği bilgisi seçimlerden önce olmadı^{Bubelirli} bir zaman ve yer. Bu, olmadığı anlamına gelmez. Demek ki bu olay şu tarihte olmadı^{bizim} odak. Ne oluyor ve oluyor

14'te_{bu}Yüzyılda, Başkan'ın kazada ölmediğine dair tekil bir örnekle aynı olasılıklar var.*Bilmeki*çinde*Bu* odak. Tarih kitaplarımız hakkında yazılmıştır*tek odak*.

Soru: Diğer olası 14_{bu}yüzyıllar şimdi yaşıyor, yani fikir?

C: Evet ve şu anda yaptığımız şeylerden etkileniyorlar. gelecekte ve geçmişte bu insan terimlerini kullanarak yapmış olabilir.

S: 14 mü?_{bu}yüzyıl bir şekilde donmuş durumda, bu yüzden insanlar 15'e ilerlemeyin_{bu}yüzyıl?

C: 14 yaşında olduğunu söyle_{bu}yüzyıl insanı. Sen "bekar" değilsin kişi. Tıpkı tek bir yerde durup ileriye baktığınızda ve ardından vücut pozisyonunuzu yarım inç sağa ayarladığınızda artık farklı bir odak noktasına sahip olduğunuz gibi. Sadece vücudunuzu tam bir daire şeklinde çevirerek kaç farklı odak noktasına sahip olabileceğinize bakın. Bu, aynı anda, herhangi bir yerde, herhangi bir zamanda kaç farklı olasılığın ortaya çıkabileceğidir. İnsanoğlunun kavraması çok zor bir kavramdır.

S: Bu zor çünkü fiziksel bedenin bunu yaptığını biliyoruz. bir bebekten yaşlı bir adama doğru gelişir. Zamansızlık kavramını anlayamıyorum.

C: Farkında olduğun odak noktası bu ama aynı zamanda bir bebeği de tanıyorsun bir yetişkine dönüşmemiş olan. (Evet) Öyle oldu ∞ sırada bebeği gördüğünüze odaklanın. Aynı bebek, *bir diğer* odaklanın, yaşlanabilirsiniz.

S: Bu benim için anlaşılması zor olan kısım çünkü eğer öyleyse hepsi bir anda oluyor, kendi vücudunuzun farklı yıllarda farklı olduğunu biliyorsunuz.

C: Yalnızca tek bir odağı biliyorsunuz. İçinde bulunduğumuz bu fiziksel odak şimdi burada. Başka bir açıdan bakıldığında Dolores Cannon bir sirk akrobatı olabilir! Ama rüyalarda sen *farkında olmak*diğer odak noktalarınızdan bazıları. Hepimiz. Aynı görünmüyoruz, aynı ilişkilere sahip değiliz ama sıklıkla rüyalarımızda kendimizi tanımlayabiliriz.

S: Evet ama rüyalarınızın sembolizm olduğunu söylüyorlar.

C: Sizin hayat sembolizmdir. Sembolizm bizim nasıl olduğumuzdur Tümücanlı. S: Gerçek gibi görünen tek şeyin bizim olduğumuz şey olduğu doğru mu? o zaman odaklanabiliyor musun?

C: Bu kesinlikle doğru. Bu yüzden insanlar bir geçmişini deneyimleyebilirler. 14'te tam şu anda Dolores'in hayatı bu yüzyılda İsveç ya da herhangi bir yer. Yani Kesinlikle Sağ. Bu sadece odağı değiştirmektir.

S: Ama işimde bir ömrün nasıl olduğunu gösteren kalıplar gördüm. başka bir hayatı etkiliyor ve ilerliyor gibi görünüyor.

C: Evet, içinde odaklanmak her zaman bir ilerleme sağlar.

S: Eğer biraz da olsa bir deneyime sahip olsaydınız travmatik, 10 yıl sonra oturup bu deneyimi düşünürseniz, eşzamanlı zamanı yaşıyorsunuz demektir. Zihninizin gittiği yer, deneyimlediğiniz zaman çerçevesidir. Bu düşünceye harcadığınız enerji miktarı sizi o zaman çerçevesine daha iyi yerleştirir.

D: Geçmiş yaşam regresyonlarını yaptığımda bu aynı olur mu? astar?

S: Benzer. Yaşam boyu farkındalıklarda kişi neyi tercih ederdi? yaşamdan hayata aktarılan kalıpları takip etmektir. Kaplamalar gibi olurdu. Benliğin veya ruhun temel resmini çekin. Boyalı bir çorapla net bir sayfa alın. Başka bir şeffaf kağıt alın, diğer çorabı giydirin ve orijinal sayfayla tamamen oluşan katmanlar elde edene kadar bu şekilde devam edin. Şimdi eğer kirli bir çorap seçerseniz, bu sizin seçiminizdir. Ama hâlâ bir çorabın var.

D: Geçmiş yaşamımızda anlamaya çalıştığımız bir şey var gerileme şu; eğer geçmiş yaşam kişiliği başka bir ülkedeyse ve ana dilleri başka bir dilse neden bunu yapıyorlar?

Tipik Vakaların Özeti

benimle İngilizce iletişim kurar mısın?

D: Onlar şimdiki yaşamın beyin devrelerini kullanıyorlar. self otomatik olarak şimdiki zamanın kapsamlı terimlerine tercüme edilir.

D: *Kendi ana dillerinde konuşmaları mümkün mü?* S: Konunun tamamen çizilmesi veya o geçmişle uyumlu olması mümkün hayat.

D: *Bazen yaygın İngilizce ifadeleri bilmiyorlar çeviri yaparken ya da her ne yapıyorlarsa.* S: Çünkü onlar o geçmiş yaşamla uyum içindeler. Var

tabiri caizse her iki yaşamın harmanlanması, böylece geçmiş yaşam terminolojisinin bir kısmı şimdiki yaşam terminolojisiyle harmanlanır. O anda benlikte neredeyse bir kafa karışıklığı duygusu yaratmaya yetecek kadar bu ikisi arasında bir karışım vardır. Ömrü anlayabilmek için yaşamın farkında olabilecek kadar senkronizedirler. Bu sürenin farkında olmaları gerekirdi. Ancak temel beyin fonksiyonları hala mevcut yaşam dillerine ve farkındalıklarına dayanmaktadır.

D: *Ama zaman zaman yabancı kelimeler de olabiliyor.* cümleler gözden mi kaçıyor?

S: Ah, evet, evet.

D: *Ve ayrıca müzikle de. Kendi dillerinde şarkı söyleyebildiler garip olduğunu düşündüğümüz zaman. O halde bu mümkün mü?*

Ş: Mümkün. imkansız nedir?

Birisi varlıkları kanalize ettiğinde neler olduğuna dair bir açıklama.

C: Kanallık yapan herkes, kanallığı yapanlar ve kanallık yapanlar kanal birbirinin yönleridir. Karşılaştırmamızın bir yolu elektrik devre kartına benzer. Her bireysel yaşam veya yön o tahtada bir noktadır. Elektrik akımları

Bir noktadan diğerine seyahat edilir, ancak yalnızca o belirli nokta veya belirli bir devre açık olduğunda bir bağlantı meydana gelir. Bu devre kartı her bir ruh üstü ruh için büyük bir boyuta sahip olacaktır. Siz tamamen bireysel bir devreden çok daha fazlasınız. Her birine bağlısınız. Başka bir devreye kanallık yapabilmek için bu elektrik modelinin aynı olması gerekir. Bireysel benlik olarak sizin öneminiz çok önemlidir, çünkü eğer bu bağlılığın oluşmasına izin vermezseniz, o devre bir tanesi tarafından kesilir. Bu devrelere tam anlamıyla izin vermek ve onu deneyimlemek için enerjinin basitliği, yani sevgi çok önemlidir. Yaşamınızdaki bilinç yükseltme ve olumlu olma fikirlerinin tümü, öz sevgiden ibarettir. Sevgiyi hissetmiyorsan nasıl sevgi verebilirsin? Sahip olmadığınız şeyi nasıl ifade edebilir ve verebilirsiniz? Bu, kendini sevmektir; buna öz değer deyin, öz saygı deyin, ona ne isterseniz deyin. Bu hâlâ kendini sevmektir. Ben sadece devredeki bir bağlantıyım, bana kanallık edenin bir yönüyüm.

Reenkarnasyon hakkında:

Soru: Eğer bir kişi bu hayatı terk etmiş ve geri döneceğine inanıyorsa Başka bir hayatta reenkarnasyona uğrayan kişi, zamanı ve yeri seçebilecek mi? Yoksa elinde mi değil?

S: Hiçbir şey senin elinde değil. Tamamen ve tamamen içindesin hayatınızın kontrolü. Belirli bir ülkeye veya zamana karşı bir çekim hissediyorsanız, tabiri caizse ruh, arzuyu otomatik olarak benliğe programlayacaktır. Arzu bilinçli düşünceden önce oradaydı. "Ah, 2002'de Tibet'te yaşamak isterdim." Bu düşünceler sizindir, bu düşünceler sizin programlamanızdır.

Soru: MÖ 10.000'deki bir hayata bu kadar kolay bir şekilde geri dönebilir misiniz? 2001'e gidebilir miyiz? Başka bir deyişle, eğer zaman

eşzamanlı ve biz doğrusal zaman açısından düşünürsek, ileri olduğu kadar geriye de gidebilir misiniz?

S: Kesinlikle.

S: Bu nasıl başarıldı?

Göstermek? Bu zaten başarıldı. Bildiğiniz gibi dünya, bildiğiniz şekliyle gerçeklik tamamen oluşmuştur. Bu bir pasta parçası ya da hâlâ doldurulmayı ve pişirilmeyi bekleyen bir pasta kabuğu değil. Bu pasta. Şu anda bulunduğunuz yer yalnızca bilinçli düşüncenizin yönlendirildiği yerdir. Hepsi bu, ancak işleri daha az kafa karıştırıcı hale getirmek için ve bu gerçekliğin doğası gereği, şu anda farkındasınız. Bu, dünün olmadığı veya hiç yaşanmadığı, yarının olmadığı veya hiç yaşanmadığı anlamına gelmez. Şimdi. Odaklanmayı seçtiğiniz yer, zamanınızı ayırdığınız yerdir, ancak *hepsi bu*.

S: Bir kişinin belirli bir zamana geri dönmek istediğini varsayalım. dönem ve tarihsel bir değişim gerçekleştirin. Peki bu değişimden yepyeni bir geleceğin doğması mümkün olabilir mi?

S: Harika bir soru. Evet mümkün. Ancak öncelikle bunu bunun yapılabileceğine dair inancın gücünü alacaktır. Bunu yapabilmek için tam bir bilinçli bilinç, bilinçaltı, bilinç üstü deneyim gerekir. Bu, o dönemde yer alanlar için mevcut tarihin farklı olacağı anlamına gelmez. Yapacağı şey yolda bir "Y" harfinin ortaya çıkmasına neden olmaktadır. Farklı bir gerçekliğin yaratımı. Ancak bu, şu anda burada yer alanlar için gerçeği mutlaka değiştirmeyecektir.

S: Bu olası bir gerçeklik olabilir mi? (Evet) Bu oldu mu önce?

S: Her şey şimdi, öncesinde, sonrasında oluyor. Buna sahip olmak için Yetenek, daha iyi bir kelime olmasa da, o bireyin elde ettiği bir farkındalık derecesi olacaktır. Yaşam kalıplarını gören, farkında olan ve bilen bu birey, toplumsal olayları yaşar. Tarih, bundan alınan derslerin, kazanılan farkındalığın ve ruhların bazı şeyleri deneyimlemesi gerektiğinin de farkında olacaktır. Onlarla birlikte gidiyorlar

tabiri caizse akış. En iyi, en uygun kalıpları anlayacaklardı ve anlayacaklardı. Kabullenme bilincini kazandılar. Anlaşıldı mı?

S: Tamamen değil.

Soru: Doğum tarihimizi biz mi seçiyoruz?

C: Evet, siz seçersiniz.

Soru: Birisi sezaryenle doğmuş olsa bile mi?

C: Çocuk sahibi olmayı gerekli bulan bir anneyi seçtiler. Sezeryan bölümü.

Soru: Doğum tarihi neden önemlidir?

C: Bu Evrendeki her şey diğer her şeyi etkiler.

Soru: Belirli bir hedefimiz var mı?

C: Evet. Bu hedefin ne olduğuna dair farkındalık içinizde var.

Bu gerçeğin bilinçli olarak farkında olsanız da olmasanız da, hedefiniz üzerinde çalışıyorsunuz. Hedefiniz üzerinde çalışıyorsunuz. Bu hedefin ne olduğunun farkına varmak, bilmek isteme meselesidir. Kulağa çok basit geliyor. Biraz daha fazla bilgi almak için şu kişiye ya da o kişiye koşmakla daha az ilgilenerek ve kendine güvenmeyi öğrenerek daha tam olarak farkında ve benlikle uyum içinde hale gelerek. Meditasyon yaparak, size uygun tüm yöntemlerle daha fazlasını öğreneceksiniz. Kendini sevmeyi öğrenmek nihai hedeftir. Denemek isteyeceğiniz diğer her şey, eğer tam olarak gerçekleştirilecekse, kendini sevme yeteneğinden gelir.

Soru: "Son" derken ne demek istiyorsunuz?

C: Son, nihai. Bu gerçeklik budur, bu budur

varoluş, bu Dünya, insanın deneyimiyle ilgilidir. Kendini sevmeyi öğrenmektir. Artan, genişleyen, bu gerçekliğin ihtiyaç duyabileceği ve ihtiyaç duyabileceği ve gelişebileceği şey budur: öz sevgi. İnsan olmanın gereği budur.

Tipik Vakaların Özeti

S: Bu bir kez başarıldığında, bunun gerçekleşeceğini ima ediyor gibisiniz. gideceğimiz diğer gerçeklikler. Söylediğin bu mu?

C: Başka gerçeklikler yok mu? (Evet) Öyle olduğunu mu düşünüyorsun? bununla mı sınırlı?

S: O halde buna son diyemezsiniz.

C: Nihai değil, hayır. Bu ana hedeftir. Amaç bu – amaç, insan gerçekliğine ilişkin sözcük budur.

S: Kendini sevmeyi öğrenmek yaklaşık olarak kaç yaşam sürer?

C: Kaç tane? Çok fazla dilemezdik ama uzun vadede koş, önemli mi?

Soru: Nasıl oldu da bu özel gerçeklik gerçeklikten bu kadar uzaklaştı? bize kendini sevmenin hayır-hayır olduğu öğretildiğini mi söylüyorsunuz?

C: Onu siz seçtiniz.

İkizlerle ilgili bir soru

S: Karar diğer ruhla sevgiden dolayı verilir. Sen fiziksel düzlemde daha fazla yaklaşılamaz. Çünkü aynı DNA'ya sahipsiniz ve düşünceleriniz temelde aynı şekilde çalışıyor. Elbette onlar değiller *Aynı* düşündüm ama süreç çok benzer. Ama zaten bir çerçeve var ve tüm boşlukları doldurmanıza gerek yok çünkü biliyorsunuz. Yalnız gelmek yerine sevdikleri biriyle geri dönmek istediler. Ve bunlar zor zamanlar. Bu tür bir arkadaşlığa ihtiyaçları vardı çünkü bu bir sabitti. Ve bu hayatlarda pek fazla istikrar yok.

Hipnoz derslerimden birindeki gösteri seansı sırasında kişi ölen ikiz kardeşi hakkında bilgi edinmek istedi. Bilinçaltı yapması gerekeni tamamladığını, "Derslerini yaptı, gitme vaktinin geldiğini" söyledi. Bunu söylemek kolay ama yine de yas tutmayı kolaylaştırmıyor. "BT

onu çok üzüyor. Bu ona uzun süre zarar verecek. Eğer hayal edebiliyorsanız, ikizlerde neredeyse altın bir kordon vardır. Onları bağlayan çok ince bir altın kordon. Ve ölümden bile – ya da sizin 'ölüm' dediğiniz şeyde – tamamen kopmaz. Yani yapacaklar *sonsuz kadar* birbirinizin parçası olun.”

Sişam ikizleri (şimdi yapışık ikizler olarak adlandırılıyor) için yıllar önce bir açıklama bulmuştum. İki ruhun, ruhani tarafta Dünya okuluna dönmeye hazırlanırken birbirleriyle olan sözleşmelerini tartıştıklarını varsayalım. Birbirlerini sevdiler ve birçok yaşam boyunca birlikte oldular. Belki az önce terk ettikleri hayatta travmatik bir şeyler yaşanmıştır. Şimdi içlerinden biri şöyle diyor: *Bir daha asla ayrılmayacağız!* Öngörülemez sonuçlara yol açan basit bir istek. Ve çok mantıklı bir açıklama.

Müşterilerimden birinin doğumuyla ilgili bir sorusu vardı. Üçüzlerden biriydi. Biri ölü doğdu, ikincisi tüm hayatını bir kurumda geçirmesini gerektiren akıl hastalığına sahipti, üçüncüsü ise kadın müşteriydi. Bunun neden olduğunu bilmek istiyordu. Bilinçaltı, ilk üçlünün doğum gerçekleşirken fikrini değiştirdiğini ve o sırada doğmak istemediğine karar verdiğini söyledi. Bu da ölü doğumla sonuçlandı. İkincisi, yaklaşık iki veya üç aylık olduktan sonra, zihinsel engelli olarak bu yaşamda daha fazlasını öğrenebileceğine karar verdi. Bu yüzden zihinsel sorunları geliştirdi. Anne, bebeğin yaklaşık iki veya üç aylık olana kadar normal göründüğünü söylemişti, sonra aniden bir şey oldu. Doktorlar aynı fikirde değildi çünkü hastalığın doğuştan itibaren mevcut olduğunu söylediler. Daha sonra gelişmedi. Bence bulduğum açıklama daha mantıklı çünkü ruh, içinde yaşadığı bedenin türü üzerinde kontrol sahibidir.

Paralel hayatlar

Soru: Eğer her birimiz farklı varoluş düzlemlerinde yaşıyorsak Aynı zamanda paralel yaşamlar olarak bilinen şey bu mu? C: Bu doğru. Bu anlamda her biriniz, bu noktada yaşamlarınız, gerçek benliğinizin yalnızca yüzleridir. Yani, farkındalığınızın kesin noktaları. Toplam farkındalığınız, kendi seviyenizde kuşatabileceğiniz veya hayal edebileceğiniz her şeyin çok ötesindedir. Bu nedenle, farkındalığınız arttıkça, ruhsal merdiven realitenizi genişlettikçe, farkındalığınızın diğer bireylerinkiyle örtüştüğünü fark ettiğinizi görmek kolaydır. Öyle ki, en üst düzeyde, aslında her şeyin bir olduğu Tanrı katındasınız. Sizin seviyenizdeki farkındalığınız, o toplam ruhsal farkındalığın yalnızca uzatılmış veya odaklanmış bir noktasıdır. Ve böylece farklı seviyelerde farkındalığınızın gerçekten de başkalarıyla örtüştüğü görülebiliyordu. Öyle ki sonuçta her şey birdir. Öyleyse, *Tümü* sonuçta yaşamlar eşzamanlıdır.

D: Daha önce bizim kendi buzdağlarımızın sadece görünen kısmı olduğumuzu söylemiştin. C: Bu doğru.

S: Gökkuşakları bize enerjinin rengini hatırlatacak ve Yaratılış. Sadece bir hatırlatma: Sadece çıplak gözle görebileceğimizden çok daha fazlası var. Yaratılışın rengi, insanın hayal gücünün ötesindeki tüm farklı renk seviyeleridir. Bu sadece bize bu enerjinin başka bir alemde etrafımızı sardığı bir zamanın olduğunu hatırlatmak içindir. Bu yuvanın, sevgi dolu enerjinin bir hatırlatıcısıdır. Bu küçük hatırlatma, renk spektrumunda çıplak gözle gördüğümüzden daha fazlasının bulunduğunu hatırlatıyor. Sadece ev hatırası.

S: Sanırım birimiz içimizi açtığında şunu aklımızda tutmalıyız. hepimizin içinde bir şeyleri açar. Bağlandık. Biz biriz. Biz bireysel, özerk birimler değiliz. Bireysel kişiliklerimiz var ama büyük resimde birbirimize bağlıyız. Hepimizin bir olduğunu ve öncelikle ruhsal varlıklar olduğumuzu kendimize hatırlatmalıyız.

Bir kadın birkaç yaşamdan sonra genç yaşta ölmüştü. Bilinçaltı şöyle açıkladı: "Öğrenmesi gereken birçok şeyi öğrendi ve devam etmenin bir anlamı yoktu." Bu yaşamda daha uzun yaşıyordu. "Bu sefer derslerini öğrenmesi daha uzun sürdü. Bu bedenden isteyerek kurtulması gerektiğini unutuyor. Her zaman bedenden çıkmanın bir yolunu önceden ayarlarsınız. Çıkmanın bir yolu olmalı ve bu sizin seçtiğiniz yol olabilir. Hastalık ya da kaza olsun, öğrenme deneyimine uyan her şey. Ancak çıkma zamanı geldiğinde kişi karar verir ve isteyerek gider. Bu kararı onlar adına başka kimse veremez."

S: Kalabalıklarda çok fazla karışık enerji var. Kalabalığa çıkmadan önce koruma sağlamaya dikkat etmelisiniz. Bazen kalabalığın enerjisi üzerinize yapışabilir. Eğer öyleyse, boşalıyor. Kendinizi çok yorgun hissediyorsunuz. Enerjiye aç olan pek çok insan var çünkü titreşimleri iyi kalitede enerji üretmelerine yetecek kadar yüksek değil. Yani titreşimi yüksek birini bulup hissettiklerinde o enerjiye tutunacaklar ve o enerjiyi kullanacaklar. Bir nevi vantuz gibiler.

Onlara "psişik vampirler" dendiğini duydum. Bu olumsuz bir kelime ama aynı fikir. Onlar bunu yapmıyorlar

bilinçli olarak, ancak enerji alırlar. "Alışverişe çıktığınızda bile kendinizi korumalısınız. Nereye giderseniz gidin, kalabalık bir grup insan var. Enerjinizi en üst seviyede tutmanız sizin için hayati önem taşıyor. Vücudunuzun bir zekası var. Vücudunuzu dinleyin. Onunla düzenli olarak konuşun. Bu hoşuna gidiyor. Tanınmak hoşuna gidiyor. Magnezyum vücut için çok önemlidir. Magnezyum, dışarıya çok fazla enerji vererek, kendinize daha fazla enerji çekmenizi kolaylaştırır."

Gerçekten acil bir sorunu olmayan bir müşteri ofisime geldi ve geçmiş yaşamları bulmayı pek umursamadı. Konuştukça kız kardeşinin ölümünün onu hala büyük ölçüde etkilediği açıkça ortaya çıktı. Her ne kadar katı bir Kilise ortamında büyümüş olsa da, öbür dünyadan emin değildi. Neredeyse bir yıl olmuştu ve hâlâ zamanının çoğunu kız kardeşini düşünerek, ağlayarak ve yas tutarak geçiriyordu. Seansa başladığımızda her şeyin normalde olduğu gibi ilerleyeceğini düşünmüştüm. Kendisinin ve kız kardeşinin geçmiş yaşamlarında birlikte olduklarını öğrenseydi şaşırmazdım. Bunun yerine hemen güzel bir bahçeye gitti. Havada parlak renkli harika çiçekler ve muhteşem müzik vardı. Açıklamasından onun muhtemelen Dünyasal bir ortamda olmadığını biliyordum. Kimseyi görüp görmediğini sorduğumda kız kardeşinin çiçeklerin arasından kendisine doğru geldiğini gördü. Uzun bir elbise giymişti ve ısıltılı ve güzel görünüyordu. Birbirlerinin ellerini tuttular ve kız kardeşi büyük bir duyguyla ona şöyle dedi: "Bırak gideyim! İyi olduğumu görüyorsun!"

"Ama ne oldu? İyileştüğınızı düşünüyoruz. Ama sonra öldün."

Kız kardeşi şöyle cevap verdi: "Gitme zamanım gelmişti. O hayatta yapmayı planladığım her şeyi yapmıştım ve gitme zamanı gelmişti. Daha sonra kız kardeşi bu güzel yerden ayrılmadan önce buluşması gereken başka birisinin olduğunu söyledi. Ve ebeveynleri sağlıklı görünüyordu,

genç ve mutlu. Ona, "Hepimizin iyi olduğunu görüyorsunuz. Burası çok güzel. Üzülecek bir şey yok. Zamanı gelince sen de buraya geleceksin, hepimiz bekliyor olacağız."

Şüpheciler, onun acısından dolayı bu seansın yalnızca dileklerin gerçekleşmesi olduğunu söyleyebilir. Ama gerçekten önemli mi? Bunun gerçek olduğunu anlayacak kadar seans yaptım ve bu toplantı ona, normal bir hayata geri dönebilmesi için bir hediye idi. Bana, yas tutmanın yalnızca ayrılan ruhu geride tuttuğu, gitmesi gereken yere gitmesini engellediği söylendi. Yas tuttuğumuzda bu bencilce bir davranıştır çünkü yalnızca kendimiz için, kaybımızın bizi nasıl etkilediği için yas tutarız. Kaybettiğimiz sevdiklerimizi aynı şekilde etkilemez. Hayatlarını yaşadılar, zamanı geldiği için çıkmanın bir yolunu buldular. Artık kendi yollarına devam etmeleri gerekiyor. "Eve" dönmekten çok mutlular.

İKİNCİ BÖLÜM

İNSAN DIŞI BEDENLERDE YAŞAM

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

DİĞER YAŞAM FORMLARI

Reenkarnasyon konusu açıldığında hala "Ne demek daha önce yaşadım?" diyenler var. Bu imkansız! Bu benim sahip olduğum tek beden, tek hayat. Gerçek olan tek şey bu." Bunlar, bilinmeyenin bu büyüleyici dünyasına bebek adımlarını bile atmaya başlamamış olanlar. Bir de (hipnotik gerileme yoluyla veya başka bir yolla) bundan önce başka bir yaşamları olduğunu öğrendiklerinde şok olan bir sonraki grup var .

Şok oluyorlar çünkü bu onların inanç sistemlerini tehdit ediyor. Onları düşündürdü. Genellikle kişi keşfetmeye başladığında bilinçaltı ona yalnızca baş edebileceklerini verecek kadar bilgedir. Onlara gösterilen hayat genellikle donuk, sıkıcı, sıradan bir hayattır. Ben buna "patates kazma hayatı" diyorum.

Genellikle travmatik ya da dramatik bir şey yoktur çünkü bununla baş etmeye hazır değillerdir. Yine de, genellikle aile ilişkileri vb. ile ilgili soruların kendileri için yanıtlandığını göreceklerdir.

Yürüttüğüm binlerce geçmiş yaşamla yalnızca bir kitabı değil, birkaç kitabı doldurabilirim. O kadar sıradanlaştı ki bir yazar olarak benim için hiçbir değeri kalmadı. Danışan için yalnızca terapi olarak değerlidir. Bu nedenle, yalnızca terapötik değeri sayesinde reenkarnasyon bilgimizi genişleteceğini düşündüğüm vakalar hakkında yazıyorum. Yürüttüğüm vakaların büyük bir kısmı, merak edenlerin geçerliliğini kontrol etmek için araştırabileceği tarihler, isimler, yerler içeriyor. Bazı insanlar deneyimlerini "kanıtlamak" için böyle bir doğrulamaya ihtiyaç duyarlar. Onlara, ihtiyaç duymaları halinde vakaları kontrol edebileceklerini söylüyorum. Artık böyle bir doğrulamaya ihtiyacım yok. Reenkarnasyonun gerçek olduğunu hiçbir şüpheye yer bırakmayacak şekilde biliyorum. Biliyorum ve buna tamamen inanıyorum

tüm yanıtları, özellikle de Kilise'nin "açıklanamaz" olarak nitelendirdiği yanıtları içeriyor.

Ortaya çıkaracağım geçmiş yaşamların %90'ının basit ve sıradan olması mantıklı. Dünyanın durumu bu. Bizim hayatımız bu şekilde. Dünyada isimleri gazetelerde çıkan az sayıdaki sıradan insandan çok, çok daha fazla sıradan insan var. Kişi en az bir başka hayatı daha olduğunu keşfettiğinde , bunun farkına varmak zorundadır. Bazıları bunu imkansız olarak görüp normal yaşamlarına ve güvenli, kabul edilmiş inanç sistemlerine geri döner. Bu kesinlikle sorun değil. Kimsenin inancını değiştirmek için burada değilim. Benim işim bulduğumu sunmak ve okuyucunun kendi kararını vermesine izin vermek.

Bir de şu keşfi yapanlar var: Aslında var olan tek şey bu şimdiki hayat değil. Daha sonra daha fazlasını keşfetmek isterler. Keşfedecekleri şeyler karşısında şaşkına dönmemeye dikkat etmeleri gerekiyor çünkü hayatları bir daha asla eskisi gibi olmayacak. Bir şeyi öğrendikten sonra onu unutamayacağımız söylenir . Dünya üzerinde tek bir hayat yaşadıklarına şaşırırlarsa, bunun keşiflerin yalnızca başlangıcı, buzdağının görünen kısmı olduğunu keşfetmenin onlara neler yapabileceğini hayal edin. Bu deneyi yürüttüğüm 40 yıl boyunca inanç sistemimde de benzer değişiklikler yaşamak zorunda kaldım. Ve çalıştıkça sınırsız olasılıkların kapılarını açtım.

Geçmiş yaşamların çeşitliliği yalnızca hayal gücüyle sınırlıdır ve şu anda aldıklarımdan bazıları hayal gücüne meydan okuyor. Kıvrımlı Evren serisini yazmanın amacı buydu . Sıradan dünyayı uzun zaman önce bıraktım. Okuyucularım da benimle birlikte zihinlerini genişletmeye hazır olduklarını söylüyorlar. Ve böylece keşfetmeye çıkıyoruz.

Dünya, ders almak ve yaşam bilgisi edinmek için geldiğimiz okullardan yalnızca biri. Dünya üzerinde çok, çok yüzlerce yaşamınız olabilir ama aynı zamanda başka gezegenlerde ve başka boyutlarda da yaşamlarınız oldu. Bu serinin ilk iki kitabında bunu araştırdım ve bu kitapta okuyucuların zihinlerini daha da genişletecek vakalar sunmaya devam edeceğim.

Ancak fiziksel insan bedeninin ruhun alabileceği tek biçim olduğunu buldum. Çoğu insan , bir bedeniniz olduğunu, bir beden olmadığınızı anlamadan, görünmelerinin tek yolunun fiziksel olduğunu düşünür . Bu sadece şu anda giydiğiniz bir "kıyafettir". Ve tüm kıyafetler gibi, onlara ne kadar bağlanırsak bağlanalım, eninde sonunda yıpranacak ve atılmak zorunda kalacaklar. Sonra hayatın kozmik dramasında oynayacağımız bir sonraki rol için başka bir kıyafet, başka bir kostüm buluruz. Bir sonraki kostüm neden bir insan vücudu olsun ki? Neden bir hayvan, bitki ya da cansız bir nesne olmasın?

Bu şeylerin cansız olduğunu kim iddia edebilir? Hayatın tamamı deneyim ve öğrenmeyle ilgilidir. Kaya ya da köpek olmaktan bir şeyler öğrenemeyeceğinizi kim söyleyebilir? Bu sadece hayatın ne olduğunun tanımını konusunda zihninizi biraz daha açmanız gerektiği anlamına gelir. İnsanlar bana şunu söyledi: "Daha önce insan olarak yaşadığım fikrini kabul edebilirim. Ama bir hayvan olarak? Hayır, buna inanamıyorum."

İşimde okulumuzu, derslerimizi, eğitimimizi bitirmeden önce hayatı her haliyle mutlaka deneyimlememiz gerektiğini keşfettim. Yaratıcıya, Tanrıya, Kaynağa dönmeden önce mümkün olan her durumda bulunmanın nasıl bir şey olduğunu bilmeliyiz. Sonraki bölümlerde Kaynak'tan ayrıldığımızdan bu yana yaptığımız yolculuk ve Kaynağa dönmek için neler yapılması gerektiği hakkında çok daha fazla bilgi olacak. Bu bölümde, kişinin tipik bir Dünya yaşamında, tipik bir insan vücuduyla bir hayata gitmediği durumlarda yürüttüğüm vakaları sunacağım. Ancak bunun, diğer araçlarda (kısa bir süre için bile olsa) var olmanın öğrenilebilecek değerli dersleri göstereceğini düşünüyorum. Hayat okulundan mezun olabilmemiz için ne kadar çok şeyin gerekli olduğunu göstermeye başlayacak. Dikkat! İnanç sistemleriniz kesinlikle zorlanacak ve zihinleriniz kesinlikle bükülecek. Umarız uçarak açılırlar ve sünger gibi emmeye başlarlar.

Ofisime ve gezilerime beni görmeye gelen, geçmiş yaşam terapisi almak isteyenler sıradan insanlardır.

hayatın tüm olası kesimlerinden. Onlara bakarak hayat hikayelerinin ne olduğunu asla bilemezsiniz. Bu önemli.

Bu telaşlı dünyada mümkün olduğunca normal bir hayat yaşamak için buradalar. Bu diğer anılar bilinçaltının bilgisayar kayıtlarında gizli kalır ve ancak bilinçaltı uygun zamanın geldiğini düşündüğünde ortaya çıkar. İşimde, kişiyi her zaman öncelikle uygun geçmiş yaşamından geçiririm ve çoğu zaman sorularının yanıtları orada bulunur. Sonra kalan soruları cevaplaması için bilinçaltımı çağırıyorum. Her zaman sorduğum ilk soru, bilinçaltının neden kişiye bu özel yaşamı göstermeyi seçtiğidir. Mantığı bizimkini çok aşar ve açıklaması genellikle çok sınırlı insan mantığımızla asla düşünemeyeceğimiz bir şeydir. Yine de her şeyi yerli yerine oturtuyor ve son derece mantıklı. Bu kitapta anlatılan vakalarda izleyeceğim prosedür budur. Sanırım okuyucunun, bilinçaltı cevabı ortaya çıkarana kadar kişiyi geçmiş yaşamına götürürken benim kadar şaşkın olacağını düşünüyorum. Bu yüzden bu işten çok keyif alıyorum. Hayal gücüne meydan okuyan muazzam yeteneklere sahip son derece güçlü bir bilgi kaynağıyla çalışıyorum. Ancak yine de aynı terminolojiyi kullanarak her zaman aynı cevabı verdiğini fark edeceksiniz. Bu yüzden her zaman aynı evrensel parçaya konuştuğumu biliyorum. Birlikte çalıştığım herkesten geliyor. Kiminle veya neyle iletişim kurduğuma dair kesinlikle hiçbir şüphem yok.

O kadar alıştım ki sanki eski bir dostla telefon görüşmesi yapıyormuşum gibi.

İnsan Dışı Bedenlerde Yaşam

HAYVANLARIN ÖMRÜ

Wendy hayata girdiğinde kafası karışmıştı ve anlamakta zorlandığı bir şeyi anlattı. "Suyun üzerindeyim. Ve ben suda yüzen bu yaprağın üzerindeki minik, minicik, minicik bir şeyim. Bu hiç mantıklı değil."

D: Hadi konuşalım. Ufacık, ufacık bir şey derken neyi kastediyorsun?

V: Bilmiyorum. Ben çok küçüğüm ve yaprak çok büyük. Orada öylece yüzüyorum. Hayatta olduğumu biliyorum. Farkındalığım var. Sakin, temiz bir su. Cam gibi görünüyor.

D: Yaprığın üstüne baktığınızda başka bir şey görebiliyor musunuz?

W: Bir ağaç. Suyun kenarında büyüyen sarp görünümlü bir ağaçtır. Köklerin yarısı suda, yarısı da topraktadır. Burada ne yaptığımı bilmiyorum. Tek gördüğüm su, ağaç ve yaprak.

D: Kendinizin farkına varabilirsiniz.

W: (Birdenbire) Bir solucan! Sarıdır, yağlıdır. Küçük ama şişman. Keşke kollarım olsaydı da kollarım olmasaydı. Bacaklarım var ama çok kısalar. Ve ben burada, bu yaprağın üzerinde sıkışıp kaldım. Yapabildiğim tek şey kıpırdamak gibi görünüyor. Yüzme bilmediğim için yapraktan çıkamıyorum. Ama ben de burada kalmak istemiyorum. Tehlikeli. Sanırım bir kuş beni yakalayabilir.

D: Suya nasıl düştüğünü düşünüyorsun?

W: Ağaçtan düştüm. Yaprığın üzerindeydim. Sanırım yanlış yaprağı seçtim.

D: Ah! Bu bir deneyim olsa gerek. Çünkü genelde sudan uzak dururdun, değil mi? (HI-hı)

Ağacın oradayken ne yersin?

W: Yapraklar.

D: Ah! İyi mi?

W: Bu sadece yediğim şey. Hiçbir şey olmayan bir hayat gibi görünüyor.

D: Yaprakları nasıl yersiniz?

W: Sadece ağızla, küçük küçük küçüğümün üzerinde süründüğümde

ayak. Engellenmiş hissediyorum. - Ah! Şimdi yüzerek uzaklaşıyorum. Bir akıntı var gibi görünüyor. - Önden hızla su akıyor gibi görünüyor. - Bir şelale var. Büyük bir şeye benziyor ama değil. Sadece küçüğüm. - Dalgalı sulardan aşağı iniyorum ve yaprağın kenarları kıvrılıyor. Hızlı gidiyoruz. Aah! Suyun altında ezileceğim. - Ama batarken benim ve yaprağın etrafında bir hava kabarcığı oluşuyor sanki. Yani yukarı aşağı, yukarı aşağı hareket ediyor. Bu çok saçma! Yukarı ve aşağı, yukarı ve aşağı. Böylece boğulmuyorum. - Sonra nihayet daha sakın bir su havuzuna doğru dönüyorum. Ve güneş parlıyor. Orada, bu yaprağın üzerinde uzanıyorum.

D: Oldukça macera yaşadın.

V: Korkutucuydu.

D: Şimdi ne yapacaksın?

W: Orada sırt üstü yat çünkü yüzme bilmiyorum.

Boğulacak mıydı? Yoksa bir kuş onu görüp yapraktan mı kapacaktı?

D: Zamanı yoğunlaştırabiliriz. Sonunda ne olur?

W: Yaprak sonunda devrilip bir bankın altına asılıyor.

Ve çimlerin üzerinde sürünerek çıkabiliyorum. Çünkü kıyı suyun üzerinde asılı duruyordu ve ben aşağıya doğru emekleyerek çimlerin üzerine çıkıp tekrar yukarı çıkabiliyordum.

D: Eminim sudan çıkmak iyi bir duygudur.

W: Öyle. Oraya tekrar gitmek istemiyorum. Benim gibi olanlara

katılacağım. İyi olduğuma seviniyorlar. Sanki bir toplantı gibi.

D: Seni tanıdılar mı?

W: Öyle.

D: Onlara ne olduğunu anlatıyor musun?

W: Evet. Diğerlerinin o kadar şanslı olmadığını söylediler.

İnsan Dışı Bedenlerde Yaşam

İnsan, diğer solucan grubunun onu nasıl tanıdığını merak edebilir, çünkü aralarında küçük bir solucanın geçmesinin zor olacağı bir mesafe olduğu açıkça görülüyor. Ölüm ve Yaşam Arasında'da aktardığım ilk çalışmalarımda hayvanların ve bitkilerin insanlardan farklı türde bir ruh grubuna ait olduğunu buldum.

İnsanın bir birey olarak hareket ettiği yerde, bitkiler ve hayvanlar, daha ince bir düzeyde etkileşime giren bir grup ruhu olarak ortak bir bağ içinde birleşirler. Bir gün köy yolunda arabayla giderken bu bana getirildi. Ağaçlardan büyük bir kuş sürüsünün yükseldiğini gördüm. Hemen gökyüzünde dönen ve dönen büyük bir kütleye dönüştüler. Her biri bireysel yaşam formlarıydı, ancak tek bir zeka, tek bir bilinç ve tek bir zihin olarak etkileşime giriyorlardı. Bu aynı zamanda daha sonra sunulacak olan Kaynak kavramı için de iyi bir benzetmedir. Biz biriz ama aynı zamanda Bütünün bir parçasıyız. Biz asla ayrı değiliz.

Daha sonra Wendy'yi zamanda ileri alarak başka bir duruma taşıdım. Bunu nasıl söyleyeceğimi bilmek zordu. Normalde kişiyi önemli bir güne kaydırırım. Peki bir solucan için önemli bir gün ne olabilir? Kesinlikle hiçbir şey zavallı küçük şeyin az önce deneyimlediği şeyden daha dramatik olamaz. Ona ne yaptığını sordum.

W: Sırtüstü yuvarlandım. Eskisi gibi şişman değilim. Ve vücudum bir nevi kurudu. Son nefesimi veriyorum. Ben sadece yaşlandım ve ölüyorum. Etrafta kimse yok. Görünüşe göre vücudum kurumuş ve ben gitmişim! Şşşş! Bittiğine sevindim!

D: (Gülüyor) Bu çok tuhaftı, değil mi?

W: Böcek olamayacak kadar tuhaf.

D: (Gülüyor) Ama her hayatın bir dersi vardır, bir amacı vardır. Böyle bir şeyden ne öğrendiğini sanıyorsun?

W: Kendimi fena halde kısıtlanmış hissettiğimi biliyorum. Ve savunmasız.

Şimdi özgürüm. O kısıtlayıcı bedeni bırakıyorum ve kayarak uzaklaşıyorum! Bittiğine sevindim!

Wendy'nin bilinçaltıyla temasa geçtiğimde neden ona bu sıra dışı hayatı göstermeyi seçtiğini sordum.

W: Yaratılıştta herhangi bir şey olabileceğinizi göstermek için, hatta basit bir solucan bile. Düşük solucanı yaşayarak ders almayacağınızı düşünüyorsunuz. Öğrendiği şeylerden biri de hapsetmek, kısıtlamaktı ama yine de alt düzeydeki bir solucanda bile bir grup bilinci vardı. Amaçsız değildi.

D: Evet bu her şeyin canlı olduğunun farkına varmamızı sağlıyor.

W: Hayat bir solucandan bile küçülüyor.

D: Solucandan daha küçük bir şey yaşadığımı sanmıyorum. Ben yaşadım bazıları hava, toprak ve kayalar gibi.

W: Evet. Bir kayayı deneyimlerken gösterilmediği için şükretmeli. Bir solucan bir kayadan çok daha özgürdür.

D: Bu doğru. Bana birinin kaya olduğu zaman bunun çok yavaş ve yoğun olduğu söylendi.

W: Ve sınırlayıcı.

2005-2006 yılları arasında Huntsville'deki ofisimde hayvan enkarnasyonlarını içeren daha birçok seans vardı.

Bunlarla birlikte kaset kaydının bir kopyasını da saklamadım. Bunun yerine müşteri gittikten sonra unutmamak için notlar aldım. Bir muhabir olarak doyumsuz bir merakım var, her zaman her şey hakkında her şeyi bilmek isterim. Bu yüzden bu kadar çok soru soruyorum. Bir insanın hayvan enkarnasyonlarını yeniden yaşaması durumunda, hayvan olmanın nasıl bir şey olacağını bilmek istedim. Nasıl hissettiriyor? Nasıl yaşıyorlar? Nasıl görüyorlar? Pek çok soru var ve cevaplardan bazılarını kitabımda yeniden yakalamaya çalıştım.

notlar.

Dorothy bir kartal olduğu bir ömür geçirdi. Çok güçlü bir vücuttu ve gerçekten hoşuna gitti. Ancak kartal olmanın en şaşırtıcı yanı, tüm enerjisinin gözlerinde , görebildiği şeye odaklanmış olmasıydı . Üzerine tünemişti

karla kaplı dağlık bir bölgeye bakan bir yuvanın kenarındaydı ve her küçük ayrıntıyı çok yoğun bir şekilde görebiliyordu. Manzaraya bakarken renklerin hayal edebileceğiniz en yoğun renkler olduğunu ve gölgelerin çok siyah ve karanlık olduğunu söyledi.

Renkler ve gölgeler arasında çok belirgin bir ayrım vardı. İnsanların gördüklerinden oldukça farklı. Daha sonra yerde bir hareket (bir tavşan) gördüğünde görüşü değişti.

Hareket eden bir şeye baktığında sanki kızılötesi bir alanın içinden bakıyormuş gibiydi. Kırmızımsı bir renkti, sanki hayvanın kendisini değil de hayvanın enerjisini görüyordu. Sanki hayvan hareket ederken onu bir enerji, kızılötesi alan aracılığıyla görerek takip edebiliyordu. Ve yiyecek ararken ya da çoğunlukla sadece hareket gördüğünde görme yeteneği ileri geri değişiyordu.

Geceleri karanlık yüzünden normal görüş kesiliyordu ama ihtiyaç duyduğunda başka bir görüş açılıyordu. Burada yine enerji alanını görecekti . Ama geceleri koyu mavimsi yeşil gibi olurdu. Yani hareket kızılötesi gibi görünmek yerine mavimsi yeşil bir tona sahip olacaktı. Bana bazı askerlerin kullandığı gece gözlüklerini hatırlattı. Sanırım kişinin enerjisini alıyorlar ve gece görüşünde o enerjiyi hissedebiliyorlar. Ve muhtemelen filmlerde de benzer şekilde, kişinin kendisinden ziyade robotların veya farklı varlıkların enerji alanını görme şekli. Her zaman kişinin ısınısını veya enerjisini topladıkları yerde yeşilimsi veya kırmızımsı bir renk tonu olarak görünür .

Görünüşe göre Kartal'ın görebildiği yol buydu. Peki gözlerini nasıl kullandığını gerçekten nasıl bileceğiz? Görünüşe göre iki görme biçimi arasında gidip geliyorlar. Ve kartal olmanın en yoğun yanı, tüm enerjiyi gözlerine odaklamaktır. Baykuşlar gibi diğer gece kuşlarının da benzer görüşe sahip olduğunu varsayıyorum.

Başka bir vakada bir kadın, farklı hayvan ve bitki bedenlerinde bir dizi yaşam deneyimledi. İlk girdiğinde birinin kimliğini tespit etmek zordu.

S: Balon gibi bir şeyin içindeyim. Sevmiyorum çünkü eziliyorum. Ezilmiş. Sadece bir baloncuk. Sıkışık durumdayım.

Bu kafa karıştırıcıydı. Neredeydi? O neydi?

S: Bu baloncuğun içindeki konumum nedeniyle hareket edecek yer yok. Zor. Hepsi buruşmuş ve ... yüzen bir balon. Hiç rahat değil. Özgürlüğü seviyorum. Bu küçük balonun içinde olmak pek özgür değil. Bu balondan çıkmam lazım.

Bu durum rahatsızlığa neden olduğundan onu ileri bir tarihe kaydardım. dışarıdaydı ve ondan ne görebildiğini açıklamasını istedi.

S: Amipler mi? Suda mıyım? Su torbasından çıktım. Nefes alabiliyorum ama suyun içindeyim. – Bu bir yaratık. Ve suda yüzebilirim.

D: Nasıl bir yaratık?

S: Sümüksü. (Duraklat) Bu bedeni açıklamak zor. Sanki sadece ayak parmaklarınızı alıp onları bir daire şeklinde birleştirmişsiniz gibi. Bunlar senin uzantıların ama sen orta kısımısın. Sen vücutsun. Bu garip! Uzun gövdeli. – Bir kurbağa yavrusu mu? Bu bir kurbağa yavrusu olabilir mi? Ah! Ben bir kurbağayım! Çünkü senden dalgalı şeyler çıkıyor ama yine de sümüksü, dikdörtgen görünümlü bir şey gibisin. Ve sonra göle atacak tomurcuklarınız olur. Kurbağa dediğim şeye benziyor. Ayak parmaklarına benzeyen o küçük dost şeyler benim bacaklarım! Ve bir kafa. – Artık hem suyun içinde hem de suyun dışında nefes alabiliyorum. Burada olmayı seviyorum. Burası gitmek için iyi bir yerdi. Bu iyi bir seçimdi. Geçiş. Beğendim.

D: Etrafına baktığında ne görüyorsun?

S: Sudaki sivrisinekler. Suyun dışına çıkıyorum. Biraz

yenebilecek yaratıklar. Uçtukları zaman onları yerim. Sorun değil ama sıkıcı. Düşündüğüm şey bu değildi. Gidip başka bir şey olmak istiyorum. – Artık renkleri görüyorum, kırmızı, beyaz. Kırmızı ve beyaz bir çiçeğin parçasıdır. Dışının açık renk olduğunu, aşağıya doğru indikçe karardığını biliyor musun?

Ben buyum. Ben çiçeğim ! Bir şeyler denemeyi severim. Ve ben renkli ışığım, dolayısıyla renkleri değiştirebilirim. Çiçek olmayı denemeye karar verdim çünkü birçok renk tonu var.

D: Çiçek olmak nasıl bir duygu?

S: Genişleme. Genişliyor. Büyüyor. Güzel. Yumuşak. O kadar güzel ki. Ama sonra ölürsün çünkü çiçekler çok uzun süre dayanmaz. Sadece boyutuna göre deneyeceğim. Sürdüğü sürece iyiydi.

Öyle görünüyor ki bu garip hayatların çoğu kısa.

Bunlar sadece ruhun deneyime sahip olabilmesi içindir.

En büyüleyici hayvan yaşamlarından bazılarının böceklerin yaşamları olduğunu buldum. Bir müşterimin örümcek olarak bir hayat deneyimi vardı ve o da nasıl görebildiğini anlattı. Bildiğiniz gibi örümceklerin birden fazla gözü vardır ve mantığımıza göre hepsini kullanmanın zor olacağını düşünürüz. Hepsini aynı anda kullanmadıklarını öğrendim. Gözler aralıklarla yerleşmişti ama kafa karıştırıcı değildi. Sanki aynı görüntüyü gösteren birçok televizyona bakıyormuş gibiydi. Pek çok yönden oluşmasına rağmen onu tek bir şey olarak algıladı. Örümcek gözlerden birinde bir hareket gördüğünde odaklandığı göz o olur. Diğerleri o bölgede bir şey hissedilmedikçe kullanılmadı. İlgi çekici olan veya hareket içeren kısım veya bölüme odaklanıldı.

Biz şeyleri gözümüzün ucuyla gördüğümüzde, o odaklanabilir ve görüntünün tamamını, hatta çevresel açıdan bile görebilir. Başka bir kadının sinek olarak yaşama gerilemesi de aynı şeydi. Gözleri de çok yönlüdür ve yine birçok kişiye benzemektedir.

Televizyon ekranları. İhtiyaç duydukları alanda harekete odaklanırlar. Müşteri şöyle dedi: "Aksi takdirde bu bir bilgi karmaşası olurdu. İstediyimi seçiyorum ve gerisini göz ardı ediyorum. Ne kadar zekice!

Görünüşe göre bu canlılar bizden daha geniş ve detaylı bir menzili görebiliyorlar. Bütün bunlar, yaşamın her biçimine daha çok değer vermemi, saygı duymamı, her şeyin bir yaşam kıvılcımı taşıdığını anlamamı sağladı .

Bu tür bir başka vaka, bir müşterinin hayatına küçük bir balina olarak girdiğinde meydana geldi. İlk başta nerede olduğunu bilmiyordu. Suyu indi, sonra suyun altına girdi. Bir yüzgeç gördü ama onun bir balık mı, fok mu ya da buna benzer bir şey mi olduğundan emin değildi. Suyun altına girdiğinde ona suyun altında nefes alabiliyor mu diye sordum.

Ve dedi ki, çok uzun sürmeyecek. Tekrar yüzeye çıkması gerekiyordu. Bu onun bir tür memeli olması gerektiğine karar verdi ve sonunda onun bir balina olduğunu gördü. Okyanusta yüzmekten ve balık yemekten keyif alıyordu. Seansta ilerledikçe küçük bir balıkçı teknesi gördü. Daha önce hiç görmediği bir şey olduğu için ne olduğunu bilmiyordu. Altından yüzdü ve diğer taraftan çıktı. Etrafında dönüp ne olduğunu anlamaya çalışırken içinde bir korku hissetti. Bu yüzden ayrılmaya ve oradan uzaklaşmaya karar verdi. Onu gördüklerini sanmıyordu ama görmüşlerdi.

Beklenmedik bir şekilde acı hissetti ve açıklamaya göre bu muhtemelen bir zıpkındı. Sürekli "Beni bıçakladılar! Neden bunu yaptılar? Kimseyi incitmiyordum. Ben sadece kendi işime bakıyordum, etrafta yüzüyordum. Neden bana zarar verdiler?" Daha sonra çekildiğini ... çekildiğini anlattı. Etrafına bir ağ ve halatlar sardılar ve onu daha büyük gemiye geri götürdüler. Nihayet kıyıya vardıklarında onu astılar ve onu kesmeye başladılar. Ağlıyordu ve izlemek istemediğine karar verdi

artık değil.

Seansın yapılmasının nedenlerinden biri de fiziksel sorunlarının nedenini keşfetmekti. Kollarında ve ellerinde uyuşukluğa neden olan sırt ağrıları yaşamıştı. Geceleri birçok kez uyanıyor ve uyuşuyordu. Bu aynı zamanda işini de etkiliyor, bir şeylere tutunmasını zorlaştırıyordu. Bilinçaltıyla konuştuğumuzda bunun o yaşamdan kaynaklandığını açıkladı. Balınayı keserken omurgasını henüz hayattayken kestiler. Ve sanırım bu, kırılabilirlik duygusu olarak bu yaşama da aktarıldı. Sırtı ve el ve kollarındaki sinirleri etkiledi. Bacakları da etkileyeceğini düşünürdüm ama bu durumda öyle olmadı. Bu tuhaf açıklamayla fiziksel sorun ortadan kaldırılabiliyordu çünkü bu hayata ait değildi. Bu, bedenin travmatik bir ölümü hatırlamasının başka bir örneğiydi.

Çok mutlu olduğu bir zamanın olduğunu bilmesi için bu yaşam ona gösteriliyordu. Özgürdü ve sonu kötü bitse bile istediği her şeyi yapabiliyordu. Bu duyguyu ve özgürlüğü şimdiki yaşamında yeniden deneyimleyebileceğini bilmesi gerekiyordu.

Bir ömre zürafa olarak geri dönen bir kadın, herkesten de görebileceği gibi kendini çok asil hissediyordu. Birkaç gün sonra kendini sanki kazıkların üzerinde yürüyormuş gibi hissetti.

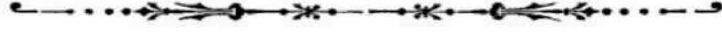
Daha sonra haftalık radyo programımda (www.BBSRadio.com'da) hayvanlarla iletişim kuran bir kadınla röportaj yaptım. Hayvanlarıyla, özellikle de kedisiyle nasıl iletişim kurabildiğinden bahsediyordu ve bu ona bilmek istediği her şeyi anlatıyordu. Hayvanlardan cevap almakla rehberlerden cevap almak arasında belirgin bir fark vardı. Kediye sorduğu sorulardan biri (ki bu tam da benim soracağım türden bir soruydu) şuydu: "Kediler insanları nasıl algılıyor?" Köpeklerin çoğunlukla herşeyi algıladığını biliyordu.

kokuyordu ama kedilerin insanları nasıl algıladığını bilmek istiyordu. Ve ona şöyle denildi: "İlk başta sizi bir forma odaklanmadan önce dönen enerji renkleri olarak görüyoruz." Sonra şu fikir ortaya çıktı: Eğer kedi enerjiyi ilk önce görüyorsa, bu kedilerin hayaletleri ve bizim göremediğimiz şeyleri nasıl görebildiğini açıklayabilir. Formu görmeye gerek kalmadan varlığın enerjisini ya da her ne ise onu görmektir.

Bunu kolayca anlayabiliyordum çünkü kedilerin eşsiz algısıyla ilgili kişisel deneyimim vardı. Kocam 1960'larda Vietnam Savaşı sırasında ABD Donanması'nda görev yaptığı sırada ben St. Louis, Mo'da yaşıyordum. Tower Grove Park'ın tam karşısındaki iki katlı bir evde yaşıyorduk. çok benzer. Çocuklarım ve ben çok geçmeden evin perili olduğunu öğrendik. Bu olay çoğunlukla ışıkların açılıp kapandığı, kapıların açılıp kapandığı ve geceleri merdivenlerden inip çıkarken yüksek ayak seslerinin duyulduğu ikinci katta meydana geldi. Maddi sorunlar nedeniyle kocam savaştan dönene kadar orada yaşamaya devam etmekten başka seçeneğimiz yoktu. Böylece çocuklar ve ben görünmez misafirimize alıştık ve ona "George" adını verdik. Ancak en rahatsız edici şey Siyam kedimiz "Boot"un hareketleriydi.

Çocuklar yattıktan sonra alt kattaki oturma odasında dinlenmeye ve televizyon izlemeye çalışırdım. Ama çoğu gece Boots merdivenlerin dibinde oturup ikinci katın sahanlığına bakıyordu. Orada otururken kuyruğu ileri geri hareket ediyordu; yol kedileri bir şey izlerken bunu yapıyorlardı.

Uzun bir süre orada öylece oturur, kulakları tetikte, kuyruğunu hareket ettirir, benim göremediğim bir şeyi izlerdi. Genellikle çaresizlik içinde şöyle derdim: "Boot, neden gidip bir fare yakalamıyorsun?" O zamanlar bizim göremediğimiz şeyleri muhtemelen tüm hayvanların görebildiğini düşünmüştüm ama şimdi bu açıklama daha akla yatkın geliyor. Kediler enerjiyi görmeye daha duyarlıdır ve bir hayaletin enerjisini de görebilmeleri mantıklıdır. Muhtemelen Boots'un kafasını karıştırıyordu çünkü enerjinin ne olduğunu çözemiyordu.

Deneklerin bir çiçek, bir mısır koçanı veya bir kaya olarak hayatlarını sürdürdüğü başka birçok vakam da oldu. Kaya gibi hayat çok yavaştı. Diğer kitaplarımı okuyan okuyucular, Yıldızların Mirası'nda birinin insanlık dışı bir hayata gittiği ilk vakayı yaşadığımı hatırlayacaklardır. Bir adam Dünya'daki ilk hayatına geri dönmek istiyordu. Doğal olarak onun bir mağara adamı ya da buna benzer bir hayat yaşayacağını düşünmüştüm. Bunun yerine, Dünya'da henüz yaşamın olmadığı zamana gitti. Zemin dengesizdi, volkanlar patlıyor ve havaya her türlü gaz ve kimyasal madde saçıyordu. Dünya henüz yaşamı destekleyecek kadar soğuma noktasına ulaşmamıştı. Adam kendisini (diğer pek çok kişiyle birlikte) atmosferin bir parçası olarak görüyordu. Başka bir deyişle havaydı . Çalışmamın o aşamasında bunu anlamak benim için zordu çünkü her şeyin canlı olduğu gerçeğine henüz maruz kalmamıştım. Onun bir kimyasal, bir element olarak burada olduğunu ama yine de zekaya sahip olduğunu düşündüm. Kendisinin ve işlevinin farkındaydı ve benimle iletişim kurabiliyordu. O zamanki görevi, havadaki tehlikeli kimyasalların (özellikle amonyağın) filtrelenmesine yardımcı olmaktı, böylece Dünya'da yaşamın yaratılışının başlangıcındaki "ilkel çorba"dan ortaya çıkan yaşam, hayatta kalabilecekti. İşini yapmadığı zamanlarda, sadece nasıl bir his olduğunu görmek için akan lavın içine ve dışına uçuyordu. Bu durumdan çeşitli yaşam formlarına (bitkiler ve deniz canlıları) doğru ortaya çıkmaya başladıklarında ilerleyişini takip ettim. Bütün bunlar çok uzun zaman alırdı. Bu deneyimden sonra deneklerimin bana söyleyeceği her şeye açtım. Bana hiçbir şeyin, hiçbir yaşam biçiminin imkansız olmadığını gösterdi.

Benzer bir durum 2003 yılında Arkansas'taki ofisimde müşterilerle görüşmeye başladığımda da yaşandı. Adam olay yerine geldiğinde kendisini çok karanlık ve çorak bir gezegende buldu. Yine de vardı

kayalardan daha köşeli, keskin noktaları ve kenarları olan, yerden çıkıntı yapan şeyler. Işığın olmadığı ve hiçbir şeyin büyümediği siyah bir gezegende olduğunu biliyordu. Bir bedeni yoktu. Gezegenin bir parçası gibi görünüyordu, çoğunlukla yüzeyin bir parçası. Daha sonra yüzeyin altına indi ve sanki içindeki bir şeyi kaplayan bir kabuk gibiydi. Gördüklerini anlatmakta büyük zorluk çekiyordu. Sanki yüzeyde olduğu gibi yeraltında da bazı şeyler büyüyordu: sivri uçlu, çok büyük taşlar. Daha önce gördüğü hiçbir şeye benzemiyorlardı ve kesinlikle biyolojik değillerdi. Aşağıya doğru ilerledikçe akan lavlardan geliyormuş gibi görünen ışığı görebiliyordu. Sırf nasıl bir şey olduğunu görmek için oraya girip çıkıyordu ama çevresinde bilinçlerin olduğunu farkındaydı. Mutlaka varlıklar veya insanlar değil, bilinç. Bazen insanlar onların saf enerji veya enerji varlıkları olduklarını söylerler. Ama kendisinin bilinç olduğunu ve oradaki her şeyin parçası olduğunu bildiğini söyledi.

Onu zamanda ileriye doğru hareket ettirdiğimde gezegenin yüzeyinin değiştiğini fark etti. Uzay istasyonuna benzeyen bir şey gördü ama tarif etmesi çok zordu. Sanki bir dizi binaymış gibi gezegenin yüzeyinden çıkan bir şeydi. Ve tüm bu topluluk ya da her neyse, gezegenin etrafını saran, en az bin kat yüksekliğinde bir dizi bina oluşturdu. Daha sonra ona Satürn'ün halkaları gibi bir şeyi mi kastettiğini sordum. Yüzeye yapışık olması dışında çok benzer olduğunu söyledi.

Ve bu istasyonda ya da adı her neyse, insanlar yaşıyordu. Gezegenin yüzeyinde değil, yüzeyden yukarıya doğru uzanan bu büyük topluluk tipi yapıda yaşıyorlardı. Cüppe benzeri kıyafetler giymiş olmalarına rağmen, varlıkların oldukça insana benzer göründüğünü gördü. Burada çeşitli işlerini yapıyorlardı. Aralarında liderlik pozisyonunda yaşıyordu.

Daha sonra bilinçaltıyla iletişim kurduğumda, bunun ona, üzerinde yaşamın olmadığı bir zamandan beri bu uzak gezegende bulunduğunu gösterdiğini söyledi. Şeyler vardı

Gezegeni kaplayan kabuğun altında olmalarına rağmen yaratılmaya ve oluşmaya başlıyorlar. Lav yaşamın başlangıcıydı. Bu yüzden bir bedeni yoktu çünkü o her şeyin bir parçasıydı. Bu ona, gezegen evrimleştikçe - ki bu belirli türdeki yaşam formlarının gelişmesi çok uzun zaman alırdı - sonunda akıllı varlıkların olduğu yere ulaşana kadar her birinde ilerleyerek yaşadığını göstermekti. Daha sonra tüm bu topluluğun lideri olacak noktaya geldiğinde sanki gidebildiği yere kadar gitmiş gibiydi. Bu noktada kendi başına ölmedi . Cesedi terk etmeye karar verdi. Ve bunu yaptığında Dünya'ya geldi.

İleriye doğru ilerlemesi gerekiyordu. O gezegende bulunarak yaşamın oluşumundan ilerlemesine kadar öğrenebileceği her şeyi öğrenmişti. Dolayısıyla bir sonraki ders dizisi, başka bir gezegende farklı kurallar, düzenlemeler ve derslerle yeniden başlamak olacaktır. İşte o zaman Dünya'ya geldi.

Mart 2007'de, bu kitap üzerinde çalışmaya başladıktan sonra, bir reenkarnasyon biçimi olarak hayvan bedenlerinde yaşama fikrine başka bir yön katan rastgele bir oturum gerçekleştirdim. Müvekkilim kendisini şeffaf plastik tipte bir kapsülün içine kapatıldığı bir odada gördü. Büyük odanın her yerine yayılmış başka birçok benzer kapsül olduğunun farkındaydı. Vücudunun farkına vardığında tam olarak oluşmuş gibi görünmüyordu. Onun iki bacağı olduğunu ve insandan çok hayvana benzediğini biliyordu. Tüp benzeri bir kapsülün içine yerleştirilmiş bir masanın üzerinde durduğu için sarılmış gibi görünüyordu. Kendisinin bir çeşit deney olduğunu hissetti. Kapsüllerin içindeki formları kontrol ediyormuş gibi görünen bir varlığın odada dolaştığını görebiliyordu. Çok uzun boyluydu ve beyaz bir ceket giyiyordu ama onun insan olduğunu düşünmüyordu. Ayrıca başka bir odada, bazı bilgisayar türlerinde ilerlemelerini izleyen birçok kişinin bulunduğunun farkına vardı. Klavyeleri, ekranları, kadrantları ve göstergeleri görebiliyordu. almaya çalıştım

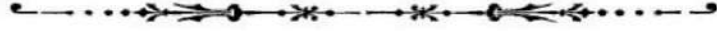
kendisi ve diğerleriyle ilgileniyor gibi görünen kişinin zihninden bilgi geliyordu ancak erişim sınırlıydı. Alabildiği tek şey bunların bir tür deney olduğu ve bir gezegenin üzerinde yer aldığıydı. Zaman zaman kapsüller odanın etrafında döndürülüyordu. Daha fazla bilgi alıp alamayacağımızı görmek için onu öne kaydardım ve kendisini, getirildiği gezegende gördü. Gözlendiği çamurlu bir alanda bir tür ağıl veya kafesteydi. Daha fazlasını öğrenmek için onu tekrar ilerletmeye çalıştığımda, hayatına devam etmedi, Romalı bir gladyatör olarak insan ömrüne atladı (ya da atladı).

Bilinçaltını çağırıp ona tuhaf yaşamı sorduğumda sorularıma yanıt bulacağımı biliyordum. Diğer gezegenlerde yaşam olup olmadığını her zaman merak ettiği için kendisine gösterildiği söylendi. Bu gerçekten de bir gezegenin tohumlanmasıyla bağlantılı bir deneydi ve büyük bir uzay gemisinde gerçekleşmişti. Genlerin ve DNA'nın manipülasyonu ve birleşimi ile çeşitli farklı türler yaratılıyordu ve o da bu deneylerden birinin sonucuydu. Yeterince geliştiğinde, geminin yörüngesinde olduğu bir gezegene götürüldü. Serbest bırakılmadan önce alışmasına izin verileceği bir ağıla konuldu. Daha fazla takip edemememizin nedeni hayatta kalamamasıydı. Deneyi verimsizdi. Başka bir deyişle işe yaramadı ve form gezegen koşullarına uyum sağlayamadı. Bilinçaltı onun Dünya gezegeni olmadığını söyledi. Yaşamın bin yıl önce Dünya'da tohumlandığını zaten bildiğimi söyledim ve aynı şeyin sayısız başka gezegende de gerçekleştiğini söyledim. Bugün de devam ediyordu, çünkü hayat bu şekilde yayılmıştı.

BÖLÜM DÖRT

FARKLI YAŞAM FORMLARI

Hayvanlar ve bitkiler, ruhun veya ruhun barınabileceği tek yabancı formlar değildir. Hayatı kesinlikle geleneksel insani olmayan formlarda tanımlayan birçok müşterim oldu. Bazıları hayal gücüne meydan okuyor, ancak müşteri sanki mantıksız değilmiş gibi, bunların içinde yaşamakta rahat hissediyor.

DEVLER ÜLKESİ

Jack kendisini Larce adında uzun sarı saçlı çok uzun boylu bir adam olarak görüyordu. Başı, yanında durduğu ağacın yarısı boyuna geliyordu. Kahverengi kanvas bir pantolon ve kabarık kollu bir gömlek giymişti; pantolonu tutmak için omuzlarında deri kayışlar vardı. Tabanı ağaç kabuğundan yapılmış sandaletler ve sırtında kılıç olan bir kın giyyordu. Kılıç kendisinden bile büyük olan insanlara karşı korunmak için kullanılıyordu. Uzaktaki küçük bir kulübeden pişen ekmeğin kokusunu alabiliyordu.

"Orada yaşayan çok az insan var. Kendi başlarının çaresine bakamıyorlar." Onlara elinde tuttuğu bir geyik ve un getiriyordu. "Genç bir kadın var, iki küçük kız ve bir bebek görüyorum. Ben onlardan çok daha büyüğüm ama bu küçük insanlara karşı bir sevgi hissediyorum." Ne kadar büyük olduğunu göstermek için kadının kafasının sadece beline kadar geldiğini söyledi.

Bu küçük insanların yaşadığı köyler vardı ve ondan daha büyük varlıklar nedeniyle tehlike altındaydılar. Onları koruma zorunluluğu hissetti. Köylerinde değil, yakındaki dağda yaşıyordu. "Her şeyi görebiliyor ve gözden kaçırabiliyorum. Vadiyi gözden kaçırabilirim ve yolunda giden bir şey var mı diye bakabilirim

yanlış." Bunu yalnızca bu küçük insanlara duyduğu sevgiden dolayı yapıyordu.

Bu bölgede hava soğuktu ve insanlar sıklıkla kürk giyiyordu. Ailesiyle birlikte kayalardan yapılmış bir yapıda yaşıyordu: kendisinin de baktığı ebeveynleri, erkek kardeşleri, kız kardeşleri. Daha büyük insanlar, büyük suyun kıyısındaki bir adada yaşıyordu. İlkbaharda ve sonbaharda büyük demir tekneleriyle geldiler. Bu daha büyük insanlar, büyük kütük kapılı, devasa taşlardan yapılmış büyük kalelerde karanlıkta yaşıyorlardı. Hiçbir zaman tatmin olmadılar ve herkesin sahip olduğu şeyi istediler. Sırf öldürmek için her şeyi öldürdüler. Mekanik şeyleri vardı: Ateş eden silahlar; gemileri yelkensiz olarak suyun karşısına geçerken uçuyormuş gibi görünüyordu. Onları bulldog gibi bir yüze sahip olarak tanımladı; üst dudağın üzerinde iki diş bulunan alt çene, sırtta büyük bir tümsek ve çok az saç. Çökmüş halde yürüyorlardı. Neye benzediklerini biliyordu çünkü bazılarını savaşta ve bir kez de suda yaralamıştı. Öldürmediği konusunda ısrar etti ancak kendini savundu.

D: Bunlar gerçekten tuhaf insanlara benziyor. Nereden geldiklerini bilen var mı?

J: Başlangıçta kırmızı bir yerden geldiler. Şu anda tek gördüğüm bu. Kırmızı kayalı bir gezegen gibi.

D: Halkınızın onlar hakkında hikayeleri olup olmadığını merak ettim.

J: mahsur kaldı. Geldikleri yere geri dönemediler.

Atmosfer yok. Geldikleri yerde var olma imkânları yoktu. Orayı terk etmek zorunda kaldılar.

Onu önemli bir güne kaydardım. Küçük insanlar düğün kutlaması yapıyordu. Ailesi de oradaydı.

Uzun zamandır yabancı insanlarla sorun yaşamamışlardı. Belki de ölüyorlardı. Bunun tür için kötü olduğunu ama kendisi ve halkı için iyi olduğunu söyledi.

Daha sonra onu hayatının son gününe taşıdım. Evinde bir yatakta yatıyordu. Beden yaşlı değildi. Büyümeye devam etmiş ve çok büyümüştü. Göğüs ağrısına neden oluyordu

Farklı Yaşam Formları

ağırılık, nefes alma, ayak bileklerinde, ayaklarda ve sırtın alt kısmında ağrı nedeniyle zayıflık. Çok büyük ya da çok küçük olabileceğini söyledi. Garip insanlar bir daha geri dönmediler. Onları kontrol etmek için adaya gittiğinde sadece kemikleri gördü. Eşyalarının hepsi bıraktıkları gibiydi.

Öldüğünde kulübedeki küçük kadın da yanındaydı. Ölümünün ardından cesedi bir tekneye konuldu ve denize açılırken yakıldı. Bunu herhangi bir hastalığı olan herkese yaptılar. O hayatın dersi saygıydı. Kendinize olduğu kadar düşmanınıza da saygı gösterin. Ve ister büyük ister küçük olsun, herhangi bir şeyi veya herkesi sevebilmek. Ayrıca dikkatli olun. Farkındalık. Dinle, bak, izle. Bu dersleri öğrendiğini hissetti.

Daha sonra soruları yanıtlaması için bilinçaltımı öne çıkardım.

J: Jack'in sahip olamayacağı aşkı anlaması için bu hayatı görmesi gerekiyordu. Artık 2004 yılında bu sevgiyi hayatı boyunca onunla paylaşabiliyor. Kendisi şu anki eşi. O küçüktü kadın.

D: Sonra tekrar bir araya geldiler. (Evet) Bu önemli çünkü artık aynı boyuttalar, değil mi?

J: Oldukça yakın. Diğer hayatta aşk imkânsızdı ve bu da onu büyük bir umutsuzluğa sürüklemişti. Onunla ancak arkadaş olarak birlikte olabilirdi.

Bilinçaltının o yaşamın tuhaf tonlarını açıklamasını istedim. "Jack'in sahip olduğu her şey tuhaf. Her şey farklı olma eğilimindedir çünkü o farklılığı sever. Normali sevmiyor. Hayatı boyunca başkalarının göremediğini her zaman görebildi. O her zaman farklıydı.

D: Ama bu kötü bir şey değil. Sadece ayarlama gerekiyor. (Evet) O hayatta büyük bir insandı ve büyümeye devam etti. Bana onun insanları hakkında bir şeyler söyleyebilir misin?

J: Grubu başka bir gezegendendi. Buraya ekildiler
Yeryüzünde.

D: Hangi ülkeydi bu?

J: Soğuk ülke. Viking. Kuzey kısmı. Geri dönüş yolu
tarih.

D: Bugün küçük insanlar normal büyüklükte kabul edilir mi?

J: 1,70. Bazıları daha küçük. Grubunun boyu dokuz ila on fit arasındaydı.
Başka bir gezegenden tohumlanmışlardı.

D: Yani bu gezegen için gerçekten çok uzunlardı, değil mi?

Evet. Bu yüzden diğerlerinden uzak olsun diye kuzeye yerleştirildiler.
Küçük insanlar onlardan korkardı.

Hayatta kalıp kalamayacaklarını görmek için oraya yerleştirildiler.

D: Neden büyümeye devam etti?

J: Genetik kusur.

D: Yani tohumlandıklarında sorunlar yaşadılar. (Evet) Bu grup zamanımıza
kadar hayatta kaldı mı?

Evet. O kadar büyük değiller.

D: Yani bugün Dünya'daki bazı büyük insanlar bu tohumlanmanın torunları
mı? (Evet) Öleceklerini düşünürdüm. (Hayır) Peki ya adada bulunanlar,
daha da büyük olanlar?

J: Başka bir yerden geldiler. Öteden gelen bir hata.

Burada olmamaları gerekiyordu. Başka bir yere gönderilmeleri
gerekiyordu.

D: Neden buraya geldiler?

J: Yanlış hesaplamalar.

D: Mahsur kaldıklarını söyledi. (Evet) Kırmızıyla ilgili bir şey
gezegen?

J: Kızıl gezegen. (Şaşırdım) Mars değil. Kötü bir atmosfer vardı.

Nefes alamadıkları için ayrılmak zorunda kaldılar.

D: Yani yanlış hesap yaptılar ve sonunda o adaya düştüler. (Evet ama
sanki çoğalamıyorlardı.

J: Hayır, hepsi erkek. Bu yüzden sonunda yok oldular. Çok şiddetliydi.
Onlarda komik bir şey yok. Ama çirkinlerdi.

Farklı Yaşam Formları

D: Yani o adada izole olmaları muhtemelen daha iyiydi. (Evet) Peki ya kaleleri? Bunlardan herhangi biri zamanımıza ulaştı mı?

J: Çamurun altında. 2004 yılında zamanımıza kadar bilinen bu türün İzlanda civarında bulunacağı biliniyor. Eninde sonunda eserler bulunacaktır. Anlamayacaklar.

D: Ve bu gemiler daha çok uzay gemilerine benziyordu.

J: Evet, çamurun altında.

D: Bulunacak mı?

J: Mümkün.

Yani belki de hayatımız boyunca dinlediğimiz hikayeler ve masallar kurgu değildir. Her zaman çoğu hikayenin ve efsanenin bir miktar gerçeğe dayandığına inandım. Ama aynı zamanda insanoğlunun zamanla bu efsaneleri alıp üzerine eklemeler yaptığını ve çıkardığını da biliyorum, bu nedenle orijinalinin ne olduğunu bilmek zor.

Norveç'teyken Oslo'daki bazı müzeleri ziyaret ettim. Devlerin, trollerin, ogrelerin ve tuhaf yaratıkların hikayelerini anlatan eski tabloları gördüm. Jack'in bilinçaltı Kuzey'de yaşadıklarını söylüyordu. Belki bu hikayeler, çok uzun zaman önce Dünya'da yaşayan bu canlıların anılarını taşıyordur. Bu aynı zamanda şu anda Dünya'da yaşayan bazı insanların çok uzun olmasını da açıklayabilir. Belki de bu nazik devlerin genlerini taşıyorlar.

Nisan 2002'de Seattle, Washington'da APRT (Geçmiş Yaşam Araştırma ve Terapi Derneği) Hipnoz Konferansında konuştuğum bir vaka, başka bir beklenmedik yaşam formunu ortaya çıkardı.

Terapi için yaptığım her seans, bilinçaltının kişiyi en uygun geçmiş yaşama götürmesi, şimdiki yaşamda yaşadığı sorunları anlatması ya da ihtiyaç duyduğu bilgileri sağlaması için tasarlanmıştır. Gösterildiği gibi

Bu kitapta ve Birinci ve İkinci Kitapta konu genellikle hiçbir mantıksal temeli veya açıklaması olmayan tuhaf ortamlara gidiyor. Bilinçaltının onları oraya götürmek için bir nedeni olduğuna her zaman güveniyorum, bu yüzden sadece muhabir, araştırmacı oluyorum ve bilinçaltının onların görmesini seçtiği sınırlar dahilinde sorular soruyorum. Bunları çıkarıp bana daha mantıklı gelecek bir şeye götürmeye çalışsaydım, gerekli bilgiler ortaya çıkmazdı.

Wanda'nın olay yerine girdiğinde gördüğü ilk şey, pek de insana benzemeyen bir grup insandı. Onları tarif ederken bu onun için kafa karıştırıcıydı: "Onların bir maddesi var, vücutlarının bir yapısı var ama bu ışıltıya kadar uzanıyor. Çok havalı." Vücudunun aynı olduğunu görünce çok şaşırdı. "Ah, vücudum da bunu yapıyor! Bir parıltı! Bu eğlenceli! Ve ışık, parıltı devam ediyor ve uzaklaştıkça giderek zayıflıyor, ama hala orada. Bu ışığın içinde maddesel bir yapı var ama sanki bir cam kürenin içindeymişsiniz gibi. Ve senin kendi ışığın cam küredir. Sadece mutlu hissediyorum! Işımlarının parlaklığında küçük bir fark var.

Bazıları diğerlerinden daha parlak, bazıları biraz farklı renkte, bazıları şeftali gibi, bazıları ise daha çok çileğe benziyor.

Benimki kremi bir sarı. Ve hepimiz yüzüyoruz."

O kadar neşeli ve mutlu görünüyordu ki bundan keyif alıyordu ve gördüklerini anlatırken coşkuluydu. Keşfi neredeyse çocuksu. "Ve beni gördüklerine çok sevindiler. Sanırım burada beni bekliyorlardı. Bir nevi partiye benziyor. Gerçekten ne dediklerini anlamıyorum bile. Çok hızlı konuşuyorlar. Pek çok değişiklik oldu. Bütün değişiklikleri bana bir anda anlatmak istediler. Bölgenin hastalanmasından korkuyorlar. Ve biz bunu daha iyi hale getirmek istiyoruz. Renkler eskisi kadar parlak değil."

D: Hangi bölge?

W Oh, aşağısı o kadar parlak değil. Ve bunu daha iyi hale getirmemiz gerekiyor. (Sesi eskisi kadar mutlu gelmiyordu.)

Farklı Yaşam Formları

daha parlak, ama bana daha parlak görünüyorlar! İyi olmadığını söylüyorlar.

D: Daha önce orada bulundun mu?

W: Uzun zaman önce başladıklarında oradaydım. Buraya geldik ve burada yaşamaya karar verdik. Ve böylece bölgeyi bulduk, ancak daha sonra burayı artık konforlu hale getirmeyen başka şeyler olmaya başladı. Ve başka bir yere gitmek zorunda kalmak istemiyorlar.

D: Yerde mi yaşıyorlar, yoksa sadece havada mı? Eğer doğru anlıyorsam.

W: Toprağa ihtiyaçları yok. Aşağıda olanlar rahatsız yaşadığımız yer.

D: Oraya ilk geldiklerinde orada olduğunuzu söylemişsiniz? (Evet) Sonra gittin mi?

W: Evet, bir yere gidip başka birine yardım etmem gerekiyordu. Onlar başladıktan sonra gidip başka bir gruba yardım edebilirim.

D: Yani yaptığın bu mu? Gruptan gruba mı geçiyorsunuz?

W: Evet çünkü benim önemli olduğumu düşünüyorlar.

Bu kafa karıştırıcıydı. Nerede olduğumuz ve diğer varlıkların kim veya ne olduğu hakkında hiçbir fikrim yoktu. Bir tür enerji varlığı gibi görünüyorlardı ama farklılıklar vardı.

D: Görevleri ne?

W: (Duraklat) Perilerle konuşuyorlar. Periler nerede yaşıyor? Ah evet! Periler ve diğer şeyler yerde yaşıyor. Yer çok aşağıda.

D: Periler neye benziyor?

W: İnsanlara benziyorlar ama çok azlar. Kraliçelere benziyorlar... Ah, küçük bir tek boynuzlu at var ama peri gibi minyatür. (Gülüyor) Nasıl bir şey olduğunu görmek için oraya yakınlaştırdım. İstedğim şekilde hareket edebilirim. Bunu her zaman yapmak istiyorum. (Gülmek)

D: Oradaki küçük insanların ne tür işleri var?

W: Gezegenlerini güzel tutmaya çalışıyorlar ve daha büyük hayvanlara yardım etmeye çalışıyorlar. Ve orada başka insanlar da var ama onların insanlarla birlikte çalışmaları gerekmiyor. Küçük periler

hayvanlar gibi. (Memnun oldum) Onlar da beni seviyorlar.

D: Halkınız perilere yardım etmek için ne yapıyor?

W: Onları insanlardan uzak tutuyoruz. İnsanlar geldiklerinde onlara haber veriyoruz çünkü insanlar iyi değil. Halk onlara zarar veriyor. (Üzüldü.)

D: Onlara nasıl zarar verebilirler?

W: (Maalesef) Çünkü bazı insanlar kendi bölgelerini elinden alıyor ve bu onlara zarar veriyor. İnsanlar evlerini alıyor, evleri ise ağaçlar. Artık pek fazla ağaç yok.

Görünüşe göre periler, görevi bitkileri ve ağaçları korumak olan doğa ruhları gibiydi. İnsanlar korumaya yemin ettikleri ağaçların sökülmesine üzüldüler. İşlerinde, görevlerinde başarısız olduklarını hissetmiş olmalılar.

D: Peki bu yüzden mi insanları sevmiyorlar?

W: Evet ama burası Dünya değil. Dünya gibi değil. Aynı bitkiler değil. Perilere işlerinde yardım etmeye geldik çünkü onlar çok küçüktü ve sonsuza kadar göremiyorlardı.

Onlara neyin zarar verebileceğini görmelerine yardımcı olabiliriz.

D: Peki bunları görme ve onları nasıl uyaracağını bilme yeteneğin var öyle mi?

W: Evet, görebiliyoruz, evet!

D: Ama başka yerlere gittiğini söylemiştin?

W: Evet, zorundaydım. Perilere yardım edecek birine ihtiyaç duyan başka dünyalar da var. Ve periler biz geldiğimizde çok mutlu oluyorlar çünkü güvende olabilirler ve korkmazlar. Gökyüzünde yaşıyoruz! İnsanların bizi göremediği ama perilerin görebildiği bir yer. Halkın bizi pek sevdiğini düşünmüyorum. Doğayı umursamıyorlar.

D: Ama sen böyle parladığından muhtemelen seni görememişlerdir. Neyse.

W: Evet. Onlar sadece yapı arıyorlar ve biz aslında o kadar da fazla yapıya sahip değiliz. Onları kontrol etmeye ve her şeyin yolunda olduğundan emin olmaya geldim. Beni gördüklerine sevindiler ve

Farklı Yaşam Formları

bana her şeyi anlatman lazım. Bu yüzden duyamadım.
(Kıkırdama) Çok fazla şey oluyordu. Ama periler o kadar hızlı konuşmuyorlar. Başka dünyalara gidebilirim ama işim orada. Onlar çok nazik insanlardır. O kadar ilgililer, o kadar sıcaklar ki. Sadece onların etrafında olmak çok fazla sevgi gibi geliyor. İnsanlar oraya gelmeye çalıştı. Ve kötü kokuya neden olduk! Koku yapan şeyleri birleştirdik. Biz bu tür şeyleri biliyoruz ama insanlar bunu anlamıyor. Oldukça iyi çalıştı! Ve insanlar gitti. (Gülüşmeler) Kokudan kurtulmaya çalışacaklar. Herkes mutlu. Özellikle insanlar gittiğinde mutlu oluyorum.

Her ne kadar bu tür bir varlığın normalde zaman algısı olmasa da, onu bir şeylerin olduğu önemli bir güne taşımaya karar verdim.

D:Ne yapıyorsun? Ne görüyorsun?

W: Ah, insanlar var. Ve onların büyük şehirleri var. Bu iyi değil.

Kokumuzu denedik ama işe yaramadı. Sadece havayı değiştirebileceklerini söylediler. Dışarıda ihtiyaç duydukları bir şeyin olduğunu düşünüyorlar. Ne olduğundan emin değilim ama bizim için pek iyi görünmüyor. Hayvanları yakalayıp deneyler yapacaklar ve bu hiç iyi değil. Bize zarar vermeyecekler. Perilere ve hayvanlara zarar verecekler. Ama onlar bizim dostlarımız ve bizim bir parçamız.

D: Perileri göremeyeceklerini sanıyordum.

W: Onları göremiyorlar ama onları korkutuyorlar ve bu da onları incitiyor. Sonra da alanlarını kaybediyorlar. Çok üzgünüm çünkü bu benim işim. Ve onları korumadım. (Neredeyse ağlayacak) Gerçekten görmek istemiyorum. Onları korumadığım için onlara zarar verdiler. Bunun asla gerçekleşmemesini sağlamam gerekiyordu. Orada olacaklarını gördüm ama işe yaramadı. (Maalesef)

D: Aldıkları hayvanlar neye benziyor?

W: Bazılarında leopar gibi benekler var.

D: Büyük kedileri mi kastediyorsun?

W: Evet ama kötü niyetli değiller. Bütün hayvanlar güzeldir.
Korkuyorlar. Herkes korkuyor.

D: Başka ne tür hayvanları alıyorlar?

W: Maymunlar. Ve tüm güzel kuşlar. (Neredeyse ağlayacak) Onlar bize güveniyorlardı.

D: Şimdi hayvanlara yardım etmek için yapabileceğiniz bir şey var mı?

V: Bilmiyorum. Öyle düşünmüyorum. İnsanlar çok büyük.

D: Periler de mi bir şey yapamıyor?

W: Hayır. Deneyebilirler. (Çok mutsuz) Ama çok fazla insan var ve onlar bunu yapacaklarından eminler. Hayvanları kafeslere koyuyorlar. Hayvanlar korkuyor ve bazıları sırf çok korktukları için ölüyor. Yaşamak istemiyorlar. Onları bu büyük binaya koydular. Ve ağaçları kestiler.

Sonra görünüşe göre Wanda daha fazla izlemeye dayanamadı çünkü bu olumsuz şeylerin olmasının kendi hatası olduğuna inanıyordu. Bir tür doğa ruhu olarak perilere ve hayvanlara yardım ettiği dünyayı aniden terk ederek ruh tarafına geri döndü. Küçük insanları korumaya çalışma konusunda kesinlikle başarısız olduğunu düşünüyordu. Yeniden atanmak üzere mutsuz bir şekilde göreve hazırlanıyordu. O ve konseydeki yaşlılar, bir dahaki sefere bu parlayan enerji varlığı yerine bir "halk" olarak daha fazla iyilik yapabileceğine karar verdiler, çünkü o zaman değişiklik yapmak için daha fazla güce sahip olacaktı. Konseyde kendisine danışmanlık yapan kişileri anlattı.

W: Işık kürelerine benziyorlar ama benim gibi diğer ışıklardan farklılar. Çok farklı. Sadece yumuşak ve kabarıklar. Hayır, sanırım orada da bir yapı var ama o kadar çok ışık yayıyorlar ki, gerçekten bir yapıları olup olmadığını anlamak zor. Benim geldiğim yerdeki insanlara benzemiyorlar.

D: Kararı verenler bunlar mı?

W: Karar vermeye yardımcı oluyorlar. Kendin yapmana izin veriyorlar

Farklı Yaşam Formları

seçimler, ama size hepsini gösteriyorlar ve sizinle seçimler hakkında konuşuyorlar.

D: Yani "halk" olmayı denemeye karar verdin öyle mi?

W: (Belirsiz) Evet, yapabilirim.

D: Bilinmeyen, yeni ve farklı bir şey olduğunda her zaman korkutucu oluyor, değil mi? (Evet!!) Peki o zaman ne olur? Nasıl halk olunur?

W: İşte küçük bir bebek var. Bana küçük bir bebek olacağımı söylediler ve ben de bebek olmak istemediğimi çünkü bebekler güçlü olamaz dedim.

D: Evet ama bir yerden başlamak lazım.

W: Gidip çocuk olacağım. Yaklaşık altı yaşında olacağım.

D: Bebek olmayacak mısın? (Hayır.) Olmak istediğin çocuğu görüyor musun?

W: Ah, çok tatlı. Çok fazla enerjisi var. Ve hayvanlar konusunda çok endişeli. Ve ona bildiğim bazı şeyleri anlatıyorum. Ama artık pek bir şey bilmiyorum; soluyor.

D: Zaten altı yaşındaysa nasıl ona dönüşürsün? Zaten içinde yaşayan bir ruh vardı, değil mi?

V: Bilmiyorum. Onu az önce gördüm ve yanına gittim ve sonra Ben oyum.

D: Yani bazen bu şekilde çalışabiliyor mu?

V: Bilmiyorum. Bebeği gördüm ve bebeği istemedim. Ve sonra onu gördüm ve şimdi o benim.

D: Ama böyle insan olunur, küçükten mi başlamak gerekiyor?

W: Evet ama altı yaşındayım ve hâlâ bir şeyler yapabilirim. Ona perilerden bahsedemem çünkü hepsini hatırlamıyorum. Orada bir şey olduğunu biliyorum ama ne olduğunu bilmiyorum.

Her ne kadar bu belirsiz olsa da, bir fark yaratabilmek için "halk" olmaya karar verdiği açıktı. Açıkçası bu onun bir insan olarak ilk enkarnasyonuydu, ama kesinlikle Wendy olarak şimdiki yaşamı değildi. Zaman ve uzayda ilerleyebilmemiz için varlığı orada bırakmasını sağladım.

Bu şekilde onun bilinçaltıyla iletişim kurabiliyordum.

D: Bilinçaltının Wendy'nin izlemesi için herhangi bir şeyi seçebileceğini biliyorum. Bilinçaltı neden ona bu yaşamı göstermeyi seçti?

W: Çünkü o değerliydi. Şimdiki yaşamında hayvanlarla ve bitkilerle hiçbir şey yapamayacağını hissediyor. Ve tek bir kişi olmasına rağmen bir fark yaratabileceğini bilmesi gerekiyor. Bir kişinin fark yaratmasının çok zor olduğunu düşünüyor. Ve bir kişinin başlaması gerektiğini unutuyor. Başlamak konusunda fikirleri var. Sadece bunları yapmıyor.

D: Bu yüzden mi enerji formunu bırakıp insana geldi?
enkarnasyonlar mı?

W: Sebeplerden biri bu. Artık hayvanlarla ve bitkilerle çalışmak istemiyor. İnsanlarla çalışmak istiyor çünkü insanların daha iyi olacağını umuyor. Ancak Dünya'daki insanların pek çok farklı boyutun olduğunu anlamaya hazır olduğundan emin değil. Bu, insanların çok uzun zamandır uğraşmak zorunda kaldığı senaryonun aynısı. Sonunda ona ulaşıyoruz. Yeterince uzun sürdü! O kadar uzun zamandır tanınıyor ki insanlarla çalışıyor olması gerekiyor.

D: Ama insan olarak yaşamaya başladığınızda, buna kapılıp karma yaratmıyor musunuz?

W: Evet. Buraya gelme seçimini yapmaya devam ediyor. Başka yerlere gidebilir. Bu bir seçim. Ve sen istersen karma vardır. Ancak insan kısıtlamalarının dışına çıkabilirseniz başka yerlere gitmeyi seçebilirsiniz. Ve ister olumlu ister olumsuz olsun, o karmayı arkanızda bırakma seçimini yapabilirsiniz.

D: Evet ama insan olmaya karar verdi
bir fark yarat?

W: Evet, her zaman bir fark yaratmayı umuyor. Pek çok yerde fark yarattığını anlaması gerekiyor. Ve belki de bu kadar çok uğraşmayı bırakabilir. Her şeyle ve herkesle ilgilenmeye çalışıyor. Ve yapması gerekiyor

Farklı Yaşam Formları

Yüzyıllar boyunca her şeyle ve herkesle onun ilgilendiğini unutmayın.

Ölümler Yaşam Arasında adlı kitabımda , insan bedeninde yaşamayı denemeden önce deneyimlememiz gereken yaşamlar dizisinden birinin de doğa ruhları yani periler vb. olarak yaşam olduğu anlatılmıştı. Bunlar bitki ve hayvanların koruyucularıdır. Bu küçük varlıklar gerçektir ve geçmişte doğaya yakın yaşayan kültürler onları görebilmişlerdir. "Küçük insanların" hikayelerinin çoğu gerçeklere dayanmaktadır. Mevcut teknolojik toplumumuzda, bilgisayarla oyun oynamayı seven küçük gremlinler olmadığı sürece onların varlığının farkında olmak çok daha zordur. Bu hikaye aynı zamanda doğa ruhlarının insanlara fazla yakın olmaktan hoşlanmadığını da gösteriyor. Kalabalık şehirler yerine tarımsal veya doğal alanları daha çok tercih ediyorlar.

Bir diğer gereklilik olan yaşam formuna da "elementaller" denir. Wendy'nin yaşadığı şeyin bu olup olmadığından emin değilim çünkü perilerden biri olmak yerine onlara yardım ediyormuş gibi görünüyordu. Elementaller katı bir formla tanımlanmayan temel enerjilerdir. Bunlar iletişim kurulabilecek bir zekaya sahip gibi görünmüyor. Mekanlardan etkilenirler, beslenirler ve o mekanın olumlu ya da olumsuz enerjisini katarlar. Çoğu insan bu temel enerjiyi belirli binalara girdiğinde hissedebilir. Büyük bir katedralin enerjisinin bir hapishanenin enerjisinden ne kadar farklı olduğuna dikkat edin. Yapının içinde kalan enerjilerin birikmesidir. Bu iki yaşam formu birbirinden farklıdır. Bu bölüm, ruhun karmaşık bir insan olarak yaşamaya kalkışmasından önce nasıl başka birçok yaşam formunun mümkün olduğunu gösteriyor.

Bu sonraki oturum aynı türdeki varlığı farklı bir adla mı tanımlıyor?

D: Sally perilerin insan diyarına nasıl girdiğini bilmek istiyordu. Küçük insanlarla, perilerle çok ilgileniyor.

S: Periler küçük insanlar değildir. Periler, kıyaslandığında oldukça büyüktür. insanlar için.

D: Onları her zaman çok küçük olarak hayal ederiz.

S: Bunlar peri değil. Bunlar arada kalan, iletişim kuran doğa ruhlarıdır ve burası, insan ve peri arasında sınırlayıcıdır (fonetik).

Sınırsal bir kelime değil. En yakın olan sınırdır, bu şu anlama gelir: sınırlarını veya sınırlarını belirlemek. Çalışmalarımda çoğu zaman, iletişim kuran varlık, anlatmaya çalıştığı şeye olabildiğince yaklaşmak için sözcükler icat edecek, bazen fiilleri isme veya fiilleri isme çevirecektir. Burada da durum böyle mi?

D: Ama perilerin aslında oldukça büyük olduğunu söylemiştin?

S: Evet, büyükler. Küçük değiller. Bazen çoğu insandan daha büyüktürler. Varlıklarını yorumlama konusunda farklı bir yetenekleri vardır. İki kolu ve iki bacağı olması nedeniyle insana benzerler ancak doğayla daha bağlantılı olma eğilimindedirler. Yani doğaya benzer hislere veya doğaya benzer bedenlere sahipler. Sally'nin aslında görünüşü ağaca benzeyen bir peri olan bir arkadaşı var. Derisi ağaç kabuğu gibi ahşaptır; saçları daha çok yeşil yapraklara benziyor. Bedenlerini farklı yorumluyorlar.

D: Peki ama o fiziksel bir beden mi? (Evet) Bilmek istedi insan alemine nasıl girdiklerini.

D: Elementleri kullanıyorlar.

D: Elementleri biliyorum ama elementleri mi kastediyorsun?

D: Elementleri kullanıyorlar. Tüm vücutları hava, su, toprak ve ateş olmak üzere dört elementin birleşiminden oluşur. Ve elementlerin her birini ayırıyorlar. Bir portaldan geçiyorlar

Farklı Yaşam Formları

ve sonra insan aleminin diğer tarafındaki unsurları çağırarak yeniden birleştirin.

D: Peki ama bedenleri insana mı benziyor?

S: Evet, doğru. İnsanlara göre biraz tuhaf görünüyorlar ama yine de peri diyarında olduklarından çok daha insani görünüyorlar.

D: O zaman insanlar aslında bir periyle konuştuklarını bilemezlerdi.

S: Hayır ama bu kişinin biraz tuhaf olduğunu düşünürlerdi. İnsan vücudundaki bu perinin normal insanlardan biraz farklı göründüğünü düşünürler.

D: Peri olan kişi farklı olduğunu biliyor mu?

S: Ah, evet, her şeyi hatırlıyorlar.

D: Normal bir insan olmadıklarını biliyorlar.

S: Evet insanlardan çok daha kolay gelip gidebilirler.

Yapmak.

D: Perilerin bu yeteneğini şifa için nasıl kullanabilir?

S: Elementlere daha fazla bağlı olması ve elementlerin hastalıkta nasıl bir rol oynadığını anlaması gerekiyor. Ve sonra elementleri birbirleriyle denge ve uyum içinde olacak şekilde değiştirebiliriz, böylece hastalık durumu iyileştirilebilir. Ancak bunu yapmak için bir kişinin yakınında olmasına gerek yok. Aslında bu bilgi aklında var, sadece uygulamadı. Yine, bunu yapamayacağını düşünme sorunu ortaya çıkıyor.

D: Kendimize sınırlamalar koyuyoruz değil mi? (Evet)

Betty hayata girdiğinde kendini alışılmadık bir manzaradaki tuhaf bir nesneye bakarken buldu. Nesne, üzerinde yuvarlak bir top bulunan pürüzsüz, istiridye renginde bir silindirdi.

Yan tarafta kırmızı dikdörtgen bir tasarım vardı. Silindir, iki alacalı tuhaf gökyüzünün önünde, tek başına kayaların üzerinde duruyordu.

renkler: lacivert ve soluk sarı. Arkasını döndüğünde alışılmadık şekillerde başka kayalar gördü. "Bir nevi kum saati gibiler. Ortası biraz uzun ve ince. Bazıları da kulelere benziyor." Kesinlikle Dünya'daymış gibi gelmiyordu. Sonra şöyle duyurdu: "Görünüşe göre her şey yeraltında. Yer altında olmam gerekiyor. Biz yüzeyde yaşamıyoruz, yerin altında yaşıyoruz. S Bir açıklık var, yuvarlak bir tüp. Tüpün içinden geçiyorsunuz. S Burası benim evim değil. Bir turum var, sonra geri dönüyorum. Bir ara istasyondayım. Biz madenciyiz.

İşaretçi kontrol ediyordum. Ben iletişim sorumlusuyum.
Bu silindir bir iletişim feneridir. Topun üst kısmı açılıyor ve ışık yayıyor."

Aşağıya inip yeraltının nasıl olduğunu görmek isteyip istemediğini sordum. Sadece tüpten aşağı kayacağını söyledi. Dış giysisini çıkardığı bir odaya çıktı. Görünüşe göre bu yüzeyde giyilmesi gereken bir şeydi. "Onu çıkarıyorum ve ben insan değilim. Bir çeşit böcek gibi görünüyorum. Birden fazla kolum var; Futbol şeklinde bir kafam var. Bir karıncaya benziyorum.

Kıskaç çenelerim var. Ve gözlerim bir antenin ucunda.
Her yöne bakabiliyorum. İki antenim var, böylece çoklu yönleri görebiliyorum. Dört bacağım ve altı kolum var. Vücudum kahverengi ve üç bölümden oluşuyor. Üst kısım kafadır.
Sonrakinin altı kolu, en büyüğünün ise dört bacağı var. Ve göğsümde bir çeşit solunum cihazı var. Bir aparat değil. Göğsümün dışında bulunan bir çeşit organ.
Havayı içeri çekersiniz ve o iletişim kurar. Islık çalıyor ve tıklıyor.
Bu şekilde iletişim kurar. Bunu hepimiz anlıyoruz."

D: Yüzeye çıktığınızda bir şeyler giymek zorunda olmanızın bir nedeni var mıydı?

B: Buna radyasyon diyebilirsiniz. Orada elbise olmadan nefes alamazsınız ve o sizi radyasyondan korur.

D: Burada neden radyasyon var?

B: Güneşe yakın. Yüzeye çıktığım tek zaman işaret ışığını kontrol etmek için.

Farklı Yaşam Formları

D: Bu, işaretçiyi çalışır durumda tutmak önemli gibi görünüyor.

B: Bu yüzden beni yakaladılar. Ben acil durum desteğinin. İşarette bir şeyler ters giderse, benden bir SOS, bir darbe gönderebilirim. Ama bunun beni öldüreceğini düşünüyorum. Bundan kurtulabileceğimi sanmıyorum. Bunu yapmak için her şeyimi alacağımı düşünüyorum. Çok fazla enerji.

D: Demek bu yüzden sana iletişim memuru diyorlar?

B: Evet ve ben acil durum desteğinin.

D: Bir şey olursa fedakarlık yapmak zorunda kalacaksın kendinize mesaj göndermek ister misiniz? (Evet)

Yer altında yaşayan ona benzeyen başka varlıklar da vardı. "Evlere bölünmüş durumdayız. Sanırım buna ev diyeceksiniz. Her evin bir işi vardır ve biz bir işi olan soylarız. Ben bir iletişim evinden geliyorum."

D: Soydan kastettiğin bu mu? Bu yetenekleri aktarıyorlar mı? (Evet) Peki diğerlerinin farklı yetenekleri ve yapacak işleri var mı?

B: Ah, evet, tünelciler. Orada çalışıyoruz. Madencilik yapıyoruz.

D: Sizin de yaşam alanlarınız var mı?

B: Yoldan çekilebileceğiniz yerler. Uyuduğumu sanmıyorum.

D: Peki ya bedeni hayatta tutacak rızık? Herhangi bir şey tüketiyor musun? (Hayır) Nasıl hayatta kalıyorsunuz?

B: İhtiyacımız olan şeyle doğduk ve o gittiğinde yok oluyoruz gitmiş.

Bütün bunları o kadar gerçekçi bir şekilde aktarıyordu ki. Rahatsız etmedi o. Bu hayatta da böyleydi.

D: Sürekli yenilenmeniz veya yeniden tedarik etmeniz gerekmiyor mu?

B: Hayır. Kısa bir hayat. Sadece çalışıyoruz.

D: Ne kazıyorsun?

B: Başkası için taş çıkarıyoruz. Bizim için değil. Buna ihtiyacımız yok.

D: Pek bir şeye ihtiyacın yokmuş gibi görünüyor, değil mi?

B: Hayır. Bunu başka birine yardım etmek için yapıyoruz. Taşlar beyaz, bazen şeffaftır. Bazen yeşil ve mor. Toz haline getirilip başka bir gezegene gönderiliyorlar.

D: Aşağıda bunları toz haline getirecek ekipmanınız var mı?

B: Evet. Bunlar işleme alınıyor. Bunu yapan evlerimiz var. Hepimiz işçiyiz.

D: Taşlar ana gezegeninize mi gönderiliyor?

B: Hiç bir evim olduğunu sanmıyorum. Sanırım bir gemide doğdum.
Ve işi yapmak için düştüm.

D: Çoğunuzu aynı anda mı düşürdüler?

B: Evet, işi yapmaya yetecek kadar. Kısa bir hayat. Bize getiriyorlar
yerimize daha fazlası gelecek.

D: Bu konuda ne düşünüyorsun? Bu hayatı seviyor musun?

B: Benim öyle duygularım yok. Diğerlerinden daha fazla düşüncem var çünkü ben iletişimciyim. Hayatımın bu evresini atlattığımda, ışık olacağıma inanıyorum. Ve sonra istediğimi yapabilirim.

D: Bunu sana mı öğrettin, yoksa sadece biliyor musun?

B: Bunu biliyoruz. Biz bununla doğduk. Yaptığımız işin geçici olduğunun bilincindeyiz. Ama bizi yaratanlar bunu bilmiyorlar. Gemisinde bulunduğumuz insanlar. Bunu anlamıyorlar ama bizde bu bir hatıra olarak kaldı. Bir varoluştan diğerine gittiğimizi biliyoruz. Bu geçici. Kısa süreliğine yapılacak bir şey.

D: Ama sen iletişimci olduğun için diğerlerinden daha fazla SI'ya sahip olduğunu, sanırım "duyguların" S kelimesi olacağını söyledin, öyle mi?

B: Çünkü ben aslında onlardan biri değilim. Sadece öyle görünüyorum.

D: Gemideki insanların farklı olduğunu söylemiştin. Onlar neler
beğenmek?

B: Daha büyükler. Sadece iki kolları ve iki bacakları var. Ve kafaları yuvarlaktır. Bizden farklı özellikleri var.

D: Bu gemi ve nereye gittikleri hakkında bir şey biliyor musun?

B: Bu bir maden gemisi. Bu bir madencilik operasyonu. Ve büyüyorlar

Farklı Yaşam Formları

Bu işçiler kuluçka makinelerinde tutuluyor ve daha sonra madencilik yapmak üzere onları gezegene salıveriliyor. Bu işçilerin genetiklerini belli işleri yapacak, vücutlarında belli yapılara sahip olacak şekilde değiştirmişler. Ve cevherleri işleyip teslimatı yapıyorlar. Bir zamanları var. Her şey zamanlanmıştı.

D: Yani seni gezegene bıraktıklarında tam olarak ne yapman gerektiğini ve nereye gitmen gerektiğini biliyor musun? (Evet) Bunu sorgulamıyorsunuz bile.

B: Hayır, gerek yok. Ne olduğunu bilerek doğdum. Ve soyunun anılarını taşıyorum. Atalarımın gittiği başka yerleri de biliyorum. Ne yaşadıklarını anlıyor ve hatırlıyorum ve bu durum ev hattında da devam edecek. Ama sanırım ben bir mutasyonum.

D: Yani tüm anılarla birlikte sen her zaman bu tür bir varlık mıydın? (Evet) Gemideki insanların size programladığı anıları taşıdığınız için mi?

B: Programlayamadılar. Zaten elimizde var. Az önce aldılar biz.

D: Ama o kısmı anlamadıklarını söyledin.

B: Hayır, yapmıyorlar. Bu geminin çocukken öğretilenlerin dışında hiçbir manevi inancı yok. Onlar daha katıdırlar, ruhsal varlıklar değillerdir ve içimizdeki ruhu göremezler. Çok farklılar. Onlar da düşünür değiller. Onlar da sadece farklı türden işçiler. Kesinlikle programlanmışlar. Onların insan olduğunu düşünmüyorum. Yaşadıklarını sanmıyorum. Android'ler.

D: Androidler mi? (Evet) Yani onların bir ruhu olduğunu düşünmüyor musun? (HAYIR) Gemideki herkes aynı mı?

B: Hayır. Üst güvertelerde başka türleri de var. Onları duyabiliyorum ama göremiyorum. Onların bir ruhu var. Onlar gerçek.

D: Bu varlıklar hakkında ne biliyorsun?

B: Bu varlıklar yüksek düzeyde eğitilidirler. Okullara gittiler. Birbirlerine bağlılar, bu bir takım. Çok fazla çeşitliliğe sahipler. Pek çok farklı şekilleri vardır; çok farklı varlıklardır. Bütün bir ekip var, en az iki yüz.

Kıvrımlı Evren - Üçüncü Kitap

Uzmanlaşmış eğitimleri var ve madencilik çabaları grubunun bir parçası. Benim bulunduğum yer, güneş sisteminde sekiz gezegen var. Bunlardan dördü yaşamaktadır ve etkileşim halindedir. Güneş sisteminin ötesine geçerek cevherleri veya gezegenler için gerekli olanı geri getiren bir madencilik operasyonu var.

D: Üst güvertedeki varlıklar, güneş sisteminizdeki tüm farklı gezegenlerden mi geliyorlar?

B: Ve ötesi. Kiraladılar. Tehlike maaşı alıyorlar. Tehlikeli bir iş.

D: Bu varlıkların herhangi bir şey tüketmesi gerekiyor mu?

B: Evet, öyleler. Mutfakları var, duşları var, seraları var. Bir şeyler yetiştiriyorlar. Kütüphaneleri var ama bunlar kitap değil. Pek çok şey yapabilen küçük, net dikdörtgen sekmelerini çalıştırmak için. Kaydedilmiş müzikler, sesler, okumalar, etkinlikler ve eğlenceler var.

D: Eğer öyle değilse bunları nasıl anlayabiliyorlar? okuma?

B: Makineleri var ve hologramları var. Bu farklı. Gördüğüm hiçbir şeye benzemiyor. Onlarla birleşiyor.

D: Bilgiyi bu şekilde mi alıyorsunuz? (Evet) Çünkü ilk başta onları duyabildiğinizi söylemiştiniz ama artık onlar hakkında daha fazla bilgi edinebiliyorsunuz. (Evet) Ve bunun farkında değiller, değil mi?

B: Hayır, bizi sadece işçi, böcek olarak görüyorlar ama biz android değiliz. Yaşam gücümüz kısa ama yoğun. Çok güçlü.

D: Bu diğer varlıklar, yani daha gelişmiş olanlar, onlar mı? farklı cinsiyetler mi yoksa hepsi aynı mı?

B: Orada bazı farklı cinsiyetler var ama mutlaka kız ve erkek olması şart değil. Bazı erkekler ve bazı kızlar var ama bundan daha fazlası var. Hepsi öyle değil. Hepsi tam olarak fiziksel değil. Ve bazıları yumurta bırakıyor. Pek çok farklı tür. Hepsi çok farklı yerlerden geliyor.

Farklı Yaşam Formları

Yaratığın artık gemi yerine yer altı tesisine odaklanmasını istedim.

D: Yeraltına odaklanın S burası bir şehir değil S bu bir madencilik operasyonu. (Evet) Ve ara sıra, işaretçiyi kontrol etmek için tepeye çıkmanız gerekir.

B: Hala dik olduğundan ve meteor çarpmadığından emin olmak için. Olabilir.

D: İşaretin önemi nedir?

B: İşaretin önemi, bir yükün veya sevkiyatın hazır olduğunu veya yeni bir işçiye ihtiyaç duyulduğunu bildirmektir.

D: Çok fazla kişi öldüyse? (Evet) Öldüklerinde bedenlerine ne olur?

B: Karkası geri dönüştürüyorlar ama ışık çıkıyor.

Yani sinyal gittiğinde gelip leşleri alıp yeni işçileri bırakıyorlardı. Sinyal uzayda uydudan uyduya sıçradı. "Herhangi bir şeye üç gün uzağız. Geliyorlar ve uçuyorlar. Toplayıcıyı gönderip cevheri ve cesetleri çekiyorlar. Daha sonra yeni işçilerle birlikte kapsülleri aşağıya gönderin."

D: Toz haline getirilmiş cevheri ne için kullandıklarını biliyor musun?

B: Soracağım.

D: Sorup cevap alabiliyor musun? (Evet) Bunu yapabileceğinizin farkında değiller, değil mi? (Hayır) Sen onlardan daha akıllısın. (Gülmek)

B: Toz haline getirilmiş cevheri yakıt olarak kullanıyorlar. Gemileri, fabrikaları ve şehirleri için. Bu yüzden bu döngünün devam etmesi önemli. Ve eşit olarak dağıtılıyor. Huzurlu. Kontrol sorunu yok. Herkes paylaşıyor.

D: Bu çok iyi. Kimse kontrol sahibi olmak istemez

herhangi bir şey.

B: Hayır. Bunu aşıtlar. O günler çok eski zamanlardır. Yaratıcıdırlar. Güneş ışığıyla ve ezilmiş şeylerle çalışıyorlar

ışığı büyüten bu yatakları yaratıyorlar. Ve ayrıca bu ışığı yönlendirdikleri yere taşıyan reflektörler var, böylece şehirleri aydınlatıyorlar ve araçlara güç veriyorlar. Ve bunu gıdanın büyümesini desteklemek için kullanıyorlar. Bir enerji santrali için. Kontrollü bir toplum.

D: Peki herkesin tüm ihtiyaçları karşılandı mı?

B: Evet öyle ama bu biraz kısır. Pek fazla hareket yok. Çok fazla çocuk yok. Hiçbir sevinç hissetmiyorum. Sadece mevcut.

D: Yani ideal bir toplum değil.

B: Hoşuma gitmedi ama geçici. Kısa. Madencilik yapmıyorum. Hepsiyile iletişim halindeyim. Onlara nerede olmaları gerektiğini ve bundan sonra nereye bakmaları gerektiğini söylüyorum.

Onu önemli bir güne ertelemeye karar verdim. Kısa bir hayat olsa da önemli sayacağı bir olay yaşanabilir. Bir tünel gördü ama farklı bir yer olduğunu düşündü çünkü yuvarlak değil kare şeklindeydi. "Farklı hissettiriyor. Sanırım gemiye geri döneceğim. Beni gemiye geri çağırıyorlar. Ve... beni açmak istiyorlar. Neden beni açmak istiyorlar? S Benim hakkımda bir şey keşfettiler. İşaret mesajını gönderdiğimde kullanmamam gereken bir kelime kullandım. Ben bunu farklı bir şekilde söyledim. Nedenini bilmek istiyorlar. Beni yetiştiriyorlar. Farklı olduğumu düşünüyorlar ve bunun bende ortaya çıkıp çıkmadığını görmek istiyorlar. Hiçbir şey bulamayacaklarını düşünüyorum çünkü bu benim içimden gelen bir şey değil. Ve daha kısa bir hayatım olacak.

D:Nereden geliyor?

B: Işık.

D: Ruhsal kısmından mı geliyor? (Evet) Bunu anlamadıklarını sanıyorsun, değil mi?

B: Gidecekler.

Neden? Ne oluyor?

Farklı Yaşam Formları

B: Onlar beni kesmeden önce onların önünde serbest bırakıyorum. Işık nabzımı serbest bıraktım. Gitmesine izin verdim. Ve bu biraz komik. Düşmelerine neden oldu.

D: (Gülüyor) Bunu beklemiyorlardı değil mi?

B: Hayır ama sanırım onları incittim. Kulaklarından ve burunlarından kan görüyorum.

D: Bunu kim yapıyordu, androidler mi yoksa diğerleri mi?

B: Diğerleri. Androidler bunu yapamadı.

D: Yani onlar seni kesene kadar beklemeyeceksin.

B: Hayır. Nabız attıktan sonra beni kesebilirler. Nabız benim gerçek parçamdı. Bunun tamamen ortaya çıkmasına izin verdim . Kör ediciydi. Onların içinden geçti.

D: Neydi o, enerji mi neydi?

B: Bu enerji. Ağır değil, hafif. Ve onu geminin içinden geçiriyorum. Her parçası. O küçük odada serbest bırakıldığında çok güçlüydü. Ve şimdi geminin içinden geçiriyorum. Ezberliyorum; her şeyi ezberlemek.

Tüm sistemler, tüm sakinler, onların tüm soyları. Hepsini ezberliyorum.

D: Onu özümsemek gibi mi? (Evet) Bunu neden yapıyorsun?

B: Bunu aktarmak, böylece gelecek nesillerim bitkilerin, insanların, varlıkların, gezegenlerin bilgilerini taşıyacak.

D: Evinizin gelecek nesilleri mi?

B: Ev ve onlar değişecek. Daha fazlası olacaklar. Tüm nesillere gidiyor. Bizim için zaman ve mekan önemli değil. Gerçekten hiç olmadı.

D: Yani devam etmeden önce her şeyi ezberlemeye mi karar verdin?

B: Bu bir fırsattı. Her metali, her malzemeyi, hücrelerin nasıl çalıştığını, her şeyin nasıl çalıştığını ezberliyorum. Şimdi onu ışığa gönderiyorum.

D: Bunu nasıl yapıyorsun?

B: Sanırım öyle.

D: Gördüğünüz ve hissettiğiniz her şeyi düşünüyorsunuz ve gönderiyorsunuz dışarı?

B: Her zaman.

D: Normalde hayatınızın bir parçası olmazdı değil mi?

B: Evet ve hayır. Daha önce bizim evde de olmuştu; bundan yararlanın.

Sadece zamanın bizim için hiçbir önemi yok. O kadar uzun zamandır buralardayız ki.

D: Yani oradaki leşiniz için endişelenmiyorsunuz çünkü zaten çok uzun yaşamayacaktınız.

B: Hayır, geçiciydi. Kılık değiştirmiştik. Bunu asla göremediler. Kim olduğumuzu asla bilmiyorlardı. Sadece böceği ve işçiyi gördüler. Bu şekilde her yere gidebiliriz.

D: Ama sizin gibi diğer varlıklar bu yeteneğe sahip değildi, değil mi? Diğer evlerdekilere, diğer soylara?

B: Onlarda var.

D: Kullandıklarını mı düşünüyorsunuz?

B: Henüz değil. Sadece bekliyorlardı. Bizim için işe yarıyor. İşçi olarak kısa bir hayatınız oluyor ve sonra çekip gidiyorsunuz. Ve işiğe gönderene kadar tüm bilgiyi yanınızda götürürsünüz.

D: Işığın onunla ne yaptığını biliyor musun?

B: Yeni şeyler yaratır.

D: Yeni şeyler yaratmak için tüm bu bilgilere sahip olması mı gerekiyor?

B: Hayır ama yaratılışın nasıl hareket etmesi gerektiğine yön vermeye yardımcı oluyor. Her şeyi yaratma kapasitesine sahiptir. Diğer tüm düşünce akışlarıyla birleşen bir düşünce akışı gibidir. Ve bu gerçekleştiğinde yeni şeyler yaratılır. Bir kısmı geldiği yere geri akıyor; bazıları yeni keşif yönlerine doğru ilerliyor; bir kısmı da saklanır veya kendi etrafında kıvrılarak bir yoğunlaşma yaratır. Parçası olduğumuzu bildiğimiz, bu deneyimi takdir eden ve onu genişletmek ve derinleşmek için kullanan ilahi bir zihin var.

D: Ama yaratabilmesi için bilgiye mi ihtiyacı var?

B: Hayır, bilgiyi yaratmak için kullanıyor. Her zaman bir durumda yaratıyor. Bu asla değişmez.

D: Yeni bilgiler neden önemlidir?

B: Çünkü bir deneyim yaşıyor; bir hatırlama, bir yenilenme verir. Odağı eskiden olduğu, şimdi olduğu ve olabileceği şeye geri getirir

Farklı Yaşam Formları

olmak. Her şey değişimle ilgili.

D: Yani bu girdiye sahip olmak önemli.

B: Değişiklikleri gerçekleştirmek için. Oradaki insanlar sıkışıp kaldılar. Artık hareket etmiyorlar. Yeterince büyümüyorlar. Yaratıcılıklarını kaybediyorlar, yaşama sevinçlerini kaybediyorlar. Otomatize oluyorlar, onlar...

D: Durgun mu?

B: İşte bu, durgun.

D: Yani oraya geri dönmeyeceksin, değil mi?

B: Hayır, bununla işim bitti. Orada yapabileceğimin fazlasını yaptım.

D: Bundan sonra nereye gideceğinize karar veriyor musunuz? Veya yapar birisi sana yardım etti mi?

B: Bu bir grup kararı. Hepimiz karar veriyoruz.

D: Grup nerede?

B: Işıktalar. Işığa giriyorum. Ve bir his, bir anlayış, bir biliş var. O ışıktayken olduğunuzda, bir çağrı veya bir çekim hissedersiniz. Ya da etkilenirsiniz ve onun nereye gittiğini ve ne yaptığını görmek için el yordamıyla ona doğru ilerleyebilirsiniz. Ve eğer ihtiyaç duyulursa ya da çekici gelirse oraya gidebilirsiniz. Uzun bir yolculuk ama sorun değil.

D: Yani bir şeyden diğerine gidiyor, sürekli genişliyor, her zaman öğrenme. Fikir bu mu?

B: Bu fikirdir , amaçtır. Toplantıdır. Burası toplanma noktası ve salıverilme noktasıdır. Ama sarmal oluyor, biz her zaman hareket ediyoruz. Sanki bir şeye yakınmışız gibi hissediyorum.

D: Bundan sonra nereye gideceğine karar veriyorlar?

B: Bu, ışıktayken nerede olduğunuza bağlıdır. Farklı seviyeler var, biliyor musun? Belirli bir alanda, tek bir düşünce dizisi üzerinde çalışıyorsanız. Orada, olması gereken deneyimi yaratmak için yön veren veya yardım eden kişiler var. Ama eğer bunun ötesindeyseniz, eğer buna kilitlenmiş değilseniz, o zaman bu o kadar da tanımlı değildir. Bu, her zaman, her yöne hareket eden bir zihin birliğidir. Ve dengeyi kendi içinde, mükemmel bir şekilde, bazen de en dış bölgelerde tutabilmek için,

mükemmellik durumunun ayarlanması gerekiyor. Ve ışık sizden oraya gidip ince ayar yapmanızı isteyebilir.

D: Yani farklı seviyelerde geliştikçe ne yapacağınız konusunda daha fazla karara sahip oluyorsunuz, öyle mi?

B: Evet, çünkü sen o tek zihnin parçasısın. Holograma benziyor. Parçalanır ve her parçası mükemmel bir kopyadır. Ama hepsi büyük resmin bir parçası.

Ondan o sahneden uzaklaşmasını ve artık sadece bir ışık kıvılcımı olan küçük yaratığın kendi yolculuğuna devam etmesine izin vermesini istedim. Betty'yi tekrar bedenine yönlendirdim ve onun görmesi için neden bu kadar garip bir yaşamı seçtiğini açıklaması için bilinçaltına seslendim. Bunu ona göstermenin bir amacı olduğunu biliyordum. Her zaman öyle olur.

B: Işığın çok yönlülüğü. Şeyler her zaman görüldüğü gibi değildir. Ve sizinizdeki ışığın çok daha fazla olduğu anlayışı.

D: Betty'nin şimdi hayatındaki durumu nasıl?

B: Soy. Onu özümsemek, salıvermek ve sonra ilerlemek için kullanılma veya var edilme şekli. Hayatı birleşmekle geçiyor. Onun hayatı mükemmelliği düzeltmekle geçiyor.

D: O hayata ait bu bilgiyi nasıl kullanmasını istiyorsunuz?

B: Onun bilinç akışının nereye gittiğini hatırlamasını istiyorum. Onun birlik durumunu, düşüncelerin ve odaklanmanın çoklu zihinden geldiğini hatırlamasını istiyorum. Ve o, insan formundaki ışığın taşıyıcısıdır.

D: O hayatta bir iletişimciydi.

B: O her zaman iletişimciydi. O artık bir tane. Onun nedeni bu. İnsanlara okumalar yapıyor ve onlarla iletişim kuruyor. Onların ışığının özüne dokunuyor. Kaplamaları soyar. Onların sevgi olduklarını ve Bütün ile olan bağlantılarını hatırlamalarına yardımcı olur.

D: Psişik yeteneklerini ve yaptığı okumaları geliştirmenin bir yolu olup olmadığını bilmek istedi.

Farklı Yaşam Formları

B: Her şey olması gerektiği gibi.

D: İyi bir iş çıkardığını mı düşünüyorsun?

B: Yeterince iyi.

D: Bu konuda endişeleniyor.

B: Endişelenmesi gerekiyor. Bu onu dürüst tutar, egosunu içeride tutar kontrol etmek. Daha önce egosuyla savaşıyordu.

Hipnoz derslerimden birinde bir kadın, öğrettiğim tekniğim için geçerli olmayan bir noktayı gündeme getirdi. Bu gerçekten bir sapma ya da dikkat dağıtmaydı ama bunun kaymasına izin veremezdim, bu yüzden cevap vermeye çalıştım. Dünya'da enkarne olmaya karar verdiğimizde nasıl her şey olmamız gerektiğini tartışıyordum . Her şeyin anlamı: gaz, mineraller, kayalar, bitkiler, hayvanlar ve ardından insanlık durumunun tüm aşamaları. Bunun nedeni, Tanrı'nın meraklı olması ve öğrenmek istemesiydi ve bizi (Tanrı'nın bedenindeki hücreler olarak) mümkün olduğu kadar çok şey öğrenmemiz ve bu bilgiyi Kendi devasa bilgisayar deposuna eklenmek üzere geri getirmemiz için gönderdi. "Mezun olana" kadar tekrar tekrar yolculuğa devam edecektik ve sonunda Kaynağa dönüp orada kalacaktık. Kadın bu teoriye inanamayacağını çünkü Tanrı'nın her şeyi bildiğini söyledi. Her türlü bilgiye sahipti, bize ihtiyacı yoktu.

Öğrendiklerime göre bu pek doğru görünmüyor. O, her birimizin çağlar boyunca O'na emanet ettiklerinin bir derlemesidir. Sürekli araştırır ve doyumsuz merakından dolayı durmadan öğrenmeyi arzular. Böylece sürekli olarak daha çeşitli formlar yaratmaktadır.

Tüm bilgileri ne için kullanabileceğini sordu. İle oluşturmak için kullanıldığını buldum. Biz dışarıya doğru yolculuk yaptıkça evrenimizin sürekli genişliyormuş gibi göründüğünü açıkladım; tecrübelerimizi ve bilgimizi arttırıyoruz. Sonra sanki limitinde olduğu bir noktaya ulaşmış gibi görünüyor.

genişler ve Kaynağa geri dönmeye veya kendi üzerine patlamaya başlar. Bu, sonunda deneyimlediğimiz her şeyin bilgisiyle eve döndüğümüz zaman mı? Bu, dinlenebileceğimiz ve Tanrı'nın yanında kalabileceğimiz noktaya ulaştığımız zaman mı? Sonra sanki her şey kendi üzerine çöktüğünde, sürekli bir döngü halinde yeniden patlıyormuş gibi görünüyor.

“Duracağımız bir nokta var mı?” diye sordu. Var olmayı bıraktığımız ve hiçliğe dönüştüğümüz bir nokta mı?” Ben buna inanmıyorum çünkü her şey enerjidir ve enerji asla ölmez. Sadece şekil ve form değiştirir. Tekrar tekrar aynı evrene dönmenin, milyonlarca dersi farklı şekillerde deneyimlemenin manasını göremiyordu. Mümkün olan her şeyi deneyimleyeceğimiz bir nokta gelecek ve sonra var olmayı bırakacaktık.

Sınıftan bir adam mükemmel cevabı verdi. Şöyle dedi: “Evet, bu evrende bilinecek her şeyi deneyimleyebiliriz . Ancak hayal bile edemeyeceğimiz dünyaları ve yaratıkları içeren milyonlarca başka evren var.” Bu kitapta da yazıldığı gibi, birbirinden tamamen farklı fizik kanunlarına uyan evrenler bulunmaktadır. Gezegenlerin yuvarlak değil kare olduğu yerler vs. Bu yerlerde bizi bekleyen sayısız deneyimler olmalı. Yani bu yalnız evrenin olanaklarını en sonunda tüketsek bile keşfedilecek milyonlarca şey daha var. Ve belki de evren kendi reenkarnasyon döngüsünde patlayıp tekrar içeri girdiğinde ve yeniden patladığında, biz başka bir şeyi keşfetmeye gönderiliyoruz. Olasılıklar sonsuzdur ve ruhumuzun ilerleyişi de sonsuzdur. Tanrı meraklı olduğu ve bilgi deposuna eklemek için yeni deneyimler öğrenmek istediği sürece, bizim de O'nun yaratıcı güçlerine katkıda bulunmamız faydalıdır. Böylece sürekli olarak büyük sevginin ve yenileyici güçlerin olduğu “evimize” döneriz. Ve böylece asla ölmeyeceğiz.

Yeşil Gezegen

BEŞİNCİ BÖLÜM

YEŞİL GEZEĞEN

Betty (kadın) hayata geldi ve hiçbir şey göremedi ama kendini uzaydaymış gibi hissetti. "Etrafımda hiçbir şey yok. Yüzüyormuşum gibi hissediyorum. Her şeyin bir parçası olmak gibi. Karanlık ama rahat. Sanki Evren'e bakıyormuşum gibi geliyor. Ve sanki hepsi benim çocuklarımmış gibi. Hepsi benim kız kardeşlerim. Bütün yıldızlar, bütün gezegenler, bütün galaksiler sanki benim ailem gibi." İzlerken muhteşem bir şeyin gerçekleştiğini gördü. "Yeni doğmakta olan bir galaksi vardı." Sesi hayranlıkla doluydu. "Biraz patlak verdi. Oradaydı, büyüyordu ve çok güzeldi."

D: Bu kadar çabuk mu oluştu? (Evet) Böyle bir şeyin nasıl olduğunu biliyor musun?

R: Hayır, sadece öyle.

D: Sık sık gittiğin bir yer mi burası?

R: Hayır, daha önce buraya geldiğimi sanmıyorum. Çok rahat ve çok güzel hissettiriyor. Burada kalmak istediğimi hissediyorum ama evet, muhtemelen gitmem gereken bir yer var. Tamam aşkım. Bir gezegen ortaya çıkıyor. Büyük, yeşil bir aya benziyor. Yaklaşıyoruz ve sanki her yer yosunla kaplı gibi. Ve gezegene indiğimde gerçekten yumuşak ağaçlar olduğunu görüyorum.

D: Yosun gibi görünen şey mi?

R: Evet. Tam bir orman. Ağaçlar benden uzun. Bir ormanda yürüyorum ve çok nemli. Ağaçlar gölgelik gibi, bu yüzden karanlık. Ağaçların süngerimsi yaprakları vardır. Gerçekten çok hoş bir yeşil. Bütün gezegen onlarla kaplıdır. Zemin karanlık ve yumuşak ama ben batmıyorum.

Ve ağaçların gerçekten sert koyu kahverengi kabukları var.

D: Zemin kir gibi mi görünüyor?

Kıvrımlı Evren - Üçüncü Kitap

R: Parçalanmış ağaç kabuğuna benziyor.

Kendisine bakmasını sağladım ve tanımlamaya şaşırdım. Kesinlikle bir insan değildi. "Perdeli ayaklarım var ve biraz mavimsi gri renkteler. Uzun ördek ayaklarına benziyorlar ve ayak parmaklarının arasında doku var. Ve bacaklarım uzun ve cılız. Benim de ellerim perdeli. Bir başparmağım ve üç parmağım var."

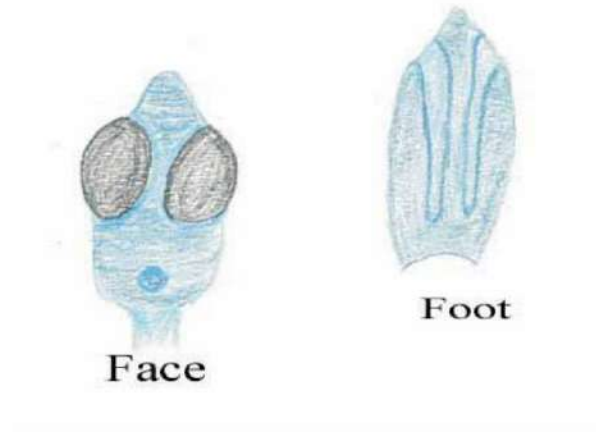
D: Eşyaları alabiliyor musun?

R: Evet, onları ağda tutabilirim.

D: Üstünde kıyafet var mı?

R: Hayır. Sadece çok zayıfım.

Yüzü dikey olarak uzatılmış, uzun ve inceydi. Saç yok. Yüzünün çoğunu kaplayan büyük gözler.

D: Neden bu kadar büyük gözlere ihtiyacın var?

R: Çünkü burası karanlık. Ağaçların üzerinde ışık var ama burası, yer karanlık.

D: Gecen gündüzün var mı, yoksa ne demek istediğimi anlıyor musun?

Yeşil Gezegen

R: Hayır, gece ve gündüz yok. Bir nevi akşam karanlığı.

Ağzının bir çeşit delik olduğunu söyledi. "Bir şey yiyor musun, bir şey tüketiyor musun?" diye sordum.

R: Ağaç kabuğu yerim. Yerden alıyorum. Ve perdeli ayaklar ağaç kabuğu üzerinde yürümeme yardım ediyor. Ben onu toz haline getirip yiyorum. (Şaşırmış) Dil! Benim bir dilim var. Kabuğu ellerimde ezıyorum ve dilimle ellerimden yalıyorum.

D: Tükettiğiniz tek şey bu mu?

R: Evet. Sadece havla.

D: Tadı nasıl?

R: Bilmiyorum.

D: Düşünüyordum da, eğer alışırsan başka hiçbir şey bilmezsin. Bir şey içer misin?

R: Hayır, havada nem var. Cildim aracılığıyla emiyorum.

Orman serin ve nemli, bu yüzden hiçbir şey içmeme gerek yok.

D: Seks yapıyor musun? Ne demek istediğimi biliyor musun?

R: Ben... kadını. Yumurta bırakıyorum. Eşim yumurtladıktan sonra yumurtaları döllüyor.

D: Oralarda bir yerde mi yaşıyorsun?

R: Ormanda.

D: Ormanın tüm gezegeni kapladığını söylemiştin. (Evet) Ormanın belli bir yerinde mi yaşıyorsunuz?

R: Bir nevi bize ait olan bir bölgemiz var. Gibi başkaları da var biz ve bölgeler için savaşıyoruz.

D: Herkese yetecek kadar arazi yok mu?

R: Küçük bir gezegen. Diğer gruplar daha geniş bölgeler istiyor.

D: Nasıl dövüşürsün?

R: Birbirlerine çarpıyorlar ve çarpıyorlar. Gerçi neredeyse hiç kimse öldürülüyor. Bu sadece tahakküm türü bir dövüş. En büyük olan kazanır.

D: Grubunuzun hiç kavga etmesi gerekti mi?

R: Hayır, çünkü bizim erkeğimiz en büyüğü. Ama genelde gitmiyor

bu kadar. Diğerleri geri adım atacak.

D: Yani diğer bölgelere hakim oluyor. (Evet)

barınak falan mı?

R: Hayır, biz her zaman açığız.

D: Sıcaklıkta aşırılıklar yok mu?

R: Hayır, her zaman aynı.

D: Yumurtalarını bıraktığında bunu nereye yapacaksın?

R: Sadece onları yatırdık. Daha sonra erkekler gelip onları döller.

D: Grubunuz büyük bir grup mu?

R: Evet. Benim erkeğimin yirmi dişisi var. Çoğunda bu yok

birçok.

D: Zamanında yaptığın bir şey var mı?

R: Yiyecek avla.

D: Ama kabuğun her yerde olduğunu söylemiştin, değil mi?

R: Evet ama çok şeye ihtiyacımız var. Bu yüzden kavgalar var

bölge.

D: Ağaç kabuğunun her yerde olduğunu düşünüyorum çünkü ağaçlardan düşüyor.

R: Evet ama yumurta üreten dişilerin çok fazla yiyeceğe ihtiyacı var.

O kadar çok kadın var ki. Erkekler dişileri ister ama onları destekleyecek yeterli bölgeye sahip olmaları gerekir.

D: Grupta ölen var mı?

R: Bazen, çoğunlukla yaşlılıktan. Yaşlılık sizin Dünya yılınızın üçü olacaktır.

D: Bunun nüfusu kontrol etmenin bir yolu olduğunu düşünüyordum.

Yani insanlar ölür ama siz sürekli olarak çoğalırsınız.

R: Ama bazen yumurtalar parçalanıyor, özellikle de yumurtlandıklarında.

birisinin kavga edeceği yer.

D: Uyuyor musun yoksa bunun ne olduğunu biliyor musun?

R: Dinleniyoruz, uyumuyoruz. Hareket etmeyi bırakıyoruz. Çoğu

hareket ettiğimiz zaman.

D: Bu gezegendeki tek tür siz misiniz, yoksa başka hayvan yaşamı da var mı?

R: Sadece biz ve ağaçlar. Ama biz devralıyoruz. Ağaçları öldürüyoruz. Bu yüzden bölgeye ihtiyacımız var. işte bu

Yeşil Gezegen

oluyor – ağaçlar öldürülüyor.

D: Nasıl öldürülüyorlar?

R: Bazı yerlerde kabuk kaybolmuş. Ağaçlardan hava alıyorlar.

D: Orman zeminine düşene kadar beklemiyor musun?

R: Hayır. Yaşadığım bölge hala iyi durumda. Erkek diğer erkekleri dışarıda tutmayı başardı.

D: Yiyecek stoklarını öldürdüklerinin farkındalar mı?

R: Hayır. Benim erkeğim öyle. Erkeğim yirmiden fazla dişiye sahip olamayacağını biliyor.

D: Ama eğer çocuklarınız varsa - onlara böyle demek istiyorsanız - onların da yemek yemesi gerekir, değil mi?

R: Evet ama kaç yumurtayı dölleyeceğini biliyor. O bilge ki yol.

D: Çünkü gezegeninizin kaynakları sınırlı. Yani hayatınız sadece yemek yemekten ve üremekten ibaret.

R: Yemek yemek ve yumurtlamak.

D: Başka bir yere gitmek istemez miydin?

R: Hayır. Gezegendeki diğer yerler ölüyor. İnsanlar kabuğu yiyor. Ayrıca çok fazla yumurtayı döllediler. Çok fazla çocuk var. Bütün kabuğu yiyorlar! Şimdi de ağaçları öldürüyorlar. Ve yakında yiyecek yeterli olmayacak.

Böylesine sıradan bir varoluşta önemli bir günün nelerden oluşacağını hayal edemesem de onu önemli bir güne kaydardım.

R: Bizim bölgemizden başka hiçbir şey kalmadı. Gezegenin geri kalanı kısır.

D: Diğer varlıklara ne oldu?

R: Öldüler. Hepsini yemişler. Hepsi açlıktan öldü.

D: Peki ağaçlar da yaşayamaz mıydı?

R: Hayır. Artık erkeğim tüm gezegene sahip. Grubumuz tek bir tane kaldı.

D: Ama eğer dünyada yaşayamazsan tüm gezegenin ne faydası var?

diğer bölümler?

R: Diğerleri olmazsa ağaçlar eninde sonunda geri gelecektir. BT
ömrümden daha fazlası olacak.

D: Peki çocuk üreten tek grup sizin grubunuz mu?

R: Evet. Ama o bilgedir. Her şeyin geri gelmesini sağlayacak çünkü
yavrularına öğretecek. Sadece belli sayıda erkeğin yaşamasına
izin verecek ve onlara öğretecek.

Böyle bir hayatta çok fazla değişiklik olmayacak gibi görünüyordu,
bu yüzden sonunda başına ne geldiğini görmek için onu hayatının
son gününe götürdüm.

R: Ben sadece... Artık kalıcı olarak dinleniyorum. Artık hareket
edemiyorum.

D: Öldüğünde böyle mi oluyor? (Evet) Yeseniz bile sizi hayatta tutmaya
yetmiyor mu?

R: Yoruldun. Hayatınız boyunca o kadar çok hareket ediyorsunuz ki,
yıpranıyorsunuz.

Onu vücudunun dışında olduğu yere ve diğer tarafa taşıdım.
"Vücudunu görebiliyor musun?"

R: Evet. Sadece kaybolup gidiyor. Parçalanıyor sanırım.

D: O yaşamdan ne öğrendiğini düşünüyorsun?

R: Dengenin önemi. Kullanabileceğinizden fazlasını almamak.

Bu önemli bir dersti ve Dünya'nın doğal kaynaklarını yenileriyle
değiştirmek yerine tüketmeye devam ettiğimiz günümüzde geçerli
olabilecek bir dersti. Umalım da bunun yaşamının en iyi yolu
olmadığını anlamadan aynı kadere ulaşmayalım.

Seansın sonuna doğru Betty'nin bilinçaltını çağırdığımda, onun
görmesi için neden bu tuhaf yaşamı seçtiğini sordum. Gezegenin
nerede olduğunu belirlemenin bir yolu olmadığını biliyordum.

Yeşil Gezegen

R: Çünkü bu hayatta dengeyi öğrenmesi gerekiyor. O hayatta öğrendiği bir şeyi şimdi yeniden öğrenmesi gerekiyor.

D: Elbette bu çok ciddi bir denge kullanımıydı, değil mi?

R: Evet ama bu onun için önemli bir ders.

D: O hayatta grubu hayatta kalmayı başardı.

R: Evet çünkü dengeyi anlayan bir liderleri vardı.

D: Kabuk üzerinde hayatta kalabilmeleri ilginçti.

R: Bu onların yemeği idi.

D: Aynı zamanda bütün bir gezegenin dışarı çıkması durumunda ne olacağını da gösteriyor. denge.

R: Evet. Ancak şu anda dengesi bozuldu. Hayatının alanlarını daha iyi şekilde dengelemeyi öğrenmesi gerekiyor. O, ders vermeyen bir öğretmendir. O olmalı. O bir şifacı.

Başkalarına iyileşmeyi öğretmesi gerekiyor. Geçmişte (başka hayatlarda) kötü deneyimler yaşadı. Bunları bırakması gerekiyor. İyileşmeye olan inancı nedeniyle öldürüldü. İşkenceye uğradı.

Bunu unutması gerekiyor. Bunun yeni bir hayat olduğunun farkına varması gerekiyor. Bu yüzden dengesini sağlaması gerekiyor. Geçmişte olanlar ile şu anda olanlar arasında bir denge kurması ve öğretmenlere ihtiyaç ve yer olduğunun farkına varması gerekiyor. Bu ömrü boyunca işkenceye maruz kalmayacak ya da öldürülmeyecek. Bu, bazı şeylerin değiştiği bir zamandır ve onun öğretmesi gerekir. Dengeyi öğrenerek iyileşmesi gerekiyor. Dengeyi öğretmesi gerekiyor.

Sanırım bilinçaltımız da bu hayatı bize, bugün dünyamızda karşı karşıya olduğumuz koşulların bir metaforu olarak gösteriyordu. Tarihin tekrerrür ettiğine dair bir uyarıdır. Bunun başka bir gezegende gerçekleşmesi önemli değil; eğer çevremize saygı duymayı ve gezegenimizi, evimizi korumayı öğrenmezsek aynı yöne gidebileceğimizi gösteriyor.

ALTINCI BÖLÜM

YAPI ÖNEMLİ DEĞİL

Clare dikkat çekici bir genç kadındır. Onunla ilk kez 2005 yılının Şubat ayında Kona, Hawaii'de tanıştım. İsteddiği her şeyi yaparak tüm dünyayı dolaşıyor. Her türlü macera ona yasak değildir. Hawaii'de her gün küçük bir kiralık tekneyle yunuslarla yüzmeye çıkıyordu. Kona'dayken derslerime ve atölye çalışmalarına katıldı. Daha sonra birkaç ay sonra Londra'da ders vereceğim ve hipnoz derslerimden birini yöneteceğim zaman benimle buluşmak için düzenlemeler yaptı. Evi kıtada ve derse katılmanın yanı sıra gelip seansa katılması da onun için kolay olurdu. Bunların hepsi kulağa normal geliyor ama bunu olağanüstü yapan şey Clare'in tekerlekli sandalyeye mahkum olması. Bunun bir dezavantaja dönüşmesine asla izin vermedi. Onun derse katılmasından endişeleniyordum, çünkü ders Hyde Park yakınındaki özel bir konutta yapılıyordu; güzel, eski, Viktorya döneminden kalma üç katlı bir ev. Ancak Londra'daki evler, restoranlar, trenler ve diğer her şey engellilere uygun donanıma sahip değil. Eve çıkan taş merdivenleri manevra yapmayı başardı ve biz onun orada olduğunu farkına bile varmadan içeri girdi. Yardım istemedi ve beklemedi.

Seansı yapmak istediğinde bunun nasıl mümkün olabileceğini anlayamadım. Otelim otele dönüştürülen binlerce eski evden biriydi. Hepsi bir araya getirilmiş bloklar ve bloklar var; eskiden aile evleriydi

18. ve 19. yüzyıllarda. Şimdi⁰ otel olarak yeniden tasarlandılar, ancak odalar küçük ve minyatür bir banyoya dönüştürüldü. Genellikle çok küçük bir asansör vardır, iki kişi ve bagaj için yeterince büyük değildir ve koridorlar engelli parkurlardır. Clare'in seansa gelmek için tüm bunları manipüle etmesinin nasıl mümkün olabileceğini anlamadım. Ama endişelenmemesini, içeri girmeye alıştığını söyledi.

Yapı Önemli Değil

çoğu insanın tekerlekli sandalye kullanan biri için imkansız olduğunu düşündüğü her türlü bina arasından. Sanırım eski bir sözdür: "Nerede irade varsa, yol da vardır." Ne zaman geleceğini biliyordum ve asansörü manevra yapmasına yardım etmek için alt kata, lobiye inmek istedim ama ben daha fırsat bulamadan kapıyı çalıyordu.

Bu genç kadına büyük bir hayranlık duyuyorum ve seansta ele almak istediği ana konulardan birinin engelinin nedeni olduğunu biliyordum. Kollarını ve gövdesinin üst kısmını kullanarak kendini sandalyeden kaldırıp yatağın üzerine çıkabildi. Bacakları tamamen işe yaramaz değildi ama ağırlığını taşıyamıyorlardı. Derin transa girmekte hiç sorun yaşamadı ve her zamanki gibi seansa başladığımda ne keşfedeceğimi asla bilmiyordum.

Clare, deniz kenarındaki büyük bir şehrin üzerinde asılı duran buluttan indi. "Şehrin şekli körfez boyunca uzanan hilal gibidir. Yüksek binalar, alçak binalar ve suya benzeyen iskeleler var. Komik çünkü deniz kenarında yüksek binalar varmış gibi görünüyor ama deniz biraz sabit görünüyor. Dalgaların hareketlerine sahip değilsiniz. Her şey biraz donmuş görünüyor." Yüzeyde durana kadar aşağı doğru ilerlemesini sağladım ve bu perspektiften bir açıklama istedim. "Bir renk izlenimi ediniyorum; bronz ya da bakırımsı. Plastik malzemeye benzer bir şey. Ayağımın altında bile aynı plastik metal malzeme varmış gibi geliyor. Binalar ondan yapılmış ve her şey bakırımsı turuncu gibi bir parıltıya sahip. Ve sanki yapay malzemeden yapılmış gibi, tıpkı modellere benzeyen ağaçlar var."

Herhangi bir araç veya insan görmedi. Sokaklar boştu ama bu genellikle konu sahneye ilk girdiğinde oluyor. Genellikle hiçbir yaşam belirtisi olmadan yalnızdırlar. Sonra biz konuşurken, sanki ilk önce sahnenin hazırlanması gerekiyormuş gibi, varlıklar ve diğer şeyler resme giriyor, sonra geri kalanı yetişiyor.

Şehrin yukarısındaki karanlık gökyüzünde bronz, bakırımsı renkli kayan yıldızlardan oluşan bir buluta benzeyen bir şey fark etti. Daha sonra ondan şunu istedim:

kendisinin bir açıklaması. “Kendimi çok zayıf ve uzun hissediyorum. Ve bacaklar çok çok ince, özellikle diz eklemimin altı. Ayaklarım ayaktan ziyade toynağa benziyor. Hiçbir kıyafet giymiyorum. Vücudum bir iskelet gibi hissediyor. Çok ince. Üstelik plastik malzemeden yapılmış! Biraz dayanıksız. Cildim aynı bronz renkte. İnce kollarım ve komik ellerim var. Genişler, çok daha genişler. Altı parmak artı orantısız bir tür başparmak diğerlerinden daha kısa.”

D: Peki ya yüzün? Hiç saçın var mı?

C: (Gülüyor) Kendimi saçlı bir iskelet gibi hissediyorum evet. Açık renklidir, ve daha çok saman benzeri.

D: Gözlerin var mı?

C: Evet, sanırım prizlerde bir şey var. Gözler olabilir. Görebiliyorum. Burnu yok. Ağız konusunda emin değilim. Bir açılış var. Sanki bu iskeletin üzerinde hiç deri yokmuş gibi. Sadece bu garip türde bir malzeme. Kulak yok.

D: Yemek yiyor musun?

C: Organ yok. Bu sadece yapı, başka bir şey değil. Onun boş.

D: Eğer kalbin veya ciğerlerin yoksa seni hayatta tutan şey nedir?

C: Ben de orada yaşam olup olmadığını merak ediyordum. Sanki bu yapının içinde dolaşan bir sistem var. Sıvı enerjidir, açık mavi. Yapı içerisinde dolaşır. Bir de yeşil olması gereken bir şey var.

D: Onu içmen mi gerekiyor yoksa değiştirmen mi gerekiyor?

C: Hayır, araba olmak, yakıt almak gibi bir şey bu. sanırım zaman zaman tekrar yakıt doldurulması gerektiği zaman.

D: Bu nasıl yapılıyor?

C: Bu yapının topuğunda. Olacak bir açıklık var

yakıt ikmali yapıldı.

Clare yaşadığı yeri anlatmaya başladığında bu da tuhaftı. Birinin altında bodrum gibi bir yerde yaşıyordu.

Yapı Önemli Değil

binalar. Ayrıca yemek yemediği gibi uyumaya da ihtiyacı yoktu. Yani oda boştu, sadece bir boşluk. "Görmek zor. Ben bu odadayım ve benden çok daha uzun, mavi noktalı başka varlıklar da varmış gibi görünüyor. Sanki boşmuşlar ve etraflarında mavi noktalar ya da ona benzer bir şey varmış gibi. Ama gerisi boşluk ya da siyah. Boşlukta asılı kalmak gibi. Biraz yoğunluk hissettim. Ve bu sadece bir şeyin olması gerektiğini anlamamı sağlıyor çünkü o hareket ediyor. Bu varlıklar orada gibi görünüyor ama onları göremiyorum. Sadece mavi lekeler olan ana hatlar. Sürekli değil. Birlikte bir şeyler yapmamız gerektiğini düşünüyorum."

Ne yaptığını, mesleğinin ne olduğunu öğrenmeye çalıştığımda birden kendini odanın dışında havada süzülürken buldu. "Diğer renkler yerine grileşiyor. Hiçbir şey görmüyorum. Ben oradan ayrılmak istedim. Emildi. Yüzüyorum. Bir bulutun içindeyim, gri bir şeyin içindeyim."

D: Orayı terk etmene sebep olacak bir şey mi oldu?

C: Hayır. Sadece ortadan kayboldum.

Bu garip yaratık hakkında daha fazla bilgi edinemedim, bu yüzden ona uygun başka bir şey görene kadar zaman ve mekanda ilerlemesini söyledim. Merakım kesinlikle uyandı. Bu tuhaf sahnelerin Clare'in bu fiziksel yaşamıyla ne ilgisi olduğunu anlamaya çalışıyordum.

C: Kırmızı ve siyah görüyorum. Bazı kırmızı hatları olan siyah. Biraz daha

ağırlaştım. Sanki batıyormuşum, daha da yoğunlaşıyorum. Tüm vücut daha yoğun hissediyor. İki katmandan yapılmıştır.

Üst katman biraz daha yapılandırılmış, daha çok plastik gibi. Yatağa temas eden alt katman ise daha yumuşaktır. Kollarda, göğüste ve bacaklarda karıncalanma var. Ve kafanın içinde. Şimdi yüzünde.

D: Bu bedeninin iki kolu ve iki bacağı mı var yoksa nasıl? yapılmış?

C: İkiden fazla kolu ve bacağı vardır . Sadece dört bacağı var

iki kalça. Ve her iki tarafta omuzlardan çıkan üç kolu var.

D: Yüz hakkında herhangi bir izlenim edindiniz mi?

C: Bir nevi yarı hayvana benziyor. Baş daha uzundur ve iki parçadan oluşur. İlk kısım arkadaki insan kafasına benzer. Sonra bir uzantı var ama öne doğru kırk derecelik bir açıyla. Bu da başın alnının öne doğru çıkmasını ve yüzün alt kısmına doğru eğilmesini sağlar. Sanırım açık bir ağza benziyor ama bütün bir kafa ve yüz. Cilt altındır.

D: Bu kadar çok bacağın varken yürümek zor mu oluyor?

C: Yürümeyi hızlandırıyor çünkü her zaman bir dokunuş oluyor.

Aslında hareket etme şekilleri daha çok bir tekerleğe benziyor.

D: Bu mantıklı olurdu. - Nerede yaşıyorsun?

C: Gökyüzünde bir şey var gibi görünüyor. Çok büyük. Bir gemi gibi. Pek değil, ama arada bir yapıya sahip bazı ışıklar.

D: Orada başkaları da var mı?

C: Diğerlerini bilmiyorum. - Tekrar yakınlaşıyor.

Yine onu bırakıyor ve hiçliğe doğru gidiyordu. Daha fazla bilgi alamadım. Ben de ona uygun başka bir şey bulmak için zaman ve mekanda tekrar hareket etmesini söyledim. Ona ne gördüğünü veya hissettiğini sorduğumda sinirlendi ve durmak istedi. "Hiçbir yere gidemem.

Hiçbir şey göremiyorum. Vücudumda sadece 'zzzz' hissediyorum.

D: Sorun değil. Çok güzel yapıyorsun. Sadece buna devam edin çünkü bunun bir nedeni var. Vücudunuzda ne hissediyorsunuz?

C: Karıncalar gibi.

D: Sinirleri mi kastediyorsun?

C: Muhtemelen.

D: Çoğunlukla nerede?

C: Parmakta, arkada, bacaklarda. Bir titreme. Görüntü

Yapı Önemli Değil

Anlıyorum, tüm kozmos gibi hissediyorum. Gezegenlerle, yıldızlarla ve bunun gibi her şeyle dolu olmak gibi.

D: Ah, bu çok büyük, değil mi? (Evet) Orada olmak hoşuna mı gidiyor?

C: Hayır, kozmos olmak .

D: Her şey olmak . (Evet) Bu nasıl bir duygu?

C: Özgürlük gibi. Hiçbir şey istemem gerekmiyor. Sadece olabilirim.

Ben öyleyim ve bu yeterli. Eve gelmek gibi.

D: Hayal edilmesi zor olacak kadar büyük olan yer neresi?

C: Hayır, bu bir hayal ürünü değil. Bu sadece olmaktır.

D: Ama herhangi bir şey olabilirsen ne yaparsın?

C: Hiçbir şey. Sonunda hiçbir şey olmadı. Sadece var ol. Sadece bazı şeylerin olmasına izin ver olmak.

D: Tek başına mısın?

C: Görünüşe göre ben her şeyim. Hepimiz birlikteyiz. Öyle değil ayrılmış.

Bunların hepsi çok tanıdık geldi çünkü “ev” dedikleri yerle ilgili birçok kişiden aynı tanımları almıştım.

O kadar memnun oluyorlar ki orada kalmak istiyorlar. Başka bir şeyi deneyimleme arzuları yoktur. Ama bilgiye ihtiyacım vardı, bu yüzden onu o güzel yerden uzaklaştırmam gerektiğini biliyordum. hoşnutluk.

D: Madem bu kadar mükemmeldi, neden ayrılmaya karar verdin?

Güzel?

C: Görev sanırım. Bütünün büyüebilmesi için deneyim toplamak.

Böylece farklı deneyimler toplanabiliyor ve her şey hareket edip gelişebiliyor.

D: Peki bu mükemmel bir yerde olamaz mı?

C: Bence bu durumların değişmesiyle ilgili bir mesele.

D: O zaman o güzel durumu bırakıp bilgi toplamak için başka bir yere mi gitmek zorunda kaldınız? (Evet) Öğrenmek için. (Evet) Ayrıldığınızda nasıl bir duyguydu?

Ç: Çok acı verici.

D: Geri dönmene izin var mı, yoksa kalıp öğrenmen mi gerekiyor?

daha fazla şey?

C: Hayır, sanırım geri dönebilirim.

D: Ayrılmak zorunda kaldığında nereye gittin?

C: Öncelikle bir gezegen olmak içimden geliyor.

D: Ah, bu çok büyük bir deneyim olurdu, değil mi? (Evet)

Gezegen olmanın dışında başka ne olabilirsiniz?

C: Daha esnek ve daha uzun bir varlığa benziyor. Daha çok sürüngen.

Organlar var. Bu çok farklı. Hiçbir sınırlama yoktur. Hiç de bile.

D: Bu, farklı vücut türlerini deneyimlemeyi öğrenmenin bir parçası mı?

(Evet) Fizikseller ama hepsi farklı, değil mi?

C: Evet, fazlasıyla öyle. Bu başka bir hareket, başka bir bakış açısı şeyler.

D: O zaman bedenden vücuda, bir yerden bir yere gidip bilgi mi alıyorsunuz? (Evet) Size nereye gideceğinizi ve ne yapacağınızı söyleyen herhangi biri veya bir şey var mı?

C: İçeriden çağrılmak gibi.

İlk kez girmeye karar verene kadar onu iletmeye karar verdim.

Clare'in cesedi. "Neden o bedene girmeye karar verdin?"

C: Onun içine çekildiğimi hissediyorum. Ve aslında bu çok keyifli. Bu sanki bir arzu gibi geliyor.

D: Aspirasyon mu? İçine çekilmek gibi mi? (Evet) Bebekken veya Ne?

C: Bebeğin evriminin çok erken bir dönemidir. Fetal.

D: Annenin içindeyken mi? (Evet) Clare'in bedenine girdiğinizde ilk kez bir insan bedeniniz oldu mu?

C: Hayır. Ondan önce de çok şey vardı.

D: Keşfetmeyi seviyorsun gibi görünüyor, değil mi?

C: Evet. Deneyimlerden yorulmaya başladım. Bütün bunları denemekten yoruldum farklı şeyler ve çeşitlilikten yoruldum.

Yapı Önemli Değil

Artık onu Clare'in bedenine geri getirdiğime göre, onu bu yaşamdan geçirmek yerine bilinçaltını ortaya çıkarma zamanının geldiğini düşündüm. Clare'in görmesi için neden o tuhaf uzaylı yaşamlarını seçtiğini sordum.

C: Yapısını göstermesi önemli değil.

D: Kesinlikle insan değillerdi.

C: Önemli değil, yapısal, her neyse. Ruh her şeyin içinde yaşayabilir.

Maddenin neye benzediği hiç fark etmez. Onlar hayatın başka bir tuhaf temsiliydi, alabileceği tüm komik formlardı. Sadece şu anda ihtiyaç duyulan şeye adapte olmak için.

D: Peki dış yapı önemli değil mi? (Hayır) Tabii ki en önemli kısım yaşam gücü değil mi?

C: Bu bir kıvılcım, evet. Ruh, yaşam gücü, her neyse. Veya sadece bilgi ve deneyim toplamak. Her yerde çok sayıda yaşam formu var. Nasıl bir bedenin içinde olduğunun hiçbir önemi yoktur. Her şeyin içinde aynı bilgi vardır ya da aynı bilgiden doğmuştur. Aynı Kaynaktan. Ruhtan, ya da ona her ne demek istersen. Ve her türlü şekli, biçimi ve tutarlılığı alabilir.

D: Bütün olduğunu hissettiğinde gördüğü şey bu mu olurdu? Evren?

C: Evet, onun bir parçası. Her şey onun bir parçası, tüm komik şekiller, tüm ifadeler O'nun. Onun da içinde olduğu bir an vardı. Bir an başka bir şey oldu ve o ışığın içine çekildi. O evrendi ama aynı zamanda daha özgün bir şeyin içindeydi; ışık gibi, saf ışık gibi. Bu onun bir gezegen haline gelmesinden önceydi. Origin'e benziyordu.

D: Eğer evren her şey olsaydı ışık ne olurdu?

C: Sadece Kökeni.

D: Evrenin ve her şeyin nereden geldiğinin kökeni?

C: Evet. Belki daha önce bir adım atılmıştı ama bu ifade edilebilecek bir şey değil.

D: Daha önce asla anlayamayacağımız bazı kelimelerin, bazı terimlerin, kavramların olduğunu duymuştum. Onları anlatacak kelime yok. (Evet) Yani ışıktan önce bir şey vardı.

C: Evet, bu zaten bir tezahür. Ama açıklanamaz.

D: Sonra ışığa girdiğinde gezegen oldu.

C: Daha sonra ışıktan ayrıldığında.

D: Ve farklı bedenleri denemeden önce başka birçok deneyim yaşanmış olmalı.

C: Bol.

D: Bu kadar farklı deneyimler yaşamasının amacı neydi? şeyler?

C: Tüm tezahürü tekrar bir araya getirmek için. Sentezlemek. Tüm farklı tezahürlerin bir sentezini elde etmek. Ve onları Kaynağa geri getirin.

D: Peki Kaynak tüm bu tezahürlerle ne yapıyor?

C: Sanki büyüyor, daha bütünleşiyor, daha çok yönlü ve daha zengin oluyormuş gibi geliyor.

D: Yani Kaynak sürekli olarak büyüyor ve kendine ekleme yapıyor. (Evet) Yani bunu Clare'e anlayabilmesi için mi gösterdin?

Ç: O biliyor.

D: Ama geçmiş yaşamlara gitmiş olabilir.

C: Hayır. Artık geçmiş yaşamlar yok. İleriye gitmesi gerekiyor. Bu önemli değil. Her şeyi entegre etti. İleriye gitmesi gerekiyor.

D: Nereye doğru ilerliyoruz? Biliyor musunuz?

C: Başka bir düşünce tarzına. Şiddet olmaması için her şeyi bir araya getirmek. Farklı şeyler arasında şoklar olmadığından uyum ve evrim olabilir, tıpkı bir dere tarafından, bir nehir tarafından ileriye doğru taşınmak gibi.

Daha sonra Clare'e şu soruları sormaya devam ettim: "Neden omurgasında ve bacaklarında bu tür engeller var? Bunun nedeni nedir?"

Yapı Önemli Değil

C: Dünyanın bugünkü görüntüsü gibi. Her şey uyumlanıp tek yöne gitmek yerine farklı bir yöne doğru gidiyor.

D: Vücudu birçok farklı yöne mi çekiyor yani?

(Evet) Ama o bununla doğdu.

C: Evet ama aslında onun etrafında uyumsuzluk olduğunda her şey dağılmaya başladı. Bununla nasıl başa çıkacağını bilmiyordu. Ailesindeki uyumsuzluk mu? Anne babasına, büyükannesine doğru bir çekim olduğunda ve o farklı güçleri tek bir güçte birleştiremediğinde.

D: Yani o zaman gerçekleşmeye başladı mı? (Evet) Bu konuda şimdi yapabileceğimiz bir şey var mı? Çünkü bilinçaltının gücünü biliyorum.

C: Kendi içindeki uyumu bulması gerekiyor.

D: Yine de harika şeyler yapıyor. Ona yardım etmek istiyoruz. Kendi içindeki uyumu nasıl bulabilirdi?

C: Ölerek. (Bu bir şoktu.)

D: Bunu istemiyoruz değil mi?

C: Belki fiziksel olarak değil ama ölmesi gerekiyor.

D: Fiziksel olarak ölmekten nasıl ölebilirdi?

C: Dışarı çıkması gerekiyor.

D: Bu hangi amaca hizmet edecek?

C: Başka bir bakış açısından geri dönmek gibi.

D: Bu ölmekten yapılabilir mi?

C: Evet, mümkün. Dışarıya çekilecek, çamaşırhaneye konacak ve geri getirilecek.

D: Gece uyurken mi olacak bu?

C: Her an olabilir.

D: Vücuda zarar gelmesini istemiyoruz. Anlaşıldı mı?

Çünkü bu benim işim, asla zarar vermemek.

C: Hayır, ona zarar gelmeyecek. Ona zarar verilemez. Pek çok şeyi zarar görmeden atlattı.

D: Yani bedenden çıkıp farklı bir bakış açısıyla geri mi dönecek?

C: Geri döndüğünde her zamanki gibi tuhaf görünecek.

D: O zaman vücut daha uyumlu olacak mı?

C: Evet, hizalanacak.

D: Bacaklarında hareket ve his oluşmaya başlayacak mı?

C: Olabilir, evet. Bu bir olasılık.

D: Beden uyum sağladığında, bağları yeniden bağlayabilir misin?
bağlantılar?

Ç: Mümkün. Hala oradalar ve bir bütünler.

D: Yani bozulmamışlar. Bağlanabilirler mi?

C: Bağlılar, sadece inceler, uyuşturulmuşlar veya... bunu söylemek zor. Sanki sıkıştırılmışlar ve içlerinden tam akış yerine çok az bir şey var. Deredeki kuraklık gibi. Evet, daha fazlası olabilir. Daha fazla enerji harcıyorlar.

D: Bunu yapabilir misin?

C: Eğer tam olarak uyum sağlamayı başarabilirse bu mümkün olacak.

D: Bunu ne zaman yapmasını istiyorsun, nereye giriyor?
uyum?

C: Bir sonraki hafta sonu. O zamana kadar eve dönecek.

D: Ve geri gelebilmesi için ruhu koruyacaksın.

C: Evet çünkü iş henüz bitmedi. Gelecek çok daha fazlası var - çok, çok daha fazlası. Çok kademeli olacak. Bacaklara geri dönen duyguları fark edecek.

D: Sonra yavaş yavaş kasları yeniden kullanmaya başlayacak.

C: Evet. Uyandırılmaları gerekiyor. Zamanı geldi! Zamanı geldi. Zaman geldi! Vücudunu terk etmeyi, temizlenmeyi, yeniden ayarlanmayı denediğinde, tüm enerjileri hizalanırken aynı anda tüm vücut üzerinde çalışmak mümkün olmalıdır.

D: Yani o kısa süreliğine bedenden uzaktayken, beden üzerinde çalışabilir misin?

C: Evet. Makineleri yeniden düzene koymak. Tüm vücudun yenilenmeye ihtiyacı var. Dışarıdayken daha verimli oluyor çünkü o zaman enerji sistemleri de elden geçiriliyor. Yapılması gereken başka hiçbir şey yoktur.

D: Ama onun için bir tehlike yok, geri gelecektir.

Yapı Önemli Değil

C: Yorgun olacak. – Bu en iyi yoldur. Evet, zamanı geldi. Kitleleri çekecek. Daha geniş düzeyde ders verecek. Revizyondan sonra o da farklı konuşacak. İnsanların ihtiyaç duydukları şeyleri daha kolay anlayabilecekleri kelimelerle aktarabilmeli. Ve doğrudan vücudundaki enerji seviyesi üzerinde çok daha fazla çalışacak. Bilgiyi aktaracak. Dünyanın her yerini gezecek. Artık hayatı başlıyor. Bu tetikleyiciye ihtiyacı vardı. Aynı zamanda başkalarını da iyileştirecek. Bunu bekliyordu.

D: Bu olduğunda ne hissedecek?

C: Yine bu komik duygu durumuna girecek. Gerçekten görememek, bir şey söylemek için dilini hareket ettirmekte zorluk çekmek. Ve sonra gidip yatağa uzanması gerekiyor, gerisi bununla ilgilenecek.

D: Bunun sebebi o sırada bağlantıların kopması. Bu yüzden konuşmak zordur. (Evet) Yani bir sonraki hafta sonu böyle hissettiğinde, eve döndüğünde, gidip bu geçene kadar yatakta yatabilir mi?

C: Tekrar bir araya geldiğini hissedene kadar.

D: Ve bu süre zarfında vücut üzerinde çalışacaksın. (Evet)
Bu harika. Bugün bunu beklemiyordu değil mi?

C: Hayır, hiç de değil.

D: Bilgi arıyordu ama buna benzer bir şey değil.

– İlk önce yarım dünya ötede karşılaşmamız, sonra burada tekrar karşılaşmamız çok tuhaftı.

C: Evet. Olması gerekiyordu. Kaza yok. Zamanını aldı ama işte burada.

D: Engellilikten ders aldı ve artık buna ihtiyacı yok.

C: Hayır. Bırakın olmasına izin verin. İşlerin devralacağını biliyor ve oraya nasıl ulaşacağını düşünmesine gerek yok.
O hazır. Büyük şeyler olacak. Şüphe etmediği sürece onu alabilir.
Bunun doğru olduğuna inanmalıdır.

Clare uyanıp ayağa kalkıp tekerlekli sandalyesine bindiğinde, daha önce orada olmayan bazı şeyleri zaten fark ettiğini söyledi. Bacaklarından birinde daha fazla hareket vardı. (Sandalyeye yerleştirmek için genellikle onları kaldırmak zorunda kalıyordu.) Ve bacaklarında alışılmadık bazı hisler vardı. Eve döndüğünde sürecin nasıl olacağını ona anlattım. Bence bunun tek başınayken, kimsenin onu rahatsız etmeyeceği bir zamanda gerçekleşmesi en iyisi olurdu. Bu şekilde onun üzerinde çalışabilir ve ihtiyaç duydukları zamanı ayırabilirlerdi.

YEDİNCİ BÖLÜM

HÜCRELERİN BİLİNCİ

Bu materyal yirmi yıldan fazla bir süredir dosyalarımda yatıyordu. Grubumuzun Eureka Springs'te düzenli toplantılar yaptığı 1985 yılında yürütülen eski oturumların çoğunu gözden geçiriyor ve yok ediyordum. Keşif ve dostluk dolu harika günlerdi. Bir şeyleri tartışacak benzer düşüncelere sahip başkalarının olması çok önemliydi. Grup dağılmış olsa da o zamanlar hayatımda çok önemli olan bu harika insanlarla hala bir yakınlık hissediyorum. Keşfettiğim her şeyin yeni ve farklı olduğu o günlerde onların dostluğuna ve anlayışına ne kadar ihtiyacım olduğu hakkında hiçbir fikirleri yok. Toplantılarımızda sıklıkla genel bir ilgi alanımız ele alınıyordu ve konu olmaya gönüllü olan kişi transa geçerek grubun sorularını yanıtlıyordu. Bu unutulmuş metni bulduğumda, sanki yeniden keşfedilmeyi ve çalışmalarımı dahil edilmeyi yirmi yıldan fazla süredir beklediğini hissettim. O zaman geldi ve kendine bir yuva buldu. Bilinç konusuna ve her şeyin hayat ve zekaya sahip olduğunun kabulüne mükemmel bir şekilde uyuyor. Ancak bu oturum sırasında söylenenlerin çoğunu anlayamadım. Bu anlayış noktasına kadar genişlememiştim. Bana yirmi yılda düşünce ve kavrayışımda ne kadar ilerlediğimi gösterdi.

Bu akşamın konusu şifaydı. Grubumuzun tamamının odada oturup olup bitenlere odaklandığını ve sorular sorarak katılmaya istekli olduklarını hala zihnimde görebiliyorum. Ah, o günleri ve o sevgili insanları ne kadar özledim!

Konu: Bu geceki konunun öneminin farkındayız ve şifanın yönlerini sizinle tartışmak için sabırsızlanıyoruz. İyileşme önemli bir çabadır. Her şey ya bir

iyileşme veya yıkıma doğru ilerleme durumu. Yıkım doğal bir olgudur ve bazen görüldüğü gibi olumsuz değildir. Ancak canlı bir madde olan bir varlığın veya bilincin zamanından önce yok edilmesinden kaçınılmalıdır.

Bu nedenle, sizin zaman/uzay boyutunuz dahilinde uygun yaşam sürelerini kolaylaştırmak için şifa, tüm canlılar tarafından uygulanmalıdır.

SORU: İnsan bedeninin gerçek fiziksel iyileşme sürecini açıklayabilir misiniz? Hücresel düzeyde nasıl oluşur?

S: Her bir varlık bütünlüğü, o varlığın bütününe varlığından sorumlu olduğu gibi, her hücre de kendi varlığından sorumludur. Hücrenin kendi aklı vardır ve etrafındaki hücrelerle, özellikle de belirli bir organ gibi daha büyük bir sistemik organizasyonun parçasını oluşturan hücrelerle ortak bir ilişkisi vardır. Bu hücre, çevresindeki enerji alanlarından, gelişmesine ve büyümesine uygun beslenmeyi sağlamakla görevlidir. İhtiyaç duyduğu kadar besini muhafaza etmek ve kendi işleyişi için gerekli olmayan unsurları organizmanın geri kalanına göndermek için kendi işlevini izlemekten sorumludur. Hücre, işlev bozukluğunun farkındadır, çünkü genel varlık, bir yerde bir soruna işaret eden belirli bir rahatsızlığın farkındadır. Nasıl ki insanlar düşünce havuzundan bilgi alıyorsa, hücreler de o hücreye ilişkin düşünce havuzundan bilgi alır. Aynı şekilde hayvanlar da kendi davranışlarına ilişkin düşünce havuzlarından bilgi alırlar. Hücreler, onlara nasıl çalışması gerektiğini göstermek ve bu işleyiş ters gittiğinde onları uyarmak için bir tür "ideal hücre"den yararlanma yöntemine sahiptir.

Bunun üzerine şifa konusunda bilgi talep ediyorlar. Bütün bunlar anlık zamanda ve mikroskobik ayrıntılarla gerçekleşir. Hücreler doğuştan gelen bir bilgi yeteneğine sahiptir, ancak aynı zamanda vücuttaki daha yaşlı hücrelerden ve bir bütün olarak vücut enerjisi hissinden de ek bilgi alırlar.

Hücrelerin Bilinci

Soru: Kendilerine örnek aldıkları ideal bir hücreden bahsettiniz.

S: Bu doğru.

Soru: Bu, mikroskobik düzeyde bile onlara rehberlik edecek, model olarak kullanabilecekleri bir şeye sahip olmaları gerektiği anlamına mı geliyor?

S: Evet. Her seviyede.

S: Mikroskobik bile mi?

S: Özellikle mikroskobik düzeyde. Hücreler esas olarak mikroskobik düzeyde işlev görür.

S: Bir bakıma o ideal hücreyi Tanrı olarak düşüneceklerini düşünüyordum.

S: Doğru.

Gruptan biri: Aynı doğrultuda, hücrenin ideal benliği ile üst benliğimiz olarak sahip olduğumuz ideal arasında bir korelasyon var mı?

S: Soruyu kastettiğin anlamda değil. Bir hücre için yüksek benlik yoktur, özellikle de yüksek benlikle olan ilişkinizi anlama şekliniz. Biri var ama bir rehber ya da faaliyet yöneticisinden çok bir modele benziyor.

Soru: Bu, hücrelerin akıl sahibi olduğu anlamına mı gelir?

S: Evet. Canlı maddenin her parçasının, akıl olarak da bilinen bir bilinci vardır.

S: İnsanların beyinleri olduğunu düşünüyorum. Bu açıdan düşünebilecekler mi?

S: Zooloji ders kitaplarında belirtilen zeka işlevini yerine getirmek için, çevrenin farkında olma, üreme yeteneği, hareket etme gibi konularda hücrelerimiz bu kategoriye uyuyor.

S: O zaman bu çok basit bir şey mi olurdu? Demek istediğin bu mu?

D: Hücre kendisini "çok basit" görmüyor. (Gülüşmeler)

S: Demek istediğim, bir insanın zekasına sahip değiller. Veya yap Onlar?!

S: Her bir bilinç parçası, kendine göre bir insanın zekasına sahiptir. Bazıları, organizmaları için insan zekasının işleyişinden daha iyi işleyen zekalara sahiptir.

S: O halde iyileştirme işlevinde insanlarla iletişim kurmalıyız.
hücrelerin içindeki akıl mı?

S: Doğru.

S: İyileşmede, bizim anladığımız şekliyle, temel sorunlarımızla temasa geçmeliyiz. Rahatsızlığımızın veya hastalığımızın nedenlerini anlamalıyız. Bunu daha etkili bir şekilde yapabilmemiz için bir yol önerebilir misiniz?

S: Genel cevap şu; bu konuda kişinin bedeninden yardım istemesi gerekiyor. Şöyle bir şey: “Bedenimle iletişim kurabildiğimi biliyorum. İyileşme konusunda yardım isteyebileceğimi biliyorum. Ama bunu nasıl yapacağımı gerçekten bilmiyorum. Bana yardım etmeye ne dersin?” Bu basit bir cevap. Kendini keşfetme yöntemi, bu araçtaki kendi mevcut tarihinizin çok daha ayrıntılı bir şekilde anlaşılmasını gerektirir. Bunun yanı sıra - bunun konuyla ilgili olduğuna inananlar için - mevcut araçla ilgili olabilecek geçmiş ve gelecek yaşamlar. Bu karmaşıklık gerekli değildir.

İyileşmeyi neyin engellediğini tam olarak bilmek her zaman gerekli değildir. Blokların olduğunu bilmek yeterlidir. Zihinsel istekle veya çözülmekte olan bloğun görselleştirilmesiyle bunların çözülmesini talep edin. Bloğun ne olduğunu bilmeden bile. Blokların oraya nasıl ulaştıklarını anlama zahmetine girmeden çözülebileceğine inanıyorsanız, bu çoğu insan için yeterli olacaktır. Hatırlayacağınız gibi, farkı yaratan şey neye inandığınızdır. Psikanalistlere binlerce dolar ödemeden blokajları çözebileceğinize ve iyileşmeye doğru ilerleyebileceğinize inanıyorsanız, o zaman öyle yapın. Çok daha kolay.

S: Uzun mesafeli iyileşme süreci nasıl gerçekleşir?

S: Bir kişiden diğerine şifa vermek, görünüşte uzun olan ve zaman/uzay hesabına göre uzun mesafe olarak kabul edilen mesafe, aslında kısa bir mesafedir. Şifacı, şifalanmakta olan varlığın enerjisiyle daha çabuk temasa geçer. Şifacının aurasını genişletme, diğer bireye uzanma ve ona dokunma yeteneği,

Hücrelerin Bilinci

zaman ve mekan gibi görünen bir şeyle bağlantı kurmak. Böylece, fiziksel olarak ellerin üzerine konulmasında ya da aynı yakınlıktaki birisiyle auralara dokunulduğunda meydana gelen iyileşmenin aynısı meydana gelebilir.

Soru: Enerjinin bir kişiden diğerine nasıl aktarıldığını veya bir kişinin bu şifa enerjisini diğerine nasıl aktardığını açıklayabilir misiniz?

S: Bu, bir bakıma elektriksel anlamda hepimizi çevreleyen yolların kullanılması meselesi. Elbette elektrik değil, her birimizin etrafında bir çeşit güç alanıyla enerjilenen alan.

Bazı özellikle alıcı bireyler, kendi koruyucu bariyerlerini kaldırmaya isteklidir ve enerjilerini dışarı göndermek için bariyerlerini aynı şekilde indirebilen başka bir bireyin kendi enerji alanlarına çapraz beslenmesine izin verirler.

Belirli bir hastalığa saldıran ya da alıcı kişinin genel aurasına sevgiyle yaklaşan bu enerji, ekstra bir atış sağlar. Unutmayın, bu ikisi bu özel iyileşme, bu katılım konusunda önceden anlaşmışlardı.

Alıcı beden, birey zaten sağlığa doğru ilerlerken ek bir enerji sarsıntısının süreci hızlandıracağını farkındadır. Şifayı yapan kişi, ortalama bir insandan daha fazlasını üretebileceği anlık enerjisinin bir kısmını feda etmeye hazırdır.

Daha sonra onu belirli bir noktaya veya alıcı kişinin genel durumuna gönderirler. Öyle ki enerjinin kendisi de kendine ait bir tür zihne ve zekaya sahipmiş gibi görünüyor ki öyle de var. Ve sadece sorunlu alanları bulup ortadan kaldırır, blokajları ortadan kaldırır ve kendi sağlıklı durumlarına geri dönmelerini sağlar.

S: Hasta olan ve bir sorunla karşılaşan insanların yanındayken, bazen mikropların vücuduma girmesini önlemek için bir bariyer koyuyorum. Bunu yapmak mümkün mü?

Ş: Yapıyor musun?

S: Bunu uygulamaya çalışıyorum. Buna inanıyorum ama bu bir gerçek mi?

S: İşe yaradı mı? (Evet güzel?! (Gülüşmeler)

S: Zihinsel olarak mikropların gidemeyeceği bir bariyer oluşturdum tamamen.

S: Eğer mikroplara inanıyorsanız ve bir bariyer aracılığıyla kendinizi mikroplardan koruyabildiğinize inanıyorsanız. Bu iki şeye inanıyorsanız, bunu yapmak çok kolaydır. Mikroplara inanmamayı seçebilirsiniz.

S: Bunlar gerçek mi?

S: Senin ve tıp doktorlarının düşündüğü gibi değil öyle.

S: Peki onlar nasıl?

S: Peki, iyiler. (Gülüşmeler)

S: Peki, onların bu anlamda gerçek olmadığını söylüyorsunuz...

S: Hastalık yapmazlar. Üzgünüm, seninle oynamamam gerekiyor ama seninle oynamak çok eğlenceli. Hastalıkların mikrop teorisi sadece başka bir teoridir. Bildiğiniz gibi insanlar kendi amaçları doğrultusunda kendi hastalıklarını yaratırlar.

Mikroplar kullanışlı bir günah keçisidir. Size zarar verebileceklerine inanmıyorsanız, elbette yapmayacaklar. Ancak bu, hastalıkların bilimsel bir açıklaması olarak görüldükleri bir dünyaya biraz inanç gerektiriyor. Aslına bakılırsa, şeytanların eline geçme vb. ile ilgili eski açıklamalar gerçeğe daha yakındı. İnsanların şeytanlar tarafından ele geçirildiği değil, duygusal, ruhsal ve ilişkisel kaygılar, sorunlar ve stres aslında hastalıkların nedenleridir. Mikroplar pek çok kötü baskıya maruz kaldı.

Soru: Ama laboratuvarında mikroskop altında gözlemlendiler.

S: Laboratuvarında varlar. İnsanların kendileri için hastalık yaratmalarının nedeni bunlar değil .

S: Peki ya salgın hastalıklar?

S: Bildiğiniz gibi insan grupları kitlesel etkinliklere katıldığında hepsi kitlesel etkinliğe katılmayı seçmiş oluyor.

Ve bu özel olayı kendi amaçları için, en genel olarak örnek olarak, bir tür ders olarak seçtiler.

Hücrelerin Bilinci

o civardaki bireylerin geri kalanına.

S: Özellikle Kara Ölüm gibi hastalıkları düşünüyorum.

Farelerdeki pirelerden kaynaklandığını ve o dönemde tüm Avrupa'ya yayılarak herkesi öldürdüğünü söylediler.

S: Fareler ve pireler için kötü bir baskı.

Soru: Buna inandıkları için mi yayıldığını düşünüyorsunuz?

S: Bu ve onların başka özel sebepleri olduğu gerçeği

Böyle bir etkinliğe katıldığım için.

Soru: Kahkahanın en iyi ilaç olduğunu duyduk. Verebilir misin Neden?

S: "Neden" kahkahası en iyi ilaçtır, kahkahanın en azından anlık olarak size olumlu bir neşe ve esenlik duygusu sağlamasıdır. Anında sağlık sağlar.

S: O halde bu, üzüntü veya üzüntünün insan için zararlı olduğu anlamına geliyor. sistem?

S: Uygunsuz uzun süreli üzüntü veya üzüntü, tıbbi olarak, aracın ve temas kurduğu kişilerin nihai refahına zarar veren depresyon olarak tanımlanır. Bir olaya ya da duruma uygun bir duygusal tepki olarak üzüntü ya da üzüntü, varlığa zarar vermez. Bu duygunun bastırılması ya da olumsuzlanması, uygun duygusal tepkinin yaşanıp gösterilmesinden daha zararlıdır.

Soru: Duyguların doğal ifadesi sizin için iyi mi?

S: Doğru.

S: Hastalıklara, arızalara neden olan bu duyguların engellenmesi mi?

S: Bu, bloğu tanımlamanın basit bir yolu, ama şu ana kadar doğru.

S: Bu, öfkeyi deneyimlemenin bile iyi olduğu anlamına mı geliyor? (Evet.)

Soru: Bu tam olarak şifa konusuyla ilgili değil ama bazı ilişkileri var.

Büyük benlik bedeni terk ettiğinde ve çözüme başladığında, bedendeki hücrelerde hala yaşam var mıdır?

başka bir şeye mi dönüştürülüyorlar?

S: Ne olacağını bilmek ister misin?

S: Evet. Merak ediyorum, eğer her hücrede hayat varsa, ruh bedenden ayrıldığı anda, beden hücresinde hâlâ hayat var mıdır ve o da çözünmeyi mi seçmektedir?

S: Mükemmel bir soru. Edebiyattan da bildiğiniz gibi yaşamla ölüm arasındaki çizginin çok ince olduğu söylenir. Pratik deneyiminiz size bunda hiç de iyi bir şey olmadığını söylüyor. Ya hayattasın ya da ölüsün. Ancak bu sorunun bilimsel, daha teknik yönlerini anlamak için etrafınıza bakarsanız, örneğin ağaçların uzun süre ölü gibi görüldüğünü ve kelimenin tam anlamıyla hayata geri döneceklerini fark edeceksiniz. Yıllar geçtikçe küçük parçalar halinde ölürlər. Mesela bir insan vücudunu ele alalım. Ruh bedeni terk ettiğinde hücreler, parçalanmanın bir hareket biçimi olması nedeniyle hücresel düzeyde hareket gibi yaşamın belirli yönlerini korurlar. Etin kemiklerinden uzaklaşması elbette harekettir ve gözlenebilmektedir. Ancak yaşamın çoğu hücrede fiziksel ölüm sonrasında oluşmayan yönleri de vardır. Bu, üreme ve besin maddelerinin kullanılması ve kullanılamayan parçaların veya kullanılmış ve atılmış parçaların atılması anlamına gelir. Bu tür sistemik işlevler meydana gelmez. Ancak bildiğiniz gibi vücuttaki bazı hücreler bir süreliğine hastalıklı bir şekilde büyür. Öyle ki tıpkı bir ağaç gibi insanın parçaları da farklı oranlarda ölüyor. Ama parçalar başka şeylere dönüşene kadar bir çeşit hayat var. Ve sonra elbette toz, uçan bir kuş kadar canlı olduğu ölçüde farklı bir biçimde yaşamaya devam ediyorlar.

Soru: Bu, hücresel düzeye kadar uzanan bir reenkarnasyon biçimi olabilir. –

Bu doğrultuda, öldüğümüzde (ya da ölüm diyene kadar vücudumuzun değiştiğinde) yaşadığımız değişim ve sonra farklı bir boyuta geçtiğimizi görüyorum. Hücredeki bu akıllı kuvvetin başka bir forma dönüşmesi böyle bir şey midir?

S: Doğru.

Hücrelerin Bilinci

S: Hala insan bilincinin bir parçası mı? Mesela insan öldükten sonra bir tırnak hücresinin bir süre daha yaşamaya devam ettiğini varsayalım. Peki hücre yeniden insan ruhuna mı katılıyor yoksa farklı bir yöne mi gidiyor?

D: O hücre, insan organizmasının bir parçası olarak yaşamın anısını saklayacak. Aynı şekilde, başka aşamalarda, başka biçimlerde, başka şeyler yaratmak için başka parçalarla birleştiğinde, yaşamın anılarını başka şeylerin parçaları olarak koruyacaktır. Ancak sizin şu anki hafızanızın kısa devre yapması gibi onun hafızası da kısa devre yapacaktır ve normalde bilinçli olarak dinozorlar veya pireler olan parçalarınızı hatırlamazsınız.

Soru: Bu hücreler bizi bir beden olarak nasıl görüyor? Bizi algılayabilecekleri bir yol var mı? Onlar içimizde yaşıyorlar.

D: Bizim bir üst ruhun parçası olduğumuzu hissettiğimiz gibi, onlar da kendilerinin daha büyük bir organizmanın parçası olduklarını hissediyorlar. Ara sıra ortaya çıkan aynı belirsiz aidiyet duygusu. Hücreler bunu bizden daha sık takdir ederler, çünkü normal işleyişle bu duyguyu takdir edebilir ve tanıyabilirler. Karaciğeriniz iyi çalışıyorsa ve yapması gerekenleri yapıyorsa, bireysel zeka olarak size aktarılabilseydi çoğumuzun sahip olmadığı mutluluk farkındalığını getirecek bir iyilik duygusuna sahip olur. ne yazık ki çok sık yaşamıyoruz.

Soru: Beynimizi veya onları yönlendiren aklımızı nasıl görüyorlar?

S: Bir çeşit eleştirelilikle değil. Basitçe bu organizmanın bu şekilde çalışmasının kabulü.

S: Belki de bunu Tanrı olarak ya da tabiri caizse Evrenlerinin genel itici gücü olarak düşünüyor olabileceklerini düşündüm. Bu böyle olmaz mıydı?

S: İnsanoğlunun tanrı arama eğilimini, varlığını Tanrı'nın bir parçası olarak kabul eden hücrelere yüklüyorsunuz.

Soru: Gezegenin kendisinin bir beyni ya da bilinci yok mu?

S: Gezegenin bilinci bir tür genel battaniye etkisi şeklinde var oluyor. Ancak herhangi bir gezegendeki yaşam formu

diğer hayvanların aksine, yapıları değiştirme ve yaşam döngüsünü değiştirmek için fiziksel varlıklar yaratma yeteneğine sahip olan ve bunu yalnızca sınırlı ölçeklerde yapan ve yapıların nesiller boyu devamına kesinlikle izin vermeyen vb. Herhangi bir gezegendeki yaşam formu, deyim yerindeyse, bilinç haline gelir. Aynı zamanda gezegenin genelinin vicdanı ve gezegen adına küresel düşünme gerekliliğini de beraberinde getiriyor. Bu gezegendeki insanların zekası böyle bir dersi henüz öğrenmedi. Ancak evrenin tasarımı öyledir ki, gezegenin kendisinin bir bilince ve zekaya sahip olmasına rağmen, yine de gezegenin yüzeyini değiştirme yeteneğine sahip akıllı varlıklarla birlikte çalışması gerekmektedir.

S: Bu, gezegenin insanları öldüğünde gezegenin beyninin de öldüğü anlamına mı geliyor?

D: Hayır, gezegenin beyni diğer akıllı varlıklarla, yani tüm hayvanlarla, bitkilerle, kayalarla, canlılarla birlikte çalışacak. Gezegenin fiziksel şekline göre, gezegenin bu kadar akıllı bir simbiyotik ilişki kurmasına gerek kalmayacak ve daha az yönlendirilmiş, daha doğal bir yaklaşımın oluşmasına izin verilecek.

SEKİZİNCİ BÖLÜM

HERŞEYİN BİLİNCİ VARDIR

Bu olağandışı durum , kadının kendisini robot tipi mekanik bir varlığın bedeninde bulduğu bu serinin Birinci Kitabındaki "Mekanik Kişi"yi anımsatıyordu . Bu son derece sinir bozucu bir hayattı çünkü yaratıcıları onun düşündüklerinden daha duyarlı bir varlık olduğunun farkına varmadılar. Tamamen mekanik değildi, ifade edemese de duyguları ve hisleri vardı. Onu metalden yarattıklarında, ona bilincini veren küçük yaşam kıvılcımını da ektiklerinin farkında değillerdi. İlk defa böyle bir vakayla karşılaşmıştım. Daha sonra grup regresyon atölyelerimden birini yaparken katılımcılardan biri kendisini robotik bir varlık olarak gördüğünü söyledi. Sonunda parçalara ayrıldığında "öldü". Bu vaka da aynı çizgide ilerliyor ve bana bir kez daha her zaman beklenmeyeni beklemem gerektiğini ve bu tür işlerde hiçbir şeyi olduğu gibi kabul etmemem gerektiğini gösteriyor.

Tina'yı 2006 yılının Mayıs ayında ofisimde gördüm. Kendisi klinik terapistti ve şimdi masaj terapisine başlamıştı. Seansı talep etme nedeni çoğunlukla kişisel ilişkilerle ilgiliydi. Ancak seans tamamen farklı bir yöne gitti ve hiç de beklediğimiz gibi olmadı. Bir kez daha bunu kontrol edemediğimizi gösteriyoruz.

Buluttan indiğinde, o kadar alışılmadık şeyler anlatmaya başladı ki, onlar için söyleyecek sözü yoktu. Devasa beyaz, oval şekilli bir yapı gördüğünde kesinlikle Dünya'da olmadığını anladı. Uzaktan baktığında futbol sahasından daha büyük görüldüğünü söyledi. Hangi malzemeden yapıldığını anlayamıyordu: "Belki metal, belki plastik ya da pürüzsüz bir şey." Daha sonra, rampanın yukarı çıktığı bir açıklık olan bir giriş gördü.

T: Kendime öylece süzülme izni veriyorum. Ve burada şehre benzeyen bir şey görüyorum. Henüz ne gördüğümü anlamıyorum ama birçok küçük yaratık görüyorum. Neredeyse küçük karıncalara benziyorlar, çok çalışkanlar. Görünüşe göre herkes -ki onlara insan demekten çekiniyorum- bir amaç doğrultusunda hareket ediyor, çok çalışkan. Dışarıdan bakıldığında burası çok sakin ve rüya gibi görünüyor, sadece bu büyük, beyaz, devasa genişlik. İçerisi ise daha karanlık ve beklediğim gibi değil. O çok büyük. Ve sanırım yerin altına gidiyor, belki de evet, daha yükseğe. Bu tür yaratıklar, bir şeyler inşa etmek gibi şeylerle çok meşguller. Yığılmış gibi birçok seviye var. Aklıma "şehir" kelimesi geliyor ama aslında bir şehir değil. Farklı odaları, neredeyse farklı bölümleri var. Sanki bir oyuncak bebek evini kesip her odanın içini görebiliyormuşsunuz gibi. Buraya gelirken biraz tedirgin hissettim. Bundan hoşlanmıyorum.

Belki de şu anda çok yabancı görüldüğü için, yumuşak, insani ya da kolay olmadığı için. Bu yaratıkların canlı olduğunu düşünüyorum ama çok fazla seçeneğe sahip olmadıkları için oldukça robotsu görünüyorlar. Sanki yaptıkları şeye çok programlanmışlar gibi. Kimse başını kaldırıp bakmıyor, konuşmuyor veya arkadaşça davranmıyor. Görünüşe göre daha çok... ne söylemek istiyorum? Teknoloji mekanikten daha fazlasıdır. Ama hepsi son derece çalışkandır ve yaptıkları işten saptırılmamalıdır. Amaçlarına çok bağlılar.

D: Bu yüzden mi seni rahatsız ettiğini düşünüyorsun?

T: Evet. Pek hoş ya da pek mutlu görünmüyor. Burada durum çok sert görünüyor. Bütün bu canlılar birbirine yakın çalışıyor, bazıları istiflenmiş, üst üste duruyor. Saygı yok. Bireysellik yok.

Yaratıkların ellerinin parmaklardan ziyade bir tür algılayıcıya sahip olduğunu tanımladı. Bunları küçük düğmeleri, küçük kutuların üzerindeki küçük ışıkları değiştirmek için kullandılar. Bunları oldukça hızlı bir şekilde hareket ettirebiliyorlardı, tıpkı klavyede yazan veya piyano çalan biri gibi.

Herşeyin Bilinci Vardır

bunu küçük ışık kutuları ile yapıyorum.

T: Bu küçük kutularla bir şeylerin olmasına neden oluyorlar.

Bu yapı her ne ise onun çok dışında olan bir şey. Bunun yerdeki bir bina mı, yoksa bir uzay gemisi mi olduğunu bilmiyorum. Çok çok büyük. Pek çok şeyi yönettikleri hissine kapılıyorum. Neredeyse büyük bir beyindeki nöronlar veya ona benzer bir şey gibiler. Ve bu küçük kutuları değiştirerek yapının dışında bir şeyin oluşmasına neden oluyorlar. Birer birey olup olmadıklarını, bir grup bilincinin olup olmadığını, bir bütünün parçası olup olmadıklarını bilmiyorum. Veya mekanik iseler.

Bu garip yaratıkların fiziksel bir tanımını istedim.

T: Gözleri var ama bu işi daha çok dokunarak yapıyorlar. Bu çok ezberci bir şey. (Sonra ani, şok edici bir açıklama.) Bunu söylerken, sanki ben... bunlardan biriymişim gibi bir hisse kapıldım. (Ağlamaya başladı.) Ve bundan hoşlanmıyorum.

Bunu söylerken beklenmedik bir şekilde onlardan biri oldu. Objektif olarak tarif ettiği bedene benzeyen bir vücuda girdi.

T: (Ne yazık ki) Pek mutlu bir yaşam değil bu. Pek fazla seçeneğin yokmuş gibi bir his var ve bu pek de mutlu edici değil. Bu bir angaryadır. Neyi başarıyoruz? Ah, göklerimiz!

Başka seçeneğimiz yok ve başka bir şey yapmıyoruz .

Bu gerçekten komik çünkü bir şekilde hayattayız. Ama biz bunu yapmayı sevmiyoruz; en azından ben bunu yapmaktan hoşlanmıyorum. Sürekli bunu yapmak zorunda kalıyorum. Ve bunu ne kadar zamandır yaptığımı bilmiyorum ama sanki sonsuzluk gibi geliyor. Bunu yaparak bu şeyin içinde kalmam sonsuz gibi görünüyor.

D: Vücudunuz mekanik bir his mi veriyor yoksa bir maddedenmiş gibi mi?

T: Sanki bir kabuğum varmış gibi sert ve gevrek bir his veriyor. Sahibim

Bacaklarım sanırım ama bir şekilde yürümekten çok itildiğimi hissediyorum. Bir nevi akıyorum ya da sürünüyorum ama bunu bacaklarımı hareket ettirerek yapmıyorum. Kendimi mekanik ya da böcek gibi hissediyorum ya da bu şeyi yapmak için yetiştirildiğimi hissediyorum ve bunu yapıyorum. Nereden geldiğimi bilmiyorum ve bunun biteceğini de bilmiyorum. Ve nasıl yaratıldığımı bilmiyorum. Kimsenin ya da herhangi bir şeyin umursadığını ya da anladığını anlamıyorum. Sanırım benden sorumlu olan kimse ya da her ne ise burada bir miktar duyarlılık olduğunu anlamıyor. Büyük bir duygu eksikliği var. Bir şekilde bir yaratık ya da bir şey gibi görüldüğümü ve bir bilince sahip olduğumun bilinmediğini.

D: Bu tekrarlayan hareketleri neden yapmak zorunda olduğunuzu biliyor musunuz?

T: Bazı varlıkları falan hayatta tuttuğumu hissediyorum. Bizler bir şekilde perde arkasında bir enerji gibi hareketlerimiz aracılığıyla bir tür dünyayı var eden bir arka planız. Ve yaşattığımız dünyanın bizi var eden dünya olduğunu düşünmüyorum.

Üstümüzde ve ötemizde bildiklerimizi bildiğimizi anlamayan başka bir şey var. Ve bunun eğlenceli olmadığını anlamıyor ya da umursamıyor . Sanırım ondan uzaklaştığım bir vardiyam var ve üzerinde çalışıyorum. Başka bir yere gidiyorum ve devre dışı bırakıyorum ve belki bir şekilde temizleniyorum, bir şekilde bakımım yapılıyor. Ve sanırım uyumaya gidiyorum, hareketsiz kalıyorum.

D: Buranın nasıl bir yer olduğunu görebiliyor musun?

T: Başka tür bir bölmenin, odanın veya bunlara her ne ad veriyorsak, başka bir seviyede. Ve sanki bir yere tıklıyormuşum gibi küçük bir birime giriyorum. Bir tıraş makinesini veya başka bir şeyi şarj etme şeklin. Bu yere gidiyorum ve bir nevi tıklıyorum ve devre dışı kalıyorum. Gücümü kaybediyorum. Bilincim. Ve bana bir şey oluyor. Sanki temizlendim, yeniden enerjilendirildim ya da ne olacağını bilmiyorum. Ama oraya tıklıyorum ve sonra hızla ortadan kayboluyorum. Sonra bir bakmışım ki o küçük şey beni çözüyor ve tükürüyor. Ben de geri dönüp aynı şeyi yapıyorum.

Herşeyin Bilinci Vardır

D: Yani bundan alabileceğin tek dinlenme bu . Aksi takdirde, bu sadece sürekli?

T: Öyle görünüyor. Ve bu bir dinlenme değil çünkü bilmiyorum
BT.

D: Hayatta kalman için herhangi bir gıdaya ihtiyacın var mı?

T: Eğer yaparsam, onu oraya götürürüm ve ne olduğunu bilmiyorum. Bu atmosferde neredeyse püskürtülmüş bir şey olabilir ya da buradaki atmosfer her neyse . Bu beni devam ettiriyor. Ve bu beni sağlıklı mı, zinde mi tutuyor, yoksa beni ayakta tutuyor mu, yakıtım mı, bilmiyorum. Bilmiyorum. Ama orada daha uzun süre kaldıkça, giderek daha çok mekanik, bir makine parçası gibi görüldüğümü hissediyorum. Bilincim var. Ama diğer makinelerle, robotlarla, varlıklarla ya da her ne olursak olalım iletişim kurabileceğimi sanmıyorum. Bu gerçekten tuhaf. Sanki bir şekilde bir bilinç yaratılmış gibi ve bizim bilinçli olduğumuzu bilmiyorlar.

Bizi yaratanın aklına asla gelmez. Sadece diğer varlıkların da aynı şekilde hissettiğini varsayabilirim ama iletişim kuramıyoruz. Tamamen bunun içine hapsedilmiş gibi hissediyorum. Bunu yapıyorum çünkü başka seçeneğim yok. Ve bunun bir bakıma cehennem olduğu hissine kapılıyorum. Bunun bir anlamı olduğunu biliyorum ama kişisel olarak benim için anlamsız. Bu bir tekrardır. Burada kilitli kaldım ve iletişim kuramıyorum. İletişim kuramıyorum. Umutsuz! Umutsuz! Tamamen bu işi yapan bir makinenin kabuğuna kilitlenmiş durumdayım.

Tüm bunların nasıl başladığını öğrenmenin zamanının geldiğini düşündüm. Bu ruh bu korkunç duruma nasıl geldi? “Geriye doğru gidebiliriz çünkü zamanı manipüle edebiliriz. Bunun nasıl yaratıldığını ve kimin yaptığını öğrenebilirsiniz. Bu konuya ilk girdiğiniz zamana geri dönün.

T: Yani biliyorlar! Bu hoşuma gitmiyor çünkü biliyorlar! Sebebinin ne olduğunu bilmiyorum ama bunun mekanik bir şey olduğunu ya da sentezlenmiş bir şey olduğunu biliyorum. Bu bir şey

bu yapıldı. Organik olarak yetiştirilen bir şey değil. O zaman birleşmiş bir bilinç vardır ve onlar bunu tanırlar. Görünüşe göre bilincim yerleşmiş. Sanki bu şeyin içine üflenmiş gibi... sanki bu şeyin içine üflenmiş gibi. Küçük bir puf gibi. Ve ben buraya yerleştirildim ve bunu biliyorlar.

Bu, Birinci Kitaptaki "Mekanik Kişi"de anlatılan sürecin tamamen aynısıydı . Robotun içine küçük bir bilinç parçası üflendi ve aktive edildi.

D: Bundan önce bilinciniz neydi?

T: Ben biraz organik bir varlığım ve büyüdüm. Ne olduğundan emin değilim ama bu küçük yuvarlak top daha organik görünüyor. Gördüğüm şey, topun bir şekilde bu montaj hattının bir yönünden geldiği bir montaj hattı yeri gibi. Ve sonra bu küçük robot şeyler başka birinden geliyor. Ve bunun enjekte edildiği bir yer var.

D: Peki siz bilinç olarak o küçük topun içinde miydiniz?

T: Evet, evet, evet. Ben ... idim. Ve bir şekilde birisi, bir şey – bunu henüz görmedim – bizi büyüttü. Ve bu küçük bilinci yarattı ve sonra bizi bu robotun içine koydular. Büyümüş bir bilinç var. Tüp bebek örneğini kullanacağım.

D: O halde bu küçük mekanik şeyler, içinde bu küçük kıvılcım, küçük bir bilinç parçası olmadan çalışamaz.

Doğru. Ve biz bu küçük makinede yaşamak üzere yetiştirildik. Bu bunlardan biri olmak pek iyi değil.

D: Bunu yapan ya da bunu icat eden kişi sanırım bunu düşünmüyor.

T: Sanırım bilseler de bilmeseler de kendilerine bunun önemli olduğunu gösterecek yeterli duyarlılığa sahip olmadıklarını çünkü biz bunu yapmak için yetiştirildiğimizi söyleyebilirler. Ama benim deneyimim bunun angarya olduğu yönünde. Bu gerçekten eğlenceli. Bu taşıma bandındaki tüm bu küçük yuvarlak varlıklarla birlikte geri döndüğünüzde, o kadar umutsuzluk ve angarya duygusu yaşamazsınız. Küçük toplar tamam.

Herşeyin Bilinci Vardır

küçük toplar orada. Ama mekanik meseleye girdiklerinde değil. Bu büyük, devasa fabrikaya, şehre, kontrol merkezine girdiğinizde bunun ne olduğunu bilmiyorum. Katmanlar ve katmanlar ve odalar, odalar ve odalar. Bu küçük manipülasyon işini yapan bu küçük varlıklardan yüzlerce ve binlercesi var. Bunun içine daldığımda durumun çok üzücü ve umutsuz olduğu hissine kapıldım.

D: Bakalım tüm bunları kimin yaptığını bulabilecek miyiz? Olanlar tüm bunları ilk etapta yarattı.

T: Yaptığım şey geriye doğru süzülme. Ve oldukça büyük bazı varlıklar görüyorum. Şekil olarak çok daha amorf ve yumuşaktırlar. Fiziksel maddemiz olarak anladığımdan daha fazlası ışıktan veya başka bir maddeden. Ve bir şeyler yaratıyorlar. (Onları görmek Tina'yı fiziksel olarak etkilemeye başladı.) Ah! Onlara bakmak çok yorucu. Bir nefes almam lazım. (Derin bir nefes aldı.) Onlar, şeyleri tezahür ettirebiliyorlar... düşünebiliyorlar .

D: Onları izlemek neden yorucu?

T: Pek hoş olduklarını düşünmüyorum. Kötü olduklarından değil ama umursamazlar. Çok büyükler ve çok güçlüler. Ve onların – sanırım bu – zihinsel yetenekleri var.

D: Onlar fiziksel varlıklar mı?

T: Fizikseller ama fiziksel olduğunu bildiğim şeyden daha rafineler. Bir çeşit amorf ışık şekline ve çok büyük, koyu yuvarlak gözlere sahipler. Ve başka hiçbir şey göremiyorum. Elleri görmüyorum. Ayak görmüyorum. Hayalet Casper değil ama buna benzer beyaz bir şey. Çok uzun boylu, belki 20 fit boyunda, bu iri gözlerle. Ve hiçbir şey yapmalarına gerek yok. (Açıklaması zordu.) Bir şeyin çıkarılmasına ya da elde edilmesine sebep oluyoruz. Uzaktan kumandayla bir şeylerin olmasına sebep oluyoruz. Ve hoşuma gitmeyen şey, sırf onlara hizmet etmek için yaratılmış olmamız. Bu ilginç. Fiziksel olarak çok gelişmişler ama fiziksel dünyada bir şekilde ihtiyaçları ya da bağımlılıkları var.

Ve bizim gibi şeyler yaratıp arayüz oluşturuyorlar ve bazı şeylerin birbirine karışmasına neden oluyorlar.

fiziksel dünyada gerçekleşir. Onların sayısı bizimki kadar değil. Biz yaratmıyoruz. Bizi yaratıyorlar ve biz de onlar için bir şeyler alıyoruz, ya kendilerinin kullandıkları bir şeyi ya da ihtiyaç duydukları başka şeylerle takas ediyoruz. Ve yorucu ve yorucu çünkü amansız. (Ağlamaya başladı.) Bu çok yorucu şeyi her gün yapmaktan başka seçeneğim yok. Bu onlar için ve umursamıyorlar.

Ve bir sonu var mı bilmiyorum. (Sesi umutsuzlukla doluydu.) Belki bir gün yaşlanıp öleceğimizden şüpheleniyorum. O zaman bize ne olur bilmiyorum ama bunu istediğimizden çok daha uzun süre yapıyoruz. (Daha çok ağladı.) Bu tam bir kölelik. Toplam, hiçbir seçeneği ve umudu olmayan. Ve minnettarlık yok çünkü hissedebildiğimizi bile bilmiyorlar.

Ve eğer bilselerdi umursayacaklarını sanmıyorum. Biz sadece onların ihalelerini sürekli, sürekli olarak yapıyoruz.

Bu açıdan baktığımda şaşırtıcı olan şey... bu yaratıkların evrenin her yerinde, farklı gezegenlerde inanılmaz bir etkisi var. İhtiyaç duyduklarını almak. Soğukluklarıyla korku vericidirler. Kendilerinden başka kimseye saygıları yok. Bilinçli olarak kötü olduklarından değil. Sadece habersiz. Tamamen kendileriyle ilgileniyorlar ve kendi başlarının çaresine bakıyorlar.

D: Çok benmerkezci.

T: Tamamen.

Sonunda bu tuhaf ortamda işlerinin ne olduğunu kısmen anlayabildi. Küçük kutuları uzaktan kumandayla makinelerin gezegende ne yaptığını kontrol ediyordu. Bir tür madencilik operasyonu ile ilgiliydi. Daha küçük insansız gemiler veya cihazlar başka bir dünyaya uçmak, sarı toz çıkarmak ve kapsülleri doldurmak üzere yönlendirilebilir ve bunlar daha sonra başka bir yere atılabilir. Toz, farklı amaçlar için yakıt olarak kullanıldı. Daha büyük varlıklar başka bir yere yerleşmiş olabilir, çünkü bunda onların payı küçük robotların yaratılmasıydı, dolayısıyla madencilik makineleri de başka bir yere yerleştirilebilirdi.

Herşeyin Bilinci Vardır

herhangi bir yer. Görevlerini yaptıkları sürece bunun bir önemi yok.

Tekrarlanan angaryalarla dolu bu kadar kasvetli bir hayatta önemli bir gün olması mümkünse, onu o sahneden önemli bir güne taşıma zamanının geldiğine karar verdim. Ağlayarak sahneye girdi ama bu bir umutsuzluk değil, rahatlama ağlamasıydı.

T: Öleceğim gün. Ve oradan çıktığım için çok mutluyum.

Sadece ortadan kayboluyorum. Ve ben ayrılıyorum. Gidiyorum. O

robotu bırakıyorum ve bu çok iyi. (Ağlıyor) Tanrım, oradan çıkmak ne güzel!

D: Robot nasıl öldü?

T: Bilincimde bir şey oldu ve dağıldım. Nasıl ve neden olduğunu bilmiyorum ama buna güç veren o küçük topun içinde bir arada tutuldum. Ve sanırım bu benim ölümüm olacak. Bir şey artık kontrol altına alınamayacak kadar parçalandı. Bir balonun üzerindeki gerilim gibi, bir balonun patlaması gibi.

D: Cesede bir şey olduğunu gördün mü?

T: Buharlaştım. Robot orada kaldı ve yetkisi elinden alındı. Ya fişli yerindeydi ya da işindeydi. Küçük robot şeyi biraz buruştu. Devre dışı bırakıldı. Ve robotun moleküllerinin içinden geçebilecek kadar küçük parçacıklara dağıldım. Beni tutan şey artık beni tutmuyordu. Parmakların şaklaması gibiydi.

Bir anda dağıldım. Ve sonra süzülüp onu bıraktım. İnanılmazdı. Oradaki hayatımın tek güzel günüydü. Bundan kurtulmak için. O kötüydü. O kötüydü! Yüzerek uzaklaşıyorum. Orada kalmak istemiyorum. Ve gittikçe uzaklaşıyor... ve küçülüyor.

Oradan yeterince hızlı çıkamıyormuş gibi görünüyordu. Bu varlıklarla ruhu arasına mümkün olduğu kadar mesafe koymak istiyordu.

D: Neden bunu yapmaya karar verdin? Şu an bulunduğunuz yerden neden böyle bir hayatı deneyimlemeyi seçtiğinizi anlayabilirsiniz. Seni tekrar bu konuya sokmayacağım. Sadece gözlemleyebiliriz.

T: (Bir şok.) Ben o gerçekten büyük varlıklardan biriydim! Ve sanırım nasıl bir etki yarattığımı bilmem gerekiyordu. (Nefesini toplamak ve bu yeni gelişmeyi anlamak için bir an durakladı.) Ben olayın diğer tarafındaydım. Artık ne gibi bir etki yarattığımı bilmem gerektiğine dair bilgiye sahibim, çünkü bu gerçekten büyük varlıkların büyük bir etkisi var. Çok fazla etkiye sahipler ve yine de onların etkilerine dair herhangi bir anlayışa sahip değiller. Sadece robot yaşamında değil, bu çok büyük, gri varlıkların etkisi altında olmak gibi başka birçok deneyimim de oldu. Çünkü ben de onlardan biri olarak, sorumluluğumun bilincinde olmadan uzun bir hayat yaşadım. Çok soğuktum ve çok bencildim ve etkiyi anlayamıyordum. Ve bunu yaptıktan sonra, bu etkinin nasıl olduğunu görmenin zamanı gelmişti çünkü bunu yapamazsınız.

Belki öğretiyor olabilir ama sadece sebep ve sonuçtur. Etkisi olmadan hiçbir şey yapamazsınız. Ve bu yüzden etkiyi deneyimlemem gerekiyordu. Nasıl bir şey olduğunu bilmem gerekiyordu. Ne yapmıştım.

Dolayısıyla karma yasası, neden-sonuç yasası, Dünya'da deneyimlenen tam olarak insanlara özgü bir şey değildir. Çok daha uzaklara ulaşıyor. Gezegenleri ve evrenleri kapsayan bir yasadır. Bu aynı zamanda yalnızca hayal edebileceğimiz veya tahmin edebileceğimiz güce sahip varlıklar için de geçerlidir. Hiçbir şey ve hiç kimse muaf değildir. Ne ekersen onu biçersin. Yarattığınız veya bir başkasının deneyimlemesine neden olduğunuz her şeyin diğer tarafında olmayı deneyimlemelisiniz. Burada düşünülecek çok şey var. Bu kanunu gerçekten anlasaydık dünya ne kadar güzel ve insancıl olurdu. Eğer anlasaydık, yargılama ve önyargı olmazdı. Çünkü çok sert bir şekilde yargılasak veya önyargılı olursak, önyargılı olduğumuz şeye geri dönmek zorunda kalacağımızı bilirdik.

Herşeyin Bilinci Vardır

aykırı. Dersi başka nasıl öğrenebilirim? Madalyonun her iki tarafında olmayı deneyimlemeliyiz. Bu yasa gerçekten tanınıp uygulamaya konulsaydı, savaşlar ve şiddet olmazdı, yeryüzündeki cennet gerçek olurdu.

T: Bunu yapmak zahmetsiz. Sadece düşünmemeyi yaratırlar. Olumlu mu olumsuz mu diye hiçbir düşünceyle yapmıyorlar bunu. Aklıma ne geliyorsa o kadar. Ne isterlerse ve onlara fayda sağlayacaksa. Bu neredeyse evreni çöpe atmak gibi bir şey. Hurda yaratıyorlar. Bunu yaptıklarını düşünmüyorlar. Nasıl bir etki yaratacaklarını düşünmeden sadece istediklerini yapıyorlar.

D: Yarattıkları diğer küçük şeylerin hayatları veya bilinçleri olduğunun farkında değillerdi.

T: O büyük varlık olarak kendine o kadar kapılmışsın ki, farkındalık yok. Bu büyük varlıklara karşı çok sert olamazsınız çünkü onlar pek iyi şeyler yapmıyorlar ama başka hiçbir şey bilmiyorlar. Yaptıkları tek şey bu. Kendilerine o kadar kapılmışlar ki herhangi bir şeyi veya başka birini nasıl etkilediklerinin farkında değiller. Bunun akıllarına geldiğini sanmıyorum.

Ancak karmanın yine de geri ödenmesi gerekiyordu.

D: Büyük varlığın hayatını nasıl bıraktın?
küçük bilince girmek mi?

T: Büyük bir varlık olarak çok daha bilinçli bir kontrole sahipsin. Ve büyük bir varlık olmanın artık bittiğine karar verdim. Neredeyse bundan bıkmış gibiyim. Bu yüzden o varlığı bırakmaya karar verdim. Sadece bunu yapmaya karar verirsin ve biter. Ama sonra ne yapacağınıza karar vermek için başka bir yere gidersiniz.

D: Başkası sana tavsiyede bulundu mu?

T: Bir tür grup kararı vardı. Bir yere gittim ve bunu başka bilinçlerle konuştum. Ve oradan nereye gideceğimize karar verdik.

D: Yani sen olduğun şeyin diğer tarafını da deneyimlemek istedin

Yapıyordum ama pek eğlenceli değildi.

T: Hayır. Bütün bunlar oldukça tuhaf. Çünkü o enkarnasyonda, her ne olursa olsun, bildiğiniz şeyin dışında başka hiçbir şey bilmiyorsunuz. Buna ne isim vereceğimi bile bilmiyorum. O zaman buna son verirsin, başka bir yere gidersin ve ona bakarsın. Tartışma var ama neredeyse otomatik. Şöyle: şunu yaptın, şunu yaptın, yani herkes hemfikir. Sonra bir sonraki şeyi yaparsın. Herhangi bir seçim özgürlüğü yok gibi değil ama bu diğer yerde çok fazla netlik var. Burası arada. O kadar genişlemiş ki ve o kadar net ki. Ve sonra başka bir yere gitmeniz o kadar mantıklı geliyor ki, sonra bum, başka bir yere gidiyorsunuz . O berraklık yeri ile karşılaştırıldığında, çok daha kapalıdır çünkü siz aynı bilgiye sahip değilsiniz. Diğer tür ise ortadan kayboluyor.

D: Peki. Sonunda çıktığın kısma dönelim
orada ve sen uzaklaşıyorsun.

T: Bu, küçük bir robot olmayı bitirdikten sonra mı?

Evet. Sen oradan ayrıldıktan sonra.

T: Oradan uzaklaştım. İlk başta yavaş yavaş sürüklendim ve her ne olursa olsun oradan uzaklaştıkça sanki otomatik hale gelene kadar daha hızlı, daha hızlı, daha hızlı ve daha hızlı uzaklaşıyordum gibi geldi. Sanki bir vakum tüpünden ya da başka bir şeyden çekiliyordum gibi. Ve arada bu yere gidiyorum. Belki çok fazla şey söylüyorum ve bu tek deneyimden çok fazla sonuç çıkarıyorum, ama öyle görünüyor ki siz ileri geri gidiyorsunuz. Bir şeyin içinde olmaktan, bir şeyin içinde olmamaya, sonra da bir şey olmaya. Böylece bir grup kararının olduğu bu yere bir boşluk gibi yeniden çekildim.

D: Peki ama bu deneyime baktığınızda, bundan bir şey öğrendiniz mi?
Bunun bir amacı var mıydı?

T: Sanırım nazik olman gerektiğini öğrendim. Sorumlu olmalısın. Bunu da çok iyi öğrendim. Ve öyle olduğunu görebiliyorum

Herşeyin Bilinci Vardır

Bu küçük şey o kadar korkunç ki, ömürlerimi alıp götürdüm. Oradan, eylemlerinizi çok sorumlu olmanız gerektiğini öğrendim. Eylemlerinizin inanılmaz sonuçları var. Ancak bu yaşamım boyunca sadece küçük bir kısmını görebildiğim diğer şey de her şeyde, her yerde çok daha fazla bilincin olduğudur. Tina bunu ara sıra anlıyor ve bununla ilgili bazı öğretiler var. Bilincin o robota mekanik olarak yerleştirildiğini görsem de, o robotun bana öğrettiği şey - sanki alnıma neon yazılmış gibi - her şeyin bir bilince sahip olduğudur.

Herşeyin bilinci vardır. Ve şimdi Tina olarak bu deneyimden öğrenmem gereken şey, her şeyin bir bilince sahip olduğunu anlamak ve unutmamak. Bu battaniyenin, bu mikrofonun, bu yatağın, her şeyin bilinci var. (Derin bir nefes.)

D: Yapılan maddi bir şeyin sahip olmadığını düşünme eğilimindeyiz.

T: Ama öyle. Ve eğer Tina bir şeyler öğrenecekse en önemli şeylerden biri her şeyin bir bilince sahip olduğunu unutmamaktır . Başkalarının bunu hatırlamasına yardımcı olabilir. Ama basitçe, kesinlikle her şeyde bilinci onurlandırmayı hatırlaması gerekiyor. Bu onun için her şeyden önemli. Büyük bir "Hayattaki amacı ne?" Hiç de öyle bir şey değil. Ancak bu Dünya gezegenindeki zamanının geri kalanında, her şeydeki bilincin farkına vararak, saygı duyarak ve onu kabul ederek mümkün olduğu kadar uyum içinde olmaktır. Antik çağdaki insanlar şunu biliyordu: günlük yaşamda ateşin bilincine, tencerenizin bilincine, yediğiniz yemeğin bilincine saygı duymak. Her şeyde bilinç vardır. Kesinlikle her şey! Bu evrende, bu realitede, her realitede, canlı, cansız her şeyde şuur vardır. Temel bilinç düzeyindedir.

D: Bu, tüm bunları deneyimlememiz gerektiği anlamına mı geliyor?

T: Bunların hepsini yaşamak zorunda değiliz ama çoğunu yaşıyoruz. O her yerde. Ama bu konuda Tina için

yaşam boyu, bu çok gerçek fiziksel dünyadaki bilince saygı duymak ve onu kabul etmektir. Diğer geçmiş yaşamlarla, diğer gerçekliklerle temas halinde olması onun için mutlaka önemli değil. Bunların hepsi orada. Ve bunların hepsi onun çok sayıda yaşadığı ve zaman açısından düşünmek isterseniz sahip olacağı deneyimlerdir. Önemli değil. O bunların hepsi. Biz bunların hepsiyiz. Farklılıklar önemsizdir, önemsizdir. Bütün bu varlıklar, bu gerçeklikler çok küçüktür. Bunlar yüzeydeki tümseklerdir. Renk tonlarındaki değişikliklerdir. Bunlar önemsiz.

D: Ama merakımızı biliyorsun. Yaşadığımız deneyimleri bilmek istiyoruz.

T: Bu normal. Ve bu sorun değil. Ve Tina'nın şu anda buna bakmış olması iyi oldu. Onun uyum içinde olabilmesi için bu bilincin her şeye nüfuz ettiğini kabul etmesi gerekir. Madde olan, tek madde bilinçtir. Ve hayatındaki neşe, hayatındaki uyum, belirli bir şeyi yapmak, belirli bir şeyi bilmek veya belirli bir şekilde olmak değil, bilincin her şeyin özü olduğunu kabul etmekten başka bir şey değil. Ve o küçük robot yaratık olduğu o yaşamda olduğu gibi, yalnızlığın ötesinde en yürek burkan, katlanması en zor şey saygısızlık, kabul edilmemektir. Bilinç olarak kabul edilmemelidir. Ve eğer buna böyle dersek, her yerde bilincin olduğunu kabul etmek onun işi olurdu. Bunun onun bilinçli düşüncesi olmasına izin vermek.

D: Yaptığım çalışmada tanımladığınız şeylerin çoğu elementaller olarak sınıflandırılacaktır. Onu bitkilerde, hayvanlarda ve insanlarda bulunan bilinçten ayırmak. Sadece temel enerji.

T: Buna elemental diyebilirsin. Temel enerji. Galiba aynı şeyden bahsediyoruz. Eğer elementale bakarsanız, bu şeylerdeki elementalleri kabul edebilirsiniz. Ama genellikle elementallerden bahsettiğimizde,

Herşeyin Bilinci Vardır

doğa. Ve daha çok organik maddelerden bahsediyoruz.

Ama buraya bakıyoruz ve bu gezegende neler yaptığımızı görüyoruz. Biz de bu teknolojik yarışın içerisindeyiz. Farkına varmamız gereken şey, teknolojinin bir bilince sahip olduğudur. Üretilen şeylerin bilinci vardır. Starbucks Kahvemizin bilinci vardır.

Her şeyin bir yeri vardır ama bu, elemental olanı, içindeki bilinci, yaşamı kabul etmektir.

Kahveyi içmenin yanlış bir tarafı yok ama onun bilincini kabul edin ve ona var olduğu ve ulaşılabilir olduğu için teşekkür edin. Bizi barındıran evin kıymetini bilmek. Bizi destekleyen yatağın kıymetini bilmek. Kendi düzeyinde çok gerçek bir bilincin var olduğunu anlamak. Kendi tarzında, normalde bir şeyin canlı olmasından bahsettiğimiz şekilde değil. Ama hayata geçiriliyor. Bizler Dünya gezegeninde kendi tarzımızda – tıpkı o varlıkların her şeyi yarattığı gibi – her türden şeyi yaratıyoruz. Biz bir şeyler üretiyoruz. Mücevher yapıyoruz ve yiyecek yetiştiriyoruz. Radyolar, uçaklar ve arabalar yaratıyoruz. Ve onu bir kez yarattığımızda, onun kendi kolektif, kendi bireysel bilincinin var olduğunu ve ele alınabileceğini kabul ediyoruz. Belli bir duyarlılığa sahip olduğunu. Ve orada. Ve diğer yaşamda kabul edilmekten ve saygı duyulmaktan memnun olacağı gibi bunu basitçe kabul etmek, birini daha uyumlu hale getirmektir.

D: Sanırım insan kişiliğini, insan bilincini düşünüyorum. Bu, bir insan ruhu olarak – belki de doğru ifade edemiyorum – yataklar, sandalyeler ve buna benzer şeyler olduğumuz anlamına mı geliyor?

T: En temel seviyesinde - sizin elemental kelimesini kullandığınız anlamda değil - ama en temel temel seviyesinde, hepsi tek bir bilinçtir. Ve bazen bu bir şekilde bozulur ve bu bir sandalye olabilir. Bir robot olabilir. Bir insan olabilir. Bir melek olabilir. Hepsi aynı şey. Hepsi aynı şey. Bunların hepsi oyun. Bunu devreye sokuyorsunuz ve sonra bir şey diğerine yol açıyor. Ve biri var

bir şeyin bu deneyimi ve başka bir şeyin bu deneyimi. Ancak en temel, en rafine seviyedeki insan bilinci tek bir şeydir.

D: İnsanları bitki ve hayvan oldukları yaşamlara götürdüm ama yapılan, üretilen, yaratılan bir şeyin aynı bilince sahip olduğunu düşünmedim.

T: Ama öyle. Benim konuştuğum bakış açısından bakıldığında, belki de o kadar fazla bilince sahip değil. Bazı şeylere diğer şeylere göre daha fazla bilinç aşılanmış gibi görünüyor. Ancak fiziksel düzeydeki her şeyde bir bilinç unsuru vardır.

D: Bu, olaylara farklı bir bakış açısı.

T: Bilmeniz gereken bir diğer şey de yaratılışın önemi. Bazen daha kalıcı, bazen kısa süreli bir şeyler yarattığımızın farkında olmak. Biz yaratırken söylediğimiz her kelimenin, bu gezegende yaptığımız her eylemin bir etkisi vardır. Ve ritüel davranışlara katıldığımızda, ona getirdiğimiz bilinç düzeyi nedeniyle, bu daha büyük bir etkiye sahip olabilir ve olayları fiziksel gerçeklikler dışındaki diğer gerçekliklere taşıyabilir. Niyet nedeniyle belki daha fazla kalıcılık veya daha fazla gerçeklik sağlar. Bu bilgi, gelişigüzel konuştuğumuzda, bir etki yaratırız ve fiziksel bilinç realitesinde bir miktar dalgalanma yaratırız. Ve kişi ne kadar güçlü konuşursa bilinç de o kadar güçlü olur. Niyet ne kadar büyük olursa, sayılar ne kadar büyük olursa, dalgalanma o kadar güçlü olabilir ve o kadar uzun sürebilir. Bu nedenle kişinin yaptığı işe dikkat etmesi iyi olur.

D: Ne yaptığımızın ve söylediğimizin daha çok farkında olun.

T: Evet. Çünkü etkisi var. Ve gelişigüzel konuştuğumuzda, etki gündeliktir. Ama niyetle konuştuğumuzda, güçle, bilinçle ve duyguyla konuştuğumuzda niyet ve etki daha büyüktür. Ve bildiğimiz gibi her nedenin bir etkisi vardır. Basit. Olur. Otomatik. Bu kuraldır

Herşeyin Bilinci Vardır

evrenin. Sebep var, sonuç var. Bu yüzden farkındalıkla konuşmak ve hareket etmek akıllıca olacaktır.

Bu materyali çalışmamda kullanmak için izin istedim, Çünkü her şeyi yapbozun parçaları gibi bir araya getiriyorum.

T: Kesinlikle. Bunda herhangi bir sorun yoktur.

D: Sanırım Tina'nın bilinçaltıyla konuşuyorum. bu ona verdiğim isim.

T: Buna öyle diyebilirsin.

D: Sanırım konuştuğum kişi de bu, çünkü sen her zaman iletişim kurduğum biri.

T: Ve bunda çok haklısın Dolores. Ben oyum. Biz hepsi bir.

D: Birlikte çalıştığım herkes aracılığıyla konuşuyorsun.

T: Kesinlikle. Ve farklı kılıklara sahip olabiliriz. Biz de bazen maske takabiliriz, derimizi yüzebiliriz ama hepimiz aynıyız. Ve sizi çalışmalarınızda kutsuyoruz.

Başka bir durumda, bir kadın, Atlantis zamanında ya da başka bir ileri uygarlık döneminde olabilecek bir ömre sahipti. Atlantis hakkında bilgi veren danışanlarımla yaptığım diğer çalışmalarda, bilim adamlarının o kadar ileri bir seviyeye ulaştıklarını, insanların ve hayvanların DNA'larını manipüle edebildiklerini ve pek çok yarı insan-yarı hayvan yaratıklar yarattıklarını keşfettim. Bu kültürün yok olmasının temel nedenlerinden biri de buydu. Doğa kanunlarının ötesine geçmişler ve kötüye kullanmışlardı. Ancak bu durumda, deneylerinde daha da ileri giderek korkunç sonuçlar elde ettikleri görülüyor. Kadın gördüklerini ve yaşadıklarını anlatmakta büyük zorluk çekiyordu. Bu onun düşünce tarzına o kadar yabancıydı ki görmek istemiyordu. İzole edilmiş bir grubun parçasıydı

bir adadaki bir binada. Zamanla, deneyler sonucunda pek çok organı (özellikle göğüs bölgesindeki) kristal bileşenlerle değiştirildi. Vücudun onu öldürmeden uyum sağlamasına izin vermek uzun zaman almış olmalı. Bu insanlar daha sonra çeşitli şeylere güç sağlamak için enerji üretmek için kullanıldı. Kısaca sanki yürüyorlar, düşünüyorlar, elektriği, enerjiyi, gücü falan yaratanlarmış gibi görünüyor. Ayrıca silah olarak kullanılmak üzere yaratılmış olabilirler. Bütün bunlar kadın müşteriyi çok rahatsız etti ve bir daha görmek istemedi. Neler olduğuna dair net bir resim elde etmenin bu kadar zor olmasının nedenlerinden biri de buydu. Belli ki anlattığından çok daha fazlasını görüyordu. Onu oradan alıp ölüm gününe götürdüm ve gördüğü şey korkunçtu. Enerji üretiminde bir şeyler ters gitti ve bu varlıkların aşırı yüklenmesine ve patlamasına neden oldu. Güç o kadar büyüktü ki binayı ve içindeki herkesi yok etti. Vücudundan ayrılırken kendisine ait kristal parçaların parçalandığını ve duvarlara gömüldüğünü gördü. Ölüm şok edici, ani ve yıkıcıydı. İyileşmek için ruh tarafındaki dinlenme yerinde vakit geçirmek zorunda kaldı. Dışarı çıkıp bir insan yaşamında reenkarne olabilmesi uzun zaman aldı. Bu elbette onun mevcut yaşamında, özellikle de güçlü konumda olan kişilere karşı güvensizliğe ve korkuya neden olmuştu.

Bu, Atlantis'teki bilim adamlarının doğa yasalarını kötüye kullandıklarının ve insanlığın sınırlarını aştıklarının bir başka örneğiydi.

Aşağıdaki olay, bazı medeniyetlerin insan hayatını umursamadıklarında ne hale düşeceklerinin bir başka örneğidir. Bu Dünya'da gerçekleşmedi.

Herşeyin Bilinci Vardır

Marie kişisel aile sorunlarına yanıt bulmak için bir seansa geldi. Bilinçaltı ona iki yaşamı göstermeyi seçti ve ben bunların birbiriyle nasıl bağlantılı olduğunu göremedim. Yine de bunun durum için geçerli olduğu bilgisini asla hafife almam. İnsanı götürdüğü ömrün her zaman bir nedeni vardır. Onun mantığı bizimkini çok aşıyor. İlk başta olağanüstü hiçbir şeyin olmadığı sıradan, basit, sıradan bir geçmiş yaşamdan geçti.

Sonra onu başka bir şeye doğru hareket ettirdiğimde sağ kolunun ağrıdığını söyledi. Konunun ne zaman hayata gireceğini asla bilemem. Bazen öldükleri gün geliyorlar, bazen de travmatik bir şey yaşandığında geliyorlar.

Elbette yapmam gereken ilk şey her türlü fiziksel duyuyu ortadan kaldırmak, böylece rahat olacaklar ve sorulara cevap verebilecekler. Kolunun neden acıdığını sordum.

M: Bilmiyorum. Sanki içinde metal varmış gibi geliyor. (Kafam karıştı. Önkolunu işaret etti.) Metal hissi veriyor. İçi... metal... kolun içi. Kemiğin olması gereken yerde bir çubuk gibi.

D: Bu oraya nasıl geldi?

M: Kemik kırıldı. Kemiği çıkarıp içine bir çubuk koydular.

D:Kim yaptı?

M: Doktorlar. Kemiği bir çubukla değiştirdiler. Tam burada bir boşluk var, çubuk. Bunun neden orada olduğunu bilmiyorum. Bu böyle olmamalı. Neden bunu yaptılar? (Kollarını gösterir.) Bu; bu değil.

D: Sadece sağ kolunda var. (Evet) Peki rahatsızlığa neden olan da bu muydu?

M: Evet, kol ağır geliyor; Çok ağır. Ben mi kırdım yoksa kemiği mi kırdılar bilmiyorum. Bir şekilde kemik kırılmıştı, o yüzden çubuğu içine koydular.

D: Şimdi omzunu hissediyorsun. Uygun mu?

M: Ah, bütün bu kol sanki değiştirilebilirmiş gibi geliyor. Diğerleri gibi hissetmiyorum. Bu yapay geliyor. Gerçekmiş gibi gelmiyor.

D: Kendi kendine düzelmesine izin veremezler miydi?

M: Deneyler. Deneyler yapıyorlar.

D: Ne demek istiyorsun?

M: Bilmiyorum. Mutlu değilim. Doktorlar – bilim adamları. Benden omuz aşağı. Bundan hoşlanmadım!

Vücudu ve cinsiyeti hakkında fikir edinmek istedim ama kendini göremediğini söyledi. Odak noktası koluydu. "Kollar ve bacaklar. Çoğunlukla insan ama tam olarak insan değil." Etrafına bakmasını ve bana çevresini anlatmasını istedim. "Paslanmaz çelik masalar, pencereler... oval. Kendimi masadaymış gibi hissediyorum ve kolumu inceliyorlar. İşe yaradığını görmek istiyorlar. Bu konuda gerçek olan tek şey etrafındaki ettir. Bu yüzden daha ağırdır.

Bu yüzden acıyor." Tekrar fiziksel hisleri ortadan kaldırmak zorunda kaldım. Ona bunu kimin yaptığını görüp göremediğini sordum. "Onların beyaz laboratuvar önlükleri var... beyaz laboratuvar önlükleri ve siyah saçları. Yüzleri komik görünüyor. Saçları alnının ortasında bir noktaya kadar iner. O kısım çok tuhaf görünüyor. Belki bir maske gibi neredeyse gerçek dışı görünüyor." Onlara onlarla iletişim kurarak neler olup bittiğini öğrenip öğrenemeyeceğini sordum ama kendisine dikkat etmediklerini söyledi. Onu dinlemediler, görmezden geldiler. "Onlar sadece... kolu istiyorlar. Bunun bir silah olduğunu söylüyorlar. Kolumu silah yaptılar. Bunu istemiyorum."

D: Onu nasıl bir silah olarak kullanmanı istiyorlar?

M: Savaşmak için. Bir şeye çarptım ve kırıldı. Benimki hasar gördü ve bunu yapmasını istemiyorlar.

D: Ve sen onu silah olarak mı kullanıyorsun?

M: Evet, kavga ediyorum; savaş.

D: Senin için bu mu? (Evet) Asker gibi misin?

M: Hayır, karate gibi.

Bu olmadan önceki hayatını görmek için geriye doğru gitmesini sağladım. "Beni kaçırdıklarında kendi kolum vardı. Beni çaldılar. Burası sadece ıssız bir bölgeydi. Renk yok. Tozlu. Sahibiz

Herşeyin Bilinci Vardır

düz kayalar. Çok ilgi çekici değil. Gelip beni götürüyorlar.
Bir çeşit uçan gemi. Beni elektrikli süpürge gibi emiyorlar, sonra da bu.”

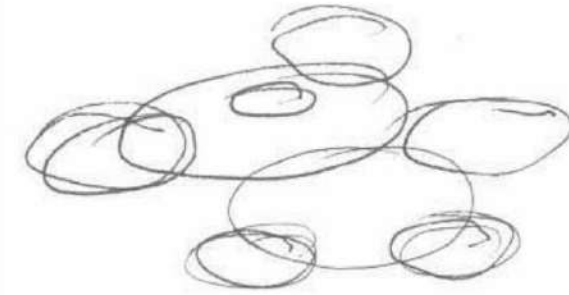
D: Sonra bunu yaptılar mı? (Evet) Ve sonra seni bir
savaşçı mı?

M: Evet, bir savaşçı. Sanki bir yüzüğün içindeymiş gibi geliyor... bir yüzük
yüzüğü; kare değil yuvarlak yüzük. Sanırım spordu. Rekabet ediyor.
Tıpkı benim gibi olanlarla, bu tuhaf görünümlü kollarla; tuhaf bir
duygu. Her birinin bir kolu veya diğeri var.

D: Yani bazılarının diğeri kolunda mı var?

M: Evet, yani bu adil bir dövüş. Bu kolu almaları lazım! İstemiyorum!
Bundan hoşlanmadım!

Görünüşe göre yapay kol hasar görmüş ve onu onarmaya
çalışıyorlardı. Daha sonra ne olduğunu görmek için onu önemli bir güne
kaydırdım. Daha sonra ne bildirdiğini anlamak zordu. Burada
yoğunlaştıracağım. Gri bir levhanın üzerinde oturduğunu ve bir tür
küçük, küçük, küçük, minicik bir yaratık olduğunu hissetti.
Bunu en iyi şekilde şöyle tanımlayabilirdi: “Robot gibi bir tür yapay varlık;
aynalar, ovaler, daireler, kanatlar. Tüm bu dairelerden ve ovalerden
oluşan küçük bir yaratık. Mekanik bir şey.”
Yani mekanik bir kol olarak başlayan şey artık başka bir şeye dönüşmüştü.
“Artık cıvata ve somunlardan oluşan yapay bir yaşam formu var. Hepsi!
Ama çok küçük. Ve onun ben olduğumu hissediyorum ! Görüyor. Gözleri
var... fiziksel gözleri değil ama görüyor.

D: Neden seni bu mekanik şeye dönüştürdüler?

M: Pek emin değilim. – Eti ortadan kaldırmaya çalışıyorlar, bu yüzden bir ruh alıp bunun içine koyuyorlar. Bakımı daha kolaydır. Hastalık yok. Bu hoşuma gitmedi.

D: Yani parçaları değiştirerek yavaş yavaş mı başlıyorlar?

M: Parçalar, evet.

D: Sonunda tüm bedeninin olduğu yere ulaştılar mı? (Evet)

Ama içinde hala bir yaşam kıvılcımı var mı?

M: Evet, görüyor. Gördüğünü bilmemi istiyor.

D: Hala savaşçı mısın?

M: Bazı şeyler değişti çünkü bu çok küçük. Çok ama çok sadece ruhu barındıracak bir yer.

Bunu oluşturma amacının ne olduğunu bulamadım. Neden fiziksel bir bedeni alıp onu neredeyse bilgisayar parçası gibi görünen bir şeye indirgediler? Onu bu minik mekanik varlık olarak hayatının son gününe taşımaya karar verdim. "Ne oluyor? Ne görüyorsun?"

M: Büyük hurda yığını. Bu adamlar her şeyi göz ardı ediyorlar. At gitsin. Bu konuda son derece umursamaz davranıyorlar. Sadece eşyaları atıyorlar. Hemen bir kenara atıyorlar. Şimdi onların gülerек uzaklaştığını görüyorum.

D: İçeride canlı bir şeyin olduğunun farkındalar mı?

M: Umursadıklarını sanmıyorum.

Bu garip yaşam hakkında daha fazla bilgi almanın bir yolu olmayacaktı, bu yüzden soruları yanıtlaması için bilinçaltını çağırdım. "Ona göstermek için neden bu hayatı seçtin?"

M: Yani bilmesi gerekirdi.

D: Ne demek istiyorsun?

M: Neyden yapılmış olduğunuz önemli değil, hâlâ görüyorsunuz, hâlâ farkındasınız. Önemli değil; et ve kemikler veya somunlar veya civatalar. Hala bilinç var.

Herşeyin Bilinci Vardır

D: Mekanik bir şeyin canlılık olduğunu düşünmüyoruz.

M: Hayır ama hepimiz öyleyiz.

D: Hepsi canlı. Ona söylemek istediğin bu mu?

M: Evet, bilinç, farkındalık. Her şey yaşıyor.

Bunun, yapay yaşam yaratmayı denedikleri başka bir gezegende gerçekleştiği söylendi. İkisini birleştirmeyi öğrenmişlerdi: hayat ve makine. Hayatın kıymetini bilebilmesi için bunu bilmesini istiyordu.

Yani bunlar bilinçaltının uygarlığımıza her şeyin canlı olduğu mesajını iletmeye çalıştığı iki ayrı durumdu. Her şeyin bir bilinci vardır. Hatta hiçbir zaman duyarlı olduğunu düşünmeyeceğimiz bir şey bile. Elbette arabamla her zaman konuştum, ona bir isim verdim ve onun bir kişiliği olduğunu düşündüm. Ancak bu, bundan daha fazlası olduğunu ortaya çıkardı. Çevremizin farkında olduğumuzu sanıyoruz, ancak hayatın tüm öngörülemeyen biçimlerinin kıymetini bilmek için kat etmemiz gereken uzun bir yol olduğu aşikar. Kitaplarımın seni düşündürmek için tasarlandığı konusunda seni uyarmıştım!

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

DİĞER VARLIKLARDAN YARDIM

DOKUZUNCU BÖLÜM

MAVİ İNSANLARIN GEZEGENİ

Tom olay yerine girdiğinde bir gözlemciydi. Geceydi ve taşrada bir yolun kenarında duruyordu. Sahneyi net bir şekilde görebilecek kadar aydınlatan bir dolunay vardı. Orada durup nerede olduğunu ve ne olduğunu anlamaya çalışırken, yolda büyük tekerlekli bir at arabasının yanından geçtiğini gördü. Daha sonra yoldan uzakta duran çok büyük bir evin farkına vardı. Araba onun önüne yanaştı, bir yolcu indi ve araba gitti. İlk başta bir bedene sahip olduğunun farkında değildi ama yüzüyormuş gibi görünüyordu. Sonra birden kendini arabadan inen adamın bedeninde buldu. On sekizinci yüzyıla uygun uzun bir palto ve silindir şapka giyiyordu. Uzun siyah pantolon ve boynuna bağlı bir kravat. Yürüyen bir baston taşıdığının farkına vardığında durumunun iyi olduğu aşikardı. "Kendimi orta yaşlı hissediyorum, giderek yaşlılaşıyorum. Sakalım var ama henüz çok gri değil. Biraz eğildiğim izlenimini edindim ama yaşlı hissetmiyorum. Diğer elimde ise o eski doktor çantalarından birini taşıyorum."

D: Çantanda ne var?

T: Hımm! Şişeler ve benzeri şeyler. İçinde bir stetoskop, macunlar, tozlar, tüpler ve karışımlar var.

D: Geceleri orada ne yaptığını sanıyorsun?

T: Sanırım buraya ev ziyareti yapmak için geliyorum.

D: O halde orada yaşamıyorsun.

T: Hayır, orada yaşamıyorum. Araba az önce beni bıraktı.

Orada yardıma ihtiyacı olan yaşlı bir kadın var. Aslında yaşlı kadın benim annem, o yüzden daha önce de oraya gitmiştim. Ama her ne kadar her ne kadar büyümüş olsam da orasının büyüdüğüm yer olduğuna inanmıyorum.

yaşlı kadının benim annem olduğunu. Anneme ev ziyareti yapıyorum. Eve gidiyorum ve içeri giriyorum. Yani sanırım içeri girecek kadar tanıdığım.

Ceketimi ve şapkamı asıyorum, bastonumu bırakıyorum. Ve sonra bir nedenden dolayı önce koridora bakıyorum, odalara bakıyorum. Orada kimsenin olup olmadığını neden kontrol ettiğimi bilmiyorum ama bunu yapıyorum. Büyük bir ev. Ve merdivenlerden yukarı çıkıyorum, etrafta dolaşıyorum ve odaya giriyorum.

Şu ana kadar tipik bir geçmiş yaşam gerilemesi gibi görünse de, hızla şaşırtıcı bir hal aldı. Durdu ve şaşkın bir bakışla şöyle dedi: "Bu biraz tuhaf görünüyor."

D: Tuhaf görünen ne?

T: Annem orada yatakta ama odada başka bir şey daha var. Ve bunun bir insan olduğunu düşünmüyorum .

D.Neye benziyor?

T: Şeklini pek iyi çıkaramıyorum ama insana benzemiyor. Uzun kolları ve uzun bacakları var ve biraz grimsi. Ve kafa karıştırıcı bir resim alıyorum. Yırtıcı görünüyor ama aynı zamanda öyle değil. Emin değilim. Yine de korkutucu. Sanırım şok olmuş olabilirim çünkü filmdeki bir uzaylıya benziyor. Ama bu benim için şok olabilir , çünkü aynı zamanda bir şekilde iyi hissettiriyor. İki farklı izlenim alıyorum.

D: Annenin bundan haberi var mı?

T: Sanırım uyuyor ama o da bunun farkında. Sanki annem tekrar bedenine konmuş gibi. Aslında henüz tamamen geri dönmedi. Tekrar içeri alınıyor.

D: Bu varlıkla mı?

T: Varlık olarak düşünmüyorum. Başka bir şeyle düşünüyorum, ama varlıkla bağlantılı olarak. Pencerede parlayan bir ışık var. (Duraklat) Orada olduğum için pencereye gitmekte biraz tereddüt ediyorum ama ışık yukarıdan aşağıya doğru parlıyor. Varlık, yatağın ayak ucunda, pencerenin yanında. Sanırım buna oldukça şaşırdım. Ne olduğundan emin değilim

Mavi İnsanların Gezegeni

orada yapıyor. İlk başta anneme saldırdığını düşündüm ve bu yüzden korktum. Ve sanırım bu yüzden bunu yırtıcı bir şey olarak gördüm, çünkü insan olmayan bir şeyin yatak odasında durması garip. Ama bu insanlarla bir şekilde daha önce tanıştığım izlenimine kapılıyorum. Neden böyle hissettiğimi söyleyemem ama bu varlıkla ilgili bir şeyler tanıdık geliyor, her ne kadar bunu açıkça göremediğimi bilsem de. Sanırım artık şoku atlatıyorum ama hâlâ temkinliyim çünkü neler olduğundan tam olarak emin değilim. Sanırım ışıkla ilgili bir şey annemin vücuduna geri dönmesine yardımcı oluyor. Ama bu varlığın neden orada durduğundan emin değilim, tek farkı şu anda beni yanına çağırması. Ve benim ışığa çıkmamı istiyor.

D: Bu konuda ne hissediyorsun?

T: Şimdi bana bunu sorması ilginç, ben de bunu yapmaktan heyecan duyuyorum. Hala annem için endişeleniyorum ama tuhaf bir şekilde aynı zamanda da ilgilenmiyorum. Eve geldiğimde ölüyor mu diye merak ediyordum.

D: Hasta mıydı?

T: O yaşlı. Çok fazla ömrünün kalmadığı bir döneme yaklaşıyor. Mutlaka hasta olduğunu düşünmüyorum ama yaşılanıyor ve zayıflıyor. Ben de nasıl olduğunu öğrenmek için onu aradım. Ondan kaybettiğini söyleyen bir mektup almıştım; sağlığını değil, zamanını kaybettiğini. Zamanının geldiğini, ölmeye hazır olduğunu hissediyordu. Ve elbette bir doktor olarak bu konuda bir şeyler yapabileceğime karar verdim. (Acı verici mizah) Neden böyle düşündüğümü bilmiyorum. Ama şimdi buradayım ve tuhaf bir şekilde onunla ilgilenmiyorum. Sanırım bu onun ölecek mi diye endişelenmemden daha büyük. Bir şekilde onun şu anda iyi olduğunu hissediyorum. Nedenini bilmiyorum. Ve bu yüzden ışığa çıkmakla daha çok ilgileniyorum. Sanırım kısmen kendim bulmak istiyorum, kısmen de onun nerede olduğunu ve neler yaptığını görmek istiyorum.

Ya da neden tekrar bedenine yerleştirildiğini.

Şimdi tipik bir UFO hikayesi gibi görünüyordu ama yine de başka bir tuhaf hal aldı.

D: O halde bu meraktır.

T: Öyle. Şimdi ışıkla ilgileniyorum. Güvendeyim. Bedenim orada kalıyor. Bedenim gitmiyor, bedenim kalıyor. Tuhaf bir şekilde, benim olduğum yerde duruyor, elinde doktor çantası var ve üzerinde hala kıyafetleri var. Ama ben ışıktayım yüzüyorum.

D: Varlıkla mı gidiyorsun?

T: Varlık bedenimi izlemek için kalıyor. Bence yapması gereken de bu. Ve annemle yaptığı da buydu. Orada kalıp cesedi izliyor ve zarar gelmeyeceğinden emin oluyorum. Sorun değil.

D: Işığa doğru giderken bana neler olduğunu anlat.

T: Çok parlak bir his veriyor ve ben yüzdüğüm için hafifmiş gibi geliyor. Ve ışık gittikçe daha parlak hale geliyor ve sanki her şeyi çevreliyormuş gibi görünüyor. Bir şekilde atladığım izlenimine kapılıyorum.

D: Ne demek... atladın?

T: Yani bir yerden kaybolup başka bir yerde ortaya çıkıyorum, ışığı takip ederek. Işıktayım kalmadım. Işıktayım kayboldum ve başka bir yere geliyorum.

D: Nereye atladın?

T: Bir takım farklı izlenimler alıyorum. Şelale.

Güneşin bir şelaleden yükselirken sisin üzerinde parlaması ve birçok küçük gökkuşağı oluşturmaları. Böylece o küçük gökkuşağının izlenimlerini alıyorum, bir nevi puslu bir şekilde. Ama bunun bir şelaleden olduğunu sanmıyorum. Bence sadece renklerin dansı var, birçok küçük renk. Etrafım ışıktayım çevrili ve dans eden başka renkler de var. Bir yere geliyorum ... ah!

Tamam aşkım. Balkonda duruyorum ve aslında bir şelaleye bakıyorum. Ama artık Dünya'da olmadığım izlenimine kapılıyorum. Tuhaf, sanki yeniden bir bedendeymişim gibi hissediyorum ama bıraktığım bedende değilim. Ellerim rayı tutuyor.

Mavi İnsanların Gezegeni

D: Yani farklı bir vücut. Bu vücut neye benziyor?

T: Garip görünüyor ama uzun, mavi bir vücut izlenimi alıyorum . Bu çok tuhaf çünkü edindiğim izlenim bedenden çok kendimle ilgili. Şelaleli güzel bir şehre bakan balkonda duran oldukça otoriteye sahip biri gibi görünüyorum. Kısmen şelalelerin bulunduğu dağa oyulmuş bir yapı. Bu şehrin binaları manzaraya daha doğal bir şekilde uyum sağlıyor. Burada yetkili olup olmadığımın emin değilim ama biraz yetkim var. Parmaklarımın arasında ağ var. Uzunum, mavim, cildim kösele gibi görünüyor. Ve bu bir çeşit solgunluk da değil. Mavi olmaktan korkmuyorum, gerçekten tam bir mavi renk.

Giysilerin izlenimini edinmekte zorlanıyordu çünkü sanki buna hiç ihtiyacı yokmuş gibiydi. "Bu bir tür gazlı bez benzeri bir madde. Kıyafetten çok dekorasyona benziyor. Omuzlarımda rengarenk bir şey var. Belki bir rütbe veya mevki işareti olabilir ama kıyafet kadar işlevsel değil. Ama yine de çevresinde koruyucu parça bulunan ağır metal bir kemer takıyorum. Rengi altın ya da pirinç gibi görünüyor. Hayır, sanırım bu altın. İlginç. Bir erkek bedeni hissine kapılıyorum ama yine de bir şekilde kadın olduğumu da düşünüyorum. Androjen değil. Daha çok hermafrodite benziyor. Her iki donanım setine de sahibim. Erkek cinsel organım var ama aynı zamanda bir rahmim ve dişi iç organlarım da var." Yüzünü sordum.

"Büyük, siyah gözlerim var ama neredeyse balık gibiyim. Biraz kertenkeleye benziyor. Bu kesinlikle bir insan yüzü değil. Aslında neredeyse kurbağa suratına benzeyen büyük, geniş bir yüz. Bir kurbağa yüzü olmasına rağmen, bir tür solungaç yapısı ve ayrıca arkada dikey olarak yerleştirilmiş bir tür deri kıvrımı izlenimi ediniyorum. Çoğunlukla başın arkasında fırırlar, solungaçlar ve ağlar. Aslında boynum yok. Hepsi birbirine karışıyor. Ben o diğer bedende Dünya'daydım. Ben aslında doktor değilim ve her ne kadar öyle olduğumu düşünsem de aslında o kadının oğlu değilim. Sanırım insan olmanın nasıl bir şey olduğunu öğrenmek için geçici bir hafıza kaybı yaşadım.

Bunun bir bilgi toplama görevi olduğunu düşünüyorum.

D: Yani kısa bir süre için mi Dünya'ya gittiniz?

T: Yaptım. Bu kadının oğluymuşum hissine kapıldım ama aslında sanırım o bir dönem üstlendiğim bir bedendi.

D: Zaten var olan bir beden mi, yoksa ne?

T: Bu ilginç. Sanırım bu vücut benim için yaratıldı.

D: Doğmadan mı?

T: Doğduğu hissine kapılıyorum ama orada doğmadı bedenlerin doğmasının normal yolu.

D: Ne demek istiyorsun?

T: Sanırım ben bir bakıma o kadının oğluyum. Ama ben normal insan yaşamlarında doğan bir insan gibi doğmadım. Onun vücuduna yerleştirildim ve sonra tekrar dışarı çıkarıldım.

D: Bunun farkında mıydı?

T: Bilinçli olarak değil. Bu mavi varlık olarak, bu yaratılmış insan bedeninde yaşama ve geri dönme yeteneğine sahip olduğumu düşünüyorum. Uzun zamandır orada değildim. Sanırım yaklaşık yirmi yıldır oradaydım.

D: Ama doktor olmadığınızı hissettiğinizi söylemiştiniz?

T: Doğru. Bununla demek istediğim, ben bir insan değildim.

D: Ama o bedende sen bir doktordun.

T: Bu doğru, evet. Aradaki fark, bunun normal bir insan enkarnasyonu olmamasıydı. Bir görevim vardı. Bu mavi insan olarak, bu kurbağaya benzeyen varlık olarak benim için kısa bir süreliğine bedenimden çıkıp bu diğer bedene taşınmam bir şekilde gerekliydi. Ve yaklaşık yirmi yıl olduğuna inandığım bu süre boyunca hayatı bir insan olarak deneyimleyin. O gece annemin ölmüş olabileceğini düşünüyorum. Ve sonra tekrar geri dönme zamanım geldi. Bu onun gerçek bir enkarnasyonuydu.

D: Ama eğer o bedeni orada, Dünya'da bırakırsan,
ona geri dönelim mi?

T: Geri dönüp dönmeyeceğimin tartışmaya açık olduğunu düşünüyorum. Artık o gittiğine göre orada yapmam gereken başka bir şey varsa.

Mavi İnsanların Gezegeni

Geri dönme ihtimalim var ve bu yüzden cesedi orada tutuyorlar.
Ama eğer geri dönmezsem cesedi de yanlarına alacaklar.

D:Nasıl öğreneceksin?

T: Bu odadaki insanlarla bunu konuşmam gerekiyor. (Duraklat)
Geri dönmeme gerek olmadığına karar veriyoruz; Bu yeterliydi. O
da burada, odada. Bunun onun insan enkarnasyonlarından biri
olduğunun farkındadır. Çok kez yaşadı. O yaşamda bulması
gerekten şeyi buldu. Ben de bunun gerçekleşmesine yardımcı
oldum. Ona işlerinde yardım etmek için oraya gitmem gerekiyordu.
Ona işini hatırlatmak zorunda kaldım çünkü o hayatta yolunu
kaybetmişti.

D: Orada bulunuş amacınız bu muydu?

T: Doğru. Artık geri döndüğümüne göre, başarılı olduğumuzun ve tekrar
geri dönmem gerektiğinin farkındayız.

D: Dünya'da bırakılan bedene ne olur?

T: Taşınacak. Orada ölüme terk edilmeyecek. Bedenimle ilgilenilecek
ama ruhum artık ona bağlı değil ve o doğal seyrini sürdürecektir.
İnanıyorum ki, bu gezegenin bir yerindeki bir tür tankta onunla
ilgilenilecek. Hücreler de hayatlarının sonuna kadar yaşayacaklar
çünkü onların da bilinci var.
Hiçbir şey öldürülmeyecek. Hücreler ömürlerinin sonuna kadar
yaşayacak ve sonra vücut ölecek.

Tom uyandığında bu konuda aklında kalan birkaç düşünce vardı.
Odadaki varlığın cesedini çıkarıp naklettiğini söyledi. Diğer insan
bedenleri gibi olmadığı için orada bırakılamazdı. Bunun nasıl farklı
olduğu konusunda ayrıntılı bilgi vermedi. Belki de normal bir
enkarnasyon olmadığı için. Ceset bir gemiye bindirildi ve bir tanka
yerleştirildi. Hücrelerin yaşamı vardı ve yaşam sürelerinin sonuna
kadar yaşamalarına izin verilmesi gerekiyordu. Anne normal bir
şekilde öldü ve bedeni normal bir enkarnasyonun ürünü olduğu için
ona hiçbir şey yapılmasına gerek yoktu.

T: Aslında öldü. Bu onun gerçek bir fiziksel enkarnasyonuydu. Daha sonra birisi onun cesedini yatağında bulacak ve normal cenaze törenleri yapılacak.

D: Gezegeninizdeki başkaları gidip deneyimliyor mu?

T: Öyle, evet. Bazen Dünya'ya giderler ama çoğunlukla başka yerlere giderler. Ancak bir kişinin yaşamı boyunca başka gezegenleri ve başka kültürleri deneyimlemek için gezilere çıkması kültürün bir parçasıdır, çünkü bu yaşamlar binlerce yıl sürer. Bazen bu tam bir yaşam, tam bir enkarnasyon olarak yapılır. Ve bazen bu şekilde yapılmaz.

Ancak yaşarken, eğer bu tam bir enkarnasyonsa ve öyle olmasa bile, normalde bu Dünya gezegenindeki yaşamlarda yaşanan hafıza kaybı yaşayacaklar. Gerçek insan deneyimini elde etmek için hafıza kaybı yaşayacaklar. Başka bir gezegene, başka bir kültüre giderlerse, o zaman o kültürün işleri yürütme şekline uyum sağlayacaklardır. Yaşamlar boyunca Dünya üzerinde meydana gelen hafıza kaybı evrensel bir olgu değildir.

D: Yani kişi Dünya üzerinde canlıyken, o kişilik, bedeninde farklı türde bir ruhun bulunduğu farkında değildir.

Bu , sürüngenin Dünya'daki yaşamı deneyimlemek için bedenine girdiği Kıvrımlı Evren , İkinci Kitap'taki Estelle'e benziyor mu ? Bu durumda vücudun farklı enerji türleriyle başa çıkabilmesi için uyum sağlaması gerekiyordu.

Doğru. Ama sanki bir başkasının bedeni ve ruhu alınmış gibi değil. Bu sadece normal bir enkarnasyonda doğmayı seçen ruhtur. Bu sadece bu gezegendeki insanlarımızdan birinin ruhu.

D: Ama ruh Dünya'dayken hafıza kaybı yaşıyor çünkü aksi takdirde çok kafa karıştırıcı olurdu.

T: Aslında kafa karıştırıcı değil çünkü bu tür seyahatlere alışmışız. Ancak bu gezegende yaşanacak doğru deneyim olmaz. Bu gezegende insanlar yaşamları boyunca hafıza kaybı yaşarlar.

Mavi İnsanların Gezegeni

D: Aksi takdirde çok fazla anınız olur.

müdahale etmek.

T: Evet, normal insan deneyimini yaşamazsınız.

D: Bunu tekrar tekrar mı yapıyorsun yoksa sadece bir kez mi?

T: Bunu birkaç kez yapıyoruz ama Dünya'da yalnızca bu sefer.

Bir insan olarak birçok enkarnasyonum oldu ama bunlar ruhumun insan deneyimine adandığı zamanlardı. Bu özel yolculuk mavi insanların gezegenindendi.

Bu yolculuk, mavi bir insan olarak Dünya'ya seyahat ettiğim tek zamandı.

D: Aksi takdirde, tam da ruhun yeniden atandığı zamandı. Bu mu doğru?

T: Bu doğru, bu doğru.

D: Ama sonra diğer gezegende kalıp hayatına devam edersin.

hayat?

T: Aynen öyle, o zaman hayatıma devam ederim. Ama önemli olan o gezegende enkarne olduğumda bir hata yapmış olmamdı. Birçok yıldız sistemindeki diğer birçok gezegende birçok yaşamım oldu. Dünyadaki pek çok medeniyetin birçok yaşamları var. Ama ben burada bu mavi ırkla birlikteyken, bu benim Dünya'ya yaptığım tek adımdı.

Ama bir şekilde ruhum Dünya deneyimini yaşamak için Dünya'ya taşındığında, bu deneyimi seyahat etmemle karıştırdım. Yani bunun önemi şu ki, aslında bu bir ziyaret ya da kaçırılma deneyimi değildi, ne kadar ben uzaylı olsam da. Bunu aile üyem olan kız kardeşim için yapıyordum, aşağıya inmeme rağmen o da annemdi. O gezegendeki kız kardeşimdi ve kayboluyordu. Ben de içeri girdim ve onu düzelttim ve sonra tekrar dışarı atladım. Bir doktor olarak geçirdiğim o yaşam, gerçek bir yaşam değildi. Kız kardeşimin hatasını düzeltmek için yirmi yıldır oradaydım. Eğer bunun bir anlamı varsa, o hayatta annem olan kız kardeşim.

D: Anladım ve o mavi gezegendeki kız kardeşin miydi?

Kesinlikle. Birçok kız kardeşten biri. Ona yardım etmem gerekiyordu. Bir hata yapıyordu. Yolunu kaybediyordu, gidiyordu

inanılmaz.

D: Ah! Buna ne sebep oldu? İki farklı enerji türüyle ilgisi var mı?

T: Hayır. O mavi gezegende yaşamlarımızın çoğuna bilinçli bir şekilde erişebiliyoruz. Ve bu onun için normal bir insan enkarnasyonu. Ancak bir insan olarak bu gezegende var olan birçok olumsuzluğun ağırlığı altında ezilmişti ve bunu kendisi üstlenmişti. Bu yaşam boyu aynı enerjiyi keşfederek bu modeli kendim tekrarladım . Bu acıyı ve olumsuzluğu kendi üzerine aldı ve bu onun için çok fazlaydı. Ben de onun dengelenmesine ve iyileşmesine yardımcı olmak için onun oğlu olarak geldim.

D: Bu durum genellikle gezegen dışı bir enerjinin Dünya enerjileriyle mi?

T: Eğer mavi gezegende bu yaşamdan kişisel bir bağlantı varsa, Dünya'da olup bitenlere karışmayacağız çünkü diğer gezegensel enerjiler bununla ilgileniyor. Biz mavi gezegen olarak yardım ediyoruz. Sistemimizdeki diğerleri aslında onlara yardım ediyor, büyük miktarda enerji, büyük miktarda sevgi ve büyük bir ilgi gönderiyor. Bunu da yapıyoruz ama bu özellikle kız kardeşim olan varlığa yardım etmek içindi. Ve böylece, diğer gezegenlerdeki diğer yaşamlarımızın farkında olanlarımıza yardım etmeye daha fazla odaklanıyoruz. Dünyaya ve onun Dünya enerjisine yardım etmek daha genel bir şeydir. Ama özellikle yaşamlar boyunca içimizden birine yardım edeceğiz. Mutlaka gidip bir başkasının bireysel yaşamına yardım etmeyeceğiz.

D: İnsanın da anneninki kadar kafası karıştığı sık sık oluyor mu?

T: Bir insan olarak birçok yaşam geçirdi. Bazıları kafasının karışık olduğu yerlerde, bazıları ise olmadığı yerde. Yani bunlar normal insan deneyiminin bir parçası olarak normal insan enkarnasyonlarıydı. O yaşamda zihnini etkileyen şey normal insan olumsuzluğu. Dünyanın normal olumsuzluğu. Bunun nedeni diğer uzaylı yaşamı, mavi gezegende yaşam değildi. Bu, bu yaşamı bir süre içinde keşfettiğimiz yer.

Mavi İnsanların Gezegeni

bilinçli duyum ve gidip yardım etmeyi seçtim. Mavi gezegene gitmem için beni seçti ki bu büyük bir onurdu.

D: Bu mavi gezegeni ana gezegeniniz olarak mı görüyorsunuz?

T: Bu deneyimde evet. Burası birçok yaşamım olduğu yer ve burası da benim yuvalarımdan biri. Ama birçok evim var. Diğer birçok gezegen sisteminde de evim var ve bu Dünya da benim evim. Çünkü bir ruh olarak bu fiziksel deneyimin birçok şekilde ve birçok kez parçası oldum.

D: Ben her zaman böyle bir gezegene geri dönmek ile ruh tarafı arasındaki ayrımı açıklığa kavuşturmaya çalışıyorum. Farklı mı?

T: Evet. Bu mavi gezegendeki fiziksel bir enkarnasyondur.

D: Bazen ruh bedeninizle gelip gidebildiğinizde kulağa çok benzer geliyor.

T: Evet ama o gezegende ruh yolculuğu yapabilecek kadar ilerledik. Yaptığımız işlerle ilgili akla gelen terimin bu olduğuna inanıyorum. O gezegende, o yaşamda, o deneyimde ruhsal olarak yeterince ilerlediğimizde, bir ırk olarak diğer yaşamların nasıl farkında olacağımızı öğrendik. Hem o gezegende hem de aynı sistemdeki diğer gezegenlerde veya başka sistemlerde olduğumuzun bilincindeyiz.

D: Bilgiyi geri getirdiğinizde onunla ne yapıyorlar?

T: Diğer kültürler hakkında daha çok şey öğreniyoruz. Ve şimdi o gezegene, Dünya'ya gittikten ve kız kardeşimin hayattayken aldığı yardımı öğrenip düzelttikten sonra, Dünya'da yaşamın nasıl olduğu hakkında daha fazlasını keşfettik. İnsanların neden yollarını kaybettikleri hakkında daha fazla bilgi. Neden yolunu kaybettiği hakkında daha fazla bilgi ve daha spesifik olarak . Ve bunun nedeni gezegenin olumsuzluğunu kendine almasıydı.

D: Bu bilgiyi bilmeniz sizin için neden önemli?

T: Çünkü bu, şu anda yaşadığım bu yaşamda yaptığım şeyin aynısı. (Tom olarak.) Bu yaşamımda çok fazla acı çektim.

D: Bu Tom'un sorularından biriydi. Fiziksel bir acı değil, içsel bir acı yaşadığını söyledi. Ona bundan bahseder misin?

T: Gezegenin acısını üstleniyordu. Çok fazla öfke vardı.

Önceki yaşamın kız kardeşi de aynı sorunu yaşadı; burada yaşanan acılara karşı büyük bir öfke duyuyordu. Bazen yapabileceğimiz hiçbir şey olmadığına inanarak kaybolabiliriz. Başkalarının acıları konusunda, yardım etmemize izin vermedikçe kendimiz için yapabileceğimiz hiçbir şey yoktur. Elbette burada bu kadar acı dolu yaşamlar yaşamamayı seçebiliriz. Ama bazen unutuyoruz, bazen de acıya izin veriyoruz. Ve bazen burada ne kadar acı olduğunu bulmanın öfkesiyle Tanrı'yı ve ilahi olanı suçlamaya başlarız ve suçu kendi üzerimize alırız.

D: Tom, çocukluğundan beri her zaman içinden çılgılık atmak gibi bir duygunun olduğunu söyledi. (Evet) Peki buna sebep olan şey bu mu? Gezegenin kendisinin duygularını mı toparlıyorsunuz? Çünkü gezegenin de yaşayan bir varlık olduğunu biliyoruz.

T: Evet ama daha açık konuşayım. Bu mutlaka gezegenin duygusu değildir, çünkü gezegen kendi başının çaresine bakabilir. Bu, gezegendeki yolunu kaybetmiş varlıkların duygusudur. Ve pek çoğu yolunu kaybetti. Ve biri yardıma geldiğinde kaybolabilir. Daha sonra kim olduğu ve nerede olduğu konusunda kafası karıştı. Bunun kendi acısı mı yoksa başkalarının acısı mı olduğu konusunda kafası karışmıştı. Ve bunun üstesinden gelmeyi kendi acısına dönüştürmeye karar verdi. Ama yine de ona ait değil, hiçbir zaman da olmadı. Bırakması gerekiyor.

D: Bu yüzden mi intihara meyilli oldu? (Evet) Sadece o iç kargaşadan mı çıkmak istiyordu?

T: Evet. O zamanlar pek dengeli değildi. Tüm acıyı gemiye bindirdikten sonra yolunu kaybetti ve kim olduğunu unuttu.

D: Ama hafıza kaybı normal, değil mi?

T: Hafıza kaybı normal ama o, pek çok sistemde o kadar çok yaşam deneyimledi ki, doğal olarak iyileşen ve doğal olarak pozitif olan bir bilinç olarak varlığa sahip.

Ve böylece unuttuğu şey buydu.

D: Bu sefer neden Dünya'ya geldi?

T: Bu çok önemli bir yaşam. Bu onun liderlik edeceği bir ömür

Mavi İnsanların Gezegeni

birçoğu yeni dünyaya. Sorunların bu kadar kötü olacağını bilmiyordu. Bunları kendisinden çok daha kolay bir şekilde çözebileceğine inanıyordu. İnsanlara yardım etmek için burada. Ama bundan da öte, onlarla yeni bir şey yaratmak için burada, böylece bu tür acıların artık o kadar da fazla var olması gerekmiyor. Pek çok insan da bu acıyı hissediyor ama buna neyin sebep olduğunu bilmiyorlar. Oysa o biliyor. O, İlahi olanla, Var Olan Her Şeyin bilinciyle, Lütuf bilinciyle bağlantı kurmanın bir yoluna sahiptir.

Ve onun, yaşamların nasıl olduğunu bilmenin bir yolu var; yaşamların ötesinde ve yaşamlar arasında fiziksel deneyimin nasıl olduğunu bilmenin bir yolu var. O, yeni bir yaşama biçimi, yeni bir doğma biçimi, yeni bir ölme biçimi, yaşamlar arasında yeni bir varoluş biçimi oluşturmak için buradadır, böylece acı döngüsü başlamaz. İnsanların kim olduklarının, ilahi doğalarının daha fazla bilincine varacakları ve acı ve ıstıraba daha az odaklanacakları yeni bir deneyim yaratacak; utanca daha az odaklanıldı. Yaşama nedenlerinin daha çok farkında; acı efsanesinden, öğrenmenin acı yoluyla gelmesi gerektiği fikrinden daha az sarhoş. Karmanın önemli olduğu düşüncesiyle, kişinin acı çekerek öğrenmesi gerektiği düşüncesiyle. Bu fikirlerle sarhoş olanlar, kişinin neşe, huzur ve sevgi aracılığıyla yaşayabileceği, büyüyebileceği ve öğrenebileceği fikirlerin daha fazla farkına varabilir ve bilincine varabilir. Ve bu gezegende kaybolmak çok yaygın olsa da, bu yeni deneyim yaratıldıkça, yaşamlar boyunca, yaşamlar arasında ve yaşamların ötesindeki bu yeni farkındalık yaratıldıkça, acıya daha az ihtiyaç duyulacak, acıya daha az ihtiyaç duyulacak. İnsanlar artık karmaşanın içinde kaybolmayacaklar. Aynı şeyi yapmak için gelen pek çok kişi var. Uzaktan yardım etmeye çalışan çok daha fazlası var. Ancak bu yeni deneyimi yaratmak için birçok ruh bu zamanda enkarne oldu.

D: Bunun doğmanın yeni bir yolu olacağını söylemiştin.

T: Evet, yeni bir deneyim anlamına geliyor. Kesinlikle hala fiziksel doğumlar olacak, ruhların enkarne olması olacak, ama olmayacak

utanç aktarıldı. Aktarılan acı olmayacak. Aktarılan karışıklık olmayacak. Ve hafıza kaybı yalnızca olması gerektiği kadar mevcut olacaktır.

Şu anda olduğu gibi tamamen herkes için geçerli olmayacak. İnsanlar diğer yaşamlarının daha çok farkında olacak, ruhsal amaçlarının ve yönlerinin daha çok farkında olacaklar. Gerçekten olmaları gereken yer burası olmadığı sürece, yalnızca bu tek hayata daha az odaklanıyorlar. Ama o zaman bile bu acı yoluyla olmayacak, sevgi ve sevinç yoluyla odaklanılacak.

Tom tıp doktoru olarak eğitim almıştı ancak daha sonra bu kariyeri sürdürmemeye karar verdi. Enerji şifasıyla ilgilenmişti ama bu konuda sorunlar yaşıyordu.

T: Bu da yine son bahsettiğimiz deneyimden kaynaklanan bir kafa karışıklığıydı. Bu yaşamında asla doktor olmayacaktı. Karışıklığın içinde kayboldu ve bir doktorun yardımı geldiğini hatırladı. Ama o başka yönlerden de şifacıdır. Tıbbi tecrübesini kesinlikle kullanabilir. Onun bu yeni dünyayı, bu yeni deneyimi doğurması gerekiyor. Bu, bu yaşamın ana odak noktasıdır. Ve ilaç faydalı olmasına rağmen bir yanlış algıydı. Bu onun geri dönüp daha fazla keşfetmesi gereken bir şey değil. Bunu sorguluyormuş. Onun enerjisini değiştiriyoruz. Biz onun kalbini açıyoruz, çünkü onun korkusunu barındırdığı yer onun kalbidir. Önümüzdeki birkaç yıl içinde yavaş yavaş hafifletilecektir. Onun rolü daha çok keşfedilmeyi bekliyor. Bu nedenle önümüzdeki birkaç yıl içinde yavaş yavaş yayınlanacağını söylüyoruz çünkü bu aşamada tam bir şifa uygulaması yapmasının zamanı değil. Elbette onun için daha fazlasını öğrenmenin, daha fazlasını başarmanın ve kim olduğunu daha fazla keşfetmenin zamanı geldi. Bu aşamada yapacak daha çok araştırması var.

ONUNCU BÖLÜM

HAYATTA KALMA

Peggy buluttan indiğinde kendini çorak bir arazide buldu; çok engebeli ve az bitki örtüsüne sahip. Çoğunlukla küçük çalı ağaçları. Etrafına bir insan ya da yerleşim belirtisi aradı ama hiçbir şey göremedi. Sonra bir vadiden çıkan küçük bir patika gördü. Onu takip ederken kendini yürümek yerine yüzerken buldu. Patika, kayaların ve sarı-kahverengi kuru otların arasından yüksek bir tepeye doğru kıvrılıyordu. Bütün sahne ıssızdı. Herhangi bir yaşam belirtisi yok. Daha sonra daha fazla ağaç gördü ama hepsi ölmüştü. Kendisine bakmasını istediğinde şöyle dedi: "Ben bir beden hissetmiyorum. Enerji gibi hissediyorum. Bir kitle gibi geliyor. Neredeyse... yuvarlak bir top değil, biraz dikdörtgen. Titreşimli. Neredeyse rüzgar hareket ediyormuş gibi geliyor. Kendini kontrol altına alınmış hissediyordu ama bir bedenin içindeymiş gibi değil, sadece enerjiyi kuşatacak bir şeymiş gibi. "Sanki bu enerji ovalinin merkezinde bir ışık var. Ve ışık oval şekilli bir çarşaf gibi yayılıyor."

Her ne kadar ıssız olsa da burayı seviyordu. "Çok rahat, çok tanıdık geliyor. Ancak sanki arıyordum gibi geliyor. Hala tepeye çıkıyorum ve birçok koyu yeşil ağacın olduğu bir yere geliyorum. Uzun boylu çam ağaçları olabilirler. Sanırım bir mağara ya da Dünya'da bir girinti arıyorum. Sanırım orada biriyle buluşmam gerekiyor."

D.Nereden geldin?

P: Bu kulağa tuhaf geliyor. Sanırım Cennetten geldim. Buraya gönderildim ama daha önce de burada bulundum. Bekle! Bu bir mağara değil. Bu bir kulübe ama gerçekten kaba. Çim çatısı ve direkleri vardır. Ve bir setin kenarına asılmış. Küçük bir karyola var... ve bir adam var; sıska, yaşlı. O bir keşiş gibidir. Onunla konuşmaya, iletişim kurmaya geldim. Bilgi istiyordu ve ben de onunla konuşmak için gönderildim.

o. O yaşlı bir adam. Karyolada yatıyor. Sanki onun aklına giriyorum.

D: Seni görüp göremediğini merak ediyordum.

P: Yapabileceğini sanmıyorum ama orada olduğumu biliyor. Hissedebiliyor.

Ve onunla konuşuyorum. Orada ne kadar daha formda kalması gerektiğini bilmek istiyordu. Ayrılmak istiyor. Ama ona henüz ayrılamayacağını söylemek için oradayım. Yapması gereken bir şey var. Yorgun olduğunu biliyorum ama bu tepelerin bazılarının üzerinde gitmesi gereken bir köy var. Bu insanlarla konuşması gerekiyor çünkü yardıma ihtiyaçları var. Kafaları karışık. Yönlendirilmeye ihtiyaçları var ve onlara yardım edecek bilgiye sahip. Rehberliğe ihtiyaçları var. Ayrılmadan önce bunu yapması gerekiyor.

Bu, Peggy'nin koruyucu bir melek ya da rehber gibi hareket ettiğine benziyordu. Ona tavsiye veriyordu ama aynı zamanda bilgi talebine de cevap veriyordu. Bu da bazen karşı taraftayken de bu sıfatla hareket ettiğimizin bir başka kanıtı gibi görünüyor.

D: Bu konuda ne düşünüyor?

P: Pek mutlu değil ama gitmeye istekli çünkü buraya bazı şeyler yapmak için geldiğini biliyor. Ve bu şekilde diğer insanlara da yardım etti. Bu köyde bazı karışıklıklar var. Dünyayla ilgili olabilir ama insanların kafası karışık. Tanrıların onları cezalandırdığını düşünüyorlar. Ve gidip onlara dağda onları cezalandıran bir tanrının olmadığını söylemesi gerekiyor.

D: Daha önce bu köye geldi mi?

P: Bu değil. Başkalarına gitti.

D: O zaman onun kim olduğunu bilmeyecekler.

P: Öyle görünüyor çünkü bilge bir adam hakkında söylentiler var. bu dağlarda yaşıyor.

D: Başkalarına yardım ettiğini söyledin. Onu görmeye gelen bu insanlar mıydı?

P: Hayır, gidiyor. Küçükken daha uzaklara gitti,

Hayatta kalma

ama artık yaşlandığı için o kadar ileri gidemez. Ama bu köye hiç gitmedi. Onu kabul edeceklerini düşünüyorum. Tek şansları o çünkü onu kabul etmezlerse durum çok kaotik hale gelecek ve hayatta kalamayacaklar.

D: Çok fazla korku olacağını mı söylüyorsun?

P: Evet. Ve sonra birbirlerine saldıracaklar.

D: Bu rahatsızlığa neden olan şeyin ne olduğunu görebiliyor musunuz köy?

P: Belki de bir kaya çığıydı. Ama dağlarda yaşayan ve onları cezalandıran bir tanrının olduğunu düşünüyorlar. Ve birbirlerini buna sebep olmakla suçluyorlar. Tanrıyı kızdıracak bir şey yaptılar. Ve tüm bu bölgede o kadar az insan var ki, eğer bir köy yok edilirse, eğer bir köy bunu başaramazsa, tüm nüfus telef olacak. Dengesizlik yaratacaktır. Tüm ekosistem için çok önemli.

D: Bu bölgeden mi?

P: Bütün bu dünyadan.

D: Her zaman daha fazla nüfusun ekosistemde bozulmaya neden olduğunu düşünmüştümdür.

P: Burada değil. Bu insanlar bu dünyaya çok bağılılar ve yapmaları gereken bir şey var. Bu yüzden yok olmayacaklarından emin olmak için birkaç kişinin daha olması gerekiyor. Çünkü eğer bu insanların hepsi ölürse, burası zarar görecektir. (Kendi kendine :)
Bu insanların orada olması gereken şey nedir? – Bu dünyanın gelişmesine yardımcı olmak için bu dünyada bir şeyler keşfetmeleri gerekiyor.

D: Bu dünya Dünya mı?

P: Hayır, burası Dünya değil.

D: O halde nüfus çok uzun süredir orada değil mi?

P: Hayır, uzun süredir orada değil. Ve atmosferde ve dünyanın kendisinde hala çok fazla rahatsızlık var. Bu dünya o kadar eski değil ve henüz yerine oturmadı. Ama çok güzel. Şimdi bu devasa kaya kemerini görüyorum ve muhteşem. Ve köye gidiyor. Sanırım bu yüzden

Bu kemerdeyim. Ona güç veriyorum; fiziksel güç değil ama kararlılık. Oraya gitme kararlılığında ona yardım ediyorum.

D: Orijinal insanların nereden geldiğini biliyor musun?

P: Oraya getirildiklerini söylemek istiyorum. Orijinal olanlar gönüllü oldu. Başka bir yerden geldiler. Sanırım aynı yıldız sisteminden ama daha gelişmiş bir gezegenden. Gelip bu yeni gezegene yardım etmeye karar verdiler. Birkaç nesil oldu. Ancak koloniler düşündükleri gibi gelişmiyor. Ama orijinal gezegenle temas kurmamaları gerekiyor, bu yüzden bu gezegeni kendilerine ev yapacaklar.

D: Peki orijinal insanlar hikayeleri aktarmaz mıydı?

P: Eğer öyleyse bile unutmuş görünüyorlar. Veya onların hafıza silindi.

D: Eğer yeni bir başlangıç yapmalarını isteseydiler bu mümkündü. (Evet) Eğer gelişmiyorlarsa, tüm köyün yok edilmesini göze alamamalarının nedeni budur.

P: Ve münzevi geldi. Uzun zamandır oradaydı. Yardım etmediğini düşünüyor ama düşündüğünden daha fazla yardım etti. O sadece bunun farkında değil. Eğer o orada olmasaydı şimdiye kadar yok edilmiş olurdu. Kendisi köyde ve ben ona ne diyeceğini söylüyorum. Oldukça üzgün oldukları için insanları sakinleştiriyordu. Onlara ne yapmaları gerektiğini anlatıyor. Ve dağların zirvesindeyiz. Bu kadar üzülmelerinin nedenlerinden biri de çığ, kaya kayması ve yetiştirdikleri yiyeceklerin üzerini kaplamış olması. Bu yüzden onlara taşınmaları gerektiğini söylüyor.

D: Bütün köyü taşımak mı?

P: Evet, daha istikrarlı bir alana doğru. Ben de ona nereye taşınmaları gerektiğini söylüyorum. Onu dinliyorlar. Ve eşyalarını topluyorlar. Vadide çok daha iyisini yapacaklar. Çok daha uzun bir büyüme mevsimi olacak. Taş oydukları için ticaret yapabilecekleri diğer köylere daha yakın olacaklar. Ve böylece gidiyorlar ve

Hayatta kalma

onlara bunun birkaç günlük bir yolculuk olacağını gösteriyor.

Onlarla birlikte gidiyor. Ben onların önüne geçiyorum.

D: Onlar da mı seni göremiyorlar?

P: Hayır, beni göremiyorlar. Ama ben ayrılıyorum ve aşağıya gidiyorum nereye gidiyorlar.

D: Her şeye yeniden başlamaları gerekiyor, değil mi?

P: Öyle ama orada pek bir şey yok o yüzden zor olmayacak. Ve burası onlar için çok daha iyi.

D: Sanki mantığın sesiymiş gibi.

P: Evet onu gördüklerine çok sevindiler aslında.

D: Zamanı çok hızlı bir şekilde ileri götürebiliriz. Yaşlı adam onlarla çok uzun süre mi kalıyor?

P: Onlara yardım etmek için birkaç yıl onlarla kalıyor.

D: Her zaman orada mı kalacaksın?

P: Zamanın bir kısmında kalıyorum. Geliyorum ve gidiyorum. Ama iki yılın sonunda gelip kendisine gidebileceğini söylüyorum. Çalışmasını tamamladı. Ben onunla birlikteyim ve o, bedeninin dışına çıkıyor. Ve sonra enerjimi görebilir. Birlikte ayrılıp gezegene geri dönüyoruz. İnsanların orada fiziksel formda olduğuna inanmıyorum.

D: Burası fiziksel bir gezegen mi? (Evet) Yani bu bir enerji dünyası değil. (Hayır) Cennet olarak düşüneneğiniz gibi.

P: Hayır, burası fiziksel bir yer.

D: Ama onun da ruhu var, değil mi?

P: Şimdi öyle, evet.

D: Burayı tanıyor mu?

P: Evet. Burası onun evi ve bu yeni gezegene karşı sorumluluğunu yerine getirdi. Ve geri döndüğünde bir grup enerjinin yanına gidiyoruz. Ve orada kendisine ve insanlara olup bitenleri anlatıyor veya aktarıyor. Aslında bir nevi geri bildirimde bulunuyor.

D: Bu, oradan ayrılan herkesin başına mı geliyor?

P: Sanırım öyle. Ve hiçbir yere gitmedim. ben bir çeşit şey gibiyim haberci.

D: Onun dışında başka yerlere gidiyor musun?

P: Evet. Başka dünyalara gidiyorum. Bazılarının adamları var. Bazıları bunu yapmıyor. Bazıları ruh halindedir. Ama ben tüm bu yıldız sistemindeki ana gezegendeki bu konseyden mesajlar alıyorum. Ve bu büyük bir yıldız sistemi.

D: Hiç kendiniz fiziksel bir yaşam yaşadınız mı, yoksa her zaman bu enerji miydiniz?

P: Hayır, fiziksel yaşamlar yaşadım. Yine de enerji olmayı seviyorum. Bir bedende olmamayı seviyorum. Bu özgürlüğü seviyorum.

D: Eğer bu şekilde hoşuna gittiyse neden bir bedene girmek isteyesin ki?

P: Öğrenmek için.

D: Her şeyi orada öğrenemez misin?

P: Hayır, bir bedende öğrenilmesi çok daha kolay olan bazı şeyler var.

Duygusal şeyler, hisler, hisler. Sınırlamalar.

Duygu sahibi olmak ilginçtir. Duygularınız olduğunda bazı şeyleri daha hızlı öğrenebilirsiniz.

D: O halde ana dünyada enerji olduğunuzda, gerçekten duyguları deneyimlemiyorsunuz, öyle mi?

P: Fiziksel formda yaptığınız gibi değil. O tür değil. Daha hafif. Daha kolay.

D: Fizikseldeki duyguları öğrenmek neden daha kolay?

P: Bu girdi, sadece orada. Yüzündeki gibi. Ve ruhen sahip olmadığımız sorunları çözmelisiniz.

D: Ama fiziksel bir bedene geldiğinizde, orada yakalanmaktan ya da orada sıkışıp kalmaktan endişelenmiyor musunuz? Karmayı düşünüyorum.

P: Hayır, karma hissetmiyorum.

D: Fiziksel ortama girdiğinizde diğer insanlarla etkileşime girersiniz ve karma yaratan şeylere kapılmak çok kolaydır.

P: Bu doğru. Ama yakalandığımı hatırlamıyorum.

D: Bu olduğunda fiziksel ortamda kalmalısınız. Sen geri dönemem.

P: Hayır, gelip gidiyorum.

D: İçinde sıkışıp kalmaktan kaçınmak o kadar da zor değil mi? fiziksel?

Hayatta kalma

P: Öyle görünmüyor. Nedenini bilmiyorum. Neden tuzağa düşmedim?
Çünkü fiziksel ortamda olsam bile her zaman haberci olduğumu düşünüyorum. Ben her zaman elçi oldum.
Ben bir elçi olarak yaratıldım.

D: Yani fiziksel ortamda bile işiniz insanlara bir şeyler öğretmek veya mesaj iletmek mi?

P: Ah, evet. İhtiyaç duydukları şeyler. Dünya çok güzel. Dünyanın kendisini seviyorum. Dünyanın güzelliğini seviyorum. Ancak Dünya'daki insanlar için bu zor. Orası çok ağır. Bazen onların mücadele ettiğini ve incindiğini görmek ama nedenini anlayamamak beni üzüyor. Dünya'ya geldiklerinde her şeyi çok ciddiye alıyorlar. Sanki Dünya bir dramaymış gibi. Daha hafif komedi olan başka yerler de var. Ama Dünya bir dramadır, onlar kendilerini dramaya o kadar kaptırırlar ki. Bunu çok ciddiye alıyorlar .

D: Çünkü orada olan tek şeyin bu olduğunu düşünüyorlar.

P: Evet. Hafiflemeleri gerekiyor!

D: Ama fiziksel aşamaya geldiğinizde hatırlamıyorsunuz.

P: Bu doğru. Bunları hatırlasalar çok yardımcı olur şeyler.

D: Neden buna izin verilmiyor?

P: Burada öğrenmemiz gereken şey yüzünden. Eğer hatırlarlarsa müdahale ederdi. İnsanların buraya bu drama için geldiğini düşünüyorum. Bu ağır, dramatik, duygusal deneyimlerin üstesinden gelmek bu deneyimin bir parçasıdır. Ama umarım değişir. Hafifleyecek. Hatırlayamayız yoksa yapmamız gereken şeyleri buradayken yapamazdık.

D: Ama aynı zamanda başka dünyalara da gittiğinizi ve orada fiziksel olarak bulunduğunuzu söylemişsiniz?

P: Evet. Ama hepsi farklı deneyimler, öğrenilecek farklı şeyler. Hiçbir iki dünyanın aynı olduğunu düşünmüyorum. Farklı enerjiler, farklı atmosferler; bazıları ağır, bazıları daha hafif. Bazıları oluşturabilirsiniz. Özgür iradenin olmadığı dünyalar bile var.

D: Böyle bir dünyada ne olur?

P: Sadece gitmeniz gereken belirli yollar var ve

seçenek.

D: Bu da bir ders değil mi?

P: Ah, evet. Veya bir deneyim.

D: Başka seçeneğin olmasaydı nasıl olacağını görmek için.

P: Evet, hiç eğlenceli değil.

D: En sevdiğiniz, geri dönmek istediğiniz bir dünya var mıydı?

P: Evet. Bütün bunlar sadece saf sevgi ve saf ışıktır.

D: Dünya ne zaman enerji oluyor? (Evet) O dünya, yaşamların arasında olduğunuz ruh halinden farklı mı?

P: Evet öyle.

D: Tabii arada kaldığınızda bir bedeniniz de yok.

P: Hayır. Ama farklı. Bu bir değişim. Ruh dünyası, yalnızca ruh halinde olduğunuz dünyadan farklı bir boyuttur ama aynı zamanda bir dünyadadır. Bu sadece ruh halinde olmaktan farklı bir boyuttur.

D: Ama eğer enerji dünyasıdaysanız, tabiri caizse ölmezsiniz, değil mi?

P: Hayır ölmezsin. Ayrılmayı seçebilir ve ruhlar dünyasına geri dönebilirsiniz.

D: Sizin de o ruh boyutuna girip girmedığınızı merak ediyordum.

P: Evet, öyle. Benim gezegenimde sanki başka dünyaları gözlemleyen enerji grupları var. Daha sonra yardım için diğer dünyalara elçiler gönderirler. Neredeyse ateşböceklerine bakmak gibi. Bu ruhlar bilgiyle başka dünyalara gidiyorlar.

D: Yani ana gezegenden öylece gidip bir bedene giremezsiniz.

P: Hayır. Sadece mesaj gönderiyorsun ama görev almak için ruh tarafına gitmen gerekiyor. Ruh dünyasında farklı boyutlar, farklı evrenler.

D: Oradayken bu kadar parlak bir enerji olmuyor musun? (HAYIR)

Ve sana nereye gideceğini söyleyenler onlar mı, yoksa başka seçeneğin var mı?

P: Bir seçeneğin var. Bir konseyle buluşuyorsunuz. Sen karar ver

Hayatta kalma

ne öğrenmek ve deneyimlemek istediğinizi, bunu ne zaman ve hangi yerde deneyimlemek istediğinizi. Ve grubunuzun hangi kısmıyla gitmek istediğinizi. Ben ruhtayım, ben enerjyim ve bu gezegendeyim. Ve mesajları aldıktan sonra bu gezegene geri dönüyoruz. Orada başka ruhlar da var. Ancak ayrılmaya ve ruhumuza geri dönmeye karar verirsek, çoğu kez grubumuzun bir kısmı da geri dönecektir. Ve sonra, eğer başka fiziksel dünyalarda reenkarne olursak, birlikte gideriz.

D: Sana hayatın nasıl olacağını gösteriyorlar mı?

P: Genel bir bakış elde edersiniz ve istediğiniz şeyin bu olup olmadığına karar verirsiniz. yapmak. Bir nevi ön izleme gibi.

D: Yani bunları olmadan deneyimleyebilir ve öğrenebilirsiniz. olumsuzluk ve karma yaratmak.

P: Unutursak tuzağa düşebiliriz. Yani fiziksel bir dünyaya geldiğimizde, oradayken karmayı nasıl dağıtacağımızı, onun bize yapışmasına izin vermemeyi hatırlarız.

D: Sana yapışmasını önlemenin bir yolu var mı?

P: Onu yarattığının farkında olun ve onu çözün. Dramanın içinde boğulmayın. Çoğu insan için bu zordur. Ama birlikte olduğum bu grupta sanki bir hafıza çipi var ki – bilinçli değil ama bu yaşamda karmamıza dikkat etmemiz gerektiği konusunda bizi bir şekilde uyarıyor. Fazla tutmayın.

D: İnsanlar kendilerini dramaya kaptırıyorlar ve bunun tek gerçeklik olduğunu düşünüyorlar.

P: Farkında değilsek biz de yapabiliriz.

D: Konuştuğun bedenin farkında mısın? Peggy olarak bilinen insan mı? (Evet) Neden Peggy olarak bu hayatı seçtiniz? Bunu ruhen yapman söylendi mi sana?

P: Bana soruldu ve Aşk bana sordu. Bu harika aşk, Var Olan Her Şey.

D: Diğer tarafta, ruh tarafında bir Aşk'ı mı kastediyorsun?

P: Evet, ruh tarafı. Dünyanın sevgiye ihtiyacı olan bir ruh sevgisi Şu anda. Işığa ihtiyacı vardı.

D: Temelde olduğunuz enerji türü.

P: Evet. Ve her zaman Dünyanın güzel olduğunu düşündüm ve

ona yardım etmek istiyorum.

D: Peggy'nin hayatı hakkında ne düşünüyorsun? İşler düşündüğünüz gibi gidiyor mu?

P: Dünyadaki yaşam zor ama yolunda gidiyor.

D: Hele ki tüm anıların silinmiş halde içeri girmen, işleri zorlaştırıyor mu?

P: Öyle. Ve kendini çok ağır hissediyorsun. Bu çok önemli bir zaman. Bu yüzden burada bu kadar çok insan var, olacaklardan dolayı. Ve insanlar bunu deneyimlemek istiyor. Enerjiler, varlıklar onu deneyimlemek isterler, dolayısıyla içeri girmek için bir acele vardır. Bu çok heyecan vericidir.

D: Bu ruhlar neden bu zamanda burada olmak istiyorlar? Deneyimlemek istedikleri şey nedir?

Bu soruların yanıtlarını zaten biliyordum çünkü bu yanıtlar pek çok müşterimden geliyor. Ama yine de hep soruyorum, çünkü aynı bilgi birçok kişi tarafından tekrarlanırsa geçerliliğinin daha fazla olduğuna inanıyorum. Ayrıca bazen yeni bilgiler de eklenir.

P: Gerçekleşecek değişimi deneyimlemek istiyorlar çünkü Dünya değiştiğinde, tüm evren daha iyi bir yere taşınacak.

D: (Şaşırarak) Tüm evren mi?

P: Evet. Ve küçük bir galaksinin en ucundaki küçük bir gezegenin bu kadar önemli olacağını düşünmezsiniz.

Ama öyle. Stratejik olarak konumlandırıldığını düşünüyorum. Bunun kutsal geometriyle ilgili olduğunu düşünüyorum ama tek bildiğim bu.

D: Peki tüm insanların bu saatte gelmesinin nedeni bu mu? Onlar bunu deneyimlemek için burada olmak ister misin?

P: Evet. Çok dramatik olacak. Bu gerçekleştiğinde tüm evrene enerji dalgaları gönderecektir.

D: Ama aynı zamanda seçim yapan çok sayıda insan da var. bu zamanda gezegeni terk etmek.

P: Gidenler geleceklere yer açıyor

Hayatta kalma

Bu yaşamda ihtiyaç duydukları şeyi deneyimlediler.
Büyük felaketlerin olduğu yere gelip yardım etmeyi kabul ettiler. Çünkü
her büyük felaket Dünya'yı bu değişime biraz daha yaklaştırıyor.

D:Öyle mi? Çünkü biz bunu negatif enerji olarak düşünüyoruz.

P: Evet ama değil.

D: İki versiyonunu duydum: Biri Dünya'nın korkunç zamanlar geçireceği,
diğeri ise yeni bir Dünya yaratacağımız.

P: Ve ikisi de doğru. Ancak bir kaplama olacak. İki Dünya olacak. Biri diğerinin
üzerine binecek. Ancak bunların hepsinin sadece bir deneyim olduğunu
unutmamalısınız. Ve ne deneyim iyi ne de kötüdür. Onlar sadece bir
deneyim. İnsanların iyi ya da kötü olarak algıladığı şey budur.

D: Yani bazıları olumsuz deneyimler yaşayacak olan Dünya'da kalmayı seçecek.
(Evet) Diğerleri yeni Dünyaya giden tarafta olmayı seçebilirler.

(Evet) Bana ayrıca birbirlerinden haberdar olmayacakları da söylendi.

P: Ben de öyle duydum.

D: Peki Peggy olarak yeni titreşime geçişi mi deneyimleyecek? (Evet) Ve eğer
tüm evren aynı anda değişirse bu tamamen yeni bir şey olacak.

P: Evet. Güzel enerji dalgaları gibi olacak. Çiçek açması gibi olacak. Bu enerji
evrene akacak. Çok güzel bir şey olacak.

D: Ama eski Dünya'dakiler bunun olduğunu bilmeyecek.

P: Hayır, yapmayacaklar.

D: Yeni Dünya'ya gitmek için ayrılanların farkında bile olmayacaklar mı?

P: Doğru.

D: Bu hikayeleri pek çok farklı kişiden duydum, bu yüzden bunların
doğrulanmasını istiyorum.

ON BİRİNCİ BÖLÜM

KARA DELİK ENERJİSİ

Louise buluttan indiğinde kendini Dünya'daki hiçbir yere benzemese de tuhaf bir şekilde tanıdık bir yere bakarken buldu. "Daha önce gördüğüm, evim gibi hissettiren bir yerdeyiz. Binaların hepsi pembe kulelerden oluşuyor. Gezegenin çok yukarısındayım ve görebildiğiniz tek şey farklı boyutlardaki kuleler. Bunların devasa kristaller olduğunu düşünebilirsiniz ama ben onların bina olduğunu biliyorum. Parlıyorlar ve kristal gibi görünüyorlar." Daha sonra kendini yerde buldu. "Şimdi kenar mahallelerde evlere benzeyen ama çok modernist şeyler görüyorum. İçinde yaşayan kişinin enerjisine bağlı olarak her biri farklı renktedir."

L: Kuleleri uzaktan gördüğümde sanki evimmiş gibi hissettim. Bu iyi bir duygu. (Duraklat) Makineye benzer bir şeyin var olduğunu biliyorum. Bir kazan dairesine veya bir fırın dairesine eşdeğerdir. Banliyö bölgelerinin ötesinde, bir şeyleri yürüten bir şey var. Sürekli o makineye gitmek istiyordum gibi hissediyorum. Oraya çekiliyorum.

Bunu söylediği anda hemen oradaydı.

L: Yaratıkları insan olarak görüyorum ama bir yanımda bizim insan olmadığımızı biliyor. Ancak tüm bu makinelerin bulunduğu binadan insanlar kaçıyor. Ve beni karşılamaya geliyorlar. Bana sarılıyorlar ve beni gördüklerine seviniyorlar.

D: Neye benziyorlar?

L: Bu çok komik. Bunu görmek kafamı karıştırıyor. Çünkü ilk başta insanlara benziyorlar, sonra başka bir şeye benziyorlar ve sonra tekrar insanlara dönüyorlar. Burası bunu yaptığımı söyleyeceğim yer

Kara Delik Enerjisi

yukarı, ama gördüklerim kara delik insanlarıydı. Onlara böyle hitap ediyorum çünkü onlarla çalıştığımı hissediyorum. Hepsi beyaz, 1,80 boyunda, sosis şeklinde. Küçük bir boyunları, küçük kolları var. Ve baklava şeklinde bir yüz: tepeye doğru sivri uçlu, yanda iki noktaya ve ardından çenede bir noktaya kadar gidiyor. Gerçekten hoş, güzel gözler görüyorum ama eğikler: dış tarafları aşağıya doğru iniyor. Yüzün üstünde bir çıkıntı var, neredeyse beyinlerinin başlarının üstünde oturduğunu düşünürsünüz. Sosis denen şeyin üçte birine kadar uzanan dört bacakları var: gövde. Eşit aralıklarla çıkan dört sıkı bacak.

Onları orada görüyorum, bu da kafamı karıştırıyor çünkü bana kara delikten geldiklerini söylediler. Hayır, bana sadece kara delik enerjisiyle çalıştıklarını mı söylüyorlar? İşte bu yüzden onlara karşı bir yakınlık hissediyorum çünkü onlar – bu benim. İçlerinden biri “Hoş geldiniz, hoş geldiniz, hoş geldiniz” diyor. Sanki uzun zamandır eve gitmemişim gibi. Sadece yetişiyoruz. İşte böyle hissettiriyor. Hepimiz heyecanlıyız.

D: Neye benzediğini görebiliyor musun?

L: Hımm. Kendimi iki şekilde görüyorum. Kendimden uzaklaşıp geriye dönüp baktığımda kendime benziyorum, insana. eğer içeri girersem

vücudum ve aşağı bakıyorum, sonra bu insanlar gibi kara delikli bir insana benziyorum.

D: Dört ayağı çalıştırmak zor mu?

L: Hayır. Hayır. (Gülüyor) Ah, bunu sorman çok komikti, çünkü "Oturmak zor mu?" diye sormak gibi bir şey bu. Bu çok doğal.

D: O binada bu insanlarla çalıştığını mı sanıyorsun?

L: Az önce duyduğum kelimeler şunlardı: "Grubum. Grubum." Şu anda hem burada hem de orada olduğumu hissediyorum. Bu şu anda oluyor. Yani evet, bir süredir oraya dönmedim.

D: Neden oradan ayrıldın?

L: Hımm, bilgi almak için. Bu yüzden bilgi almak için Dünya'dayım.

D: Neden bilgi almaya ihtiyacınız var?

L: Az önce "Genişliyoruz" kelimelerini gördüm. Yani gezegenimiz genişliyor. Ve bizim evimizden farklı insanların birçok yere gittiğini görüyorum. Sonra geri gelip rapor veriyoruz. Yani bu benim işim. Tamamen farklı - "işler" diyeceğiz - veya farklı gruplardan farklı insanlar var. Tıpkı benim grubumun "bir şeyi" çalıştıran "bir şey"de belirli bir çalışma yapması gibi. O binayla alakası var. Ve böylece olayların bu yönüyle ilgili olan bilgileri alıyorum.

Ve bazı insanların grupları şehrin ortasında yer alıyor. Farklı yerlerden farklı bilgiler alıyorlar.

(Duraklat) Şimdi bana sanki bulduğum şey hakkında büyük bir grupla konuşuyormuşum gibi gösteriyorlar - ve o pembe binalardan birindeyim. Ve bana tüm bu insanların farklı yerlere gitmesine karar verildiğinde farklı gruplardan seçilmiş olduklarını gösteriyorlar. Ben de o gruptanım ama bilgilerim herkes içindir çünkü beni birçok kişiyle konuşurken gösteriyorlar.

D: Tüm insanlarla ne tür bilgiler paylaşıyorsunuz?

L: Şu kelimeleri alıyorum: "Fizik, astronomi, Dünya üzerindeki tüm fiziksel şeylerin özellikleri. Burada işler nasıl yürüyor?

Kara Delik Enerjisi

Kültürler. DNA." Sadece bulabildiğim her şeyi.

D: Ve dışarı çıkan diğerleri de aynı türden şeyler buluyorlar. şeyler?

L: Evet ama farklı insanlar farklı zamanlarda farklı yerlere giderler.

Görelim. Kaç tanesinin Dünya'ya gittiğini bana anlatmaya çalışıyorlar. Hayır bu o değil. Önemli olan şu anda Dünya'da kaç tane olduğu değil, çünkü sadece 13 tane var. Yani biz 13 kişi şu anda Dünya'da olabiliriz, ama farklı zamanlarda az ya da çok vardı.

D: Bilgi toplamak onlar için neden önemli?

L: Ben de bunu merak ediyordum. (Gülüyor) Bakalım. Bana bu mekanizmanın bir kısmının kara delik enerjisiyle ilgili olduğunu söylüyorlar. Ve onlar artık tüm enerjinin çok, çok, çok, çok güçlü bir şekilde sıkıştırılmış olduğunu bildiğini söylüyorlar. Geliştirilmekte olan şey, evreni veya daha fazlasını iyileştirmeye yardımcı olacak bir sistemdir. Ve birlikte çalıştığımız tüm bu farklı enerjilerle birlikte, yardım edeceğimiz yerler hakkında daha fazla bilgi edinmemiz gerekiyor. Bir fark yaratacak. Kısaca söylemek gerekirse, hangi enerjilere ihtiyaç duyulduğunu bulmamız ve böylece bunları sağlayabilmemiz gerektiğini söylüyorlar. Bu yüzden tüm bu bilgileri buluyoruz. Bu enerjilerle Dünya gibi farklı yerlerdeki farklı sorunları iyileştireceğiz. Başka nerede olduğunu bilmiyorum. Ancak bazı yerler enerjinin belirli bir kısmından daha fazlasına ihtiyaç duyuyor. Bazı yerler enerjinin başka bir kısmına ihtiyaç duyar. Bazı yerlerde belli bir doz gerekiyor. Bana aşağı indiğimde ne gerekiyorsa getireceğimi söylediler. Kara delik enerjisini getiriyorum. Ve ne bulursam ihtiyaç duyuluyor, sağlıyor. Yani şu anda 13 kişi bunu yapıyoruz. Biz geri döneceğiz ve diğerleri buraya geri dönecek. Bunu yapacaklar. Yani evet, bilgiyi alıyor ve aynı zamanda enerjiyi sağlıyor. Ve bana birçok konsey üyesinin önünde konuşmamın nedenini gösteriyorlar, haber veriyorlar. Sadece rapor ediyorum. "Burası gittiğim yer. Bulduğum şey bu. Sağlanan şey budur. Olan şey bu."

D: Sık sık ileri geri gider misiniz?

L: Peki, bu yaşamda şu anda 61 yaşımdayım ve 15 kez geri döndüğümü söylediler. Ve geri döndüğümde, aileyle ya da aileyle değil, grupla tanıyorum. Grubumla buluşup rapor veriyorum. Bunu hayal edin! Ve bana insanların ihtiyaç duyduğu diğer tüm enerjilerin bunun bir parçası olduğu söylendi. Birisi bakır enerjisine ihtiyaç duysa diğer enerjileri kaldıramaz. Yani sadece bir kısmını alıyorlar.

D: Bakır enerjisi nedir?

L: Biliyorsun, her şey enerjidir. Farklı titreşimler. Bazı insanlar bakırın titreşimine ihtiyaç duyabilir.
Metal. Mineral. Bu toplam enerjinin sadece bir kısmı.
Ve ben bilinçli olarak daha fazla bilgi edindikçe, o zaman birçok kez enerji şuraya, şuraya ya da her ne ise ona gönderilecek. Ancak geceleri (uyurken) işimin çoğu Dünya'nın farklı yerlerine gidiyor. Ve kara delik enerjisinin ihtiyaç duydukları kısmı onu alıyorlar.

D: Gönüllü mü oldun yoksa birisi senden bunu yapmanı mı istedi?

L: Bunun bir onur olduğunu görüyorum. Sanki bir ödül kazanmış gibisin.
Mesela "Şimdi gidiyorsun. Ah, evet, benim!" Hepimiz eşitiz.
Yerleri süpürmüş olmanız ya da başkan olmanız önemli değil.
Hepimiz eşitiz. Herkes seçilebilir. Ve sanki öyle ya da böyle herkes bunu yapıyormuş gibi geliyor. Farklı bir gruptan yeni çıktınız.

D: Dünya'ya geldiğinizde yıllar önce mi başladınız?

Her şeyin nerede başladığını görebiliyor musunuz?

L: Sen bunu sorduğunda bana aynı gezegeni gösterdiler. Görelim.
Kendimi birçok kez başka yerlere ve Dünya'ya birçok kez gittiğimi görüyorum. (Duraklat) Pek çok çekmecesini olan büyük bir binadayız .
Neredeyse içinde çekmece bulunan bir bölmeniz varmış gibi. Ve yolculuğunuzu yapmaya hazır olduğunuzda.
– Çekmeceye nasıl girdiğini anlamıyorum ama çekmecedesin. Şu anda nasıl olduğunu bilmiyorum ama fiziksel beden çekmecedeydi.
Ruhsal bedeniniz gitti.
Ve sonra geri dönersin ve bu yine senin bedenindir.

Kara Delik Enerjisi

Bu, fiziksel bedenin bir uzay gemisinde tutulduğu diğer vakalara çok benziyordu. Ruh başka bir göreve giderken, beden askıya alınmış bir animasyon durumuna getirildiğinde.

D: O zaman bedenın ölmesi gerekmiyor.

L: Hayır, öyle değil. Neredeyse kış uykusuna yatmış gibi.

D: Ve orada senin... yolculuklarını bitirmeni mi bekliyor?

(Evet) Peki bu yolculukları yapan sizin ruhunuz, ruhunuz mu?

L: Evet. Ben bunun için seçildim. Kimin karar verdiğini bilmiyorum.

Bana konsey üyelerinin olduğu söylendi. Bir şekilde karar veriyorlar: Şimdi sıra o kişiye, o kişiye, o kişiye. Ve gidiyorlar ve geri dönüyorlar. Sanki gezegendeki herkes bir yerden diğerine, ileri geri atlıyormuş gibi. Şimdi bana grubumdan bahsediyorlar. 19 kişilik bir grup ama farklı insanlar farklı yerlerde olduğu için genellikle 12 kişilik bir gruba çalışıyorsunuz. Değişmeye devam ediyor ama hepiniz grubun kaldığı yerden devam edebilirsiniz.

D: Konsey tüm bu bilgileri geri getirip rapor ettikten sonra ne yapacak?

L: Ben bir bilgisayar görmüyorum ama bana onların bilgisayara ihtiyaçları olmadığı söyleniyor. Sadece bilgiyi duyuyorlar ve karar vereceklerini biliyorlar. Diyelim ki birine belli miktarda ilaç verdiyseniz ve onun biraz daha fazlasına ihtiyacı vardı. Bundan biraz daha geri göndermeleri gerektiğini biliyorlar. Bir şekilde, öğrendiklerinizi ve yapılanları rapor ederek bir sonraki adımın ne olacağını biliyorlar. Dünya'ya kaç kişinin gitmesi gerektiğini biliyorlar. Kaç tanesi buraya gitmeli, kaç tanesi oraya gitmeli. Kara delik enerjisinin ne kadarı sağlanmalıdır? Her yerde ne kadar ihtiyaç var. İzledikleri şey bu.

Açıkçası, her ziyaretinizde kara delik enerjisine sahipsınız. Ve onunla iyileşebilirsiniz. Burada ve orada, ihtiyaç duyulan her yerde.

D: Buna neden "kara delik enerjisi" diyorlar?

L: Az önce "Çünkü öyle!" dedim. (Gülüyor) Bir bakayım. Evrendeki kara deliklerden geliyor . Bir şekilde bu enerjiyi kontrol altına alıp dağıtabiliyorlar.

D: O halde bir sonraki soru bilim adamlarımızın her zaman merak ettiği bir soru. Kara delikler nelerdir? Bilim adamlarının ne dediğini biliyoruz ama ne diyorlar ?

L: (Duraklat) Bana gösterilen şey şu; evrene bakıyorsun ve onu gezegenler, yıldızlar ve buna benzer şeylerle siyah olarak görüyorsun. Sonra o siyahın bir kumaş ya da herhangi bir şey olduğunu hayal edersiniz. Hepsi sağlam bir şey. Hatta, eğer onu plastik olarak hayal etmek istiyorsanız, ama kozmosu tek bir katı şey olarak hayal etmek istiyorsanız, bu mümkün bile olabilir. Sonra sağdan ve soldan iki parçası birbirine doğru geliyor. (Daha sonra bana gördüklerini bir parça kağıt alıp birbirine geçecek şekilde kenarlarını birbirine doğru kıvrarak gösterdi.) Birbirlerine doğru hareket ettikçe, ortaları bir nevi buruşuyor, bir şey başlıyor dönmeye başlayan enerji. Kara deliğe neden olan da budur. Sanki burada yerin altında basınç nedeniyle hareket eden ve depreme neden olan bir kaya var. Böylece kozmosun enerjileri bir araya gelir ve bir girdaba neden olur... hayır! Bana şunu söylüyorlar, bir girdap değil. Bana bunu baskı olarak düşün diyorlar. Birlikte itilirken bir baskıya neden olurlar ve enerjilerin bu kadar sıkıştırılmasına neden olan da budur. Ve biz de bununla çalışıyoruz, sıkıştırılmış enerji.

D: Bilim insanları karadelikte hiçbir şeyin bulunmadığını söylüyor.

L: Evet, her şeyin içine çekildiğini söylüyorlar. Çok yoğun, aldığım şey buydu. "Baskı, baskı, baskı" diyorlar.

D: Onun içinde hiçbir şeyin var olamayacağını. Ne diyorlar?

L: Sanki orada bir kara delik varmış gibi gösteriyorlar.

(Gülüyor) İçlerinden biri "Bana bakın!" diyor.

Ve içine atlıyor, dışarı atlıyor. İçine atlar, dışarı atlar. İçeri atlıyor ve şöyle diyor: "Hey, yapabilirim! Var olabilirim! Ve onlar bu enerjiyi taşıyabileceğimizi söylüyorlar. Bu yüzden oraya gidiyoruz

Kara Delik Enerjisi

Toprak. Çoğunlukla son insan grubunun aşağıya inip kara delik enerjisini getirmesinden bu yana ne tür etkilerin meydana geldiğini öğreniyoruz. Yani tüm bunları öğreniyoruz ve aynı zamanda kara delik enerjisi de dağıtıyoruz. Sonra geri dönüyoruz ve "İşte şimdi her şey böyle görünüyor" diye rapor ediyoruz. Yani kara delik enerjisiyle var oluyoruz.

D: Ama bilim adamlarımız her şeyin emildiğini ve

hiçbir şey dışarı çıkamaz mı?

L: Evet. Ve bana "Baskı, baskı, baskı, baskı" kelimesini söyleyip duruyorlar. Orada çok fazla baskı var. Biz bu işi yapıyoruz diyorlar. İçeri girip çıkabiliyoruz, içeri girip çıkabiliyoruz. Kara delik enerjisinin bir kısmını yanımızda getiriyoruz. Bir kısmını dağıtıyoruz. Bir kara deliğin tamamını aşağıya indiremedik. Çok fazla olurdu. Bana, üzerinde çalıştığımız şeyin sadece küçük parçalar olduğunu söylüyorlar. Yani bu çok çok güçlü, yoğunlaştırılmış bir enerjidir.

D: Bir şey içeri çekilirse başka bir yerden çıkacağını da duyduk.

L: Beyaz bir delik gibi. Bazı fizikçiler buna böyle diyor, ben

tahmin etmek.

D: Ama diyorlar ki uzay gemileri ya da buna benzer şeyler kara deliğin çekiminden kaçamaz. Onları içine çekecekti.

L: Evet. Ne olacağını öğrenmeye çalışırken, sürekli "Baskı, baskı, baskı" alıyorum. Bana bu alanı gösteriyorlar; baskı, baskı, baskı.

Bizim açıkça enerjiyi idare edebilen ve onunla çalışabilen belirli bir titreşim olduğumuzu söylüyorlar. Ve eğer bir uzay gemisi belli bir titreşime sahip olsaydı, bununla başa çıkabilirdi. Eğer doğru titreşim olsaydı içeri girip çıkabilirdi.

D: Eğer içine çekilirsanız galaksinin başka bir yerine veya başka bir yere çıkacağınız yönündeki teori doğru mu?

L: (Gülüyor) Küçük olanın içine girip çıkan, "Benimle gel" dedi. Sanki havada süzülüyormuşuz gibi. Ve böylece bu çok küçük kara deliğin içindeyiz.

Sadece bir ev kadar büyük ama yine de aynı türden.

enerji. Ve şöyle diyor: "Tamam. İçinde bir şey görüyor musun?" Ben de "Hayır. Hiçbir şey görmüyorum." Tıpkı kozmosa baktığınızda olduğu gibi. Boş ve siyah görünüyor. Ve şöyle diyor: "Tamam. Haydi içeri girelim. Bir şey hissediyor musun?" Ben de "Hayır" diyorum. Ve artık ben de o insanlardan biriyim. Bu yüzden inç kare başına poundu gösteren küçük bir alet çıkardı. Bir basınç göstergesi. O da "Tamam, izle" diyor. Ve basınç o kadar yükselir ki patlar. O da "Baskı, baskı, baskı" dedi. Ve şimdi bunun daha da derinlerine iniyoruz. Sanki düşünüyoruz. Ve öyle görünüyor ki... evrenin iki parçasının nerede bir araya geldiğini biliyor musun? (Önceki örnek.) Kozmosun sadece bazı kısımları bir araya geldi ve onun üstünde, altında ve yanlarında, birlikte itilmiyor. Yani diğer taraftan çıkıyoruz ve hiçbir baskı yok. Yani üstte, altta ve yanlarda. Hepsi aynı. Sanırım yine bir noktaya değinmek için şunu söylüyor: "Baskı, baskı, baskı."

Bu kadar. Bu baskıdır.

D: Ama farklı bir yerden mi çıktınız?

L: Evet, eğer gitmek istersen; ama farklı bir boyuta değil.

Üstte, altta, yanlarda kozmostasınız.

Birlikte itilen yalnızca belirli bir alan var, o da kara delik. Ve olan da budur. Bu kara deliktir.

Ve bana işaret ediyor, "Basınç, baskı, baskı" derken fiziğimizden bahsetmiyor. Atmosfer basıncımız değil, sıvı basıncımız değil. Enerji baskısından bahsediyor. Enerji sadece itiliyor, itiliyor, itiliyor, itiliyor. Ve bunun bir şeyin yoğunlaşması gibi bir şey olmadığını söylüyor. Gazdan, sıvıya, katıya veya buna benzer bir şeye gittiğiniz daha yoğun bir enerji değildir. Bu şekilde daha yoğun değil. Farklı bir fizik. Bu farklı bir – (Duraklat) Sürekli şu sözcükleri alıyorum: "Anlayamıyorum, anlayamıyorum."

En azından birçok farklı enerjinin baskı altında olduğunu anlayabiliyorum. Ama bu, Dünya'daki bir gazı alıp ona basınç uygulamanız ile aynı şey değil. Aldığınızla aynı değil

Kara Delik Enerjisi

bir katıydı ve onu basınçlandırıyor.

D: Fizikle uğraşanların bu konuyla ilgileneceğini düşünüyordum. Yani onların düşündüğü gibi değil mi?

L: Hayır. Bu neredeyse farklı bir basınçlandırma kanunu gibi. Enerjilerin tepki verme şekli budur.

D: Bu yüzden onu kullanabildin, çünkü o farklı bir enerji biçimi. (Evet) Uzun gemileriyle ET'leri düşünüyorum. Kara deliklere nasıl manevra yapacaklarını veya onlardan nasıl uzak duracaklarını biliyorlar. Bu mantıklı olur mu?

L: Bana az önce gösterilen şey, farklı ET'lerin de farklı titreşimlere sahip olduğuydu. Farklı enerjileri var. Ve farklı kara deliklerin farklı basınç miktarları vardır. Yani bana gösteriyorlar... Dur bir dakika! Elbette! Bu mantıklı. İki parçanın bir araya geldiği sırada kozmosun o kısmında mevcut olan enerjilere bağlı olarak bu, onun ne tür bir kara delik olduğuna bağlıdır.

Ne tür enerjiler baskı altındadır? Yani insanlar, farklı ET'ler ve farklı uzay gemileri genellikle biliyor.

" O kara deliğe girebiliyoruz . Biz oraya giremeyiz . "

D: Bazı insanlar bu kara deliklerin portal olduğunu düşünüyor. Bu farklı bir şey mi?

L: Az önce söyledikleri şeydi: "Bir portal bir portaldır."

D: Yani kara delik portal olarak kullanılamaz mı?

L: Az önce aldığım kelimeler şunlardı: "Olağanüstü koşullar altında durumlar." Yani bazen belli ki.

D: Yani her türlü koşulda yaşayabilecek "varlıklar ve ruhlar" olduğunu mu gösteriyor?

L: (Gülüyor) Az önce "Elbette" kelimesini aldım.

D: Çünkü bilim adamlarımız bu kadar yoğun ve ağır bir şeyin içinde hiçbir şeyin yaşayamayacağını düşünüyor.

L: Aslında orada yaşamıyoruz ama siyahlar içinde olabiliriz delikler var ve bunları kullanabiliriz .

D: Peki eviniz olarak gördüğünüz bu gezegen aslında kara deliğin içinde değil mi?

L: Hayır. Onun dışında ama onun enerjisini kullanıyor. Bunun nasıl yapılacağını biliyor. Ve sonra bu enerjiyi alıp evrendeki diğer yerlere onunla yardım ediyorum.

D: Yönlendirilebilir ve nasıl yapılacağını biliyorlar. (Evet) Ve Louise'in yapmasını istedikleri şey de bu, enerjiyi yönlendirmek mi?

L: Evet. Şu anda.

D: Peki Louise Dünya'ya geldiğinde pek çok hayatı olmuş muydu, yoksa bu onun ilki mi?

L: Sürekli duyduğum şey şu: "Birçoğuna damga vuruldu."

Baskı hakkında daha fazla bilgi için Bahçenin Bekçileri ve Ölüm ile Yaşam Arasında kitaplarıma ve bu kitabın başlangıcına bakın.

D: Yani aslında çok fazla hayat yaşamak gerekli değil.

L: Beni kara deliğe götüren adam şöyle dedi: "Eh, HAYIR. Tabii ki değil."

D: Ama bu seferki önemli. Geri göndermek için bilgi topluyor.

L: Evet. Daha önce de yaptığım şey buydu.

D: Aynı bilgiyi birçok kişiden alıyorum; bilgi toplayan ve rapor veren kuruluşlar var.

Sanırım birçoğu aynı görevlere gidiyor.

L: Vay be! Evet. Bu harika.

D: Louise için bu şekilde bilgi almaya devam edebilir miyim, yoksa Louise'in bilinçaltıyla temasa geçmeli miyim?

L: Eğer istersen, her iki taraf için de bu evet.

D: Her iki şekilde de yapabilir miyim? (Evet)

Daha sonra Louise'in yardım istediği fiziksel bir sorunu sordum. Sirtında, kürek kemikleri arasında bir çeşit baskı vardı.

L: Tekrar fiziksel bedenlerin olduğu çekmeceleri görüyorum.

Bir bakayım. Ah tamam. Artık fiziksel bedenimin olduğu yer orası

Kara Delik Enerjisi

– insan vücudum – diğeriyle bağlantıyı hissediyor.

Bu biraz tuhaf. Şu anda çok yakın bir bağlantı içerisinde olduğum için böyle olduğunu söylüyorlar. Fiziksel bedenim, orada olduğum kişiyle olan bu enerjisel bağlantıya tam da bu şekilde tepki veriyor. Tıpkı geçmiş bir yaşamı gördüğünüzde ve duyguları hissettiğinizde olduğu gibi diyorlar. O gezegendeki o kişi olarak bunun gerçekleştiğini görüyorum. Bağlantıyı hissedebiliyorum. Ve bunu fiziksel olarak kalp çakramın arkasında hissediyorum. (Duraklat) Bir şeyleri açıkladıklarını görüyorum ama duyamıyorum. (Duraklat) Tamam. Geçmiş yaşamlar, o yaşamların arasında insan olarak damgalandığım yaşamlar ("ruhsal taraf" dediğim şey), bu da bir yanılsamadır. Yaşadığım gezegenin bir illüzyon olduğu. Kara delik bir illüzyondur.

Yani hayatların arasında hiçbir şey yok.

D: Ama fiziksel bedeni o gezegende onun

geri dönmek?

L: Evet. Ve bu olacak. Ama bu da bir yanılsama.

Her şey. Her şey. Her şey illüzyondur. Yani yaşamlar arasında gördüğümüz şey de bir yanılsamadır.

D: Ama bu insanları rahatlatıyor.

L: Doğru, doğru.

D: Aksi takdirde, gerçek olduğunu düşündüğümüz bir şey olmasaydı zihnimizin çalışması çok zor olurdu. Peki bildiğimiz her şey bir yanılsamaysa, gerçek olan herhangi bir şey var mı? Çünkü gerçekliğimizi yarattığımızı biliyorum. İllüzyonumuzu yaratırız.

L: Sadece bir cevap bekliyordum. Ve bana ne gösterildi

büyük merkezi Güneş'e benziyor.

D: Peki bu gerçek mi?

L: (Gülüyor) Az önce şunu anladım: "Eğer öyle olmasını istiyorsan." (Duraklat)

Bana farklı evrenleri gösteriyorlardı. Özellikle Dünya'yı gördüm. Özellikle - sanırım buna siz diyorsunuz - ana gezegenimi gördüm. Her şeyin tek bir yere doğru çekildiğini gördüm. Sanki büyük merkezi Güneş'in içinde duruyormuşum ve her şey içeri doğru emiliyormuş gibiydi. Peki soru neydi?

D: Büyük merkezi Güneş nedir?

L: Bir şeyden yapılmış olması, her şeyin onun içinde olması. Her şey onun içindedir, çünkü her şey oraya çekilmiştir.

D.Neye benziyor?

L: Bana kremisi, altın sarısı, sarımsı bir ışığın içindeymişsin gibi geliyor ama sanki alevler içindeymişsin gibi bir his var. Alevleri göremezsin. Alevleri hissedemezsin. Ama bunun anlamı bu.

D: Seni etkilemek istemiyorum ama bana söylenen bir şeyi düşünüyorum. Çağlar boyunca, yaratılan her şey Kaynağa geri döner. bu mantıklı mı?

L: Hayır, bana gösterilen bu değil. Bana bir patlama gösterilmiyordu. Bana sembolik olarak konuştuğumuz her şeyin: evimin, Dünya'nın, her ne ise oradan yayıldığı gösteriliyordu. Ve az önce şu sözleri aldım: "Patlama yok, patlama yok."

D: Büyük merkezi Güneş, bazılarının "Kaynak" dediği şeyin eşdeğeri olabilir mi? (Duraklat) Bunun farklı bir isimle aynı şey olduğunu mu düşünüyorsunuz?

L: Diğer insanlar ona Kaynak diyor. Ama ben bunu bir ışık topu olarak görüyorum . Binlerce başka ışık topu görüyorum ve sonra hepsi başka bir yere doğru uçuyor. Sanki Dünya içerideymiş gibi, Kaynaktan yayılıyor. O zaman Kaynak dediğimiz, Kaynak olarak gördüğümüz şey sanki bir başkasından yayılıyormuş gibi görünür.

D: Yani tek bir tane olduğunu düşünerek onu sınırlıyoruz öyle mi?

Doğru. Ve şunu duyuyorum, devam ediyor, devam ediyor.

Ve bu enerji herkes tarafından kullanılmak üzere oradadır.

Daha sonra amacını ve hayatında ne yapması gerektiğini sordum. Bu onun sorularından biriydi.

L: Bana kendi gezegenim Dünya üzerinde veya o gezegende başka bir yere gidip geldiğimi gösteriyorlar. Ama istemedim

Kara Delik Enerjisi

Bu dünyadaki amacımı biliyorum. Dünyadaki amacımı bilmek istedim. Bu dünya.

Evet. Diğer şeyler ilginç ama yaşamak zorundayız şu anda burada, fiziksel olarak.

L: Aldığım sözler şu: "Sadece devam et." Ve her zaman sezgilere göre hareket ettiğimi hissediyorum. Her zaman oraya buraya yönlendiriliyorum. Sezgiye dikkat etmek.

Louise'in yaklaşık 20 yıl önce yaşadığı sıra dışı bir deneyimle ilgili bir sorusu vardı. Gece oldu ve içinde bir delik bulunan metal bir ızgara topunun çalıştığını gördü ve içine girdi.

L: Eve gidiyordum. Bana şunu söylemek istiyorlar ki, o sırada insan bilinçaltımın bir kısmı benim kim olduğumun ve nereden geldiğimin farkına varmaya başlıyordu. Ve her gece geri dönüp öğreniyordum. Şu anda olan budur. Bundan sonra da böyle devam edecek. Bana o noktaya kadar aslında kara delik enerjisini Dünya'ya getirmediğimi gösteriyorlar. Buraya gelmiştim, büyümüştüm, Dünya'ya alışmıştım, sonra hazırdım. Bu yaklaşık 40 yaşımıydı. Ve her gece ileri geri gidiyordum. Sadece nereden geldiğimi hatırlatıyordum. Dünyaya ne için geldiğimi. Ve sonunda, "Şimdi bunu dünyaya getirin" dediler. Artık geceleri her yere giderim. Bakalım top ne anlama geliyordu? "Sonra ortadan kayboldu değil mi?" dediler. Evet. Ondan sonra bir daha hiç görmedim. Bu bana, ben hazır olana kadar her şeyin harekete geçmesini engelleyen şeyin etrafımdaki bir enerji olduğunu gösteriyordu. Ve delik bundan kurtulmayı simgeliyordu. Daha sonra yukarı çıkıp bilgi alıyoruz. Ve sonra hazırdım. Peki, Tanrı aşkına!

ONİKİNCİ BÖLÜM

YERALTI

İkinci Kitapta yeraltı şehirleri hakkında yazmıştım , dolayısıyla bu fikir yeni değil. Yeraltında yaşayan insanlarla ilgili pek çok mitoloji ve efsane vardır ve ben her zaman efsanelerin bir miktar gerçeğe dayandığına inanırım. Çoğu zaman, onları yeniden canlandıran veya koruyan kültürlere uyacak şekilde yıllar içinde işlendi ve değiştirildi, ancak bana kökenlerinin (ne kadar belirsiz olursa olsun) gerçek olaylara dayandığı söylendi. Ancak bu oturumda anlatılan hikaye farklı bir versiyondur.

Marian buluttan indiğinde kendini içinde bulduğu manzara onu rahatsız etti. Karanlık bir ormanın başlangıcındaki kocaman bir meşe ağacının önünde duruyordu. Orman, onu sudan ayıran sadece küçük bir kum parçasıyla okyanusun kenarına kadar geliyordu. Zemin aşınmış ya da deniz tarafından ağaçlara tecavüz edecek kadar alınmış.

Ağaçlar çok büyük ve çok yaşlıydı, siyah kabukları ve boğumlu budaklar vardı, yaprakları Dünya'da görülen hiçbir şeye benzemeyecek şekilde küçük ve dardı. Bu onu rahatsız eden şeylerden biriydi. Bu garip ve uğursuz ağaçlardan o kadar çok vardı ki, ormandaki ışığı engelliyorlardı. "Orman soğuk. Bu kadar soğuk olmamalı. Kötü hissettirmiyor ama doğru da hissettirmiyor. Denge doğru değil ya da... bir şeyler doğru değil." Sonra bir açıklama geldi: "Ah! Hiçbir yaratık yok!

Ses yok! Hiçbir şey yok!"

Kendisinin bir yay, bıçak ve bir sadak dolusu ok taşıyan, kürk giymiş, kızıl saçlı bir genç adam olduğunu keşfetti. Normalde bunları hayvan avlamak için kullanırdı ama "Başka bir şey için avlanıyorum" dedi. Bu yabancı ormanda bulunması gereken bir şey. Ağaçlar birbirine çok yakın büyümüş, ışığı kesen doğal bir gölgelik oluşturmuş ve bir tünel (ya da

Yeraltı

kendi tanımladığı şekliyle: bir mağara). “Bu mağaranın sonunda olması gereken bir şey arıyorum. Orman, büyüme şekli nedeniyle bir mağara oluşturuyor.”

D: Daha önce bu kısma gittiniz mi? (Hayır) Ama var

Aradığın bir şey mi?

M: Umarım.

D: Eğer bu kısma hiç gitmediysen orada olduğunu nereden biliyorsun? önce?

M: Bilmiyorum, bu yüzden arıyorum.

Tek başına inançla gidiyordu çünkü aradığı bu şey hakkında bilmesinin tek yolu hikayelerden, insanların ona anlattığı masallardandı. Bildiği kadarıyla halkından hiçbiri onu aramamış ya da bulmaya çalışmamıştı. Bu yüzden neden onu aramaya ihtiyaç duyduğunu merak ediyordum. “Bir nedeni var: buna ihtiyaç var. Nedenini bilmiyorum. Bir şeyin cevabını taşıyor.”

D: Sizin için mi, yoksa insanların için mi bir cevap?

M: Bu tamamı için. Kendini aramıyorsun.

D: Sadece kendin için bir şey arıyor olsaydın bu bencillik olur muydu?

M: Evet! (Bu fikir karşısında şaşırmış görünüyordu.)

D: Bu şey hakkında duyduğun hikayeler neler?

M: Sadece burada olduğunu. Onu bir mağaranın sonunda bulacaksınız.

Cevapları barındırıyor. Hayatta kalmak, devam etmek için gerekenlere sahiptir. Bu mağarada bir yerlerde.

D: Bir nesne mi yoksa ne?

M: Hayır. Daha çok bir varoluşa benziyor. Açıklaması zor. Aslında bir biçim almaz ama yine de birçok biçim alabilir. Hikayeler yalnızca içerdiği şeylerden ve yanıt fikrinden bahseder. Bir hediye. Bunu nasıl açıklayacağımı bilmiyorum.

D: Zaman diliminizde yardıma ihtiyaç duyduğunuz bir şeyler oluyor mu? ve cevaplar?

M: Beklenen değişiklikler var, büyük değişiklikler. Değişiklikler

hem yaratır hem de yok eder. Tüm halklar, birçok yer. Sanki Dünya kendi üzerine dönecek ve siz yeniden başlayacaksınız. Beklenen bir şey ama dalgaların nasıl aşılabacağına veya nasıl devam edileceğine dair bilgi kayboldu.

D: Hikayeler sana onun geleceğini mi söylüyor? (Evet) Şu anda bir şey oluyor mu? Herhangi bir işaret var mı?

M: Yaşadığım yerde değil ama geleceğini biliyoruz.

D: Ama gelecekte uzun bir zaman olabilir, değil mi?

M: Düşündüğümüzden daha yakın. Okuyun, görün, dinleyin.

İşaretleri duyuyorsunuz. Sen izle. Her şey size gösteriyor ki, yeterince dikkatli dinlerseniz duyabilirsiniz.

D: Eğer bunları biliyorsanız, insanların doğayla çok uyumlu olması gerekir.

M: Bu sadece öğrenme şeklinizdir. Başka türlü öğrenilemez. Yapmalısın. Eğer görmezden gelerseniz, sonunda... yok olursunuz!

Ona halkının yaşadığı yeri sordum. Sayıları çok değişti ve ormanın yakınındaki yapılarda yaşıyorlardı. "Ormanın bir parçası olarak yapılmışlar. Uzakta baktığınızda onları ormandan ayırt edemezsiniz. Birbirine karışıp gizleniyorlar." Her ne kadar ormana aşına olsa da yolculuk yaptığı kısım çok farklıydı ve evinden çok uzaktı.

Aradığını bulup bulmadığını görmek için ormanın (ya da mağaranın, gölgeyiğin) içinden geçene kadar onu ileri götürdüm. Bunu anlatmakta zorluk çekiyordu. "Bunun bir biçimi yok. Çok parlak. Biçim değiştirir. Sağlam değil. Neredeyse sıvı gibi ama sıvı değil. Çok çok beyaz! Hiç böyle bir şey görmemiştim.

Bazen yaşlı bir adama benziyor, sonra hareket ediyor, yer değiştiriyor veya değişiyor ve başka bir şeye benziyor. Ama formların hiçbiri sağlam değil!"

D: Bu varlığı nerede buldun?

M: Mağaranın en sonunda. Burası çok geniş, çok büyük. Geçit gibi değil. Karanlık değil. ben yürüdüm

Yeraltı

mağaranın kenarındaydı ve açıklıkta bir parıltı görebiliyordum.
Çok şaşırmıştım.

D: Bu varlıkla konuşabiliyor musun?

M: Evet ve hayır. Benim seninle konuşacağım gibi değil ama onun benimle konuşacağı gibi. Ağaçların sesini duyduğunuzda ya da rüzgarı dinlediğinizle aynı. Bir başkasıyla konuştuğunuz zamankiyle aynı değil. – Bana kendisinden küçük bir parça verdi. (Anlayamadım.) Elime sığıyor. Ondan küçük bir parça. Onu geri almalıyım. Sanki suyunuz varmış ve bir kepçe alıp birazını çıkarmışsınız gibi olurdu. Ama o sıvı değil. Su hissi vermiyor . (Bunu tanımlayabileceği en iyi yol buydu.)

D: Parça neye benziyor?

M: Çok güzel ama sadece... parlak! Tıpkı sarı gibi,
Beyaz ışık. (Gülmek)

D: Farklı! Ama konuşmak istediğin bir şey yok muydu ona mı?

M: İşte bu. Geri aldığım şey bu.

D: Sana hiçbir cevap vermedi mi?

M: Evet, bana tüm cevapları verdi! Onlar benim elimde!
(Gülüyor) Onu geri alacağım. Bu bizi güvende tutacak; bu devam etmemizi sağlayacaktır. Zemin kapanacak ve kapanması gerekiyor.

O zaman adam evine dönme zamanının geldiğini anladı. Elinde sadece tuhaf bir ışık parçası taşıyordu. "Soğuk değil. Sıcak değil. Bu alışılmadık bir duygu. Bu iyi bir duygu. Ağır değil ama orada olduğunu biliyorum. Sanki elimin bir parçası ama yine de ondan ayrılmış gibi." Evine geri dönmesi için zamanı hızlandırdım.

M: Çok az zamanımız var. - Başlıyor. Bunun içeri girmesi gerekiyor merkez.

D: Ne başlıyor?

M: Değişim, Dünya... takla! Dünya yukarıya çıkıyor ve katlanıyor.
Bu bir koza yapmak gibidir.

D:Ne görüyorsun?

M: Dünya yükseliyor ve katlanıyor! Bu parçanın köyün merkezinde olması gerekiyor. Evlerin ortasında olması gerekiyor. Ve tutacak. Herkesi güvende tutacak.

D: Bunun bir koza gibi olduğunu söyledin, sanki Dünya katlanıyormuş gibi. Kir mi, su mu, ne gibi bir şey mi demek istiyorsun?

M: Esas olarak kir. İçinde ağaçlar var ama o Dünya. İçi boş bir kabuğu bu şekilde yaparsınız, ama çok kalın, çok büyük.

D: Bunun olacağını görüyor musun?

M: Yapıldığını görüyorum.

D: Bunu görmenin korkutucu olacağını düşünürdüm.

M: Hayır, bunun olması gerektiği öğretili. Hayatta kalmamızı sağlayacak parçaya ihtiyaç vardı. Biz geri dönene kadar çok zaman geçecek.

D: Peki ne yapıyorsun? Bekle ve izle?

M: Yapabileceğin tek şey bu.

D: Bunun zihinsel bir resmini oluşturmaya çalışıyorum çünkü göremiyorum. Yani sanki ormanın üzerinden kir mi geliyor?

M: Denizdeyken dalgalar yükseldiğinde de aynı şey olur. Kir, dalga gibi yükseliyor ama parça nedeniyle ortasına inmiyor. Bitiyor.

D: Yani senin küçük alanın ortasında bir oyuk gibi. (Evet)
Ağaçlar da orada mı?

M: Bazıları, hepsi değil.

D: Koza gibi olduğunu söylemiştin. Sadece geçiyor.

M: Evet. Aşağı iniyor. Aşağı inmesi gerekiyor. Bir kozanın bir şeyin içine inmesi gibi, bütünü de Dünya'ya iner.

Yüzeyde birçok değişiklik olacak. Bu koza yere inecek . Derin, etkilenmeyecek.

D: Peki bunların hepsi senin halkın mı?

M: Evde olanların hepsi. Pek çok kişi bunu başaramadı
Ne yazık ki.

Her ne kadar bana çok tuhaf gelse de her şeyin mümkün olduğunu düşünüyorum.

Yeraltı

- M: Artık hayatta kalmanın tek yolu bu .
- D: İçeride nefes alabiliyor musun?
- M: Evet. Köyün büyüklüğünde. Bu alanın büyüklüğüdür.
- D: Görebiliyor musun?
- M: Parça yüzünden evet.
- D: Yaşamaya devam edebiliyor musun?
- M: Evet. Uzun süre burada yaşayacaklar. Çok olacak,
onlar geri dönene kadar uzun yıllar geçti.
- D: Neden orada bu kadar uzun süre kalmak zorundasın?
- M: Bir ağacın büyümesi ne kadar sürer? Giden şey gitti.
Hemen geri gelmesi mümkün değil. Bazı eski yöntemleri yeniden
öğrenmeleri ve öğretileri sürdürmeleri gerekecek. Ve zamanı
geldiğinde yüzeye geri dönecekler.
- D: Aşağıda yiyecek bir şeyler bulabilir misin?
- M: Yerin altında yenecek çok şey var. Ayrıca buna sahibiz
büyüyecek tohumlar.
- D: Bu kozanın dışına çıkabiliyor musun?
- M: Evet açılıyor. Geniş odalar var.
- D: Acaba bu odaları oraya kim koydu?
- M: Dünya. Dünya'da girebileceğiniz büyük delikler var. Küçük göller var.
Dünyanın birçok sırrı, birçok varlığı, yaratıkları var. Ağaçları dinlemek,
kayaları duymak ve diğer canlılarla konuşmakla aynı şey.
- Dünya aynı. Bizim için hazırды; sadece buna hazır olmamız gerekiyordu.
- D: Yani orada da yaratıklar mı var?
- M: Pek çok. Bazılarını daha önce görmedik.
- D: Oraya nasıl indiklerini merak ediyorum.
- M: Aynı bizim yaptığımız gibi.

Bu giderek daha çok İkinci Kitapta anlatılan yeraltı şehrine
benziyordu . O kitapta, bu şehirlerden çoğunun yeraltında bugün hala
var olduğu söyleniyor. Bunlar minyatür bir güneşle aydınlatılıyordu ve
ayrıca birçok hayvan (bazıları bilinmiyor) ve su da vardı.

D: Başkaları var mı?

M: Olacak. Bilgi sahibi olan başkaları da var.

D: Yüzeye dönme zamanının ne zaman geldiğini bilecek misiniz?

M: Ah, evet. Dünya anlatacak. – Bu daha önce de oldu.

Masallara göre bundan önce de bir dünya vardı. Gerekliği gibi büyümedi. Ve böylece Dünya yapması gerekeni yaptı. Hâlâ duyabilen ve dinleyebilenler ne yapacaklarını biliyorlardı. Yapamayanlar götürüldü.

D: Bu sefer olmasının bir nedeni var mıydı?

M: Geçen seferkinin aynısı için; yanlış yönde birbirleriyle çalışmayan çok fazla kişi vardı.

D: Yani Dünya kendi başının çaresine bu şekilde mi bakıyor? (Evet güzel, orada uzun süre mi kalacaksın?

M: Muhtemelen bir daha asla telafi edemeyeceğim.

Bu uzun zaman alabilir ve bir gün muhtemelen bir sonraki gün gibi geçebilir. Bu yüzden onu hayatının son gününe götürmeye ve başına ne geldiğini görmeye karar verdim. "Yuvarlak bir kemerli yol görüyorum. İçinden su akıyor. Düştüm. Bir şey çarptı. Ben yaşlıydım. Bu yüzden düştüm. Bacaklarım eskisi gibi çalışmıyor."

D: Ama sizin insanların orada yaşayıp kendi başlarının çaresine bakabildiler mi?

M: Ah, evet. İyi iş çıkardılar. İyi anlaşıyorlar . Onlar tutacak Yukarı.

D: Başkalarını gördün mü?

M: Bir süre önce deliklerin birinden gelen bir grup vardı. Bunu başarmışlardı. Kısa bir süreliğine buradaydılar ve geri döndüler. Gençler gidip ziyaret edecek ve görecekler. Ben hiç gitmedim. Bu yer altı mekanının başka bir bölümündeler.

D: Peki yüzeyden ayrılmaktan çekinmedin mi?

M: Hayır, bazen daha zor oluyor. Küçükler dışarıyı hatırlamazlar. Evet. Çok küçüktüler. Bu varlıklar devam edecek.

Yeraltı

Hayatta kalacaklar.

Artık adamın hayatı boyunca bize veremediği bazı cevapları almak için bilinçaltını harekete geçirmenin zamanı gelmişti. Her zaman bilinçaltının neden konuya o özel yaşamı göstermeyi seçtiğini sorarım.

M: Aynısı. Aynı ders. Devam etmesi gereken öğretiler var. Aktarılması gereken dersler var.

Bu hayat tamamen işe yaramaz değil. Aynı paralel.

D: Paralellik derken onun yaşadığı hayatı mı düşünüyorsun? şimdi aynı koşullar mı olacak?

M: Evet ve hayır. O zamanlar yaşadıklarıyla tam olarak aynı değil. Şu anda, hazırladığı şeyle aynı. Pek çok değişiklik geliyor. Aktarılması gereken, kaybolan parçalar var.

Öğretiler. Nasıl konuşulur, nasıl konuşulur; Dünya ile nasıl çalışılacağı. Nasıl anlaşılır ve hatırlanır? Yaprakların ve ağaçların sesi nasıl dinlenir? Hayvanların, rüzgarların sana söylediklerini nasıl duyacaksın? Bunların hepsi dışarıda. Bunların hepsi gerçek ve o bunu nasıl yapacağını biliyor.

D: Ama biliyorsunuz, telaşlı modern toplumumuzda bu kaybolup gidiyor ve bir kenara itiliyor. (Evet) İnsanlar buna dikkat etmiyor.

M: Veya bunu yaparlarsa deli oldukları söyleniyor.

D: Ama bir şeyler olacağını ve bu şeylerin kaybolacağını mı düşünüyorsun?

M: Onlar zaten kayboluyorlar. Sadece insanlar aracılığıyla değil; enerji, zaman ve uzay aracılığıyla. Bu şeylere sahip çıkılması gerekiyor. Onlar bu gezegenin bir parçası. Yaklaşan birçok Dünya değişikliği var, ancak sorun bu değil. Endişe, insanlığın getirdiği değişikliklerdir; asıl tehlike burada yatmaktadır. İnsanlık bir bütün olarak denge bilgisini yok ediyor; doğa ile kendisi arasında denge kurma yeteneği. Çok yıkıcı bir güç ve enerjidir.

Ve aslında insanlığın varlığını tehdit edecek.

D: Bunun Marian'ın şimdiki yaşamıyla ne ilgisi var?

M: Herkes kendi rolünü oynuyor. Bu gezegendeki her varlığın benzersiz bir rolü vardır. Kendisinininkini bulması gerekiyor. Ne olduğunu biliyor ama bundan şüphe ediyor. Şu anda bunu ona açıklayamam. Onu bulması gerekiyor. Eğer yavaşlar ve dinlerse kapıyı açacak anahtarı bulacaktır.

Onun anlattığı yeraltı varlığı hakkında daha fazla bilgi edinmek istedim. Benzerdi ama diğer insanların bu yerle ilgili hikayelerinden farklıydı. Bana bu şehirlerin var olduğu ve insanların eninde sonunda onlara dair kanıtlar bulacağı söylendi.

D: Bu yer altı mekanıyla ilgili başka hikayeler de duymuştum ama yerin altına gömüldüğü bir yer hiç duymadım.

M: Herkes farklı bir şekilde girdi.

D: O halde bu gerçek bir fiziksel olay mıydı? (Evet) Oraya götürdüğü parlayan parça neydi o?

M: Bu, bu gezegenin Koruyucularından biri olan bir varlığın parçasıydı. Çok var. Bu ona en yakın olardı.

D: Bu parçanın ışık gibi olduğunu söyledi.

M: İşin içinde daha pek çok şey vardı ama parıltı bir parçası.

D: Ayrıca yerin altına girince orada bir ışık yarattı, görsünler diye. (Evet) Ama yere batarken tüm grubu koruyabilecekmiş gibi görünüyordu. (Evet) Bu yüzden çok güçlüydü.

M: Çok öyle. Bu olmak zorunda. Bunun, Dünyanın koruyucusunun bir parçası olduğunu, dolayısıyla Dünya ile iletişim kurabildiğini, çünkü onun bir parçası olduğunu hatırlamanız gerekir. Tıpkı elinizin istediğinizi yapacağı gibi. Eğer onun bir parçası olsaydınız, Dünya ondan istediğinizi yapmaz mıydı?

D: Anlıyorum. Böylece kozayı oluşturabildi ve tüm bu grubun güvenli bir şekilde Dünya'ya inmesini sağladı.

Yeraltı

Hopi Kızılderililerinin efsaneleri, şimdiki dünyamızın Dördüncü Dünya olarak adlandırıldığını söylüyor. Diğer üç dünyanın esas olarak insanların yolsuzlukları, açgözlülükleri ve doğaya isyanları nedeniyle yok edildiğine inanıyorlar. Birinci Dünya, büyük depremler sonucu toprakların batması ve toprakların ayrılmasıyla yıkıldı. İkinci Dünya, büyük Buzul Çağı'nın donmasıyla yok oldu. Üçüncü Dünya, günümüzde gördüğümüzden çok daha yüksek bir teknoloji dünyasıydı. Büyük Tufan'da yıkılmış ve peygamberlerin sözünü dinleyen kavimler yeraltındaki güvenli yerlere yönlendirilmişlerdir. Dördüncü Dünya hazır olduğunda birçoğu yeraltındaki evlerinden çıkıp yüzeye yerleştiler. Onlara Dördüncü Dünyanın yıkım dünyası olacağı ve ardından Beşinci Dünya barışının başlangıcı olacağı söylendi. Bu sonuncusu, bu kitapta ve İkinci Kitapta incelenen Yeni Dünya'ya çok benziyor .

Bu oturma aynı zamanda Dünya'da olmasa da yeraltında bir yerde gerçekleşti. Joan buluttan indiğinde kendini garip, çorak, yabancı bir manzarada buldu. Çok kırmızı bir kabuk, bitki örtüsü yok. Kırmızı, sivri uçlu, sert görünümlü dağlar. Daha sonra neye benzediğini görmek için kendisine bakmasını istedim. Ayaklarına baktığında bunu korkutucu olmaktan çok merak uyandırıcı buldu ve şöyle dedi: "Bulabildiğim en yakın tanım kuşa benzer. Belki turna ayağının ya da aynak ayağının pençeleriyle, daha çok üç uçlu bir pençeye benziyor. Gümüş rengine doğru daha çok yarı saydam bir bejdirler. Gördüğüm manzaranın tam tersi." Daha sonra vücudunu anlattı. "Uzun bacaklar. İnce. Daha iyi bir kelime olmadığı için cılız. Öyle görünüyor ki bulabildiğim tek açıklama, vücudun daha çok kapsül benzeri bir tanımı. Kuş benzeri hareketsiz, daha çok gözyaşı damlası şeklindeki gövde. Küçük bir boynum var. Uzantıların çoğu daha çok kanatlara benziyor ve

sonra ayaklarıma benzemek yerine uzaylı görünümlü ellere dönüşüyorlar. Daha çok, ucunda daha büyük eller olan ince kollara benziyor. Altı parmak, başparmağı sayar. Yüzümün, kafamın kuşa benzeyeceğini düşünmüştüm ama daha çok aslana benziyor. Belki daha çok kediye benzer. Ve omuz hizasında siyah saçlarım var.” Farklı türlerin bir kombinasyonu gibi geliyordu ama kesinlikle yabancıydı. Sanırım kediye ya da kuşa benzemesi için hiçbir neden yok. Diğer dünyalarda sanırım her şeyin herhangi bir kombinasyonu olabilirsiniz. Burada normal olan orada anormal olabilir. Bu yüzden bana verilen açıklamaya uyuyorum ve soru sormaya devam ediyorum.

“Artık kırmızı yerin bir karakol olduğunu anlıyorum. Burada çok daha fazlası var, her türden varlık. Burada bir şeyler deniyoruz. Bir çeşit enerjiyle çalışıyoruz. Bunu nerede yapacağımı görmeye çalışıyorum.

Bir yapının içinde mi olacağım, yoksa yüzeyde açıkta bir şeyler mi yapacağım. Şimdi merdivenlerden aşağı, bu kırmızı yerin yüzeyinin altında devasa - 'şehir' diyebilirsiniz ama - medeniyet yerleşimlerinin bulunduğu bir yer altı tesisine doğru yürüdüğümü görüyorum. Bu yeraltı mağarasında üzerinde çalıştığımız bir şey var, her ne kadar daha modern, daha gelişmiş olsa da. Bir tür deney üzerinde birlikte çalışıyoruz; enerjiyi 'dönüştürmek' demek istiyorum.

Enerjiyi Evrenin diğer alanlarında da faydalı olacak şekilde uyarlamaya çalışıyoruz. Bu yüzden burada her türden varlık var. Hepimizin yararına olacak bir şey üzerinde birlikte çalışıyoruz. Evrenin kendi alanlarındaki her biri bu bilgiyi ve/veya enerjiyi faydalı bir şekilde öğrenebilecek ve uygulayabilecektir. Bunun Evrenin enerjisini daha faydalı ve daha faydacı hale getirmek için olup olmadığını bilmiyorum. Faydalı olacak yeni bir şey üzerinde çalışmak. Kesinlikle olumlu şeyler için kullanılacak.”

Yeraltı

D: Deney bununla ilgiliydi.

Evet. Enerjileri Evrene fayda sağlamak için farklı, yeni yollarla kullanmakla ilgilidir. Bu benim işim.

D: Bu yer altı yerinde mi yaşıyorsunuz?

J: Şu anda orada yaşıyorum. Burada deneyi yapan bizler, hepimiz yeraltında yaşıyoruz.

D: Ama bunu süreç boyunca alan diğer varlıklardır. Evren?

Evet. Gitmem. Onları dışarı gönderiyorum. Burada aynı proje üzerinde çalışan birçok farklı form var.

D: Bu enerjinin gezegende kullanılıp kullanılmayacağını biliyor musun? Toprak?

J: Evet, eninde sonunda orada kullanılacak.

D: Bulunduğunuz yerin Dünya'nın bulunduğu Evren'de olup olmadığından emin değildim.

J: Evet, aynı Evrendeyiz. Dünya'da kullanılacak sonunda.

D: Ne için kullanılacak?

J: Orada bir blokaj yaşıyorum. Bir değil birden fazla uygulama yapılabilir. Bunu yeni alanlara geri götüren kişi belirleyecek. Bir şekilde geri almak, yerlerimizde kullanmak için değiştiriyoruz. Ancak bir yapıda kullanılmayacak.

Pek çok farklı yerde, pek çok farklı kullanım için faydalı bir şekilde kullanılacak olan daha fazla bedava enerji olacak.

Joan'ı önemli bir güne kaydırdım. Belirli bir şeyi bulmakta zorluk çekiyordu. Bir sisin içine girip çıkmak gibiydi. "Biraz netlik kazanmaya çalışıyordum. Şu anda projenin yapabileceğim en önemli şey olduğunu görüyorum."

Joan'ı o hayatla bağlantılı hiçbir şeye yönlendiremeyeceğim açıkça ortaya çıktı. Bu yüzden onun gördüğü bu yaşamla ilgili soruları yanıtlamak için bilinçaltını ortaya çıkarmaya karar verdim. "Neden Joan'ın görmesi için o hayatı seçtin?"

J: Enerjiyle çalıştığını anlaması gerekiyor. Bunu bir düzeyde biliyor ama şu ana kadar anladığından çok daha fazla enerji yeteneğine sahip olduğunu anlaması gerekiyor.

Beni görmeye gelen birçok kişi gibi Joan da Reiki ile çalışıyordu ve bu tür enerji şifasını insanlara yardım etmek için kullanıyordu. Deneklerimin çoğunun ya zaten şifacı olduğu ya da şifacı olmak istediği şaşırtıcı. Birçoğuna şifa çalışmalarında enerji kullanımını geliştirmeleri gerektiği söyleniyor. Joan'a bu tür işleri yapmaya devam etmesi gerektiği söylendi ama bu yeterli değildi. Pek çok kişi için olduğu gibi "onların" onun için de daha büyük planları vardı.

J: Bu yeni aşamada enerjiyi gönderilmesi, güçlenmesi, dengelenmesi gereken yerlere göndermeye daha fazla odaklanması gerekiyor. Şu anda, Dünya'nın enerjisini değiştirmesine ve dönüştürmesine yardım etmek için burada. O ve diğer pek çok kişi, özellikle Dünyanın yararına enerjiyi topralamak, dengelemek ve paylaşmak için buradalar. Her şey birbirine bağlıdır. Her şey diğer her şeyi etkiler.

D: "Yeni aşama" dediniz. Bununla ne demek istedin?

J: Çok fazla değişim oluyor, çok fazla dönüşüm oluyor, enerjilerde çok fazla artış oluyor, çok fazla kafa karışıklığı oluyor. Bu amaçla burada olanların dengelenmesine ve yükseltilmesine yardımcı olmasına ihtiyaç vardır. Şu andaki asıl amacı bu. Ve ayrıca kim olduklarının farkında olmayan insanların açılmasına yardımcı olmak için bilgiyi paylaşmak. Kendini sınırlıyor. O yeni bir aşamaya giriyor ve diğerlerinin yaratılışın genişliğine dair farkındalıklarının yeni aşamalarına girmelerine yardımcı olmak için burada.

D: Joan, bilinçli durumdayken şu kelimeleri duymaya devam ettiğini veya "Enerjiyi demirleyin" ifadesini gördüğünü söyledi. Bunun ne anlama geldiğini ona söyleyebilir misin?

Evet. O bu amaçla burada. O, demir atmak için burada

Yeraltı

yeni enerji geliyor. Onu tutmak, taşımak ve daha önce tanıtılmadığı yerlere tanıtmak.

D: Onu nasıl tanıtmasını istersin?

J: Sadece tutma, sabitleme, tanıma gibi zihinsel niyetlerle. O, tanıtım için bir antendir. O ve diğerleri aracılığıyla Dünya'ya geliyor ve oradan çıkıyor. Ve amacının farkındalığı, niyetinin daha güçlü, daha kapsamlı ve daha yararlı olmasına yardımcı olacaktır.

D: Tüm bu bilgiyi ve bilgiyi alan bu kişi, bu diğer gezegendeki varlık, aldıklarından faydalanabiliyor mu?

J: Bilginin, enformasyonun ve yeni enerjinin geldiği yer burasıdır. Deney. Ona ve bu amaç için burada bulunan diğerlerine bir radyo dalgası, mikrodalga veya manyetik dalga gibi gönderiliyor. Alıcı olarak hareket etmek için bu zamanda buraya gelenler. (Duyulandı.) Bir sevgi enerjisi. Bu zamanda ve bu alana gelen Yaratıcı enerjiyi dönüştüren, yükselten ve genişleten güçlü ama sevgi dolu enerji.

Duygusaldır çünkü eskiden olduğu kişiyle bağlantı kurmaktadır ve bu enerji üzerinde çalışmaktadır. Ve neden bu şekilde hissettiğine dair bilgi ve farkındalık onu etkiliyor. Bu sevgi ve şifa derinliğiyle yalnızca ara sıra temasa geçmiştir ve bu duyguya neden olmaktadır.

D: Geçmiş bir yaşamı mı görüyordu?

J: Bu paralel bir hayat. Aynı anda aynı anda oluyor zaman.

D: Ben de öyle düşünüyordum. Eğer enerjiyle deney yapıyorlarsa ve Dünya bunu şu anda alıyorsa, bunun aynı anda gerçekleşmesi gerekir.

J: Evet, aynı anda devam ediyor. Ama aynı zamanda başka bölgelere de ışınlanıyor. O bunu burada alıyor ve başka yerlerde de almaya hazır olan başkaları bunu alıyor. Sadece uygun olduğu yere gidiyor.

D: Yani hem üzerinde çalışıyor, hem gönderiyor, hem de alıyor

aynı anda çünkü her şey aynı anda oluyor.

J: Evet, bu doğru.

D: Ama bu noktaya gelebilmesi için normal bir hayat yaşaması gerekiyordu, değil mi?

J: Evet, öyle yaptı. Bu noktaya gelmesi gerekiyordu. Fiziksel yaşamın anlaşılması onun öğrenmesi gereken bazı şeyleri anlamasına yardımcı oldu ve kendisini açması gereken bilgilere yönlendirdi. Reiki onun sevgi enerjisine geri temasının bir parçasıydı çünkü bu, Yaratıcı olan Evrenin şifa enerjisinin bir parçasıdır. Bu onu halletmenin başka bir yolu. Bu onu deneyimlemenin başka bir yoludur. Enerjiyi kanalize etmenin başka bir yolu. Enerjiyi dönüştürmenin başka bir yolu. Bu, eğer kendisi kullanmayı seçerse, bunu başka birine rehberlik sistemi olarak kullanmasını sağlamanın başka bir yoludur. Bu adımı anlayabilmek için öğrenmesi gereken bir şeydi bu. O, anten olmak için çifte vizyon olarak buradadır ve onu da göndermektedir. Bu Dünyadaki ve Evrendeki birçok varlık gibi, enerjiyi daha yüksek bir seviyeye çıkarmak için nasıl kullanacağını öğrenmek için buradadır. Ellerinden geldiğince yardım etmek. Ve onun bu yaşamda yaptığı şey budur.

Bu daha önce bahsettiğim ikinci dalga bireydir. Enerji kanalları veya antenleri olarak hareket etmesi gerekenler. Temel amaçları enerjiyi başkaları tarafından kullanılmak üzere Dünya'ya yönlendirmektir. Elbette bu insanların hiçbiri bilinçli olarak misyonlarının farkında değil.

Yeraltı

YENİ DÜNYA & GİZLİ ŞEHİR

Anita'nın oturumu belirsizdi. Kafa karıştırıcı, rüya gibi bir niteliği vardı. Görünüşe göre vücudunun üzerinde çalışıldığı bir tür gemideydi. Bilinçaltını öne çıkardığımda daha fazla bilgi edindik. İki farklı yerde olmayı karıştırdığını ve örtüşüklerini söyledi. Vücudunu iyileştirdikleri ve bazı onarımlar yaptıkları bir ana gemide olduğunu açıkladı.

Daha sonra Dünya'nın içine alındı. Onu neden oraya götürdüklerini bilmek istedim .

C: Onun orada olduğunu ve neler olduğunu bilmesini sağlamak için.

Oraya birçok kez gitti. Burası bir yer... bir çeşit koruma. Orada birçok hayvan var ve burası aynı zamanda değişim anında insanların götürüleceği bir yer olacak. Dünyadaki yıkıma ve insanın yol açtığı hastalıklara karşı korunmak için.

D: Hastalık dünyanın içine ulaşamıyor mu? (HAYIR)

Bir adam gördü ve onunla konuştu; tanıdığı biri gibi görünüyordu. Ayrıca girdap olduğunu düşündüğü parlak bir şey gördü. Bize bunun bir portal olduğu söylendi ve adam bu şekilde seyahat etti. Adam çeşitli dünya liderleriyle konuştuğunu ama onların dinlemediğini söyledi.

D: Bilinçli olarak mı?

C: Bazıları bilinçli olarak. Ama onların kendi gündemleri var.

D: Onlarla kim iletişime geçiyor?

C: Farklı varlıklar. Farklı gruplar.

D: Bir lider bilinçli olarak onlarla iletişime geçse ne düşünürdü merak ediyorum.

C: Bazı liderler biz üstün varlıkların ve ne olduğunun oldukça farkındadır. devam ediyor.

D: Var olduğunu biliyorlar mı?

C: Evet. Ancak güçlerinden vazgeçmek istemiyorlar.

D: Sanırım birinizi görseler şaşırırlar.

C: "Bilinçli olarak" dediğimde mutlaka yüz yüze olmak zorunda değil.

Daha çok bilinçaltı, zihinsel düzeydedir. Bazıları Anita'nın başına gelenlere çok benziyor. Onlar alınıyor ve konuşuluyor.

D: Ama hatırlamıyorlar mı?

C: Bazıları bunun bir kısmını hatırlıyor. Ancak Dünya üzerindeki hakimiyetlerinden vazgeçmek istemiyorlar. Birçoğu olumsuz durumda. Onlarla konuştuğumuz dönemde bu bir yol ayrımıydı. Bu olabilirdi. Değişiklikler o zaman başlayabilirdi ya da biraz daha ertelenebilirdi.

D: Ne tür değişiklikler?

C: Savaş. Ve daha fazla savaşla birlikte daha fazla Dünya değişikliği geliyor.

D: Dünya değişikliklerinin savaşlarla bağlantılı olduğunu mu söylüyorsunuz?

C: Titreşimler ne kadar olumsuzsa evet. Enerji.

D: Peki o zaman olmuş olabilir mi?

C: Evet. Kriz. Ancak bir kez daha ertelendi. Birisi farklı bir karar verdi. Ertelenmesine tam olarak neyin sebep olduğunu kimse gerçekten bilemez. Bir şey yapmamaya karar veren bir liderde küçük bir değişiklik. Birden fazla şey olabilirdi. Birkaç şey olabilirdi. Bunun olmamasına gerçekte neyin sebep olduğunu asla bilemeyiz, ancak bir dönüm noktasındaydık. Ve daha fazla yol ayrımına geleceğiz.

Değişikliklerle birlikte değişim de gelir , çünkü o bunun farkındadır. Ve ne yapacağını bilecek. Henüz bilmesine gerek yok çünkü bununla ne yapacağını bilemez. Bilgi veya güç.

D: Nasıl bir güç?

C: Yetenek gücü. Bir şeyler yapabilme ve bir şeyleri görebilme yeteneği.

İnsanlara yardım edebilmek. İnsanları iyileştirin. Şu anda ne yapması gerektiğini gerçekten bilmesi gerektiğini sanmıyorum. Bu konuyu çok fazla düşünecekti.

Yeraltı

Korkunç tsunami yakın zamanda Endonezya'da 2004 Noelinde meydana gelmişti. 200.000'den fazla insanın ölümüne neden olmuştu. Negatif enerjiden mi kaynaklandığını bilmek istedim.

C: Hayır, mutlaka olumsuz olması gerekmez. Herkes bunu olumsuzlukla ilişkilendirmeye çalışır, ancak bu doğal bir şey olacaktır. Gitmesi gerekenler gitti. Kalması gerekenler kaldı. İnsanların "mucize" dediği şeyler, şiltelerdeki bebekler, ağaçlardaki adamlar. Gidenlerin bir kısmı başka yerlere gidecek. Bazılarının yapacak daha önemli işleri var, bazıları ise hayatlarına başka bir yerde başlayacak. Yani ayrılmak için birçok nedenleri vardı.

D: Ama o kadar kalabalık bir grupla çıktılar ki.

C: Doğru. Daha da büyüyecek. Cüsseli. Değişiklik olacak. Ama artık erkeklerin yaptığı bazı olumsuz şeyler depremlerin daha erken gelmesine ya da gelgit dalgalarının daha erken gelmesine neden olacak. Veya bir tür felaketin daha erken gelmesi. Çünkü yaptığımız her şey doğayı etkiliyor, Dünyayı etkiliyor. Yaptığımız her şeyin bir sonucu var.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

DÜNYAYA İLK GİDENLER

ONÜÇÜNCÜ BÖLÜM

GÖNÜLLÜLER

Araştırmalarımın geçmiş yaşam terapisi yoluyla ilk başladığımda, yalnızca Dünya'daki yaşamları hatırlayan insanlar bulacağımı düşündüm, çünkü doğal olarak bildiğimiz tek şey buydu. İnanç sistemim son 30 yılda gerçekten esnetildi ve genişletildi. Kendi dünyamızın dışındaki hayata ve etrafımızda gördüğümüz her şeye ilk kez Phil'le tanıştığımda tanık oldum. Onun hikayesi Bahçenin Bekçileri'nde anlatılıyor . İlk başta normal geçmiş yaşamlarını hatırladı ve seanslar beklediğim gibi normal bir şekilde ilerledi. Muhtemelen böyle olması gerekiyordu çünkü ikimiz de bunun ötesini keşfetmeye, hatta başka bir şeyin mümkün olduğunu bile bilmeye hazır değildik. Daha sonra çalışırken, diğer gezegenlerdeki yaşamları yabancı bedenlerde yeniden yaşayarak beni şaşırttı. Bu, bu türle ilk karşılaşmamdı ve zaman zaman kelimelerin ne olacağını bilemiyordum. Bir uzaylıya ne sorarsınız? Çalışma ilerledikçe bana Dünya'da yaşamın tohumlanması (ya da başlangıcı) hakkında pek çok bilgi verildi, çünkü "onlar" bilginin ortaya çıkmasının zamanının geldiğini söylediler. İkimiz de alışılmadık olana alıştık ve rahatladık; merakım galip geldi ve sorular akın etmeye başladı. Phil'in daha önce Dünya'da yaşamamış birçok ruhtan biri olduğu açıklandı. Tarihinin bu döneminde gelip Dünya'ya yardım etmeye gönüllü olmuşlardı.

Buna dair bilinçli bir anıları yoktu (doğal olarak) ve bu nedenle hayatları zordu. Dünya'da olmayı sevmiyorlardı. Buradaki şiddete alışmakta zorluk çektiler. "Ev" in nerede olduğuna dair hiçbir fikirleri olmamasına rağmen "ev" e dönmenin özlemini duyuyorlardı. Sadece burada olmadığını biliyorlardı. Onların sorunları, geldikleri yerde sadece huzur, güzellik ve sevginin olmasından kaynaklanıyordu. Bu kadar radikal bir şekilde farklı bir ortama gönüllü olarak gelmek oldukça doğru bir karardı. Bunu sevgiden yaptılar ve

Uyum sağlamaları zor, hatta bazı durumlarda imkansız olmasına rağmen yardım etme arzusu.

Sonra şu soru ortaya çıktı: Eğer daha önce Dünya'da hiç yaşamamışsa, diğer şaşırtıcı bilgiler gelmeden önce neden birkaç geçmiş yaşamın anılarını gözden geçirdi? Bu, işimden şüphe duymamın nedeniydi. Bu reenkarnasyonun gerçek olmadığı anlamına mı geliyordu? Peki, bu kadar çok konu üzerinden araştırdığım geçmiş yaşamlar sadece birer fantezi miydi? Belki de Kilise haklıydı, yalnızca bir kere yaşıyoruz, o kadar mı? Bu beklenmedik gelişmeyi başka nasıl açıklayabiliriz? Cevap, yeniden yaşadığını düşündüğü hayatların sadece izler olduğuydu. Bunu daha önce hiç duymamıştım ve bu teoriyi bulan ilk yazar bendim. Bahçe Bekçileri ve Ölümle Yaşam Arasında'da ayrıntılı olarak anlatılıyor . Kısaltılmış versiyon, bilinçaltında geçmiş yaşamlara ait bilgi ve veriler olmadan bir ruhun Dünya üzerinde insan ortamında var olamayacağıdır. İlişki kuracağı ve başvuracağı bir şey olmalı; Aksi takdirde her şey çok yeni, çok şiddetli, çok bunaltıcı olur. Nasıl ki çocukluğumuzda karşılaştığımız pek çok şeyi açıklayabilecek tecrübeye sahipsek, geçmiş yaşamlarımızdan gelen bilgi ve deneyimler de bize ilişki kurabileceğimiz bir arka plan sağlar. Bu, hiç kimsenin, hiçbir bebeğin temiz bir sayfa olarak gelmediği anlamına gelir. Fiziksel yaşamla ilişki kurmasına yardımcı olmak için bilinçaltında her zaman diğer yaşamların ve deneyimlerin arka planı vardır. Elbette geçmiş yaşamlarımızın bilinçli olarak farkında olmadığımız gibi bunların hiçbirinin bilincinde değiliz. Birçoğumuz çocukluğumuzdaki olayları bilinçli olarak bile hatırlamıyoruz. Bu onların var olmadığı anlamına gelmez.

Baskı teorisi kütüphanede araştırma yapmaya benzer. Ruh, bilinmeyen ve tamamen yabancı bir ortama girecek. Bir tür arka plan olmadan tamamen kaybolur. Yani bedene girmeden önce, fiziksel ortama girdiğinde kendisine fayda sağlayacağını düşündüğü kütüphanedeki geniş envanterden (veya Akaşik kayıtlardan) diğer insanların hayatlarını seçmesine izin verilir. Bunun sadece uzaylı ruhlar için değil, herkes için geçerli olacağı söylendi. Mesela bir insan bir hayat yaşamaya karar vermiştir.

Gönüllüler

bir çeşit lider olarak. Ruhun hiçbir zaman böyle bir geçmiş yaşamı olmadı. Ne yapacağını nasıl bilecek? Daha önce böyle bir deneyime maruz kalmamışsa, bir durumun komutasını ve kontrolünü nasıl eline alacağını nasıl bilecek? Bu durumda liderlerin hayatlarını seçecektir: Başkanlar, krallar, valiler, deniz kaptanları, liderlik hayatı yaşamış insanlar. Bunlar daha sonra ruha damgalanır ve onların ruh hafızasının bir parçası haline gelir. Eğer bu, Dünya'ya dönen sıradan ruh için bu kadar yararlıysa, uzaylı bir ruhun Dünya gezegeni gibi tuhaf ve çoğunlukla düşmanca bir yere ilk kez gelmesinin ne kadar gerekli olacağı da görülebilir.

“Biriyle çalıştığımda farkı nasıl anlayacağım?” diye sordum.

Hatırladıkları şeyin gerçek bir yaşam mı, yoksa bir damga mı olduğunu nasıl anlayabileceğim?” Bana verilen cevap, kişi farkı bilmeyeceği için farkı anlayamayacağım yönündeydi. Baskı, gerçek bir yaşam kadar gerçek hale gelir. Tüm anılar, duygular ve hisler oradadır. Görebildiğim tek fark, damganın yalnızca bilgi taşıması, karma taşımasıdır. Bu aynı zamanda şüphecilerin reenkarnasyon hakkında sıklıkla öne sürdüğü argümana da meşru bir açıklamadır. “İnsanlar neden hep ünlülerin, Kleopatra'nın ya da Napolyon'un hayatlarını hatırlıyor?” Öncelikle bu doğru değil. İnsanlar hayatlarını her zaman ünlü kişiler olarak hatırlamazlar. Anılarının çoğunluğu, çok az önem taşıyan donuk, sıkıcı, sıradan yaşamlara ilişkindir. Ünlü insanlarla ilişkisi olan insanlar oldu ama hiçbir zaman önemli kişi konumuna gerileyen hiç kimseyle karşılaşmadım . Bugün dünyada isimleri gazetelerde çıkanlardan çok daha fazla sıradan insan var. Ve her zaman daha fazla sıradan insan olmuştur, dolayısıyla ortaya çıkacak olan da budur. Ancak şüphecilerin öne sürdüğü iddiaya geri dönersek: Başka bir hayatta ünlü biri olduğunu iddia eden iki veya daha fazla kişi olsaydı, bu onlardan birinin yalan söylediği veya hayal kurduğu anlamına gelmezdi. Aralarından biri veya her ikisi de bir izi hatırlıyor olabilir çünkü farkı anlamının bir yolu yoktur.

Artık bilinçaltımla ve onun engin bilgi deposuyla bu kadar özel bir şekilde çalıştığım için, eğer bir ömür bir iz ise bana bunu söyleyecektir. Artık farkı bu şekilde anlatabiliyorum. Bu kitapta örnekler verilecektir. Ancak damgalama teorisi, "hayat" dediğimiz ve keşfetmeye devam ettiğim devasa ve karmaşık bir yapbozun bir parçası.

Phil'le çalışıp kitabı yazdığımdan bu yana geçen yıllar boyunca, aynı şeyleri hisseden başkalarıyla da temasa geçtim. Kitap başka dillere çevrilip yabancı ülkelerde de dolaşmaya başladıkça kitaba minnettar olan kişilerden mektuplar aldım. Dünyada bu duyguları bir tek kendilerinin yaşadığını sanıyorlardı: Burada olmayı istememek, dünyadaki şiddeti anlayamamak, "eve" gitmek istemek, dışarı çıkmak için intihar düşünceleriyle eğlenmek. Deli olmadıklarını, yalnız olmadıklarını bilmek onlara çok yardımcı oldu. Onlar gelip Dünya'nın kriz modundan geçmesine yardım etmeye gönüllü olan pek çok kişiden biri. Sadece nazik ruhları üzerindeki yansımalara hazırlıklı değillerdi.

Bu serinin İkinci Kitabında yazdığım gibi , artık Dünya'da ilk hayatlarını yaşayan üç insan dalgası buldum. İlk dalga Phil'in yaşıdır, şu anda kabaca kırklı yaşlarının sonlarında (ellili yaşların başında). Uyum sağlamakta en zor anları yaşadılar. İkinci dalga şu anda yirmili yaşların sonlarında ve otuzlu yaşların başlarında. Çok fazla sorun yaşamadılar ve hayatlarını çok daha kolay sürdürüyorlar. Genellikle başkalarına yardım ederek, hiçbir karma yaratmadan ve normalde fark edilmeden bir hayat yaşarlar. Seanslarda "antenler", "kanallar", "gözlemciler", sadece Dünya'nın ihtiyaç duyduğu enerjinin yöneticileri olarak tanımlanıyorlar. Birçoğu çocuk istemiyor çünkü bu karma yaratacaktır ve Dünya döngüsüne bağlı kalmak istemiyorlar. Sadece işlerini yapıp dışarı çıkmak istiyorlar. Dünya deneyimi onları ilk dalga kadar travmatik etkilemiyor. Üçüncü dalga ise çoğu artık ergenlik çağında olan yeni çocuklardır. İhtiyaç duyulan tüm bilgilerle (bilinçdışı düzeyde) geldiler, DNA'ları zaten değiştirilmiş ve hazırlıklı durumdalar.

Gönüllüler

çok az sorunla veya hiç sorun yaşamadan ilerlemek (iyi niyetli ve bilgisiz yetişkinlerin yarattığı sorunlar hariç). Bir keresinde şunu sormuştum: "İlk grup neden bu kadar çok sorun yaşadı ve uyum sağlamada zorluk yaşadı?" Cevap onların "öncüler", "yol göstericiler" olduklarıydı. Kendilerinden sonra gelenlerin yolunu hazırladılar. Böylece yaşadıkları zorluklar bir amaca hizmet etmiştir.

1980'lerde Phil ile ilk tanışmamdan bu yana, (işim aracılığıyla) Dünya gezegeninde ilk yaşamlarını deneyimleyen birçok insanla tanıştım. Biz seansları yapmadan önce bu insanların hiçbiri bu bilgiye sahip değildi. Artık onların bilgiye sahip olmalarına izin veriliyor, çünkü bu zamanda onların kim olduklarını ve Dünyadaki amaçlarını kabul etme zamanıdır.

James oturum için Arkansas'taki ofisime esas olarak çocukluğunda yaşadığı sıra dışı bir deneyimi keşfetmek için geldi. Bunu hiç unutmamıştı. Olası bir kayıp zaman olayına dair bazı belirtiler vardı, ancak başka pek fazla ayrıntı yoktu. Bunca yıldır bu onu rahatsız ettiğinden, geçmiş yaşamlara girmektense keşfetmek istediği şey buydu. Onu olay gecesine geri götürdüm ama bilinçli olarak hatırladığından daha fazla bilgi elde edemedi. Bilinçli zihni de kontrolü elinde tutmak istiyordu çünkü bir şeyler uyduracağından korkuyordu. Ben ısrar ettim ve bazı bilgiler yüzeye çıkmaya başladı. Çoğunlukla bedensel duyumlar, süzülme ve küçük bir geminin içinde olma hissi.

Sonra bir hareket hissi ve şok edici bir açıklama.

"İleri; ileri – başka bir yerde, çok çok hızlı. Ne zaman hareket etti, ne zaman... atladı? Bu bana kendimi atomlar gibi parçalanmış gibi hissettirdi." Kulağa tuhaf gelse de, bu gerçekleştiğinde kendini iyi hissetme hissini anlattı. "Demolekülerleşme gibi ama kötü anlamda değil; sadece gerekli. Seyahat etmek için gereklidir.

Fiziksel bedende seyahat edemezsiniz. Çok hızlı. Vücut kırılacaktı. Böylece beni daha sonra tekrar bir araya getirene kadar moleküllerimi dağıtıyorlar. Işık içinde, kubbe alanı içinde bulunur. Belki ışık onu tutuyor ya da her yere gitmesini engelliyor." Başka kimsenin soru sorabileceğinin farkında değildi. Bilgi alabilmesinin bir yolu olup olmadığını sordum.

"Henüz değil. Çünkü paramparçayım! Tekrar bir araya getirilmem gerekiyor. (Gülüyor) Ben yapmıyorum. Bir şey bunu yapıyor." Sonra yine çok hızlı hareket etmenin baş döndürücü hissi. Sonra bir sürpriz oldu, yeniden birleştirildiğinde farklı bir formu vardı ve daha çok küçük gri ET'lerden birine benziyordu. Aklından geçen hisleri anlatmakta zorluk çekiyordu. "Bunun ben-ben-ben olmadığını hissediyorum . Başka bir şeydeki anılarım gibi." Kendisi gibi başkalarıyla iletişim kuruyordu. Sonra gördüklerini anlatmaya çalışırken yine kafa karışıklığı yaşadı. "Duvarlardaki toprak paneller ve bir şeyler yapıyorlar. Eğitim."

D: Kimi eğitiyorsun?

J: Ben! Bir atölye gibi. Her şey, beceriler, Dünya bilgisi panellerde. Karmaşık. Sistemler, işlevler, biçimler... tarih değil, ama... temeller... temeller!

D: Peki bunu öğreniyor musun yoksa öğretiyor musun?

J: Öğreniyorum... yani, ikisi de! Bunu kendime öğretiyorum .

D: Bu, içinde bulunduğun gemiyle ilgili bir bilgi mi yoksa başka bir şey mi?

J: Eğer istersem olabilir. Bilgi orada ne varsa o olabilir; Bu şeyde ne varsa saklanıyor.

D: Ne tür bilgilere erişmeyi seviyorsunuz?

J: Oyunlar, ama video oyunları gibi değil, video oyunları gibi . Simüle edildi. Hayat oyunları. İstedğim şeyi programlayabilirim. (Kavramlarla boğuşuyor gibi görünüyordu.) Parazit var... Bu televizyondaki bir şeye çok benziyor. Aynı değil – aynı görünmüyor – ama konsept aynı.

D: Yani sana programı mı indiriyor?

J: Evet. Bunu oynuyor.

Gönüllüler

Daha sonra kafasında şakaklarına baskı yapan bir şeyin olduğunu keşfetti.

J: Tapınak eşyaları bunun için var! Başıma gelen şeyler. Bilginin girdiği yer burasıdır. Bunu başkası yapar ama istemeyerek değil. – Hafıza oradan buraya mı aktarılıyor yoksa...?

D: Bunun hayat oyunları olduğunu mu söyledin?

J: Senaryolar ama büyük olanlar. Nasıl olduğuna dair uzun senaryolar.

D: Bunlardan birden fazlası var mı?

J: Yaşıyor. İsteddiğiniz herhangi bir olasılık!

D: Neyi indirmek istediğini seçiyor musun?

J: Bazen. Diğerleri ise görev gibi verilir.

D: İndirildi ve ne olacağını görebiliyorsunuz
olmak?

J: (İç çekerek) Yaşıyorsun ama... Bunu yalnızca herkesin yaşayabileceği kadar yaşıyorsun. Bu bir yanılsama. Beyninize yerleştirilmiştir ve siz onu yaşarsınız, ama değil... Onu gerçekten yaşamadan, ondan deneyimler alırsınız.

D: Bunu yapmanın bir nedeni var mı?

J: Bilgi ve... empati belki? Ama... anlayış.

Soru şu: "Neden bunu yapıyorsunuz?"

D: Ben de bunu merak ediyordum.

J: Cevap: "Bilgi için." Bilgi için gelen tek şey budur. Yardım edecek bilgi – belki gelecekteki insanlara yardım etmek için?

Yardım etmektir. Ama nasıl olduğunu bilmiyorum. – Bir kütüphane gibi, sadece farklı bir versiyonu. Daha fazlası... ruhani değil ama sağlam. Sadece özden ziyade daha fazla teknoloji odaklı.

D: Yani bunun bir nedeni var, var olan bedene yardım etmek için yapılıyor Dünya'da – fiziksel beden?

J: Hazırlık. Kelime "Hayat"tır ama... yaşam deneyimi.
Hazırlık.

Kulağa kafa karıştırıcı gelse de neyi anlatmaya çalıştığını bildiğimi sanıyordum ama onu etkilemek istemedim. Kendi ağzından anlatmasını istedim. Ancak daha fazla bilgi ortaya çıkmayacak. Bir şey kesinlikle onu engelliyordu ve onun James'in kendisi olduğunu düşünmemiştim. Cevapları bulmak için bilinçaltını çağırmanın zamanının geldiğini düşündüm. Orada olduğunu bildiğimde soru sorma iznimin olup olmadığını sordum. Otoriter bir ses yanıtladı: "Evet, ama dikkatli davranın!" James'in her şeyin açığa çıkmasına hazır olmadığını anladım çünkü kendisine gösterilen küçük ayrıntıları anlamadığı açıktı. Dikkatli olmalı ve bilinçaltının talimatlarına uymalıydım, yoksa kapanacak ve daha fazla yanıt almama izin verilmeyecekti. Ona zorlamayacağımı, yalnızca James'in bilmesini istediği şeyi kabul edeceğimi söyledim. Bilinçaltı, gösterilenlerin James'in sadece kafasını karıştırdığını ve henüz anlayacak kadar gelişmediğini söyledi. Hala öğreneceği çok şey vardı.

D: Ona gösterdiğin parçaların ona faydası olacağını mı düşünüyorsun?

J: Daha fazla soru soracak.

D: Neden moleküllerin hepsinin değiştiğini hissetti?

J: Çünkü vardı! Moleküller yeniden oluşabilmek için parçalanırlar, ama bunun tek nedeni yolculuktur. Seyahat ettiğinde mutlaka kırılır, yoksa kırılır.

D: Bu olduğunda ona başka bir varlığa dönüştüğü gösterildi. James'in var olduğu anda bu da var mı? (Evet, bu ne? İleri geri transfer mi?

J: Sadece hepsinin aynı anda var olması açısından aynı.

Kayıp zaman bölümü hakkında daha fazla bilgi almaya çalıştım ama bana James'in öğrenmesinin zamanı olmadığı ve daha fazlasının gösterilemeyeceği söylendi. Başka bir anlayış düzeyine ulaşana kadar beklemesi gerekecekti. Henüz öğrenmenin erken bir aşamasındaydı. "Onlar" bana daha önce bazı bilgilerin ilahtan çok zehir olduğunu söylemişlerdi. Doğru anlaşılamaması veya verilmesi halinde sorun yaratabilir.

Gönüllüler

zamanından önce. James'te de durum böyle görünüyordu.

D: Baskılama olarak bilinen süreci mi anlatıyordu? (Evet!)

Başka hayatların, tabiri caizse bir referans rehberi olarak hafızaya kazındığı yer neresi?

J: Bir katalog.

Bilinçaltı hâlâ kendini tutuyordu ama James'in Dünya'ya gelen ve daha önce hiç insan bedeni deneyimi yaşamamış yeni insanlardan biri olduğunu kabul etme şansım oldu. Kesinlikle bir amaç için buradaydı ama bunun kesin doğasını bilmesine henüz izin verilmiyordu. "Bir anlık bakışlar, parıltılar görebilir ama hepsini asla. Bu çok fazla olurdu."

D: Kimse onu getirmeye zorlamadı değil mi?

J: Hayır. Bu sırada gelmeye gönüllü oldu. Öyle olacağını biliyordu

acı verici olabilir ama o güçlüdür.

D: Ona nasıl olması gerektiği hakkında bir şeyler söyleyebilir misin? yapmak?

J: Örnekleri yaşayın, onlar da takip edecek. O bir öğretmen.

Tüzük; yasalar – Dünyevi değil; insan yasaları değil. İnsanlarla olan etkileşimi sayesinde, sözle değil, eylemle öğretir. Onun aurası veya enerjisi başkalarını etkiler.

D: Dışarı çıkıp insanlarla konuşması ve onlara bazı şeyleri anlatması gerektiğini düşünüyordu.

J: Mesaj coşkunun içinde kayboldu. Bildiği tek yol bu ama zihinsel telepati... Bilinçaltından. James bunu geçemiyor.

D: O zaman bunu kim veriyor?

J: Bilginin kendisi... şef... James bir yol gösterici gibidir.

Enerjiyi yaymak; onu geçiyorum. Eğer bir duvarınız varsa ve ona bir şey atarsanız düşecektir. Başka bir duvarınız varsa ve o da uzaktaysa, bu fikri - bu şeyi - ona fırlattığınızda yine de düşecektir. Ancak yaklaştıklarında hızlı titreşirler. Daha hızlı ileri geri sıçrar.

işaret daha güçlüdür. Sinyal daha güçlü.

D: Çünkü güçlendirilmiş.

J: Evet, James insan olmanın zor bir iş olduğunu anlamalı.

Sevgi duygusunun peşinden giderse yanlış bir yoldan dönemez.

Olası bir UFO vakasına ilişkin inceleme olarak başlayan şey, yardıma gelen ikinci dalga gönüllülerden birinin daha açığa çıkmasına dönüştü. James çok nazik bir ruha sahipti ve etrafındaki dünyadan çok etkileniyordu. Yeterince öğrenmesi ve daha fazla cevaba sahip olacak kadar gelişmesi biraz zaman alacaktı. Bu arada, o sadece şu anda Dünya'ya ihtiyaç duyulan enerjinin gelen ve giden kanalı, yol göstericisi olma misyonunu yerine getirmekle görevliydi. Ancak bu, bu nazik ruhların bizim yabancı ve düşman çevremize geldiklerinde yaşadıkları zorlukların bir başka örneğidir.

ZİYARETÇİ

Judy, buraya ait olmadıklarını hisseden müşterilerle otuz yıllık çalışmam sırasında tanıştığım birçok kişiden biriydi. Burada olmak istemiyorlar ve dünyamıza uyum sağlamakta zorlanıyorlar. Normal bir gerileme yaşadı ama bilinçaltıyla iletişime geçene kadar cevabını bulamadık. Yaşadığı bu duyguları açıklamasını istedim.

J: Bu gezegende kendisini hiçbir zaman evinde hissetmedi.

Evrende enerjinin daha iyi olduğu, sevildiğini hissettiği ve ait olduğunu hissettiği başka yerler de var. Yaşadığı diğer yerler insanların birbirini sevdiği, insanların barış içinde yaşadığı, insanların birbirine yardım ettiği, insanların birbirini önemseydiği yerler.

Gönüllüler

D: Madem daha mutluydu neden Dünya'ya geldi?
yer?

J: Çünkü bu onun işi.

Bunu o kadar sık duymuştum ki sanki bozuk bir plakmış gibi gelmeye başlamıştı. Peki neden müşterilerimin çoğu doğru olmadığı sürece aynı şeyi söylesin ki? Diğerlerinin ne söylediğini bilmelerinin hiçbir yolu yok.

J: Aramızda Evrenin başka yerlerine bakanlar da var. Yardıma ihtiyacı olan yerleri de görüyoruz. Ve yaşam tarzımızı korumak, barışımızı korumak için yardımcı olmamız gerektiğini biliyoruz.

D: Burada yaşayanlar yaşam tarzınıza nasıl yansıyor?

J: Evreni kirletiyor. Hepimiz birlikteyiz, hepimiz akrabayız ve başkaları titreşimlerini düşürdüğünde bu bizi de etkiler. – Ama bunun nedeni sadece sevgi dolu, çok sevecen, barışçıl insanlar olmamız değil. Sadece bu şekilde kalmayı istemiyoruz. Sahip olduklarımızı ve bulduklarımızı başkalarının da paylaşmasını isteriz. Bu gezegendeki insanlar mutlu değil. Şu anda üzerinde bulunduğumuz gezegen, Dünya'da her gün mücadele ediyorlar. Tam bir mutluluk ve tam bir huzur içinde yaşamamanın, Yaradan'la bir olmanın nasıl bir şey olduğunu bilmiyorlar ama bizim işimiz onlara yardım etmek.

D: Bulunduğunuz yerden diğer gezegenlerde olup bitenleri görebildiniz mi?

J: İstedığımız her şeyi görebiliriz. Görmek istersek görebiliriz. Burada olan şu ki üzüntüler birinden diğerine yayılıyor. Her üzüldüklerinde bu yayılıyor. Burada bunu değiştirecek çok az şey var.

D: Yani halkın Dünya'da bu olayların gerçekleştiğini görünce buraya gelmeye mi karar verdin?

Evet. Yardımcı olmamız gerekiyordu. Bir fark yaratacağımızı düşündük. Bizler büyük sevgi dolu varlıklarız; büyük, büyük sevgi ve büyük barış. Başka ruhların sıkıntılı olduğunu gördüğümüzde yardım etmek bizim doğamızdır. Kendimizi tatmin olmuş hissetmemize yardımcı olur.

D: Ama buraya geldiğinizde her şey o kadar kolay olmadı mı?

J: Değildi. Yardım etmek istiyoruz, bu yüzden buradayız ama burada hayatta kalmamız çok zor. Bize çok yabancı. Titreşimimiz çok daha yüksek. Bu soruna neden olur. Gezegenimizde harika bir şifacıydı. Bu işe devam etmediği sürece mutlu olmayacak.

D: Kullanması gereken herhangi bir yöntem var mı?

J: Gezegenimizde sadece şifayı düşünürüz ve o gerçekleşir. Gezegeninizde bu o kadar basit değil. O kadar çok yere o kadar çok şüphe aşılanmıştır ki, bazen iyileşmenize yardımcı olduğunu düşündüğünüz küçük aletlerinize veya yöntemlerinize ihtiyaç duyarsınız, ancak şifa içeriden gelir. Tüm enerji büyük Kaynaktan gelir. Kendini gerçekten affedip bu hayata entegre olduğunda şifa ondan kolayca akacaktır. Başkalarına yardım edebilecek. Üzerinde çalışmaya çalıştığı tüm yöntemlere mutlaka sahip olması gerekmeyecek. Sadece akacak. Sadece bunu nasıl yapacağını bilecek. Bunu elleriyle yapacak. Bazen bunu yapmak faydalı olabilir. Şifamız uzaktan da yapılabilir çünkü hepimiz birbirimize bağlıyız. Bizim geldiğimiz yerde bunu yapmak çok kolay. Bu gezegene gelip aynı şeyi yapamamak çok zor.

D: Tabi ki de olsa kişinin iznini almak gerekiyor. uzaktalar, değil mi?

J: Kesinlikle. Bu gezegendeki insanlar bilinçli olarak izin vermiyorlar ama ruhun şifa verme görevi olduğu durumlarda izin veriyorlar. Bunları yapabilecektir. Gezegenimizde eğitilmiş olanlar için bu çok kolaydır. Biz öyle düşünüyoruz ve öyle. Bizim gezegenimizde titreşim çok daha yüksek ve burada, Dünya'da çok daha düşük. Bunun burada anında gerçekleşmemesi onun için çok sinir bozucu.

D: Judy'nin alerjileri ne olacak?

J: Alerji onun bu atmosferden, bu gezegenden, bu gezegendeki enerjiden, düşük titreşimleri sürekli engelleyerek uzaklaşma mücadelesidir. O

Gönüllüler

buradaki hislerden hoşlanmıyor. Onu solumak istemiyor, bedeni onunla savaşmak istiyor, ondan kurtulmak istiyor, buradaki her şeyden kurtulmak istiyor.

D: Her zaman özgür irade söz konusudur.

J: Bir şeyleri zorla yapamayız, bu bizim yöntemimiz değil. Artık bu gezegende çok fazla değişiklik var. Giderek daha fazla insan uyanacak. Ama bu kadar sevgi ve mutluluğun olduğu bir yerden bu yere gelmek bizim için o kadar zor ki.

Aşağıda ilk kez katılanların veya gönüllüler:

Shirley bulutların arasından çıkıp kendi deyimiyle "ıssızlık"a geldi. "Yaşayan hiçbir şey artık orada değil.

Her şey gitti. Bir şey onun gitmesine neden oldu. Sadece kahverengi toprak, toprak ya da kraterler. Ne varsa artık yok. (Duygulandı.)

Hiçbir şey. (Ağlıyor) Sanırım burası evdi. (Hıçkırarak) Yıkıldı. Ama ne yaptığından emin değilim. Çayırıları, ormanları ve ağaçlarıyla çok güzeldi.

Aklıma Cennet Bahçesi geldi."

Ondan, yıkım meydana gelmeden önceki halini görmesini istedim. "Birçok ağaç görüyorum. Çalışan akışlar görüyorum. Salkım söğüt ağaçlarını görüyorum. Çok güzel bir bahçeye benziyor. Etrafta çiçekler, kuşlar ve hayvanlar dolaşıyor. Az önce bir tek boynuzlu at yürüdü. Beyaz tenli, uzun yeleli, alnında sivri boynuzlu. O güzel.

Harika, mükemmel bir yer. Gözün görebildiği kadarıyla bu sadece cennet gibi bir resim. Vücudumu algıladığımda onun bir karışım olduğunu hissediyorum. Erkeği hissediyorum, sonra kadını da hissediyorum. Ve ikisini bir arada hissediyorum. Bir insan formu görebiliyorum ama daha çok enerjik bir insan formuna benziyor.

Sanki gerçekten fiziksel bir beden değilsin. Hiçbir şey yemem gerektiğini hissetmiyorum. Beni hayatta tutan her şeyin güzelliği. Tek gereken bu.

Doğa ile bağlantı. (Yine duygulanıyorum.) Aklıma gelen düşünce aynı zamanda beni hayatta tutan şeyin Allah'la, İnsanıyla, Babamla olan bağım olduğu.

Beni hayatta tutan şey bu. Şu anda orada olduğumda kendimi huzurlu hissediyorum çünkü burası çok güzel. Ve her şey uyum içinde, birlikte çalışıyor.”

Buna ne olduğunu öğrenmek için onu ilerletmeye karar verdim. mükemmel bir yer. Onu görmenin onu rahatsız etmeyeceğine dair güvence verdim.

S: Bir şey geldi ve her şeyi yakıp yok etti.

Tek gördüğüm, gökten inen ve her şeyi yakan alevler.

D: Nereden geldiğini görebiliyor musun? Çünkü onu görebilecek, anlayabilecek ve onun hakkında konuşabileceksiniz.

D: (Tereddüt etti.) İlk gördüğüm şey bir ejderhaydı. (Gülmek) Aklım "Hayır, bu doğru değil" diyor. (Gülüyor) – Sürekli bir ejderha görüyorum, tek gördüğüm bu. Ağzından alevlerin çıktığını görüyorum. Büyük pullarla yeşildir. Gökyüzünde uçuyor.

Bu alışılmadık cevaptan endişe duymuyordum. Ne görüyorsa ona uymaya karar verdim. Seans bitmeden bilinçaltının, eğer süreç boyunca açıklığa kavuşturulmamışsa, her şeyi açıklayacağını biliyordum.

S: Birisinin burayı kışkandığını ve burayı yok etmesi için ejderhayı gönderdiklerini hissediyorum.

D: Kendilerine ait güzel ve mükemmel bir yerleri olamaz mıydı?

S: Eminim yapabilirlerdi. Başka kimsenin buna sahip olmasını istemiyorlardı. Kimsenin mutlu olmasını istemiyorlardı.

D: Her şey mahvolduğunda sana ne oldu?

S: Gitmiş gibiyim. Artık orada kalmak istemedim çünkü gitmişti.

D: Ne olduğunu bu perspektiften görebileceksiniz.

Bu diğer varlıklar ya da her ne ise onlar hakkında daha fazlasını görebiliyor musunuz?

Gönüllüler

kıskanç mıydılar?

D: (Kıkırdama) Devlerin ülkesini görüyorum. Çok büyükler.

Büyük kemikler, büyük bacaklar, büyük kollar, kaslı. Bir topluluğa benziyor ama hoş olmayan bir lider var. O güzel yeri biliyordu.

Kıskançlık ve öfke vardı.

D: Yaşadıkları yerde ejderhalar var mı?

S: Evet. (Gülüyor) Devlerle karşılaştırıldığında küçüktüler.

Evcil hayvanları gibidirler.

D: Demek bu, senin mekanını yok etmek için gönderdikleri türden bir yaratıktı. (Evet) Bunun onlara nasıl bir tatmin vereceğini merak ediyorum.

S: Hiç kimse neşe, huzur veya uyum içinde yaşayamaz. Sadece

yerlebir edilmiş.

D: Peki mekan yıkıldıktan sonra ne yaptınız?

S: Bir süre ortalıkta dolaşıyordum gibi hissettim. Sonra bir süreliğine babamı ziyarete gittim çünkü O beni seviyor. Sevginin ve enerjinin aktığını hissediyorum. Beslendiğimi hissediyorum. Koşulsuz sevgiyi hissediyorum.

D: Babanın neye benzediğini görebiliyor musun?

S: Sadece bu ışık topunu, yaşam enerjisini görüyorum. Orada olan başkaları da var. Kendimizi beslememiz lazım. Uzun süre kalamam. Bir sonraki görevim bana verilmiş gibi hissediyorum.

D: Bir sonraki göreviniz nedir?

S: Dünya'ya gelmem gerekiyor.

D: Pek mutlu görünmüyorsun. Başka seçeneğin var mı?

S: Hayır, başka seçeneğim olduğunu düşünmüyorum. Bu bir görev, bir iş. Birinin bunu yapması gerekiyor çünkü başka kimse yapmayacak. Sanırım bu yüzden O'na, Babama bu kadar kızgındım çünkü bu bir seçim değildi. Birisi için çalıştığın zamanki gibiydi. Sana bunu yapmanı söylüyorlar, yoksa. Mesela askerdeyken emir mi alıyorsun? Öyle hissettim çünkü tekrar gitmem gerekiyordu.

D: Ama senin de O'na karşı öyle bir sevgin vardı ki.

S: Öyle ama gitmek zorunda olduğum için kızgındım. yapmazdım

Dünya'ya gelmek için seçildi. Buraya gelme görevi bana verildi.

D: Dünya'ya geldiğinde ne olacağını söyle bana. Prosedür nedir?

S: Kendimi enerji olarak farklı aşamalardan geçerken görüyorum. Farklı istasyonlar, farklı gönderiler, farklı bilgiler veya adımlar alıyormuşsunuz gibi geliyor. Buraya gelmeden önce farklı varlık ve varlıklarla görüşmek ve her birinin bana bilgi vermesi gibi. Ama fiziksel formda değilmişim gibi geliyor. Ve hepsi bana kullanmam için tavsiye veya bilgi veriyor.

D: Peki sonunda Dünya'ya vardığınızda ne yaparsınız?

S: Benim doğmam lazım. Bunu birkaç kez yaptım ama son zamanlarda yapmadım. Burada başarmam gereken bir şey var. Bu sefer bir görev duygusu var. Bir şey yapmak için buradayım (duygusallaşmak) ve bunun ne olduğunu bilmiyorum. Ama yapacak büyük bir şeyim olduğunu biliyorum .

D: Ama ilk adım bebek olarak doğmak mı? (Evet) Hissediyor mu? yeniden bir bedende olmak farklı mı?

S: Evet, evet. Kendimi sınırlanmış hissediyorum. Diğer yol ise oldukça özgürdü. Ve bu şekilde kendimi farklı hissediyorum. Ben güzel bir kız çocuğuyum. Kız olmak istiyordum. Bu sefer görev için doğru olanın bu olduğunu hissettim.

D: O beden içinde olmak konusunda ne hissediyorsun?

S: O bedenin içinde hiçbir zaman kendimi rahat hissetmedim. Her zaman zayıf bir vücut imajım vardı. Kadın olmak istesem de kendimi kadın olarak görmek zordu. Aynaya bakmayı sevmiyordum. Gördüğüm şey hoşuma gitmedi. Anatominin farklı olduğunu hissettim. (Gülüyor) Aynaya baktığımda bu güzel, parlayan ışık varlığını görmem gerektiğini düşünüyorum. Altında olduğum kişi bu.

D: Ama sen bu kasayı, bu dış kabuğu üstlendin. Ve yapman gerekeni yapana kadar bir süre bu kabuğun içinde kalmalısın.

S: Evet. Başkalarına yardım etmek olduğunu biliyorum. Ben de bunu hissediyorum. Sanırım diğer geldiğimde özgür irade vardı, özgür

Gönüllüler

seçenek. Bu sefer değildi. Bu sefer farklı. Görev almak yerine kendi isteğimle gelmeyi tercih ederim. Önemli ama nedenini bilmiyorum. Ne için olduğunu bilmiyorum. Başkalarına yardım etmek olduğunu biliyorum. Başkalarının iyileşmesine yardımcı olmak.

Bilinçaltından ortaya çıkmasını ve neden Shirley'e yıkılan yeri gösterdiğini açıklamasını istedim. "Neden bunu seçtin? Ona ne anlatmaya çalışıyordun?"

S: Mükemmel bir yer olduğunu. Beslenmeye ihtiyaç duyduğunda oraya gidebilir ve yeniden bağlantı kurabilir. Tüm varlıkları, tüm canlıları birbirine bağlayabiliyor ve onlarla konuşabiliyor. Onunla iletişim kurmaya çalışıyorlar ama o onları engelliyordu. Gerçek olmadığından korkuyor. Korkmasına gerek yok çünkü bu gerçek. Sesiyle insanların kalplerini ve zihinlerini iyileştirebilecek. Onların her düzeyde iyileşmesine yardımcı olacak: fiziksel, zihinsel, duygusal ve ruhsal. Bunu konuşarak yapabilir. Tanrı ve yaşamın neyle ilgili olduğu hakkında iletişim kurmak. Korkmasına gerek yok. Onu koruyacağız.

Ona rehberlik edeceğiz.

D: Gördüğü o yer pek çok tuhaf şeyle doluydu. yaratıklar. Orası gerçek bir yer miydi?

S: Evet, bir zamanlar öyleydi.

D: Tek boynuzlu atlarla, devlerle ve ejderhalarla mı? (Evet) Biz bunları fantazi ya da efsane olarak düşünüyoruz.

S: Hayır, onlar vardı.

D: Dünya'da mıydı? (Hayır) Artık hikayelerimizde sahip olduğumuz şey, onlar sadece o yerin anıları mı?

S: Geçmiş başka bir zamanın anıları.

D: Bugün hikayelerimizde neden bunlara yer verdiğimizi merak ediyordum. dünyamız.

S: Çünkü bir zamanlar vardılar. Onlar gerçikti.

D: Anıların zihnimizde olduğunu mu söylüyorsun? (Evet) Peki bir hikaye ya da masal olduğunu düşündüğümüz şeyin gerçek bir temeli var mı?

S: Buna inanıyorum, evet.

Aşağıda ilk kez katılanların veya gönüllüler:

İlk başta Beth'in kendisini Arap pazarında genç bir erkek olarak görmesi normal bir geçmiş yaşam gibi geldi. Elinde bir kitap olduğunu fark ettiğinde bu durum değişmeye başladı. "Bu bir kullanım kılavuzu. Fizik yasaları. İnsanlara öğretmek için bunu basitleştirmeye çalışıyorum. Kısa bir süreliğine bu bölgedeyim, sonra başka yerlere ders vermeye gidiyorum." Üç yıldır bu işi yapıyordu ve dönebileceği bir evi yoktu.

D: Kitabın karmaşık veya öğretilmesi zor olduğunu mu düşünüyorsunuz?

B: Hayır, bu bilgiyi her zaman biliyordum. Bunu daha yüksek bir kaynaktan getiriyorum. Bu bilginin şifa enerjisi çok güçlüdür. Kitap ve bilgiyle ilişkili enerji.

D: Yani normal fizikten farklı. Demek istediğin bu mu?

B: Evet. Kelimelere iliştilmiş bilgiler var ama insanlar bunu duymuyor. Bu onların iyiliği için, daha yüksek anlayışları için, onların evrimi için.

D: Kitabı nereden aldın?

B: Mesajı insanlara ulaştırmak için bilgiyi basitleştirmek için yazdım. Bunlar aslında bana hangi alanları kapsamam gerektiğini hatırlatan notlar. Daha çok bir taslak.

D: Onlara ne söyleyeceğinize dair bana bir örnek verebilir misiniz?

B: (Duraklat) Balıklarla ilgili bir şey, okyanusta balıklar var. Ve balıklar suyu uzaklaştıracak bir hızla yüzüyorlar. Balık ne kadar hızlı yüzerse, o kadar fazla su iter ve balık üzerindeki baskı da o kadar fazla olur. Eylemsizlik yasası budur.

Gönüllüler

- D: Bu gerçekten ne anlama geliyor?
- B: Bu gezegenin yasalarından biri, yerçekimi yasası.
- D: Peki ya balıklar?
- B: Bu sadece bu gezegenin yasalarından birine gönderme yapıyor.
- D: Yer çekimi kanunu mu?
- B: Atalet halinde.

Dinleyen herkese öğreterek bir yerden bir yere seyahat etti. Farklı yerlere gitmeyi, farklı insanlarla tanışmayı seviyordu. Maaşı ödenmedi, bu yüzden ona nasıl bakıldığını, nasıl yemek yiyip uyuyabildiğini merak ettim.

- B: Çok fazla uyumama gerek yok. Yemek zorunda değilim. Sadece zevk için. İhtiyacım olan her şeyi yaratıyorum.
- D: Vücudunuz yemek olmadan var olabilir mi? (Evet) Ama senin vücudun değil mi? fiziksel?
- B: Bazen. Öğretirken fiziğe giriyorum. Ve başka ihtiyaçlarım olduğunda, bedeni terk edip ihtiyacım olanı alabileceğim yere geliyorum... yukarılarda bir yere. Bedenim fiziksel bir bedenden ziyade bir enerji bedenidir.
- D: Muayene olmadığında nereye gidersin?
- B: Ah, bir gemiye gidiyorum.
- D: Yakınlarda bir gemi var mı?
- B: Evet, orada konuşlu ama yerde değil. Gökyüzünde. Yuvarlaktır ve oldukça büyük bir gemidir. 200 kişiye sığmaktadır.
- D: Onlar da ileri geri mi gidiyorlar?
- B: Bazıları bunu gezegenin farklı yerlerine yapıyor.
- D: O gemideyken nasıl bir vücuda sahipsin?
- B: Aslında hiçbir zaman kendime bakmadım, başkalarına baktım. Çok küçük bir ağzım, büyük bir kafam ve büyük gözlerim, büyük parmaklarım var.
- D: Gemideki tüm varlıklar birbirine mi benziyor?
- B: Evet. Elbise giymezler. Ten renginde, incedirler bedenler.
- D: "Cinsiyet" dediğimiz şeye sahip misiniz? (Evet) Yani erkekler var

ve kadın?

B: Evet. Fiziksel anatomileri aynıdır. Biz onları mahiyetleriyle tanıyoruz .

D: O gemideyken hangi öze sahipsin?

B: Erkek. Gemideyken öğretmenlerin organize edilmesine yardım ediyorum. öğretmek için gezegene inin.

D: Hepsi farklı konuları mı öğretiyor?

B: Evet. Dişi ise sağlığı öğretiyor. Bir erkek var, fen bilgisi öğretiyor ama insanların kendi anlayış seviyelerinde anlayabileceği şartlarda. ... Daha fazlasını öğrendim, daha fazlasına maruz kaldım ve daha fazla deneyim yaşadım. Hepimize varlıkların anlayabileceği bir seviyede nasıl konuşacağımız öğretildi. Gezegende istediğimiz yere ışınlanabiliyoruz. Ve şu anda çalışmalarımı odaklanıyorum ve belirli bir alanda çalışıyorum. Ama diğerleri dünyanın başka yerlerine, gezegene gidiyor.

D: Yani hepsinin yapmaya çalıştığı asıl şey, Dünya'daki varlıklara bilgi ve enformasyon vermek. (Evet) Birisi tarafından bunu yapmanız talimatı mı verildi?

B: Bana talimat verilmesi gerekiyordu. Biz daha büyük bir gemideniz.

D: İki yüz varlığı varsa bu kulağa büyük geliyor.

B: Hayır. Diğer gemide binlerce varlık var. Hepsi farklı türden. Küçük olan çoğunlukla benim tipimdir.

Geldikleri orijinal bir gezegen vardı ama oraya çok sık gitmiyorlardı. "Görevime ve işime odaklandım."

D: Yani bir gemiye atandığınızda orada uzun süre mi kalıyorsunuz?

B: Evet ama bunun zamanı değil. Zaman yok. Bu, öğretilerle ve ulaşabildiğim insan sayısı ile ölçülür. İnsanların zamanla ilgili kavramını biliyorum. Bunu biliyorum ama anlamıyorum çünkü her şey eşzamanlıdır. Daha fazlasını öğrenmeye hazır olduğumu hissedene kadar öğretiyorum.

Gönüllüler

Daha sonra daha fazla bilgi ediniyorum ve bunu tekrar insanlara aktarıyorum. Farklı yerlere gidiyorum ve onlardan biri gibi görünüyorum. Böylece insanlar benden şüphelenip soru sormaya başlamıyorlar. "Nereden geliyorum?" Soru sormasınlar diye hareket ediyorum.

D: Bilgiyi kullanmalarını mı istiyorsunuz?

B: Sonunda. Şu anda ihtiyaçları yoksa, bir süre sonra kullanabilecekler. Ama onların bilinçlerini yükseltiyor farkındalık.

D: Çoğunlukla eğitim vermeye geliyorsunuz. Halkınızın misyonu bu mu? (Evet) Daha büyük gemide başka görevleri var mı?

B: Pek çok görev. Birçok yere gidiyorlar. İnsanlarla bizim gibi etkileşime girmiyorlar. Gezegenlerin etkileşimiyle, Evrensel hedefle daha çok ilgilenirler: uyum ve barış.

D: Gezegenleri etkilemek için ne yapabilirler?

B: Gezegenleri kendi kendini yok etmekten korumak. Işık ve sevgi getirmek ve insanların kendi aralarında uyum yaratmalarına yardımcı olmak.

D: Bir gezegenin uyumu bozulursa bu sorun yaratır mı?

B: Evet, herkes için! Tüm gezegenler için. Herkes enerjiden etkilenir çünkü enerji Evrende dalgalanır.

D: Yani büyük gemideki insanların çoğunluğu farklı şekillerde etkileşime giriyor. Ama bu Dünya insanlarına yardım etmek için mi?

B: Mutlaka Dünya değil. Hayır, birçok gezegen. Zamanım yok. Haritalarla ilgili bir referansım yok. Ve bu varlıkların nereye gittiğini ve herkesin ne yaptığını bilmiyorum. Çok fazla insan var. Çok fazla farklı görev. Şu andaki işim Dünya insanlarına yardım etmek.

D: Peki ama büyük gemi başka bir yerde mi konuşlanmış?

B: Gemimizden daha uzakta. Bu nedenle farklı projeler üzerinde çalışıyorlar. Çok daha uzakta. Geri bildirimde bulunuyoruz

onlara.

D: Yemek zorunda değilsen seni hayatta tutan şey nedir?

Bunun cevabını zaten biliyordum ama daha fazla geçerlilik kazanmak için hep aynı soruları soruyorum. Birçok kişi aynı cevabı veriyorsa büyük ihtimalle doğrudur.

B: Işık.

D: Işığın nasıl buluyorsun?

B: Sadece onu vücuduma em.

D: Işık nereden geliyor?

B: Özel olarak hiçbir yerden gelmiyor. Her yerde var. Bir şeyden beslendiğim söylenemez. Sadece vücut tarafından emilir.

D: Ne demek istediğimi anlıyorsan, vücut ölüyor mu? Beden herhangi bir zamanda yok olur mu?

B: Evet. Vücut yıpranacak. Ceset belirli bir süre kullanıldığında onu imha eder ve yeni bir beden alırız.

D: Bedenin artık onu kullanamayacağın bir hale mi geliyor?

B: Bu doğru değil. Hayır vücut ölmez. Bu enerjidir. Onun yenilenebilir.

D: Bedenin enerjiye indirgendiğini mi söylüyorsun?

B: Hayır, bu saf enerjidir .

D: Ama belli bir süre sonra bir yere gideceğini söylemiştin. farklı biri mi?

B: Bu biz değiliz. Bunlar gemideki diğer varlıklardan bazıları. Bedenleri yok olacaktı çünkü bazıları daha fiziksel, bazıları ise daha fazla enerjiye sahipti. Benimki daha fazla enerji.

D: Ama bahsettiğiniz gemide bu görünümün olmasını siz mi seçtiniz?

B: Evet. Geldiğim yere, çok zaman geçirdiğim ana gezegenimdeki canlılara benziyor.

D: Saf enerjiden oluşan bir bedenin böyle olmayacağını düşünüyordum. herhangi bir şeyin içinde olması gerekiyor, değil mi?

Gönüllüler

B: Yani, bir taslak gibi bir şekli var ama daha az... katı mı? Fiziksel formda daha fazla olan bir varlığa kıyasla daha özgürce hareket ediyoruz.

Bu noktada daha fazlasını öğrenemeyeceğimize karar verdim ve onu önemli bir güne kaydardım. Açıklamaya göre, hâlâ uzaylı ve daha fiziksel görünmesine rağmen başka bir hayata geçmiş olabileceğini düşünüyorum. Çok üzüldü ve üzüldü ve olup biteni anlatırken rahatsızlık belirtileri gösterdi. "Biz... ile savaştayız, galaktik bir savaş. Çok, çok sayıda gemi."
...

D: Dünya atmosferindeler mi?

B: Hayır. (Neredeyse gözyaşlarına boğulmuştu.) Nerede olduğumuzu bilmiyorum. Uzayda bir yerlerdeyiz. (Duygusal) Bunun olması gerekmiyor! Kavga etmemizin hiçbir nedeni yok! Mücadelenin hiçbir amacı yok!

D: Birisi sana saldırdı mı?

B: Bu farklı gemilerde pek çok kişi temsil ediliyor. İkisinin arası değil. Dört farklı grup arasında. Hepsi aynı şeyi istiyor. Yanlış anlaşılma ve iletişim eksikliğinden kaynaklandı.

D: Bu noktaya geldiğinizde şiddete gerek kalmayacağını düşündüm.

B: Hayır. Bu varlıklar açgözlülük ve nefretle dolu bir gezegenden geliyor. Herşeyi kendilerine istiyorlar. Onlar bizim grubumuzun bir parçası değiller.

D: Buna sebep olan yanlış anlaşılma neydi?

B: Bilmiyorum. Kara? Mülk? Bizim olan bir bölge üzerindeydi ve bunu istiyorlardı. Başka bir grupta ittifak kurdular. Çatışmalar uzun süredir devam ediyor. Hepimiz zanaattan ateş edecek bir tür silah kullanıyoruz, akıllı zanaat. Çok gürültülü. Uçup geçtiklerinde ortaya çıkan enerji korkunçtur. Çarptığında geminin bir kısmını devre dışı bırakır. Kavga etmek istemiyorum ama mecburuz. Bu son çare.

Her şeyi denedik ama anlamayacaklar. Dinlemeye çalışmayacaklar. Anlaşmaya varmaya ve bunu barışçıl bir şekilde çözmeye çalışmayacaklar. Müzakere etmeyi denedik. Her şeyi denedik. Çatışmayı çözmek için bildikleri tek yol budur. Başka çaremiz yok.

Çatışmanın nasıl sona erdiğini görmek için onu zamanda ileri götürdüm. sonunda ne olduğunu görün.

B: Gittiler. Ve bizim topraklarımız var. Tamir edip yenileyebiliriz. Gezegenimize sahibiz ve yeniden barış içinde yaşayabiliriz. Biz ölmedik. Hayatta kaldık. Tekrar uyum ve barışa geri döndü ki bu iyi bir şey. Başka bir yere gittiler ya da artık orada değiller. Buna zafer demek isterseniz, biz bunda galip geldik. Bazıları telef oldu. Ama savaşlarını başka bir yere götürmeye karar verdiler.

Çatışma çözülmüş gibi görüldüğünden, onu başka bir önemli güne kaydurdum ve sanki yine farklı bir hayata atlamış gibi görünüyordu, ama hâlâ yabancı bir formdaydı. Şu ana kadar ele aldığı hiçbir şey fiziksel Dünya yaşamına az da olsa benzemiyordu. Bir sonraki sahneye geçtiğinde ilk başta gördüklerini açıklamakta zorluk çekti.

B: Ne olduğunu bilmiyorum. Bu çorak gezegen. Ama gezegenin bu kısmında bir şeyler var. Bunu çözmeye çalışıyorum. Ah! (Bir vahiy.) Yerleşilmesi gereken yeni bir gezegenin olduğunu bulduk. Çoraktır. Bu, yeni bir gezegenin doğuşunun başlangıcıdır. Gezegenin bu yarısını çevreleyen birçok gemi var. Ve hepsi farklı yerlerden. Ama bu gezegene hayat getirmek için grup olarak birlikte çalışıyoruz.

D: Bu noktada hiç yaşam yok mu? (Hayır) Yaşamı ortaya çıkarmak için ne yapmanız gerekiyor?

B: Gezegendeki bitki organizmaları ve çoğalacaklar.

Gönüllüler

D: Organizmaları nereden buluyorsunuz?

B: Bunları başka yerlerden getirdik.

D: Yaptığınız şey bu mu, onları farklı yerlerde mi topluyorsunuz?

B: Hayır. Bu gezegendeki bitki örtüsünün düzenlenmesine ve ekilmesine yardımcı oluyorum. Her zanaatın kendine has bir uzmanlık alanı vardır ve benim uzmanlık alanım bitki örtüsüdür.

Onun başka bir yaşamda olduğunun farkında değildim, o yüzden sordum: “Öğretmeyi sen yapıyordun. Bu farklı bir görev mi?”

B: Bu başka bir şeydi. Bu ben değildim.

Sonra anladım. Farklı bir hayata geçmişti ama hâlâ bir uzaylı olarak. Beth'in sesi bu noktadan sonra yavaş yavaş değişmeye başladı. Kırılmış ve robotik hale geldi. Kendisini gri bir takım elbise giyen kısa gri bir vücuda sahip olarak tanımladı.

D: Ama şu anki göreviniz organizmaların ekimini denetlemek mi?

B: Denetlemiyorum. Ben başkalarıyla birlikte bir işçiyim. Büyük bir işimiz var. Bitki örtüsü için çok fazla arazi var.

D: Orada neyin büyüyeceğini nereden biliyorsun?

B: Hangisinin en misafirperver olacağını görmek için gezegende birçok deney yapıldı.

D: Peki önce organizmalarla mı başlıyorsunuz?

B: Küçük bitkiler. Birçoğumuz var. Bir bölgeden başlıyoruz, sonra diğer bölgelere geçiyoruz ve birçok farklı türü ekliyoruz.

Bu hikaye bana tanıdık geliyordu. Dünya gezegenindeki yaşamın tohumlanmasını (veya başlangıcını) iki kitabımda anlattım: Bahçenin Bekçileri ve Muhafızlar. Bilginin toplandığı ve bu kitapların yazıldığı dönemde hikaye oldukça tuhaf görünüyordu. Ama şimdi bunun o kadar çok tekrarlandığını duydum ki, bunun hayatın başlangıcının gerçek versiyonu olduğunu biliyorum. Ve bunu bir gerçek olarak kabul etmeye geldim. O olup olmadığını bilmiyordum

Dünya gezegeninin tohumlanmasından bahsetmişken, bana zaten pek çok başka gezegende de gelişimlerinin bu aşamasına ulaştıklarında yaşamın aynı şekilde yaratıldığı söylenmişti. Bu, yaşamı yaymanın yaygın bir yoluydu ve inanılmaz çağlar boyunca geriye doğru sonsuzluğa doğru yapılmıştı.

D: Bakalım hangileri büyüyecek?

B: Büyüyeceğini testlerimizden biliyoruz.

D: Orada kalıp gelişmeleri izleyecek misin?

B: Evet bitki örtüsü oluşana kadar burada olacağız. Daha sonra yeni bir alana taşıyoruz ve daha fazla ekim yapıyoruz.

D: Bu uzun zaman almaz mıydı?

B: İhtiyacımız olan tüm zamana sahibiz. Şimdilik bitki örtüsünü ekiyoruz ve gemilerimiz gerektiği kadar kalacak. Bitkilerin oluşmasına yardımcı olmak için onu besinlerle besliyoruz.

Konuşmakta güçlük çekiyordu. Her kelime sanki telaffuz edilmesi zor bir enerjiymiş gibi ayrı ayrı karşınıza çıkıyordu. Bunu daha önce de yaşadım, özellikle de küçük grilerden biri iletişim kurmaya çalışırken. The Custodians adlı kitabımda çok dikkat çekici bir örnek yaşandı . Bunun nedeni çoğunlukla doğal hallerinde sözlü iletişimi değil, akıldan akla iletişimi kullanmalarındır. Bu yüzden deneğin zihnindeki kelime dağarcığını kullanmaları gerekir.

D: Peki ya hayvan türleri? Siz de bunu yapıyor musunuz?

B: Benimki bitkiler. Başkalarının ne yaptığını bilmiyorum.

Bütün bunlar çok fazla zaman alabilirdi, bu yüzden onu önemli bir güne kaydardım. Ve gülümsüyordu.

"Gezegen çok güzel."

D: Bunu zanaatınızdan görebiliyor musunuz?

B: Hayır. Gezegende duruyorum. Bu güzel.

Gönüllüler

Sesi yine değişmişti. Rüya gibi, hüzünlü bir niteliği ve tuhaf bir aksanı vardı. Başka bir varlığa mı geçmişti?

B: Bütün bitkilerimiz büyüdü. Ve çok fazla bitki örtüsü var.

Çok güzel. Planda başarılı olduk.

D: Bir sonraki adım nedir?

B: Su var, hayvanları şimdi getirecekler, farklı türler.

D: Nereden geliyorlar?

B: Bu gemilerde yetiştirildiler.

D: Başka yerlerden de mi aldın?

B: Evet, en iyisini seçtik.

D: Peki şimdi neyin hayatta kalacağını görüyor musun?

B: Neyin hayatta kalacağını biliyoruz. Her şey kontrollü.

D: Bu çok iyi ama tüm bunları yapmak uzun zaman alıyor. değil mi?

B: Bunun için yaşıyoruz.

Artık bilinçaltını öne çıkarmanın ve bazı cevaplar almanın zamanı gelmişti. "Beth'in bugün görmesi için neden bunları seçtin?"

B: İşte o kişi. O başka gezegenlerden gelen bir varlık. Yaşamının çoğunu, Dünya dışında başka gezegenlerde ve başka yerlerde geçirdi. Bunu birçok kez merak etti ve bunu zaten biliyor.

D: Yani onun doğru olduğunu bilmesini mi istedin? (Evet) İyi bir insanmış ve pek çok önemli görevde yer almış gibi görünüyordu. Hayatının çoğu başka gezegenlerde ve gemilerde geçiyorsa neden insan vücuduna girmeye karar verdi?

B: Çünkü şimdi tam zamanı. Şu ana kadar Dünya'da bir yaşamı olmadı.

D: O halde fiziksel bir bedene girmek ona tuhaf gelmiş olmalı.

B: Evet. Yeniden ayarlamalar yapıldı ve aşılması gereken bazı rahatsızlıklar oldu. İyi iş çıkardı.

D: Hala bazı rahatsızlıklarının olduğunu söyledi.

B: Evet. Biz bunun farkındayız ve düzeltmeler yapıyor ama kendisi direniyor. Fiziksel bedende neler olup bittiğini bilmeme korkusudur.

D: Fiziksel bir anne ve babadan doğdu, değil mi?

B: Beden oluşuktan sonra fiziksel hale geldi. O bu fiziksel bedene atandı.

Beth'in bazı fiziksel sorunları vardı. O vardı
Zaten iki ameliyat geçirdim ama yine de sorunlar devam etti.

B: Vücuda girdiğinde mükemmel bir iniş olmadı diyebiliriz. Vücuda çok hızlı girdi ve yanlış hizalandı. Dolayısıyla bu yanlış hizalamayı düzeltmeye çalışıyoruz.

D: Dizindeki ve vücudundaki sorunların nedeni bu mu?
omuz?

B: Vücudun tüm sorunları. Varlık bu bedene “çarpık” ve çok hızlı girmiş, dolayısıyla uyum sorunu yaşanmıştır. Varlık yana kaydırıldı.

D: Bazen bunun, varlığın daha önce bir insan vücudunda bulunmaması nedeniyle oluşan bir uyum olduğunu düşünüyordum.

B: Evet, bu da sorunun bir parçası. Ancak enerjisini dengeleyerek ve enerjisini topraklayarak bunun üstesinden gelebilir.
Evet, bu konuda ona yardımcı olacağız. Operasyonlardan haberdarız ve kendisine yakında yardım edilecek. Önce enerjisini nasıl dengeleyeceğini öğrenmesi gerekiyor, sonra son ayarlamaları yapacağız. Rahatsızlık duyduğunda bize söylemesi ve bunu bize ifade etmesi gerekiyor ki fiziksel olarak neler yaşadığını bilelim. Bu, fiziksellüğün birlikte doğduğu yapısal bir sorundu. Rahatsızlığın bir kısmını giderebiliriz ama o bunu soracağını bilmiyordu. İzin verilmedikçe müdahale edemeyiz. Bilgiyi getirmek için burada. (Tıpkı diğer hayatta olduğu gibi.) Şu anda onun sahip olabileceği bilgi miktarıyla sınırlıyım. Görevi yakında ortaya çıkacak. Sabırlı olmalı. Yardım edebilecek ve bir fark yaratabilecektir, çünkü

Gönüllüler

hayatı boyunca istiyordu. Hemen köşede.

Görev hızla gelişecek ve ne yapması gerektiğini bilecek ve kendisine gösterilecek.

Çalışmalarında Dünya'ya ilk kez geldikleri söylenen birçok insanla zaten tanışmıştım. "Dünyaya ilk kez insan bedeniyle gelenlerin hepsi bu yardım görevini üstlenecek mi?" diye sordum.

B: Hepsi yardımcı oluyor ama farklı şekillerde. Evet, başlangıçta yolu göstermeye yardımcı olacaklar. Diğer dünyalardan gelen varlıkların insanlara zarar vermek için orada olmadıklarını. Ancak bu ilk temastan sonra, bu insanların başarması ve insanlığın Tanrı'nın iradesini gerçekleştirmesine yardımcı olması için başka görevler ve işler olacaktır.

D: Bana çok uzun süredir Dünya'da yaşayanların az ya da çok engelli olduğu söylendi. Beth gibi gelenlerin tüm karması ve uğraşacak başka şeyleri yok. Onların çalışması daha kolaydır.

B: Evet, hayatlarını sürdürüp kendi işlerine odaklanabilirler. misyon.

Joanne geçmiş bir hayata gitmek yerine hemen parlak bir ışığın kristallerden oluşan bir şehrin üzerine parladığı güzel bir yere gitti. "Farklı renkli kristaller. Onlar her yerde. Her şey kristaldir ve üzerlerine damlayan taze, saf sudur. Kristallerin üzerinde gerçekten parlak, parlak bir ışık parlıyor. Işık yukarıdadır ve kristallerden yansır. Hepsinin farklı boyutları var, bazıları büyük ve küçük. Buranın her şeyin kristalden yapıldığı kristal bir şehir olduğunu biliyorum." Daha sonra öyle bir duyguyla gözyaşlarına boğuldu ki kaseti yazıya dökmek zorlaştı. Ağlayarak şunları söyledi: "Işık sanki evdeymiş gibi geliyor! Ev! Bu gezegende mutluyum ama sanki buraya ait değilmişim gibi geliyor. Sadece Dünya'yı ziyaret ediyorum. Sanki eve dönüş yolundayım, bir nevi dinlenme

yer – güzel, güzel bir dinlenme yeri. Ev aslında daha çok kristal şehre benziyor ama o ışık var. Bana sanki hepsi aynıymış gibi geliyor. Sanki Dünya benim evim ve burayı ziyaret ediyorum.

Ve kristal şehir bana evimmiş gibi geliyor ama benim evim olup olmadığını bilmiyorum.”

D: Orası bu kadar güzelse neden bıraktın?

J: (Yine ağlayarak) Nedenini bilmiyorum! Bir planım vardı. Sanırım bunun nedeni bir görevde olmamız, ama nedenini tam olarak bilmiyorum... Sanki diğerleriyle birlikte benim planımmış gibi geliyor. Bu bir plandı. Bir anlaşma gibi geliyor; Katılıyorum.

D: Neyi kabul ettin? Biliyor musunuz?

J: (Duraklat) Sanırım biliyorum. Sevgiyi göstermek içindi; koşulsuz sevgi olmak; sadece bu olmak için; uygun olmak. Bu plan diğer yüksek varlıklarla yapıldı ve ben bunu o yüksek varlıklar grubuyla yapmayı kabul ettim.

D: Birisi senden bunu yapmanı mı istedi?

J: Evet, gönüllü oldum çünkü bunu yapabileceğimden emindim.

D: Gönüllü olmadan önce sana dünyanın nasıl olacağını gösteren oldu mu?

J: Bir uyarı hatırlamıyorum. Sanırım çok sevgi doluydum ve kendime çok güveniyordum. Ve neredeyse bir kültür şoku gibiydi. (Yine ağlayarak.) Hayır! Bilmiyordum ama daha doğmadan fikrimi değiştirdim! Fikrimi değiştirdim! Fikrimi değiştirdim! Bebeğe girdiğimde fikrimi değiştirmek istedim ama artık çok geç olduğunu söylediler. Plan devam ediyordu ve ben doğacaktım. Artık çok geçti ama yine de bunu yapmayı seçtim. Ben de “Yapabiliyorsam, yapabilirim” dedim. (Yine ağlayarak.) Yapabileceğimi biliyorum!”

D: Gerçekten bir fark yaratabileceğini düşündün.

J: Ah, ama acıyor. (Ağlıyor) Kalbim acıyor.

D: Neden rahatsız ediyor?

J: (Çok ağlıyor.) Burada olmak canımı acıtıyor çünkü kalp düzeyinde bağlantı kurmak istiyorum. Bu çok sık olmaz.

Bu kadar derinden bağ kurabilen insanları bulmak çok zor.

Gönüllüler

D: Bunun bir arama gibi olduğunu mu söylüyorsun, bunu yapabilecek insanları bulmak gibi mi? aynı mı hissediyorsun?

J: Aradığımı bilmiyorum. Gerçekten daha derin bir bağlantının bir kısmını özlüyorum.

D: Ama sen "Joanne" dediğimiz bir beden aracılığıyla konuşuyorsun. Bu, ilk kez bir insan vücuduna geldiğiniz anlamına mı geliyor?

J: Bilmiyorum. Çok gerçeküstü görünüyor ve... şok edici! Başka zamanlarım olsaydı belki daha çok alışırdım. Yani bilmiyorum.

D: Ama bir anlaşma yaptın ve bir anlaşma yapmak istiyorsun. fark.

J: Öyleyim ve öyle olmadığım için endişeleniyorum! (Yine ağlayarak) Bana sadece varolarak bir fark yaratacağım söylendi ama sanırım daha fazlasını yapmam gerekiyor. Sadece olmakla değil. Bir fark yaratmak için bir şeyler yapmam gerektiğini hissediyorum . Benim varlığımın yeterli olacağından ve bunu yapmak zorunda olmayacağımdan emindim ama dışarıda olması gereken çok, çok, çok fazla sevgi olduğunu unuttum. Gerçek aşk. Sadece daha fazla gitmek istiyorum.

D: İnsanların nasıl olduğunu bilirsin. Bilmiyorlar bile. Ve onları değiştiremezsiniz.

J: Yapamazsın; yapamazsın, hayır. Onları sadece seviyorsunuz ve onların ışıklarını görüyorsunuz. Ve onlar kendilerini sevmeseler bile sen onları seviyorsun. Onları sadece kendi içlerinde çalışabilecekleri o küçük ışığı hissedebilsinler diye seviyorsunuz .

D: Neden bu kadar önemli?

J: Sevmek neden bu kadar önemli ? Sevgimi göstermem için mi? Yani onlara bir nebze olsun dokunsam bile içlerinde bir şeyler hissedebilirler. Bu çok mükemmel bir şeye dokunmak gibidir, ona dokunmak onların "Oh!" demesi için yeterlidir.

D: Sadece bir fark yaratmak için. Ama bu neden bu kadar önemli? bu insanlarda bunu mu uyandırdın?

J: (Yine ağlıyor.) Çünkü bu insanların çoğu aslında hala uykuda ve anlamıyorlar. Ve sorun değil.

Bu onların yolculuğunun bir parçası.

D: Herkes farklı bir yolda. Hepsi farklı dersler alıyor ve çoğu uyuyor. Ama gelmeye gönüllü olduğunuzda bunun düşündüğünüzden daha zor olduğunu gördünüz.

J: (Çok duygusal) Öyle! – Hayatımın çoğunu bedenimin dışında geçirdim . Gençken içtim. Beni burada bırakmalarından korkuyordum. Bu yüzden bedenimi terk ederek yapmayı kabul ettiğim şeyden uzaklaşmaya çalıştım.

D: Ve kaçmanın bir yolunu buldun ama yapacak bir işin olduğu sürece gerçekten ayrılamazsın.

J: Evet, kaçış – bu daha iyi bir kelime – kaçış.

D: Dışarıda bu kadar çok zaman geçirdiğinde nereye gittin? vücut?

J: Gittiğim yer çok huzurlu ve sessizdi ve sadece olmak istediğim yer.

D: Ama geri dönmek zorundaydın, değil mi?

J: Her zaman!

D: Çünkü bu senin bedenin ve sen ona bağlısın.

J: Doğru ve zamanla bunu anladım. Aslında bunu muhtemelen üç ila altı yıl önce çözdüm, o zaman yaklaşık otuz yaşındaydım. İşte o zaman bilinçli olmaya ve ne yaptığımı farkına varmaya başladım. Bilmiyordum! Kaçtığımı bilmiyordum. Daha sonra bir daha içmedim. Sadece ayrılırdım. Dersleri aldıktan sonra bunu yaptığımı fark etmeye başladım. Bunu yaptığımı bile bilmiyordum. Günün her saatinde bunu yapabilirdim. Sadece kaçıyorum. Sadece bedenimden çıkıyorum. Bunalımdaydım.

D: Bunun sen uyurken olması gerektiğini düşündüm.

J: Bana göre olmayabilir. Bir dakika içinde orada olabilirim.

D: Sadece bağlantıyı kes. (Evet) Ve etrafınızdaki insanlar gittiğini bilmiyor muydun?

J: Hayır, çünkü oradaymışım gibi görünüyorum. Sorulara bile cevap verirdim. Hatta konuşacaktım ama aslında orada değildim. Biraz uzak durduğumu veya ilgilenmediğimi düşünebilirler.

Gönüllüler

D: Ama yine de işini yapabildin mi?

J: Evet, evet. Bedenimin içinde olmaya çalıştığımı hatırlıyorum. 1991'de üzerime yıkıldı çünkü burada olup acı hissetmeme izin vermediğimi fark ettim.

Yaşananlar duygusal bir çöküntüye benziyordu. Kocasıyla sorunlar yaşıyordu ve onun içki içmesi ona zarar veriyordu. Ağlamaya başlayınca ve duramayınca olay doruğa ulaştı. "Bunu yapamam ve çok acıyor!" demeye devam etti. Muhtemelen yıllardır bastırılmış duyguların serbest bırakılmasıydı. Bu duygusal boşalmanın ardından, herhangi bir şey hissedebilmesinin uzun zaman aldığını söyledi. Dünyası tam anlamıyla başına yıkılmıştı. Sanki yıllarını hayattan kaçarak geçirmiş ve sonunda etrafında hissettiği acıyı değiştiremediğiyle yüzleşme zamanı gelmişti. Bu kesinlikle bir uyanıştı. "Baskıyla başa çıkmaya başladım. Birlikte oynamaya devam ettim ve etrafımda olan bitenin giderek daha fazla farkına varmaya başladım. Bilinçli yaşamak ve ilerledikçe acıyı hissetmek için bir seçim yapmak zorunda kaldım. Ondan kaçmaya çalışmak değil. Artık acının aslında kendime ve başkalarına karşı daha şefkatli olmama yardımcı olduğunu biliyorum. Sanırım son birkaç yıldır, buraya gelme sebebimi yerine getirecek o farkı yaratabilmek için kendimi hazırlıyor veya büyüyorum. Öğreniyorum. Bu yapmam gereken bir şey.

Ben şunu istiyorum; bu benim kim olduğumun bir parçası.

Joanne bir hastanede ve bakımevinde çalışıyordu ve yeni keşfettiği özgüvenini orada kullanıyordu. "Sevgiyi her zaman gösterebildim ama bunun da ötesindeydi. Bundan daha fazlası var.

Planım için günlük aşktan daha fazlası. Bir şey daha vardı. Bunu nasıl açıklayacağımı bilmiyorum. Oraya çıkıp koşulsuz sevgiyi teşvik etmek, böylece insanlar bilsin." Bunu sadece elleriyle ve gözleriyle insanlara dokunarak yapabileceğini keşfetti. Gözlerinin içine bakarak. "Bunu ne zaman aldıklarını biliyorum ve onlar da bunu biliyorlar. Acıtıyor ama bunu her zaman aşk için yapıyorum. Özellikle son saatlerinde dokunmanın ne kadar büyük bir fark yarattığını giderek daha fazla anlıyorum. Bilmiyorum

nasıl açıklanır. Sevgi vermezsin , sevgi olursun . Sevdığınız!

Suçlu olması önemli değil, sadece o kişiyi seviyorsunuz.”

Bilinçaltı geldi ve şöyle dedi: “Etkisini anlamadı. İnsanlar onu etkiledi ama o, insanlar üzerindeki etkisini anlamadı. Ama artık etkisi konusunda daha bilinçli .” Bunu neden Joanne'e gösterdiğini sordum. “Joanne'nin bunu bilmesinin, hissetmesinin ve kendine güvenmesinin zamanı geldi.”

D: Biz geçmiş yaşamlara gitmeyi bekliyorduk ama sen ona o güzel kristal şehri göstermeyi seçtin.

J: Onun konusu bu. Geçmiş yaşamların hiçbir anlamı yok. O aşkla ilgili.

D: Gördüğü o kristal şehir neydi? Burasının dinlenme yeri gibi olduğunu söyledi.

J: Bulunduğum yerin... ikamet ettiğim yerin daha yüksek bir yönü gibi .

D: Ruh tarafı dediğimiz şey açık mı?

Evet. Aslında fiziksel bir yer değil. Ve yine de saf su ve ışıkla birlikte tüm kristallere bakıyorum. Kristallerin üstünde ve ötesinde o gerçekten çok parlak beyaz ışık vardı.

Sanki kristal bir şehir gibiydi ve o parlak ışık birbirine çok yakındı.

Sanki bu benim daha yüksek yönümmüş gibi geliyor.

D: Joanne'in daha önce Dünya'da fiziksel geçmiş yaşamları oldu mu?

J: Hayır. O ışığın bir parçası ve insanları uyandırmanın zamanı geldiği için gelmeyi seçti .

D: Bu zamanda buraya gönüllü olarak gelmenin çok cesur bir ruh gerektirdiğini düşünüyorum. Daha önce burada bulunmamış bu nazik insanlar için bu çok zor.

J: Korkuyorlar ve canları yanıyor.

D: Onlar bunu Dünya'da pek çok hayat yaşamış olanlardan çok daha fazla hissediyorlar. Peki neden insanların uyanmasına yardım etmesi gerekiyor?

J: Büyük bir değişim yaşanıyor ve bu, insanların uyanması için bir fırsat ve zaman . Onların sevgisiyle uyanmalarına yardım etmelidir, ancak bunu zorla değil, sadece koşulsuz sevgi dolu bir şekilde yapmalıdır. Olmayı öğrenmesi gerekiyor

Gönüllüler

Başkaları alsın ya da almasın bağımsızdır çünkü o çok hassastır ve reddedilmek acı verir.

D: Ama herkes alamayacak .

J: Ve o da bunu biliyor. Bunu elinden gelen her şekilde yapacaktır; ona neşe ve tatmin getirecek herhangi bir şekilde. Herhangi bir şekilde herkese dokunabilir. Fiziksel olarak dokunmasına gerek yok, sadece onların huzurunda olmak için. Ancak fiziksel dokunuşta bir şeyler var ve o bunu giderek daha fazla keşfediyor; aslında dokunuyor.

Joanne aynı zamanda insanlarla çalışırken ses çıkararak tonlama da yapıyordu. Bunu neden yapma gereği duyduğunu bilmek istiyordu. "Joanne sesleri söylemenin boyutsal olarak iyileştiğini fark ediyor. İyileşiyorlar." Ayrıca bazen garip bir dilde şarkı söylediğini de söyledi. Nereden geldiğini bilmiyordu.

Aynı zamanda kendiliğinden oldu. "Dil anlaşılmalıdır çünkü zihin için değildir. Bu kalp içindir. Yani insanlar almak için buradalar. Bunu kafalarında, zihinlerinde bilmek yerine hissediyorlar."

D: Bu bir Dünya dili mi? (Hayır) Dil nereden geliyor?

itibaren?

J: Melek alemi.

D: Bu onun Dünya'ya gelmeden önce melekler aleminin bir üyesi olduğu anlamına mı geliyor? ("Evet" diye fısıldadı.) Ve o seslerin, sözlerin ve müziğin anısını mı taşıyor? (Evet, evet.) Melekler alemi ve kristal şehirle bir bağlantı var mı?

J: Bağlantı budur .

D: Melek aleminin bir üyesinin Dünya'ya ilk kez gelmesi alışılmadık bir durum mu?

J: Olur. Gerçekten mecbur değiller ama seçebilirler

var olmak.

D: Bu, böyle güzel, sevgi dolu bir yerden gelmeyi daha da zorlaştırıyor.

J: (İçini çekti.) Ah, evet.

D: Her zaman insanın ve meleklerin farklı görevleri olduğunu ve onların Dünya'ya gelmek istemeyeceklerini düşünmüşümdür.

J: Onlar seçiyor. Anlıyor; öğreniyor. Kolay değil, ama durumu iyi.

D: Bana sorunun Dünya'daki çoğu insanın çok uzun süredir burada olması olduğu söylendi; çok fazla yaşamdan geçmek ve çok fazla karma biriktirmek.

J: Evet, sonsuz; sonsuz; sonsuz.

D: Bu diğer varlıklar bu yüzden mi gönderiliyor? Onlar değil hapsolmuş?

J: Hayır, hayır. Seçtim; Seçtim. Ben gelmeyi seçtim. İnsanlara yol göstermek, onlara yardım etmek. Böylece bir şekilde, küçük bir şekilde, neler olup bittiğini anlayabildiler. Çok küçük bir şekilde çünkü bu onlar için büyük bir fark yaratabilir. Bu onların tüm bunların neyle ilgili olduğunu gerçekten düşünmelerini sağlayabilir .

Bu bölümü yazarken aniden İncil'de melekleri eğlendirmekten bahseden sözler aklıma geldi. Herkese aynı şekilde, nezaketle davranmak, çünkü bir meleği ne zaman farkında olmadan eğlendireceğinizi asla bilemezsiniz. Birkaç kısa an için bile olsa, o kişinin Dünya'da bulunmasının ve sizinle etkileşime girmesinin gerçek amacını asla bilemezsiniz. Bu özellikle doğrudur, çünkü Joanne bile gerçek mirasından habersizdi. İnsanlara rehberlik edecek küçük bir ışık sunabilme umuduyla, bu karanlık ve yoğunluk dünyasına gelmek için çok şey feda etti. Bu hepimize basit bir dokunuşun veya gülümsemenin başkaları için ne kadar önemli olabileceğinin farkına varmamızı sağlamalıdır. Her şeyi değiştirebilir.

İngiltere'den bir adam geldi ve iki seans yaptık. Dört böbrek nakli geçirmişti . Bunun başlı başına alışılmadık bir durum olduğunu düşündüm çünkü vereceklerini düşünmemiştim.

Gönüllüler

bu kadar çok kişi. Üçüncüsünden sonra neredeyse ölüyordu ve aylarca hastanede o kadar acı çekiyordu ki baygın ve sakin kalması için iğne yapılması gerekti. Ayrıca aylardır solunum cihazına bağlıydı. Sonunda ne zaman bu durumdan kurtulmaya başlasa, kasları kullanılmadığı için zorluk çekiyordu. Yemek yiyemiyor, konuşamıyor ve yeniden nefes almayı öğrenmekte bile zorluk çekiyordu. Bu süre zarfında çok büyük bir ağrı vardı ve böbrek iflas etti. İlk kez sadece on altı yaşındayken böbrek yetmezliği yaşadı ve şu anda yaklaşık 41 yaşında. Şu ana kadar dördüncü nakil işe yarıyor ama bunu yaptırmasının üzerinden yalnızca bir yıl geçti. Artık bağışıklık sistemini baskılayan ilaçlar kullandığı için enfeksiyonlara çok kolay yakalanıyor.

Bu ne zaman olursa olsun, vücudun belirli mikroplar ve organizmalar tarafından ele geçirildiği ve böylece işlevini yerine getiremediği sepsise girer. Bu yüzden çok zor, zor zamanlar geçirdi.

Seansı yürüttüğümüzde, beklediğimiz gibi geçmiş yaşamlara geri dönmek yerine, o - diğer birçok kişinin şimdi yaptığı gibi - ışığa gitti, orada kalmak istedi, ayrılmak istemedi. Bilinçaltına indiğimde özellikle neden bu deneyimi yaşamayı seçtiğini öğrenmek istedim. Çünkü onu seçtiğimizi biliyoruz. Neden dört böbrek nakli gerektirecek kadar böbrek sorunu yaşamak istesin ki? Bilinçaltı bunun onun Dünya'daki ilk hayatı olduğunu söyledi. Her şeyi deneyimlemeye kararlıydı . Tek bir hayatta deneyimlenmesi kesinlikle mümkün olan her şey. Belki o kadar uzun süre burada kalmayacağı için? Ya da belki geri dönmeyecekti? Ancak bunu normalde yaptığınız gibi yavaş yavaş almak yerine, elinden geldiğince fazlasını tek bir hayata ayırmayı seçti. Neredeyse öleceği zamanı sorduğumda, bunu da deneyimlemeyi seçtiğini çünkü ölüme bu kadar yaklaşmanın nasıl bir şey olacağını bilmek istediğini söyledi. Ve o da tüm bu acıyı yaşamayı seçti. Bir insan hayatında mümkün olan tüm deneyimlere sahip olmak istiyordu. Gerçekten bir hayata çok şey sığdırıyor. Buraya girip onu almaya kararlı olmadıkları sürece, tek bir ruha yığılmak çok fazla gibi görünüyor

artık bitti . Çünkü buraya geri dönüp dönmeyeceklerini bilmiyorlar. Dünya kesinlikle farklı olacak. Belki bir daha geri gelseler böyle şeyler yaşayamayacaklardı. Bunun alışılmadık bir açıklama olduğunu düşündüm. Neden böbrek sorunları yaşadığını açıklayacak geçmiş bir yaşama döneceğini düşündüm. Ama tüm bunları yaşarken bir kez olsun "Neden ben?" demediğini söyledi. Bu neden benim başıma geliyor?"

Bir çocukken bile. Sadece devam etti ve bununla ilgilendi. Muhtemelen bunun bir parçası da bu, çünkü diğer düzeyde bunun için gönüllü olduğunu biliyordu ve istediği de buydu.

Ta İngiltere'den gelen genç bir adamın ilginç bir vakası. Uçakta şansını denedi çünkü diğer insanlara ve herhangi bir soğuk algınlığına veya onların sahip olabileceği organizmalara, özellikle de uçağın geri dönüştürülmüş havasına maruz kalacaktı. Bazı seanslara katılmak için o kadar uzağa gelme şansını değerlendirdi. Umarım bu açıklamaları bulmanın ona faydası olmuştur.

Birkaç yıl önce Londra'da yaptığım bir vaka da neredeyse aynı derecede beklenmedikti. Görüşmemiz sırasında genç kadınla konuştuğumda, seansa başlamadan önce kişi hakkında mümkün olduğunca çok şey öğrenmeye çalıştığım için mesleğini sordum. Bana kısaca şöyle dedi: "Ben bir fahişeyim! Bu seni rahatsız ediyor mu?" Ben de ona "Hayır, seni rahatsız etmiyorsa beni de rahatsız etmez" dedim. Hiçbir yargılama yeteneğimin olmadığını görünce rahatladı ve bana güvenmeye başladı. Oturum sırasında onun gözlem yapmak ve rapor vermek için gelen ikinci dalga gönüllülerden biri olduğunu keşfettik. İnsanlar hakkında bilgi edinmenin bir fahişe olarak cinsel davranışlarını incelemekten daha iyi bir yolu var mı? Benzersiz ama sanırım ırkımızla ilgili bilgi birikimi açısından değerli. Toplam bilgi birikiminde hiçbir şeyin önemsiz olmadığı ve değeri olmadığı görülüyor.

ON DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

KOCA VE KARI İLK ZAMANLAR

Mesleğimin ilk günlerinde, uygar ve telaşlı kültürümüzde bir ruhun ilk vücut bulmuş hali olarak doğrudan fiziksel bir bedene gelmesinin imkansız olduğunu düşünüyordum. Mantıksal olarak ilk önce hayatın daha basit olacağı ilkel bir toplumda enkarne olacaklarını düşündüm. Bu şekilde, modern yaşam tarzımıza gelmeden önce Dünya'da nasıl yaşayacaklarını ve diğer insanlarla nasıl başa çıkacaklarını öğrenip uyum sağlayabildiler. Şimdi durumun her zaman böyle olmadığını görüyorum. Bu zorlu zamanlarda gönderilen veya gelip yardım etmeye gönüllü olan özel insanlarla daha çok karşılaşıyorum. Enerji kanalları veya antenler vb. olarak gönderildiklerini söylüyorlar. Elbette bu nazik ruhlar için daha zordur çünkü onları hazırlayacak Dünya yaşamlarının geçmişine sahip değillerdir.

Ekim 2005'te bu özel insanlardan iki tanesiyle daha tanıştım. Ve daha da sıra dışı olanı karı kocaydılar. Bence dünyadaki milyonlarca insan arasından birbirlerini bulabilmeleri ve böylece aynı enerjilerin birlikte çalışabilmesi harika bir şey. Ama sonra bana hiçbir şeyin tesadüfen gerçekleşmediği de söylendi. Enkarne olmadan önce açıkça anlaşmışlardı ve diğer tarafta planlar yapmışlardı.

Her ikisi de derin trans halindeyken, bilinçli olarak bunların farkında olmasalar da aynı hikayeleri anlattılar. Tim buluttan indiğinde yalnızca çok parlak bir ışık gördü. "Çok parlak. Yayılıyor, her yöne giden ışınları var. Çok güzel ama ona doğrudan bakamıyorsunuz. Ayrıca baştan sona birçok farklı renk var. Çok rahatlatıcıdır. Ondan gelen çok fazla sevgi var. Tıpkı sana sarılıyormuşçasına seni sarıyor." Bu olduğunda, onların ya ruh tarafına gittiklerini ya da Kaynağa (veya Tanrıya) geri döndüklerini biliyorum. Ayrıca çeşitli enerji varlıkları da buna benzer. Tim'i alıp ona göstermesini istedim.

görmesi onun için önemli olan bir şeydi. Geçmiş bir yaşama gitmek yerine, yüzen türden bir malzemeden elbiseler giymiş birkaç varlığın bulunduğu bir odaya götürüldü. Varlıklar odanın içinde zahmetsizce süzülürken hiçbir özelliği göremiyordu.

T: Ben duvar görmüyorum ama kapalı bir ortamda olduğunuzu hissediyorsunuz. Bu bir konsey gibidir ve her türlü şeyi tartışmak için geldikleri bir toplantı vardır. Evrenin şeyleri. Hepsi farklı gezegenler. Diğer türdeki varlıklar için veya... sanırım bu daha düşük titreşimler için, daha yüksek seviyelere veya daha yüksek titreşimlere ulaşmamış olanlar için kararlar vermek zorundalar. Süreçlerinde veya ne yapacaklarında karar vermelerine yardımcı olan konseydir bu.

Kendisinin de aynı incecik, hayaletimsi vücuda sahip olduğunu gördü ve bu konseyin bir üyesi olduğunu hissetti.

T: Aksi takdirde burada olamazdım. Bu daha yüksek bir titreşimdir, daha yüksek bir frekanstır. Mutlaka karar vermezler ama karar vermede yardımcı olurlar . Daha düşük titreşimler için uygun olan her şey.

D: Bu kararların alınmasına nasıl yardımcı oluyorlar?

T: Öyle görünüyor ki her düşük titreşimin, titreşimlerini farklı bir düzleme çıkarabilmeleri için öğrenmeleri gereken belirli titreşimler var. Konsey onların aslında titreşimlerini yükseltecek kararlar almalarına yardımcı olur.

D: Bu müdahale etmiyor mu?

T: Hayır, bu sadece bir tür rehberlik.

D: Şu anda üzerinde çalıştığın özel bir şey var mı?

T: Yalnızca hizmet etmek için. Yardım etmek. Rehberlik etmek. Biz sadece bunun için buradayız. Onları bilgiye yönlendirmeye yardımcı olmak.

Karı koca İlk Defalar

D: İlgilendiğiniz belirli bir proje var mı?

Şu anda?

T: Her türden farklı proje var. Düşük titreşimlere yardım ederken kendimize de yardımcı oluyoruz, çünkü bizim onlara öğrettiğimiz gibi o da bize öğretiyor. Hizmet edersen kazanırsın.

Bu bilgi edinmenize yardımcı olur.

D: Şu anda herhangi bir gezegenle çalışıyor musunuz?

T: Tüm evrenlerle çalışıyor. Bu sadece tek bir gezegen değil.

D: Buna ulaşmak için fiziksel yaşamlardan geçmek zorunda mıydınız? konseyde nerede olabileceğiniz?

T: Hayır. Fiziksel yaşamlardan geçmek zorunda değildim. Sadece seçimle.

Konseyde yer almak için fiziksel yaşamlardan geçmek zorunda olmasanız bile titreşim seviyenizi yükseltebilirsiniz. Bazen bir süre gerekebilir. Ancak bazen çok hızlı ilerleyebilirsiniz.

D: Hiç fiziksel olma arzunuz oldu mu?

T: Şu anda değil, hayır.

D: Orada işini yapıyordun.

T: Yapmam gereken tek şey buydu.

D: Kulağa çok önemli bir işmiş gibi geliyor.

T: Benden yapmamı istenen tek şey buydu.

Daha sonra ondan, fiziksel boyuta gelme kararını verdiği zamana geçmesini istedim, çünkü sonuçta, bizim boyutumuzda bulunan fiziksel bir bedenle iletişim kuruyordum. Buraya gelip enkarne olmaya karar vermiş olmalı. Birisinin ona gelmesini söyleyip söylemediğini bilmek istedim.

T: Hayır, sadece kendi seçimimdi. Ve fırsat oradaydı. Başka bir deyişle, uyacak fiziksel form, seçim anında oradaydı.

D: Seçimi yapmanıza neden olacak bir şey oldu mu?

T: Deneyimlemek. Çünkü bu daha önce hiç yapmadığım bir şeydi. Kesinlikle yeniydi.

D: İçine gireceğiniz bedeni seçtiniz mi? (Evet.)

Nasıl görünüyor?

T: Şimdiki zaman. Başka zaman yok.

D: Ne demek istediğini açıkla.

T: Konuştuğun kişi gibi.

D: Tim'in bundan önce hiç fiziksel enkarnasyonu olmadığını mı söylüyorsun? (Hayır.) Her zaman eğer durum böyle olsaydı bunun çok zor olacağını düşünmüşümdür. Kişiyi şartlandırarak herhangi bir önceki yaşam olmaksızın, şu anda Dünya'da sahip olduğumuz şekilde doğrudan manevi taraftan hayata gelmek.

T: Çok zor ama işleri halletmeye yardımcı olacak yollar var. Belli şeyler vardı. Bunları size anlatabilir miyim bilmiyorum.

D: Deneyebilirsen gerçekten çok memnun olurum. Analogiler de her zaman iyidir.

T: Sanki bilgi veriliyormuş gibi. Sanki bir odaya giriyormuşsun gibi. Ve bu odadan bir kez çıktığınızda, bu bilgi içinize yerleştirilmiştir. Daha sonra bu bilgi içinize yerleştirildiğinde size bir arka plan sağlayacaktır. İlgili bir şey.

Neden bahsettiğini biliyordum. Baskıdan bahsediyordu .

T: Hiçbir şey olmadan fiziksel bir hayata girebileceğinizi düşünmüyorum. Bu bilgi içine yerleştirilmiş olsa bile hala zordur. Burada durum son derece farklı. Öğrenecek, deneyimleyecek çok şey var. O güzel yerden ayrılmak zordu ama yaşanması gereken bir şeydi.

Tarihin bu zamanı, büyük değişimin yaklaştığı zamandır. İşler çok hızlı ilerliyor; çok çabuk.

Bunları gözlemleyebilmek istiyordu.

D: Yani kimse ona bunları yapması gerektiğini söylemedi.

T: Hayır kimse seni yönlendirmiyor ve bunları yapman gerektiğini söylemiyor. Bunlar seçimlerdir. Ve ayrıca tartışmalar. Ve konseyin diğer üyeleri de ona yardım etti. Yardım ettiler veya

Karı koca İlk Defalar

bu seçimleri yapmasına rehberlik etti.

D: Karmayı biriktirdiğimiz Dünya yaşamlarını düşünmeye o kadar alıştık ki, sonra bunun karşılığını ödemek için tekrar tekrar geri gelmemiz gerekiyor.

T: Onun bahsettiğin türden bir karması yok. O, insanlığın ilerleyişini gözlemek için buradadır. Aslında titreşim seviyelerini nasıl yükseltiyorlar. Bilgiyi nasıl kabul ettiklerini görmek için. Ve bilgiyi nasıl kullandıklarını. Eğer onu insanlığın iyiliği için mi kullanıyorlar yoksa açgözlülük için mi kullanıyorlar?

D: Çünkü Dünya karmaşık bir gezegen. Pek çok farklı insan türü var, değil mi?

T: Son derece karmaşık. Başka hiçbir gezegene benzemez. Bu gezegendeki olumsuzluğun biçiminin onu farklı kıldığını düşünüyorum.

İnsan ırkı çok savaşçı tipte bir ırktır. Huzuru yaşamakta büyük zorluk çekiyorlar. Sanki ırkları barış içinde bir arada yaşayamayacakmış gibi.

Bu onların düşük titreşimlerinden kaynaklanabilir. Buraya gelen herkesin çok dikkatli olması ve bu düşük titreşimlere kapılmaması gerektiğini düşünüyorum. Oldukça zorlu bir gezegendir. Ben bu şansını değerlendirdim. Bence bu varoluşa her geldiğinizde karma yaratmışsınızdır.

Ve hiç şüphesiz bu karmanın karşılığını ödemek zorunda kalacağım. Ancak burada yapmaya çalıştığım asıl şeyin çok olumlu, çok sevgi dolu olma dengesini korumak olduğunu düşünüyorum. Ve Dünya ile yarattığım karma, kendi başına olumsuz bir form değil. Aslında bunu azaltmak için çalışmanın yollarını bulmaktır. Ve sonra o karmaya dikkat etmek ve onun devam etmesine izin vermemek.

D: Peki planın ne? Bu tek ömür boyu buraya gelmek için mi?

T: Evet, şu anda. Geri döndüğümde görmem gerekecek.

D: Burada kalıp başka varoluşları deneyimlemek istemiyor musun?

T: Başka varoluşlara dönüp dönmeyeceğimi bilmiyorum. Benim için geri dönmekten, fiziksel olmaktan daha önemli şeyler olabilir. Bunu başarabilecek miyim, başaramayacak mıyım bilmiyorum. Burada sıkışıp kalmak çok kolay olurdu. Seni tuzağa düşürecek o kadar çok şey var ki. Birçok kişi bunu arzulasa da

varlığı son derece zordur. Bu fiziksel forma gelene kadar oldukça basit görünüyor. Bir kez fiziksel forma girdikten sonra bu son derece zordur.

D: Sorunlardan biri de fiziksel olanın tüm bunları unutup bilmemesi mi?

T: Ah, oldukça doğru.

D: Hatırlayabilselerdi daha mı kolay olurdu?

T: Fiziksel formun hatırlanmasının doğru olacağını düşünmüyorum. Bütün bunları hatırlamanın çok iyi olacağını düşünüyorum. Bu çok kafa karıştırıcı olurdu ve sonra bir şeyleri değiştirmeye çalışırlardı ve muhtemelen en istenmeyen şekilde. Ve belki de kendi gelişimleri için burada öğrenmek için geldikleri şeyleri öğrenemeyebilirler.

D: İnsanlar her zaman bunun daha önce nasıl olduğunu bilselerdi her şeyin daha kolay olacağını söylüyorlar.

T: Bunun onlar için çok fazla bilgi olacağını düşünüyorum. Eğer tüm bu bilgilere önceden sahip olsaydınız, buraya gelmenizin amacı ne olurdu?

Tim'in sorularından biri yaşadığı sorunlarla ilgiliydi
anne ve babasıyla birlikte yaşadı.

D: Anne ve babanı neden seçtin? Bunun bir nedeni var mıydı?

T: Farklı şekillerde yardıma ihtiyaçları vardı. İçine girdiğim bu kişiye gelmem, ebeveynlerin, çocuklarının hayatlarına karışmamaları gerektiğini görmelerine yardımcı olmaktı. Bu seçimlerin yapılması gerektiğini öğrenmelerine yardımcı olmak.

D: Bu onlara da mı ders oldu?

T: Ah, evet. Öğretiriz. Çocuklar ebeveynlerine, ebeveynlerin çocuklarına öğrettiklerini düşündükleri gibi öğretirler. Tam tersi. Fark ettiğimizden daha fazlası.

D: Son zamanlarda enerjik olan birçok insanla çalışıyor gibiyim
işçiler ve şifacılar.

T: Çok daha fazlası olacak. Bu daha yeni açılmaya başlıyor. Ve insanlar başka alternatifler arıyor. Onlar

Karı koca İlk Defalar

farklı yollar arıyoruz. Aıştıkları şeyin aslında kendi çıkarlarına uymadığını görüyorlar. Eski kalıplara tutunanlar da olacak. Bunu aşmada zorluk yaşıyorlar. Bu onların koşullandırılması ve yetiştirilme tarzıdır, ancak burada çok sayıda insan var ve özellikle yenileri geliyor. Onlar tüm bu yeni bilgileri arıyor olacaklar. Ve elbette, bu yeni bilgileri de getirecekler.

Bilgilerin çoğu yeni değil. Bu, orada bulunan insanlar için yeni ama aslında eski bir bilgi. – Mevcut olan yalnızca belirli sayıda fiziksel form vardır. Ve gelmek isteyen o kadar çok ruhsal form var ki, yeterli fiziksel form yok.

D: Anlıyorum. Ancak şu anda nüfus artışı nedeniyle birçok fiziksel form mevcuttur.

T: Ama yok. Ayrıca mevcut metafizik formları kontrol etmeye çalışan bazılarınız da var.

D: Bununla ne demek istiyorsun?

T: Fiziksel formların kullanılabilirliğini kontrol etmeye çalışan liderleriniz var. Hastalıklar, savaşlar.

D: Pek çok fiziksel formu ortadan kaldırdıklarını mı söylüyorsunuz?
(Ah, evet.) O halde sizin türdeki ruhların girebileceği yalnızca sınırlı fiziksel formlar mı var?

T: Evet. Bu doğru.

D: Ama belki yardımcı olacak kadar şey vardır.

T: Öyle umuyoruz. Yiyeceklerdeki kimyasallar yüzünden uygun yiyeceği bulmak zor ama insan vücudu da buna uyum sağlıyor. Bu nedenle eski bilgiye sahip daha fazla insanın yardıma getirildiğini görüyorsunuz. Şu anda yeni insanların geldiğini görüyorsunuz. Eğer ebeveynlerine bakarsanız, yardım ediyorlar ya da bakıyorlar ve bu şeylerin gerçekleştiğini görüyorlar. Hatta büyükanne ve büyükbabalar bile onları bugün gıdalarda gördüğümüz kimyasal maddelerin tamamını içermeyen gıdalara yönlendirmeye çalışıyor. Yeni gelen insanların büyük bir kesimi diğerlerinden çok daha iyi bir beslenme düzenine sahip. Ve bu gördüğünüz değişikliklerden biri

zaten bu yaklaşıyor. Hepsi için değil ama bazıları için. Zaman geçtikçe gıdanın kaynağı zorlaşacak. Bu gerçek bir sorun olacak. Ancak gelen bilgilerin yardımcı olacak yolları olacaktır.

D: Bütün bunlar titreşimlerin yükselmesini etkileyecek, değil mi?
BT?

T: Evet, öyle.

D: Bana vücudu daha hafif yapmamız gerektiği söylendi.

T: Vücudu daha hafif hale getirmeliyiz. Ve bu süreçte yardımcı olacaktır.

Tim'e iyileşmek için aklını nasıl kullanabileceği söylendi. "Gelişmesi ve zihnine güvenmesi gerekecek. Bu teknikleri meditasyon yoluyla öğrenebilecektir. Zihin çok güçlüdür. Ve problemi görerek, problemi görerek, o zaman zihni değişiklikleri yapacaktır. Vücudun içini görebilecek. Sanki kişinin içine girip o vücuda bakıyorsunuz. Sanki ağacın yaprağına girip klorofilin kanallarına doğru süzülüyorsunuz. Bunları resim olarak göreceksiniz. Ayrıca resimlerden, kendisi için oluşan görüntülerden ve süreçten nasıl olması gerektiğini de görecektir. Daha sonra bu değişiklikler gerçekleşebilir. Kişinin katılımına sahip olması gerekmeyecek, ancak onların iznini alması gerekecekti. Çünkü bazıları her ne sebeple olursa olsun bu fiziksel koşullara sahip olmayı tercih ediyor."

Öğleden sonra Tim'in karısı Sandy ile bir seans yaptım ve onun da aynı tipte bir ruha sahip olduğunu görünce şaşırdım. Elbette hiçbir şey tesadüfen olmuyor ama aynı gün içinde böyle iki vakayla hiç karşılaşmadım.

Seansın başında Sandy de renklerin değişmesi dışında herhangi bir şeyi görmekte zorluk çekiyordu ve onu geçmiş bir yaşama ya da görsel bir şeye götürmek için yapılan birkaç denemeden sonra sonunda

Karı koca İlk Defalar

bilinçaltı. Reddedilen bilgiyi sağladı.

Bazen konu hazır değilse bilgi ortaya çıkmayabilir. Bilinçaltı o kadar koruyucudur ki, onu kime salacağı konusunda da çok titizdir.

S: Sandy'nin başına gelenler bir deneye benziyor. Daha önce hiç yapılmamıştı. Enerji seviyelerini yükseltmeye çalışıyoruz. Dünya'da ve diğer her yerde enkarnasyonda enerji kuralları vardır. Ama zaman ve zorunluluk nedeniyle, Dünya'ya daha yüksek bir titreşim getirmeyi ve sonra onu genişletmeyi başarmaya çalışıyorduk. Enkarnasyondan sonra bile seviyeyi yükseltmek. Ayrıca fiziksel forma zarar vermeden elimizden gelen en üst seviyeye getirmek.

D: Vücudun çok fazla enerjiyi veya çok yüksek enerjiyi tutamaması nedeniyle mi?

S: Doğru. İnsan formunun tutunamayacağı bir seviye var. Daha önce başarısız olduğumuz için bu deneyim ve deney Sandy için çok önemli. Bu yüzden gelip o enerjiyi getirmeye ve bunun üzerinden geçip bunu yapmaya gönüllü oldu. Ve biz bunu yaptık. Bu sefer işe yaradı. Daha önce başarısız olduğunda bu, bir devreyi patlatmak gibiydi.

D: Bu onun girmeye çalıştığı fiziksel forma zarar verdi mi?

S: Doğru. O yaptı. Ceset öldü. Tek bir fiziksel bedende çok fazla enerji, çok fazla bilgi, çok yüksek titreşim vardı.

D: Bunu kaldıramaz.

S: Doğru. Ama bu vücut bunu başardı. Ayrıca yaşlandıkça daha fazla şey tutabilmek için gövdeye ince ayar yaptık ve o zamandan beri daha fazlasını ekledik. Fiziksel problemlerin çoğu, enerjinin tutulmasından dolayı vücudun maruz kaldığı stres ve gerginlikten kaynaklanmaktadır.

D: Daha önce fiziksel enkarnasyonları oldu mu?

S: Baskılar.

D: O halde Sandy'nin hiçbir yerde fiziksel bir enkarnasyona girmediğini mi söylüyorsunuz?

D: Hayır. O, Dünya'nın asistanıydı. Enkarne edilmemiş

Dünya'nın çevresinde ve enkarne olan diğerlerine yardım ederek. Gerçek enkarnasyon bilgisi değil, uygulanabilir bir bilgisi var, ancak perde arkasında enkarne olan diğerlerine yardım ediyor.

D: Neden bu sefer gelmeye karar verdi?

S: Çünkü Dünya için çok önemliydi. Ve getirilmesi gereken enerjiyi, bu şekilde, bu büyüklükte ve o anda gelmesi gereken oranlarda getirme yeteneğine sahipti. Bu çok bilimsel. Bunu iyi açıklayamıyorum. Neredeyse enerjinin matematiksel denklemlerine benziyor. Onunkiler, Dünya ile yakın bir şekilde çalıştığı için, buraya gelmeye en kolay uyum sağlayanlardı. İşlerin nasıl yürüdüğünü, kuralları, düzenlemeleri ve buna benzer şeyleri bilimsel olarak biliyordu. Böylece enerjisini ve bedenini ayarlayabildi. Biz de bu konuda yardımcı oluyoruz.

D: Ama birisi bunu ilk kez yaptığında, karmaya kapılma riskini göze almıyor mu?

D: Hayır. Karmaya kapılma riskini göze almamasının nedeni, karma biriktirmemesidir. O farklı bir seviyede. Veya Dünya ile farklı bir sözleşme diyebiliriz.

D: Çünkü biliyorsun, insan olarak tuzağa düşme riskiyle karşı karşıyasın ve defalarca geri dönmek zorunda kalıyorsun.

S: Doğru. Tuzağa düşmeyecek. Sözleşmesi gelip enerjisini Dünya'ya getirmektir. Bu karmik bir sözleşme değil.

D: Yani karma biriktirmemesi için korunuyor.

S: Doğru!

D: Bu çok zor.

S: Ve birlikte geldiği kişilerin sözleşmeleri vardı ve yakalandılar. Ve ondan etkileniyorlar çünkü o, bilinçaltı bir düzeyde, onların bunu serbest bırakmasına yardım ediyor.

D: Yani onunla herhangi bir karmaları yoktu.

D: Hayır. Başkalarıyla olan karmalarını, buna kapılmadan salıvermelerine yardım etmek için geldi. Neredeyse bir vuruş makinesine benziyor. Vuruş antrenmanı yaptığınızda top size gelir

Karı koca İlk Defalar

ve sen vurdun. Topun gittiği zemin oydu.
Ama topu yakalayan ve onunla koşan gerçek bir takım değildi.
Karmalarını kendisiyle birlikte serbest bırakabilmeleri için bir nokta
tuttu.

D: Yani bu diğer insanların karmalarını çözmelerine yardımcı olacak birine
ihtiyaçları vardı.

S: Doğru çünkü yokuş aşağı bir yoldaydılar. Kendilerini olumsuz bir döngüye
sokmuşlardı. Dünya'ya yardım etmek için sözleşme yaptı ama bu farklı
bir seviyedeydi. Enkarnasyon düzeyinde değildi. Ama şimdi, bu kez
daha fazla enerji toplamak için bunu yapmayı seçti. Özgür irade
nedeniyle stratejik bir zamandır ve bir dengedir. Bu, Dünyanın her iki
yöne de gidebileceği bir denge zamanıdır ve bu büyük bir değişimdir.
Değişen bir yer. Bir kavşak.

D: Bu yüzden mi bunlardan daha fazlası – onlara “yeni” ruhlar demek
istemiyorum çünkü çok fazla bilgiye ve güce sahipler – ama bu zamanda
bunlardan daha fazlasının gelmesinin nedeni bu mu? (Evet)
Daha çok buluşmaya devam ediyorum. Bazıları sadece gözlemci
olduklarını söylüyor. Burada yakalanmak istemiyorlar.

S: Onlar gözlemci değil ama nasıl söylediğimi gözünüzde canlandırabilirsiniz...
sanki vurucu topa vuruyor ve bir şeye karşı gidiyor gibi. Yani vurup
dışarı koyuyorsunuz ama arka plan öyle ya da böyle tepki vermiyor.
Yani herhangi bir karma biriktirmiyor. Her şey zıplıyor. Ama o kişi kendi
işini yapıyor ve eşyalarını serbest bırakıyor.

İşte bu yüzden karma biriktirmiyorlar. Biriktirmeye gelmediler. Ve onlar
sadece gözlemci değiller. Onlar şifacılar. Diğer insanlara yardım etmek
için pozitif enerji getiriyorlar. Diğer ruhlar görür, onların titreşimlerini
hissederler ve buna alışmak isterler.

D: Ama asıl önemli olan onların içine çekilmemeleri.

D: Onların içine çekilme tehlikesi yok çünkü enerji seviyeleri bu şekilde.
Sanki sürekli ışık gönderiliyormuş gibi. Veya enerjinin dışarı çıkıp
başkalarıyla iyileştirici bir şekilde etkileşime girmesi. Ve emilecek delik
yok, ya da

bağlantı kuracak karma yok. Dolayısıyla bu çok olumlu bir şey.

Bu tür özel varlıklar olan diğer vakalarımın bazıları, etraflarına koruyucu cihazlar veya kalkanlar yerleştirilerek karma birikmesinden korunuyordu. Bu diğer kitaplarımda da belirtiliyor. Ancak Sandy'nin bilinçaltı şunu söylüyordu: "Korunmaya gerek yok, çünkü amacı ve enerji seviyesi nedeniyle bu yerleşiktir. Ve çünkü önceden herhangi bir karma yoktur. Buna bağlanacak hiçbir şey yok."

S: Kızı da annesine benzer bir şekilde geldi ama şimdi daha mükemmel. Vücudu daha iyi alıştı. İlk gelenler ve enerjiyi getirenler sayesinde yenilerinin gelmesi o kadar da zor değil. İlk denemeler işe yaramadı. İnsan formu için fazla sert ve fazla stresliydi.

D: Bana bir insanın ruhunun tüm enerjisinin insan bedenine sığmasının mümkün olmadığı söylendi. Vücuda zarar vereceğini.

S: Bu doğru. Kocasını Tim çok gergin bir şekilde içeri girdi. benzer yol, aynı yol. Yolu yakmak için.

D: Ve o da karma biriktirmiyor. (Evet) İkisinin bir araya gelmesi tesadüf müydü?

S: Hayır. Kazara değildi. Enkarne olmadan önce aynı bölgede bir araya gelmeyi planladılar. Bunlar benzer iki enerji türüdür. Aynı değil ama çok benzer. Sandy bir deneydi. Vücudundaki enerji miktarı normalde iki ayrı bedendeki kadar olacaktır. Sorunun bir kısmı gelen enerji miktarı ve ayrıca titreşim seviyesiydi. Önceki seferde başarısız olmuştu. Bedenin zamanlaması ve ince ayarına sahip değildik, ruhumuz da doğru zamanda ve doğru miktarda enerjiye sahip değildik.

Bu çok teknik.

D: Ama normalde iki bedende bulunan enerji kadar olması gerekiyordu.

Karı koca İlk Defalar

S: Evet. Bu deneydi. Bu çok önemliydi ve çok şey başardı. Bu çok faydalı oldu. Bunu yapan tek kişi o değil. Tıpkı kocası gibi o da gelenlerdendi. Biraz farklı ama aynısına çok yakın. Başkaları da var. Ayrıca beden dışındayken onlara da yardım etti. Onların uyum sağlamasına ve enkarne olmalarına yardım etmişti. Birçoğunun bunu yapmasına yardım etti, ancak anlamadığı kısım, içeri girdiğinden beri ona daha fazla enerjinin geldiğidir. Bir ruhun çıkıp diğerinin geldiği yürüyüşleri duymuşsunuzdur. Bu öyle değil. Bu aslında iki ruh değildi. Gelen kısım iki ruhun hacmini alırdı. Geçenlerde normalin iki katı geldi ve ona katıldı. Bu şimdi onunla enkarne oldu.

D: İkisi değişmedi.

S: Hayır, herhangi bir değişim olmadı. Bu bir birleşmeydi, bir eklemeydi. Ona iki kez kendisinin bu yeni kısmının geleceğini söyledik. Ve şimdi buradadır ve artık birleşmiştir.

D: Bunun ne zaman olduğunu biliyor muydu?

S: Bilinçli olarak değil. Ama bunun olacağını biliyordu ve bilinçli olarak hazırlandı ve bunun çok faydası oldu. Ve artık farklı hissettiğini biliyor. Ama ondan daha fazlasının olduğunu ve birleştiğini bilinçli olarak kabul etmemişti. Artık çok fazla bilgi alacak. Hepsi bir anda olmayacak ama alıştıkça tetiklenecek.

D: Peki bu hayat bittiğinde geri dönecek mi ve geri dönmek zorunda kalmayacak mı?

S: Doğru. İşi bitene kadar kalacak. Tekrar enkarne olmak zorunda kalmayacak. Vardiya tamamlanana kadar kalacak.

D: Geldiği yer, ruh tarafı dediğim yer mi burası?

S: Form olmayan her şey ruh tarafıdır. Birden fazla, birden fazla yer var. Bu, ölüp oraya gitmen gibi bir şey değil. Enkarne olmadan önce oradasın. Bu sadece farklı bir alem.

D: Bazı insanlar bu tür ruhların asla enkarne olmamış melekler olduğunu düşünüyor.

S: O bir melek değil. O da herkes gibi bir ruh, sadece formda bedenlenmemiş. Buna gerek yoktu. Şu ana kadar ihtiyaç hissetmedim. Ama size onun formda olduğunu söyleyeyim, sadece vücut formunda değil. Ruh formundaydı. Ve farklı seviyeleri vardır... biz onlara enkarnasyon demiyoruz, çünkü o herhangi bir gezegendeki bir beden gibi daha düşük biçimli değildir. Bu bir enerjidir ve bir bedeni vardır. Bir bireyselliği var ama sadece enerji. Ama bir boşlukta. Tek enerji dediğimiz enerji değil. Gölün enerjisi. Bu ayrı bir bireysel enerjidir.

Ama bu bir bedende ya da insan formu gibi fiziksel bir formda değil.

Veya herhangi bir gezegendeki bir ceset.

D: Bu bana mantıklı geliyor. Ama şimdi şifacı ve enerji işçisi olarak bana gelen daha fazla insan var.

S: Bu büyük ölçüde zamanın değişmesinden kaynaklanıyor. Bir çağın sona ermesidir. Yani Sandy ve Tim gibi bu tür varlıklar bu geçişe yardımcı olmak için buradalar. – Kiminle konuştuğunu sana söyleyeceğim. Bu Susan'ın yeni bağlanan kısmı.

D: Yeni enerji. (Evet.)

Tüm bunların içimizde olup bitmesi ve bilinçli zihnimizin hiçbir fikrinin olmaması son derece şaşırtıcı değil mi? Yanıtları deneme yanılma yoluyla bulmaya çalışarak, at gözlüğü takarak hayatta dolaşp tökezliyoruz. Ama bir keresinde "onlara" sorduğumda, "Neden burada olduğumuzu bilseydik daha kolay olmaz mıydı? Karmik bağlantıları bilseydik?" Ve sonsuz bilgelikleriyle şöyle dediler: "Cevapları bilseydin bu bir sınav olmazdı." Öyleyse haydi tökezleyelim ve belki bir miktar ışık parıltısına izin verilir girmek.

ONBEŞİNCİ BÖLÜM

İLK ÇALIŞANIN DOĞUMU

İLK ZAMANLI BİR JAPON

Bu bölüm, Dünya'ya ilk kez geldiklerini bildiren insanların tam olarak Amerika'ya özgü bir olgu olmadığını gösterecek. Doğal olarak kendi ülkemde daha fazla müşterim var ama başka ülkelere seyahat ederken de seanslarım oluyor. Artık dünya çapında gerçekleştiğine inandığım birçok tuhaf ve olağandışı şeye maruz kalıyorum. Bu oturum, 2007'deki son Avustralya turumda ders verdiğim ve hipnoz derslerimi verdiğim sırada gerçekleşti. Çok yoğun bir programım olmasına rağmen birkaç özel seansta çalışmaya zamanım vardı.

Jasmin minik, narin, neredeyse Çin bebeği gibi kırılgan görünen genç bir Japon kızıydı. Ancak bu, çok güçlü ve kararlı bir iç mekanı maskeliyordu. Dış görünüşe aldanmamayı öğrendim. Onunla ilk olarak 2006 yılında Hindistan'ın Yeni Delhi kentinde Uluslararası Hipnoz konferansında konuşurken tanıştım. Daha sonra üniversiteye gideceği Avustralya'da onunla tekrar tanıştım. Son derece zekidir ve üniversitede yüksek lisansını bitiriyor olmasına rağmen çoktan kendi işini kurmuştur.

Aynı zamanda birçok farklı şifa yönteminde de oldukça aktiftir ve daha fazlasını öğrenmeye karşı aktif bir merakı vardır. Aksandan dolayı kaseti yazıya dökerken yine zorluk yaşadım.

Olay yerine gittiğinde çölde olduğunu, develerin ve çadırların bulunduğunu gördü. İnsanları görmesine rağmen onların bedenlerinden birinin içine girmezdi. Kendisi bu insanlarla bir bağlantısı olmadığı için bunun önemli olmadığını söyledi. Sanki yüzüyor ve sadece izliyor, gözlemliyor gibiydi. "Gitmek istediğim yere gidebileceğimi hissediyorum. Sadece gezegende olup bitenleri gözlemlediğimi hissediyorum. Ortaya çıkmak ve kaybolmak. Gidiyorum, içeri giriyorum, dışarı çıkıyorum ve çeşitli yerlere bakıyorum." Daha sonra

bakış açısını değiştirdiğini ve Avustralya çölüne baktığını gördü.
"Sadece eğlendiğimi hissediyorum." Fiziksel bir bedende olmayan başka bir ruhla karşılaştığım açıktı. Bu , müşterinin kendisini gerçek bir amaç olmadan yüzerken ve her şeyi gözlemlerken gördüğü 19. Bölüm The Orb'a çok benziyordu .

Bu yüzden Jasmin'den geriye doğru gitmesini ve bu yolculuğa nereden başladığını, nereden başladığını görmesini istedim. Kendini uzayda yüzerken, izlerken buldu. Uzaktaki parlak yıldızlar ve ay ile çok güzeldi.

D: Yalnız mısın?

J: Öyleyim ama her şeye bağlıyım.

D: Öyle mi hissettiriyor?

J: Destekleyici. Aşk. Emniyet. Güvenlik.

D: Her şeymişsin gibi hissettiğini söylemiştin. Bunun nasıl bir şey olduğunu görebiliyor musun?

J: Bağlandığım, her şeye bağlı bir ağ var. Örümcek ağı gibi ama her şeye bağlı olan bir enerji ağı.

D: Ama sen de hâlâ bir bireysin, değil mi?

Evet. Belirli bir şeye odaklandığımda birey olabiliyorum. Odak noktanızın nerede olduğuna bağlıdır. Sadece Var Olan Her Şeye, her şeye bağlı olduğumu hissediyorum.

D: Peki bu iyi bir his mi? (Evet) Peki neden bir gözlemci olarak tek başınıza yola çıkmaya karar verdiniz?

J: Gözlemci olmak aynı zamanda bireyselliğe izin vermeme de yardımcı oluyor. Bütün olmak yerine parça olun. Her ikisinin de önemli olduğunu düşünüyorum.

D: Etrafta dolaşırken ve gezegendeki şeylere bakarken ayırmışsınız gibi geliyordu.

J: Hala bağlı olduğum ağda. Ve bu nedenle hala her şeye bağlıyım. Sanki... eğer suya bakarsanız, onun her şeyle bağlantılı olduğunu görürsünüz. Tüm moleküller ve her şey birbiriyle bağlantılıdır ancak bu sadece odaklandığınız yere bağlıdır. Belirli bir molekül olabilirsiniz, ancak

aynı zamanda her şeyi, her şeyi hissedebilirsin. Bu sadece dikkatimi gerçekte nereye yönelttiğimle ilgili bir mesele. Bu sayede bir molekülüm diyebilirim, aynı zamanda okyanus da olabilirim. Aynı şey.

D: Yani gidip keşfetmeye ve gözlemlemeye mi karar verdin? Hiçbir nedeni yok muydu?

J: Sanırım ben bir gezginim, bir kaşifim. Bu boyutta olmanın nasıl bir şey olduğunu bilmek istiyorum.

D: Bu boyut diğerlerinden farklı mı?

Evet. Geldiğim yerin daha hafif göründüğünü hissediyorum. Sadece saf ışık ve daha hızlı. Ve buraya gelmek biraz daha yapışkan ve daha yavaş görünüyor. Bu sadece farklı bir ağ ama aynı bağlantıya sahip.

D: Hepsi hala aynı şekilde birbirine bağlı.

J: Evet, doğru.

D: Peki ama dikkatinizi ayırıp farklı bir yere odaklayabiliyor musunuz?

Evet. Tıpkı okyanusun sığ bir kısmı gibi. Sığdır ve aslında sadece ince tabakayı görebilirsiniz. Ve aşağı inmek sanki kalın bir katman tabakasını hissetmek gibi. Daha derin ve daha kalındır.

D: Gidip gözlemlemeye ve keşfetmeye karar vermenizin bir nedeni var mıydı?

J: Bilmiyorum. Sadece oynamak için.

Daha sonra onu artık uzayda olmadığı, Dünya'daki şeyleri gözlemlediği sahneye geri götürdüm.

D: Dünya ve bu şeyler hakkında ne düşünüyorsun?

görüyor musun?

J: Kirlenmiş. Dünya güzel ve sevgi dolu ama hasarlı. İnsanlar onu kirletti. Su ve çöl, kimyasallar ve her şey. Resmin tamamını görebiliyorum. Toprak Ana'yı koşulsuz sevgi olarak hissediyorum. Sadece var ama aynı zamanda adaletsiz yaşayan insanlar da var. Üzülüyorum ama farkındalıklarını artırmaları gerektiğini düşünüyorum. Ne olduğunu fark etmeleri gerekiyor

Kıvrımlı Evren - Üçüncü Kitap

evlerine yapıyorlar. Dünya'ya ne yaptıklarının farkında olmadıklarını söylemek istiyorum.

D: Ama bunu sadece gözlemliyor musun?

Evet. Sanırım bunun bir parçası olmak istiyorum. Eğer gönüllü olursam, kendimi olabilmek.

D: Olan bitenin bir parçası olmak ister misin?

Evet. Acilen bunu halletmemiz gerektiğini hissediyorum çünkü başka şeyler de etkilenecek. Tüm yaşam sistemi bu gezegenden ve insanların Dünya'ya yaptıklarından etkileniyor. Çünkü eğer tüm atmosfer ve bundan kaynaklanan yerçekimi ve enerji alanları başarısız olursa, diğer sistemler de etkilenir.

Uzayda. Bütün bu galaksi ve diğer bütün şeyler. – Gelmemi söylediler. Ben de seçtim aslında.

D: Sana gelmeni kim söyledi?

J: Konsey. Bir toplantı yaptılar. Seslendiler. Acil bir durum. Pek çok farklı gezegene tahsis edilmiş gibi görünüyor. Ve özellikle Dünya'yı seçtiler. Yardıma ihtiyacı olan daha birçok farklı gezegen var ama ben buraya gelmeye gönüllü oldum. Dünya da dahil olmak üzere farklı gezegenleri gözlemlediğimde, ağaçlar, su ve insanlarla Dünya daha ilginç görünüyor. Çeşitli şeylerle kaplıdır. Ben de karar verdim.

D: Yani sadece Dünya değil. Diğer gezegenlerde de sorunlar mı var?

J: Ama bence en acil olanı Dünya. Acil bir durum görüyorum.

D: Demek bu yüzden gelmeye karar verdin. (Evet) Nasıl geleceksin? Bunu nasıl yapacağını sana söylediler mi?

J: Rehberim Japonya'nın bu adaya işaret etti. Sonra bana orada yaşayacağımı söyledi. Rehberim beni gerçekten zorladı ve enerjinin değişmesini söyledi. Ve sonra içeri girdim. Başlangıçta "canlı" derken neyi kastettiğini anlamadım.

Ama o, "Bileceksin" dedi. Ve sonra içeri girdim ve insan vücudunda doğdum. Bir enerji patlaması gibiydi, bir ışık enerjisi ışını gibiydi. Ve beni o enerjiye attılar

ışık hüzmeleri. Ve kayan bir yıldız gibi Japonya adasına, bu adaya ateş ediyorum. Ve sonra doğdum.

D: Anne-babanın kim olacağına dair bir seçeneğin var mıydı?

J: Her zaman astronomiye meraklı olan babayı seçtiklerini düşünüyorum. Her zaman gezegenlerin resimlerine bakar, teleskoplar yapar ve matematik okur. Bu yüzden bunun iyi bir seçenek olduğunu söylediler. İyi bir kalbi var.

D: Ve Japonya'nın başlamak için iyi bir yer olacağını düşündüler. gel.

J: Evet bu adayı benim için seçtiler.

D: Bedene girdiğinizde nasıldı?

J: Annenin o kadar çok korku duygusu var ki; ağır duygular ve olumsuz duygular. Kaygı. Böylece onların da duyguları olduğunu öğrendim. Sanırım ilk başta bedenim içine adım attığımı hissettim. Ve sonra farklı bir insanın bedeninde olmak, ondan bir sürü duygu hissetmek gibiydi. Ve muhtemelen ben de bu bedeni seçtiğimde nasıl hissettiğimi hissedeceğim. Bu yüzden duyguların, hislerin ve düşüncelerin bombardımanına uğradım. Ve tüm ağır şeyler.

D: Daha önce olduğundan farklı.

J: Evet, çok farklı.

D: Bu bedende olmaktan hoşlanacağını mı sanıyorsun?

J: İlk başta kafamın karışacağı konusunda uyardılar. Hangisinin ben olduğumu, hangisinin başkaları tarafından bombalanan duygular olduğunu bilememek. Hangi enerjinin bana ait olduğunu, hangisinin olmadığını ayırt etmek için akıllı olmam gerektiğini düşünüyorum. Veya başka insanlardan gelenler. Çünkü tek bir bedende çok farklı duygular, inanç sistemleri ve düşünceler buna neden oluyor. Her türlü.

D: Yani bu duyguları kapıyorsun. (Evet) Geçiş yapmak daha zor onları kapat.

Evet. Muhtemelen benim için onları kapatmamam gerekiyordu çünkü diğer insanlar gibi benim de öğrenmem ve entegre olmam gerekiyor.

D: Bu senin insan olarak ilk seferin mi?

J: İlk kez. "Bu senin ilk seferin" dediler. Bir başlangıç gibi. Farklı yaşam formlarına gittim ama bunun gibisi yoktu.

D: Size herhangi bir talimat verdiler mi?

J: Bana insan vücuduna izin verme talimatı verdiler. Fetüsün, bebeğin ve onun nasıl geliştiğini fark ediyorum. Ve organların nasıl yaratıldığı. Ve enerjinin nasıl aktığını. Ve bu şeyin nasıl birçok farklı organa dönüştüğünü. Ve nasıl büyüdüğünü. Bu bedenin nasıl çalıştığını gözlemliyorum. Bu ilginç. Çok farklı. Mikroskop altında gözlemlemek gibi. Sadece tüm sistemi gözlemliyor. Bu farklı.

D: Ama bedene girdiğinizde daha önce nerede olduğunuzu hatırlamıyorsunuz, değil mi?

J: Muhtemelen çok fazla şey hatırlamama izin verilmiyor.

D: Bunun bir nedeni var mı?

J: Çünkü insan gibi davranmam gerekiyor. İnsan olmam gerekiyor. Farklı anılara sahip olmamak muhtemelen daha iyidir.

D: Kafa karıştırıcı olurdu, değil mi?

J: Evet, öyle. – Bu bebeğin kalbinin atışını ve kemiklerinin nasıl attığını izlemek çok eğlenceli. Kalbinin pompalama şeklini seviyorum. Kan pompalamak. Enteresan görünüyor. Pompalıyor, hareket ediyor.

D: Sana içeri gelmeni söylediklerinde ne yapmanı istediklerini söylediler mi?

J: Bana insan vücudunu hizalamamı söylediler. Ve varlıkların veya ruhların yaşam akışlarını bedene nasıl yansıttıkları. Ve tüm sistemin nasıl çalıştığını öğrenmek için bedeni nasıl manipüle edeceğinizi öğrenin. Böylece daha sonra bilgiyi farklı bir yere taşıyabiliyorum, böylece başkaları da öğrenebiliyor. Çünkü hiçbir şey böyle değil. Alışılmadık ve çok nadirdir. Elbette buna benzer gezegenler var ama bu bana daha büyüleyici geliyor.

D: Neden nadirdir?

J: Bu Dünya... bazı nedenlerden dolayı bunun bir deney olarak yapıldığını düşünüyor. Ama çok farklı yaşam formları var. Ve bu, insanların yaptıklarının karmaşıklığıdır. Ve “diller” dedikleri kendi kavramları var. Ve tüm bu olay oldukça farklı. Diğer gezegenler daha telepatikken buradaki insanların bedenleri ve dilleri farklı.

D: Telepatik olduğunda daha kolay, değil mi? (Evet) Kelimelerle iletişim kurmanıza gerek yok. – Bu görev hakkında ne düşünüyorsunuz?

J: Heyecan verici, büyüleyici. Ve öğrenmeye hazırım. Ama bana bunun çok zor bir iş olacağını söylediler ama işi daha eğlenceli kılan da bu. Ve karmaşık görünüyor. Yani karmaşık bir şeyi değiştirdiğimde daha fazla bilgi ve beceri kazanabiliyorum, böylece kendimi geliştirebiliyorum. Bilgiyi aktarmamı istiyorlar ama daha enerjik bir şekilde öyle görünüyor. Bilginin enerji iletimi. İnsanların beni daha iyi anlayabilmesi için eğitime ihtiyacım olduğunu düşünüyorum. İnsanların içine girdiğimde bilgiyi aktardığımı biliyorum. Enerji ve bilgelik sayesinde insanlar bilmeden bazı şeylerin farkına varırlar.

D: İnsanların içine girdiğinde demiştin. Ne demek istiyorsun?

J: Sadece insanlara dokunuyorum, insanlarla konuşuyorum. Sadece etrafta olmak.

Nereye gidersem gideyim, bir miktar enerjinin çapası olduğumu hissediyorum. Böylece diğer insanlar da eskiden bağlı oldukları enerjiye yeniden bağlanabilirler. Böylece ben oradayken, onları enerjiye bağlamak için doğal olarak insanları aktive ediyorum veya sabitliyorum. Yani ne zaman insanların arasında dolaşsam, insanlar doğal olarak beni hissediyor ve enerjiyle yeniden bağlantı kurabiliyorlar.

D: Bağlantılarını unuttukları için mi?

J: Evet öyle görünüyor ya da bağlantıyı kesmeye karar verdiler. Unuttular.

Daha sonra bana Jasmin adında bir insan aracılığıyla konuştuğunu bildiğini söyledi. İnsanlara şifa verirken, geldiği enerjiden faydalandığı söyleniyordu.

“Kişiye en uygun enerjiyi getirdiğini hissediyor. Bazı insanlar daha düşük bir titreşime ihtiyaç duyar, bu yüzden o daha düşük bir enerji titreşimi koyar, ancak yine de iyileşirler. Ve enerjilerini tüketen insanlar yine de saf ve daha yüksek frekanslı enerji elde edebilirler. Onlar da iyileşiyorlar. Böylece hangi enerjiyi doğal olarak seçeceklerini ayarlayabilir. Onlar uyum sağlıyor ya da o uyum sağlıyor,

ya da enerji kendini ayarlar.

D: Onlara çok fazla verirse ne olur?

J: Çok fazla vermiyor ya da enerji çok fazla vermiyor. Veya bazı kişilerde aşırı reaksiyon veya yan etki olabilir.

D: Yani bunu yaparken kişiye ne kadar enerji vermesi gerektiğini otomatik olarak biliyor.

Evet. Elektrik gibi... insanlara dokunmadan önce... sanki bir enerji iletkeni gibi. Su gibi. Eğer gerçekten suyun yönünü, enerji akışını ilişkilendirerek, bağlayarak ve yönlendirerek değiştirecek bir şeyiniz varsa.

D: Enerjinin nereden geldiğinin bilinçli olarak farkında mı?

J: Bilmesine gerek yok çünkü hangi enerjinin nereden geldiğini her detayıyla anlamanın pek bir anlamı yok. Çünkü herkes farklı gezegenlerden, farklı boyutlardan geliyor. Ve eğer her ayrıntıya odaklanırsa zihni bunalırdı. Önemli olan insanların iyileşmesi ve yeniden bağlantı kurmasıdır. İnsanlara yardım etmek için yapıyor. Kelimelerin ötesinde.

D: Başka pek çok yaşam yaşamadığı için mi bu enerjiye bu kadar yakın?

J: Evet, bu ilk seferlerden biri. Enerji aracılığıyla diğer insanlarla eşzamanlı yaşamlar deneyimliyor. Ve aynı zamanda diğer insanların yaptığı eş zamanlı deneyimlere de sahiptir, böylece kendi bedeninde bedenlendiğinde daha iyi uyum sağlayabilecektir.

D: Kullandığı enerjinin bu kadar saf olmasının nedeni bu mu?

Dünya'da pek çok kez yaşamadınız mı?

J: Enerjisi hala çok saf. Ve onu kullanmak bizim için kolaydır çünkü karşılaştığı diğer insanlar için gerekli olan diğer enerji dizilerini getirebiliriz.

D: Bilirsiniz, bir kişi çok ama çok fazla yaşam yaşadığında karma batağına saplanır.

J: Onun karması yok. Onun için kolay. onu tanıyorsun

İlk Defa Çalışan Bir Çocuğun Doğuşu

her zaman benimle bir olmak istiyor. İnsanlarla konuşurken ben zaten onun aracılığıyla konuşuyorum. Yani o bizim için saf bir araç oluyor . Sık sık onun aracılığıyla konuşuyoruz. İyi bir iş çıkarıyor. Onunla birlikte olmamıza izin veriyor. Bu iyi bir şey çünkü bunu yapabilecek çok fazla insan yok. Ve artık sıradan bir insan gibi yumuşak bir adım atması gerekiyor. Diğer insanlar birdenbire enerjilerin içlerinden geçmesine dayanamazlar. Bu yüzden bazen yavaşlaması gerekiyor çünkü bu bir evrim süreci. Öylece gidip insanların enerjilerini, DNA'larını ve titreşimlerini aktive edemez. Bu yüzden ona yavaşlamayı öğretiyoruz çünkü o herkese aniden anında şifa vermek istiyor. Ama biliyorsunuz, bazı insanların karmalarını ve diğer şeyleri çözmeleri gerekiyor. Diğer insanların çözmesi gereken zorlukları, sorunları ve sorunları anlayacaktır. Bazen insanları anında iyileştiremediğinde hayal kırıklığına uğradığını biliyoruz. Ancak genellikle zaman ayırmamız gerekir çünkü bu bireysel bir seçimdir. Kendilerini hastalık, hastalık ve diğer araba sürme olaylarından uzak tutmak isteyebilirler. Bunu yavaş yavaş ve en sonunda yapması gerekiyor çünkü aynı zamanda diğer insanlara bedenini içini nasıl göreceklərini ve nasıl şifa vereceklerini de öğretmesi gerekiyor. Ona bu yeteneği veriyoruz ama yavaşlaması gerekiyor. Bu onun için çok fazla değil. Ancak bu diğer insanlara çok fazla gelecektir.

Çok fazla öğrencisi var ama öğrenmeleri için zaman ayırmaları gerekiyor. Bu nedenle yavaşlaması gerekiyor. Aksi takdirde, kendisi bu kadar ilerlemişken tüm öğrencileri kendilerini izole edilmiş ve yalnız bırakılmış hissediyorlar. Başkalarının zorluklarından, diğer insanların sorunlarından ders alması gerekiyor. Bu yüzden bunu yapamıyorlar. Aşamalı süreç. Yani aynı zamanda insan olması gerekiyor. Eninde sonunda tüm bilgilerini bir araya getirerek bir atölye çalışması, bir kurs, bir eğitim programı yapacak. Bunu başaracak, böylece sıradan insanlar - bir yetişkin ve hatta bir çocuk - bilinci nasıl genişleteceklerini öğrenebilecekler. Bu aşamada önce insan olmayı öğrenmesi gerekiyor. Yeni Dünya'da herkes şunları yapabilecek: iyileşmek, bedenini içini görmek,

telepatik olarak iletişim kurmak, nesneleri somutlaştırmak, iki konumlu olmak. Bu bilgi gereklidir ve bunları herkes öğrenecektir. Bu bilgiye herkes erişebilir.

Uyandırma yetenekleri. Size bir zaman ölçeği veremeyiz ama hepiniz eninde sonunda bunu yapabilirsiniz.

D: İkili konum mu dedin?

J: İki konumlu konum size tuhaf gelebilir ama bu her zaman oluyor. Bu anlayışınızı geliştirmeniz meselesidir. Bu bizim için doğaldır. Bunu her zaman yapıyoruz. Sadece bilinçli zihniniz çok sınırlıdır. Zamanı gelince bu ona ve herkese açıklanacak.

D: Yemek yemeden yaşamanın nasıl bir şey olduğunu da öğrenmek istiyordu.

J: Yapabilir. Yemek zorunda değilsin. Bu gerekli değil. Ama eninde sonunda hepiniz yeni Dünya'da yemek yemeden yaşayabileceksiniz. İnsanlar zaten değişiyor ve değişiyor. Birçok insan sadece meyve ve sebze yiyor.

Böylece, dünyanın yarısını dolaşırken beklenmedik bir şekilde ilk kez gelen başka birini bulmuştum. Eğer postalarım bir göstergeyse, kriz zamanında Dünya'ya yardım etmek için gönüllü olan ya da gönderilen sayısız sayıda insan var. Görünüşte bu insanlar tıpkı diğer insanlara benziyorlar ve kendilerine verilen önemli görevin bilinçli olarak tamamen farkında değiller.

İNGİLTERE İLK KEZ

Bu oturum 2005 yılında Londra'daki otelimde yapıldı. Birçok konferans ve atölye çalışması yapıyordum ve özel oturum talepleri ile boğulmuştum. Francine seansa katılmasının çok önemli olduğuna beni ikna etti, ben de onu yoğun programıma sıkıştırmayı başardım. Bunu yaptığıma çok sevindim çünkü seansın ona büyük faydası oldu. Bu olayların tesadüfen gerçekleştiğini düşünmüyorum. "Onlar" her zaman sorumlu ve beni yardım etmem gereken kişilerle buluşturuyor. Francine çocukluğundan beri çok depresyondaydı ve şimdi antidepresan alıyordu.

Bana intihar etmek istediğini söyledi. (Bizim standartlarımıza göre) iyi bir hayatı olmasına rağmen artık burada olmak istemiyordu. Evli ve çocukluydu ve kocası onun durumunu çok anlıyordu. Ama giderek daha çok karşılaştığım, buraya ait olmadıklarını hisseden insanlardan biriydi. Dünyamızdaki şiddet ve dehşetten rahatsızlar. Evin nerede olduğunu bilmeseler bile eve gitmek istiyorlar. İpinin sonuna ulaştığını hissetti. Kendini öldürmek isteme konusunda samimiydi. İlaçlar sinir bozucu olabilirdi ama sadece gerçek nedeni bastırıyordu. Ne bulacağıma dair bir fikrim vardı, çünkü Yeni Dünya'ya geçişe yaklaşıırken bu nazik ruhlardan daha fazlasını görüyorum. Bana onların öncü oldukları, başkalarının da takip etmesi için zemin hazırlayan öncüler olduğu söylendi. İlk gelenler için bu çok zordu çünkü yapmaları gereken çok fazla ayarlama vardı. Daha sonra gelenler ise bu kadar zorluk yaşamadılar. Francine'in diğerlerinin önünü açmak için ilk gelen gönüllülerden biri olacağına dair kesin bir his vardı.

Francine derin bir transa girdiğinde geçmiş bir yaşama gitmek yerine kendini çok rahatsız edici bir durumda buldu. Hiçbir şey göremiyordu, bilgi izlenim ve duygu olarak geliyordu. "Birdenbire kendimi çok çok ağır hissediyorum ve

Orada hiçbir şey yok. Bu siyahlık. Ve kendimi kaygılı hissediyorum. Sanki kalbim daha hızlı atıyormuş gibi hissediyorum. Sanki her şey baskı altındaymış gibi hissediyorum. Vücudumun sıkıştığını hissediyorum. Sıkı ve sıkılmış bir his veriyor."

Rahatsız edici duygular yaşamaması için ona her türlü fiziksel duyguyu rahatlatmak önerilerde bulundum. "Sizce buna sebep olan ne?"

F: Bilmiyorum. Sanki doğmuşum ya da doğmak üzereyim gibi hissediyorum.

Sanki her tarafım kaplanmış, sıkıştırılmış ve ezilmiş gibi bir his var. Kalbim tuhaf hissediyor.

Kendisini rahatsız hissetmeye devam etmesinin gereğini görmedim.

Eğer doğumunu yaşıyor olsaydı bir süre daha devam edebilirdi. Bu yüzden bu hislere neyin sebep olduğunu görmek için onu zamanda ileri götürdüm.

F: Bir bebeğin bacaklarından tutulup koptuğunu görüyorum

alt. – Sanırım bebek benim.

D: Bunlar olurken sen neredesin?

F: Sanırım burası bir hastane. Açıkça hiçbir şey göremiyorum.

D: Şimdi dışarı çıkmak daha iyi hissettiriyor mu?

F: Bir şeylerin ters gittiğini hissediyorum. Daha iyi hissettirmiyor. Kendimi çok sıkılmış hissetmiyorum ama kalbim yanlış hissediyor.

D: Bir bedeninin içinde olmanın tuhaf bir his olduğunu mu söylüyorsun?

F: Evet, korkuyorum ve yalnızım. Gözyaşlarının geldiğini hissediyorum. Bu bir şoktu. Bu açıdan adil değildi. Kafam karıştı. Neden burada olduğumu ya da neler olduğunu hatırlamıyorum. Neden her şey bu kadar soğuk ve sert? Ama pek bir şey göremiyorum.

Bütün bunları sadece hissediyorum.

D: Yalnız kalma hissine kapıldığını mı söyledin?

F: Evet çünkü bu kucaklanma, kucaklanma hissi değil. Sanki yalnızmışım gibi hissediyorum.

D:Annen nerede?

F: Bilmiyorum. O burada değil. tutulmak istiyorum. istiyorum

İlk Defa Çalışan Birinin Doğuşu

birine ait olduğumu hissediyorum.

D: Bundan önce nereden geliyordun, kendini yalnız mı hissediyordun? (HAYIR)
Orası nasıldı?

F: Orada asla yalnız olmadığımı hissettim. Her şey çok hafif ve her şey beyaz, sanki gerçekten büyük bir şeyin parçasıymışım gibi. Buna bağlı olduğumu biliyorum ve bunun sadece aşk olduğunu hissediyorum. Ve ondan uzak olmak acı veriyor.

D: Orada insanlar var mıydı?

F: Temelde sadece hafifmiş gibi geliyor. Ama bir bakıma ayrı olabileceğinizi düşünüyorum. Bir bedeniniz olabilir ama ışıktan yapılmış olacaktır. Evet, etrafımda başka ışık varlıklarının da olduğu hissine kapılıyorum. Ve eğer istersek kendimizi bir ışık kütlesi gibi hissedebiliriz. Ve onlara her zaman bağlı olmak, asla yalnız hissetmemek, her zaman anlaşılacak ve her zaman birlikte çalışmak. Sınırsızdım ve her şey çok daha hızlıydı ama sıradandı ve hafifti.

Açıklaması zor çünkü orada bu ışıktan ve ara sıra başka ışık varlıklarının şekillerini görebildiğim hissinden başka hiçbir şey yok. Ama bu kadar. Orada sanki hepimiz aynı enerjinin parçasıymışız gibi bir sevgi ve birliktelik duygusu olması gerekiyor. Hepsi bir arada hissettim.

D: Ne oldu da bir bedene girmek zorunda kaldın?

F: Gitme zamanının geldiğini hissettim. Cesur olmam gerekiyordu ve bunu yapmak zorundaydım ama kim olduğumu ve nasıl gideceğimi unutacağımı biliyordum. Gitmem önemliydi. Verecek ve ışık getirecek bir şeyim vardı. Çok şanslıyım. Her zaman ışıktaydım ve çok uzun bir süre orada yaşadım. Sanki biri yardım isteseydi onu görmezden gelmezdin. Ve gitmem gerekiyordu. Gönüllü olarak gideceğimi söyledim. Gidip yardım edeceğimi söyledim .

D: Birisi senden gitmeni mi istedi, yoksa kendi başına mı karar verdin?

F: Sanırım gitmeye gönüllü oldum çünkü yardım etmek istediğimi hissettim. Gitmem gerektiğinin bana söylendiğini sanmıyorum. Seçme şansım vardı ve gitmek istedim. İşğimi, sevgimi vererek sorunların üstesinden gelmeye yardımcı olabileceğimi hissettim.

D: Nasıl olacağını biliyor muydun?

F: Sanırım bana söylendi. Bunun zor olacağına dair bir izlenimim vardı ve buna hazırlıklı olacağımı hissettim.

Ama bir süreliğine unutmam gerektiğini ve yavaş yavaş hatırlayacağımı biliyordum.

D: Zor kısmı bu mu, unutmak?

F: Evet çünkü o zaman kendini çok yalnız hissediyorsun. Ve artık kim olduğumu bilmiyordum.

D: İçeri girdiğinizde unutmanız neden önemlidir? vücut?

F: Tamamen insan olarak ve bir bedende enkarne olmam gerekiyordu ki, tamamen insan olduğumu düşünebileyim. Her şeyi aynı anda hatırlamak insan zihnim için çok fazla olurdu.

D: Bundan önce hiç bir bedenin içinde bulundun mu?

F: Sanırım yaptım, evet. Ama daha önce Dünya'da bulunduğumu sanmıyorum çünkü bu kadar yoğun bir vücutta olmanın nasıl bir şey olduğunu hayal etmek çok zordu. Kendimi çok özgür ve hafif hissetmeye, sonra birdenbire kendimi çok ağır hissetmeye alışmışım. Çok kafa karıştırıcı ve zordu. Benim için zor olacağını söylediler, ben de yardım etmek istediğim için gitmeye hazır olduğumu söyledim. Bunun için karşılaşabileceğim her türlü zorluğa katlanmaya hazırdım. Sanırım büyük bir plan var. Herkesten yardım istendiğini düşünüyorum. Çünkü burada çok fazla karanlık ve evrenin bu kısmında çok fazla yalnızlık var. Ve ışığın gelme zamanı geldi. Bana soruldu ve ben de bu işe gönüllü olacağımı söyledim. Yalnız olduğumu sanmıyorum. Sanırım benim geldiğim yerde gönüllü olarak gelmeye gönüllü olan başkaları da var.

D: Gönüllüler istendiğinde bu nasıl oldu?

F: Büyük bir konsey ya da toplantı vardı. Sadece bizim insanlarımız ya da ışıklar değildi, aynı zamanda diğer insanlar da vardı. Ve toplantıda bu büyük plan organize ediliyordu ve gönüllü istediklerini söylediler. Gitme zorunluluğumuz yoktu, bu bize kalmıştı. Eğer yapabileceğimizin bu olduğunu hissederek gidebilirdik ama daha büyük bir plan vardı. Ve hatırlıyorum

kalbim o kadar büyüktü ki, sevgiyle doluydu. Sadece şöyle hissettim: "Evet, bunu yapacağım. Bu yapmak istediğim bir şey." Eğer gidersem dengeyi bozma planına yardımcı olabileceğimi hissettim çünkü Dünya'nın evrimi oradaki karanlık dengesizliği nedeniyle çok fazla yavaşlıyordu. Ve sadece orada bulunarak, evrimin doğru ve uygun şekilde ilerleyebilmesi için ışığın dengelenmesine yardımcı olacağım.

D: Sana bunun nasıl olacağını gösterdiler mi?

F: Bir beden içinde olmanın nasıl bir şey olacağı konusunda bize bilgi verdiler. Uyum sağlamanın çok zor olacağını çünkü kendimizi daha önce hiç yaşamadığımız bir şekilde kısıtlanmış ve sınırlı hissedeceğimizi söylediler. Burada tam bir özgürlük vardı. Hiçbir şekilde kısıtlama yoktu. Sadece sevgi ve sınırsızlık vardı. Plana faydası olacaksa bunu yapmaya hazır olacağımı söyledim.

D: Ama Dünya'da durum farklı olurdu. Kısıtlamalar olacaktı.

F: Evet. Aslında ne kadar zor olacağını hayal etmek zordu. Plana inandım ve onu yürütecek kadar cesaret ve sevgiye sahip olduğuma inandım.

D: Ama sen doğum deneyimini yaşarken, farklıydı değil mi?

F: Evet farklıydı. Annemin içinde, rahmimde bile, sanki bir şeyler yanılmış gibi, sanki yeterince beslenmiyordum gibi, karanlığın kısıtlayıcı olduğunu hissettim. Ya da sadece gerginlik. Gerginliği hissedebiliyordum.

D: Ama artık geri adım atmak için çok geçti.

F: Hayır, bunun anlaşmanın bir parçası olduğunu biliyordum. O zamana kadar kendimi adamıştım, hepsi bu. Bunu yapacaktım ve geri adım atmak istemedim. Yardım olacak dediler. Bazı insanlara karşı çok güçlü duygular besleyeceğimi, onlarla konuşacağımı ve kendimi daha az yalnız hissedeceğimi söylediler. Yardımın olacağını.

D: Gerçi o bedene girer girmez unutuyorsun.

F: Evet, sanki tüm o sınırsız bilgi yok olmuş gibi. Hiçbir şeyin içine sıkıştırılmış durumda ve nasıl yapılacağını öğrenmem gerekiyor

hatta nefes al. Ve evet, gerçekten zor. Bu kadar zor olacağını tahmin etmemiştim. Bu kadar acı verici olacağını bilmiyordum. Aşk duygusundan bu kadar kopmuş olmanın nasıl bir duygu olduğunu bilmiyordum. Bir de fiziksel acı. İlk doğduğumda kalbimde bir ağrı vardı. Kalbi düzgün çalışmıyordu. Kalbin iç odalarından birinde bir delik vardı. Rahimdeyken düzgün bir şekilde gelişmiyordum. Plasentanın işlevinin bozulduğunu ve beslenme eksikliği olduğunu düşünüyorum. Ve aynı zamanda vücudun o bölgesi de risk altındaydı çünkü aşktan da kopmuş hissediyordu. Her zaman bildiğim aşktan kopmuş olmanın fiziksel tezahürü.

D: Ne oldu? Kalbi tamir edebildin mi?

F: Evet. Hepsi planın bir parçasıydı. İnsanların güçlerini ve sevginin iyileştirebileceğini anlamalarına yardımcı olma.

D: Bunu kendi başına mı yaptığını, yoksa yardım alıp almadığını biliyor musun?

F: Bunun olacağı zaten üst düzeyde ayarlandı ve hepimiz buna katıldık. Ben de buna katıldım ve benim için dua eden herkes de katıldı. Herkesin enerjisi bir araya geldi ve şifa gerçekleşti. Vücudumda tam olmayan şeylerin de yeniden dengelenmesine yardımcı olduğunu düşünüyorum.

D: Aksi takdirde bedenin yaşaması mümkün olmazdı.

F: Hayır. En azından ameliyat olması gerekirdi. Ama iyileşmek için plan buydu.

D: Bebekken bile insanlara ders vererek gelmek.

F: Evet. İyi bir dersti. İyileştikimde sevgiyi hissettim. Enerjiyi bedenimde hissettim. İnsanların dualarını hissettim ve sevginin üzerime aktığını hissettim. Ve bu iyi hissettirdi.

D: Yani aşktan tamamen kopmadın.

F: Hayır oradaydı. O aşkı bulmak güzeldi. Sevgi var _
Burada.

D: Ama Dünya'da öğrenilecek çok ders var, değil mi?
Orası?

F: Evet. Burada çalışmak çok zordu. Hayattan saklanmayı öğrendim. Gibi

İlk Defa Çalışan Birinin Doğuşu

Hayatta kalabilmek için kendimin belli bir kısmını kapatmayı öğrendiğim bir çocuk. İnsanların korkunç ve iğrenç olduğu, başkalarının acısını bu kadar güçlü hissettiğim zamanların acısından kendimi korumak için. Bunun dayanılamayacak kadar fazla olduğunu hissettim ve o kısmı bir süreliğine kapatmak zorunda kaldım.

D: Diğer insanların zalim olabileceğini beklemiyordun.

F: Hayır, hayır. Bu beni şaşırtıyor, nedenini bilmiyorum. Sonra büyüdükçe insanların da zulmün kurbanı olduklarını anlamaya başladım. Bu, acıya ve öfkeye dönüştü ve sonra bu ortaya çıktı ve etraflarındaki diğer kişilere de aktarıldı. Ve bir korku hastalığı gibi, başkalarının öfkesinin kurbanı olma korkusu gibi yayıldı.

D: Hepsinin kendi dersleri var. (Evet) Aynı yerden gelen başka insanlarla tanıştınız mı?

F: Evet. Pek çok insanla tanıştım, bazıları da geldiğim yerden. Bazıları bunu gerçekten zor buluyor ve iyi başa çıkamıyor. Yardım etmeye çalıştım. Uyum sağlamakta zorlanıyorlar.

D: Küçükken depresyona neden olan şey bu muydu?

(Evet) Bunun hakkında konuşun. Yıllardır bu özelliğin olduğunu söylemiştin?

F: Evet, uzun zamandır bendeydi. Çocukken de. İşte o zaman kapanmaya başladım. Kendimi çok yorgun hissettim. Sadece bir insan olarak hareket etmek çok zordu. Hafif olmaya çalışıyordum. Ve etrafımdaki her şey bu kadar acı vericiyken, tüm bu acıyı hissederken ışık olmanın çok zor olduğunu fark ettim. Buraya neden geldiğimi düşünmeye devam ettim ama yine de nasıl bir fark yarattığımı göremedim. Kendi hayatımdan planın büyük Dünya resmini görmek zordu. Planın ne olduğunu ve neden hatırlayamadığımı bilmek istedim. Bir gün hatırlayacağımı her zaman biliyordum. Bir gün bazı cevaplara sahip olacağımı. Her zaman daha fazlası vardı.

Ben de kendimi çok suçlu hissettim çünkü ben de insan olmaya çalışıyordum. Ve insanların hayatın işleyişine ilişkin anlayışı çok sınırlıdır ve biz hatalar yaparız. Başka birinin acı çekmesine neden olan bir hata yaptığımı fark ettiğimde kendimi çok kötü hissederdim. Bununla pek iyi baş edemedim.

Sanırım her zaman kendime karşı sert davrandım çünkü yapmam gereken bir iş vardı. Bunu yapabileceğimi düşündüm ve sonra bunun kolay olmayacağını anladım. İnsan vücudunun bu tür sınırlamaları vardır ve bu boyut yavaşlıktır. İşler çok yavaş ilerliyor. Çok fazla şey beklememeyi öğrenmek zorunda kaldım ve bu zor bir ders oldu.

D: Hepsini tek başına değiştiremezsin, değil mi?

F: Hayır, bir takımın parçasıyım ama kendimi çok yalnız hissettim. Her şeyi kendim yapmam gerektiğini düşündüm.

D: Başka bir düzeyde bir takımın olduğunu fark ettiniz mi?

F: Yavaş yavaş, çok yavaş yavaş. İlk başta ekibimin Hristiyan dininde olduğunu sanıyordum. Öyle düşündüm çünkü ışıktan bahsettiler ve bu içimde bir şeyleri ateşledi. Kapattığım kısmı açmaya çalıştım. Bu zordu. Kilisede ışığa tepki verdim ama oradaki insanlar beni çok incitmişti. Sevgi ve ışık içinde genişlemeye devam ettim ve sürekli olarak yeniden daralmak zorunda kaldım. Işıkla yeniden iletişim kurduğumu hissettim. Bir anlık görüntü vardı. Ancak yine de doğru hissettirmeyen sınırlamalarla lekelenmişti. Daha fazlasının olduğunu biliyordum; Çok daha büyük olduğunu biliyordum. Sanki onlar Tanrı'yı bir yapı ağı olarak görüyorlardı, oysa ben Tanrı'yı yapı olmadan görebiliyordum. Herhangi bir sınırlamaya gerek yoktu. Ama bunu anlamadılar ve bu özelliğimden hoşlanmadılar. Sonra devam etme zamanının geldiğini anladım. Söyledikleri şeyler beni çok üzdü.

D: Hepsinin seninle aynı yerden geldiğini mi düşünüyorsun yoksa Biliyorsun?

F: Sanırım eninde sonunda herkes anladı. Hemen geri döndüğünüzde herkes aynı yerden geliyor. Ancak Dünya gibi yerlere gittiğinizde unutmanın farklı seviyeleri vardır. Bazıları yüzlerce yıldır insan vücudunda bulunuyor ve sınırlamalar yüzünden sakat kalıyorlar.

D: Sizce öyle mi oldu, cesetlerin içinde mi yaşadılar?
çok uzun?

F: Evet sanırım o kadar uzun süre burada yaşıyorlar ki unuttular

İlk Defa Çalışan Birinin Doğuşu

onlar kimdi? Işığın unutmışlar. Belki de tatile ihtiyaçları vardır.
(Gülüyor) Sınırsız olmanın ve yeniden genişlemenin nasıl bir şey olduğunu hatırlamaları gerekiyor.

Francine hayatının bir döneminde uyuşturucu kullanmaya başlamıştı.
Bir kaçış.

D: Kaybolduğunuzu hissettiğinizde uyuşturucuların işe yaradığını mı düşünüyorsunuz?

F: Sanırım onları zaman zaman zihnimin açmam gereken kısımlarına ulaşmak için bir araç olarak kullandım. Her şeyi yeniden bir bütün olarak görmemi sağlayan parçalar. Sanki zihnimin o kısımlarına yönlendirildiğimi hissettim. İlaçlar bir kapıyı açmaya yardımcı oldu. Birliği yeniden hissetmenin bir yolunu arıyordum. Işığın bir parçası olduğumu ve tüm bilgilerin hâlâ orada olduğunu. Ona ulaşmak daha zor. Birçok insan benim çok tuhaf olduğumu düşünüyor çünkü her zaman daha derin bir şeyler görüyorum. Sadece onları anlamak çok zor.

D: Çünkü fiziksel dünyaya o kadar kapılmış durumdalar ki.

F: Evet. Sanırım oynanan oyunları görmek benim için diğer insanlardan daha kolay. Sanki fiziksel düzeyde bir kazanma oyunu var ve işiğe yeniden bağlanma oyunu var. Çok yıkıcı. Ve tabii ki tamamen insan olmam gerektiğinden, zaman zaman yıkıcı olabiliyorum. Ama sanırım bu konuda kendimi hırpalamayı bırakmanın zamanı geldi.

D: Bir insan vücudunda başka hayatlarınız olsaydı daha kolay olacağını mı düşünüyorsunuz?

F: Evet, belki bir deneme çalışması yapılması faydalı olurdu.
(Gülmek)

D: Ama yine de bir ara ilk kez bedene girmen gerekirdi.

F: Evet, her zaman zor olacak değil mi? (Bu noktada bilinçaltı kontrolü tamamen devraldı.) Francine'in bir ruh olarak yolculuğunda bu deneyimi yaşamak önemliydi çünkü bu yalnızca Tek Işığın daha fazlasını bilmesine yardımcı olurdu. Ekleme

tecrübe her zaman iyidir. Ve büyük planın bir kısmına yardımcı oluyordu. Sadece ona yardım etmek değil. Bunu yaparak ışığın bile daha fazla farkındalık içinde büyümesine yardımcı oluyor. Kolay olmayacağını biliyordu. Her şeyi o kadar yoğun hissediyordu ki.

Acı içinde dönüp duruyor ama bir çıkış yolu bulamıyordu. Görebilmesinin tek yolu ölmektir çünkü o zaman özgür olacağını biliyordu. Ama denediği anda ölemedi. "Hayır, henüz zamanı gelmedi. Hala kalman gerekiyor."

Her seferinde buna engel oluyorlardı çünkü onu seviyorlardı ve planında başarılı olmasını istiyorlardı. Eğer gitseydi hayal kırıklığına uğrayacaktı.

Ve kalmanın onun iyiliğine olduğunu biliyordu.

D: Buna izin verilmedi çünkü gönüllü olduğu işi bitirmesi gerekiyordu.

F: Evet ve kalmak istedi. Ama üzgün, acı çeken, öfkeli ve ayrılmak isteyen, acıya son vermek isteyen insan tarafı da vardı. Ama yapması gereken bir iş var ve bunu başaracak. Bu en zor kısmı.

Bilinçaltıyla temas kurduğumu biliyordum, bu yüzden sorularıma devam ettim.

D: Bu konuyu doğrudan onunla tartıştın. Onun bugün bilmesini istediğin şey bu muydu?

F: Evet. Artık onun bilmesinin zamanı geldi. Artık onun zamanı geldi anlamak.

D: Hayatı boyunca farklı hissetme konusunda zorluk yaşadı. (Evet) Buraya ait olmadığını hissettiğini söyledi.

F: Doğru. Bu nedenle.

D: Onun hiç fiziksel bir bedende yaşamı oldu mu?

F: Çok çok uzun zaman önceydi. Bir bedende birçok yaşamı vardı ama bu, şu anda içinde bulunduğu bedenden daha az yoğun. Şehirler inşa ettiler ve uyumlu hayatlar yaşadılar.

D: Bu bedenler Dünya'da mıydı?

F: Hayır. Uzakta.

D: Bunları bilmenin ona bir faydası olur mu?
merak?

F: Evet. Sonunda tüm uygarlık ışık haline gelene kadar giderek daha fazla ışık haline geldiği bir dizi evrimden geçti. Çok, çok çağlar boyunca o ışığın içinde kaldı. Birlik bilincine ulaşacak noktaya gelmişlerdi. Her zaman birlik hissettiler ve istemedikçe fiziksel bedenler yaratmaya gerek yoktu. Ve sonra ışık bedenleri yaratacaklardı. Onlar evrimleri boyunca zorlukların çoğunun üstesinden gelmişlerdi ve burası neşe ve sevginin uyumlu olduğu bir yerdi. Burası çok rahat bir yerdi ve aynı zamanda bir başarı duygusuydu. Dolayısıyla onun bu kadar gelişmemiş bir durumda olması çok zordur .

D: Onun Dünya'ya gelmesine neden olan ne oldu?

F: Galaksinin Dünya'nın bulunduğu bölgesinde pek çok sorun vardı. Karanlıkta denge bozulur. Ve Büyük Konsey bir araya geldi ve sıra sisteme sızmaya başlamaya geldi. Ve ışık varlıkları gezegende enkarne olarak, karanlığın istila ettiği bir gezegene ışıklarını verme fırsatına sahip oldular. Yapabileceğini bildiği için bu işe gönüllü oldu.

D: Ama buraya beden olarak indiğinizde durum farklı, değil mi?

F: Evet uyum sağlamakta çok zorlandı. Bu kadar huzur dolu bir yerden ayrılıp bu kadar yoğun, yavaş ve bu kadar acı çeken bir gezegene gelmek çok zor. Bu, onun gibi insanlar tarafından çok yoğun bir şekilde hissediliyor çünkü o çok açık.

D: Onlar çok nazik insanlar ve Dünya'daki diğer yaşamların bunu yumuşatacak programlarına sahip değiller.

F: Evet. Gitmek için büyük bir cesarete sahip olmaları gerekiyordu. Ve gittikleri için çok minnettarız çünkü bu planın gerçekleşmesini sağlıyor. Ve çalışıyor. Plan işe yarıyor.

D: Gelmeye gönüllü olan pek çok kişi var, değil mi?
Orası?

F: Çok çok var. Binlerce ve binlerce. Ve

milyonlarca. Ve şimdi doğmak için kuyrukta bekleyen pek çok çocuk var. Bu yüzden Francine'in ikizleri oldu çünkü bir araya gelmek istiyorlardı.

D: İkizler bu gönüllülerden bazıları mıydı? (Evet) Aynı yerden mi geldiler? (Evet) Peki onların başka hayatları da olmadı mı?

F: Daha iyi uyum sağlıyorlar, yardım alıyorlar. Başlamadan önce yardım aldılar ve halihazırda pek çok temel çalışması yapmış ve önlerine yolu koymuş olanların yardımını aldılar. Ve kendilerini çok fazla alıştırmış olan ve onları Dünya'daki hayata nasıl daha iyi tanıtacağını bilen bir anneleri var.

D: İşimde şunu fark ettim. Francine'in yaşlarında, hatta daha büyük olanlardan bazıları uyum sağlamakta büyük zorluk çekiyordu. Birçoğu intihar edip ayrılmak istedi.

F: Evet, bu bir sorun.

D: O zaman onun peşinden gelmeye başlayanlar da buna sahipmiş gibi görünüyor
Daha kolay.

F: Evet onlara yol hazırlanıyor. Bu, Francine'in yaşındaki insanların yeni bir yol açmak için büyük bir cesaretle gelmeleri gerektiği planın bir parçasıydı. Bunun zor olacağını biliyorlardı çünkü eski yapıları yıkıp yenilerini ruhani bir şekilde yeniden tasarlıyorlardı. Etrafında bir ızgara bulunan gezegenin resmini alıyorum ve onların getirdikleri enerji, ızgarayı yeni bir konuma kaydırmaya yardımcı oluyor. Daha fazla sevgi daha kolay akıyor ve kanalların engellerini açıyor.

D: Enerjileri fark yaratıyor.

F: Evet, ışık ilk kez artık karanlıktan daha büyük ve insan ırkının kendini yok edecek noktaya kadar evrimleşme ihtimali var. O yöne doğru gidiyordu ve bu yüzden gelmeleri istendi. Ama kim olduklarını unutmak zorunda kaldılar çünkü insan ırkının kendi kendini geliştirmesi gerektiğini hissetmesi gerekiyor. İnsan ırkının bir parçası olabilmek için insan olması gerekiyordu.

içeriden değiştirmek için. Bunu dışarıdan değiştiremezdi çünkü bu kurallara aykırı.

D: Hangi kural bu?

F: Müdahale etmemenin temel direktifi.

D: Bu müdahale sayılmıyor mu?

F: Hayır bu planın bir parçası. Bu iyi bir plan çünkü insanlar ışığın bir parçası olduklarını unutuyorlar. Ama hatırlamaya başlarlar ve sadece oldukları kişi olarak getirdikleri ışık, sadece ışığı içlerinde tutarak aslında büyük bir fark yaratır. Onlar dünyadaki diğer tüm küçük kıvılcımlara bağlanan küçük bir kıvılcımdır ve giderek daha hafif hale geliyor.

D: Ve şimdi gelen çocukların yolu da onlar için hazırlandı, bu yüzden daha kolay. (Evet) Ama hala zorluk yaşıyorlar çünkü bazıları çok gelişmiş. Ve yetişkinler onları anlamıyor. (Evet) Pek çok öğretmenim çocuklara nasıl yardım edebileceklerini sordu. Önerin var mı?

F: Her çocuğun ruhunun özgürlüğünün gerçekten yaratıcı bir şekilde ifade edilebilmesi için eğitim sisteminin sınırlamalarının yeniden ele alınması gerekiyor. Ve çocukların her şeyin birbiriyle nasıl bağlantılı olduğunu görebilmeleri için zaman çizelgesine daha az yapı getirmeleri ve konular arasında daha fazla serbest harekete izin vermeleri gerekiyor. Hareketsiz oturup sayıları ve harfleri öğrenmek onlar için zordur ve resmin tamamını göremezler. Bunun nasıl bir araya geldiğini bilmeleri gerekiyor.

D: Bu ilaçların verilmesi gerektiğine inanmıyorum.

F: Yardımcı olmuyorlar. Bunları kapatıyorlar. Çocukların sistemi değiştirmesi gerekiyor ve onları baskı altına almaya ve bastırmaya çalışıyorlar.

D: Sözde "normal".

F: Normalleştirildi, evet. Ama artık onlardan çok fazla var. İşler değişiyor.

D: Hepsini bastırabileceklerini sanmıyorum.

F: Hayır, değişim dalgası çoktan başladı.

D: Artık Francine'in vücudunu etkileyen depresyonun nereden geldiğini görebiliyoruz. (Evet) Sizce bunları öğrenmenin ona faydası olur mu?

F: Evet, kirlilik nedeniyle dengesi bozulan şeyleri yeniden dengelemeye yardımcı olacak bazı vücut çalışmalarına başladı bile. İnsanların içinde yaşadığı zehirli ortam korkunç bir etki yaratıyor, çünkü vücutları artık değişiyor.

Vücutlarında biriken kirlitici maddeler kendilerini sıkışmış hissetmelerine neden oluyor ve bu belirtiler ortaya çıkıyor.

D: Francine'de doktorların teşhis etmeye çalıştığı birkaç semptom vardı: baş dönmesi, yorgunluk, kas ağrıları ve ağrıları ve eklemlerde sertleşme.

F: Evet, bunların hepsi vücudundaki ayarlamaların bir parçası ve her yerde oluyor. Kirlilik nedeniyle insanların yavaşlaması ve vücutlarına dikkat etmesi gerekiyor. Ona yardım ediyoruz ve depresyon düzeldikçe burada olmayı daha çok isteyecek çünkü burada daha mutlu hissedecek. Gezegendeki kirlilik onun dengesini bozdu. Beynindeki ve vücudundaki kimyasallar dengesiz. Kullandığı ilaçlar bunu dengelemesine yardımcı oldu.

D: Peki bu seanstan sonra depresyon kalktığında ve neler olduğunu anladığında diğer semptomlar da kaybolacak mı?

F: Evet, öğrendiği şeyleri yavaş yavaş entegre ettikçe vücudu alışacak. Ruhsal bedeninin hiçbir zaman fiziksel bedene tam olarak bağlanmadığı ya da yerleşmediği yönünde bir görüntü alıyorum çünkü onun bir kısmını kapatmak zorunda kaldı. Tekrar açtığında ise düzgün şekilde bağlanmadı. Bunu yeniden bağlaması zor, kablolar tamamen yanlış. Ama şu anda kabloları yeniden düzenliyor ve bu onu iyileştirecek. Amacını yeniden anlayacak ve depresyonu ortadan kalkacaktır. Aynı zamanda ona hareketsiz kalmayı ve bu bedende olmanın sınırlarını öğrenmeyi de öğretiyor. Hastalık sayesinde daha önce hiç bilmediği bir şekilde dengeye nasıl ulaşacağını öğrenmiş olması önemli bir ders. Ve bu ona yardımcı oluyor. O

tüm durumun kontrolü altındadır. Hepsini o yarattı, semptomların verdiği rahatsızlık bile onun için bir araç olarak var. Ve gelecekte buna ihtiyacı olmayacak. O uyurken vücudun bağlantıları yeniden yapılıyor.

D: DNA'nın bu kısmı değişiyor mu?

F: Evet, bu yeniden yapılanmanın bir parçası, DNA değişiyor. Ve bunun Francine ile uyumlu bir şekilde gerçekleşmemesinin nedeni, onun çevresinde ve vücudunda biriken toksin ve kirlenici maddelerdir. Yeniden kablolama daha zordur. Sanki ruhsal bedeninin bir kısmı fiziksel bedeninden çok daha yüksekte titriyor ve bu düzgün bir şekilde bağlanmıyor.

D: Bu dünyadaki herkesin başına mı geliyor?

F: Bazı insanlar DNA yapısı değiştikçe değişmeyi, mutasyona uğramayı daha kolay buluyor. Ve diğerleri bunu daha da zor buluyor. Daha kirli bölgelerde yaşayanlar ve enkarnasyonda daha fazla zorluk yaşayanlar.

D: Herkesin bir şeyler yaşadığını mı düşünüyorsunuz?

F: İnsanların ne düzeyde farkında olduklarına bağlı. Ama evet, gezegenin her yerinde değişiklikler oluyor.

D: Bilinçli düzeyde bunların farkında olmamamız iyi bir şey. Muhtemelen bunu halledemeyeceğiz.

F: Büyük bir planın parçası olduğunu, ışığın bir parçası olduğunu hatırlaması onun için önemli. Devam etmeyi ve pes etmemeyi hatırlaması onun için önemlidir. Artık onun hatırlamasının zamanı geldi. Zihninde depolanan bu bilgiye şu aşamada pek erişilemez ancak gelecekte faydalı olacaktır. O zamana kadar yeni bir kalıba yerleşmiş olacak. Bedeni yeniden yapılandırılacak ve bilmesi gereken şeyleri hatırlaması daha kolay olacak.

Bilgi genellikle rüyalar sırasında, özellikle de birçok farklı sembolün rüyaları sırasında aşılır. Bu semboller bütün bilgi bloklarını içeriyor ve bu zihne yerleştiriliyor. 2012'den hemen sonra bedenler yeniden bağlanacak ve anılar yüzeye çıkacak. O zaman bilgi gelecektir. Zaten belleğe bağlanmıştır ve

hazır olduğunda gel.

Son yirmi yıldır UFO araştırmalarında aktif olarak görev yaptığım sırada bana da benzer bilgiler verildi. Bu, The Custodians adlı kitabımda bildirildi. Bana uzaylıların kelimelerle değil sembollerle iletişim kurma şeklinin bu olduğu söylendi. Tek bir sembolde yer alan kavramları, bilgi bloklarını kullanırlar. Bilinçli zihin olup bitenin farkında olmayabilir ancak bilinçaltı, sembolün temsil ettiği bilgiyi tanır ve anlar. Semboller son derece eskidir ve çok eski zamanlardan beri kullanılmaktadır. Kişi sembolü gördüğünde, bütün bir kavramı bilinçaltına aktarır ve burada hücresel düzeyde emilir.

İhtiyaç duyulan zaman gelene kadar hareketsiz kalacağını söylediler. Daha sonra bilgi yüzeye çıkacak ve kişi bunun nereden geldiğinin farkında bile olmayacaktır. Bu, Ekin Çemberlerinin öneminin bir parçasıdır çünkü semboller bilgi içerir. Aktarılması için fiziksel olarak Ekin Çemberinde olmanıza gerek yok. Bu, Çemberin bir resmine bakarak gerçekleşebilir. Yani bu oturum yirmi yıldır elde ettiğim şeyi yeniden doğruladı. Bu, dünyanın yarısı kadar uzakta, birbirini tanımayan ve benim zaten biriktirdiklerimi bilmeyen insanlar tarafından tekrarlandığında her zaman geçerlilik katar.

F: Francine nereye giderse gitsin, insanların içindeki ışığın kıvılcımlanmasını sağlayan bir katalizör görevi görüyor. Bazen bu bazı insanlara kolay gelmiyor ve onları zorluyor. Ama sadece kendisi olarak planı yapıyor. Bilinçaltı düzeyde olsa bile içlerinde bir şeyler yanar, bir ışık yanar. Francine ve onun gibilerin etkisine sahip olduklarında ışığın kazanabileceğine inanmayı daha kolay buluyorlar. Ancak bazı insanlar takılıp kalıyor ve bunu üstlenmekte zorlanıyorlar. Ne kadar çok şey yaptığını bilseydi, planın tasarlandığı şekilde yürütülmesinden mutlu olurdu. Yaptığı şeyi yaptığını bilmesi ona yardımcı olacaktır.

İlk Defa Çalışan Birinin Doğuşu

sadece kendisi olduğu için işini çok iyi yapıyor. Çünkü iş bitene, plan uygulamaya koyulana kadar ayrılamaz. Artık bunu bildiğine göre burada kalmak daha mutlu olacaktır. Bazı insanların bu görevden bunalmış olması çok üzücü. Yine de her zaman yardıma hazırız. Bu çok üzücü. Sanki Dünyasal enkarnasyona kapılmışlar, daireler çiziyorlar ve amaca nasıl yeniden bağlanacaklarını bilmiyorlar.

D: Ve dünya bu tipler sayesinde daha az negatif hale geliyor insanların.

F: Ona şunu söylemek istiyoruz: Çok iyi gidiyorsun ve cesaretlendirilmek istiyoruz. Artık korkacak hiçbir şey yok. Vücudunuz henüz yeniden yapılandırılıyor ve bu konuda endişelenmenize gerek yok. Rahatla. Git ve yapmak zorunda hissettiğin şeyleri yap. Ve gözlerinizi sadece yapmak için geldiğiniz hedefe sabitleyin, o da ışığı getirmektir. Sadece kendin ol. Ve şunu bil ki çok seviliyorsun ve asla yalnız değilsin.

Bir aydan fazla bir süre sonra Francine'den güzel bir mektup aldım. Bir seanstan sonra müşterilerimden her zaman haber alamıyorum ve bu alışılmışın dışında yöntemle onlara gerçekten yardım edildiğini bilmek her zaman memnuniyet verici. İşte mektubundan bazı bölümler:

"Beni sıkı programınıza dahil ettiğiniz için çok teşekkür ederim.

Büyük fayda sağladığını gördüm. Depresyon ortadan kalktı ve doktorum antidepresanları bırakabileceğim konusunda tatmin oldu ki şu anda bunu kullanıyorum. Bu oturum NEDEN burada olduğumu anlamama çok yardımcı oldu. Burada olmaya gönüllü oldum ve işi bitirmek için yeni bir kararlılığa sahibim.

Ayrıca Dünya'da yaşamanın güzel yanlarını takdir etmenin daha kolay olduğunu görüyorum. Sevgi dolu güzel ilişkilerim ve doğanın bana ilham veren güzellikleri. Kocam Eddie'ye "Geldiğime çok sevindim!" dedim. Ve kıkırdadı, beni gördüğüne sevindi

daha mutlu görünüyordu. Bana ve diğerlerine, konsept ne kadar tuhaf olursa olsun, seansın açıkça yardımcı olduğunu belirtti.

“Seans sırasında kelimelerle anlatamayacağım kadar çok şey hissediyordum ve kaseti her dinlediğimde tüm duygular açıkça geri geliyor. Hissettiğim yalnızlığın 3 boyutun bir illüzyonu olduğunu açıkça hissettim. Aslında çoğu zaman ışık varlıkları tarafından çevrelendiğimi ve etrafımda her zaman birçok ışık işçisinin bulunduğunu. Buradaki bağlantıları görmek daha zor.

“Bilinçaltıma yaşadığım diğer hayatları sorduğunuzda, ait olduğum ırkın tüm hikayesini bir anda görebildim. Bunu seansta anlatmadım ama yer çekiminin düşük olduğu bir gezegen gördüğümü hatırlıyorum. Varlıklar uzun ve inceydi, zekiydi, sevgi doluydu ve birbirleriyle işbirliği yapma konusunda çok iyidiler. Bir anda gördüğüm şehrin yüksek kuleleri ve etraflarındaki doğaya aykırı ve sert görünmeyen binaları vardı. Uzun boylu ağaçlar vardı. Irkın nasıl fiziksel olana gerek kalmayacak bir aşamaya evrildiğini, bedenlerin hafifleşip birlik şuuru içinde birbirine karıştığını gördüm.

“Geçen hafta tatildayken kahvaltı yaptığım terastan dışarı bakıyordum ve çok güçlü bir ruh anısı aklıma geldi. Kaldığım yerde çok sayıda uzun, ince ağaç vardı ve onların kabarık beyaz tohumları hafif esintiyle her yerde ağırlıksız bir şekilde yüzüyordu. Onları ilk gördüğüm an bana bir şeyi hatırlattıklarını biliyordum ama ancak o ana kadar hatırlayabildim. Yer çekiminin düşük olduğu gezegende ağaçlar daha kırılgan ve daha inceydi. 'Yağmur yağdığında' su damlacıkları büyük ve neredeyse ağırlıksızdı ve tıpkı buradaki tohumlar gibi havada asılı kalıyordu. Sıcak bir aşinalığın hoş bir anısydı.

"Tekrar teşekkürler. Artık kim olduğumu bildiğimi hissediyorum ve buna dair sakin ve sağlam bir güven."

BEŞİNCİ BÖLÜM

KAYNAK

ON ALTINCI BÖLÜM

GEÇMİŞ YAŞAMLAR ARTIK YOK

ÖNEMLİ

Ocak 2007'deki vakalarımın biri, bilinçaltının artık geçmiş yaşamlara odaklanmamamız, ilerlememiz ve şimdiki yaşamımıza odaklanmamız gerektiği yönündeki eğilimi sürdürdüğünü gösterdi. Daha önce de söylediğim gibi, geleneksel geçmiş yaşamlara gitmek yerine, bazı danışanlarım Kaynağa geri dönüyor veya başka boyutlardaki yaşamları keşfediyor vs.

Bu, özellikle 2006'da daha sık yaşanıyor ve giderek artıyor. Desen, geleneksel geçmiş yaşama gitmenin azınlıkta olduğu noktaya kesinlikle tersine döndü. İşimde belirgin bir değişim. Bilinçaltına neden kişiyi uygun geçmiş yaşama götürmediğini sorduğumda artık önemli olmadığını söylüyor. Bunların hepsini yaşadılar ve artık bırakılmalılar. Sanırım bu onların zaten herhangi bir karmayı geri ödedikleri ve bunun ele alınmasına gerek olmadığı anlamına geliyor. Bilinçaltı, kişinin şimdiki yaşama ve geleceğe odaklanması gerektiğini söylüyor. Bu mesaj defalarca tekrarlandı.

Ocak 2007'deki dava farklı bir şekilde de olsa aynı temayı tekrarladı. Yaşam olmadığını bildiğim şeyleri gören danışanlarım oldu ama bunlar fantezi de değildi. Sembolizmi gördüler. Genellikle bunun nedeni geçmiş yaşamlarla ilgili sorunları bilinçli olarak ele almak istememeleridir, dolayısıyla bilinçaltı bilgiyi sembolizm yoluyla gizlice aktarmak zorundadır.

Ancak bu durum farklıydı ve beklenmedikti. Söz konusu kişi 40'lı yaşlarında bir göçmendi. Çok az şikayeti vardı ve tedaviye ihtiyacı yok gibi görünüyordu. Vücudu iyi durumdaydı çünkü inşaatta çalışıyordu (süpervizör olarak) ve fiziksel aktiviteyi, özellikle de derin deniz dalışını seviyordu. Yine de gelip beni görmek için 20 saat yol sürdü. Ana şikayetinin derin olduğunu söyledi

asılsız korkular, özellikle de ölüm korkusu. Zaman zaman yüksek tansiyon atakları geçiriyordu ve bunlar meydana geldiğinde öleceğinden korkuyordu. Bütün bunlar onun için çok yersizdi çünkü hiçbir şeyden korkmamıştı.

Kolayca derin bir transa girdi ve ilk başta onun geçmiş bir yaşamı anlattığını sandım, ama beklenmedik bir şekilde alışılmadık değişimlere uğradı. Sanki birisinin rüyasının içinde gibiydim ve bilinçaltının ona sembollerle cevaplar verdiğini fark ettiğimde gördüğü her şey çok anlamlıydı. İlk başta yırtık pırtık kıyafetler giymiş bir mağaranın önünde duruyordu. Bir tepenin üzerinde duran ve arkasında fırtınanın yaklaştığı bir kale gördü. Kaleye gitmeye karar verdi ve bunu yaparken etrafından fırtına geçti. Kaleye girmek için asma köprüden geçti. Şövalyeler gibi zırhlı atların üzerinde muhafızlar vardı ama onlar onun köprüyü geçip avluya girmesine engel olmadılar. Sadece durup izlediler.

Bunun geçmiş bir yaşam olmadığına dair ilk ipucum buydu, çünkü o dönemde kalenin muhafızları darmadağınık, pejmürde bir adamın içeri girmesine kesinlikle izin vermezdi. Avluya çıktığında döner bir merdiven keşfetti ve yukarı çıktı. Kalenin tepesinden çıktı. Orada durup uzaktaki gökkuşağını izledi ve ardından ateş püskürten devasa bir Çin ejderhasının kendisine doğru geldiğini gördü. Etrafında dönerken korktu ama sonra uçup gitti ve onu yalnız bıraktı. Daha sonra çok sayıda uçan farenin dalış yaptığını ve etrafını sardığını gördü. Bu da onu korkuttu; ta ki bir kuş sürüsüne dönüşüp uçup gidene kadar. (Bu sırada bilinçaltının ne yaptığını bildiğimi sanıyordum. Korkularının yersiz olduğunu ona gösterdim.) Kaleye indiğinde muhafızlar ona paçavralarının yerine yeni kıyafetler verdiler. Ona kadife ve altın giydirdiler. Kendisine kabzası altın ve elmaslarla süslü güzel bir kılıç verildi. Daha sonra başına altın bir taç konuldu. Beyaz bir ata binerek kaleden ayrıldı. Bir dereye yaklaştığında başka bir ejderha ona doğru uçu. Bu daha büyüktü, farklı türdendi, siyahtı ve tehditkardı. Onunla savaştı,

Geçmiş Yaşamlar Artık Önemli Değil

ve sonunda onu kılıcıyla öldürdü.

Daha sonra bir tarlaya doğru yürüdü ve birçok tankın kendisine yaklaştığını gördü. Yıl 1914, bunlar Kaiser'in ordusuydu dedi. Tanklar yine onun için bir tehdit oluşturmuyordu. Tarlada durdular ve yaklaşmadılar. Yolda çok sayıda (aynı dönemden) asker sıralanmıştı. Önlerinden yürüdü ve onlar hareket etmediler. Daha sonra denizin kıyısına doğru yürüdü ve okyanusta açıkta, yanında "Titanik" yazan büyük bir yolcu gemisi gördü. Gemide gülen ve iyi vakit geçiren birçok insanın olduğunu gördü. Onu gördüler ve gemiye binmesi için bağırıldılar. Suyun üzerinden geçerek güverteye çıktı. Orada gülen ve mutlu yolcular tarafından karşılandı. Bu yolculuk için yanlış giyindiğini söylediler ve kraliyet cübbesini çıkarıp ona bir takım elbise, yelek ve şapka giydirdiler. (O döneme uygun kıyafetler.) Sonra buzdağlarını gördü ve geminin buzdağlarına çarptığını gördü.

Gemi batmaya başladığında çok fazla çılgılık duyuldu. Suyu doğru kayan geminin en yüksek noktasına tırmandı. Daha sonra yakınlarda onu kurtaran ve gemiye alan daha küçük bir gemi gördü. Ona bunun hayatta kaldığını gösterdiğini söyledim.

O gemide bir kamaraya gitti ve banyo yapmaya başladı. Pencereden dışarı baktığında, İkinci Dünya Savaşı'nda kullanılan türden, kanatlarında Rus kırmızı yıldızları bulunan, gemiye dalan ve ateş eden uçakları gördü. Yine her şey yolundaydı ve gördüğü bir sonraki şey, modern zamanların kıyafetleriyle, kot pantolon ve Nike ayakkabılarla kıyıya doğru yürürken kendisiydi. O zaman onun tam bir daire çizdiğini ve bilinçaltını ortaya çıkarmam gerektiğini biliyordum.

Ona bugünkü korkularının asılsız olduğunu göstermenin aslında sembolizm olduğunu söyledi. Bütün bu tehlikeleri atlatmış ve herhangi bir zarar görmemişti. Geçmiş bir hayata gideceğimizi düşündüğümü söyledim. Ve bilinçaltı "Yaptık" dedi. Normalde yaptığımız gibi hayatların içinden geçerek zaman harcamamıza gerek yoktu. Hepsini sırayla karıştırdı, ancak bir noktayı kanıtlamak ve sorularına cevap vermek için sembolizmi gölgeledi. Gerçekten de Birinci Dünya Savaşı sırasında kalenin olduğu günlerde yaşamıştı.

Titanik ve İkinci Dünya Savaşı'nda. Yine geçmiş yaşamlara gitmenin gerekli olmadığı bir durumdu. Bu yaşama odaklanmalı ve geleceğe yükselişe hazırlanmalıydı. Bilinçaltı onun ders alarak ve okuyarak şifa ve enerji kullanımı üzerine çalışmasını istiyordu. Kan basıncı atakları yalnızca vücudun frekans ve titreşimdeki değişime uyum sağlamasıydı. Ayrıca onun büyük korku nöbetleri, bilinçli zihnin anormal olarak algıladığı bir şeye tepki verme şekliydi. Vücuda bir şeyler olduğunu biliyordu ve korkuyla tepki veriyordu.

Öyle görünüyor ki, geçmiş yaşamlara giden ve onları, özellikle de şimdiki yaşamlarındaki insanlarla olan ilişkilerini ayrıntılı olarak hatırlayan danışanlarım, hâlâ karmanın içindeler ve bunu geri ödemeleri ve ondan kurtulmaları isteniyor. Yükseliş sürecine başlayabilmek için hala bunun üzerinde çalışıyorlar. Çok uzun süre beklerlerse, geri ödeme döngüsüne sıkışıp kalacaklar. Bize bu karmayı ödemek için Dünya gezegenine dönmelerine izin verilmeyeceği söylendi çünkü Dünya çok fazla değişmiş olacak. Burada herhangi bir olumsuzluk yaşanmayacaktır. Hala karmanın geri ödenmesine izin veren başka bir gezegene gönderilecekler. Bilinçaltı bunun zaten önemli olmadığını çünkü herkesin eninde sonunda yükseleceğini söyledi. Bazıları bunu diğerlerinden daha erken yapacak. Önce karmik döngüden çıkmaları gerekiyor.

Bu tür durumlarda sadece takip ediyorum ve soru sormaya devam ediyorum çünkü bilinçaltının onlara neler hazırladığını bilmiyorum.

Tipik bir durumda, kadın orada burada birbirine karışmış ayrıık resimler görmeye devam ediyordu. Sadece farklı sahneler, insanlar ve zaman dilimleri. Onun hiçbirine yeni bir hayata başlayacak kadar uzun süre tutunmasını sağlayamadım. Denemeye devam ettim ama devam etti, çok kopuktu. Sonra birdenbire “evim” dediği yere gitti. Çok duygusal bir sahneydi. Ağladı, ağladı ve bunun çok güzel ve çok sevgi dolu olduğunu söyledi. dedi ki

Geçmiş Yaşamlar Artık Önemli Değil

daha sonra, "Bunu hissetmek için neden birinin ölümüne yakın bir deneyim yaşaması gerekiyor?" Bu şekilde nasıl bir his olduğunu anlayabilirsiniz. Aşk ile o kadar bunalıcı ki. Bu bayan bir hastanede çalışan bir pratisyen hemşireydi. Belki bu deneyimi orada, özellikle de ölüm korkusu olan insanlarla kullanabileceğini düşündüm. Onlara şöyle diyebilirdi: "Evin nasıl bir yer olduğunu biliyorum. Bunu deneyimledim."

Sonra bilinçaltına bunun onu neden geçmiş bir yaşama götürmediğini sordum. Neden sadece küçük parçalarını gösteriyordu? Başka insanlardan da duyduğum şeyin aynısını söylüyordu; çünkü geçmiş yaşamlar artık önemli değil. Odak noktası bu hayata ve şu anda başardıklarımıza odaklanmalıdır. "Zaten oradaydın, bunu yaptın." Geri dönüp o sahnelere tekrar odaklanmanıza gerek yok. Artık ilerlemek ve bu hayata devam etmek çok önemli.

Sonra çok güzel bir benzetme yaptı. Şöyle diyordu, "Bir ağaca bakıyorsunuz ve bir yaprağa ya da birkaç farklı yaprağa ya da farklı dallara odaklanmıyorsunuz. Bu önemli değil. Sadece küçük parçalar. Ağacın tamamına odaklanmalısınız. Bütün bu canlar sadece yapraklar ve dallardır. Onlar bütünlük değil, ağaç değil, en önemli şey." İşte bu nedenle geçmiş yaşamların önemli olmadığı vurgulanmaya devam ediyor. Sanırım ara sıra hala bunları anlıyorum çünkü kişinin şimdiki yaşamı için bilmesi gereken bir şey var. Şu anda deneyimledikleri hayatla bu bağlantıyı kurmak. Her türlü karmadan kurtulup yollarına devam edebilirler. Öyle görünüyor ki, geçmiş yaşamlar hakkında endişelenmesi gerekmeyen ve onları görmeye ihtiyacı olmayan insanların ilgilenmeleri gereken olağanüstü bir karmaları yok. Artık onların ilerlemesini engelleyecek bir şey yok.

Başka bir durumda, kadın geçmiş yaşamına gitmek yerine dev bir mücevhere benzeyen bir şey gördü. Ve dediler ki, "Eğer görmek istediğiniz buysa, bu size ne yapabileceğimiz konusunda bir fikir verir." Pek çok yönü olan dev bir mücevherdi. Ve facetalar birçok yönde farklı yansımalar yayıyordu. Ve dediler ki:

"Buna baktığınızda bir yansımanın Romalı bir asker, diğer bir yansımanın da bir Amerikan Kızılderili olduğunu görüyorsunuz. Başka bir yansıma ise modern bir askerdir. Her yansıma, sizin deyiminizle, farklı bir 'hayat'tır. Bakalım ne kadar kolay olacak. Eğer görmek istediğin buysa, bu yansılardan birini seç." İhtiyaç duyduğu takdirde hayatların orada olduğunu bilmesini istiyorlardı ama o bunları bilmenin önemli olmadığı bir noktaya gelmişti. "Artık buna odaklanmıyoruz. 'Şimdi' olması ve ileriye gitmesi gerekiyor.

Seansın sonuna doğru şöyle dedi: "Size daha önce tüm yönleriyle ve tüm yansılarıyla gösterdiğimiz mücevher, Tanrı'nın Kalbidir ." Mücevher Tanrının kalbidir. Bunun ilginç bir ifade olduğunu düşündüm.

Daha sonra hayatını bir icracı ve öğretmen olarak müziğe adanmış yaşlı bir adam vardı. Üç yaşında piyanonun başına çıkıp nota çalmaya başladığından beri müzik onun hayatıydı. Klasikler ve her türlü müzik ona çok kolay geliyordu ve hayatının tutkusu piyano ve orgdu. Hiç evlenmemişti ama hayatını müziğe adanmıştı. Şimdi emekliliği düşünürken müziğe olan bu ilginin nereden geldiğini bilmek istiyordu. Her zaman bu kadar kolay olduğuna göre, başka bir hayattan mı gelmişti? Doğal olarak onun muhtemelen ünlü, başarılı bir besteci veya müzisyen olduğu bir hayata geri döneceğini düşündüm. Daha önce buna benzer vakalar yaşadım ve en mantıklı açıklama bu olurdu. Ancak durum öyle olmadı.

Geri dönmeye başladığında, bir ömür bulmakta herhangi bir sorun yaşayacağını düşünmemiştim çünkü çok görseldi. Ama bunun yerine geçmiş bir yaşama geçmeye çalıştığımızda her şey siyah olurdu. Onu bir şeyler görebileceği bir yere götürmeye çalışarak birçok farklı yöntem denedim . Şimdiki yaşamındaki olayları görmesini sağlayabildim ama o bunun ötesine geçemedi. Derinleştirme tekniklerini kullanmaya devam ettim. Atılım ne zaman

Geçmiş Yaşamlar Artık Önemli Değil

geldiğinde, bilinçaltının engellerini aşmak için sembolizm kullandığından şüphelendim. Sonunda uçurumun kenarında kocaman bir kapı ve insana benzemeyen küçük bir varlık gördü . Perspektif şuydu: Binlerce fit yüksekliğindeki bu kapının çok büyük boyutuyla karşılaştırıldığında küçük varlığı bir karıncaya benziyordu . Oraya "portal" deyip duruyordu ve kapıyı açıp içinden geçmesinin hiçbir yolu olmadığını biliyordu. Bunun sembolizmini fark ettim. O kapıyı açmaya hazır değildi. Bu yüzden işini bu kadar zorlaştırdı. Sonra yerden yükselen bir duvar gördü. Daha da büyüdükçe büyüdü, büyüdükçe büyüdü ve sonra binlerce fit uzunluğa kadar uzamaya başladı. Bu duvara zırh ve farklı türde üniforma giyen farklı insanların heykelleri oyulmuştu.

Farklı zaman dilimlerinden olduklarını biliyordu. Duvar o kadar yüksekti ki heykeller beş sıra halinde üst üste dizilmişti. Duvarın her yerine birbiri ardına dizildiler. Heykellere bakarak duvar boyunca süzüldü ve binlerce metre ilerledi.

Duvarın aynı zamanda daha önce yaşadığımız tıkanıklığı da temsil ettiği şeklinde yorumladım. "Daha fazla ileri gitmeyin. İzinli değilsin." Ayrıca duvardaki heykellerin geçmiş yaşamları çok iyi temsil edebileceğini ve bir yere varabileceğimizi ama yine daha fazla ilerleyemeyeceğimizi düşünüyordum. Sonra cevap alabilmek için bilinçaltımı çağırdım. Sonunda benimle konuşabileceği ve onun bilinçli zihin müdahalesini engelleyebileceği noktaya ulaşmakta zorlandı. Ona bir anahtar kelime koşullandırmam gerektiğini ve akşamın ilerleyen saatlerinde geri dönmesini sağlayacağımı düşünmeye başlamıştım çünkü en az bir saattir bunun üzerinde çalışıyorduk. İlerleme noktası duvarı sorduğumda geldi. Birdenbire patladı ve bir duygu çığına dönüştü. Ağlamaya, ağlamaya ve çok şiddetli ağlamaya başladı.

Sonra onu bulduğumuzu anladım. Bir şeye çarpmıştık. Direnişini kırmıştık. Bütün bunların neyle ilgili olduğunu öğrenebilirdik. Ne zaman konu duyguya girse, önemli bir şey bulduğumuzu biliyorum. Bu türlerin sahtesini yapmak imkansızdır

duygulardan. Onlar gerçek.

Bu durumdan kurtulmak için bir süre ağlamasına izin verdim, sonra onu sakinleştirdim. O noktada tek söylediği şeydi: "Binlerce, binlerce ve binlerce hayat." Duvarda gördüğü kendi hayatlarıydı ama hepsi savaşçı hayatlarıydı. Kendini farklı zırhlar, farklı üniformalar, farklı askerlerin temsilcisi olarak görüyordu. O kadar çok, çok, çok zaman dilimini kapsıyordu ki, o kadar geriye gidiyorlardı ki... kendisinin sürekli söylediği gibi, "binlerce ve binlerce yaşam." Ağlama ve hıçkırma nöbetleri arasında şunları söyledi: "O kadar işe yaramazdı ki. Bütün cinayetler, bütün cinayetler." Sonunda onu sakinleştirdiğimde bilinçaltı bu yüzden onu görmesine izin verilmediğini söyledi.

Çok fazlaydı. Çok büyük olurdu. Ne yaptığını görmesine izin verilmedi. Kapının ve duvarın sembolizmi bunu temsil ediyordu. Ona ayrıntılar gösterilmeyecekti ama amacını anlayabilmesi için yeterince gösterilmesi gerekiyordu.

Müziyen olarak geri dönmesinin nedeni hayatını tamamen tersine çevirmektir. Müzikle ilgilenen insanlar genellikle çok daha naziktir. Ve ayrıca bu hayatta o eşcinsel. Röportaj sırasında kendisine daha önce şunu sormuştum: "İki savaşta, özellikle Vietnam ve Kore'de hayattaydın. Neden savaşa katılmadın?" Çünkü o zamanlar anketleri doldurmak zorundaydılar. Ankette eşcinsel eğiliminiz olup olmadığını öğrenmek istediler. Dürüst bir cevap verdi ve savaşa gitmesine gerek kalmadı. Şimdi çok mantıklı geldi. Ona yardımcı oldu. Daha sonra bunun eşcinsel olmaya olan doğal eğilimini açıkladığını söyledi. Ayrıca müziği de açıkladı.

Bilinçaltıma, müzik ve bu kadar erken yaşlardan itibaren çalabilme yeteneği nedeniyle, başka bir yaşamında müzisyen olduğu bir döneme geri dönebileceğini düşündüğümü söyledim. "Hayır. Hepimizin içinde müzik var. Her zaman etrafımızdadır. Sadece kullanmıyoruz." Ancak bu şimdiki yaşamda, onun bunu ortaya çıkarmasına izin verilmesine karar verildi. Her zaman oradadır. Diğer korkunç, öldürücü yaşamlarda bile yetenek, müzik

Geçmiş Yaşamlar Artık Önemli Değil

ama görmezden gelindi çünkü o yaşamların amacı bu değildi. Yani bir yeteneği veya yeteneği geri getirmiyordu.

Müzik ona bu yaşamında odaklanması gereken daha yumuşak bir yanı geri getiriyordu. Ama yüzeyin hemen altında başka bir şeyin daha olduğunu söyledi. Çok kolay, çok öfkelenebilirdi. Yeterince öfkelenirse birini öldürmenin fazla bir şey gerektirmeyeceğini sık sık hissediyordu ve öfkesini kontrol altında tutmaya çalışıyordu.

Ancak bir müzisyen ve eşcinsel olarak bunların çoğunu bastırdı çünkü erkeksi eğilimler daha savaşçı. Belki de bir kadın olması gerekip gerekmediğini merak etmişti. Bilinçaltı hayır dedi, bu daha kadınsı eğilimlere sahip bir erkek olmanın yanı sıra sorunu da çözmezdi.

Ancak uyandığında bunun daha fazla araştırılması gerekip gerekmediğini bilmek istedi. Diğer hayatlar hakkında daha fazla şey öğrenmeye çalışmalı mıydı? Bunun tavsiye edileceğini düşünmüyorum çünkü bilinçaltı kesinlikle bariyerler koyuyor ve şöyle diyor: "Şu anda bununla başa çıkamazsın. Kendi haline bırakmak daha iyi. Hayatınıza olduğu gibi odaklanın." Her türlü şiddet eğilimini bastırmayı çok iyi başarmıştı. Yani olması gereken yol bu.

Bu, bilinçaltının kişinin kaldıramayacağı hiçbir şeyi görmesine izin vermeyeceğini en güçlü şekilde ortaya çıkarır. Bu önemli çünkü gençlerle veya travmatik sahnelerle baş edebilecek kadar olgun olmadığını düşündüğüm kişilerle çalışma konusunda her zaman endişeleniyorum. Danışan için her zaman en iyinin ne olduğunu bilmesi konusunda bilinçaltıma tamamen güvenmeliyim.

Bir adamın İç Savaş sırasında general olduğu döneme gerilediği bazı benzer vakalarım oldu. Herkes onun ne kadar harika bir subay olduğu ve savaşta ne kadar cesur olduğu konusunda onu övüyordu. Ancak kendisinin asker olmaktan bıktığını ve yorulduğunu gerçekten bilmediklerini söyledi. Savaştan, cinayetlerden ve kandan bıkmıştı. Ve sonra, bilinçaltına indiğimizde, o adam aynı zamanda bir asker olarak bir dizi hayatı olduğunu da buldu. Birbiri ardına, birbiri ardına, birbiri ardına savaşçılar ve askerler. Şöyle dedi: "Bunun göz kamaştırıcı olduğunu düşünüyorlar. Ben harika bir askerim ama bu göz alıcı değil.

Tüm bu cinayetler ve kanla birlikte durum korkunç." Yani bu hayata engelli olarak geldi, bu yüzden askere alınmayacak ve asker olmak zorunda kalmayacaktı ki bu da çok mantıklı. Belki müzisyen, orgcu öldürmekten çok hoşlanıyordu . İşte bu yüzden şuna karar verildi: "Hadi bunu şu şekilde yapalım. Çok ciddi bir değişiklik." Diğer adam, Konfederasyon askeri olarak kendi başına karar verdi: "Bunu artık yapmak istemiyorum." Kim bilir? Öyle ya da böyle olabilirdi.

Savaşın korkunç, az konuşulan yönünü gösteren başka bir vakam daha vardı. Bir adam geçmiş yaşam gerilemesini denemek için diğer hipnoz uzmanlarına gitmiş ve kimse başarılı olamamıştı. Transa girdiğinde adamın görebildiği tek şey kırmızı renkti. Görüş alanında olan tek şey buydu. Bu yüzden onu atlatıp atlatamayacağımı görmek için bana geldi. Cevabı bulduk. Diğer seanslarda ise öldüğü gün geldi. Takip ettiğimde ve tüm hikayeyi öğrendiğimde, Birinci Dünya Savaşı'nın başında genç bir adamdı ve bunun heyecan verici bir şey olacağını düşündüğü için orduya katılmıştı. Daha önce hiç evinden uzaklaşmamıştı ve Fransa'daki savaş alanına gönderildiğinde bu korkunç, travmatik bir deneyimdi. Orduya katılması için askere alma görevlilerinin kendisine yalan söylediğini hissetti. Etrafında patlayan mermilerle savaşın ortasındaydı ve duman ve kan kokusu çok güçlüydü. O kadar çok kişi öldürülüyordu ki onları savaş alanına gömmeye çalışıyorlardı. Bazıları gömüldükten sonra daha fazla mermi düşecek ve onları tekrar yerden fırlatacaktı. Her tarafta ceset parçaları, eller, ayaklar, kollar vardı. Bunları çamuru kazmak için çoğunlukla çıplak ellerini kullanarak yeniden gömmek zorunda kaldılar. (Bu, ellerinde ve bileklerinde ağrı ve artrit gibi bu hayatta yaşadığı sorunları açıklıyordu. Korkunç deneyimin anısı vücudunun o kısmında taşınyordu.)

Ağlıyordu ve utanıyordu çünkü savaşın asil, heyecan verici bir deneyim olacağını düşünüyordu. Bunun yerine çok korkmuştu ve kafası karışmıştı ve sadece eve gitmek istiyordu. Cesur ve cüretkâr olması gerektiğini düşünüyordu ama bu onun yalnızca aşağılanmış hissetmesine neden oluyordu.

Geçmiş Yaşamlar Artık Önemli Değil

korkusundan utanıyordu. Bütün bunların ortasında, o sadece zavallı, korkmuş bir genç adamdı. Gördükleri karşısında şok oldu. Şöyle bağırdı: "Ben bir korkağım! Ben bir korkağım! Burada olmak istemiyorum!" Sonra öldürüldüğü güne geldik. Orada, savaş alanında oldu. Bir havan mermisi onu parçalara ayırdı. Bu, regresyonun başlangıcındaki kırmızı rengi açıkladı. Bu ölüm anıydı. Bombalar ve patlama nedeniyle bedeni parçalanırken görebildiği tek şey kendi kanıydı. Görüş alanında olan tek şey buydu.

Bütün bunlar tek bir şey gibi pek çok hayata geri dönmekti. Değişmeniz ve başka bir yöne gitmeniz gerekiyor. Herhangi bir kalıp veya tekdüzeliğe takılıp kalarak yeterince öğrenmiyorsunuz. Ancak bu tür bir arka plan bunu zorlaştırıyor çünkü kişiye ve hücrel belleğe çok derinden yerleşmiş durumda .

ON YEDİNCİ BÖLÜM

KAYNAĞA DÖNÜŞ

RAHİP

Judith'in geçmiş yaşamı tarihle ilgiliydi ama bu onun hayal kurmayı kesinlikle seçmeyeceği bir şeydi. Engizisyon zulmünün doruğa çıktığı dönemde Katolik Kilisesi'nde güçlü bir rahipti. Adam, kendisinin (veya Kilise'nin) Kilise'nin düşmanı olarak algıladığı kişileri yok etme konusunda fanatikti. Farklı düşünen, taleplere boyun eğmeyen herkes, özellikle de eski yöntemleri (doğaya tapınma ve bitkisel şifa) uygulayanlar.

Suçladığı kişilerin suçlu olmasına bile gerek yoktu, yalnızca şüphesi olması yeterliydi. Farklı olabileceğini düşündüğü herkesi yok etmeye kararlıydı. Bu zavallı talihsizleri avlamak ve onları idam ettirmek konusunda o kadar becerikliyd ki, Kilise'de giderek daha yükseklerle terfi etti. Sonunda gücünün sorgulanamaz hale geldiği ve egosunun muazzam olduğu bir noktaya geldi. Hatta fakirlere yardım etmek için bitkisel ilaçlar kullandığını öğrendiğinde kendi kız kardeşini bile idam ettirmişti. Hiçbir çekincesi yoktu ve suçluluk hissetmiyordu. Kendi dininin tanımladığı şekliyle Tanrı'nın iradesini yerine getirdiğinden emindi. Doğru olanı yaptığına dair aklında hiçbir şüphe yoktu. Bunu bir an bile sorgulamadı. Böylece ömrünün sonuna ulaştığında, inandığı muhteşem cennete gideceğini, sonsuza kadar yaşayacağı Allah'ın koynunda ağırlanacağını düşünüyordu. Tanrı'nın isteğini yerine getirmişti ve ödüllendirileceğini biliyordu. Bu olmayınca çok şaşırды ve şaşkına döndü. Bedenini terk ettikten sonra onu farklı bir yere götüren parlak ruhlar tarafından karşılandı. İstedğinde onunla iletişim bile kurmadılar

Kaynağa Dönüş

Tanrı'yı görmek için Cennete gitmekle ilgili.

Alevlerin olduğu bir yere götürüldü. "Alevler görüyorum. Güneş gibi ama Güneş değil. Alevlerin olduğu bir yerdeyim ama bu, bizim ateş ya da alev deneyimlediğimiz gibi değil." Elbette çoğu insanın aklına ilk gelen şey onun İncil'deki Cehenneme götürüldüğüdür. O yaşamı boyunca otoritesini kötüye kullanma şeklinin bedelini ödeyeceği sonsuz ateş ve lanetle dolu bir yer. Ama durumun böyle olmadığını biliyordum çünkü çalışmalarımda Cehennemin olmadığını keşfettim. Cehennem kilisenin bir icadıdır. Bu yok. Ancak bir kişi gerçekten lanetlendiğine, kötü bir hayat yaşadığına ve (Kilise'nin vaat ettiği gibi) Cehenneme gideceğine inanarak ölürse, o zaman dileği gerçekleşebilir. Tam da bekledikleri şeyi yaşayabilirler. Unutmayın, en çok korktuğunuz şeyi kendinize çekersiniz. Böyle bir şey olsa bile orada çok uzun süre kalmazlar. Çünkü bu sadece kendi zihinlerinin yarattığı bir yanılsamadır. Bunu anladıklarında (rehberlerinin ve meleklerinin yardımıyla) asıl gitmeleri gereken yere gidebilirler. Böylece rahip alevlerin olduğu bir yeri tarif ederken buranın Cehennem olmadığını anladım.

"Bu Güneş değil. Başka bir yerde. Bana buranın dinlenme yeri olduğunu söylüyorlar. Geri gelip bekleyecek bir yer. 'Yeniden programlama' kelimesi gelmeye devam ediyor. Sanki bilginin olduğu bir yermiş gibi. Zaman yok, bu yüzden burada ne kadar kalacağımı bilmiyorum. Sadece oradayım. Ve tüm bu sarı, altın rengi ateş var. Ama bu ateş değil. Bu bir enerjidir."

D: Ama olacağını düşündüğün şey bu değildi.

J: Hayır, hayır!

Bir ruhun bu çeşitli yerlerde uzun süre kalabileceğini deneyimlerimden biliyordum, bu yüzden Judith'i oradan ayrılmaya hazırlanana kadar ilerlettim.

D: Seni oradan çıkarıyorlar mı?

J: Evet, öyle. Geri dönmek istemiyorum.

D: Seninle mi konuşuyorlar?

J: Pek konuşmuyorlar. Şu anda kullandığımız kelimelere benzemiyor. Onlar geri dönmemiz gerektiğini söylemen yeterli.

D: Neden geri dönmek zorunda olduğunu söylediler mi?

Judith duygulandı ve birçok derin iç çekiş ve burnunu çektikten sonra ağlamaya başladı. Ona duygusal olmanın sorun olmayacağını ve bu konuyu benimle konuşmanın kendisini daha iyi hissedeceğini temin ettim.

J: Geri döneceğim. Oraya geri dönüp olaya farklı bir açıdan yaklaşmam gerekiyor. Çünkü buna Dünya'daki bedenden geldiğimde, bu çok zor.

D: Çünkü kendini buna kaptırıyorsun, değil mi?

J: Evet, çok zor. Bu yüzden buraya geri dönmeme izin verdiler.

D: Ne diyorlar?

J: Bu gezegene inmemiz gerektiğini bildiklerini söylüyorlar. Bu gezegene ve buraya gelen tüm canlıların bu enerji kaynağının farkına varmalarına yardım etmeliyiz. Bu onun bu gezegene getirilmesiyle ilgili bir şey. Ve bu gezegende öğrenmenin bir anlamı var. O ateşli yerden her şey yolunda. Dinlenme yeri. Burası yenilenmenin, berraklığın ve bilginin yeridir. Ve neredeyse Evrenin, gezegenlerin ve güneş sistemindeki tüm yaşam formlarının bilgisini barındıran bu evrendeki yer gibi. Ve Dünya, insanlığa yardım etmek için enerjinin getirilmesi gerektiğinin kabul edildiği bir yerdir. Ve Dünya dışında başka yerlerden buraya gelen birçok varlık var. Biliyorsunuz, insanlar olarak "eritme potası"ndan bahsediyoruz.

Aslında burası insan yaşamına ait olmayan pek çok yaşam formunun eritme potası. Ve bu gezegende yaşamın oluşma şekli öyle bir şekilde gerçekleşti ki, bu son derece, dayanılmaz derecede yoğun ve acı vericiydi. Ve bu bedenlerle birlikte gelen düşünce formları, insanların birbirlerini incitmesine ve "Doğa" dedikleri şeyin incinmesine neden olur. Bunun doğal olduğunu söylüyorlar.

Kaynağa Dönüş

Ve bazılarımız bu ateşli yerden onu dönüştürmeye yardım etmeye ve yardımcı olacak başka bir enerji kaynağı getirmeye geldik. Bizler Dünya üzerindeki bu ateşli yerde bulunma yolunu seçeceğiz ve bu bir şekilde insanların alabileceği şekilde iletilecek.

D: Son yaşamınızda yaptıklarınızın karşılığını ödemeniz için sizi geri mi gönderiyorlar? (Hayır) Bunu geri ödemeniz gerekmiyor mu?

J: Bu insan düşünce formunun bir parçası.

D: Karmayı düşünüyordum.

J: Hayır, karma insan düşünce formunun sadece bir başka parçası. Bu gezegende birçok yaşamım oldu. Ve bunun bir kısmı da deneyime sahip olmanın, "empati" denilen şeye sahip olmanın ne demek olduğunu bilmektir. İnsanların ne hissettiğini bilmek ve dolayısıyla yaşadığım duygular, yaşamım boyunca biriktirdiğim duygulardır. Ama buraya öğretmek için geldiğimiz şey bu değil. Bu gerçek değil. Gereksiz. Diğer yerde (ateşli yerde) olan şey bu değil. Bu mevcut değil.

D: Dünya öyledir, insanları çeker.

J: Doğru. Oluşan şey budur ve bana gösterilen de budur. Ama olan bu değil ve tutulan da bu değil. Ve tutulmak doğru kelime bile değil. Alev gibi görünen diğer yerde buna gerek yok. Burada bildiğimiz tabirle söylersek, birbiri ardına gelen devasa bir resim ekranı gibidir. Bir ömür birbiri ardına. Buraya nasıl geldiğimiz bana gösterilmedi. İnsanlar bu gezegene nasıl geldi? Bana bu gösterilmedi.

D: Ama asıl önemli olan şu ki, bu kez farklı şeyler yapmak için kadın bedenine geri dönmeniz gerekiyor.

J: Evet, doğru.

Daha sonra bilinçaltını öne çıkardım ve ona nedenini sordum. ona rahibin güçlü olumsuz yaşamını göstermeyi seçti.

J: Yani gücü ve onun kötüye kullanımını biliyordu. Böylece gücünü bir daha kötüye kullanmaz. İnsanlar ona güç verecek

neden burada olduğunu ve nereden geldiğini hatırlamaya devam ederken bir kez daha. Ateşli yerden giderek daha net bilgiler alacak. Bilginin Yeri. Ve insan olmanın gücünün cazibesine kapılmamayı da unutmamalı. Daha önce içinde bulunduğu tuzak.

D: Yaptığı şeyden dolayı mahkum edilmemesine şaşırdım.

Birçok insanın ölümünden sorumluydu.

Evet. Dengesizdi. Birçok insanı kandırmayı başardı. Gerçek gücün, manipülasyonun ve sömürünün ne olduğunu tam olarak, tam olarak, tam olarak bilmek onun içindi.

D: Ama karşı tarafa geçtiğinde bu kadar olumsuz şeyler yaptığı için kınanmaması beni şaşırttı.

J: Bu, işlerin nasıl yürüdüğüne dair insan düşünce formunun sahip olduğu başka bir kısım.

D: Ama Judith olarak karmasını geri ödemek zorunda değil mi?

J: Hayır, eşit miktarda değil. Çocukluğundan, babasından ve birlikte büyüdüğü insanlardan çok şey öğrendi. O kadar çok şey görüyor ve insanlığın yıkımını görmek ona o kadar acı veriyor ki, ona "karma" diyebileceğiniz şey budur.

Her ne kadar karmayı geri ödemek zorunda kalmayacağını söyleseler de öyle görünüyor. Judith, çocukluğu ve gençlik yıllarında pek çok olumsuz şey yaşamıştı. Bu yüzden bu durumdan tamamen kurtulduğuna inanmıyorum. Ne ekersen onu biçersin. Tek fark, geri ödeme derecesidir. Sanırım bilinçaltı olaya yalnızca daha geniş, büyük resimden bakıyordu.

D: Şu anda o dönemde yaşadığından tamamen farklı bir hayat sürüyor.

– Ama nereden geldiğini bilmek istedi.

J: O da herkes gibi Kaynak'tan geliyor.

D: Ateşli yer Kaynak ile aynı mı?

J: Hayır, değil. Burası bir yer ve başka yerler de var. Kelimeler ne olduğunun hakkını vermiyor. Farklı varlıklar gibi

Kaynağa Dönüş

farklı yerlerden gelmişler. Ve ateşli Bilgi Yeri, Merkezi Yer olarak adlandırılabilir türden bir yerdir.

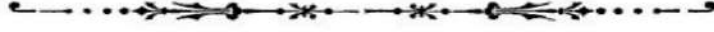
Ve başka boyutlarda olmayan başka yerler de var, bunu ifade edecek kelimelerim yok. Ve herkes Dünya gezegenine gelmiyor. Bazıları başka yerlere gidiyor.

Daha sonra Judith'in yaşadığı fiziksel sorunları, özellikle de boynundaki ağrıyı sordum. Bilinçaltı güldü ve cevap verdi: "O, boynundaki en büyük acı. Onun düşünmesi, bedene olan bağlılığı, şimdi burada olduğu için, işte bu, boyun ağrısıdır. Ve tüm düşüncesi, vücudunda tuttuğu kötü şeyleri yaptığını düşündüğü geçmiş yaşamlarıydı. O boyun ağrısı bunun doruk noktasıdır. Yok olacak, artık buna gerek kalmayacak."

Daha sonra, bilinçaltıyla yaptığım çalışmalarda birçok kez olduğu gibi, onun vücudunun o kısmına enerji göndermesini ve rahatsızlığı ortadan kaldırmasını izledim.

D: Bu sefer gelmek istemedi değil mi?

J: Gelmek istemedi ve bu konuda hâlâ duygular var. Çünkü vücudunun formuna bağlılığı vardır. Geçmiş yaşamlarda gördükleri ve kendi yaptığı yıkımın yanı sıra başkalarının yaptığı yıkımdan dolayı çok acı çekiyor. Ve devam eden acıyı ve ıstırapı görmeye devam ediyor. Ve bu seans onun bunun bir illüzyon olduğunu anlamasına yardımcı olacak. Onun ve ne yapacağını bilmek isteyen ve başkalarına yardım etmek için buraya gönderilen insan formundaki diğerlerinin yapabileceği en fazla şey, şefkat ve sevginin var olduğunu bilmektir. Ve bu zamanda bu gezegende yapılabilecek en iyi şey budur. Ve bu herkes için en büyük iyiliktir. Misyonuna uyum sağlıyor gibi görünüyor. İnsan formunda, o Tanrı'nın bir çocuğudur, ancak Bilgi Yeri'nden, Ateşli Yer'den - ki bu da sadece bir kelimedir - onun yaşamı ve bu bedeni rahatlık ve bolluğun paylaşılmasıyla ilgili olacaktır.

KAYNAK

Müvekkilimin Kaynağa geri döndüğü ilk vakamı yaşadığımda (Birinci Kitapta rapor edilmiştir) şaşırmıştım ve hazırlıksızdım. Bu kitapta daha önce de söylediğim gibi, çoğu zaman hazırlıksız yakalanıyorum ve bana anlamadığım bir teori ya da yeni bir bilgi sunuluyor. Daha sonra bunu düşünmem ve biriktirdiğim diğer materyallere nasıl uyduğunu görmem gerekiyor. Yaklaşık yirmi yıl önce Ölümle Yaşam Arasında'da yazdığım bilgiyi aldığım da , Kaynak (veya Tanrı) inanılmaz güce sahip devasa bir enerji kaynağı olarak tanımlanıyordu. Bunu insan aklımızın anlayabileceği terimlerle tanımlamanın imkansız olduğu söylendi. Güç o kadar büyüktü ki her şeyi bir arada tutan yapıştırıcıyla karşılaştırıldı. Eğer bir saniyenin küçücük bir kısmı için bile göz kırpsaydı, her şey dağılırdı. Metafizik konusunda çok fazla bilgiye sahip olduğumuzu düşünsek de, Tanrı kavramımızın, O'nun gerçekte ne olduğunun bütünüyle karşılaştırıldığında küçücük bir ip gibi kaldığını söylediler. Sonra dediler ki, diğer insanları da düşünün, onların konsepti ufacık bir ip bile olamaz. Tanrının gerçekte ne olduğu hakkında hiçbir fikirleri yok.

Bu durumda Birinci Kitapta kadın Kaynağın Güneş'te olduğunu tanımladı, ancak bizim güneş sistemimizde bildiğimiz Güneş değildi. Buna genellikle "Büyük Merkezi Güneş" denir. Güneş gibi yanmayan parlak bir ışık olarak tanımlandı. Burası büyük bir şefkat ve rahatlığın olduğu bir yerdi ve onun ayrılmaya hiç niyeti yoktu. Bu ilk vakadan sonra aynı deneyimi ve aynı açıklamayı aktaran daha fazla insanla karşılaşmaya başladım. Bunlar İkinci Kitapta rapor edildi . Artık bunları bulmak benim için çok yaygın hale geliyor. Bunu bütünleştirebildiğim ve konsepti anlayabildiğim için mi bana daha fazlası veriliyor? Yoksa yaşadığımız çağdan mı kaynaklanıyor?

Kaynağa Dönüş

Artık deneklerin gerçekte kim olduklarını ve nereden geldiklerini anlamalarının zamanı geldi mi?

YAKIN ÖLÜM DENEYİMİ

Bu seans başladığında Laura kendini başka bir hayatta bulamadı. Bunun yerine, bu yaşamında neredeyse ölmek üzere olduğu bir olaya geri döndü.

“Arkadaşım Jeanie ile bir restorandaydım. Yemeğimi yerken boğulmaya başladım; hava vücudumdan dışarı çıktı. Korunuyordum. Fiziksel olarak ölmeyecektim. Tabii o zamanlar bunu bilmiyordum. Ne kadar korunduğumu gösterdim.

Bana gerçek aşkın ne olduğu gösterildi. Hemen beyaz ışıktan başka hiçbir şeyin olmadığı bir yere gittim. Oraya geri dönmek güzel bir duygu. Etrafımdaki meleklerin farkında olduğumu biliyorum ama burası aklıma gelen en güzel yer. Hiçbir şeye bağlılık yok. Biz sadece öyleyiz. Başkalarının, Dünya'da birlikte yaşadığımız insanların farkındayız ama bunlarla hiçbir bağımız yok. Çok güzel, çok hoş. Çok huzurlu. Sadece buraya kadar götürüldüm çünkü geri dönmem gerekiyordu. Beni sadece bana duyguyu, korumayı ve sevgiyi göstermek için aldılar. Ancak daha ileri gitmeye henüz hazır değildim.”

D: Ölmeyeceğini sana bildirmek için mi? Öyle değildi
gitme vaktin geldi mi?

L: Sadece bana bunun sorun olmadığını göstermeleri gerekiyordu. Her zaman yanımda oldukları için her şeyle yüzleşebilirdim. Varlık, Ben'im varlığı her zaman benimledir. Her zaman.

D: Ama Dünya'ya geldiğimizde unutuyoruz, değil mi?

L: Evet. İşte bu yüzden üzüldüm. Sonraki iki hafta boyunca neden üzgün olduğumu merak ettim. Ve O'nun yanında olamamanın acısını çektiğimi fark ettim. Hatırlamamı istediler.

Tekrar hissetmek için. Bunu hatırlamak ve hissetmek benim için önemliydi, bu yüzden gerçek olduğunu biliyorum. Bu yüzden bunun gerçek olduğunu bileceğime inanıyorum. Böylece korkmazdım ve bunu başkalarına anlatabilirdim. Onlar da bileceklerdi. Hatırlayabiliyorlardı. Özledim. (Ağlamaya başladı.)

D: Neden bu seni duygusallaştırıyor?

L: Enerji çok güçlü, çok sevgi dolu. Arındırıcıdır, arındırıcıdır.

Bizim için zararlı veya olumsuz olan her şeyi temizliyor.

Kendinden başka hiçbir şey kendisine bağlanamaz. Bunu öğrendiğim için kendimi çok şanslı hissediyorum. Asla unutmak istemiyorum. Asla unutmak istemiyorum.

D: Burası bir yer mi?

L: Benim için bu, mevcudiyettir. Bazı insanlar burayı bir yer olarak görüyor.

Benim için bu, her zaman yanımda taşıdığım, her zaman birlikte olmaya çalıştığım bir varlık. Oradan geldim ama oradan da çok uzaklaştım.

Bazılarımız diğerlerinden daha uzakta. Ama her zaman orada bizi izliyor ve bekliyor.

D: Neden bazı insanlar diğerlerinden daha uzağa gidiyor?

L: Bazıları onların seçimi. Her şeyi tam olarak anlamıyorum. Henüz bunu yapmam gerektiğini düşünmüyorum. Ama karanlık var. Ondan çok uzakta olan, bu mevcudiyete ait olmayan şeyler vardır. İnsanlar unutuyor. Maddi ve daha yoğun alemlerde ve daha yoğun gerçekliklerde olanlarla başları dönüyor. Bu nedenle bazı insanlar öldüklerinde tünelden geçerler çünkü oraya geri dönmeleri biraz zaman alır. Oraya geri dönmek için bir yolculuğa çıkmaları gerekiyor. Varlık, insanların kendisinin her zaman orada olduğunu, her zaman yanlarında olduğunu bilmesini ister. Görmeleri gerekiyorsa insanlara gösterilir. Bazılarımız farkında olmasak ya da güvenmesek de onunla birlikte olmak ve onu yanımızda taşımak için daha çok çabalıyoruz. Bu yüzden Varlığın her zaman yanımda olduğu bana gösterildi. İçimdeki Varlığı inşa edebilirim .

D: Tünel bu tür insanlar için hangi amaca hizmet ediyor?

L: Bu onların geri dönmeleri için sadece bir yolculuk.

D: Hemen bu güzel yere gitmezler mi?

Kaynağa Dönüş

ne zaman ölürler?

L: Bazıları öyle. Bazıları daha fazla bağlantıya sahip, daha bilinçli veya daha çok çalışıyor. Fakat hepsi değil. Kişi olarak işe ve ne için geldiklerine bağlıdır. Ve içeri girdiklerinde ne kadar da bağlıydılar.

D: O zaman geri dönmek için bunu bir yolculuk, bir gidiş olarak görmeleri gerekiyor. bir şey aracılığıyla.

Doğru.

D: Yani bugünkü planımız, bu duyguyu yeniden uyandırmak için sizi buna geri götürmek miydi? (Evet) Bu duyguyu bildiğinizi söylüyorsunuz. Yine de onu yanında taşıyorsun.

L: Ama bu şekilde değil. Fiziksel ortamdayken, geri döndüğümde bundan faydalanmak daha zor oluyor. Onunla olmak daha zor. Çok çok güçlü. O günden bu yana ona en yakın olduğum nokta bu. Beni iyileştirmesine ve bana yardım etmesine izin veriyorlar.

Laura daha sonra rahatsız edici fiziksel hisler yaşamaya başladı. Aslında kendini hasta hissediyordu ve transtan çıkmasına izin vermemi istedi. Bunun yerine, fiziksel duyuları dengelemek, onları ortadan kaldırmak ve bedeni normale döndürmek için onun üzerinde çalıştım. Bilinçaltı bana Laura'nın bedeniyle konuşma talimatını verdi.

Bundan birkaç dakika sonra sakinleştiğini görebiliyordum ve devam edebilecektim. Böyle bir durumda hipnozcinun üzülmemesi gerekir çünkü bilinçaltı, bedene fiziksel olarak bir şey olmasına asla izin vermez. Görevi her zaman korumaktır. Ayrıca hipnozcu üzülür ve kendinden emin olmazsa, kişi derin trans halindeyken artan hassasiyeti nedeniyle bunu hemen anlayabilir. Bu daha fazla rahatsızlığa neden olabilir çünkü hipnozcinun kendilerini güvende tutma becerisine artık güven duymazlar. Hipnozcinun korkusu veya güvensizliği nedeniyle konuyu uyandırmamak her zaman daha iyidir. Her zaman onlarla konuşup onları sakinleştiriyorum ve her türlü fiziksel rahatsızlığı gideriyorum. Her şeyin normale döndüğünü görünce "Vücudumuzun hangi bölgesinde rahatsızlık hissettiniz?" diye sordum.

L: Kalbim. Bütün vücudum yarıştıyordu ama kalbim çok açık.

D: Bu tepkiyi neden yaşadığınızı sorabilir misiniz?

L: Bana her zaman o enerji içinde yaşayamayacağımızı göstermek için. Demek ki bir ayrılık var. Bir örtü var. Vücudum çoğu kişiden çok daha fazlasını kaldırabilirdi. Bu bana bu konuda yeni bir anlayış kazandırdı. Ayrıca titreşim o kadar yüksek ki, fiziksel beden kendisine verileden daha fazlasını kaldıramaz, buna hazırız. Bunu bilmek benim için sağlıklı çünkü fiziksel olanın da sınırları var. Ruh, fizikte ikamet ederken, o yere tam olarak dönemez.

D: Yani bunun nasıl bir şey olduğunu deneyimlemeni mi istediler? (Evet) Ama aynı zamanda sizi tehlikeye atmayacaklarını da biliyoruz.

L: Hayır. Bu yüzden sana bedenimle konuşmanı söylememi söylediler.

D: Sadece o anıya sahip olmanı istiyorlar. (Evet, evet.) O titreşimi tamamen deneyimleyemeyeceğinizi bilerseniz bile.

L: Hayır, vücut bunu kaldıramaz.

D: Bu enerjiyi kullanman mı gerekiyor?

L: İhtiyaç duyulan şeyler için onu bana getirebilirler. Ama bunu ihtiyacım olduğunu düşündüğüm kadar aramama gerek yok. Sadece sormam, güvenmem ve kullanıldığını bilmem gerekiyor. Ve bu, yapmam gerektiğini düşündüğüm kadar çok çalışmak zorunda olmadığımı bilmek bana gönül rahatlığı verecek. Bu enerjiyi diğer insanlar üzerinde çalışmak için kullanabilirim. Ve onu her zaman yanımda taşıyacağım.

D: Daha önce orada mıydı, yoksa oraya yeni mi konuldu?

L: Diyelim ki bana bir ayarlama yapıldı. (Gülüyor) Bu benim içimde Kristal yapı.

D: Kristal yapıyı daha önce duymuştum. İstiyorlar mı bununla ne demek istediklerini açıklamak için?

L: Kaynağa erişmeye mümkün olduğu kadar yakınız. Kristalin yapı onu hala fiziksel olarak tutar.

D: Kristal yapı bedeninin bir parçası mı?

L: Bu vücuttaki koddur.

D: Biz bedeninden, kaslardan ve kemiklerden oluştuğunu düşünüyoruz. Biz onun kristalleri olduğunu düşünmeyin.

Kaynağa Dönüş

L: Yapı kodlarının farklı düzeyleri var. Ama orada

Vücuttaki kristal yapıdır.

D: Bu gerçek kristal anlamına mı geliyor? (Evet, evet.) Kemiklerde veya Ne?

L: DNA'da.

D: Yani fiziksel yapı olarak bildiğimiz anatomiden farklı mı?

L: Tamamen kodlanmış.

“Onlar” seansı tekrar yarıda kestiler ve Laura'nın vücudunun bir dakika dinlenmesini istediklerini söylediler. Bedeni sakinleştirdiler çünkü hâlâ güçlü Kaynak enerjisiyle temasın bazı etkilerini hissediyordu. “Kalbim hala biraz fazla açık. Bu o kadar yoğun bir aşktı ki anlatılamaz. Bu kadar kapsayıcı olmasının nedeni budur. Hücresel yapımızda buna belli bir dereceye kadar sahibiz. Sanki büyük bir bilgisayara, ana devrelere erişim sağlamış gibiyim. Ve vücudumdaki her hücre bundan yararlandı.

D: Bu aşırı yük gibi olurdu, değil mi? (Evet) Ama Kaynağa geri dönen başka insanlar da gördüm. Bunu büyük aşk olarak tanımlıyorlar ama öyle bir tepki vermiyorlar. Bir nedeni var mı?

L: Fiziksel bedenin bununla başa çıkması mümkün olmazdı. Sadece bir dokunuş aldılar ve bu onlar için yeterliydi. Laura'nınki, bunu enerji çalışmasında kullanacağı, ortaya koyacağı içindi. İyileşmeye yardımcı olacaktır.

D: Laura bunu nasıl kullanacak?

L: Bunu düşünceleri aracılığıyla kullanabilir. Bunu gözleri aracılığıyla kullanabilir. Dokunuşuyla bunu kullanabilir. Her kişi için, her durum için uygun titreşimin gelmesini istemesi yeterlidir. Şimdi cep telefonunu değiştiriyor yapı.

D: Laura'nın hücresel yapısını nasıl değiştiriyor?

L: Senin sözlerin ve bizim sözlerimiz bazen zordur. biz

Laura'nın beynini işlemek zorunda kalıyorum.

D: Evet, dilin de yeterli olmadığını biliyorum.

L: Yani bazen anında bir cevap olmadığında, beyin üzerinden işlem yapalım. (Duraklat) Laura'nın bir kelime dağarcığı yok, bu yüzden baştan sona konuşmamız gerekiyor – (Duraklat) Yedinci Işın enerjisi artık gelebiliyor. Laura Yedinci Işın'dan yararlanabilecek.

D: Yedinci Işın enerjisi nedir?

L: Mesih enerjisi. Bedeni paylaşabilmemiz için Mesih enerjisinin titreşimini tutmak amacıyla hücresel seviyedeki kristal yapının değişmesi gerekir. Ve Mesih enerjisi, hücresel titreşimin ona zarar vermeden titreşimi tutmak için yeniden başlatılabilmesi için gelir. Öyle ki, bu fiziksel beden de bu alemde yaşayabilsin.

D: Enerji bu bedende yaşayacak derken, o işini yaparken orada mı kalacak diyorsun?

L: Her zaman değil. O titreşimde değil. Bir kısmı. Vücut bunu kaldıramadı. Geri dönmesinin sorun olmayacağını bilmemiz için bize bu deneyimin verilmesinin nedeni de budur. Her zaman yanında olmak zorunda değil Laura. "Kanallamak" doğru kelime değil ama Laura enerjiyi birlikte çalıştığı kişiye veya duruma yönlendirebilecek.

Vücudumun alışabilmesi için durdurulduğumda daha önce cevaplanmayan soruya geri döndüm. "Kristal yapının genlerde, DNA'da olan bir şey olduğunu mu söylemek istedin?"

L: Evet, onunla birlikte geliyorsunuz. Bu kod yeniden başlatılabilir veya değiştirilebilir.

D: İçeri girdiğiniz kod bu mu?

L: Ve yetenekler, amaç ve içeri girdiğinde vücudunun nasıl olacağı. Fiziksel olarak. Neyi seçtin?

D: Peki eğer uygunsa bu değiştirilebilir mi?

L: Evet, değiştirilebilir. Ayrıca, değişmesine izin vermeyi seçerseniz. Siz de kendi yolundaysanız, değişecektir. Hayatınızda kodunuzu değiştirebileceğiniz zamanlar vardır. Senin gibi kavşaklar

Kaynağa Dönüş

onları ara.

D: Öyle ya da böyle gitmeyi seçtiğinizde.

Doğru.

D: Kafam karıştı çünkü kristalin bir şey olduğunu düşünüyorum kristaller.

L: Bu, sahip olduğun en iyi kelime. Burada, fizikselde bulduğunuz kristaller gibi değil. Daha çok eterik tipte bir kristal. Daha çok bir enerjidir. Ve pek çok renk gördüm. Bu, bir enerji dalgasına bir düzen içinde bakmak gibi olurdu ve onlar buna kristal yapı diyorlar. Bu sadece bir kısmı. Sizin sözlerinizle açıklamak çok zor.

D: Bizim dilimizde yapabileceğiniz en iyi şey bu. Bu yüzden bu kadar çok soru soruyorum.

L: Ve bu iyi. Bu seste çok zor.

D: Yani az önce başına gelen deneyim onun kodunu mu değiştirdi? (Evet) Sadece biz bunu yaparken mi yapılabilirdi?

L: Bu bir avantajdı. Bu tam bir rahatlama, güven ve açıklık deneyimiydi. Fiziksel alanda rehberlik edecek birine ihtiyacı vardı. Güvenecek ve her şeyin yolunda olduğunu bilen biri. Bunu durduramayacak biri.

Ama fiziksel bedeni sakinleştirmeye yardım edecek birine ihtiyacı vardı. Bu artık daha net bir kanal. Bizim için heyecan verici! Bu beden herkesin iyileşmesine yardımcı olacak bir kanal olacak. Bazı eski yetenekler geri getirildi.

D: Ah! Ne tür!

L: ET, sizin deyiminizle. (Gülüyor) Tabii ki siz ET'lerin ET'lerisiniz. Algılamınıza bir nevi gülüyorum.

D: ET'lerdeki "yetenekler"i mi kastediyorsun?

L: Geçmiş yaşamlarda sahip olduğu eski yetenekler. Daha yüksek bilinç. Bu alemde yardımcı olmak için diğer alemlerden enerjiler getirmek.

D: Hangi yaşamlardı bunlar?

L: Bu başka bir gezegendeydi. Ah, ne güzel bir deneyim! Huzurlu ve sakin, sevgi dolu. Hafif bir gövde. Ah, seyahat edebilirdi! Seyahat edebilir ! Sadece "şışışış"! Düşünce yoluyla. Kaynağa çok daha yakın olan titreşim buydu. Seyahat etti

her yer. Her yer! Seyahat konusunda herhangi bir sınırlama yoktu. Herhangi bir gezegene, herhangi bir yere gidebilirdi. Bu gezegendeki bilinçten, tek bilinçten bahsediyorsunuz. Ohhh!
Lütfen bunun hakkında konuşmaya devam edin! (İç çeker) Umarım bunu deneyimlersiniz.

D: Yani o vücutta hepsi birbirine bağlı mıydı?

L: Ah, evet! Ayrı bir şey yoktu.

D: Bu onun az önce deneyimlediği Kaynak'tan farklı mı?

L: Ama bundan çok daha fazla yararlandılar! sen çok fazlasın bundan daha uzak! Bu bir utanç! Bu üzücü.

D: Kullanabileceği hangi yeteneklerin yeniden uyanmasını istiyorsunuz? Şimdi?

L: İyileştirme yetenekleri bir parça ama daha küçük bir parça. Bu daha çok bir düşünce, gezegenin düşüncesinin iyileşmesi.

D: Ne demek istiyorsun? Gezegenin yaşayan bir varlık olduğunu biliyorum.

L: Gezegenin etrafındaki ve gezegendeki düşüncelerin, gezegenin ve insanların iyileşmesi için şifaya ihtiyacı var. Gezegeni ve insanları öldüren düşüncelerdir.

D: Bu düşünceler nereden geliyor?

L: Bu düşünceler alt alemlerde, fizikselin daha yoğun alemlerinde tezahür ediyor. Açgözlülük, aldatma. Tanrı hakkında bildiğimiz saf sevgi bilincinin parçası olmayan tüm bunlar. Bunlar Allah'tan değil. Onlar fizikselden.

D: Peki iyileştirilmesi gereken şey bu mu?

L: Evet! Ve bu ikinci geliş. Bu, sizin deyiminizle, Mesih'in İkinci Gelişinin bir parçasıdır. Gezegenin bilinci değiştiğinde bu şifa olacaktır.

D: Bunun bir insanın ikinci geliş olmadığını her zaman biliyordum.

L: Bu bilinçtir. Bunu söylemeyi bu şekilde bileceksin.

Pek çok şey denilebilir. İsa geldiğinde bu Mesih bilincini somutlaştırabilirdi.

Ve O, size düşünce modelini, düşünce formunu göstermek için bir yol göstericiydi ve hala da öyledir.

Bu ne kadar güçlü! Ve bu bizi birbirimize bağlamaya yardımcı olan şey.

D: Yani siz o tarafta Mesih bilincinin geri dönmesini istiyorsunuz

Kaynağa Dönüş

gezegene mi?

L: Evet. Bu ikinci geliş. Gezegenin olumsuz düşüncelerini iyileştirmemiz, onları sarmamız ve iyileştirmemiz gerekiyor. Bunu yapmaya yardımcı olmak Laura'nın işinin bir parçası.

D: Bu büyük bir işe benziyor! Bunu nasıl yapacak?

L: Onun düşünceleri aracılığıyla. İnsanların düşüncelerini değiştirmelerine yardımcı olarak, başkalarını da güçlendirebilmeleri için onları güçlendirerek. İlerledikçe ve bunu yapmanın yeni yollarını gördükçe yeni becerilerin geliştiğini görecektir. Onun için fırsatlar açılacak. Ve fırsat ortaya çıktığında bunu şimdi kalbinde hissedecek. Bu deneyimi hatırlayacak ve hissedecektir. Ona unutamayacağı bir deneyim yaşatmalıydık. Zihninizi mümkün olduğunca açık ve saf tutun. İnsanlara meditasyonu ve saf düşünce bilincini öğretmesi gerekiyor.

İnsanlara ruhsal olarak uyanmak için düşüncelerini kullanmayı öğretmek. Düşünce formlarını değiştiriyoruz! İnsanlar birçok olumsuz varlığı düşünce formları aracılığıyla yaratıyorlar.

D: O halde bunlar Kaynak'tan gelen gerçekte yaratımlar değil. Bunlar sadece insanların düşüncelerinden yaratılmış düşünce formları mı?

L: Evet, evet. Ve bazıları o kadar iyi değil. Ben de o düşünce formlarını temizliyor, oluşan kalıpların duvarlarını yıkıyorum. İsterseniz küfü negatif enerji veya şeytan olarak adlandırabilirsiniz. Ama bizimkiler gelip onu duvardan silip süpürecekler.

D: Bu, düşüncelerin birer şey olduğu fikriyle örtüşüyor.

L: Evet. Yanlış bir eylem, özgür irade, uyururucu kullanımı yaratır. Yüksek alemlerde hizmet edenler bu enerjileri dağıtıp yok edebilir ve Kaynağa gönderilmesini sağlayabilirler. Bu yüzden onu Kaynağa göndermek ve pozitifte dönüştürmek için var oldum.

D: Yani fiziksel değil. Bu sadece insanların yarattığı enerjidir.
(Evet) Peki bu elementallerden farklı mı?

L: Evet, bizim elementallerden farklı olduğumuz gibi, o da elementallerden farklı. Biz nasıl bozgunculuk yapıyorsak, onlar da

yaramazlık.

D: Bunların temel bir enerji formu gibi olduklarını düşündüm.

L: Evet, onların da düşünce biçimleri var. Yani hepimiz birbirimizin düşünce formlarıyla uğraşıyoruz. Hepimiz birbirimizin işleriyle uğraşıyoruz. (Gülmek)

D: Bu yüzden mi bazı insanlar belli yerlere gittiklerinde tedirgin oluyorlar, rahatsız oluyorlar?

L: Evet, o negatif enerjileri hissediyorlar. İnsanlar onlara “varlık” diyebilir, siz onlara “iblis” diyebilirsiniz, onlara ne demek isterseniz onu diyebilirsiniz.

D: Yaşayan kişinin o yerde geride bıraktığı enerji. Orası?

L: Olabilir. Bunun çok ama çok farklı yönleri var. Birçok. Çok fazla.

D: Ve çok olumlu bir moral veren başka yerler de var his.

L: Evet. Bu çok gerçek. Çok gerçek. İlk yatıp ağlamaya başladığımda Kaynağa doğru gidiyordum. Hissettiğim saf aşk. Bana doğru geliyordu ve bu yüzden onu benden alıp götürüyordu. Böylece kaldırabileceğim en yüksek titreşimde buluşabiliriz. Çok müteşekkirim. Sadece kısa bir anı bile o kadar harika ki.

D: Yani Laura'nın işinin bir parçası, amacı, bu enerjiyi en yüksek enerjilere dönüştürmek, böylece dünyanın düşüncelerini değiştirebiliriz. Bunu nasıl yapmasını istiyorsun?

L: Dersler, seminerler, broşürler, kitaplar; nasıl temin edebilirse. Ona verilecek ve hidayet edilecektir.

D: Peki böyle bir şeyi nasıl öğretirsiniz? İnsanlara ne yapmalarını söylüyorsunuz?

L: Meditasyonla başlayın, onlara düşünceleri, temel kinesiyoloji yoluyla gerçekte nasıl nesnelere dönüştüklerini gösterin. Temel meditasyon becerileriyle başlıyoruz. Onlara düşünce kalıplarını ve düşüncelerini nasıl değiştireceklerini öğretmekle başlayın. Tek kelimeyle de olsa bunları tezahür ettirmelerine yardımcı olacak tek şey, bunun hayatlarında nasıl tezahür ettiğini onlara göstermektir. Yavaşça başla. Daha sonra

Kaynağa Dönüş

İnsanlara dağıtmak ve yardım etmek için küçük kitaplar ve broşürlerle başlayın. Böylece onların hayatlarını değiştiriyoruz, bu da düşünce kalıplarını değiştiriyor, sonra onlar da bunu yayıyorlar ve onu dışarı çıkarıyorlar.

D: Sonunda tüm dünyayı değiştiriyor.

L: Umarız.

D: İnsanların kendi evlerindeki enerjileri nasıl değiştirmelerini istersiniz, çünkü başlamak için ilk yer burası değil mi?

İnsanların ilişki kurabileceği bir tür ritüel istedim.

L: Kutsama. Evde bereketler. Alanı kutsa, pozitif, bu eve huzur olsun. Bu eve selam olsun. Evinizi kutsayın, sonra kendi evinizi kutsayın, kendinizi kutsayın. Vücudun.

Çünkü orası senin evin, senin evin. Bu evi kutsa, bu evi kutsa. Bu eve selam olsun. Tüm zararlı ve olumsuz şeylerin Kaynağa gönderilmesini rica ediyorum. Bunu Source'a bırakıyorum.

Kaynağa bırakın. Ve burada zararlı veya olumsuz olan her şey, en yüksek ve en iyi iyiliğe sahip sevgi ve berekete dönüştürülsün. Basit şeyler, banyodaki aynaya yazılan şeyler. Her gün böyle söylenir, böylece kristal yapılarının bir parçası olmaya başlar. İlk başta basit şeyleri yazın: sevgi, barış, bağışlama. İlk başta bunu kastetmelerine bile gerek yok. Gerekirse "Sevgi, barış, affetme" diyebilirler. Ve kendilerini affetmek, kendilerini sevmek.

D: İnsanlar, kurtulmaları gereken o kadar çok şeyi yanlarında taşıyorlar ki.

L: Evet, bunu değiştirdikleri zaman diğer tüm şeylerin ortadan kalkacağını ve hayatlarının iyileşmeye başlayacağını görecekler. Ve başkalarının hayatlarının iyileşmesine izin verin.

D: Daha sonra, üzerinde bir etkisi olana kadar yavaş yavaş yayılır. bütün dünya?

L: Evet. Dışarıda bazı güçlü insanlar var. Düşünceleri güçlüdür. Ve onların düşünmesine ihtiyacımız var

güçlüce.

D: Şu anda dünyada çok fazla olumsuzluk var.

L: Çok fazla depresyon.

D: Bu aynı zamanda yeni Dünya'yı yaratma fikrine de doğru gidiyor mu?

L: Evet, evet, bu onun bir parçası.

D: Düşünceleri değiştirerek. (Evet) O zaman olumsuz düşünceler eski Dünya'da kalır. (Evet) Bugün başladığımızda geçmiş yaşamlara gideceğimizi sanıyordum. Biz bunu yapmadık.

L: Bunlar şimdilik geride kaldı. Laura için, insanların geçmişten gelen şeyleri salıvermesine ve ilerlemesine yardımcı olmak için daha önce bildiği şeyleri bu alana getirmek önemli.

D: O halde şu anda nerede olduğumuz konusunda endişelenmemize gerek yok. geçmiş.

L: Bazı insanların buna gerçekten ihtiyacı var ve hayatlar çok anlamlı çünkü anlamaya ve iyileşmeye yardımcı oluyor. Bu çok önemli ama oradan yeni düşünceye doğru adım atmak.

Işık bir bütündür. Bireyselliği deneyimlemesi gerekiyor. Bu, bitkiler ve hayvanlar hakkında keşfettiklerime çok benziyor. Bireysel olmalarına rağmen bir grubun parçasıdırlar ve bu şekilde faaliyet gösterirler. İnsan aşamasına ilerleyebilmeleri için bir bireysellik, bir kişilik geliştirmeleri gerekir.

Bu genellikle insanların onlara sevgi göstermesi ve onlara bir kişilik kazandırmasıyla başarılıdır. Bu onları grup ruhundan ayırır ve ilerlemelerini başlatır. İnsan olmayı deneyimleyebilmeleri için bunu yapmaları gerekir. Hepimiz grupların parçalarıyız. Vücudumuzun içlerinden Kaynağa kadar.

ON SEKİZİNCİ BÖLÜM

KIVILCIM AYRILIYOR

Diğer kişiliğin öldüğü noktada normal bir geçmiş yaşam gerilemesini bırakmıştık. Edith'i başka bir geçmiş yaşam bulmaya yönlendirdim çünkü ele aldığımız hayat kısaydı ve daha fazlasını keşfedecek zamanımız vardı. Bazen bilinçaltı danışan için anlam taşıyacak birden fazla şeyi ortaya çıkarabilir. Başka bir yaşama geçmek yerine kendini güzel bir ışığın parçası olarak buldu. "Ben yukarı çıkıyorum. Işık olmak ve ışıktaki olmak gibi . Beyaz bir ışık değil. Bu altın bir ışık. O her yerde ama sanırım ben de ışığın bir parçasıyım. Sanırım hafifim . Fiziksel bir bedenim yok. ... Harika bir duygu ama beklediğim bu değildi. Hayat ışığı gibi değil. Küçük altın parıltıları gibi ama hepsi bir ve ben de onun bir parçası oluyorum."

D: Kendini yalnız mı hissediyorsun, yoksa etrafta başka varlıklar da var mı?

E: Bu bir varlık olma duygusu değil. Bu bir var olma duygusudur – bu nasıl söylenir? Birçoğundan biri, ama hepsi aynı oluyor. Ait olmak gibi, birliğin parçası olmak gibi.

Ayrı bir şey yok, ayrı olmak var ama yine de ayrı değilsin. Yani noktamı, ışıltımı tanımlayabiliyorum ama benim noktam bir şekilde bütün noktaların bir parçası. Başka noktalar da var. Birçok nokta var. Ama yalnız kalma ya da ayrılmış olma hissi yok. Bunun benim noktam olduğunu söyleyebilirim. Diğerleriyle sadece bir olma ve onun hafif kısmıyla bir olma duygusu var.

D: Diğer noktalarla iletişim kuruyor musun?

E: Duygu yoluyla. Sanki iletişim bir birlik duygusu gibi. Ayrı olma hissi yok. Bunun tuhaf olduğunu biliyorum çünkü noktamın farklı olduğunu anlayabiliyorum.

Kendisine bu kadar yabancı gelen bir kavramı açıklamaya çalışırken büyük zorluk çekiyordu. Çok fazla duraklama ve tereddüt vardı, bunları düzelttim. Onu bu güzel yerden ayrılmaya karar verdiği zamana taşımaya karar verdim. Bunu büyük ışıktan ayrılan bir ışık huzmesi görmek olarak tanımladı. Tek bir noktayı (ya da kıvılcımı) seçip onu alıp götürmesini izledi. “Aşağı gidiyor ve doğmakta olan ruhun bir parçası.

Bu, içine konulan şeyin, doğan şeyin bir parçası. İşin içine giren bundan daha fazlası var, ama bu bir yönü. Bir hücreye bakmak gibi. İkiye veya üçe bölünmüş bir şey ve bunun yuvarlak şeye, hücre olayına girdiğini görüyorsunuz. Bu, doğmakta olanın bir parçası ve... büyüyor. Bir kişi olması gerektiğini anlamıyorum. Bu bir insan olabileceği gibi doğada başka bir şey de olabilir. İşin içine girecek tek şey bu değil. Bu bir yönüdür. Sadece o küçük nokta. Ama bunun ruh kısmıyla ilgisi var.”

Görünen o ki, bu noktada onlara danışılmamış, nokta ya da kıvılcım ışık huzmesi tarafından alınıp Dünya'ya taşınmış ve bırakılmış. Süreci anlatmak için elinden geleni yaptı. “Bu aşağıya inip insan olmaya benziyor. Ne zaman bir insana dönüşecekse. İnsan olma yolunda. Ama içeri girip onun bir parçası olmadan önce zaten orada olan bir şey var.”

D: Zaten orada olan ne?

E: Sanki ruhsal olan fiziksel olanla birleşiyor. Fiziksel olan oradadır ve sonra onun içine ruh falan konur. Öyle görünüyor. Sanki ruh oluyor ama araç orada ve sonra ruh giriyor.

D: Seni aşağıya çeken bu ışık ışınını hissettin mi?

Gözler. Beyaz bir ışıktır, altından daha hafiftir. İçinde biraz altın var ama daha parlak bir ışık. Ve o sadece noktayı ya da beni taşıyor. Artık bir nokta gibi hissetmiyorum ama fiziksel olana enerji aktarılmış gibi hissediyorum. Süreç rahat hissettiriyor. Hala her şeyin bir parçası olduğumu hissediyorum. Kesilmiş hissetmiyorum. Kendimi ayrılmış hissetmiyorum. Oradayım ama hâlâ diğerleriyle bir olduğumu hissediyorum

Kıvılcım Ayrılıyor

BT. Sanırım bu garip çünkü bu farklı bir durum.

D: Peki sonra seni aşağıya çeken ışık kayboluyor mu?

E: Bu doğru. Ama bir şekilde hala buradalar.

Daha sonra ışık gibi bir şeyin içine doğduğunu fark etti ve kendisinin bir bitki olduğunu anladı. "Büyürken ben de onun bir parçasıydım. Ama açıldığında ortadaydım. Şimdi onu izliyorum. Artık bunun bir parçası değilim. Artık bensiz devam ediyor. Ben buradayım. Ve ben nokta falan olduğum hissine kapılmıyorum. Onu izlerken farkındalığım var. İşim büyüyen kısmın bir parçasıydı ama artık orada değilim. Bu iş tamamlandı.

Şimdi bu noktada, bundan sonra hangi işi yapmak istediğime dair bir seçeneğim var. Seçebilirim. Geri dönüp başka bir nokta, bir varlık olabilirim. Noktalar bu büyüme sürecinin bir parçası olmayı seçebilir veya başka şeyler yapabilirler. Bu bir seçim. Bu bir zaman. Bu sadece bir biliftir."

Bütün bunlar çok yavaş ilerliyordu, ben de yapmak istediği bir sonraki şey hakkında karar verene kadar onu ilerlettim. Gördüğünü anlamaya çalıştığı için de kafa karıştırıcıydı .

Savaş durumundaki bir adamı, bir askeri gördü. "O mu olduğumu, yoksa ona yardım mı etmem gerektiğini anlamaya çalışıyorum. Hayır, erkek olma hissim yok o yüzden neden burada olduğumu bilmiyorum. Sanırım vermesi gereken bir karar var. Kendimi onun etrafında kırmızı bir renk olarak görüyorum. Sarı renkler var. Turuncu renkler var.

Ben onun etrafındaki kırmızı rengin bir parçasıyım. Sadece ben değilim. Başkaları da var; karar vermesine yardımcı oluyoruz. Bu, mevcut olan ve ona yardım edebilecek bir güç enerjisi gibidir. Turuncu ve sarı var ama ben kırmızının bir parçasıyım. Bunun bir savaş durumu olduğunu düşünüyorum. Sanırım birini öldürüp öldürmemeye karar veriyor. Biz sadece öldürmekten daha iyi bir yol olup olmadığına karar vermesine yardımcı olacak bir etkiyiz. Daha iyi bir yol ya da farklı bir yol bulmasına yardım etmek için. Bu bir karar. Kendimi onu etkilemeye çalışan veya daha iyi bir karar vermesine yardımcı olmaya çalışan kırmızılıların bir parçası olarak görüyorum."

Her ne kadar kafası karışmış gibi görünse de, bir tür koruyucu ruhmuş ve birine yardım etme göreviyle gönderilmiş gibi görünüyordu. Onu olay yerinden uzaklaştırmaya karar verdim ve

adam kararını verecek. Edith'i tekrar bedenine yönlendirdim ve bilinçaltını çağırdım. Özellikle altın ışık huzmesi hakkında daha fazla bilgi edinmek istedim çünkü bunu daha önce hiç duymamıştım.

D: Binlerce küçük noktadan biri olarak beyaz ışığın, altın ışığın bir parçası olduğunu söyledi. Sonra altın rengi bir ışık huzmesi aşağı indi. Neydi o?

E: Daha çok ilahi irade, niyet gibi. Bir ihtiyacın ortaya çıktığı zamandır. İhtiyacın ilahi iradeyle nasıl karşılandığı.

D: Yani bir karar vermesine gerek yoktu. Her şey bunun için yapıldı o?

Gözler. O kuyudaki ışığın bir parçasıydı. Şaft gün ışığına çıktı. Bu noktayı büyüyen şeyin içine yerleştirdi. Bu, fiziksel olana aşıl原因an ruhun bir parçasıydı.

D: Bu şaft Kaynak'tan farklı mı?

E: Hayır, bu sadece bir yönü. Bu sadece eylem halindeki ilahi iradenin bir parçasıdır. Bu bir ihtiyacın karşılanmasıdır. Bu bir süreç. Süreç değil , sürecin onu gerçekleştirmesini sağlayan bir yönü.

D: Peki daha sonra size seçenekler mi veriliyor?

E: Bunu nasıl açıklayalım? Her iki durumda da memnuniyet vardır: etkinleştirildiğinizde veya size seçim hakkı verildiğinde. Farklı alemler.

İlginç bir kelime seçimi idi. "Etkinleştirildiğinde." Görünüşe göre, bundan önce Kaynağın bir parçasısınız ve orada kalmaktan oldukça memnunsunuz. Daha sonra siz ortadan kaldırıldığınızda, ayrı işleyen bir varlık (nokta, kıvılcım, her neyse) haline gelmek üzere aktive edilirsiniz. Daha sonra farklı bir süreç başlıyor.

D: Başlangıçta gerçekten başka seçeneğin yok mu? Ve bundan sonra sana bir seçenek mi veriliyor? Bu doğru mu? Anlamaya çalışıyorum.

E: Açıklamaya çalışıyorum. Birinin diğerinden önce olduğu hissine kapılamıyorum. Bu durum dışında, bu şekilde çalıştı

Kıvılcım Ayrılıyor

dışarı. İki farklı durum vardır, ancak her iki durumda da memnuniyet vardır; o durumda olmayı veya hizmet etmeyi seçtiğiniz yerde. Görevinizi kabul edecek ya da görevinizi seçeceğiniz bir durumda olabilirsiniz.

Bu gerilemede bulduğum en ilginç nokta, altın ışık huzmesinin belirtilmesiydi. Hepimizin geldiği Kaynak, büyük merkezi Güneş, harika beyaz ışık hakkında birçok kez rapor verdim. Birbirimizden ayrılıp fiziksel hale geldiğimiz defalarca anlatıldı. Ancak sürecin bu kısmından ilk kez bahsediliyordu. Görünüşe göre, tüm küçük parıltılar, bireysel ruhlar, bu sonsuz mutluluk durumunda kalmaktan oldukça memnunarlar. Ta ki başka bir şey karar verene kadar , içlerinden birinin ayrılıp öğrenme ve aydınlanma yolculuğuna başlama zamanı gelmiştir. Daha sonra altın şaft Bir'den ayrılır ve gelen kıvılcımı ilk kez işgal edeceği hazneye kadar eşlik etmek için bir dağıtım yöntemi görevi görür. Daha sonra devam eden süreç başlıyor.

ON DOKUZUNCU BÖLÜM

KÜRE

Jane'in ilk izlenimleri bir fantezi ülkesi gibi görünüyordu çünkü burası çok cennet gibiydi. Bir çayırdaki çimenlerin üzerinde uzanıp kelebeklerin ve kuşların tadını çıkardığı ve yakındaki ormandan akan suyun sesini duyduğu güzel bir doğa manzarasını anlattı. Hatta etrafa altın peri tozu serpen küçük bir peri bile vardı.

"Sahne artık değişiyor. Bu çok tuhaf. Birbiriyle alakasız şeyler ortaya çıkıyor. – Şimdi sağımda koyu tenli insanlardan oluşan bir kabile görüyorum ve onlar da çömelmiş durumdalar. İzliyorlar. Bana bakıyorlarmış gibi görünüyor. Ne olduğunu bilmesem de hepsinin benim geldiğim yere baktığını görüyorum. Sanki sadece gözlemliyormuşum gibi geliyor. (Duraklat) Çok tuhaf. Bana göre bir küre gibi görünüyorum. Pembe ile kırmızı arasında bir yerde. Sıcak pembe değil, belki daha çok bordoya benzer; onun gibi bir şey. Bu çok tuhaf, sanki ben orada yüzen ve bu sahneye bakan bir küreyim.

D: Bu insanlar seni böyle mi görüyor?

J: Tüm gözlerin üzerimde olduğunu hissediyorum ve görüyorum. Ne gördüklerini bilmiyorum. Sadece geçişimi izliyorlar. Artık işler çok hızlı değişiyor. İlk başta kuru bir nehir yatağı boyunca seyahat ettiğimi ve insanların da kenarda olduğunu hissettim. Sanki bu kürenin içindeyim ve dışarıda olanı gözlemliyorum. Sadece değişmeye devam ediyor. Çok uzun süre aynı kalmıyor. Kabileyi geçtim ve orası kuru, kumlu bir nehir yatağıydı. Ve şimdi her iki tarafta da ağaçlar var. Bana göre sadece seyahat ediyorum. Çok garip. Ve sahneler o kadar hızlı değişiyor ki ne olduğuna dair bir resim bile çekemiyorum. Sanki sadece dışarı bakıp görüyormuşum gibi hissediyorum Şimdi yandaki ağaçlarda maymunları görüyorum. Ve şuna benzeyen binaların yanında bulundum...

Küre

çok hızlı. Yaptığım hiçbir şeyin farkında değilim, sadece geziyorum ve gözlemliyorum.

D: O zaman vücudunun küre olduğunu mu hissediyorsun? Yoksa içeride misin küre?

J: Bir beden hissetmiyorum. Sadece küreyi hissediyorum ve küreyi görüyorum.

D: Ve gitmek istediğin yere gidebilirsin.

J: Gitmek istediğim yer mi, yoksa gitmeye programlandığım yer mi olduğundan emin değilim . Ama bana sorduğunda, eğer gitmek istediğim yer orasıysa, o zaman okyanusa gitmek isterim diye düşündüm.
Ve işte oradaydı. Yani belki istediğim yere gidebilirim. Sanki yerden biraz yukarıda hareket ediyormuşum ve tüm bu farklı sahnelerin içinden geçiyormuşum gibi geliyor. Ve artık programlandığımı hissetmiyorum. Sanırım bazı programlar ve bazı kontroller var, biri ya da diğeri değil.

D: Bakalım bu küre olarak nereden geliyorsun. Eğer programlandıysanız, bakalım sizi kim programladı? Ve bunu geriye giderek çok kolay bir şekilde yapabiliriz. Bu küre olarak nereden geldin? Bu gözlem yolculuğuna nereden başladınız?

J: Geriye doğru çekildiğimi, çok hızlı bir şekilde geriye doğru hareket ettiğimi hissediyorum. Uzaklarda bazı gezegenler görüyorum. Sadece geriye doğru ilerliyorum. (Duraklat) Bir çeşit makine görüyorum.
Gümüş grisidirler ve içlerinde koyu güneş gözlüğü benzeri malzeme bulunur. Ve onların arasından geriye doğru ilerliyorum. Onlar benim yanlarımdalar ve ben geriye doğru hareket ediyorum.

D: Bu makine nerede?

J: Gökyüzünde. Aydınlandı ve şimdi karanlığın içinden geçiyorum. Sanki bir yıldız geri dönmüşüm gibi geliyor. Sanki yüzeye çarpıp birleştim. Her yerde yıldızlar görüyorum ve sanki onlardan birinin içine girmişim gibi geliyor.

D: Peki ama makine uzayda mıydı?

J: Birkaç tane vardı ve hepsi aynı görünüyordu. Geriye doğru hareket ettiğimde onlar da yanlarımda geziniyordu. Aralarından geçtim. Birlikte seyahat etmiyorduk ama yanlarından geçtim.

D: Sonra bu yıldıza gittin ve onunla mı birleştin?

J: Evet, tıpkı bir su damlasının gölete çarpması gibi ve göle sıçrayıp tamamen düzleşene kadar birleşiyor.

D: Bu nasıl bir duygu?

J: Gerçekten iyi hissettiriyor. Beni üzüyor. Çok iyi hissettiriyor.

D: Yalnız olduğun hissine kapılıyor musun, yoksa başkaları da var mı? seninle?

J: Hepsi bir, hepsi orada. Ben Bütünün bir parçasıyım. Hepimiz aynıyız ve hepimiz oradayız. Bu sadece bir form. Gümüş rengi, hepsi bir araya geldiğinde neredeyse bir cıva topu gibi.

Her şey yumuşak ve gümüşü. Bu benim oluştuğum yer değil - nasıl yaratıldığım, ama çok rahat ve tanıdık. Sadece doğru hissettiriyor. Kalbimi karıncalandırıyor. Onunla yeni birleştim ama bu iyi hissettiriyor.

D: Önemli olan bu, yeter ki rahat hissettirsin.

Şimdi bıraktığınız ve o yolculuğa başladığınız zamana geçelim. Birisi sana bunu yapmanı mı söyledi?

J: Bunu bana birisi söylemedi. Aslında kimse kimseye ne yapması gerektiğini söylemiyor. Sadece bunu hepimiz biliyoruz. Orada yaşayan tüm parçalarımız, yapmamız gereken şeyin bu olduğunu biliyoruz. Ve bunu sadece yapıyoruz.

D: Yani kimse sana bunu yapmanı söylemiyor. Sadece bunu yapman gerektiğini biliyorsun.

Evet. Bu bir soru değil. Bu bir tartışma değil. Sadece doğru zamanın geldiğini anladığımızda gideriz.

D: Ne yapman gerekiyor?

J: Gözlemliyorum. İlerledikçe Bütün'den kendi formumu geri aldım. Ve sanki Bütün'den fırlayıp az önce geldiğim yöne çok hızlı uçuyormuşum gibi hissettim.

D: Ayrılırken nasıl bir form aldınız?

J: Gümüş bir küreydi. Bu, Bütün'den çıkan bir dairedir, ama sonra Bütün, yeniden pürüzsüz hale gelinceye kadar yeniden birleşir. Ve sonra döndüğümde aynı şey.

D: Yani hepiniz yapmanız gereken şeyin bu olup olmadığını mı düşünüyorsunuz, ayrılıp kendi başınıza gitmek mi?

J: Evet, yaptığımız şey bu. Geziyoruz, gözlemliyoruz, geliyoruz

Küre

geri. Ve sanki Bütün'e geri döndüğümde bilgi sadece emiliyormuş gibi geliyor.

D: O zaman bilgiye ne olur biliyor musun?

J: Biz izliyoruz ve öncelikle Dünya'yı alıyorum. Ancak gözlemlenen başka gezegenler de var. Biz de onları izliyoruz ve yardımcı oluyoruz.

Görünüşe göre ruhlar veya ruhlar, gözlemci olarak işlerini bu biçimde yapıyorlardı. Bilgi topladılar ve tekrar geri aktardılar. Görünen o ki, bariz sınırlamalar olsa da, ruh halleriyle de çeşitli şekillerde yardım ediyorlardı.

Ancak bir noktada, fiziksel bir bedende yaşamaları ve insanlarla doğrudan temas kurmaları halinde daha fazla etkiye sahip olabileceklerine karar verildi. Bir yöntemin diğerinden daha iyi veya daha etkili olup olmadığı tartışmalıdır. Bu aynı zamanda Dünya'ya ilk defa gelenlerin sayısının arttığını da açıklıyor. İşte bu yüzden Dünya onlara bu kadar kafa karıştırıcı ve yabancı geliyor.

Belki taze ve yeni olsalar ve geçmiş yaşamlar ve karma tarafından engellenmeseler daha etkili olacakları düşünülüyordu.

Ayrıca birçok yaşam boyunca Dünya'nın olumsuzlukları arasında yaşamaktan dolayı hayal kırıklığına uğramayacaklardı. Bu nedenle, bu zamanda gelen birçok yeni, taze ruh için bir açıklama var.

D: Sonra geri alınıp Bütün tarafından emildiğinde, Bütün bilgiyle mi ilgilenir?

J: İzlediğimiz ve elimizden geldiğince yardım ettiğimiz anlayışını ediniyorum. İzlemek, gözlemlemek, olup biteni görmek, olup bitene ilişkin bilgiyi geri getirmektir. Sadece etrafta dolaşıyoruz ve şu anda elimizden geldiğince yardımcı olmak için enerji yayıyoruz. Yolculuk sırasında yayılan bir tür enerji vardır. Tam olarak aynısı olmadığını ama yayılan peri tozuna benzediğini görüyorum. Adeta serpiştirilmiş bir enerji türü görüyorum. Bunu yapan birçok küre var. Bütünden ayrılan ve gelen çok ama çok farklı olanlar var. Üzerine bir enerji serpildiğini görüyorum

kullanıma hazır olan Dünya. Bazıları kullanılıyor, bazıları kullanılmıyor. Bazı insanlar enerjiyi yardım etmek için kullanıyor, bazıları kullanmıyor. Bazıları olumsuzluğa o kadar meraklıdır ki, ışığın orada olduğundan habersizdirler. Ama enerji serpiliyor. İşte bu yaptığım şey.

D: Hiç fiziksel bir bedene girmek istediniz mi?

J: Bunu yaptım. Gözlemledikçe işimizin ne olduğunu biliyoruz. Biz bunu yapıyoruz ve bunu sorgulamıyoruz. Amacımızın bu olduğunu biliyoruz ve bunu yapıyoruz. Sonra geri dönüyoruz, hepsi bu.

D: Yani ara sıra fiziksel bir bedene mi giriyorsunuz?

J: Küredeki enerji daha önce de fiziksel bedenlerdeydi. Yine de eşzamanlılık hissi vermiyor. Kürenin biçimini hissettiğimde, bunun farklı bir ifade olduğunu ve fiziksel olandan farklı bir deneyim olduğunu hissediyorum. Ve o şekilde seyahat ederken işimi yapıyorum ve Bütün'e geri dönüyorum. Ancak diğer zamanlarda kürede bulunan enerjinin bir kısmı fiziksel formdadır.

D: Enerjinin sadece bir kısmı mı?

J: Evet, öyle hissettiriyor.

D: Bu, insanların "ruh" dediği şey olabilir mi? Yoksa bir ruh mu? Yoksa bununla küre arasında bir fark var mı?

J: Küre, ruhun aldığı formlardan sadece bir tanesi.

D: Yani enerjisinin bir kısmını insan vücudunda bırakabiliyor mu?

Evet. Küredeki enerjinin ruh özünün alabileceği, almış olduğu bir ifade olduğunu ve insan bedeninin de başka bir ifade olduğunu hissediyorum.

D: Neden insan vücuduna girmeye karar veriyor? Gözlemci olmayı bırakmasının bir nedeni var mı?

J: Sadece farklı bir ifade, farklı bir deneyim, Bütünün deneyimlemek isteyen farklı bir parçası.

D: Peki kürenin (ya da ruhun) varlığını sürdürdüğü ve enerjinin sadece bir parçasının insan vücuduna girdiği konusunda haklı mıyım?

J: Farklı bir deneyimmiş gibi geliyor. Küre olarak biraz deneyimi var ve sonra enerji gitmeyi seçebilir

Küre

bir insan vücuduna. Pek çok ifade var; yalnızca ikisi değil. Ancak enerjinin tamamının yüzde 100'ü hiçbir zaman tek bir ifadeye değildir, bu nedenle pek çok şeye, pek çok farklı şeye bölünmüştür - "ifade, deneyim" kelimesini sürekli duyuyorum. Pek çok farklı ifadeye bölünmüş olması.

D: Yüzde 100'ün tek bir deneyime, tek bir ifadeye girmemesinin bir nedeni var mı?

J: Birden fazla nedeni olduğunu anlıyorum. Birincisi, örneğin yüzde 100'ü bir insan vücuduna girseydi, bir insan vücudunda yaşamak için çok fazla enerji olurdu. Sadece bir yüzdesi geliyor.

D: Çok mu güçlü?

Evet. Diğer sebep ise aynı anda mümkün olduğu kadar çok şeyi deneyimlemek. Hiçbir yerde yüzde 100 olmasına gerek yok.

D: Alabildiğine deneyimlemek, alabildiği kadar bilgiyi geri almak.

J: Hangi role karar verirse versin, o anlarda hangi ifadeyi takınmaya karar verirse versin. Bütünü, Kaynağı ve sonra bireysel ruhlar olarak çıkan farklı kıvılcımları görüyorum. Ve sonra o ruhlar da seçilene göre farklı ifadelerle ayrılıyor. Ve hepsinin Bütünden, devasa ışıktan geldiğini görüyorum. Sanki her biri Bütün'den dönen, dönen ve dönen küçük ışık izleri gibi. Etrafında dönüp geri geliyorlar ve tekrar ayrılıyorlar. Ve bunların hepsi aynı anda oluyor. Ama hepsi aynı yerden başlayıp ayrılıp geri dönüyorlar. Ve hepsi bu.

D: Bunu anlamaya çalışıyorum. Deneyimlerken hem olumluyu hem de olumsuzluğu deneyimliyorsunuz değil mi? (Evet) Bunun bir nedeni var mı?

J: Farklı bilmenin sadece bilgi ve enformasyon ve bilgelik olduğunu anlıyorum, çünkü biz Işıktan, Pozitiften ayrıldık. Farklı bir şey deneyimlemek istiyoruz ve artık bunu başardık. Ve şimdi hepimiz almaya çalışıyoruz

Bütüne ve Işığa geri dönelim. Tekrar tam bir daire çizmek için.

D: Tam daire çizip sonunda ne olur?

geri dönmek?

J: Sonra tekrar atlıyoruz.

D: Her şeye yeniden başlamak ister misin?

J: Hangi yolu seçersek seçelim. Her zaman aynı olmak zorunda değil.

Ve hâlâ her şeyi görüyorum. Sanki küçük ışık ışınları çıkıyor ve sanki dünyanın etrafında dönüyormuş gibi bir daire çiziyor, ama benim gördüğüm merkezde hiçbir şey yok.

Ama bu bir küre şekli oluşturuyor ve hepsi ayrı ayrı ayrılıyor ve etrafta ve çevresinde farklı yönlerde gidiyorlar. Ve sonra tekrar geri döndüm. Ama her yaşam akışının, her ifadenin Bütün'e geri dönmesinin sonunu göremiyorum. Hala sadece daireyi, daireyi, daireyi görüyorum.

Tüm bireysel kıvılcıklar evde kalmaya karar verirse ne olacağını anlamıyorum.

D: Evet, ya bir anda "Artık dışarı çıkmak istemiyorum" deseler?

J: Dışarı çıkmak isteyen yeterince kişi var ki bu döngüyü devam ettiriyor. Hepsinin nereye geri döndüğünü ve bir daha da ayrılmadıklarını görmüyorum . O kısmı göremiyorum. Ben sadece tüm bu ışığın etrafında ve çevresinde dönen bir daire görüyorum. Ve Kaynak aracılığıyla geri dönüyoruz ve sonra tekrar ayrılıyoruz. Ve hepsi aynı değil, hepsi aynı anda değil, hemen değil, ama bu bir daire. Sonunda her kıvılcım, seçtiği ifadeye ya da ifadeye yeniden dönüşür.

O dönem için seçtiği birden fazla kişi olabilir.

D: Bu konuda ne hissediyorsun? Bu yapmaktan hoşlandığın bir şey mi?

J: Neredeyse komik geliyor. Sanki sürekli dönüp duruyormuşuz gibi geliyor ve bunda bir sorun yok. Ve Kaynağa döndüğümüzde tekrar gitmek isteriz ya da tekrar gideriz. Ama bu her zaman insani bir durum değil, bu yüzden her zaman insan olarak bu deneyimi yaşamıyoruz. Başka ifadeler de var, bu yüzden her zaman olmuyor

Küre

aynısını hissediyorum. Ama sürekli devam etmemiz beni neredeyse güldürüyor.

D: İnsana ait olmayan diğer ifadeler nelerdir?

J: Diğer gezegenlerde ve diğer boyutlarda yaşam görüyorum ve dinlenme süreleri. Farklı seçenekler.

D: Çoğunlukla öğrenmek, gözlemlemek için mi?

J: Ve bazen sadece rahatlamak için. Bazen sadece daha entegre olmak, daha sessiz olmak için zaman ayırmak. Bu fizikselde farklı bir ifadedir. Çok aktif hissettiriyor ve pek çok farklı seçenek var. Ancak gidilecek daha sakin ve daha rahatlatıcı başka yerler de var. Ve biz bunlara sırf deneyim kazanmak için gitmeyi seçiyoruz.

D: Peki sen bile bir süre sonra aynı şeyi tekrar tekrar yapmaktan yoruluyor musun? (Evet) Dinlenmek için gittiğiniz yerler nelerdir?

J: Şimdi sadece mavi olan bir tanesini görüyorum ve huzurlu ve sessiz hissettiriyor. Ve yavaşlamış gibi geliyor. Açıklayacağım resim, hiçbir şey yapmadan suda yüzmeye benziyor. Neredeyse rahimde olmak gibi. Yüzmenin ve sadece huzurlu hissetmenin.

D: Kimse sana tekrar dışarı çıkmanı söyledi mi?

J: Kimsenin bana ne yapacağımı söylemesini anlamıyorum. Otorite veya buna benzer bir şey arasında herhangi bir fark görmüyorum. Sadece dinlenmek için gidilecek bir yer gibi geliyor. Ve zamanı geldiğinde bunu anlarsın ve bir sonrakine geçersin.

D: Bu arada birçok yaşamdan, birçok deneyimden, birçok ifadeden bilgi mi biriktiriyorsunuz?

J: Ve özellikle fiziksel 3 boyutlu dünyadan uzaklaşıp rahatlamak. Fiziksel, zihinsel ve duygusal olarak çok telaşlı. Bu çok hızlı tempolu bir rollercoaster yolculuğu. Fiziksel olanı terk ettiğimizde enerji alanımızın kenarlarının yıpranmış ve düzensiz olduğunu görüyorum. Yani sadece rahatlamak ve bütünleşmek için gördüğüm bu yere gidebiliriz. Sanki enerjimizi yeniden merkeze çekiyoruz.

D: İyileşiyor. (Evet) Yani bu deneyimi yaşamak kolay bir iş değil.

fiziksel, insan olarak yaşam.

J: Hayır. Kolay bir iş değil ama bu sadece bir seçim ve sadece bir ifade. Ve bu sadece bizim kendi planladığımız bir deneyim. Ve bunu anlayanlar için bu, işi çok daha kolay hale getiriyor.

D: Ama insanların nasıl olduğunu bilirsin, konuyu daha geniş bir resimden sıradan bir resme indiriyorlar. Duygulara kapılıp gidiyoruz değil mi?

J: Evet, yapıyoruz. Yaparız.

Daha sonra Jane'in sorularına yanıt bulmak için bilinçaltını harekete geçirme zamanının geldiğini düşündüm. Her ne kadar cevap verme şekline rağmen ben muhtemelen zaten tüm cevapları bilen kısımla konuşuyordum. Ama istersem bilinçaltımı arayabileceğimi söylüyordu. "Jane'in bugün bakması için neden bu deneyimi seçtiniz?"

J: Başka şekillerde hayatlar yaşamayı merak ediyordu ve biz de onun bunu görmesini istedik. Ve ayrıca daha önceki amacının yardım etmek olduğunu bilmek.

D: Ona her şeyin nasıl başladığını, nereden geldiğini göstermeye çalışıyordun?

J: Şu anda bulunduğu yerden çok daha büyük, çok daha büyük. Bazen günlük olaylara kapılmak ve büyük resmi gözden kaçırmak zordur. Bu dünyaya geldi ve bir insanın hissedebileceği tüm farklı yolları tam olarak deneyimleyebilmek için yaptığı hayatı seçti. Ve bunu, kaybolmuş, mücadele ediyor olabilecek ve bağlantı kuracak birine ihtiyaç duyan diğer insanlara yardım etmek için kullanmak.

Hayvanların çektiği acılar Jane'i derinden etkiledi. Buna tepkisinin açıklanmasını istedi.

J: Evet, hâlâ insani tepkilerle mücadele ediyor ve bu onun için en zor anlardan biri oldu. İnsanı anlıyor

Küre

Görünüşte ne kadar kötü ya da olumsuz görünürse görünsün, seçimler. Ancak hayvanları anlamak onun için daha zor oldu. Ancak onların da seçenekleri olduğunu ve gelip yaşamaya ve ölmeye gönüllü olduklarını bilmeli. Ve başlarına ne gelmiş ve ne gelecekse onlar da bu seçimi yapmışlar. Seçimsiz değiller.

Bu aynı zamanda kendisini çeşitli manzaralar arasında gözlemleyerek süzülürken gördüğü Japon İlk Kez Çekimine (Bölüm 15) benzer.

YİRMİ BÖLÜM

BİLMENİN TAPINAĞI

Sandra, başarılı uygulamaları olan Kaliforniyalı bir naturopath doktorudur. Bir naturopat olarak kullanmaya karar vermeden önce tıp okudu. Akupunktur ve Çin tıbbında da başarılıdır.

Buluttan indiğinde kendini bir dağın eteğinde buldu. “Bütün yol boyunca yürüdüm mü, yoksa...

Bir bakıma 'ışınlanmak' demek istiyorum. Yürümekten yorulduğumu pek hissetmiyorum ama uzun bir mesafe kat ettim. Bir bilme tapınağındayım. Aslında burası dağın içine inşa edilmiş. Çok büyük değil ama ferah. Binanın üzerinde kırmızı sütunlar ve altın işlemeler bulunmaktadır. Görüyorum ki kocaman, altın kaplamalı çift kapı var. Burası daha önce meditasyon yaparken aklıma gelmişti ama şimdi daha canlı. Dışarıda pek çok renk var; esas olarak altınlar ve çok derin maviler. Bir kez içeriye girdim.

Bu bir bilme tapınağıdır.”

D: Bu yolculuğa başlamadan önce nereye gideceğinizi biliyor muydunuz?

S: Bir yere gideceğimi biliyordum. Hedefin bu olduğunu bilip bilmediğimi bilmiyorum. Burası benim bilgi edindiğim yer.

Sanırım beni buraya çağırdı. Burası yaşadığım yerden çok uzakta.

D: Nereye gittiğinizi bilmeden gitmeniz alışılmadık bir durum muydu?

S: Bu bizim medeniyetimiz için, çevremde yaşayan insanlar için alışılmadık bir durum değil. İnsanlar kaderinizin bir şeyler yapması için çağrıldığınızı ve çağrınızı takip etmeniz gerektiğini biliyor ya da duymuşlar.

Ve bu benim çağrımdı, o yüzden buraya geldim. Sanırım ailem gitmem gerektiğini biliyordu, ben de gittim. Bu alışılmadık bir durum değil.

D: Bir ailen var mı diye merak ediyordum. Ne demek istedin? uygarlığınızdan mı bahsettiniz?

Bilme Tapınağı

D: Bunun Lemurya olduğuna inanıyorum. Lemurya'nın enerjisi gibi hissettiriyor, Evet.

D: Nerede yaşadın, orası bir şehir miydi?

S: Topluluklarımız var; onlar aslında şehir değiller. Küçük aile grupları halinde ovalarda yaşadığımız bir yerden geldim. Ben bir oduncuydum; ağaçları kesen biriydim.

Şimdi yaptığımız gibi değil ama ağaçları itlaf ettik. Kesilmesi gereken uygun ağacı seçiyoruz ki ormanın büyümesine yardımcı olsun. Daha sonra ağacı el sanatlarımızı ve bunun gibi şeyleri yapmak için kullanırız.

D: Gitme çağrısı almanın olağandışı olduğunu mu düşündünüz?

S: Doğru çünkü aksi takdirde daha sıradan hayatlarınız olur. Bir gün ormana gittiğimde, gitmem gerektiğini, bir yere gitmem gerektiğini biliyordum ama nereye olduğunu bilmiyordum. Desteklendim, gitmem için teşvik edildim ve sonunda geldiğim yer burası oldu. Buraya gelmemin ne kadar süreceğini bilmiyordum. Ve buraya nasıl geldiğimden pek emin değilim; sanki kendimi burada bulmuşum gibi . Sanki ormanda çalışıyordum ve sonra bölümler gibi, seyahatlerimin belirli bölümlerinde aniden uyanıyordum. Oraya nasıl geldiğimi tam olarak bilmeden seyahatin ortasında uyanırdım. Ve sonra başka bir yere gitmeyle ilgili bölümlerim olurdu ve o zaman burası son noktadır. Gerçekten oraya yürüdüğümü hissetmiyorum. Kendimi yorgun, tozlu ya da buna benzer bir şey hissetmiyorum.

D: Şimdi orada olduğuna göre ne yapacaksın?

S: İçeri giriyorum, orada öğretmenim var. Büyük altın kapılar ve siyah mermer zemin var. Merkezde büyük kristaller; gerçekten çok büyük, on ya da on iki feet yüksekliğinde – gerçekten büyük kristaller. Sonunda bir sunak var. Aslında bu bir sunak değil, bir portal. Ve bu kristaller bir halkanın içindedir. Ve yüzüğün ortasında kadim ustaların geçebileceği başka bir portal daha var. Ve merkezde bilgi sunak olduğunu düşündüğüm yerden geliyor. Binanın bir ucunda insanların gelip gidebileceği yer var. Bu fiziksel bir portaldır, farklı yerlere gidebileceğiniz bir kapıdır.

D: Peki ama diğeri fiziksel bir kapı değil mi?

D: Ortadaki bir nevi fiziksel. Kristalleri tonlamayla etkinleştirirsiniz. Tonlarsınız ve kristallere dokunursunuz ve onlar uyanır. Etkinleşirler ve kristaller bu ışığı yayarlar.
Sadece bir kristale dokunmanız yeterlidir ve kristaller birbirini uyandırır. Farklı yönler gibi biri diğerini etkinleştirir.

D: (El hareketlerinden.) Sırayla ilerlemek yerine karşıya doğru ateş etmeyi mi kastediyorsun?

S: Evet, doğru. Ve enerji büyüdükçe merkez bu girdap haline gelir. Ve girdabın içinde durabilirsin.

D: Tonu çıkarırken ortada mı duruyorsunuz?

S: Hayır, sen kenarda duruyorsun. Hepsi farklı türde kristaller. Aynı kristal tipi değil. Siyah olanlar, şeffaf olanlar ve farklı renkler var. Jeneratör kristalleri gibi uzunlar ve her yüzün farklı kullanımları var. Kristali seçersiniz ve farklı yüzeylere dokunup onu etkinleştirebilirsiniz. Ve bilmek istediğiniz şeye dair düşünceniz veya niyetiniz, ona verdiğiniz tonla birlikte diğer kristalleri de sırayla aktive eder. Bir titreşime neden olur.

D: Belli bir ton olması şart mı?

S: Evet, bu bir ton ve aslında sesi çıkarmanıza bile gerek yok. Tonu düşünebilirsiniz. Kafanızdaki tonu hayal edebilirsiniz ve kristale belli bir şekilde dokunabilir.

D: Fiziksel bir ses çıkarmanız gerektiğini ve bunun titreşimi oluşturacağını düşündüm.

S: Bunu sen de yapabilirsin. Ancak bunu sadece kafanızda yapmayı da öğrenebilirsiniz. Belirli şeyler için özel tonlar. Yani neye ihtiyacınız olduğuna bağlı olarak değişen tonlar.

D: Yani neyi başarmak istersen farklı olur ton?

S: Evet! Veya ton kombinasyonları.

D: Bu oraya varmadan önce bildiğiniz bir şey miydi?

S: Bunu nasıl bildiğimi bilmiyorum. Görünüşe göre bunları nasıl kullanacağımı her zaman biliyordum. Daha sonra bilgiyi almak için girdabın merkezinde durursunuz. Kristaller bilginin indirilmesine ve alınmasına olanak tanıyan bir rezonans oluşturur.

Bilme Tapınağı

D: İsteddiğiniz spesifik bir bilgi mi?

S: Evet. Veya verilmesi gereken bilgi.

D: Eğer ayakta duruyorsan bu vücuduna nasıl giriyor?
merkez?

S: Aslında vücudunun kaybolduğunu düşünüyorum. Ve sonra, ne zaman
yeniden ortaya çıkar, bilgi oradadır.

D: Ceset nereye gidiyor?

S: Evrenle bir olur.

D: Ama geri geliyor, çünkü bu fiziksel bir şey...

S: Doğru. Geri geliyor. Daha sonra bilgi vücudun hücrelerine entegre edilir.

D: Etrafta başka insanlar var mı?

Ş: Şu anda değil. Ve buraya çok fazla insanın geldiğini sanmıyorum.

D: Bu şeylerin nasıl kullanılacağını sana gösterecek birinin olması gerektiğini
düşünüyordum.

S: Hayır, onları nasıl kullanacağımı zaten biliyorum. Diğer girdaptan, yani
kapı aralığından gelen şeyin, danışabileceğim bir rehber, buranın bekçisi
gibi görünen fiziksel bir kişi olduğunu düşünüyorum. Ya da bu kapıdan
başka yerlere gidebilirim ve diğer insanlara, diğer yüksek rehberlere
veya öğretmenlere danışabilirim. Aslında Bekçi bir bakıcıdan daha
fazlasıdır.

Sanırım kristallerin bakımını yapıyor ve tapınağı koruyor. Bence Bekçi
de öyle; o aslında bir Üstat değil. Halkıma neyin getirilmesinin uygun
olduğu konusunda bana rehberlik edebilecek bir kişi. Buraya halkımın
büyümesine ve gelişmesine yardımcı olacak bilgiyi elde etmek için
çağırdım. Ara sıra buraya gelip bilgiyi almam ve sonra da bunu
yayılabileceği yerlere getirmem gerekiyor. Etrafta dolaşp bir şekilde bu
bilgiyi paylaşmam gerekiyor. Bir nevi göçebe bir hayatım var, bir yerden
bir yere gidiyorum. Ve bilgiyi yanımda taşımak, bunu dünyaya taşımama
yardımcı olmak için daha küçük kristalleri kullanabilirim. Bazen, sözlü
olarak iletişim kurduğum veya birine gösterdiğim gerçek bilgidir, ama
aynı zamanda daha yüksek bir enerji rezonansı da kullanırım, böylece
insanların gelişmesine yardımcı olabilirim.

D: Kültürünüzde, medeniyetinizde kristaller kullanılıyor mu?

S: Kristaller sıradan insanlar tarafından pek fazla kullanılmaz. Kullanılıyorlar

öğretmenler ve şifacılar tarafından. Tanıklar ve Hayalperestler. Kristaller aracılığıyla seyahat edebilir ve bilgi gönderebilirsiniz. Bilgi kaydetmek için kristalleri kullanabilirsiniz.

D: Bazı kristallere “Tanık” dediniz. Sen ne

bununla mı demek istiyorsun?

S: Orada öylece oturuyorlar. Olayları kaydetmek için kristalleri bir yere yerleştirirsiniz. Emiyorlar.

D: Dreamers'la neyi kastediyorsun? Bu farklı bir tür mü kristalden mi?

D: Hayır, kristaller Dreamers'a yardım ediyor. Bir Dreamer çok gelişmiş bir varlıktır. Artık neredeyse insan değiller çünkü titreşimleri o kadar yüksek ki görünüp kaybolabiliyorlar.

Onlar kendi gerçekliklerinin çok güçlü yaratıcılarıdır.

D: Bu noktaya ulaşmak için çok fazla eğitim gerekiyor mu?

S: Yıllar, onlarca yıllık eğitim. Hayalperestler çok çok uzun ömürlüdürler.

Pek çok insan gibi, ama Hayalperestler çok uzun ömürlüdürler çünkü öğrendiklerini öğrenmeleri onlarca yıl alabilir. Ve daha sonra, çok daha büyüdüklerinde, insanların kendi kaderlerini hayal etmelerine, yeni olasılıkları hayal etmelerine ve kendileri için yaratmalarına yardımcı olmak üzere çalışmalarına başlarlar. Hayalperestler her yere ışınlanabilirler. Yapmayı öğrenmeleri gereken ilk şey budur. Bu şekilde bir Dreamer olursunuz.

D: Öğrenmen gereken şeylerden biri bu mu?

S: Hayır, bu sefer Dreamer olmayacağım.

D: Işınlanmayı öğrenmek zor mu?

Ş: O kadar da zor değil. Enerji alanınızı çözebilmeniz için rezonansınızı ayarlama yolunda konsantrasyon gerekir.

Sonra düşünce yoluyla başka bir yere adım atın ve oradasınız!

D: Yani bu fiziksel bedeni alıp hareket ettirmek mi?

S: Evet. Düşündüğünden daha kolaymış gibi geliyor.

D: Zor olacak gibi görünüyor.

S: Artık insanlar için zor.

D: O zaman nasıl konsantre olacaklarını biliyorlar ve vücut, eğer doğru terminoloji buysa.

S: Evet, temelde yaptıkları şey bu.

D: Sonra başka bir yerde mi yeniden bir araya geliyorlar?

Bilme Tapınağı

S: Evet. Atomların bir hafızası var, böylece geri dönebilirler.
doğru sıraya göre yeniden birleştirin.

D: Nereye gitmek istediklerine mi konsantre olmaları gerekiyor?

S: Sadece düşünmeleri ve niyet sahibi olmaları gerekiyor.

D: Sonra da rüya görmeyi, kişinin rüya görmesine yardım etmeyi mi öğreniyorlar?
(Evet) Kaderlerini bilmelerine nasıl yardımcı olduklarını biliyor musun?

S: Eskiden biliyordum. Şu anda bilmiyorum. – Muhtemelen yapabilirim
sormak.

D: Orada sorabileceğin biri var mı?

S: Guardian'a sorabilirim. (Uzun bir duraklama) Bir Dreamer tarafından ziyaret
edilmek çok özeldir. Ve eğer kaybolursan ya da olman gereken kişiye yeni
uyaniyorsan yardıma gelirler.
Sana yardım etmeye geliyorlar ve sen onlardan bir hayal istiyorsun. Ve bazı
insanların, eğer bir hayalleri yoksa ya da kaybolmuşlarsa, Dreamer onlara
bir gelecek hayal etmelerine yardımcı olacak ve böylece rüyayı
bulabileceklerdir.

D: Gece uyurken gördüğün gibi bir rüyayı mı kastediyorsun, yoksa hedefe
benzeyen bir rüyayı mı?

S: Aslında aynı şey. Gece rüyaları zaman ve mekanın dışındadır ve bu rüyalar
amacınıza göre yaratılabilir. Yani rüyalar sadece zaman ve mekanın dışına
çıkma meselesidir.
İstedığınız bir şeyi yaratmak ve onu geri koymak - belki farklı bir zamana
ve farklı bir mekana - ama geleceğinize gelecek bir şeye.

D: Herhangi bir şey yaratabilmek için öncelikle bir hayale sahip olmanız gerekir.
Demek istediğin bu mu?

S: Rüyaya açık olmalısın. Eğer kendin hayal edemiyorsan,
Dreamer yardımcı olabilir.

D: Kişi Dreamer'ın farkında mı?

S: Herkes Dreamers'ı biliyor ve bu bizim için büyük bir ayrıcalık.
Dreamer'ın ziyaretine gelecek biri.

D: Onlara görünen fiziksel bir kişi mi? (Evet) Yani onlar
bu kişiyi görecektir.

S: Evet. Her an ortaya çıkabilirler. Genellikle bir kişi için yol ayrımındadır. Ancak
bir dönüm noktasındaki herkes bunu başaramayacak

bir Dreamer'ın ziyarete gelmesini sağlayın. Bu, o yaşamdaki kaderinize bağlıdır.

D: Dreamer'ın gelmesini istemek zorunda mısınız?

S: Bazen sorabilirsin. Ancak çoğu zaman Dreamer ortaya çıkar. Dreamer, kişinin rüyayı yaratmasına yardımcı olur. Kişi bunu yaratmak ve tezahür ettirmekle görevlidir.

Ama önce rüyanın orada olması gerekir; orada bir şeyin hayal gücü.

Sanırım bunu Dreamer yaratıyor ve sonra kişi bunun hayatında tezahür etmesine izin veriyor.

D: Bunu akıllarına nasıl soktuklarını merak ediyordum.

S: Hayalperestlerin hayal etme, kişi için bir hayal kurma yeteneği vardır ve bu bir şekilde kişinin geleceğinin bir parçası haline gelir.

D: Yani Dreamer o kişiye görüldüğünde gitmeleri gerekiyor. uyumak?

S: Hayır, kişi uyumuyor. Dreamer uyuyor. Ve Dreamer bunu uykusunda yaratıyor. Kişi sadece izin verir. Birine hazır olmalısın. – Sanırım bilgi getirmek için buradayım. Ben bir Hayalperest değilim. Buraya Dreamer olmak için çağırılmadım. Bilgiyi ışık biçiminde getiriyorum.

Ben bilgiyi sadece kristallerden elde ediyorum. Ve portaldan beni ziyarete gelebilecek farklı kişilerden rehberlik alabiliyorum.

D: Okula giden bir öğrenciyi düşünmeye alışkınım ve Öğretmen ona her şeyi anlatıyor.

S: Ah, hayır. Burada okul yok. Sadece benim.

D: Ve sonra bu bilgiyi alıp geri alıyorsunuz. Sen?

S: Evet, farklı yerlere. Geldiğim yere dönmek zorunda değilim. Bazen; bilgiye bağlı sanırım.

D: Yani daha fazla bilgi ve bilgi edinmek için tekrar tekrar buraya mı döneceksin?

S: Evet. Artık buraya kolaylıkla gelebileceğimi düşünüyorum. Sanırım nasıl ışınlanacağımı biliyorum, ya da belki de nasıl yapılacağını öğreniyorum. Ama çok fazla yolculuk yapmaya gerek kalmadan buraya kolaylıkla gelebilirim.

D: Almanız gereken ne tür bilgiler alıyorsunuz?

Bilme Tapınağı

insanlara mı aktarılıyor?

S: Kaderlerine nasıl ulaşabileceklerine dair bilgi.
Hayatlarını nasıl daha kolay yaşayacakları konusunda bilgi.
Bahçelerde, yetiştirmede, bitkilerde doğa hakkında bilgi.

Zamanı yoğunlaştırdım ve onu ileriye taşıdım. "Hayatında yaptığın şey bu mu?"

S: Evet, ben bir ışık getirenim. Buraya insanlara ışık getiriyorum ve aydınlanma şeklinde ışık.

D: Halk bunları kabul ediyor mu?

S: Çok minnettarlar. Çok ödüllendirici bir işim var. Buna değer veriyorlar. Bazen birisi yanlış yönlendirilirse bu zordur, ancak çoğunlukla insanlar kendi içsel bilişleriyle çok temas halindedir. Umarım daha fazla iletişim kurmalarına yardımcı olurum.

Onu hayatındaki önemli bir güne taşıdım. Yine tapınaktaydı. Ama artık çok ama çok yaşlıydı. "Gri sakalım, gri saçım ve insanların beni ziyarete geldiği girdaba giriyorum. Ben gidiyorum...."

D: Bunu daha önce yaptın mı?

Ş: Sanmıyorum. Yapabileceğimi düşündüm. Bu girdap öğretmenlerimin bana ders vermeye geldiği yerdir.

D: Yani o kısma girmenize gerek yoktu.

S: Hayır. Her zaman yapacağımı düşünmüştüm ama hiç olmadı.

D: Girdap bu kristallerin merkezinde mi?

S: Hayır, yan tarafta. Tapınağın diğer tarafında.

D: Yani bilgiyi aldığınız yerden farklı. (Evet tamam. Girdabın içine girdiğinizde ne oluyor?

S: Çözüyorum. Yüzüyorum. Bu harika. Eve geri dönüyorum.
Ben Kaynağa gidiyorum.

D: O halde ceset öldü mü yoksa ne?

S: Bedenim ortadan kayboldu. Girdaba girdiğimde geldiği yere geri döndü. Sadece parçalandı.

D: Demek bedenden bu şekilde çıktın. (Evet) Ama Kaynağa geri döneceğinizi mi söylediniz?

D: Evet ve çok güzel bir ışık. Ah, çok hoş. Çok güzel, çok parlak. Pembe, sarı ve turuncu ışık. Oldukça koruyucu ve huzurludur.

D: Neden eve dönmek istedin?

S: Buraya dinlenmeye geldim.

D: Bir süre orada kalacak mısın?

S: Bir süre, zamanı ima eder. Burada gerçekten zaman yok, bu yüzden burada var oluyorum ve yeniden şarj oluyorum. Bu iyi bir hayattı. Eğlenceliydi. Çok eğlenceliydi. Çok ödüllendiriciydi. Ve çok işe yaradı.

D: Yani dışarı çıkmaya hazır olana kadar burada kalabilirsin
Tekrar? Demek istediğin bu mu?

S: Evet, bir sonraki görevimi buradan alacağım. Burada dinleniyorum ve nereye gideceğime karar veriyorum. Ne yapmak istediğimi müzakere ediyorum. Bundan sonra ne öğrenmem gerektiğine ve nasıl yardımcı olabileceğime ben değil ama bütün benliğim karar verecek.

D: Bütün benliğinle neyi kastediyorsun?

S: Son yaşamım bütün benliğimin bir parçasıydı.

D: Sadece bir porsiyon mu? (Evet) Ama bunu yapabilmek için hepsine ihtiyacınız var.
karar?

S: Evet çünkü bu farklı parçalara ihtiyacım var. Görüşülmesi gereken başka kısımlar da var. Bütün varlığımın elimden geldiğince deneyimleme ve dokunma hedefi var. Bu yüzden bundan sonra ne yapacağımıza karar verene kadar burada dinleneceğim.

D: Muhtemelen dikkate aldığınız birçok şey vardır?
(Evet) Fiziksele dönmeye devam etmeyi seviyor musunuz?

S: Evet. Dünya güzel bir yer. Bu çok ama çok harika.
Ve yardıma ihtiyacı var. Henüz gerçekleştirilmemiş pek çok olasılık var. Ne zaman ineceğimize karar veriyoruz.

D: Sandra olarak bilinen bedene girme kararını alırken planın neydi?

S: Farklı bir şey yapması gerekiyordu. Ah! Artık uygarlıktan farklı değil; onun da bilgiyi getirmesi gerekiyor. Bir sonraki hayatında farkındalığı artıracak ve insanların sıradan şeylerden daha fazla potansiyellerini tam olarak görmelerine yardımcı olacak.

Bilme Tapınağı

insanların artık endişelendiği şey. Evleri, arabaları, işleri için endişeleniyorlar ama çok daha fazlası var. Dünyada o kadar çok güzellik var ki. Kendilerinde ve başka yerlerde çok fazla güzellik var. Bilinecek ve iletişim kurulacak başka varlıklar da var. Kendilerinin bütünleştirebilecekleri başka parçaları da var. Neyin önemli olduğunu görmeye başlamaları gerekiyor.

D: Sandra bunu başarmak için insanlarla nasıl çalışabilir?

S: Bunu en iyi, insanlara sıradan hayatlarının ötesinde yaşama konusunda ilham verme yeteneğiyle yapabilir. İnsanlar hayatlarını fazla ciddiye alıyorlar. Ve insanların düşündüklerinden çok daha fazlası olduklarını görmelerine yardımcı olmak. Bu onun işi. İnsanlarla konuşarak onlara ilham verebilir ve insanların kendileri için nasıl hayal kuracaklarını ve kendileri için daha büyük hayaller kurmayı öğrenmelerine yardımcı olur. Acılarından daha fazla neşeye, eğlenceye ve mutluluğa adım atabilmeleri için.

D: Dreamer rolünü üstleniyor gibi görünüyor.

S: Bir Hayalperest olmak için iyi kapasiteye sahip. O bir Hayalperest.

Artık rüya görüyor. Ancak kendisi bunun farkında değil.

D: Sandra artık bir şifacı ve nasıl büyüyeceğini bilmek istiyor.

Daha fazlasını yapmak için şifa çalışmalarını genişletin.

S: İnsanların bilincinin Şifacısı olabilir.

Pek çok insan bu çıkmazın içinde sıkışıp kalıyor. Ve neşe ve güzelliğin rezonansını tutma yeteneğine sahip. Ve başkalarının kendi gözleriyle görebildiklerinin ötesini başkaları için de görebilir.

D: Geçmişte sahip olduğu bu kayıp bilgiyi geri getirebilecek mi?

S: Evet, artık onunla bağlantı kuruyor. Bu konuda pek iyi değil.

Gözü korkutulmuş.

D: Bilgiyi nasıl elde edeceğine dair ona herhangi bir talimat verebilir misin?

Kullanabilmesi için geri mi döndü?

S: Aslında meditasyon sırasında bu tapınağı ziyaret edebilirdi. Bağlanın ve bilginin içeri girmesine izin verin. Bilgi ona bir sonraki adımı verebilir. Attığı her adım, bu dünyaya getirebileceklerinin daha fazlasının önünü açacak.

D: Yani anılar bilgiden geri gelecek ve nasıl yapılacağı kullan?

S: Bir kısmı hafıza, bir kısmı yeni. Dünya geliyor. Daha fazla bilgi geliyor.

D: Ona bu yaşamı neden gösterdin?

S: Bu onun için çok önemli bir yaşamdı ve şu anda içinde bulunduğu yaşam da çok önemli bir yaşam. O yaşam zarafet, cesaret ve bilinmeyi takip edebilme yaşamıydı. Ancak yolun onu nereye götürdüğünü bilmesede bir varış noktası olduğunu bilmekte kararlıdır.

D: Yani ona bunu daha önce yaptığını göstermek istedin.

S: Evet, daha önce de yapmıştı ve çok meşguldü. Sandra aslında nasıl geri döneceğini biliyor. Kendisine bu bilgi bir süre önce verildi ama ne olduğunu unuttu. Korkmamalı. Hayal edebildiği şeye sahip olabileceğini gerçekten bilmeli. Yaptığı işin sandığından çok daha önemli olduğunu ve dünya üzerindeki etkisinin sandığından çok daha fazla olduğunu. Sandığı kadar zayıf değil. Başaracağı şey hayat boyu sürececek bir hedeftir. İnsanların sıradanlığın, günlük işlerin (çocuklar, evlilik) ötesindeki motivasyonu bulmalarına yardımcı olabilir. Daha yüksek motivasyon bulmalarına yardımcı olabilir. Onun geniş bir etkisi olacak ve o insanların da etkisi olacak. Sonuçta kendisi ve benzer işleri olan diğerleri dünyayı küresel olarak etkileyebilecekler.

YİRMİ BİRİNCİ BÖLÜM

PARALEL DÜNYALAR

Terry kışın ortasında Güney Teksas'tan bir at römorku çekerek Huntsville'deki ofisime gelmişti. Parkını yakındaki Wal-Mart'a park etti çünkü yeterli alana sahip tek yer orasıydı. Hava çok soğuktu ve karavanda hayvan olup olmadığını merak ettim. Eve dönerken birkaç at alacağını söyledi. Terry, izole bir bölgede yaşayan profesyonel bir medyumdur. Mahremiyetini korumaya çalışıyor ama bu giderek zorlaşıyordu. Hayvanlarla (uzaktan bile olsa) iletişim kurma ve sahiplerine neyin yanlış olduğunu söyleme yeteneğine sahiptir, böylece veteriner onlara yardımcı olabilir. Bu yüzden insanlar sürekli gelip onun tavsiyesini almak için arıyorlar.

Hipnotik indüksiyonumun bir parçası olarak, danışanı geçmiş bir yaşama sokmadan önce her zaman onun güzel yerine götürürüm. Olmaları gereken yere hemen gitmeleri daha sık oluyor ve benim tümevarım sürecini tamamlamam gerekmiyor. Bunu o kadar uzun yıllardır yapıyorum ki, açıklamalarından prosedürün geri kalanını ortadan kaldırıp kaldıramayacağımı söyleyebilirim. Ayrıca gördükleri sahnenin geçmiş yaşamdaki normal bir gerilemenin başlangıcı mı, yoksa paranormal bir olaya dönüş mü olduğunu anlayabiliyorum. Sonuçlar her zaman aynıdır, kişi sorunlarına yardımcı olmak için ihtiyaç duyduğu terapiyi alacaktır. Oraya ulaşmak için izledikleri yol her seferinde biraz farklı olabilir. Bu durumlarda bazen bana kullanabileceğim bilgilerin yanı sıra kendi cevaplarını da veriyorlar. Sırf kitaplarımda bir vaka olarak anılmak amacıyla bana gelen insanlar oldu. Bir kişi şöyle dedi: "Benim hakkımda yazmasaydın çok büyük bir hayal kırıklığına uğradım." Kitaplarımı bu şekilde yazmadığımı anlatmaya çalışıyorum. Asla bilgi aramaya gitmiyorum. Benim asıl arzum kişinin sorunlarına yardımcı olmaktır. Geri döndükleri geçmiş yaşamların çoğu inanılmaz derecede sıkıcı ve sıradandır, ancak yine de içinde

aradıkları cevaplar. Kullanabileceğim bir bilgi ortaya çıkarsa, bu genellikle kendiliğinden ve beklenmedik bir şekilde gerçekleşir. Hakkında yazdığım şeyleri arayamazsınız. Öylece oluyor ve bence bu, özellikle birden fazla kişi aynı şeyi bildirdiğinde, ona daha fazla geçerlilik kazandırıyor. Benim işim muhabir olmak ve binlerce sayfalık transkripti alıp bunları bir araya getirmek. Kurtarılan şeylere sürekli hayret ediyorum. Parçaları bir araya getirmeye başlayınca kadar çoğu zaman belli olmuyor.

İndüksiyon sırasında Terry güzel evine gittiğinde tipik bir plaj sahnesini anlatıyordu. Sonra durum o kadar aniden değişti ki, kayıt cihazını açıp söylediklerini özetlemeye çalışmak zorunda kaldım. İndüksiyonu tamamlamak için hiçbir neden yoktu.

İlk başta kendisini kumsalın çok yukarılarında süzülürken, onu gözlemlerken gördü. Sonra aniden kendini suyun altında balıkların geçişini izlerken buldu . Onun çok yakınında yüzen yunuslar da vardı.

Bu elbette pek çok olasılık anlamına gelebilirdi ama ben onun kendi açıklamasını yapmasına izin verdim.

"Sadece yüzüyorum. Çok güzel. Güzel ve serin. Su çok temiz." Herhangi bir solunum cihazı kullandığını hissetmediğini söyledi, bu yüzden onun insan mı yoksa hayvan mı olduğunu bilmiyordum. Sonra onun siyah saçlı yerli bir erkek olduğunu gördü. Kemerinde meyveleri yemek için kesmek için kullandığı bir bıçak vardı. Balıkları yakalamak için kullanmadı çünkü onları kardeşleri olarak görüyordu.

"Uzun bir süre suyun altında kalabilirim, sonra tekrar yüzeye çıkabilirim. Bana zarar vermiyor." Balıkların ve yunusların etrafında olmaktan büyük keyif aldı. "Çağırdığımda geliyorlar. Yunusları severim. Çok güzeller. Bana bir şeyler gösteriyorlar. Bana olayları nasıl gördüklerini, nasıl duyduklarını gösteriyorlar. Onlara seslendiğimi duyabiliyorlar. Titreşir. Enerji gibidir. Titreşim. Tıpkı bir çakıl taşınu düşürdüğünüzde suyun dalgalandığı gibi. Bu şekilde titreşir ve dalgalanır. Suya girdiğimde bildiklerini söylüyorlar."

D: Yani insanlar gibi duymuyorlar mı?

T: Hayır. Yunuslar kendilerinin Yıldız insanı olduğunu söylüyor.

D: Bu ne anlama geliyor?

Paralel Dünyalar

T: Bilmiyorum. Bana okyanusun sonsuza kadar devam ettiği bu resmi gösteriyorlar. Yukarı. Sonsuza kadar yükselir. Gerçekten çok hoş.

D: Bunu anlamak istiyorum. Dünyadaki bir okyanus gibi mi demek istiyorsun?

T: Evet, okyanus gibi. Onlara ne demek istediklerini sorduğumda sadece seyahat edebileceklerini söylüyorlar. Bana bu resmi gösteriyorlar, büyük mavi bir kristal. Ve diyorlar ki, yıldızlara gidip geri dönebiliriz. Dışarı ve geri, dışarı ve geri.

D: Okyanus değil de uzay gibi mi demek istiyorsun?

T: Evet, evet. Uzay bir okyanus gibidir. Hepsinin aynı olduğunu söylüyorlar.

D: Bunu yaparken yunus bedenleriyle mi seyahat ediyorlar?

T: Hayır. Mavi ama senin özün. Işıltılı. Bunu nasıl tarif edeceğimi bilmiyorum. Parıltılar gibi. Değişir. Bu bir şekil değil. Nasılsa öyle.

D: Yunus vücutlarıyla mı gidiyorlar, nasıl seyahat ediyorlar diye merak ediyordum.

T: Yapabilirler. Mesaj getirmek için yunuslarla birlikte gidebilirler geri.

D: Mesajlar kimden geliyor?

T: Önce Tanrı dediler, sonra Yıldız insanı dediler.

Saf görünen, karmaşık olmayan ve aldığı her bilgiye inanan basit bir yerli gibi konuşuyordu.

T: Beni bir tür büyük mavi kristale benzeyen bu mavi tüp aracılığıyla bağlıyorlar. Bu bir tüp. Orası gerçekten çok güzel. Bu su değil.

D: Tüp nerede?

T: Bilmiyorum. Sonsuza kadar yükselir.

D: Suyun dışında mı?

T: Evet. Ve kendimi bu tüpün yukarısına doğru tırmanırken görebiliyorum. Bana oraların neye benzediğini gösteriyorlar. (Bir açıklama ararken tereddüt etti.) Işık. Çok fazla ışık. Sürekli gelen ve giden şeyler. Gemiler.

D: Ama yunusların da insanlar gibi fiziksel yaratıklar olacağını düşünmüştüm. Ve bu şekilde seyahat edemezlerdi.

T: Hayır, istedikleri yere gidebilirler. (Bu bir sürprizdi.) İnsanlar kendilerini tuzağa düşürdüklerini düşünüyor. Yapmıyorlar.

D: Diğer balıklar da aynı şeyi mi yapıyor?

T: Hayır, sadece yunuslar.

Cevapları sadeliği nedeniyle neredeyse çocukçaydı. Sudan çıkan mavi tüpü anlatmaya geri döndü.

T: Sudan yukarıya kadar çıkıyor. Yukarı. Görülemeyecek kadar yüksek. Yıldızlar, Dünya'nın yanından geçtiğinizde her yerde yıldızlar var. Geriye bakıp Dünya'yı görebilirsiniz.

D: Bu tüpün arkasını görebiliyor musun?

T: Evet, dışını görebilirsin. Buna portal diyorlar.

Bunu pek çok kez yaptığı için korkmuyordu ama bilinçli olarak bunu yaptığını ilk kez hatırlıyordu.

D: Onlar seninle mi geliyor, yoksa sen kendi başına mı gidiyorsun?

T: Yüzgeçlerine tutunmama izin verdiler.

D: Gitmene izin veriyorlarsa seni çok seviyor olmalılar onlara.

T: "Sen bizden birisin" diyorlar.

D: Kimsenin gitmesine izin vermezler, değil mi?

T: Hayır. Bu portalın nerede olduğunu bilmelisin. Gökyüzünde nereye gittiğini biliyorum ama Dünya'da nereye gittiğini bilmiyorum. Bunu görmemi istemiyorlar.

Yanlışı kişilerin yerini bilmesini istemediler ama girişi suyun içindeydi. Daha sonra gökyüzüne çıktığında gördüklerini anlattı.

T: Tüpten çıktık ve şehrin üzerindeyiz. Bana oraların neye benzediğini gösteriyorlar. (Bir yer ararken tereddüt etti

Paralel Dünyalar

açıklama.) Şehir tamamen kristal. Bu, kristallerin üst üste istiflenmesine benzer. Çok derin bir mavi. Başka bir renk görüyorum, belki safir mavisi. Işık. Çok fazla ışık. Ama sürekli gelip giden gemiler var. Neredeyse yunus şekline benzeyen mermilere benziyorlar.

Burun yok, göz yok ama şekilleri buna benziyor.

Koyu gri renktedirler ve sürekli gelip giderler. (Duraklat)

Bu bir güç noktası. Tüm bunların ortasında büyük, parlak bir ışık var. Gerçekten yoğun bir beyaz ışık.

D: Sen buna güç noktası dedin. Parlaklığından mı kaynaklanıyor?

T: Hayır. Bu, evrende başladığınız bir noktadır. – Orada masalar var.

D: Onlara bunun ne için kullanıldığını sorabilir misiniz?

T: Astronomi. (Duraklat) Bu bir çeşit... astronomi. Yıldızları çiziyorlar. Masa mermere ya da kayaya benziyor ve üzerinde her türlü yazı var.

D: Masa nerede?

T: Beyaz ışığın olduğu yer. Bu kristal noktaların ortasından çıkıyor gibi görünüyor. Ama masanın olduğu yere geldim. Yuvarlaktır ve her yerinde yazılar vardır. Satır satır yazıtlar. Yazıyı tanıımıyorum.

D: Odada başka kimse var mı?

T: Evet. Dedem. (Bu bir sürprizdi.)

D: Ona buranın ne olduğunu sor?

T: Gülüyor. "Burası senin evin" diyor. (Kıkırdama) O "Sen bir matematikçisin" diyor.

D: Bunu bilmiyordun değil mi?

T: Hayır. Matematikle sorunum var.

Evet. Yerlisin ve matematik kullanmıyorsun, değil mi?

(Duraklat. Karışıklık vardı.) Demek istediğin bu mu? Yoksa bu farklı bir şey mi?

T: (Kafam karışmış) Kendimi orada görüyorum. Saçlarım çok komik, büyük, kalın kaküllerim var. Ama büyükbabam "Ama sen bu değilsin" diyor.

D: Kendinizi farklı görüyor musunuz?

T: Evet artık farklıyım. Artık bir kadını ve büyük beyaz yakalı mor bir sabahlığı var. Ve arkada... yakaya kadar uzanan uzun bir nokta var ve üzerinde bir püskül asılı. Belime kadar uzanan uzun kıvrık kumral saçlarım var.

D: Peki tüpten çıktığında değiştin mi?

T: Evet. Yunuslar beni kapı eşiğinde bıraktı. Geri döneceklerini söylediler. Sonra büyükbabamı gördüm ve şimdi farklı görüyorum.

D: Ve buranın ev olduğunu söyledi. (Evet) Bu seni nasıl yapıyor?

hissetmek?

T: (Rahat bir nefes alır.) Rahat.

D: Yani korkutucu bir şey değil.

T: Hayır. Sadece ziyaret ediyorum.

D: Ona sor, bu ruh tarafı mı?

T: Sadece "Ama elbette" dedi.

D: Biz ruh tarafını, ölünce bedeninizi terk ettiğinizde gittiğiniz yer olarak düşünüyoruz.

T: Bu konuda endişelenmeme gerek olmadığını söylüyor. Geldiğimi ve

Gitmek.

D: Benzeri mi, yoksa farklı bir yer mi diye merak ettim.

T: Farklı bir yer. (Büyükbabanın açıklamaya çalıştığı gibi dikkatle dinliyorum.) Burada değil. Altımızdalar. Başka bir şehirde yaşıyorlar.

D: Ölüp cesetlerini bırakanlar mı?

T: Evet. Başka bir yerde yaşıyorlar. Titreşim çok daha düşük Orası.

D: O halde yaşadığınız yerde reenkarne olmanız ve oraya gitmeniz gerekiyor mu? diğer bedenler?

T: Zorunda değilim . Kalabilirim ya da gidebilirim.

D: Ruh aleminde, yani düşük titreşimde, ileri geri gitmek zorundalar mı?

T: Evet. Başka seçenekleri yok. Onlara ders veriliyor ve sonra geri dönüyorlar. Konuşmaları dinliyorlar. Dinlemeleri gereken birçok öğretmen var.

Paralel Dünyalar

D: Ama bulunduğun bu yere gitmek için ölmene gerek yok
Şimdi?

T: Hayır. İleri geri gidebilirim.

D: Ama fiziksel beden bunun olduğunu bilmiyor mu?

T: Hayır. Ailesiyle birlikte hâlâ aşağıda.

D: Bunu yapabilir misin? Fiziksel bedeni bırakıp böyle bir yere mi seyahat
edeceksiniz?

T: Evet. Ne zaman istersem.

D: Ama bu, fiziksel bedeni terk ettiğinizde onu etkilemiyor mu?

T: Hayır. Bu bir kabuk. Ben geri dönene kadar bekliyorum.

D: Nasıl bekliyorsun? Yaşıyor mu?

T: Şu anda orada mısır öğüten kişiyi görüyorum.

D: Normal hayatına devam ediyor. (Evet) Ve bir parçasının kaldığını bile
bilmiyor. Bu doğru mu?

T: Evet. Burada sadece bir çapaya ihtiyacım var. Sanki geri dönebilmesi için o portala
sahip olması gerekiyormuş gibi.

D: Bunun nedeni bedeni tamamen terk etmeye hazır olman
birlikte?

T: Hayır, orada yapmam gereken işler var.

D: Peki ama bütün ruh, can, öz ya da her ne isen bir anda mı ayrılır?
(Evet) Bunu yapıp cesedi orada bırakabilir mi?

T: Evet. Onu izliyorum.

D: Beden hâlâ işlevini yerine getirecek mi? (Evet) Hiçbir şey olduğundan
haberi bile yok.

T: Hayır. Sadece günlük işine devam ediyor.

D: Bu oldukça mucizevi. Bunun nasıl işe yarayacağını anlamaya
çalışıyorum.

T: Bunun nasıl çalıştığını bilmiyorum. O kişiyi sadece aşağıda görüyorum
Orası.

D: Peki neden bu yere, evinize geldiniz?

T: Bilgileri geri almam gerekiyor. Aşağıdaki kişi aynı zamanda dini bir
lider. "Rahip" sözcüğünü duyuyorum. Bir mağaraya giderler.
Yeraltında. Orada su var. Bu bir mağara değil. Okyanus hızla girip
çıkıyor. O, geri alır

Ona verdiğim bilgiler. Sayılar. Numaraları geri alıyor.

D: Sayılarla ne yapıyor?

T: (Duraklat) Onları bir şeyin içine koyuyorlar. Ne olduğunu bilmiyorum.
Kasa gibi.

D: Neden sayıları geri almak zorunda?

T: Bu insanlar yaşayamaz.

D: Rakamlara mı bağlı?

T: Evet. Bilgi geri geliyor. Onu yönlendirmek için kullanıyorlar... gemilere
yön veriyorlar. Şu tüpler. İçeri geliyorlar.

D: Ama insanlar bu sayıların ne için kullanıldığını bilmiyorlar.
onlar mı?

T: Hayır. Pek akıllı insanlar değiller.

D: Yani numaraların onda olması gerekiyor ve gemileri bu yere yönlendirmek
için mi kullanılıyor? (Evet) Onun dini bir lider gibi olduğunu söylemiştin.
Bu yüzden mi yunuslarla konuşabiliyor?

T: Evet. İnsanlar onun bir rehber olmadığını düşünüyor. Kelimeyi bilmiyorum.
Ama ruh dünyasıyla konuşuyor. Onları iyileştirmek için şifalı bitkiler ve
şeyler kullanır. Onun bir şifacı olduğunu düşünüyorlar. Onun vizyonları var.

D: Ve oradaki insanlar da bu yüzden ona saygı duyuyor. Peki bu bilginin
nereden geldiğini biliyor mu?

T: Bu kadının onunla bir melek gibi konuştuğunu düşünüyor. Ama
aslında kendisi.

D: Ona bilgiyi veren, kendisinin diğer kısmıdır. (Evet) Peki o öldüğünde
doğrudan sizin şu anda bulunduğunuz yere mi gidecek? Daha
düşük titreşime geçmesi gerekmiyor mu?

T: Aslında fiziksel bedeni öyle. Ama diğer kısmı tüpten çıkacak.

D: Onun diğer insanlardan farklı olduğunu düşünüyordum.

T: Evet. Orada yalnız yaşamak zorunda. Onun ailesi var ama karısı... o
anlamıyor.

D: Genellikle bu şekilde olur. Ama hepsini bilmiyor.
o yaptı mı?

T: Hayır. Onun için çok fazla bilgi var. Bununla başa çıkamayacaktı. –
Fiziksel bedeni nasıl kullanacağını bilmiyor

Paralel Dünyalar

bilgiyi iletin. Zayıf. O hasta. Kendisine gelenlerin hastalıklarını üstleniyor. Ona yardım etmeye çalıştım ama yapamıyorum...

D: İnsanlara yardım etmek harika ama bunu üstlenmemeli mi? (Hayır) Peki ona gönderdiğiniz bu bilgiyle ne yapacak?

T: Sonrası için. Bir dahaki sefere bunu daha iyi halledebilecek.

D: Hayata geri döndüğünde mi demek istiyorsun? (Evet) Tekrar geri döndüğünde sayıları nereye sakladığını bilecek mi?

T: (Duraklat) Onu görüyor ama dünyanın neresinde olduğunu bilmiyor. Nereye koyduğunu biliyor ama bulamıyor. Bakıyor, bakıyor.

D: Başka bir hayata geri döndüğünde aynı yere mi dönecek?

T: Onu arıyor. Yakında bulabilir. Şimdi pantolon ve şapka giyiyor. Bu duvara bakıyor ve orada olduğunu biliyor ama göremiyor. Bir şeyle bunun üzerinden geçiyor.

D: Orada olduğunu nereden biliyor? Hatırlıyor mu?

T: Ani parlamalar görüyor, rüyalar görüyor. (Duraklat) Yunusları arıyor. Bunun gerçek anlamda olmadığını anlamıyor.

D: Muhtemelen diğer hayattaki yunusları hatırlıyordur.

T: Evet. Yine de iyi bir adam. Yardım etmek istiyor. Ama henüz doğru zaman değil çünkü bir şekilde bunu ortadan kaldıracaklar.

D: Yani bu insanlardan hiçbiri bu bilgiyle ne yapacaklarını gerçekten bilmiyor. (Hayır) Ama sizin bu parçanız bu kristal şehirde mi kalıyor? (Evet) Oradayken ne yaparsınız?

T: Dedemle konuşuyorum. Öğreniyorum. Ben onun öğrencisiyim.

D: Siz de Dünya'da olup bitenleri izliyor musunuz?

T: Evet. Sorunluyum. Ben düzeltmek istiyorum ama sen düzeltemezsin.

D: Neden olmasın?

T: Yurt dışında sorun var. Bunun ne anlama geldiğini bilmiyorum. Bu büyük beyaz karlı yamacı görüyorum. Ve yamacın tepesinden siyah iniyor. Giyinmiş insanları görüyorum

zırh. Çok fazla bağıriş ve koşan atlar duyuyorum.

Belli ki o başka bir yaşamı izliyordu ve ben bunun peşinden gitmenin bir manasını görmedim. Ben Terry'nin ruhunda meydana gelen bu bariz parçalanmayı anlamaya çalışmak ya da en azından bu konuda bilgi edinmekle daha çok ilgileniyordum.

D: Hangi parçalarınızın yaşayacağınıza kim veya ne karar veriyor?
Dünya?

T: Dedem beni ileri geri gönderiyor.

D: Bunlar sizin parçalarınız mı?

T: Evet. Parçacıklar gibidir. Binlerce parçacık.

D: Senin orada ve aynı anda tüm bu fiziksel bedenlerin içinde nasıl olabildiğini anlamaya çalışıyorum.

T: Dışarı gönderilip geri çekilmek, gönderilip geri çekilmek gibi. İçeri ve dışarı, içeri ve dışarı.

D: Peki fiziksel dünyadayken diğer yerin farkında değil misin? (Hayır) Ama yine de ileri geri iletişim kurabiliyor musunuz? Bu mantıklı olur mu?

T: (Duraklat ve sonra gülümse.) Büyükbaba bunun maytap gibi olduğunu söylüyor.
Kıvılcımlar merkezi bir noktadan geliyor ama hepsi maytapın bir parçası.

D: Yani, daha önce de söylediğiniz gibi, kabuk aşağıda yaşarken, onu canlı tutmaya yetecek kadar kıvılcım var mı? (Evet) Ama merkezi noktayı bilmiyor, değil mi?

T: Bazen hayır. – Bana sürekli “Hayır, hayır” diyor. Işığı kapatıyor çünkü gidip izlediğim o kavgayı durdurmak istiyordum. "Hayır, hayır, sen değilsin" dedi. Çatışma bittikten sonra şehri gördüklerini söylüyor.

D: Yardım etmene izin vermiyor.

T: Sadece “hasat” kelimesini duydum.

D: Bu ne anlama geliyor?

T: Sadece “Ne ekerlerse onu biçerler” diyor.

D: Bu yüzden mi müdahale edemiyorsun?

T: Evet. Şöyle diyor: “Herkes yardım edemezsin. Bu mümkün değil.”

Paralel Dünyalar

Ama denemek isterim. Onları durdurmak istiyorum.

D: Bu şehirde olan senin gerçek parçan mı ve diğerleri sadece küçük ısıltılar mı? (Evet) Bu gerçek sensin.

Yaşadığınız tüm hayatlardan haberiniz var mı?

T: (İç çekerek) Ah, o kadar çok var ki. Çok fazla.

D: Hepsini izliyor musun?

T: Tıpkı kartları karıştırmak gibi. Çok hızlı gidiyor. Yüzlercesi var.

Büyükbabamın şöyle dediğini duydum: "Bu senin kim olduğunu değiştirmez. Bunlar tıpkı kumsaldaki deniz kabukları gibiydi.

D: Cesetleri mi kastediyorsun?

T: Evet. Veya ... ağustosböcekleri. Ağustosböcekleri gibiler. "Biliyorsun, onlar ağaçtalar" diyor.

Ne harika bir örnek. Ağustosböceklerinin farkındayım çünkü Amerika'nın bizim bölgesinde var. Bunlar genellikle yanlışlıkla çekirge olarak adlandırılan büyük bir böcektir. Şehirden uzakta, taşrada yaşıyoruz, dolayısıyla belirli mevsimlerde karakteristik sesleri ortalığı dolduruyor. Ama onların en şaşırtıcı ve güzel yanı, büyüdükçe sırtlarını yaparak kabuklarından dışarı çıkmalarıdır. Kabuğu ağaçlara yapışık halde bırakırlar ve bu onların vücutlarının, gözlerinin ve her şeyin birebir kopyasıdır, tek farkı cansız, boş bir kabuktur. Yılanların derilerini döküp derilerinden sürünerek çıkmalarına çok benzer.

D: Bir ağustos böceği. Cehennem gibi. Bir kabuğun içinden sürünerek çıkıyorlar.

T: Evet. Sürünerek dışarı çıkarlar ve eve gelirler.

D: İşte bunu anlamaya çalışıyorum. Bu kabukların kendilerine ait iradeleri var mı? (Evet) Karma biriktiren şeyler yapabilirler ve karmayı geri ödemek zorundalar mı? (Evet) Ama orada kalan ana kısım karma biriktirmiyor mu?

T: Artık değil. Bir zamanlar öyleydi ama artık bitti. Kalbe bağlanan bir parça, bir ip, bir kordon var. Diğer insanları bilmiyorum. Sadece bir bağ olduğunu biliyorum ve bu beni büyükbabama bağlıyor. Ve şöyle diyor: "Bu bir merdivene tırmanmak gibidir ve siz o düşük titreşimi aştınız.

Hala tırmanıyorlar. Çok sayıda halat merdiven var. Bunu geçmiş başka insanlar da var ama büyük çoğunluk hâlâ merdiveni bulmaya çalışıyor."

D: Ve her ne kadar daha büyük bir benliğe sahip olsalar da, hala karmaya, düşük titreşimlere yakalanmış olanlar onlar mı? (Evet) İp merdivenden yukarı doğru ilerleyebildiğinizde, sonunda karmadan çıkmanız için herhangi bir şeyin olması gerekiyor mu?

T: Ölüm gibi ama ölüm yok. Bazıları da onu takip ediyor. İpi buluyorlar, duvara falan çarpıyorlar ve tekrar yere düşüyorlar. Dedem diyor ki, "Sen şu tepeden bakmaya devam et. O zaman beni görebilirsin."

D: Acaba bir şeyler mi yapmanız gerekiyordu yoksa sonunda o kısmı geçtiğinizde bir şeyler mi olması gerekiyordu diye merak ettim.

T: Ah, evet, mücadele. Sadece affetmen gerekiyor. Durmalısın... sadece dur. Artık öfke yok. Artık yok... öfke yok.

D: Yani sonunda neler olduğunu anladın mı?

T: Evet. Burada, Dünya'da ne olduğu o kadar önemsiz ki. Dedem bu tablette, bu masada yazanın bu olduğunu söylüyor.

D: Bütün bu yazılar mı? (Evet) Nihayet o noktaya ulaştığınızda, neler olduğunu anlıyorsunuz. Demek istediğin bu mu?

T: Eğer geriye dönüp bakarsam, sanki bir duvarın kenarı gibi, tüm bu hayatları görüyorum. Ve sadece birkaçı yukarı tırmanıyor. Onlar perişan durumdalar. Sinirli. Çok kızgınlar.

D: Yani tabiri caizse mezun olabileceğiniz veya daha da ilerleyebileceğiniz bir zaman mı geliyor? (Evet) Ama eğer bunu yaptıysanız, neden hala Dünya'da yaşamlar deneyimliyorsunuz?

T: Büyükbabam bana "yol gösterici" diyor.

D: O noktaya ulaşmış olsaydın geri dönmene gerek kalmazdı diye düşünüyorum.

T: Takip eden insanlar var.

D: Yani başkalarına yardım edebilmek için geri dönmeye devam etmeyi mi seçtin? (Evet) Bu çok önemli çünkü aksi takdirde ne yapmaları gerektiğini bilmiyorlar.

T: Hayır. Çok sinirliler. Bazen dinlemiyorlar.

Paralel Dünyalar

Kızıyorlar.

Kitaplarımdan birinde, Dünya üzerinde İsa ve diğer üstatlarla aynı şeyi yapan birçok insanın olduğu söylendi. Sadece kendilerini fark ettirmiyorlar.

Kıvrımlı Evren serimi, zihinlerinin simit gibi bükülmesini isteyenler için kitaplar olarak tanımladım . Eğer bu hikaye sizin hikayenizi biraz olsun bükmeyi başaramadıysa ben işimi yapmamışım demektir. Bence bu, ruhun ana parçalarından birinin diğerlerinden nasıl haberdar olabileceğinin mükemmel bir örneği ve aynı zamanda bize onların aynı anda nasıl var olduğuna dair bir fikir veriyor. Bir ara bilinçaltına eşzamanlı zamanı sordum. "Her şeyin aynı anda olması nasıl mümkün olabiliyor? Bebek olarak başladığımızı, büyüüp çocuk olduğumuzu ve sonunda yetişkin olduğumuzu biliyoruz. Bunu doğrusal ilerleme olarak görüyoruz. Her şey nasıl aynı anda olabiliyor?" Cevap verdi: "Çünkü aynı anda olmuyor . Bu bir başlangıç ve bitiş anlamına gelir. Aynı zamanda mevcut . "

Gerçi bunun konuyu daha açık hale getirip getirmediğini bilmiyorum. Belki bu bölümdeki örnekler yardımcı olabilir.

18 Haziran 2007 tarihli Newsweek dergisindeki bir makale , geleneksel psikoterapinin tehlikelerini tartışıyordu. Hastaların hayatlarındaki stresli ve çoğu zaman travmatik olayları tekrar tekrar yaşamalarının yarardan çok zarara yol açtığı tespit ediliyor.

Dissosiyatif kimlik bozukluğu (eskiden çoklu kişilik bozukluğu olarak adlandırılıyordu) ile uğraşırken daha da fazla tehlike bulundu.

Alıntı: "Bazı terapistler, bu parçalanmış ruhlar için en iyi tedavinin hipnoz yoluyla veya alterlerin birbirlerine mesaj bırakmasına yardım ederek 'alternatifler' adı verilen gizli kimlikleri ortaya çıkarmak olduğuna inanırlar. ... 'Alternatiflerle tanışalım!' teknikler aslında telkin edilebilir hastalarda değişiklikler yaratabilir . 'Daha fazla değişiklik ortaya çıktıkça, hastanın tekrar tek bir kimliğe sahip olmasını sağlamak zorlaşıyor.'

Birisi terapide ne kadar uzun süre kalırsa, o kadar çok değişiklik ortaya çıkar. ... 'Önce zarar verme' sözü bu kadar."

Bu yazıyı okuyunca birden bu doktorların farkında olmadan nelerle uğraştıklarını fark ettim. Onlar (çoğumuzun gündelik hayatta yaptığı gibi) tek bir kişilik olduğumuzu varsayıyorlar. Bizim aslında çok daha büyük bir ruhun parçaları, yönleri, kıymıkları olduğumuz ve daha hızlı bir zaman diliminde mümkün olduğu kadar çok şeyi deneyimlemek için birçok parça gönderdiğimiz teorisi hakkında hiçbir fikirleri yok. Bütün bu parçalarımız aynı anda var oluyor ve normalde birbirlerinden haberdar değiller. Bana bunun böyle olması gerektiği söylendi çünkü insan aklı tüm bunları bilmeyi kaldıramaz. Günlük, normal dünyamızda işleyebilmek için mevcut hayata, şu anda işgal ettiğimiz bedene odaklanmalıyız. Bu diğer parçaların var olduğunu bilmek sorun değil, ancak eğer onlar şimdiki hayatımızla etkileşime girmeye başlarsa, bu kafa karışıklığına ve kaosa neden olur. İstisnai durumlarda, kişinin hayatının o kadar travmatik hale gelebildiğini ve bedeni işgal eden ruh üzerindeki baskıyı hafifletmek için başka bir "parçanın" sınırlı bir süreliğine devreye girmeye karar verdiğini keşfettim. Eğer bu yapılmıyorsa, bedene tahsis edilen ruh için travma çok büyük olurdu. Havva'nın Üç Yüzü ve Sybil gibi çoklu kişilikler hakkında okuduğum kitaplarda da durumun böyle olduğuna inanıyorum .

Hayatları o kadar zorlaşır ki, geri çekilmenin bir yolunu ararlar. Belki bu hayata geldiklerinde perde daha inceydi, ya da onları bir arada tutan yapıştırıcı daha zayıftı. Her iki durumda da, bu "değişimlerin" aslında bireyin sızan diğer yönlerinden (veya yaşamlarından) bazıları olduğunu düşünüyorum. Eğer bu doğruysa, bu parçaların kalmasını, etkileşime girmesini, birbirini tanımasını teşvik etmenin tehlikeli ve faydasız olduğunu düşünüyorum. Bu yalnızca olayların doğal düzenini bozabilir ve kafa karışıklığına neden olabilir. Hastaninkinden ayrı olarak kendi hayatlarını yaşamaya devam edebilecekleri normal zaman dilimine dönmeleri teşvik edilmelidir.

Otuz yılı aşkın çalışmalarım sırasında normal hipnoz yöntemlerinde birçok kusur keşfettim. Bunu deneme yanılma yoluyla ve ilk günlerimde hatalar yaparak (çoğu hipnotistin öğrettiği normal yöntemleri kullanarak) keşfetmem gerekiyordu. Yıllar geçtikçe bunları keşfettikçe koruyucu önlemleri tekniğime dahil etmeye karar verdim. Müşterilerimin refahı konusunda son derece dikkatli davranıyorum, bu nedenle geleneksel derslerde öğretilmeyen adımları da dahil ettim. Bu yüzden tekniğim benzersizdir. Yaptığım en önemli şeylerden biri, başka bir yaşamdan bir varlık getirdiğimde, o varlığın kendi zaman dilimine dönmesini sağlamaktır. Bu yapılmadığı takdirde seanstan sonraki birkaç gün boyunca devam eden zihinsel ve fiziksel etkileri keşfettim. Danışanlarımın herhangi bir rahatsızlık yaşamasını asla istemem, bu yüzden bunları fark ettiğimde varlığı kendi zaman dilimine döndürmeyi tekniğimin bir parçası haline getirdim. Danışana uyanmadan önce, seans sırasında meydana gelen hiçbir şeyin onları zihinsel veya fiziksel olarak etkilemeyeceğini her zaman söylerdim. Kapıları kapatıp herkesi ait oldukları yere geri koyuyorum. Bu, şefkatli bir geçmiş yaşam terapistinin atması gereken çok önemli bir adımdır. Bu yüzden psikoterapistlerin tehlikeli bir hata yaptıklarına inanıyorum çünkü ruhumuzun çok yönlülüğünü bilmiyorlar. Bunların ayrı tutulması gerektiğini bilmiyorlar. Bu onların hatası değil. Onlara bunu tanımaları öğretilmiyor. Tıpkı doktorlara genellikle zihnin bedeni iyileştirebileceği öğretilmediği gibi. Hepimiz öğreniyoruz ve daha şaşırtıcı bilgiler gelmeye dev

YİRMİ İKİNCİ BÖLÜM

BOŞLUK

Jenny, ben 2005 yılında Ashtabula, Ohio'dayken konferanslar ve atölye çalışmaları verirken bu oturumu gerçekleştirmek için Kanada'dan geldi. Bunun Arkansas'taki ofisime gelmekten daha yakın olacağını düşündü ve derslere de katılabildi.

Jenny buluttan çıktığında kafası karışmıştı çünkü bir hiçlik hissi vardı. "Hiçbir şey yok. Siyah var ve kara göremiyorum. Uzayda olduğumu hissediyorum. Hiçbir yüzeyde değilim. Sanırım boşluktayım. Herhangi bir yıldız bile göremiyorum. Sanırım neyin önemli olduğuna değinsem iyi olur: Bulutun üzerindeyken, bana bir tür şeref kıtası gibi bir uzay aracının eşlik ettiğini hissettim. Ama şimdi uzaydayım ve hiçbir şey göremiyorum."

D: Muhtemelen nereye gitmen gerektiğini bulmana yardım etmek için seninle geliyorlardı. Ama orada kendini rahat hissediyor musun?

J: Evet, herhangi bir rahatsızlık hissetmiyorum. Ama hiç yıldız göremiyorum. Kaybolduğumu hissetmiyorum ama nerede olduğumdan ya da ne gördüğümde emin değilim. – Onlardan yardım istedim.

D: Sorun değil. Buraya kadar sana eşlik ettiler. Seni bu yere hiçlikten getirdiler. Gelin sizi gitmeniz gereken yere, görmeniz gereken yere, en uygun yere götürelim. Seni götürüyorlar ve hiçliğin içinde ilerlediğini hissedebiliyorsun.

Jenny hareket ettikçe karanlıkta bir görüntüye yaklaştığını fark etti. "Bu bir kapı değil ama bir sembol gibi. Çapraz bir X sembolünden geçiyorum. X'in ortasından geçiyorum."

Diğerleri büyük bir X'i bir ağ geçidi veya portal olarak görmüş ve

Boşluk

içinden geçmeye yönlendirildi.

“Orada olduklarını biliyorum ve ben de kendi formumla onlarla birlikte gidiyorum. Ben hiçbir şeyin içinde değilim. Ben tek başıma gidiyorum. Ben geçiyorum. Güvenli. Artık daha çok bir koşuşturmacanın yaşandığını hissediyorum. Önceleri sanki hareketsizdim ve geçiyordum, ama şimdi daha çok acelem var. Daha hızlı bir şekilde. Ve bedenim benim bedenim değil. Daha çok parçalanıyormuş gibi. Sizin de yapacağınız gibi, bu kavşaktan geçen ışık kıvılcımlarına giriyor. Yani artık bir bedenim yok. Ben bunu yaşadıkça dağıldı.

D: Eğer bir beden değilseniz, ne olduğunuzu hissediyorsunuz?

J: Sanırım sınırlı zihnimde ben enerjyim. Görünüşü böyle: kıvılcımlar, parçacıklar. Açıklaması zor. Parçacıklara uzaktan baktığınızda bir biçim vardır ama "Bu bir kafa, bu bir bacak" diyemezsiniz. Uzaktan bakıldığında bir şekil gibi görünebilir ama bu bizim vücut olarak bildiğimiz bir şekil değil.

D: Peki ama bu parıltılardan oluşan bir tür form mu?

J: Evet, parlıyor. Ve girip çıkabilirler. Karanlığın içindeyken her şeyin bir parçası olabilirim. Daha sonra onu bir form haline getirmek için tekrar bir araya getirebilirim. Eğer bir amacım ya da yapmam gereken bir görev varsa onu daha biçimli bir hale getiririm. Olmazsa yeniden her şeyin bir parçası olurum. Tekrar girip çıkıyorum.

D: Yani bir şeye konsantre olursanız onu tekrar bir araya getirebiliyor musunuz?

Evet. Eğer çağırabilseydik, daha bir biçime dönüşeceklerdi. bir formdur.

D: Neredesin ya da bu haliyle nereye gidiyorsun?

J: Her şey bu. Nerede olduğum her şeydir. Çok tanıdık. Bir başlangıcı ve sonu var diye tanımlayabileceğim bir şey değil. Bunların hiçbiri yok. Sadece geniş. Ve bu sonsuza dek zihnimin gözündeki devam ediyor. Ben de bunun bir parçasıyım. Ama bazı yüzeylerde hayır yok . Bu bir yapı değil. Sanki sonu yokmuş gibi devam ediyor, devam ediyor. Yine de bunda bir yerim olduğunu biliyorum. Bu form, birçok form haline gelir.

D: Ne demek istiyorsun?

J: Diyelim ki aynı şeyi yapan birçok form var. Her ne ise, alanın bir parçası haline gelebilirler ve daha sonra bir

daha küçük form. Yine de hepimiz bir arada olduğumuzda, bulunduğumuz yer evimiz oluyor. Sanki kendi halimizde evimizmişiz gibi. Ve hepimiz bir araya geldiğimizde daha büyük bir ev oluşur. Tanıdık ve rahat olduğumuz daha büyük bir yer. Oraya ait olduğumuzu biliyoruz.

D: Yanında başkaları var mı?

J: Evet, çok ama çok daha fazlası var. Diyelim ki farklı enerji kıvılcımlarına, varlıklara, her ne ise, dair bütün bir görüş var. Ve buraya girdiğimde Bütünün parçası olarak nereye ait olduğumu biliyorum ama sonra Bütün oluyoruz. Eğer taşınırsam, orada benim için özel olarak ayrılmış bir alan var. Diğerleri o alana girip onu doldurmayacaklar, sanki boş bir yermiş gibi. Sanki bir uzay gemisiymişim ve bir ana gemiye gidiyormuşum gibi, ve işte - ne ifade ettiğini bilmiyorum - aman tanrım. Diyelim ki o gemi için yanaşma alanı gibi bir alan var, yoksa nereye gidip ineceğinizi bilirsiniz. O geminin yeri olurdu. Böyle bir şey ama ben bir ışık kıvılcımıyım ve bunlar da başka ışık kıvılcımları. Onlar benim nereye ait olduğumu biliyorlar, ben de onların nereye ait olduğunu biliyorum. Bu daha büyük alanın içinde her birinin kendine ait bir alanı var. Bizim bir bütün olarak birleştiğimiz gibi onlar da birleşiyorlar. Ama bu birleşmede yerimin nerede olduğunu bildiğimi açıklamak çok zor.

Sanırım hâlâ kendi kimliğini, kendi kişiliğini koruduğunu göstermeye çalışıyordu.

J: Diyelim ki bu resmin tamamını uzayın enginliği olarak görüyorum ve hepsi kıvılcım olarak oradalar. Tek düşünceyiz, tek enerjyiz ama ayrıldığımızda birçok enerji olabiliriz. Herkesin bir amacı olduğu gibi. Sanki küresel bir amaç var ve bireysel bir amaç var.

D: Yani bireyselliğinizi kaybedeceğiniz noktaya kadar birleşmezsiniz.

J: Bazı durumlarda gerekli olduğunda evet, bunun bir parçası olabilirim ve onu kaybettim. Ve yine de o özel bilinci bireyselleştirme yeteneğine sahibiz, böylece ben de bir birey olabilirim. Ve yine de oraya geri döndüğünüz dinlenme zamanları vardır ve bu sevgi dolu bir şeydir. Bu güzel. Güvenlidir, sakindir, dinlenme gibidir

Boşluk

zaman. Ama ihtiyaç duyulduğunda oradan çıkıp bireysel olabiliyorum.

D: Herhangi bir özelliği veya fiziksel özelliği var mı?

J: Hayır, hayır, öyle değil. Bence her şey olabiliriz. Ama şu anda bulunduğum bu yerin karanlık bir boşluk olduğunu görüyorum. Karanlıktan korkmuyorum, sadece karanlık. Ve tek ışık bizim ışığımızdır. Bu, siyah gökyüzünün her yerinde yıldızların olması gibidir ve bu yıldızlar bireylerdir. Dinlendikleri zaman birey olduklarını biliyorlar ama bir oluyorlar ve başka hiçbir şey yok. Sevgi dolu bir kitle var sanırım ama yine de tek tek yıldızları veya kıvılcımları görebiliyorsunuz. Rahat bir duygu. Bu sevgi dolu bir duygu. Evde gibi hissettiriyor. Güvenli. Ve yine burası bir dinlenme yeri gibi.

D: Oraya geri dönüp dinlenmen gereken zamanlar olduğunu söylemiştin. Bunun olmasına ne sebep olur?

J: Görünüşe göre yapacak işlerim var. Ve çok uzun yıllar boyunca uzakta olabilirim ama bizim için öyle değil. Orası sanki bir parmak şıklatması gibidir. Nereye gittiğimize bağlı. Zaman sınırlaması olan diğer yerlere göre çok kısa. Uzun bir süre uzakta olabilirim ama oraya vardığımda orada olmadığımı fark ediyorum. Sanki o kadar uzun süre ayrı kalmamışım gibi geliyor.

D: Başka yerlere gittiğinde sana kimse bilgi veriyor mu?

Talimatlar mı yoksa nereye gideceğinizi biliyor musunuz?

J: Tanımlamayı bildiğim terimlerle, buranın bir teması var. Sanki hepimiz merkezi bir zihin haline geliyoruz ama yine de bireysel zihinleriz. Bunu nasıl tarif edeceğimi bilmiyorum. Ama bir olduğumuzda, bilginizin dışında bir yön vardır ve kim olduğumuzun salt varlığı vardır. Bir emir gibi bir araya geldiğini biliyoruz ama öyle değil. Bir bütün olarak ne yapmamız gerektiğini biliyoruz ama yine de bu düşünceye sahip bireyleriz. Biz katkıda bulunuyoruz. Sanki robot gibi değiliz. Her kıvılcımın başlı başına bir dünya olduğunu söyleyebilirim. Ama yine de bir araya geldiğimizde, bireyden daha büyük, devasa bir dünya haline geliyor. Yani bir araya geldiğimizde ulaşılması gereken belli bir amaç olduğunu biliyoruz. Burası güvenli bir liman, gerçekten çok güvenli bir liman. Bazen o güvenli sığınaktan çıkmak zorundayız

pek hoş olmayan, pek hoş ya da pek güvenli olmayan yerler. Ama bu güce karşı öyle bir sevgimiz var ki, gitmemiz gerektiğini biliyoruz. Ve biz bu güvensiz yerlere gitmeye hazırız çünkü ne yapılması gerekiyorsa sorulmasını sorgulamıyoruz. Sadece güvenmeliyiz.

D: Orası bu kadar güzelse neden ayrılıp bir yere gidersiniz?
başka?

J: Çünkü içimizde, o güzel yaratılış düşüncesini hayata geçirmesi gereken, yardımcı olması gereken doğuştan gelen bir şey var. Ve bu nedenle, sorunlara yol açsa da bunu isteyerek sevgiyle yapıyoruz çünkü bu başka yerlerdeyken kim olduğumuzu unutuyoruz. Unutmamız önemlidir, çünkü başka bir varoluşa herhangi bir ders veya ışık getirirken - eğer kim olduğumuzu bilseydik, bazı şeyleri yapabileceğimizi bilseydik veya bunun sadece geçici bir kalış olduğunu bilseydik - orada olmamızın bir amacı vardı. Görevi yapıp geri dönmek, olan bitene dair bir önyargı verecektir. Çünkü bu yerlerdeyken yaydığımız belli ışık kodları var. Yani bu, getirdiğimiz şeyi kirletir, önyargıya neden olur. Örnek olarak bir okulda öğretmensiniz. Öğrencilere vereceğiniz bir dizi konu veya konu veya bir parça bilginiz var.

Belki de ikisi arasında bir etkileşim vardır ve sonra ortadan kaybolur. Ama orada olup biteni yaşamak zorundayız. Onların yaşadığı süreçleri biz de yaşamak zorundayız. Bu varlıklar, varlıklar, her neyse. Bunu yaşamak zorundayız çünkü biz de onlarla aynı durumda olmalıyız. Ve onların yaşadığı problemler, durumlar veya zorluklar ne olursa olsun ilerlerken, aynı zamanda geri döndüğümüz Bütünü de zenginleştiriyoruz ve onu bu bilgilerle genişletiyoruz. Ancak etkileşim halindeyken ve bu süreçten geçerken, en zor durumlarda veya egzersizleri öğrenirken bile kodlar yayıyoruz. Biz yayıyoruz. Orada bizden bir şeyler bırakıyoruz. Ve aynı problemler üzerinde çalışarak, onlara iyileşmeye, daha yüksek evrime veya geçmeleri gerekenlere giden bir kapı veya yol gösteriyoruz.

D: Kod yaydığını mı söyledin?

J: Evet o dönemde bilinçsizce yapılan bir şey bu.

Boşluk

çünkü yine hafızamızı kaybettik. Ve bu bize gelen bir şeydir ve toprağa gider. Nerede olursak olalım veya iletişim halinde olduğumuz varlıklar aracılığıyla oraya gider. Ve bu bilinçsiz bir etkileşimdir. Ama biz onlara - buna "kodlardaki yapı" diyebilirsiniz - ilerleyebilmeleri için ona erişmek için kullanabilecekleri bir şey veriyoruz. Böylece öğrenebilirler ama yine en önemlisi, biz hatırlamıyoruz. Aksi takdirde, "Ah, bundan sonra ne olacağını biliyorum" şeklinde bir tutuma sahip olabiliriz ve bu da egzersizi bozar. Dolayısıyla bunu diğer varlıklarla veya her kim olursa olsun kendimiz yaşamalıyız, bu yüzden önyargılı değiliz. Ama sonra geri dönüyoruz, yıllar, yıllar ve çağlar sürse de her zaman geri dönüyoruz. Geriye dönüyoruz ve bu bilgi de zenginleşiyor, eğer ona "tek zihin" diyebilirsek, bu aslında bir zihin değil. Geldiğim alanı zenginleştiriyor ve bilgiyle birlikte genişlemeye devam ediyor. Ve her bir kıvılcım farklı bir yere gidecek ve tabii ki geri döndüklerinde bu, ister hareketlerde ister farklı şekillerde olsun, bu bilgiyi, bu bilgiyi ve bu anlayışı zenginleştirir.

D: Fiziksel olarak ne deneyimliyorsunuz?

J: Evet evet çünkü bazen fiziksel oluyor. Fiziksel bir yere gittik ve onlar hangi zaman çizelgesinde olursa olsun, biz de o zaman çizelgesindeyiz. Böylece günün her durumunu, tabiri caizse, nerede bulursak orada yaşarız. Yani geri döndüğümüzde, o hâlâ içimizdedir ve bu bilgi, tabiri caizse, daha da büyüyen alanı genişletir. Ve yine, üstten veya alttan görünüm veya yan görünüm veya herhangi bir şey gibi sınırlamaları yok gibi görünüyor. Çok geniştir. Bunun bir sonunu göremiyorum.

D: Bilgiyle birlikte büyür.

J: Aynı zamanda, evet, Yaratıcının kendisine ilişkin bilgisinin güçleri de genişliyor. Bütün bu şeylerde her yerde hazır ve nazır olduğunu biliyor. Ama aynı zamanda ona referans vermesi de gerekiyor; kendini bilmesi gerekir. Açıklaması çok zor çünkü kendini biliyor. Ama bu kıvılcımlar bireysel olarak onun ne olduğunu şu ya da bu şekilde deneyimleyerek, aynı zamanda kendi varlığına da gönderme yapıyor. Bütün bunların harika, güçlü olduğunu biliyor ama sanırım bu diğer kıvılcımlara doğru bir adım. Dışarı çıktıklarında, onlar

onun görkemli doğasının veya yeteneklerinin şu veya bu biçimini deneyimlemek. Çünkü biz Yaradan'ın, Tanrı'nın ya da bu güce her ne ad vermek isterseniz onun bir parçasıyız.

D: Tarif ettiğin şey bu mu?

J: Evet, hepimiz bir arada olduğumuzda o biziz. Birlikte olsak da olmasak da, biz bunun bir parçasıyız. Ve biz olmadığımızda, bu yerlere inen bireyler olduğumuzda, bu yetenekleri ve onun bilgisini bu birliğin dışına çıkarmışız. Gidip ne yapılması gerekiyorsa onu yapıyoruz. Ve geri döndüğümüzde yine o Bütünün parçası oluyoruz. Ve bir kısmının ne zaman olduğunu biliyor dışarı.

D: Yani her küçük kıvılcımı biliyor ve takip ediyor mu?

J: Evet, çünkü biz bunun bir parçasıyız. Veya bu tek bir evren olsaydı ve biz bireysel dünyalar olsaydık. Görüyorsunuz, dışarı çıktığımızda bireysel evrenleriz. Tüm bu bilgilere sahibiz ve geri döndüğümüzde daha büyük bir bilginin parçası olacağız. Açıklaması zor.

D: Ama ayrılıp dışarı çıktığınızda bireysel bir ruh musunuz? o zaman? Ruh veya ruh dediğimiz şey nedir?

J: Sen bundan daha fazlasısın. Bu gördüğüm şeyde sen bir ruhtan daha fazlasısın. Belki bir ruh aşağı gibidir – “aşağı, yukarı” demeye çalışmıyorum. Bu dünyanın farklı bir uzantısı. Neredeyse bir yıldız gibiyiz, güneşin bir yıldız olması gibi. Yani her şey bir arada. Ruhsaldır, fizikseldir, boyutsuzdur ve boyutsaldır. Her şey bir arada toplanmış. Ve aşağıya indikçe farklı görevler devreye giriyor. Fiziksel mekanlardan oluşan sistemler olan bir şeyin yaratılmasına dahil olabilirsiniz. Ama o zaman gerçekten çok daha aşağıya inebilirsiniz ve ruh olarak bireysel bir kıvılcım olursunuz. Bir de iş için belli yerlere gidiyorsunuz. Aynı zamanda başkalarına yardım ederken, orada öğrendiğiniz bilgileri biriktirerek de öğreniyorsunuz.

Yani onu sistemlere, dünyaya geri götürüyorsunuz. Ve sonra tekrar yükleme iskelesi gibi olan bu yere geri dönüyorsunuz. Sanki Bütünün bir parçasısın.

D: Sonra tüm bilgileri kaldırıyor.

J: Evet, sonra geri döndüğünüzde, o bireysel dünyada kıvılcım oluşturan bilgiler - her ne ise - otomatik olarak orada bulunan diğer her şeye dönüşür. Hiç çaba yok ve sen

Boşluk

o alana gidin, bir nevi tanımlanmış. Bir mekanı böyle bir konseptle yeniden tanımlamanız çok komik ama mekanınızın nerede olduğunu biliyorsunuz. Ve bir kez oraya vardığınızda, bilirsiniz, o özel iskeleyle giden gemi gibi. Ve diyelim ki patronunuza veya komutanınıza bilgi yaydığınız ve indirdiğiniz bir dönem var. Ve bu, siz o alanda olduğunuzda otomatik olarak verilir.

D: Ama daha önce bazen fiziksel bir yere gittiğinizi, bazen de gitmediğinizi söylemişsiniz. Gideceğiniz başka yerler nereleri?

J: Sadece enerji olan başka yerler de var. Herhangi bir form söz konusu değil. Yüksek öğrenime sahip varlıklar vardır ve ister bir gezegen ister bir dünya olsun, onların fiziksel alana ihtiyaçları yoktur. Bazıları sadece renktir. Bazıları sadece ses. Ancak bunların hepsinde yaşayan bir bilinç vardır.

D: Ama hepsinin böyle bir yerde yaşayan bireysel enerjileri var. O?

Evet. Bireysel olabilirler. Bazıları bir bütün olarak sahip olduğumuz şeye benziyor. Grup haline gelirler. Yani onlar kendi gruplarının bir parçası ama bu bir birey gibi değil çünkü mutlaka bireysel özelliklere sahip değiller. Onlar sadece o yerin biçimi olmayan bir parçası.

D: Böyle bir yerde ne öğrenirdin?

J: Her zaman farklı durumlarda yapılması gereken, bilincin çalışma şekli, büyümesi veya genişlemesi ya da büyüüp genişlememesi açısından başkalarına fayda sağlayacak bir şeyler vardır. Belki yüksek öğrenim görüyorlar ama hâlâ şu ya da bu şekilde sınırlılar çünkü ihtiyaç duydukları her şeye sahip değiller. Bu anlaşılır mı bilmiyorum. Yani her yerde, her yerde yardıma ihtiyaç duyulan zor durumlar var. Sadece farklı türde bir yardım ya da ihtiyaç. Bazen bilgilerini genişletmek içindir. Duygular hakkında daha fazla bilgi edinmek için mi bilmiyorum. Sırf balmumu topu hakkında daha iyi bir fikir edinmek için ama her şey birbirine uyuyor. Sadece bir amaç için ayrılmış.

D: Ama insan hayatı, fiziksel hayat kadar karmaşık gelmiyor kulağa.

J: Hayır, çünkü burada halletmen gereken daha çok şey var. Bu yüzden bu

türlü. Bu, diğer varlıkların kendi dünyalarında karşılaştıkları sorunların boyutunun daha az olduğu anlamına gelmez. Belki fiziksel durumlardan dolayı dünyaları yok ediliyor.

Hava koşulları değil, fiziksel durumlar ama yaşayacak başka bir yer bulmaları veya sorunlarını çevrelerinde çözmeleri gerekebilir. Ama burada daha fazla sorunuz var; bütün bir balmumu topuna sahipsin. Bu yüzden burada olmak daha zor. Ve bazılarımız o güzel, harika yerden aşağı iner ve kendimizi kaybederiz. Neler olduğunu anlayıp oraya geri dönmemiz biraz zaman alıyor.

D: Ne demek kendini kaybediyorsun?

J: Kim olduğuna dair hiçbir hatıran olmadığından, üzerinde çalıştığın şeye takılıp kalıyorsun. Başka birine yardım etmek veya bu alana yardım etmek için buradasınız. Ama sen sorunun değil, fazlasıyla onun bir parçası oluyorsun. Ona bağlanırsınız ya da onların hissettikleri ve yaptıkları şeylere takılıp kalırsınız ve nereden geldiğinizi unutursunuz. Siz huzurun, merakın ve yeteneklerin olduğu daha yüksek bir yerden geliyorsunuz. Burada sınırlısın ve unutuyorsun. Ama bir şekilde içimizde, sözde "kaybolduğumuz" anlarda bile bizi çabalamaya iten bir şey var. İçinizde size bunu söyleyecek bir şeyin olduğunu söylersiniz. Yavaş yavaş ondan çıkmaya başlarsınız ve size daha fazla bilgi verilir. Ve yine bu size yardımcı olan bir süreçtir çünkü siz Yaradan'ın idrak ettiğini fark edersiniz. Bazen bireyler – birey olduklarında – tüm bunların olabileceğinin farkına varmazlar. Harika bir durumdan çıktığınızda, nelerle karşılaşabileceğiniz hakkında hiçbir fikriniz yok çünkü başka hiçbir şey bilmiyorsunuz. Bu, zengin adamın çok parası, yiyeceği ve rahat bir evi olması gibidir. Bazen kendini hiçbir şeyi olmayan birinin yerine koyamaz. Ve bunu tam olarak anlamak için bunu deneyimlemeniz gerekir. Kim olduğunu anlamak için. Oradaki olasılıkları anlamak için. Bu Bütünü Tanrı'nın veya Yaratıcının kim olduğu, bu gücün ne olduğu veya genişleme yapan çeşitliliğin zenginliği. Bu, hissetme ve gerçekte ne olduğunuzu anlama zenginliğidir. Gerçekte kim olduğunuzu veya gerçekte kimin parçası olduğunuzu. Bu yüzden hatırlamıyorsun.

D: Tamamen kaybolup, ne olduğunu bilememe tehlikesi yok mu?

Boşluk

nasıl geri dönülür?

Evet. Ve sanırım bu durumda bana olan da bu. Ama yine de bir anlayış var, bir umut var, bir kıvılcım var.

İçimizde bize hayır, devam etmeniz gerektiğini söyleyen bir şey var.

Çabalamalısın. Tünelin sonunda ışıklar var tabiri caizse ve yolunuzu yine bulacaksınız. Ancak yine de, bunu yaparak, iletişim kurduğunuz kişinin gücünü kazanmasına ve geri dönüş yolunu kazanmasına yardımcı olursunuz. Ama oraya geri döndüğünüzde, "Aman Tanrım! Yapmam gereken şeyi yapmam çok uzun sürdü. Her şeyi anladığınızı sanıyorsunuz ama bir kez bu durumların ya da bu yerlerin içine girdiğinizde, bazı şeyler o kadar karanlık oluyor ki kendinizi kolayca kaybedebiliyorsunuz. Ama yine de, o bireyde veya kıvılcımda sizi geriye taşıyacak doğuştan gelen bir şey var.

D: Merak ediyorum, bu yolculuklara çıktığınızda size nereye gitmeniz gerektiğini söyleyen biri ya da bir şey var mı?

J: Yine bunun ne olduğunu açıklamak zor. Biliyorsunuz çünkü bu size bir düşünceyle geliyor, tıpkı bu varlığın bildiği şeyi oluşturan bireysel kıvılcımlar gibi. Açıklaması çok zor.

Sanki bir biliş gibi. Nereye gitmeniz gerektiğini biliyorsunuz.

D: Belki kayıt tutan birisi ya da bir şey vardır diye düşündüm ve bundan sonra gitmeniz gereken yerin burası olduğunu söyledim.

J: Hayır. Her şey biliniyor. Orada kimin olduğunu ve ne yaptığını bilen biri var. Ama bu öyle bir kayıt tutmaya benzemiyor. Her şey zihinsel. Bu doğuştan gelen bir şey. Geçmişte ne olduysa, insanlar orada yaşayan canlılara yardım ederken kaybolduğunda, başkaları gelip onlara yardım etmeye çalışacak.

Yani bazı durumlarda, nerede yoldan saptığınıza bağlı olarak - çünkü çoğu kişi kim olduğunu unuttu - her zaman bir zamanlama vardır ve yardım vardır. Zamanı gelince bu insanlar tarafından öğrenilecek. Bu, "Tamam, kim olduğunuzu anlamamanın zamanı geldi ve burada belli bir şey yapıp geri dönmeniz gerekiyordu."

D: Peki gelip yardım edenler başka kıvılcımlar mı?

J: Evet, evet öyleler.

D: Başının belada olduğunu biliyorlar, o yüzden gelip yardım etmeye çalışacaklar. (Evet, evet.) Çalışmalarımızda, fiziksel bedeni terk ettikten sonra gittiğimiz ruh tarafı hakkında çok şey buldum. Bu bir mi?

farklı yer?

J: Evet, orası farklı bir yer. Buradan gördüğüm kadarıyla, ruh dünyasının belirli şeylerle ilişkili olduğunu anlıyorum... diyelim ki, Dünya'da pek çok katman var – katmanlar değil. – Ama Dünya gezegenine baktığımızda onun bir ruh dünyası var, bir boyutu var. Her gezegenin kendine ait boyutları vardır ve burası onunla ilişkili bir yerdir. Benim geldiğim yerde böyle bir ruh dünyası yok.

D: Yani fiziksel varlıklar fiziksel bedenden ayrıldıklarında kendi bireysel ruh dünyalarına mı gidiyorlar?

J: Evet, onlar da gelişiyor. Ve onlar ileri geri geldikçe, o gezegenle ilişkili olan bir sonraki seviyeye evrimleşecekler. Sonunda, başka dünyalara gidip orada başka durumları deneyimleyinceye kadar kendi başlarına çalışacaklar. Ama ben bunu Dünyanın daha yüksek kısımlarına veya bununla ilişkili boyutlara veya o belirli yerin etrafındaki enerji kürelerine doğru bir ilerleme olarak görüyorum. Sonra öğrendikleri şeyde ilerledikçe bazen atlayan varlıklar olur. Başka bir yüksek öğrenim alanına gitmek için farklı boyutlardan veya katmanlardan geçmek zorunda kalmayacaklar. Çünkü o seviyede deneyimlediklerinin – “seviyeler” daha doğru bir ifadeyle – hepsini tek bir deneyimde yaşadılar, dolayısıyla farklı bölümlere gidebilirler. Bunu görme şeklim çok tuhaf. Onu ayrı görüyorum ama yine de her şeyin bir parçası. Sanki bulunduğum yer orası gibi . Diğer sistemler farklı bir durumda ama bunun her şeyin bir parçası olduğunu biliyorum. Sanki hepimiz her şeyin bir parçasıyız. Daha ince bir seviye gibi görünüyor. Ve bazılarımız, Dünya'da ya da başka herhangi bir yerde durumlarla karşılaşmış olsak da, her zaman bu noktadan geldik.

D: Yani her şey o noktadan başlıyor, başlıyor. – Ruh dünyası hakkında duyduklarımın da doğru olduğundan emin olmak istedim. O zaman ayrı ayrı var olurlar.

J: Evet, sanırım aynı şeyin farklı seviyeleri. Ancak bazı yerlerde, sizin ruh dünyası diyebileceğiniz şekilde mevcut değiller.

D: Dünya'da buraya geldiğimizde karıştığımız onca şeyden dolayı karma biriktirdiğimizi söylüyoruz. Sıkışıyoruz çünkü ödeme yapmak için tekrar tekrar gelmemiz gerekiyor

Boşluk

karmayı geri al. Bu doğru mu?

J: Evet öyle ve bu da içine düştüğümüz başka bir konu.

Yardıma gelen kurumlar ise duruma el koydu. Bu şekilde yapılmış. Bu, "Tamam, kim olduğumu biliyorum. Bir şeyler yapmak için buradayım." Biz buna kapılırız ve sonra kendimiz - bir tutsak değil - ama yarattığımız şeyi çözene kadar bu enerjinin içinde tutuluruz. Belirli bir yere, duruma, varlığa yardım etmek için aşağıya iniyoruz ama sonra batağa kapılıyor. Bu nedenle, bu da çözülene kadar, deyim yerindeyse, bir nevi çıkmazdayız; çıkış yolumuzu bulana kadar. Ama bu bir bakıma olumsuz bir şey değil, çünkü bu öğrenmede bazen bilgi zenginliği burada ortaya çıkar. Çünkü eğer oradan buraya gelseydiniz ve içeri girip çıkarsanız. Sen işini yaptın ama aslında hiçbir şey yaşamadın. Hiçbir şey hissetmedin.

Çok hızlı. Yani sıkışıp kalmanın olumlu bir yanı var.

Her ne hissediyorsanız ve ne yaşıyorsanız, bütünün bilgisini genişleterek onu zenginleştiriyorsunuz. Duyguların genişlemesi, var olan her şeyin genişlemesi. Yani bu mutlaka olumsuz bir şey değil. Bazı açılardan iyi bir şey çünkü hepsi işe yarıyor. Hepsi iç içedir ve amaçlara hizmet eder.

Buraya geldiğinizde amacın ne olduğunu gerçekten bilmiyorsunuz.

D: O halde eve dönmene izin verilmeden önce bunu halletmen gerekiyor gibi görünüyor. (Evet) Ruhsal açıdan sana yardım eden, tavsiyelerde bulunan insanların olduğu söylendi bana.

J: Evet, rehberler falan. Şu anda bilemeyeceğim bazı şeyler olduğunu biliyorum çünkü bu lekelenabilir. Örneğin belirli sorularım varsa ve hepsini biliyorsam (ve hepsini bilmiyorum, çünkü her zaman öğrenmek vardır) bu karmaşıklıklaştırmaz - karmaşıklıklaştırmaz - ama sanki her şeyin düzeleceği uygun bir zaman olacaktı gibi. açığa çıkması. Henüz yaşamayı öğrenmediğim bazı şeyler var. Sabırlı olmalıyım ve gerçekten inanmalıyım. Sanırım bir noktada inancımı kaybettim çünkü burada kaldığımı düşündüm. Ve beni almaya gelmiyorlar.

D: Böyle mi hissettin?

J: Bir noktada sanırım öyle yaptım. Ve bu yüzden bunu öğrenmem gerekiyor

kesinlikle bir ceza değil. Bir süreliğine inancımı sürdürmem gerekiyor.

D: Neden burada bırakıldığın ve unutulduğun hissine kapıldın?
hakkında?

J: Bence bu, nereden geldiğinizi ve deneyimleyebildiğiniz yetenekleri anlamanızla ilgili bir durum. Gerçekte kim olduğunuzu biliyordun. Ve aşağı iniyorsunuz ve diyelim ki, çok düşük bir titreşimde çalıştınız, ya -unuttuğunuz zaman- o duruma kapılabilirsiniz, ya da sanki bir üstünlüğünüz var. İşte bu yüzden bazen anlamak iyi olmuyor. Bu çok karmaşık. Birlikte olduğunuz diğer insanlardan, varlıklardan veya hangi durumda olursanız olun kendinizi üstün hissedebilirsiniz. Ve sonra kim olduğunuzun manevi yanını kaybedersiniz.

Başkasından daha iyi olduğunu düşünüyorsun. Ve bu nedenle, o olumsuzluğun, o yerin veya durumun daha da derinlerine inersiniz. Ama yine de, güzel olan, kutsal olan, kutsal olan, sevgi olan bir parçanız olduğunu biliyorsunuz. O her zaman içinizdedir. Ve sen bir nevi aradasın, gerçekte kim olduğunu biliyorsun ve sonra unutuyorsun. Hayal kırıklığına uğruyorsunuz ve “Neden benim geldiğim yerden biri gelip beni bu durumdan kurtarmıyor?” Ama yine de kendimi bu duruma düşürdüm. Yani bir yargılama yok. Öğrenmem lazım. Çıkış yolumu bulmak için farklı deneyimlerden geçmem gerekiyor. Ve yine de, onlar yanınızda ve sizi her zaman insanlara veya durumlara yönlendirecekler.

Veya o özel durumda sahip olduğunuz kibrin üstesinden gelme zamanı geldiğinde ve hazır olduğunuzda, çünkü yine karmadan bahsediyorsunuz. Sebep ve sonuçtur. Ne yaratırsan yarat, sonuçlarına katlanmak zorundasın. Daha yüksek varlıklar bile bir süreliğine yollarını kaybedebilirler ve onlar da aynı durumdan geçmek zorundadırlar. Sürecin aynı olduğunu biliyorsunuz. Sadece kriterler farklı.

D: Yani onlar bile riske giriyorlar.

J: Evet, yapıyorsun, yapıyorsun. Geldiğiniz yer çok harika ve tüm bunları yapabileceğinizi biliyorsunuz. Ama hangi durumda veya yerde olursanız olun, bunun ne kadar yoğun olduğunun farkında değilsiniz. Böylece zaman içinde yarattığınız şeyde bir nevi aşağıya sürüklenebilirsiniz. Elbette her zaman yaratıyor ve tezahür ettiriyorsunuz.

D: Bu yüzden çok uzun zaman alabileceğini söyledin.

Boşluk

J: Evet, olabilir. Ama sonra geri döndüğünüzde, orada olmak o kadar harika ki, "Ah, sadece birkaç saniyeliğine uzaktaydım" diye düşündünüz.

D: O zaman, tüm kıvılcımların geri döndüğü zamanlar olur.
Kaynak?

Evet. Bir tür dinlenme periyodunun olduğu bir zaman vardır, öyle yaparlar. Hepimiz geri döndük. Ve sonra tekrar dışarı çıkma zamanı geldi.

D: Tüm kıvılcımlar tekrar bir araya geldiğinde yarattıkları yaratımlara ne olacak?

J: Benim bakış açım göre her şeyin geriye çekildiğini düşünüyorum. İster bireysel kıvılcım olalım, ister dünyalar yaratmış olalım, bir noktada her şeyin geri gelmesi gerekir. Hepsinin dinlenme yeri için geri gelmesi gerekiyor. Hepsi gelip tekrar Bütün'ün bir parçası olacak, böylece o yaratımlar geri getirilecek, çünkü onların hepsi aslında tezahürler. Ama burada hepsinin dinlenmek için geri geldiği iki yönlü bir durum var. İşte o zaman her şey dinlenmek için geri gelir.

D: O zaman bu durumda yarattıkları her şey yok oluyor.

J: Evet, benim anladığım kadarıyla. Onu orada tutacak bir güç yok.
Bunların hepsi bir süreliğine dinlenme yerine geri döndü. Ancak zamanın bu büyük genişlemeleri arasında, bireysel olanlar içeri girip çıkabilir, bazı şeyler yapabilir ve dinlenmek için geri gelebilirler.
Bu hepsinin hareketsiz olduğu anlamına gelmez ama hepsinin geri döndüğü zamanlar vardır.

D: Yani tüm kıvılcımlar Bütün'e geri döndüğünde, yarattıkları her şey yok oluyor.

J: Bir çizim gibi. Mesela pek çok şey yarattım. Onlar bana yeniden bütünleşiyorlar, ben de Bütün'e yeniden bütünleşiyorum. Sonra başka bir şey yaratılıyor. Taze bir şey. Her şey, aklınıza gelebilecek her şeyin tek bir bilgi, enerji ve yaratım topu tarafından emilir.

Olay buna geri dönüyor ve sen her şeyin bir parçası olduğunu hissediyorsun. Ayrılık yok.

D: Bu durumda aslında yok olmuyor. Sadece entegredir.

J: Tam olarak geriye entegre edilmiş. Ama bireysel tezahürler olarak yarattığım tüm bu şeylerde aslında hiçbir şey kaybolmadı çünkü o

benim bir parçamdı ve ben de onun bir parçasıyım.

D: Peki bir süre dinlendikten sonra ne olacak?

J: O zaman yeniden başlamanın zamanı geldi. Bu başka bir şey. Bu bir sabit.

Ama görüyorsunuz ki, yaradılışın, tezahürün o döneminde edinilen bilgi kaybolmaz.

Bu, o varlığın bir parçası. Bu bireysel kıvılcımın bir parçası olduğundan asla kaybolmaz. Bu senin bir parçan. Şimdi dışarı çıkın ve biraz daha yaratın. Ve siz yine o öğrenme sürecinden geçersiniz.

Ama yine de yeni bir şey gibi, taze bir şey ama yine de eski bir şey.

D: Ama o yaratılış zamanlarında sadece Dünya'da değil, başka birçok yerde mi yaşıyorsunuz?

J: Evet, birçok yerde.

D: Ve sen de pek çok farklı beden tipinde yaşayabilirsin, yaşayamazsın Sen?

Evet. Nereye gidersen git yine sensin. Ama bunun bir amacı var. Işık getirmek, bilgi getirmek, yaratılışı karışma katmaktır. Yardım alarak nereye gitmeniz gerektiğine siz karar verirsiniz.

Daha sonra bu varlıktan ayrılmasını istedim ve bilinçaltından Jenny'nin sorularını yanıtlamak için ortaya çıkmasını istedim. Her zaman deneğe neden belirli bir yaşam süresinin gösterildiğini bilmek isterim.

J: Çünkü sorularının hiçbirisi (ve bunu içten içe biliyor) önemli değil. Önemli değil. İhtiyaçları ne olursa olsun tatmin edecek, çok daha önemli, daha büyük bir Bütünün parçası olduğunun farkına varmalı. Zirveye çıkması gerektiğini unutmamalı. Şu ya da bu kişiyle ne gibi bağlantıların olduğunu bilmesi önemli değil. Temellere geri dönmek onun için önemli. Dikkatini zirveye odaklamak için. Hayatına ne gelirse gelsin, ona ne gösterilirse gösterilsin, ona merak duygusuyla bakmak. Engelleri ya da zorlukları olsa da, sizin Tanrı dediğiniz şeyin ya da o gücün bir parçası olduğunun farkına varmalıdır. Her şeyin yoluna gireceğine, yaşam amacı ne olursa olsun, amacının kendisine geleceğine inanmak. İnsanlar ona gelecek

Boşluk

çalışacağı yol. Bütün bunların birer tezahür olduğu için büyük resmi görmesi gerekiyor. Ve ona hiçbir cevap vermeyeceğim.

D: (Şaşırdım.) Ama soruları var.

Evet. Ve sanırım ne anlattığını, yani süreci anlayacak. İnsanların hareket etmesine ve ilerlemesine yardımcı olacak bazı bilgiler vardır. Kendi içinde hiçbir yardımla koşmadığı gerçeğiyle yüzleşmek zorunda, orada destek var, ama hafife almak zorunda kalacak.

“Hafifçe” kelimesini kullanıyorum. İnancıyla yola devam etmesi gerekiyor. Parçası olduğu varlığın, parçası olduğu dünyanın aşk olduğuna inanması gerekiyor. Bilgi vardı, bilgi vardı, bilinç vardı. Şu anda anladığının çok ötesinde.

D: Bu çoğumuzun anlayabileceğinin ötesinde.

J; Evet kesinlikle. Ona bilgiyi veriyor olsak bile, gitmeli, xiulian uygulamalıdır.

Ve bu onun geliştirmesi gereken yeteneklerden biri, yani içsel bilgisidir. Şu ya da bu bağlantıyı arzulasa bile, bu görmeden, dokunmadan onu beslemektir çünkü bu onun yapısını güçlü kılacaktır. Bakın, yapıyı unutmuş, kim olduğunu unutmuş. Bazen kim olduğuna dair bir fikir edinir ama gücü vardır ve bu yapı bütündür, güçlüdür. Başkalarına karşı sevgi, şefkat ve anlayışla doludur. Ve hayret budur, heyecan budur, küçük bilgiler olsa bile tüm cevaplara sahip olamamanın getirdiği deneyim budur.

Bilmemek ama yardımın onun için orada olduğunu anlamak harika bir şey. Ve orada kim olursa olsun insanlar var. Nesneleri isimlendirmekten uzaklaşmalı ve sadece kendi içsel rehberliğini hissetmeli ve geliştirmelidir ve oraya ulaşacaktır. Oraya varacak.

D: Bu yüzden mi ona geçmiş yaşamlarını göstermemeyi seçtin?

Evet. Temellere geri dönmesi gerekiyor. Uzay gemilerini ve diğer dünyaları boşverin. Atlantis. O zamanın bir parçasıydı ama geldiği yere geri dönmek zorundaydı. Her şeyi tek bir şey olarak bütünleştiren o tek sevgi dolu yapıya. Ve bu, o varlığa duyulan sevgi ya da onun bir parçası olmaktır. Bu güvenli bir sığınak değil

unutmak. Geri adım atmamak için. Evet yaratılış, hepimiz yaratırız ama bu, yeniden yaratıma kapılmak için değil. Neden yapıldığını, nereden geldiğimizi anlamak, yaptıklarımıza kapılmamak.

D: Artık geçmiş yaşamların önemli olmadığı söylenen daha fazla insanla karşılaşıyorum. Bundan sonra yapacağımız şey bu.

J: Evet, evet, evet, kesinlikle. Hepimiz Tanrınız. Kendisiyle eşit olmamızı istiyor. Kendisine sorular sormamızı, meydan okumamızı istiyor. "Ah, buna boyun eğmem lazım" diye düşünmemek. Bu sorgulamadır. Eşit olmaktır. O bizim bir parçamızdır ve bu nedenle saygıyla eşit şekilde paylaşmamızı ister. Bu, inancı körü körüne görerek ve birisinin size yapmanızı söylediği her şeyi yerine getireceğimiz anlamına gelmiyor. Onun istediği bu değil. Ve bu sorun değil.

D: O halde artık karma üzerinde durmaya gerek yok.

J: Hayır. Gerek yok. Ve eğer en ufak bir ipucumuz varsa, yanımızda daha yüksek varlıklar vardır. Ya da Tanrı yanımızdadır ya da bizimle birlikte yürüyorlardır. Yerine getirmeniz gereken şeyleri yerine getirmeniz için doğru insanları ve fırsatları getirecekler. Başka yaşamlarda her şey olabilirsiniz ama gerçekte olduğunuz şey bu ağın, bu bütünlüğün bir parçasıdır. Vücudun neye benzediği ya da ne tür bir acıya sahip olduğu önemli değil. Pek çok kez ölebiliriz. Önemli değil. Önemli olan ruhtur. Ebedi olan daha yüksek varoluş. Beslemeniz gereken şey budur.

D: İnsanların bilmesini istediğin şey bu.

J: Evet, evet. Temele geri dönmeliyiz. Ama en önemli gerçek şu ki bizler her şeyin bilgisine sahip olan muazzam, sevgi dolu bir şeyin parçasıyız. Ve yarattığımız yaratımlardan uzaklaşın. Günün her saniyesinde tezahür ediyoruz. Ve bir daha "Ben kimdim, ne yaptım?" sorusuna takılıp, "kutsallık" dediğimiz – içimizdeki o yaşam kıvılcımını kaybetmemek ve kapılmamak. Sen de bırakıyorsun.

Deneyimlemeyi seçtiğiniz hayatı deneyimlemiyorsunuz. Her şeyi bilemeyiz. Bu bir mucize gibi. Bir sonraki köşe size muazzam bir şey getirebilir. Ama eğer her şeyi bilseydiniz, onu yeniden keşfetmenin sevincini değil, gerçekte kim olduğumuzu yeniden keşfetmenin sevincini yaşardınız. Bunu yüksek hedefle

Boşluk

Aşk. Bu sevgiyi tanıştığınız herkese gösterin. Şefkat, anlayış size gelecektir.

Başka bir vakadan:

Teresa, Şubat 2005'te yaşadığı bir deneyim sırasında neler olduğunu öğrenmek istedi. Meditasyon yaparken kendini birdenbire, ancak "boşluk" olarak açıklayabileceği karanlık, biçimsiz bir hiçlik yerinde buldu. Korkutucu değildi, aksine ona büyük bir aydınlanma duygusu verdi. Bilinçli duruma döndüğünde bunu mantıksal olarak anlamaya çalıştı ama bu ona hiçbir anlam ifade etmedi. Bilinçaltı açıklıyor:

T: Bu sadece daha rafine seviyelerle veya diğer bilinç seviyeleriyle daha fazla temas halinde olma deneyimiydi.

Bu özel cesedi bırakmadan resimleri bırakıyorum. Onun bu deneyimi yaşamasına izin verdim. Yani bu ona gerçekte hepsinin tek bir bilinç olduğunu göstermekten başka bir şey değil. Ve onun yaşadığı boşluk deneyimi, o bilincin daha temel bir düzeyine bile gidiyor. Her şeyin kendisinden çıktığı hiçliktir. Her şey bundan geliyor. Bu sonsuzdur ve en artırılmamış düzeyinde her şey budur. Ve bu deneyimi yaşadığına göre bunların hiçbirinin gerçek olmadığını anlaması doğal olurdu. Bunu görmek için, evet, bir seviyede gerçektir, ancak boşluğun bu seviyesinden bakıldığında bu sadece yüzeyle yakın, sadece renk tonuna yakın, sadece bir renk tonu. Çok az. Gerçek gerçekliğin bilinç olduğu ve bilincin temeli olduğu, tüm bilincin kaynaklandığı saf boşluk, hiçlik.

D: Bu hiçlik Kaynak'la kıyaslanabilir mi, yoksa ikisi farklı şeyler mi?

T: Kaynak olurdu.

D: Çünkü Kaynağın ışık olarak tanımlandığını duydum.

T: Işığın geldiği karanlıktır. Bu ötesinde

ışık.

D: İnsanlar Kaynağa döndüklerinde veya Kaynağa başladıklarında onun her zaman parlak bir ışık olduğunu söylüyorlar.

T: Benim bakış açımdan size ışığın karanlıktan geldiğini söyleyebilirim.

Yine benim bakış açımdan karanlığı kötülükle veya olumsuz herhangi bir şeyle karıştırmak değil. O sadece ışığı içeren şeydir.

Ve benim bakış açım göre bu Kaynaktır.

Bunun ötesinde bir şeyler olabilir ama ben bulunduğum yerden bunu görüyorum. Hiçlik. Ve hiçlikten ışık doğar. Ve ışıktan bir şeylik dediğimiz farklılaşma gelir.

ALTINCI BÖLÜM

YARATILIS

YİRMİ ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

UYGULAMA YERİ

Wendy bir solucan olarak hayatı yeni terk etmişti (İkinci Bölümde) ve Bundan sonra nereye gideceğini görmek için onu takip etmek istedim.

W: Bundan sonra ne yapacağımı düşünüyorum. Hayali bir masaya yaslanıyorum ve ders çalışıyorum; ne yapmalıyım, ne yapmalıyım? Birçok olasılık.

D: Karar vermenize yardımcı olan biri var mı?

W: Pek çok yaşlı, görünüşte yaşlı, uzun sakallı olanlar var. Düşünüyorlar, beni izliyorlar, sadece neye karar vereceğimi görmek için bekliyorlar. Görünüşe göre fiziksel formdayım, genç ve erkek. Ve bu yaşlı adamlar etrafta durup beni izliyorlar. Bir masanın üzerinde çalışıyorum. Gerçekten gencim. Masanın üzerindeki haritalara benziyor.

D: Yaşlıların işleri ne biliyor musun?

W: Sanki kim olduğumu ve ne yaptığımı düşünüyorlar. Sadece beni inceliyorsun. Bunun komik olduğunu düşünüyorum çünkü bu kadar çok bilgiye sahip olmamam gerektiğini düşünüyorlar çünkü çok gencim.

D: Zamanı ileriye alalım ve ne yapmaya karar verdiğinizi öğrenelim. Bunu düşünmek ve düşünmek için çok zamanınız oldu. Şimdi ne yapacaksın?

W: Bu yaşlı adamları arkamda bırakıyorum. Buranın neyle ilgili olduğunu görmek için uzun bir yolculuğa çıkacağım.

D: Hangi yer?

V: Bilmiyorum. Gerçek gibi görünüyor ama gerçek değil. Ağaçları ve ormanları var. Onu görebilirsin, ama onun içini de görebilirsin. Biçimi var. Bu gerçek. Sadece yoğun değil. Daha sağlam değil.

D: Buranın ne olduğunu biliyor musun?

W: Ortalıkta süzülüyor. Sadece orada. Sanki yaratabiliyormuşsun gibi.

Düşünürsün ve onu yaratabilirsin. Bir adım atıyorsunuz ve atarken hayal ederek yaratıyorsunuz. Bu, havada yürümek gibidir ve siz onu zihninizle yaratana kadar orada hiçbir şey yoktur. Bu çok tuhaf. Aksi halde zihninizle yaratmasaydınız, hiçliğe adım atmış olurdunuz. Hiç mantıklı değil. – Ama ah, çok eğlenceli! Çok eğlenceli!

D: Yani orada istediğin her şeyi yaratabilirsin.

W: Aklını kullanmalısın. Bu neredeyse oynamaya benziyor. Ben gencim. Sanki öğreniyorum. Eğer onu zihnimle yaratmazsam, üzerinde duracağım, içinde olacağım ya da parçası olacağım hiçbir şeyim olmayacak.

D: Şu anda yaptığının bu olduğunu mu sanıyorsun? Nasıl yapılacağını öğrenmek Bunu yap?

W: Evet. Sanki akılda kalmış gibi. Düşünürsün, sonra onu indirirsin ve gerçeğe dönüştürürsün. Bunu nasıl açıklayacağımı bilmiyorum.

Sanki o düşünce formundaymış gibi ve düşünce formu gerçek ama gerçek değil çünkü katı değil. Ama şekil alması için önce onu bir düşünce formunda yaratmanız gerekir. Bu kadar! Şekil almak için! – Sanki önümde yaratıncaya kadar hareket edemiyorum.

Aksi takdirde, onu düşüncenizle yaratana kadar hiçbir şeye takılıp kalmazsınız. Siz ona detayları, detayları, detayları – detayları koyana kadar bir özü yoktur. Buna "tezahür" denir. Belirgin. Yaratıyor. Bu çok heyecan verici. Aksi takdirde, bir şeyi yaratıp tezahür ettirmediğiniz sürece bu bir boşluktur.

D: Bu, nasıl yapılacağını öğrenmen için önemli olan bir şey mi?

W: Evet. İlerleme. İlerleme, aksi takdirde durgunlaşırsınız.

Hiçbir yere gitmeyin. Nasıl yarattığınızı öğrenirsiniz. Bir gerçeklik yaratmayı öğrenirsiniz. Denemek, olmak.

D: Yani bir sonraki adım bu, başka bir yere gitmeden önce bunu nasıl yapacağınızı öğrenmek.

W: Evet. Bu düşünüldü. Ve sonra düşünce şekillenir.

Düşünce – siz düşünüyorsunuz ve sonra öyle oluyor. Ayrıntıları içine koyarsınız ve sonra ortaya çıkar.

D: Birisi bunu yapmayı öğrenmene yardım ediyor mu?

Uygulama Yeri

W: Görünüşe göre bunu yapmak için gideceğiniz yer bu bölge. Ve etrafta başkaları da var. Işık noktaları görüyorum. Bunun neyle ilgili olduğunu bilmiyorum. Elektrik. Puanlar. Ama sanki başkaları da varmış gibi görünüyor. Deney yapmak için gideceğiniz yer burasıdır. Bu, herkesin yaratmayı öğrenmek için gidebileceği bir alandır. Bu bir yaratıcı okul ama ben gencim.

D: Yani öğrenecek çok şeyin var mı?

W: Çok fazla deney yapıyorsunuz ve tam olarak bir öğretmenin varmış gibi görünmüyor. Sahip olduğunuz şey zihninizdir.

D: Yani kimse sana nasıl yapılacağını göstermiyor.

W: Hayır. Deney yapıyorsunuz. Ve eğer doğru sonuçlanmazsa, onu silersiniz veya geri alırsınız. Ve istediğiniz gibi olana kadar yeniden yaratın. Gerçekten şekillenmeden önce onu görebilirsiniz. Onun mükemmel olmayacağını görebilirsin, sonra onun yaratımını iptal edebilirsin. Hiçbir zaman tezahür etmiş, yoğun, yoğun aşamaya ulaşmaz.

D: Yani kalmıyor. Bunu geri almak için zamanınız var.

W: Evet. Zamanın pek bir anlamı yok. Zamanın farkında değilsin.

Siz bir şeyler yaratmaya devam edin. Bu tuhaf. Bu tuhaf!

D: Bir şeyleri nasıl tezahür ettireceğinizi öğrenmek neden önemlidir?

W: Atlamadan önce düşünmeni sağlamak için.

D: Ne demek istiyorsun?

W: Atlayıp sonra düşünmeyin çünkü pek çok şeyi gözden kaçırabilirsiniz. Eğer iyice düşünürseniz, o zaman bu, zıplayıp geri dönüp yeniden yapmak, yinelemek ve yinelemek zorunda kalmaktan daha kolaydır. Yani daha yavaş gidersen. Ve düşün, düşün! Daha net düşünün, detaya detaya detay. Burada aynı şeyi yapan birçok kişi daha var. Aman Tanrım! Bu kişi mor renkle çalışıyor. Sanki ellerini sallıyormuş gibi görünüyor ve bu mor farklı şekillerde hareket ediyor. Tamamen büyüleyici! Enerji hareketi. Bu eğlenceli! Bana bir çeşit asayla 4 Temmuz'u hatırlattı ve sonra onu havada hareket ettirdi.

D: Yani orada sadece hayal gücünle mi sınırlısın?

W: Doğru. Ne düşünüyorsanız onu yaratabilirsiniz. Burası pratik yapılabilecek bir yer ve katı bir şekle dönüşmüyor. Bu bir pratik,

mekan yaratırken, detaylara daha çok dikkat etmeniz gerekiyor. – Mesela bir ağaç yapacaksanız, bir ağaç düşünmüyorsunuz ve tüm parçaları orada. Bir ağacın nasıl büyüdüğünü düşünmelisiniz. Bir ağacın tüm bileşenleri nelerdir? Bu gerçekten çok ama çok ayrıntılı oluyor.

D: Bunda insanların düşündüğünden daha fazlası var.

W: Çok daha fazlası. Aksi takdirde sadece düz bir ağaç, ölü bir ağaç kalırdı.

Canlı görünebilirdi ama öyle olmazdı. Bana kağıttan bebekleri hatırlatıyor. Formu görüyorsunuz, düz ama canlı değil.

D: Canlı bir şeyin sahip olduğu maddeye sahip değil.

(Doğru) Bu kullanabileceğin bir şey mi?

W: Daha detaylı, daha doğru olmayı hatırlamam gerekiyor.

Atlamayı, zıplamayı, bir şeylerin içine atlamayı ve sonra geri adım atıp yeniden yapmak zorunda kalmayı bırakın. Çok hızlı gidiyor. Daha ayrıntılı olun. Daha ayrıntılı. Kapsamlı, kapsamlı, ayrıntılı, detaylı.

D: Burası herkesin gitmek zorunda olduğu bir yer mi?

W: Hayır. Enerjiyle ilgileniyorsanız, bir şeyler yaratmak istiyorsanız gitmek için iyi bir yer. Çalışmak için bol miktarda enerji var gibi görünüyor. Neredeyse herkes gençmiş gibi. Çocukça ve merak sınırsız. Başka gerçekliklerin de olduğunu biliyorum ama sen onların farkında değilsin. Sadece ilgilenmiyorsun. Yaratırken çok eğleniyorsunuz. Bu, çizip doğru değilse silmek gibidir. Ve sonra bunu tekrar yapabilirsiniz. Ve orada başınız belaya girmiyor çünkü burası sağlam bir dünya değil. Çok eglenceli.

Solucanın hayatını yeni terk ettiği için genç olma hissine sahip olup olmadığını merak ediyorum. Bu, tezahür etmenin bir seçenek olmadığı, çok basit ve karmaşık olmayan bir yaşamdı. Belki de deneyim eksikliğinden dolayı, nasıl tezahür ettireceğini öğrenmek için uygulama alanına gitmek zorundaydı, çünkü bir sonraki adımı fiziksel bir insan bedenine girmekse, bu yeteneğe ve yeteneğe ihtiyaç duyulacaktı.

Uygulama Yeri

D: Belki bu disiplini öğrenmek içindir. Öyle olsaydı zor olurdu sağlam bir dünya.

W: İşin korkutucu kısmı bu olurdu.

D: Katı bir dünyada onu yaratırsan o kadar çabuk yok olmaz, değil mi?

W: Hayır ve hatalı biçimlendirilecek. Ve ah, enerji o kadar yoğun ve ağır ki. Yeniden ayarlamak kolay değil. Bu önemli. Yoğun formları ayarlamak zordur.

D: Bu yüzden önce pratik yapmalısın.

W: Pratik yapın, pratik yapın. Evet. Temizleme. Kötü biçimlendirilmiş hizalamaya yardımcı olun yoğun formlar. Bu kulağa tuhaf geliyor.

D: Ne demek istiyorsun?

W: (Görünüşe göre talimatları dinliyor veya okuyor.) "Çizginin dışına çıkan, düzgün çalışmayan yoğun formların yeniden hizalanmasına yardımcı olun. Bu yapılabilir" Hmmm. – İnsanların yoğun formlarda, kambur, kolları aşağı sarkık, bacaklarını sürükleyerek yürüdüğünü görüyorum, sanki yoğun, ağır bir formda olmak çok büyük bir çabaymış gibi.

D: Fiziksel bir bedeni mi kastediyorsun?

W: Fiziksel bir beden, evet. Düzgün hizalanmamış. Bu yoğun formların üzerine yürümek, onları ortasından tutup düz, dik, daha hafif bir varlığa kaldırmak istiyorsunuz. Bu çok çılgınca. Üstlendikleri bu bedenler o kadar yoğun ki yeniden hizalanmaları gerekiyor. Düzgün bir şekilde hizalanmış bir çocuk, bir yavru bile üretemiyorlar. Bu bedenler dengeli bir yavru oluşturmayacak.

D: Nerede bu cesetler?

W: Dünyanın her yerinde yürüyorlar. Yeryüzünde ! Çıplak gözle görünen aslında olan değildir. Onlara baktığınızda gördüğünüz şey insanlardır. Ama aslında iç gözle bu formlar sürüklenmeye eğilimlidir. Enerji yanlış hizalanmıştır. Ağırırlar. Umutları yok.

D: Ama aslında dışarıdan böyle görünmüyorlar.

W: Hayır, yapmıyorlar. Bu gizli.

D: Nasıl uyumdan çıktılar?

W: Zamanla. Geri döndüklerini, geri döndüklerini, geri döndüklerini görüyorum. Başlangıçta bildiklerini kaybetmişlerdir. Buraya Dünya'ya o kadar çok geldiler ki, daha hafif olmayı unuttular.

D: O halde geri dönmeye devam etmenin bir faydası olmaz mı?

W: Bunlar olmadı, çünkü her yaşam üst üste yığıldıkça ağırlaşıyor, ağırlaşıyor ve ağırlaşıyor. Bir kenara atıp formlarını kaldırmak istiyormuş gibi hissediyorsun. Karanlığı, ağır çamuru boşaltmak istiyorsunuz. Çamur görüyorum. Bunu açıklığa kavuşturmak ve onlara yardım etmek istiyorsunuz.

Bu, İsa'nın Onlar İsa ile Yürüdüler kitabında söylediklerine benziyordu . Etrafında toplanan insan kalabalığına baktığında, onları karanlık ve yoğun kömür yığınları olarak gördü. Kendi içlerinde ortaya çıkarılmayı bekleyen parlak elmaslar olduğunun farkında değillerdi.

W: Cevap bulmak için etrafta dolaşıyorlar ve bu konuda ne yapacaklarını bilmiyorlar.

D: Onlara yardım edebilecek kimse var mı?

W: Işıklar var. Dik yürüyen ışıklara benzeyen formlar. Ve onlara doğru yürüyorlar ve yoğun olanlar bu hafif formlara çekiliyor.

D: Bu formlar insan vücudunda da var mı?

W: Evet. Ve her zaman hafif formlar olduklarını da bilmiyorlar. (Şok olmuş bir şekilde nefesi kesildi; çok duygusallaştı.)

D: Bu seni neden rahatsız ediyor?

W: Etrafta onlardan çok var. Sadece kim olduklarını bilmiyorlar. Ne yapmaları gerektiğini bilmiyorlar. Onlar da unuttular. Ve onlar sadece bekliyorlar, belirli bir zamanı bekliyorlar.

D: Onlar da burada sıkışıp kalıyorlar yani neden burada olduklarını anlamadan mı?

W: Evet. Onlar da çıkmaza giriyorlar ama hala o ışık var. Ve çamur gibi olanlar bu ışığa çekilirler.

Uygulama Yeri

Sanki bir temizlik gibi. (Hafifçe ağlar.)

D: Onlara uyanmalarını söyleyecek, haber verecek kimse yok mu?

W: Zamanı geldiğinde.

Bu bana gelen pek çok insanın açıklaması olabilir. Yön aradıklarını söylüyorlar. Bir şey yapmak için Dünya'ya geldiklerini biliyorlar ama bunun ne olduğunu bilmiyorlar. Onları bırakmayacak dırdırcı bir duyguya dönüşür. Seans sırasında bilinçaltı her zaman onlara yardım etmek için burada olduklarını söyler. İyileştirmek, yardım etmek, insanları gelecek olana hazırlamak. Onlara asla oynamak, içmek, seks yapmak, bir sürü para kazanmak, dünyanın düzenlerine kapılmak için burada oldukları söylenmiyor. Onlara her zaman diğer insanlara yardım etmek için burada oldukları söylenir. Ve genellikle bu onların bilinçli zihinleriyle asla düşünemeyecekleri şekillerde olacaktır.

W: Işığlı olan bu insanlar yavaş yavaş farkına varıyorlar....

Sanki bu çamura çarpıyorlar, ona dokunuyorlar ya da onunla temas ediyorlar ve bu şey bu eğilmiş çamurlu, yoğun formlardan erimeye başlıyor. Ama onlara ne yapmaları gerektiğini söyleyebilecek kimse yok.

D: Ne yapman gerektiğini biliyor musun ?

W: Belirli bir zamanı bekliyorum, o yoğun zamanların bir kısmını umarak bana çarpabilir.

D: Onları aramaya gidemez misin?

W: Hayır. Bu bir tür mıknatıs gibi, çekilmek gibi bir şey. Her iki şekilde de çalışır. Siz hareket etmelisiniz ve onlar da hareket ediyorlar. Ve mıknatıs gibi birbirinize çekiliyorsunuz.

D: İkisi de bunun olduğunun farkında değil. (Hayır) Bu olduğunda bir şey hissediyor musun?

W: Evet. Bu ağır, ağır enerjinin boşaldığını hissedebiliyorum.

Bu da bana büyük mutluluk veriyor. Uzun zamandır böyleymiş gibi görünüyorlar.

D: Bunu yaparken fiziksel bedeninize geri mi döndünüz?

W: Evet. Biz ışıkla dik yürürüz. Bu garip ama

Ağır enerjiye sahip olanlar eğilmiş gibi görünüyor. Gerçekte bu değil ama his bu. Algı.

D: Yani fiziksel bedeninize geri döndünüz ama bunları görebiliyor musunuz?
(Evet) Ne tür bir fiziksel bedenin içindesiniz?

W: Uzun, hafif bir vücut.

D: Başkalarına da öyle mi görünüyor?

W: Evet, onlar için neredeyse temizlik gibi. Çekiliyorlar, öyle olmak istiyorlar ama o yöne nasıl gideceklerini bilmiyorlar.

D: Eğer başka biri seni fiziksel formda görseydi, seni uzun, hafif bir beden olarak mı görürdü? (Evet) Üzerinde fiziksel bir kaplama var mı?

W: Evet ama aynı zamanda da şeffaf. Yarı deri ve biz kıyafet giyiyoruz. Ancak vücut biraz yarı saydam veya şeffaf görünüyor. Kimseyi geri çevirmemenin, parlayan, yayılan bir kabullenme enerjisi. Diğerleri ortalıkta dolaşıyor.

D: Enerjiyi tezahür ettirmeyi öğrendikten sonra yaptığınız şey bu mu?
Bunu kullanmak için fiziksel ortama geri mi döndün?

W: Nasıl olduğunu bildiğimi hatırlatıyor. Oradaydım ve nasıl yaratılacağını öğrendim. Orada bulunduğuma dair bir hatıra.

D: Hangilerinin ışık varlıkları olduğunu söyleyebilir misiniz? (Evet)
Peki fiziksel bedendeki diğerleri biliyor mu?

W: Kesinlikle bir fark görebiliyorlar. Karşılaştırma yok.
Nasıl anlatsam? Bu bir biliştir. Bu, ışık varlıklarının yaydığı bir enerjidir. Aslında diğer tüm insanlara benziyorlar ama siz farklı bir algıyla görüyorsunuz. Bu bir biliştir. Enerjiyi hissedebilirsiniz. Çamurlu olanlar yapamaz. Tıpkı bir mıknatıs gibi çekilmişler. Anlamıyorlar. Yardım istiyorlar. Eğilmekten ve yüklenmekten, yüklenmekten, yüklenmekten, yüklenmekten, ağır, ağır, ağır olmaktan yorulmuşlar.

D: Hafif olanlara çekilirlerse, hayatlarında bir şeyler değişir mi?
hayat?

W: Evet. Yukarı baktıklarını ve farklı bir şeylerin olduğunu, bu şekilde yaşamak zorunda olmadıklarını fark ettiklerini görüyorsunuz. Ancak bazıları değişmek istemeyecek. Hepsinin bu kadar olduğunu düşünüyorlar

Uygulama Yeri

orada. Bu konuda ne yapacaklarını bilmiyorlar. Arayan başkaları da var ama onlar aşağıya bakıyorlar, aşağıya bakıyorlar. Onlar sadece Dünya'daki şeyleri görüyorlar. Ve sonra aniden, belki de Dünya'daki şeylerden, maddi şeylerden daha fazlası olduğunu fark ediyorlar. Ve başlarını hafifçe yukarı doğru çeviriyorlar, bu sanki başka bir yere bakıyormuş gibi. Ruh dünyasına bakmak gibi. Başlarını böyle çevirdikleri zaman görüyorlar ki evet farklı bir şeyler var. Dışarıda başkaları da var.

Onlar gibiler ama onlar gibi değiller .

D: Ve bu onları farklı bir yola gönderecek değişikliği yapıyor.

W: Evet. Ve dokun, bunlara dokunmak istiyorsun. Bu çok üzücü! (Duygusal.) Çok uzun zamandır böyleler ve bu Dünya'ya her geldiklerinde, dünya giderek daha da ağırlaşıyor. Anlamıyorum. Neden daha yoğun, daha yoğun ve daha yoğun olmak yerine daha hafif olmadılar? Onlara dokun. Bazen sadece bir dokunuştur.

D: Bu kadar yeter. Çok basit bir şey.

W: Evet. Sadece insanların arasında yürüyün. Sadece enerji. Sadece insanlara dokunarak. Bazen göz göze gelmektir. Enerji aktarılır. Bunun gerçekleştiğini ruh düzeyinde biliyorlar, ancak bilinçli düzeyde olması şart değil.

Daha sonra onun o sahneyi terk etmesini sağladım ve ona talimat verdim.

Wendy'nin bilinçaltının ortaya çıkıp soruları yanıtlaması gerekiyor.

D: Wendy cevaplar arıyordu. Ona birçok şey gösterdin. Neden ona daha yoğun formlara yardımcı olan hafif bir beden olma kısmını gösterdin? Ona ne anlatmaya çalışıyordun?

W: Bu yüzden buraya geldi. Nereden geldiğini hatırlaması gerekiyor. O bir ışık formuydu, bir enerji formuydu.

D: Eğer hatırlamasını istiyorsanız nereden geldi ?

W: Tüm enerjilerin enerji kaynağından.

D: Enerjiyle deneyler yaptığı yer burası mıydı?

W: Bunu sevenler için kurulmuş alemlerden biri.

çalışmak ve enerjiyle yaratmaktan hoşlananlar. O, ana enerji Kaynağından veya Yaratıcıdan gönderildi ve yaratılışla deneyler yapmasına izin verildi.

D: Orijinal Yaratıcı Kaynağı hatırlaması mı gerekiyor?

(Evet) Enerjiyi manipüle edebildiği gösterildi.

(Evet) Onun bilmesini istediğin şey bu mu?

W: Evet. Uyanan ve ne için burada olduklarını hatırlayan diğer ışık varlıklarına katılacak. Hatırlamaya başlamanın zamanı geldi. Geceleri bu uyku halindeyken bilmediği pek çok iş oluyor.

Wendy'nin hayatı boyunca sağlığıyla ilgili sorunları vardı. "Bunun nedeni maddi dünyada dışarıya bakmak yerine içeriye bakmasıydı. Eğer sağlığı iyi olsaydı ruhlar dünyasına hiç dikkat etmezdi. O tezahür ettirmek için çok sert bir beden seçti. Buraya geldikten sonra belki de burada olmak istemediğine karar verdi. Düşündüğünden daha zor olacaktı. Ve bunca yıldır ayaklarını uyuşturuyor. Burada kendini evinde gibi hissetmiyor ama şimdi geri dönerse yapmaya geldiği işi bitirmiş olmayacak. Biz de bu bedenden öğreniyoruz çünkü o zayıf. Bu bilgiyi alıyoruz ve insanlığa yardım etmenin yollarını geliştirmek için kullanacağız. Zayıflamış durumda olan tek vücut onun vücutu değil. Bütün gezegen zayıfladı. Yeterli dinlenmeye, yeterli yiyeceğe ve daha fazla meditasyona ihtiyacı var. Ona bu tezahür eden alanı gösterdik çünkü detaylara daha fazla dikkat etmesi gerekiyor. Sabah uyandığı andan gece yatana kadar yaptığı her şeyi detaylandırıyor.

Detay, detay, detay. Ağzına ne koyduğuna dikkat edin.

Daha önce geldiği yerde (enerji tarafı), bu kadar ağır yiyecek yoktu.

Başka bir alemde o sadece enerjiydi. Ve bu günlerde yediğiniz ağır kirli yiyecekler değildi. Mümkünse sıvı formdaki yiyeceklerle daha uyumlu olun. Daha hafif yiyecekler, meyveler.

O kadar da ağır, yoğun ölü yiyecek değil. Enerji ile daha fazla yiyecek.

Hayat veren besinler. Bu vücudun hafif kalmasını sağlar. Ağır yiyecekler sizi ağır, sıkışmış ve topraklanmış halde tutar. Bedeni ağır, hareket etmesi zor.

Uygulama Yeri

Daha hafif yiyecekler hafiflik, ferahlık sağlar. Enerjinin taşınması için vücutta daha fazla alan. – Yaptığı her şeye dikkat etmesi gerekiyor. Ve ayrıntılı olun, ne yaptığının bilincinde olun.

D: Her şeyi düşünürseniz bu biraz sinir bozucu ya da dikkat dağınıcı değil mi? detay?

W: Bu, vücudun hizalanmasına yardımcı olacak, böylece başkaları da kendi bedenlerini hizalamaya yardımcı olabilir.

Solumuyla ilgili sorunlar soruldu. "Bunun bir kısmı bugün dünyada olan kirliliktir. Bunun bir nedeni de ağzına soktuğu ve yaktığı sopayla ciğerlerini kirlletmesiydi.

(Sigara içmek)"

Kalp sorunları: "Çocukluğumdan beri bu böyledir. Sanki küçüklüğünden beri kalbinin kırık olduğunu hissetmiş gibi. Yoğun, ağır, kalın bir bedenin içinde yalnız hissetmek. Koşulsuz sevgiyi özlüyorum. Bu gezegendeki aşk, evle karşılaştırıldığında hiçbir şeydir.

D: Kalbin düzeltilmesi gerekiyor mu?

W: Dinlenmeyi ve görselleştirmeyi, görselleştirmeyi, görselleştirmeyi hatırlamalı.

Zihninizle yaratın, beden de onu takip edecektir.

Vücuttaki organların düzgün çalıştığını gözünüzde canlandırın.

Görselleştirin, görselleştirin, görselleştirin. Herhangi bir hasar iyileştirilebilir, ancak zaman alır. Bu yüzden görselleştirme çok önemlidir.

Vücudun kendini iyileştirebileceğinin farkına varmasını sağlayacaktır. Ve vücuda ne konulduğuna dikkat edin. Taze, taze, taze, canlı yem, canlı yem.

Hayat veren, gıda hayat veren.

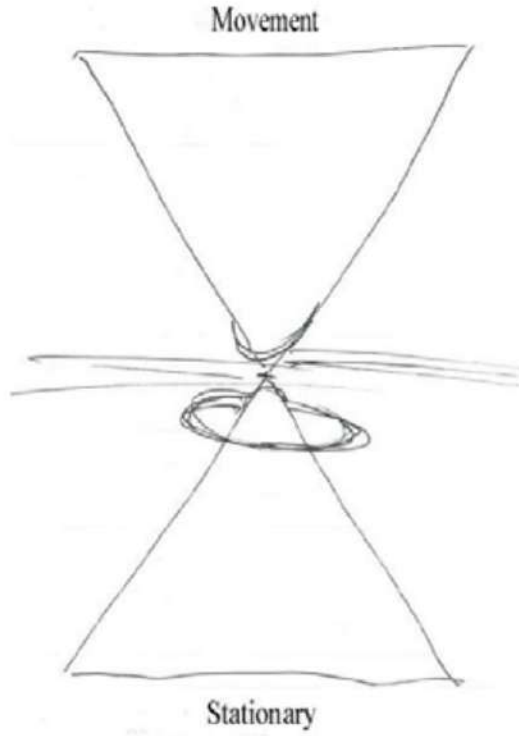

YARATILIŞ

Pamela buluttan çıktığında geçmiş bir yaşam yerine kendisini ruhani bir ortamda buldu. Her şey maddeden ve biçimden yoksundu. "Henüz fiziksel bir şey görmedim. Yalnızca 10 ışık noktası ve bir miktar akan enerji görüyorum, ancak herhangi bir biçim duygusu görmüyorum." Enerjinin bu şekilsiz yerini görünce ağlamaya başladı çünkü orayı özlediğini söyledi. Orada olmayı, enerjiyle oynamayı seviyordu. Daha sonra kendisine bakmasını istediğinde tamamen şaşırıldı. "Bakalım burada ne göreyim. Tanrım! Hiç bir şey! Hepsi sadece girdap gibi bir ışık! Etrafımda moleküllere benzer bir şey görüyorum. Her şeyin yaratılabileceği bu yerde olduğumu hissediyorum."

Bunu yaratmak için nasıl kullanabileceğini sorduğumda kafa karıştırıcı bir cevap verdi. Ben süreci anlamasam da o bunun çok önemli olduğunu düşünüyor gibiydi. Belki okuyucularımdan biri bunu anlayacak ve özdeşleştirecektir. Sembolizm olabilir ama sanmıyorum. İki piramidi görene kadar her şey şekilsiz çizgiler, noktalar ve girdaplardan oluşuyordu. Dokundukları noktada yaratılışı (yaratılışı) temsil ettiklerini biliyordu.

Uygulama Yeri

P: Kritik olduğunu bilerek iki noktanın birbirine değdiğini gördüm. Üzerinde bir ışık çemberi gördüm. Her ne kadar anlayamasam da muhteşem. Ben bunun tam kalbindeyim. Ben – yapısal – bu iki noktanın birbirine temas etmesiyle neredeyse olan şey bu.

Bu tür bir yaşamın ve bu tür bir enerjinin hareket etme olasılığını yaratıyorlar. Kulağa çok soyut geldiğini biliyorum. İnsan onun ne yarattığını bildiğimi bilmek ister ama ne yarattığını bilmiyorum. Birbirine değen iki noktanın dışında yaratın. Ve şunu söylemek istiyorum ki, tanık olmaktan onur duydum. Ya da hayranlıkla tanık olmak.

D: Bakalım bunda senin payın ne?

P: Sadece tanık olmak mı? İyi keder! Bilmiyorum. Daha önce enerjide oynadığımı düşünüyorum. Nerede olursam olayım, orasının daha önce bulunduğum bir yer olduğunu biliyorum. Ve zamanımı öyle bir şekilde meşgul ediyorum ki

istediğim görüntüyü, şekli yaratabilirim. Ve bunu yapmak benim kendi isteğim, kendi seçimim. Beni çok eğlendiriyor.

Herhangi bir bilgisayar programcısı, bir şeyi tam istediği gibi yapacak şekilde programlayabilir. Bunun gibi. Ve bu bundan çok daha organik, doğal ve anlaktır.

Yani daha önce burada bulundum. Bunu yaptığımı biliyorum. Bu da beni o enerjiyle oynayabilmek için oraya geri dönmeyi arzuluyor. Hiçbir sınır yok. Sınır yok. Tanıdık geliyor ve bazen beni çağırıyor. Bu alanda bulunarak ona çağrılıyorum.

Bu çok kafa karıştırıcıydı ve daha fazla bilgi alamayacağımı biliyordum. Ayrıca nereye götürebilirim? Orada çağlar boyunca var olmuş olabilir. Bu yüzden bilinçaltımı ortaya çıkarmaya karar verdim. Genelde bunu seansın bu kadar erken bir noktasında yapmazdım ama bu garip duruma cevap bulmanın tek yolunun bu olacağını düşündüm. Bilinçaltı ortaya çıktığında ona şunu sordum: “Bu kafa karıştırıcıydı. Geçmiş yaşamlara gittiğimizi sanıyorduk. Bunları neden Pamela'ya göstermeyi seçtin?”

P: O biliyor.

D: Söyleyelim çünkü bilinçli olarak bildiğini düşünmüyorum.

P: Hayatı boyunca yanında olan bir anıyı deneyimlemeye ihtiyacı vardı. Buraya geldiğinde oradan ayrılmak istemedi.

D: Orada ne yaptı?

P: O bir yaratıcıydı.

D: Yani kendisini enerji olarak ve enerjiyi manipüle eden biri olarak gördüğünde haklı mıydı?

P: “Manipüle etmek” kelimesini kullanmadı ama uygun.

Enerjiyle oynuyordu.

D: Oradayken ne yaratıyordu?

P: Her şey. Erken bir seviyede. Eğer çok, çok, çok erken aşamayı görebilseydiniz, ileri aşamaya geçmeden önce, bu aşamadan geçmesi gerekir. Yani o, şu anda bileşenleri ve enerjileri denetliyor, moleküler – bu doğru kelime değil.

Uygulama Yeri

Dakika, kesirli – Başka ne olduğundan emin değilim.

D: Ama başlangıçta orada mıydı?

P: Bilmiyorum.

D: Ama bu... dünyalar yaratıldığında, insanlar ya da fiziksel şeyler ya da ne?

P: Hayır. Bu tüm yaratılışta var. Bu her ne ise herhangi bir cinsiyete, türe, gezegene, güneş sistemine özgü değildir. Hepsi bu.

D: Her şeyin yaratıldığı temel bir enerji mi?

P: Evet. Bu birliktir. Her şeyin özü bu.

D: Yapı taşlarını beğendin mi?

P: Bu uygun olur.

D: Her şeyin yapı taşları. Peki bu temel enerji her zaman orada mı?

P: Evet. Temel enerji. Işık.

D: Ve sen onun bunu denetlediğini mi söyledin?

P: Bir yerde bunun nasıl yapıldığını izliyor. Başka bir yerde ise onunla çocuk gibi çalışıyor. Onunla oynamak. Bu onun çok yaptığı şey.

D: Şimdiki hayatında mı?

P: Hayır. Bu fiziksel anlamda değil. Onun farkında olduğundan değil. Her zaman ve sonra arada bir. Bilinçli değil. Hayatlar arasındayken ve geceleri uyurken.

D: Kimse ona ne yaratacağını söylüyor mu? (Hayır) Yani sadece istediğini mi yaratıyor? (Evet) Neden onun bunu bilmesini istedin?

P: Ona yaptığı şeyin bu olduğunu hatırlatmak için.

D: Bu yeteneğini fiziksel alanda kullanmasını ister misin?

P: Henüz değil. Bütün bunların bir zamanlaması var. O bilecek. Daha sonra.

D: Bu enerjiyi ne zaman kullanması gerektiğini bilecek mi?

P: Kesinlikle. Ve bir dakika önce değil. Bu çok spesifik. Doğru bir grup insan, onu kullanacak teknoloji ve bunun kötüye kullanılmamasını sağlayacak doğru yasalar olduğunda ona imajlar ve anlayışlar verilecek.

D: Bunu başka bir hayatında kötüye mi kullandı?

P: Öyle olduğunu sanıyor ama gerçekte öyle değil. Bu yapılacak bir şeydi bir gezegenle yapın. Sanırım yıkılmıştı.

D: Bunun Pamela'yla ne ilgisi vardı?

P: Olayın nedeninin bir parçası olduğunu düşünüyor.

D: O sırada fiziksel bir bedende miydi?

P: Kısmen. İhtiyaç halinde fizikiliği alan güçler, acil durumlar vardır. Ve o da böyle yaptı. Bir bedenin içinde değildi ama bir bedeni kullanıyordu.

D: Ve bir şey oldu ve o bunun sebebinin kendisi olduğunu düşündü.
BT?

P: O gezegenin rolünde bir oyuncuydu. Şu anda anılara izin verildiğini bilmiyorum. Bir zamanlama var.

Bunları bilmesinin henüz zamanı değil. Tamamen sorumlu olmadığını biliyor ama kendisinin de bir parçası olduğunu biliyor.

D: Pamela'nın neden kristallere karşı bir ilgisi var?

P: Maddedeki temel yaratım onun için tüm yaratılışlar arasında en tanıdık olanıdır. Tekrar en temel yaratıcı enerjiye dönüyoruz.

D: Enerjiyle oynadığında onu olumlu bir şekilde kullanıyor mu?

P: Bugün kendisine verilen imajı kullanmıyor.

Bu daha güçlü. (Gülüyor) Hurda metal gibi kullanıyor.

Bir nevi diğer şeylerden çıkan şeye benziyor. Tabiri caizse hurda malzeme. Sanki iki öğütücünüz varsa, spin-off'unuz var gibi. Spin-off ile oynayacaksınız. Sadece küçük şeyler. Neyi başarabilir ve anlayabilir? Bu arada, hurda metalden daha kristalimsi.

D: Neden bugün onun geçmiş yaşamlarını göstermek istemedin?

P: Konuyla ilgili değildi. Bu noktada değil.

D: İnsanlara bunun söylendiği yerde bunu giderek daha fazla anlıyorum.
önemli değil.

P: Bu sadece önemli değil. Ortaya çıkacak pek çok şey var ve entelektüel olarak gitmesi gereken yer burası değil. Daha önce de yapıldı. Yeniden canlanıyor ve bunak.

D: Diğer hayatlara mı girmeyi kastediyorsun? (Evet) Ama bazı insanlar için geliştirdikleri noktanın bu kadar olduğunu söyleyebilirsiniz sanırım. Bu noktada anlayabilecekleri tek şey bu.

P: Şimdinin ve geleceğin gerekli olduğunu düşünüyorum. Geçmiş değil.

YİRMİ DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

BAŞA DÖNÜŞ

Gwen yüzüyor, aşağı inecek bir yer arıyordu ve aşağıda muhteşem bir manzarayla karşılaştı. Kristallerden oluşan bütün bir dünya. "Her yerde kristaller görüyorum. Havada dik duruyorlar. Kristallerden bir yatak gibi, yukarıya doğru yükselen küçük kirpiller gibi. Hepsi uzun ve ince." Daha fazla keşfetmeye vakit bulamadan ortadan kayboldu ve yerini titreşen ışıklar içeren parlak mavi bir renk aldı. "Onlardan beyaz ve sarı renkte enerji patlamaları gibi enerji çıkıyor. Hepsi bu mavi alanın üzerinde. Sanki enerji canlıymış gibi. – Artık birbirine karışıyorlar. Bireyselleşmediler ama hepsi tek bir enerji oluşturdular. Nesneleri nesneler olarak değil, çoğunlukla enerji alanları olarak, titreşen enerji olarak görüyorum. Şimdi yine değişiyor. Bunu nasıl açıklayacağımı bilmiyorum. Biçimsiz ama hareket ediyor. Sağ alttan bu darbeleri dışarı ve etrafa gönderen bir enerji kaynağı var ve sonra tekrar içeri geliyor. Biçimsiz ama yine de dışarı çıkan her parçanın farklı bir şekli var. Bunun bir yapısı yok. Işık suya çarptığında ve parıldadığında böyle görünüyor. Biçimi var ama biçimi yok. Daha akıcı. İçinde renkler var ama daha yanardönerler."

D: Yani sağlam bir şey hissetmiyor musun?

G: Hayır, sadece bir genişleme hissediyorum.

D: Kendinizi nasıl algılıyorsunuz?

G: Onun bir parçası olmak gibi. Sanki Evreni alıp enerjinin etrafta dolaşmasını sağlayacak ve öylece varolacaktım gibi. Şimdi onun içinde ışık kıvılcımları oluyor, ama o daha çok akışkan, akan, dönen bir şey. Daima hareket halindedir. Hiçbir zaman yerinde durmaz. Daima hareket halindedir.

D: Ve sen de her şeyin bir parçasısın. (Evet) Farkında mısın?
senin gibi başka varlıklar var mı?

G: Kendi başına herhangi bir varlık veya bireyi ele almıyorum. Semboller görüyorum. Boyutlu üçgenler görüyorum. Onlar sadece buradalar ve sadece buradalar ama bütünün her yerindeler.
Eğer bunun için kelimelere ihtiyacınız varsa, bu hareket halindeki yaratımdır. İşte böyle hissettiriyor. Ve kıvılcımların ortaya çıktığını ve sembollerin kaybolduğunu söyledim. Sürekli hareket halindedir ve içinde kıvılcımlar oluşmaya başlar.
Ve şimdi daha da büyüyor. Neredeyse etrafta dönen bir sis gibi.

D: Kıvılcımların ne olduğunu biliyor musun?

G: Bunların Tanrı'nın gönderdiği kıvılcımlar olduğunu duydum.

D: Bu yaratım sürecinin bir parçası mı? (Evet) Hareket halindeki yaratılış derken bunu mu kastettiniz, kıvılcımların nesnelere dönüşmesi?
(Evet) Bunu yönlendiren var mı?

G: Siz nasıl düşünürseniz, yaratmak istediğiniz her şeyi düşüncelerinizin yaratacağını duyuyorum. Bireyin gücü var ama ben onun kaynağını, başlangıcını görüyordum.

D: Yani düşünen ve daha büyük bir şeyin olduğunu mu söylüyorsun?
yaratıyor mu?

G: Doğru. Tüm Olan Bu. Her şey her şeydir ve her şey her şeydir.

D: Ve her şey Onunla başladı ve O ne düşünüyor?

G: Ortaya çıkan hareket buydu. Akıcıydı, çok akıcıydı. Herhangi bir formu yoktu ama dışarı çıktı ve Kaynağa geri döndü. Ve sonra kıvılcımlar oluştu ama kıvılcımlar yalnızca düşünce oradayken ortaya çıktı. Aksi takdirde sadece sıvı form vardı. Kaynağı hissedebiliyordum. Kaynağı göremiyordum ama sağ taraftaydı ve oradan dışarı akıyordu. Her zaman hareket halindeydi. Sonra sisin içinden kıvılcımlar çıktı ve şekil almaya başladılar.

D: Ne tür formlara büründüklerini görebiliyor musun?

G: Bir galaksinin oluşumuna benziyordu.

D: Bütün bunlarda senin payın nedir?

Başa dönüş

G: Sanki izliyormuşum gibi hissediyorum. Neden burada olduğumu bilmiyorum. Buradaki bu boşlukta asılı kaldığımı hissediyorum. Etraftaki her şeyin farkındayım. Hala bireyselliğime sahip olduğumu hissediyorum ama aynı zamanda bütünün bir parçasıyım. Ben ondan ayrı değilim ama öyleyim. Çok rahat. Sonsuza dek devam eden o parlak mavi.

Bu çok uzun bir süre devam edebilirdi. Bu yüzden ondan taşınmasını istedim. "Oradan ne zaman ayrılmaya karar veriyorsun?"

G: Çağrıldığımda, ihtiyaç olduğunda gideceğimi duydum.
Aksi halde enerjide kalıyorum.

D: Oradan ayrılmanız için ilk çağrıldığınızda ne olur?
bir yere git ve başka bir yere git.

G: Daha çok bir çekme. Bir yere çekildim. Sadece gökkuşağına benzeyen bir şey görüyorum ama bu aslında bir gökkuşağı değil. Gökkuşağının şekline ve biçimine ve gökkuşağı hissine sahiptir, ancak gökkuşağının renklerine sahip değildir. Enerjiyle çevrelendiğimi hissediyorum. Somut veya boyutlu bir şey yapmakta gerçekten zorlanıyorum.

Olmak istediğim yer burası gibi geliyor.

D: Katlaştığınız, enerjiden ayrılıp bir biçime dönüştüğünüzün nasıl bir şey olduğunu öğrenelim.

G: Bir kadının vücudunu alıyorum. Genç görünüyor, çok ince, zeytin tenli, uzun siyah saçlı. Başının etrafında, öne doğru çıkan bir şey olan bir bant var. Çok fazla kıyafet yok. Etek tipi bir elbise. Orta kısmım görünüyor. Ve biraz üst. Çıplak kollar. Boynumda parlak, küçük, düz halkalara benzeyen takılar var. Çöl gibi hissettiriyor. Çok Mısırlı hissi veriyor.

D: Az önce kadın mı oldun? (Evet) Yani gitmedin
bir bebeğin aşamaları boyunca?

G: Ben kendimi böyle gördüm. Sanki bedeni ele geçirmişim gibi geliyor.

D: Peki o bedenin içinde başka bir ruh ya da ruh yok muydu?
(Hayır) Bu bedeni seçmenizin bir nedeni var mıydı?

G: Bu bedenin yetkisi vardı. Bu beden, o dönemde ortaya çıkarılması gerekeni ortaya çıkaracak ruh ve otoritenin birleşimiydi.

D: O bedende ne yapman gerektiğini biliyor musun?

G: Sfenks'i gördüm, Piramidi gördüm ve bir Firavun gördüm. Firavun'u tanıyormuşum gibi hissettim. Kendimi Firavun'dan daha genç hissediyorum. Onunla evli olup olmadığımı veya buna benzer bir şey yaptığımı bilmiyorum. Onun çocuğu ya da rahibesi olabilirdim.

Onu zamanda ileriye, bir şeylerin olduğu önemli bir güne götürdüm.

G: Bu bir ibadet töreni ve biz dua ediyoruz. Kadının önemi ve enerjisi nedeniyle kadının fiziğinde olmak önemlidir. Kadınsılık ve otoritenin birleşimi. Kadınların gücünün olduğu bir dönemdi.

D: İbadet ettiklerini ve dua ettiklerini söylemiştin. Kime dua ediyorlardı?

G: Tanrıya.

D: Tanrı'yı nasıl algılıyorlar?

G: Her şeyin kaynağı olarak.

D: Yani onu bir heykel ya da başka bir varlık olarak mı algılıyorlar? (Evet) O zaman gerçeğe daha yakındı değil mi?

Evet. Tüm gücümün ve maneviyatımın Tanrı'yı onurlandırdığını ve bunun bir parçası olduğumu hissedebildiğim bir zamandı.

D: Çünkü bir varlığı temsil eden bir çeşit puta tapındıkları zamanlar oldu.

G: Evet ama bu o zamanlardan biri değildi. Bir tapınaktayım ve şu anda tüm bedenim onun enerjisini hissediyor. Pek çok adım görüyorum ve parlayan büyük, yuvarlak bir küre görüyorum. Tapınakta asılıdır.

D: Tapınağın içinde havada asılı mı kaldınız?

G: Evet ve buna saygı duyuyoruz. Parlıyor, dönüyor ve

Başa dönüş

pek çok yönü var.

D:Nereden çıktı? Tapınağın içine nasıl girdi?

G: Onu enerjiden, düşünceden, var olan yaratımdan geçerek yarattık.
Grubumuz onu sadece ürettiği enerji için değil, aynı zamanda temsil ettiği şeyin hatırlanması için de yarattı.

D: Neyi temsil ediyor?

G: Yalnızca tek bir Kaynağı temsil eder. Birliği temsil eder. Birliği temsil eder. Aynı zamanda hem eril hem de dişi olanı temsil eder. İşte bu yüzden kadının maneviyatın yanı sıra gücü de hissetmesi çok önemlidir. Bu yüzden bu sefer çok önemli. İşte bu yüzden bugün bu kadar önemli; bu, o gücün geri kazanılmasıdır.

D: O küreyi ne için kullanıyorsun? Bir amacı var mı?

G: Vücudu dolduruyormuş gibi geliyor. Bunun hakkında konuştuğumuzda, bunun tüm varlığında titreştiğini hissedebiliyorum. Gençleştirir, iyileştirir, temizler, enerji verir, saflıktır.

D: Herkesin o tapınağa gidip bunu deneyimlemesine izin var mı?

G: Hayır. Sadece benim grubum.

D: Ortalama bir insanın oraya girip görememesinin bir nedeni var mı?
BT?

G: Buna hazır olmadıkları hissediliyor.

D: Anlamayacaklarını mı sanıyorsun?

G: Anlamaktan çok, onu kötüye kullanmak. Belki nasıl kullanılacağını bilmediğim için çok fazla yanlış kullanmıyorum.

D: Grubunuz enerjiyi nasıl kullanıyor?

G: Devam eden bir kaynaşma var. Enerjiyle bir olursunuz. Kendimizi enerjiyle dolduruyoruz. Enerjinin içimize girmesine izin veriyoruz. Bizi iyileştirir, bizi ayakta tutar, bize bilgelik verir.

Hayatta kalmak için hiçbir şey tüketmelerine gerek yoktu.
vücut hastalanmıyordu ve ölmeye gücü yetmiyordu.

D: Tapınağın dışındaki diğer insanlar farklı türde mi?
senden daha mı var?

Evet. Benzeriz ama onlardan daha narin yüz hatlarına sahip, ten rengimiz
onlardan daha açık. Onlar da insan ama o kadar da rafine değiller.

D: Irkınız orada mı doğdu?

G: Hayır. Buraya geldik. Oraya nakledildiler. Saf enerjiden gelip form
alma yetenekleri vardı. Benim yaptığım gibi.

D: Grubunuzun oraya gelme amacı nedir?

G: İnsanlığın bilincini yükseltmeye çalışıyoruz. Onlarla etkileşim
halindeyiz. Biz kendimizi onlardan ayırmayız.
Anlayabileceklerini düşündüğümüz şeyleri bilmelerine izin veriyoruz.
Onlara karşı nazik olmaya çalışıyoruz. Tapınaklarda olup bitenleri
gerçekten bilmiyorlar. Bunu asla anlayamayacaklardı. Onlara
kendilerini rahat hissettikleri seviyede eğitim veriyoruz. Yavaş
yavaş onları ilerletmeye çalışıyoruz.

Onu bir kez daha başka bir önemli güne taşımaya karar verdim.
ve ne olduğunu sordu.

G: Bir şey kürenin bulanıklaşmasına neden oldu.

Bir şey tüm enerjinin tükenmesine neden oldu. Grup içinde bir
yolsuzluk mu oldu bilmiyorum.
Artık eskisi gibi birlik kalmamıştı.

D: Geldiğinden bu yana çok zaman geçti mi? (Evet) Bu konuda ne
düşünüyorsun?

G: Bu konuda üzgünüm çünkü özel bir şeyi kaybettiğimizi hissediyorum.
Artık onurlandırma yok. Grupta her biri daha fazladır. Bunun
benim kontrolüm dışında olduğunu hissediyorum ama aynı
zamanda her zaman birliği sağlamaya yardımcı olmaya yemin
ettiğimi de hissediyorum.

D: Gruptaki diğerleri de aynı yemini ettiler mi?

G: Bazıları var, bazıları yok. Bireye saygı gösterilmeli, içindeki Tanrıya
saygı gösterilmeli, ama aynı zamanda orijinal Kaynağa geri dönen
her şeye de saygı duyulmalıdır.

Başa dönüş

Ayrılmak istemedim.

D: Yani yeminler tutulmalı ama asla bozulmamalıdır. Sen de böyle mi hissediyorsun? Evet. Onun yıkımını gördüm.

D: Bana ne demek istediğini söyle.

G: Artık küreyi görmüyorum. Gruptaki kadın ve erkek arasındaki ayrım giderek daha sönük, daha karanlık ve daha karanlık olmaya devam ediyordu. Ve bu birliğin kaybı. Allah'ın saygı ve sevgisinin kaybolması.

D: Yani grup içinde olup bitenleri yansıtıyordu. (Evet) Sonunda küreye ne oldu?

G: Artık öyle değildi. Hiçbir şey olmadı. Hava giderek karardı ve ışık söndü. Sadece gitmişti, artık yoktu.

D: Başka bir tane yaratabileceğini düşünüyor musun?

G: Evet, yapacağız. Grup deneyecek.

D: Çünkü küre olmasaydı bedenleriniz ölürdü, ölmezdi Onlar?

G: O zaman ve yerde artık değiliz. Dağıldık. Biz sol.

D: Fiziksel beden öldü mü?

G: Bu daha çok bir kaydılaştırmeydi.

D: O zaman dağılmak derken canınızın, ruhunuzun gidip başka bir yere gitmesini mi kastediyorsunuz? (Evet) Ama başka bir küre yaratacağınızı söylemişsiniz.

G: Bu gelecekte yapılacak. Yeteneğini kaybettiler. Hepsini kaybettiler. Birliklerini kaybettiler. Tanrı anlayışlarını kaybettiler. Egolarının devreye girmesine izin verdiler. Bütüne değil, yalnızca bireye izin verdiler. Evrenin her yerinde patladıklarını görüyorum.

D: Sizce o zamanın önemi neydi? bozuldu mu?

G: Önemli olan Kaynağa bu kadar yakın olmaktı. Başlangıçta Kaynak'la birlikte olduğum zamanki gibi hissettim. Bedenlenmeme izin verildi, ancak yine de Kaynağa bağlı kaldım.

D: Grubun neden değiştiğini biliyor musun?

G: Kendi güçlerine, kendi yaratılış anlayışlarına kapıldılar. Hepsinin hala Tanrı'nın bir parçası olduğunu unutmak. Birliği unuttular. Ben hala bu kaosun içindeydim. Kalbim Allah'la ve vahdetle kaldı. Orada tuttum.

Daha sonra onun olay yerinden ayrılmasını ve oradan uzaklaşmasını sağladım. Bazı cevaplar almak için Gwen'in bilinçaltısını ortaya çıkardım. "Bugün onun görmesi için neden bunu seçtin?"

G: İçinde yatan gücün farkına varmalı. Ancak her şey bir olduğunda Allah'a dönecektir. İşte bu yüzden şimdi eril, dişil ve çocukla çalışıyor çünkü biz yeniden yaratıyoruz. Bu üç enerji yaratılıştır.

D: Ama normal bir geçmiş yaşama gitmek yerine en başlangıca geri döndü.

G: Evet, her şeyin sevgisini ve birliğini yeniden hissetmek. Ve yaratılışın süreç içinde olduğunu görmek. Biçim yok, şekil yok; her şey bir akıştaki enerjidir. Akışı ve kıvrımların nasıl ortaya çıktığını görmek için.

D: Yani onun geçmiş yaşamlarına gitmek önemli değil miydi?

G: Hayır. Çok az geçmiş yaşamı oldu.

D: Belirli bir hayatı görmek onun için neden önemliydi?

G: Çünkü o dönemde hükümdar olduğu bir yerdeydi.

Ve Mısır'ı ziyaret ettiğinde aldığı, kadınsı tanrısallığın işareti olan sembolü taktı. Sembol, avuç içinden, kalpten geçerek Tanrı'ya doğru yükselen bir sarmaldır. Tanrı ile bağlantı kurmak ve bir spiral şeklinde aşağıya geri dönmek, diğer avuç içine, kalbin üzerinden bağlanmak. Dişil bir semboldür, ancak her iki spiral de kalpteki sevgi aracılığıyla eril ve dişilin bir bütün olarak bir araya gelmesinin bağlantısıdır.

D: Ama grup gerçek insanlarmış gibi görünmüyordu çünkü oraya nakledildiler.

G: Fiziksel bir biçimdeydiler ama diğerlerinden farklıydılar.

Başa dönüş

insanların şekli. İnsan biçiminde çok hassas özelliklere sahiptiler. Çok incelikli, halbuki o zamanın insanları incelikli değildi. Çok kabaydılar.

D: O bedenleri onlar mı yarattı?

G: Evet, yaptılar. İnsanların bu korkuya kapılmadan anlayabileceği bir formda olmak istiyorlardı. Ama insanlardan daha fazla enerjiye sahiptiler.

D: Bu yüzden onlara hayat vermek için o küreyi yarattılar. (Evet) Ama onlar bozuldu. (Evet) Yani Tanrı'ya bu kadar yakın olan varlıkların bile bozulabileceğini gösterdi.

G: Tanrı her zaman deneyimliyor. İyi ya da kötü yoktur. Sadece deneyim var. İçinde oluşan gücü hissetmeye ihtiyacı var ve öyle olduğunu biliyorum. Öyle bir zaman gelecek ki, kadınlar yine erkeklerle eşit olacak çünkü erkekler, kadının gücüne ihtiyaç duyduklarını anlayacaklar. Ve kadının bir araya gelerek bir olabilmek için erkeğin gücüne ihtiyacı var.

Gwen, çocukluğundan beri olağandışı psişik deneyimler yaşıyordu.

Bunların çoğu son derece canlıydı.

“Gwen gibi hayatı boyunca bu kadar açık olmasının bir nedeni var mı?”

G: Ettiği yemin onu bu sefer geri getiriyor. çekildiğinden bahsetti. O, bu yaşama hizmet etmek, bu birliği sağlamak, dişiliğin enerjisini demirlemek için çekildi. Bunu sadece burada değil, başka boyutlarda, başka gezegenlerde de yaptı. Bu formda burada olduğu zaman, fizikselliği deneyimlediği ilk zamanlardan biriydi. Ve bunun sonucunda ne olduğunu gördü ve bunu düzeltmek istedi. Yaşadığı psişik deneyimler ona yol gösterecek küçük işaretlerdir. İçerdiği gücü bilmek için kendini güçlü hissetmesi gerekir. Bunları yaşamıyorsa ne olabileceğini bilemiyor. Açık olan herkes gibi o da bunu içinde hissedebiliyordu. Ama bunları deneyimledi. Deneyim güçlendirir. – Bunun için sana teşekkür etmek istiyorum

Kıvrımlı Evren - Üçüncü Kitap

konusma, duyulma fırsatı. Yaptığınız iş için size ve Gwen'e teşekkür etmek istiyorum. Dünyanın sizin ışığınıza ihtiyacı var. Her biriniz bu zamanda burada olmak için yemin ettiniz ve Evren yaptığınız her şey için size teşekkür ediyor. Tanrıyla birlikte olun.

YİRMİ BEŞİNCİ BÖLÜM

FARKLI BİR YARATILIŞ KANUNU VE FİZİK

Irene alışmaya başladığım bir sahnede bulutlardan indi.
Müşterilerimin çoğu artık oraya gidiyor. "Hafif, her şey hafif. Saf ışık
ve mutluluk, huzur."

D: Başka bir şey ya da başka bir his var mı?

Ben: (Gülümseyerek) Sadece evde olmak. Bu harika.

D: Neden buraya ev diyorsun?

Ben: Çünkü öyle. Burası benim huzur yerim. Bu harika.

D: Yanında başkaları var mı, yoksa tek başına mısın?

Ben: Başkalarını hissediyorum ama onların herhangi bir formu yok. Sadece onları tanıyorum.

Onları hissediyorum. Tekrar burada olmak güzel. Burayı özledim.

Burayı özledim.

D: Madem bu kadar güzel bir yerdi, neden orayı terk ettin?

Ben: Yardım etme zamanım geldi. Büyük enerjilere, büyük güçlere ve
büyük güce ihtiyaç duyulan bir zamandır. O zaman gelme
zamanımın geldiğini anladım. Birçoğumuz var ve bunu konuştuk.
Gitme zamanımız geldi.

D:Ne hakkında konuştun?

I: Evrenler, çoklu evrenler. Yapılacak çok, çok iş var. Çok fazla
dengeleme, çok fazla yaratım.

D: Güzel yerden yaratamayacağınızı hissettiniz.
Ev?

Ben: Ah, hayır. Aynı şey değil. Yaratma oradan başlar ama sadece
yaratmak yeterli değildir. İnsanın da deneyimlemesi gerekiyor ve
yapmamız gereken de bu. Sadece yaratmak değil, sonra gidip
onu geri getirmek için deneyimlemek. Başkalarını da yanınıza
alabilirsiniz fena değil. Bazılarımız gitmeyi seçtik

birlikte ve diğerleri ayrı ayrı. Bu bir öğrenme. Bu, büyük bir grupla başlamaya benzer ve gücünüzü geliştirdikçe, ne zaman dallanmanız, başkalarına geçmeniz ve başka yaratımlar yapmanız gerektiğini öğrenebilirsiniz. O kadar çok, o kadar çok var ki .

D: Yani başlangıçta yanınızda başkaları da varsa evden ayrılmak daha kolay olur. (Evet, evet.) Nereye gitmeniz gerektiğini biliyor musunuz?

Ben: Önce kızıl gezegene.

D: Neden o gezegeni seçtin?

I: Önce kırmızı rengin yaratılması gerekiyordu. Bu bir kızıl gezegenin titreşimi , evet.

D: Gezegen zaten yaratılmış mıydı, yoksa yaratılmasına siz mi yardım ettiniz?

Ben: Kırmızı rengi aldık. Bu titreşimi renk için yarattık kırmızı. Bunu biz yaptık.

D: Peki kırmızı ilk olmak için önemli miydi?

Ben: Evet, işimiz içindi. Önce kırmızıyı yapmamız gerekiyordu. Bazıları yeşili, bazıları da sarıyı yaptı. Her grup farklı bir renk oluşturdu.

D: Ondan önce renkler yok muydu?

Ben: Hepsi, hepsi, hepsi beyazdı. Tüm.

D: Ah, ışık. (Evet) Yani renkleri ışıktan yarattınız.

Ben: Evet aldık.

D: Ve her grup farklı bir renk üzerinde yoğunlaşmaya mı karar verdi?

Ben: Ah, o kadar çok var ki! Oldukça güzel!

D: Peki kırmızı rengi yarattıktan sonra ne yaptın?

Ben: O zaman orada başka şeyler de yaratabiliriz; diğer yaratımlar. Biz deney yapabiliirdi. Oynayabiliriz.

D: Anlamaya çalışıyorum. Her biri kendi renkleriyle mi yaptı? (Evet) Ve oynayabilirsiniz, istediğiniz her şeyi yaratabilirsiniz. (Evet) Ve size bunları yapmanıza izin mi verildi?

Ben: Hepimizin bu işi yapmak konusunda mutabakata varması bir nevi anlaşmaya varılmış bir şey, o yüzden belki de izin kelimesi doğru olmayabilir.

D: Ama ondan önce orada hiçbir şey yok muydu?

Farklı Bir Yaratılış Kanunu ve Fizik

Ben: Hepsi vardı; hepsi potansiyelde, hepsi bu. Her şey her zaman vardı, sadece başka bir biçimdeydi: Işık. Hiçbir şey yokmuş gibi değil.

D: Peki ışık olabilecek her şeyi mi içeriyordu? Bunu söylemenin bir yolu olabilir mi?

Ben evet. – Buranın kırmızı olanı hoşuma gitmedi. Bunu bırakıyorum. Biraz yoğun. Sadece kırmızıyla yaratıyorduk, gördün mü? Kırmızı o kadar hızlı bir titreşim değil. Tamamdı. Nasıl olacağını görmek istedim.

D: Kırmızıdan ne yarattın?

Ben: Bir evren.

D: Ah! Bir evren oldukça büyük olurdu, değil mi?

Ben: Pffff! Tam olarak değil. Hepimiz evrenlerimizi yarattık. Buradaki kelimeyi beğendin: “evren”. Aptalca bir kelime. Böylece bir tane yarattık ve içinde istediğimizi alabildik. Bütün fikir, tıpkı bu evren gibi, tüm bu farklı renkleri yaratmaktı. Ve sadece temel renkler değil. Tüm renkleri ile yanardöner ve ışıltılıdır, ancak henüz renkleri yoktur. Bir yöne dönüyor ve tek renk oluyor, başka yöne dönüyor ve başka bir renk oluyor. Bu ışıktan mümkün olduğu kadar çok şey yaratmak. Ah, o kadar çok var ki! Ama biliyorsun, biraz sıkıldım, bu yüzden hiçbirinde çok uzun süre kalmıyorum. Yapmaya başlayıp sonra kalkıp diğer bazılarına geçmeyi seviyorum.

D: Grup seninle geliyor mu?

Ben: Bazıları beğendi, bazıları beğendi, o yüzden kaldılar. İşte o zaman ayrılmaya başladık.

D: Evreni yarattıktan sonra içine ne koyuyorsunuz?

Ben: Bunu kimin yapacağına bağlı. Her türlü şeyi yapabilirsiniz. Bu seferkinin aynısını gezegenlerle yapabilirsiniz. Ama buradaki gibi yuvarlak olmaları gerekmiyor. Her şey olabilirler. Tüm şekil ve formlarda olabilirler. Ve sonra hepsinin bir titreşimi var. Yani rengin titreşimine ve şeklin titreşimine sahipsiniz. Ve sonra hepsinin kendi sesi var.

D: Her birinin bir sesi var mı?

Ben: Ah, evet. Bazılarında birden fazla var. Ve eğer birbirlerine yaklaşırlarsa başka bir ses çıkarırlar. İşin eğlenceli kısmı bu.

“Kürelerin müziği” teorisine benziyor.

D: Yani ne olacağını asla bilemeyecek misin? Bu bir sürpriz.

Ben evet. Eğlenceli. İşin eğlenceli kısmı bu.

D: Evrenin, her şeyin belirli bir şekilde şekillendirilmesi gerektiğine dair yasaları olduğunu sanıyordum.

Ben: Belki bu evrende ama onlarda değil.

D: (Gülüyor) Yani istediğin herhangi bir şekilde olabilirler.

Ben: Elbette.

D: Sesi kendileri mi çıkarıyorlar, yoksa siz mi yaratıyorsunuz?
onlar?

Ben: Tabii ki onları biz yaratıyoruz çünkü hepsini biz yapıyoruz. Yani evet, onları yapıyoruz. Ama bakın, şekilleri oluşturduğumuzda sesin nasıl olacağından tam olarak emin olamıyoruz. Ses koyduk. Onunla oynuyoruz, ayarlıyoruz, çeviriyoruz. Çünkü iki ses bir araya gelerek yeni bir ses oluşturur.

D: O zaman müzik mi yapıyor? (Evet) Ama kırmızıyı yarattıktan sonra beğenmediğini mi söyledin?

Ben: Aslında biraz sıkılmaya eğilimliyim. Bunda yanlış bir şey olduğundan değil. Artık işim bitmişti. Titreşimin rengi oldukça yoğun. Buna yardımcı olmak için ses çıkardık. Ve bu yardımcı oldu, gerçekten yardımcı oldu. Ama biliyor musun, sadece kırmızı mı? Onunla birlikteyken, biraz fazlaydı.

D: Peki gezegenleri yaptıktan sonra, üzerinde herhangi bir şey yapıyor musun?
gezegenler mi? Yoksa bu kadar ileri mi gidiyorsun?

Ben: Duruma göre değişir. Bazılarında bir şeyler yaratırsınız; bazılarında bunu yapmazsınız. Duruma göre değişir. Kırmızı olan gibi, kırmızının yaratılmasına yardımcı oldu, evrenlerdeki şekillerin, seslerin, şekillerin hareket kalıplarının yaratılmasına yardımcı oldu. Hepsi farklı desenlerdir çünkü farklı desenler farklı sesler çıkarabilir.

Farklı Bir Yaratılış Kanunu ve Fizik

D: Hareket etme ve dönme şekillerini mi kastediyorsun?

Ben: Aslında hepsi tam olarak dönmüyor. İşte burası, bu evren.

Bir diğerinde ise sekiz-ey şeyleri hesaplama ve eğirme işleri yapıyorlardı. Aynı şey değil. Kesinlikle aynı değil.

D: Fizik kanunu yok mu? Şeylerin belirli bir kurala göre çalışması mı gerekiyor?

Ben: Kırmızı kural, evet. Ancak kırmızı kural pembe kuralla, turuncu kuralla, yeşil kuralla veya... hayır ile aynı değildir. Başkalarına karışmadıkları ve zarar vermedikleri sürece her birinin kendi kuralları olabilir.

Öyle görünüyor ki, özgür iradenin ve müdahale etmemenin temel yasaları gezegenlere ve evrenlere kadar uzanıyor.

D: Yani gezegenler istedikleri şekilde hareket edip dönebilirler. Demek istediğin bu mu?

I: Hayır. Kırmızı gezegenler kırmızı kurallara uymak zorundadır, turuncu gezegenler turuncu kurallara ve yanardöner gezegenler yanardöner kurallara uymak zorundadır. Ve sonra hepsi birbirine yakın bir yere geldiğinde – çünkü biliyorsunuz ki hepsi birbiriyle etkileşim halindedir – ve titreşimlerine bağlı olarak, onların tam olarak birbirleriyle örtüşmesini sağlayabilirsiniz. Yeter ki birbirlerine karışmasınlar.

D: Yani zaten yaratılışın bazı kuralları var. Peki bundan sıkılırsanız ve başka bir yere gitmek isterseniz, o evren buharlaşıp çöker mi? Yoksa kaldı mı?

Ben: Ah, hayır, orada çünkü diğerleri onunla kaldı. Başlangıçta bir grup yaratmak istiyorduk ve farklı gruplar farklı renkler yarattı. Ve farklı gruplar bir süre bu renkte kalmayı ve onu geliştirmeye devam etmeyi seçebilirler. Ve sonra hayatı orada olduğu gibi deneyimleyin. Ya da ayrılıp başka yerlere gidebilirler. Çünkü bazılarının kesinlikle o kırmızı alemde olması ve bunu tam anlamıyla deneyimlemesi gerekiyordu. Diğerlerinin etrafta dolaşp her birini deneyimlemesi gerekirken; veya sadece bazılarının bazıları.

D: Yani grubun bir kısmı kaldığı sürece evren de kalacak mı? (Evet) Sadece dağılmıyor. Belki sen yarattın, sonra tekrar buharlaşacak diye düşündüm.

Varlıkların yaratma uygulamasına izin verildiği başka bir bölümde bu şekilde açıklanmıştı ve eğer istedikleri gibi olmazsa dağılırdı. Bu, özellikle bunu yapmak için ayrılmış belirli bir yerde, pratik yaparak, enerjiyle oynayarak, ustalaşınca kadar yapıldı. O zaman başka hiçbir şeye karışmaz.

Ben: Eğer istersen bazıları yapabilir. Ama hayır, çoğunlukla onlar hepsi kalsın.

D: Peki isterseniz bu gezegenlere yaşam ve yaratıklar da koyabilirsiniz, öyle mi?

Ben: Kalanlar bunu yapabilir. Ya da dolaşıp her şeyin başlangıcının yaratıcısı olabilirsiniz. Bazıları daha uzun süre kalacak, daha fazlasını yaratacak ve sonra ayrılacaktı. Ya da bazıları yaradılışa o kadar kapılmıştı ki, deneyimleyecekleri her şeyi deneyimleyene kadar öylece kaldılar ve kaldılar.

D: Yani başlangıçta her şeyi onlar yarattılar. dünyalarda mı?

Ben: Kalanlar yavaş yavaş yaptılar. Kalmadım. İsterim devam et.

D: Ama gezegendeki her şeyi onlar yaratıyor: bitkileri, suları?

Ben: Doğru. O gezegenleri oluşturacak her şeyi onlar yaratacaktı, evet. Ve bazılarında her şey kırmızıydı. Kırmızı her zaman kırmızıdır. Yaratıklar kırmızıydı. Kırmızı evrenlerde bitkileri yoktu. Buna ihtiyaç yoktu.

D: Peki hayvanları ya da canlıları yarattıysa, o canlıları deneyimlemeye mi karar verdiler? Yoksa sadece yaratılmalarıyla mı ilgilendiler?

Ben: Yaratıklar sandığınız gibi görünmüyorlardı.

D: Bana bundan bahset.

Farklı Bir Yaratılış Kanunu ve Fizik

Ben: Kırmızılarda daha çok vardı... Tamam, Dünya'daki bir vatoz düşünün. Şimdi onu şeffaf ve uzatılmış hale getirin. Daha sonra ortasına oval gibi bir şey koyun. Bunun gibi yüzeyde dolaşabilen bazıları vardı.

D: İstedikleri herhangi bir şeyi yaratmak için hayal güçlerini mi kullandılar? (Evet) Peki bu canlıları yaratıldıktan sonra hayatta tutan neydi?

I: Kırmızıda sadece atmosfer vardı. Herhangi bir alımları olmadı. Yiyecek alıp israf etmediler. Sadece öyleydiler. Onlar sadece var oldular. Sadece deneyimlediler.

D: Yani içlerinde bir yaşam kıvılcımına ihtiyaçları yok muydu?

Ben: Onlar bir yaşam kıvılcımıydı. Bağımsızdılar.

D: Bunu anlamaya ve Dünya'da bildiklerimizle karşılaştırmaya çalışıyorum. Onları hayatta tutmak için içlerinde bir yaşam kıvılcımının olması gerektiğini düşünüyoruz.

Ben: Onlar kıvılcım.

D: Bu sonunda öldükleri anlamına mı geliyor?

Ben evet. Daha fazlasını kazanmanın bir yolu yoktu.

D: Anlıyorum. Doğuramadılar. (Hayır) O zaman gezegen yeniden ölmüş olurdu, değil mi? (Evet) Peki bundan sonra ne olacak?

Ben: Orada kalmadım. Bilmiyorum. O sıralarda ayrıldım.

D: Nereye gitmeye karar verdin?

Ben: dolaşıyorum.

D: Yani artık o grupta değilsin?

Ben: Doğru. Ben her zaman meraklı biri oldum. Ne olduğunu görmek hoşuma gidiyor devam ediyor.

D: Bundan sonra nereye gitmeye karar veriyorsun?

I: Silyumun içine.

Bunun ne olduğu hakkında fikrim yok. Sözlüğe en yakın olanı: biyolojide kirpikler.

D: Bu ne?

Ben: Pek emin değilim. Bir piramit içindeki bir piramit gibi görünüyor

bir köşesi sızdırıyor ve aşağı doğru kıvrılıyor.

D: Başka bir renge geçme arzunuz olmadı mı?

Ben: Hayır, tüycüklere çağrıldım.

D: Seni kim aradı?

Ben: Bir tüycük beni çağırırdı. Orada bana ihtiyaç vardı.

D: Birisinin sana ne yapacağını söyleyip söylemediğini merak ediyordum.

Ben: Hayır, sadece biliyorsun.

Başlangıçta ruhun (ruhun?) daha çok özgür bir aktör olduğuna, eğer doğru terim buysa, giderek daha fazla ikna oluyorum. Az çok yapmak istediğini yaptı ve kendisine talimat verilmeden, gitmesi gerektiğini düşündüğü yere gitti.

Sanki doğum, yeniden doğuş ve karma döngülerine hapsedikten sonra kirlenmiş gibi görünüyor. Artık kendi kararlarını vermesine güvenilemezdi.

Çamurdan ve çamurdan kurtulmasına yardımcı olacak eğitime ihtiyacı vardı. Daha sonra ustaların, ihtiyarların ve rehberlerin konseyleri ve kurulları gerekli hale geldi, böylece ruh eninde sonunda yukarıya, Kaynağa geri dönüş yoluna geri dönebilirdi. Deneyimlemenin ve nereden geldiğini unutmanın dışına çıkması gerekiyordu. Bu benim gözlemlediğim bir model gibi görünüyor.

D: Orada ne işin var?

Ben: Bunu öğreneceğim. Büyük, açık bir oda. Burada bir şeyler yapıyorlar. İçinde bir şey var ve sanki terk edilmiş gibi.

D: Bu piramit yapısının içinde mi?

Ben evet. Kimseyi görmüyorum ama bu köşede ışık var.

Ve duvarlar metal gibidir! Onlara dokunursam kulaklarımın acıyacağını hissediyorum.

D: Yüksek bir ses mi?

Ben evet. Bu odada başka ne var diye bakıyorum. Buradaki şey ne?

Kenarında her tarafı ışıklarla dolu yarım bir kapsül gibi. Ve ah! Her tarafta pencereler var ama onları göremiyorum. Ama öyle bir his var ki

Farklı Bir Yaratılış Kanunu ve Fizik

birisi şu pencerelerin diğer tarafında izliyor.

O kapsülün içinde ne olduğunu izliyorlar. Hissediyorum, onları görmüyorum. Ben de onları olup bitenlerden alıkoymak için buradayım. Bu doğru değil . Bu devam etmeyecek . Bu artık durmalı . Bu karşı... bu yanlış. Yanlış.

D: Neden yanlış?

Ben: Acı veriyor , çok büyük acı veriyor. Bütün gezegeni mahvediyor.

Bu insanlar ne yapıyor ? Bunlar kim ?

Onlar ne yapıyor? Bu korkunç! (Derin bir iç çekiş) (Birkaç çok derin nefes, sanki üflüyormuş gibi.)

D:Ne yapıyorsun?

Ben: Buradan hemen çıkmalıyım. Artık burası dağılıyor. Dışarı çıkmam lazım.

D:Ne yaptın?

Ben: Hepsini durdurdum.

D: Üzerine üflüyormuşsun gibi görünüyordu.

ben: yaptım.

D: Parçalanmasına bu mu sebep oldu? (Evet.) Bunu yapacak kadar gücünüz var mı?

Ben: Elbette.

D: Her yeri yok etmek için mi? Yoksa tüm gezegen mi?

Ben: Önce yer.

D: Yapmamaları gereken ne yapıyorlardı?

Ben: Bunların kim olduğunu bilmiyorum. Kayıp mı, başıboş mu? Acıya hayrandırlar. Bu gezegende mühürlenecekler. Bu gezegen artık mühürlendi.

D: Bu varlıklar o gezegende başkaları için acı mı yaratıyorlardı?

Ben evet. Orada mühürlendiler. Diğerleri gitti.

D: Zarar vermeye çalıştıkları insanlar mı?

Ben evet. Onları bir nevi parçaladım. Ama sorun değil. Fena bir şekilde parçalanmadı; onları yeniden canlandırdı.

D: Çünkü ruhu yok edemezsin, değil mi?

Ben: Hayır. İyileşmek ve dinlenmek için geri dönecekler. Ama diğerleri, acıya neden olanlar orada mühürlendi.

D: Orayı terk edemezler mi?

Ben: Hayır. Onlar o gezegende mühürlendiler.

D: Asla ölemezler ya da reenkarne olamazlar mı?

Ben: Hayır. Yaptıklarını deneyimlemeliler. Zaman zaman geri gelip onları kontrol edeceğim. Yaptıklarını anlayıp geri alabildiklerinde tekrar özgür olacaklar.

Onlara yeniden büyüme şansı verilecek.

D: Peki grubunuzdaki insanlar bu gezegenlerin hepsini yarattıysa neden bu kadar olumsuz bir şey yaratsınlar ki?

Ben: Ah, yapmadılar. Bu uzun zaman önceydi. Büyük bir sıçrama yaptım. Bu yüzden oraya çağırıldım. Devam edemedi.

D: O gezegenleri ve varlıkları yaratanlar gelemeyebilirler mi?

geri dönüp bu konuda bir şeyler yapmak ister misin?

Ben: Bir şeyler karıştı. Daha yüksek bir güce ihtiyaçları vardı.

Sadece durmaya ihtiyaçları vardı. Uzun bir süre sonra ilerleyecekler.

Umuyoruz. Onları hissettiğimde planım bu.

Bu Gary'nin bahsettiği şeye benzer bir şey mi? (Bölüm 38 "Nihai Çözüm.")

Dünyanın birlikte hareket etmemesi durumunda nihai çözüm olarak burada, Dünya'da görevlendirildi.

Gezegeni yok etmek veya parçalamak ve belki de mühürlemek için benzer bir güce sahip. Şu anda kendisine yalnızca bekleyip izleme görevi verildi.

Ben: Zarar verdikleri kişilerin çılgınlıklarını duyabiliyordum. Bu ... idi beni oraya ne çağırdı?

D: O zaman yapman gerektiğini düşündüğün işi yaptın. O ruhları, o ruhları serbest bıraktın. (Evet) Şimdi ne yapacaksın?

Ben: dolaşacağım.

D: Ve söylediğin gibi büyük atılımlar yapıyorsun, değil mi? (Evet) Şimdi ne görüyorsunuz ya da neye çekildiğinizi hissediyorsunuz?

Ben: Sürekli şunu duyuyorum: "Mary Melissa. Meryem Melisa. Mary Melisa." Küçük bir kız. – Dışarıda oynuyor. Perilerle oynuyor. Çok güzeller. Bu gün oldukça meşguller.

Farklı Bir Yaratılış Kanunu ve Fizik

Çiçeklerin arasında çalışıyorlar. Oynuyorlar.
Kelebeklere biniyorlar. Neden bilmiyorum. Kendi kanatları var.
Tamamen eğlence amaçlı olduğunu düşünüyorum. Mary Melissa'nın saçında uzun mavi bir kurdele ve uzun, kıvrıkcık kahverengi saçları var. Rüzgarlı olmalı çünkü saçları uçuşuyor. Ve şimdi yüzüstü karıncaları izliyor.

D: Perilerin amacı nedir?

Ben: Ah, doğa krallığına yardım etmek için. Eh, mutlaka doğa krallığı değil, çünkü her şey doğadır, ama form olarak.
Çiçekleri, ağaçları ve doğaya benzeyen her şeyi gerçekten koruyorlar, koruyorlar ve onlarla ilgileniyorlar. Ama sonra doğa olayını karıştırıyoruz. Doğayı sadece doğa olarak düşünüyoruz, tıpkı ağaçlar ve benzeri şeyler gibi. Ama gerçekte yastıklar, arabalar ve bir biçimi olan her şey var.

D: Bu, hayatın tamamının bu olduğunu söylemek gibi bir şey mi olur?

Ben: Biçimi olan her şey. Doğa krallığı budur.

D: Bu küçük varlıklar yardım etmek ve ilgilenmek için yaratıldılar onlara?

Ben: Ve onlardan keyif almak ve neşe getirmek için. Çünkü içlerinde çok fazla mutluluk var. Mary Melissa onlarla oynamayı seviyor. Her zaman onunla oynamak için sabırsızlanıyorlar. Bazen sırt üstü yatıyor ve etrafindan koşuyorlar. Veya elini uzatsa gelip parmağına bile oturacaklar.

Onlar onu seviyor, o da onları seviyor.

D: Başkaları da Mary Melissa ve perilerle oynuyor mu?

Ben: Ah, hayır! Annesi bu saçmalıkların hiçbirinden hoşlanmaz!

D: Buna inanmıyor mu?

Ben: Ah, hayır! Annesi iyi bir insan değil. Bu yüzden Mary Melissa'nın sırf neşeyi hissetmek için perilerle dışarı çıktığını düşünüyorum.

D: Annesinden uzaklaşmak için mi?

ben: öyle düşünüyorum.

D: Neden Mary Melissa'ya ilgi duyduğunu düşünüyorsun?

Ben: Pek emin değilim. Onu neden gördüğümü anlamaya çalışıyorum.

- Ah! Onu annesinden koruyorum. Perileri onunla oynamaları için gönderdim.

D: Ama aynı zamanda başını belaya sokuyor, değil mi?

Ben: Ah, ama periler olmasaydı Mary Melissa hayatta olmazdı.

Hayatı o kadar kötü ki, sanırım giderdi. Büyüene kadar ruhunu ayakta tutabilmesi için ona güvenli bir yer sağlar. Perileri gönderdim ve ona öğretiyorlar: kim olduğunu ve ne kadar ışık olduğunu. Ve melekleri toplanıyor. Görüyorsunuz, perilerle başlamamız ve sonra meleklerle doğru ilerlememiz gerekiyordu. Koruyucu melekleri olduğunu ve her zaman onlara sahip olacağını ve ona yardım edecek rehberlerin olduğunu anlamasına yardımcı oluyorlar.

D: Görünüşe göre sen de bu gardiyanlardan birisin, değil mi?

Ben: Kısa bir süre için kesinlikle öyleyim.

D: Peki. Zamanı ileri alalım. Mary Melissa'nın yanında çok uzun süre mi kalacaksınız?

Ben: Onun yetişkinliğe doğru büyüdüğünü görmeye yetecek kadar.

D: Onu bunca zaman korudun. (Evet) O zaman nereye gidiyorsun?

Ben: Ondonga'yı mı? (Fonetik)

Anlamadım. Tekrarladı: "Ondonga. Afrika gibi bir ormana benziyor. Küçük bir çocukla birlikteyim. Adı Ondonga."

D: Ah, bu onun adı. Orada ne yapman gerekiyor?
o?

Ben: Görmem lazım. - Aman! (Üç keskin nefes, ardından bir iç çekiş.)
O güvende. Artık gidebilirim. Bu hızlı oldu.

D: Ne yaptın?

Ben: Arkasında sürünerek yaklaşan bir kaplan vardı. Vay, bu bir çabuk!

D: (Gülüyor) Kaplana ne yaptın?

Ben: Onu uçurdum.

D: Çocuk tehlikede olduğunu biliyor muydu?

Ben: Hayır oynuyordu. Asla bilemeyecek. Ama büyüyünce kabilesinin şifacı adamı olacak. Onu güvende tutmak önemliydi. Bu çok hızlıydı! (Gülüyor) Oldukça tatlıydı.

Farklı Bir Yaratılış Kanunu ve Fizik

D: Peki, zamanda ileriye gidelim. İnsanları gözetlemek, kollamak yerine insan olmayı, insan olmayı istediğiniz noktaya ne zaman geldiniz? Buna sebep olacak ne oldu?

I: Vardiya zamanı. Ben vardiya için buradayım. Toprak Ana'nın titreşimlerine yardımcı olmak için buradayım. Bu yapılması gereken harika bir iş ve çoğumuz buna çağırıyoruz.

D: Buraya çağırılmadan önce fiziksel bir bedende miydiniz?

Ben: Görmüyorum. Garip, olmalı. Çoğu insan öyle.

D: Yani çoğunlukla bu koruyucu işi mi yapıyordunuz?

Ben: Öyle görünüyor.

D: Çok değerli ve önemli bir çalışmaydı. (Evet) Peki biri sana vardiya zamanında buraya gelmeni mi söyledi?

Ben: Sadece biliyordum. – Bedenin içinde olmak çok zordur. Oldukça sınırlayıcı. Annemin beni doğurması da çok zor.

Onun için enerjiler çok güçlüydü.

Olan bu mu? Pek çok yaşam boyunca Dünya üzerinde bulunan ve karma biriktiren normal insan ruhları ayrılıyor. Ve öyle ya da böyle, geçişin stresiyle başa çıkabilecek bu daha gelişmiş ruhların yerini alacaklar. Normalde koruyucu melek işi yapanların yanı sıra daha gelişmiş ruhlar da çağırılıyor.

Buraya seyahat etmek ve bu önemli zamanda yardımcı olmak için astraldeki "evlerini" terk etmeye hazırlar. Kalan diğer insanların vücutları titreşim frekansı değişimindeki artışı kaldırabilecek şekilde ayarlanıyor. Uyum sağlayamayanlar gezegeni terk ediyor.

Ben: Beni taşıırken pek fazla yanında kalamadım. Doğumda geldim ve onu bir nevi bayılttım. Melekler gelip ona yardım ettiler.

D: O dönemde tüm enerjinizi o bebek bedenine aktarabildiniz mi?

Ben: Hayır, hayır, hayır, hayır, hayır. Onu patlatırdım.

D: Yani içine kendinden bir parça mı kattın?

Ben: İhtiyacım olduğunda daha fazlasını çezebilirim.

D: Yani şu anda konuştuğunuz varlığın hayatı bu mu? (Evet) Ve bu sizin fiziksel alandaki ilk deneyiminiz olacaktır. Bu doğru mu?

Ben: Hatırlayabildiğim kadarıyla evet. Başkalarına yardım etmek için buradayım.

D: Büyümek zor muydu? Deneyimliyor musunuz?

Ben: Asla uymam. Asla uymam.

D: Buraya girdiğinde sıkışıp kalabileceğinden korkmadın mı?

Ben: Pffff! Olumsuz! Hayır, sıkışıp kalamam. Çok fazla yardım aldım, çok fazla güç aldım.

D: (Gülüyor) Karmayı düşünüyordum.

Ben: Hayır, o bende yok.

D: Vardiya konusunda ne yapman gerekiyor?

Ben: Değişiklikler konusunda Toprak Ana'ya yardım etmek için burada olan birçok kişi var. Sadece var olarak başkalarını uyandırmaya yardımcı olmak. Ancak zaman zaman kaçma eğilimindeyiz.

D: Bunu nasıl yapıyorsun?

I: Sizin "uyku" ya da "meditasyon" dediğiniz şeyde.

D: Bedenin dışına çıkabiliyor musun?

Ben kesinlikle. Aslında sorunlarımdan biri yürüyüş yapmak gibi. Ayakları dengede tutacak kadar vücudun her yerine ulaşmak zordur. Bu bir meydan okumadır.

D: Bir süreliğine dışarı çıkıp geri döndüğün zamanı mı kastediyorsun?

Ben: Demek istediğim, burada olmanın zorluğu burada olmaktır. Bir yanım çok fazla havalanma eğiliminde. Aslında, birçok parçam aynı anda birçok yere gidiyor, dolayısıyla bu benim sadece çok küçük bir parçam.

D: Yani Irene meditasyon yaparken ya da uyurken, oradan ayrılıp başka bir yere mi gidiyorsun?

Ben: Bunu ve – kulağa çok tuhaf gelse de – diğer her şeyi yaparken bile bunu yapıyorum. Aynı anda yaptığım birçok şey var.

D: Yani bunu yapabiliyorsun ve vücudun hala çalışıyor mu?

Ben: Kesinlikle. Başka yerlerde çalışan başka organlarım da var.

Farklı Bir Yaratılış Kanunu ve Fizik

D: Bunu neden yaptın?

Ben: Alabildiğim kadar kazanmak için.

Bu, kadının aynı anda birçok bedende yaşadığını hatırladığı 21. Bölüm'de anlatılanlara çok benziyor.

D: Yani tüm diğer bedenler de değişimi deneyimlemek için mi buradalar?

I: Farklı zaman dilimlerinde sanki. Açıklaması zor. Her an her yerde olabiliyorum ve şimdi burada olduğumun farkındayım. İçinde bulunduğum boyutların her zaman farkında değilim. Daha çok uyku halindeyim; ya da meditasyon hali, ben daha fazlasıyım. Ama tüm bunların aynı anda gerçekleştiğinin farkındayım. Best Buy'da (veya Wal-Mart'ta) ve tüm televizyonların ortasında olmak gibi bir şey. Ve sonra tüm televizyonlar bir milyon kat yukarı ve bir milyon kat aşağı yığılmış, hepsi farklı bir şey gösteriyor. Ve sonra tüm bu ekranlarda ve tüm bu yerlerdesiniz. İşte böyle bir şey. Bu oldukça iyi bir açıklama.

D: Yani fiziksel bir bedene girmeye karar verdiğinde kırıldın ayrı. Eğer bu bunu açıklamanın iyi bir yoluysa?

Ben: Hayır, parçalanmıyorum. Yine de bir, belki bir bilinci o forma getiriyoruz. Bunu açıklamak çok zordur çünkü diğer tüm formlarda o bilinç vardır.

D: Yani insan olmaya karar verdiğinde aynı anda birçok farklı bedende olmaya karar verdin.

Ben: Doğru. Ve ayrıca tüm diğer formlarda, hepsi aynı anda. Biliyorsunuz, ruh formunda, ET formunda bunlardan çok var. Bunlar çok eğlenceli! Ve bunların hepsi farklı boyutlarda, bu gerçekten tuhaf.

D: Bu sen vasi olmamaya karar verdikten sonra oldu.

Ben: Evet, ama artık benim de bir yanımla bunu yapıyor. Irene tüm bunların nasıl olabileceğini anlamıyor.

D: Evet, biz insanların çoğu için bunları anlamak zor şeyler.

Ben: Bu oldukça kafa karıştırıcı ama doğru olduğunu biliyorum.

Ana ruh bedeninin parçalanması ve parçalanması ve Kıvrımlı Evren, İkinci Kitap'ta kendi yaşamlarını deneyimlemek için yola çıkan parçalar hakkında daha fazla bilgi var.

D: Peki Irene'in bununla ne yapması gerekiyor?

Ben: Onun büyük güçleri var. Onun varlığı bile insanları değiştiriyor.

Eğer onları düşünürse değişirler.

D: Ne demek değişiyorlar?

Ben: Uyanmaya başlıyorlar. Kim olduklarını hatırlamak için.

D: Kim onlar?

Ben: Onlar saf ışık ve sevgidir.

D: Peki bundan kurtuldular mı?

Ben: Ah, yaptılar. Oldukça üzücü. Ama Irene'in işini yapması önemli, çok önemli. İstikrarlı kalması, dilediği kadar hızlı uyanmayanların duyguları arasında kaybolmaması. Hiç uyanmıyormuş gibi görünenlerden. Ve onları onurlandırmak ve sevmek ama o Dünya duygusuna kapılmamak. Çünkü onlar için üzüldüğünde zayıflar. Üzüntü yoktur çünkü onlar yalnızca ışık ve sevgidir.

D: Evet, hepsi kendi derslerini öğreniyorlar.

Ben evet. Yaşadığı bölgede büyük bir ışığa büyük ihtiyaç var. Burada harika, harika bir ışık var. Ve birçok kişi onu bekliyor. Onlara yardım edebilecek bir kıvılcım var. Sanki ışıklarında patlıyorlar, sonra kıvılcımları sönüyor ve aynısını başkalarına da yapıyorlar. Oldukça güzel. Havai fişek gösterisine benziyor. Hepsi çok güzel, pozitif, insanın hayal edebileceği en canlı sevgi ve ışık.

D: Bugün bu oturuma başladığımızda neden onu varoluşunun en başından başlatmayı seçtiniz?

Ben: Bir hediye gibiydi, mutluluk dolu bir an. Ona o mutlu anı yaşatmak için. O nirvana, o mutluluk, ona enerji veren o ev. O bunu biliyor. Olmayı sevdiği yer orasıydı.

YİRMİ ALTINCI BÖLÜM

OKYANUSLARIN YARATILIŞI

Pierre Amerika'ya taşınmış bir Fransızdı. Beni çok yakından dinlemek zorunda bırakan güçlü bir aksanı vardı ve bu da kasetlerin transkripsiyonunda sorun yarattı. Yaptığı iş onu yıpratıyor ve fiziksel sorunlar yaşamasına neden oluyordu. Sürekli seyahat etmeyi gerektiriyordu ve tükenme noktasına gelmişti. Elbette mantıklı çözüm istifa edip başka bir iş bulmaktı ama her zaman dikkate alınması gereken kıdem ve maaş vardı. Bu sorunu yaşayan birçok müşterim oldu. Bazıları işlerinden o kadar nefret ediyor ki, intiharın tek çözüm olduğunu düşünüyorlar. Her zaman söylüyorum, hiçbir iş buna değmez, her zaman başka bir şey bulabilirsin. Ancak birçok insan kendini tamamen bir durumun içinde sıkışıp kalmış hissediyor ve hiçbir çıkış yolu göremiyor. Bazıları onurlu bir şekilde çıkabilmek için bilinçsizce bir hastalık ya da kalp krizi yarattılar. "Hasta olursam çalışamam." "Benim hatam değildi. Kalp krizi geçirdim ve artık çalışmıyorum." İstenilen çözümün bu olduğunu düşünürse vücudun nasıl işbirliği yapacağı şaşırtıcıdır. Yargılamaz. Sadece bedeninin sahibinin (bilinçli veya bilinçsiz) emirlerine uyar. Bu yüzden düşüncelerimizin ne kadar güçlü olduğunun farkına varmalıyız. Her halükarda bu, Pierre'in seansa geldiğinde bahsettiği ana şikayetlerden biriydi. Ortaya çıkan bilgiler tamamen farklı yönden geldi. Daha sonra bunun kesinlikle hayal ettiği şey olmadığını söyledi. Hayatındaki sorunları açıklamak için geçmiş bir yaşam arıyordu.

Buluttan indiğinde nerede olduğunu ve hissettiği bedensel hisleri anlamaya çalışırken tam bir kafa karışıklığı yaşadı. Vücudunun nasıl görüldüğünü görmek için kendisine bakmasını istediğimde şöyle dedi: "Kendimi sağlam hissetmiyorum! Kendimi göremiyorum. Ben her yerdeyim."

Onun bir enerji formu olabileceğini düşünüyordum ki bu, kişinin bir bedeni göremediği durumlarda birçok kez meydana geldi. "Ne olduğuna dair herhangi bir his var mı?"

P: Her yerdeydi. Fiziksel değildi. Her yerdeydi.

Ne demek istediğini açıklamasını istedim.

P: Okyanus gibi hissettiriyor. Bir dalga gibi. Sınırsız. Sadece büyük, büyük! Bu harika bir duygu. Ben kısıtlanmış değilim.

D: Bu yüzden herhangi bir formunuz yok mu? (Evet) Hiç sınırınız yok mu?

Bunu nasıl söyleyeceğimi düşünmeye çalışıyordum. Bir enerji bedeni olsa bile bir şekli ve sınırlamaları olurdu. Kendini çok büyük hissetse bile onu içine alacak bir şey. Ama yanılmışım.

Bu bizim fiziksel şekil kavramlarımızdan tamamen farklı bir şeydi.

P: Sınır okyanusun tepesidir. Su ile ayırma ve hava.

D: Kendinizi suyun içindeymiş gibi hissediyor musunuz?

P: Ben suyum . Sınırsız.

D: Yani bir bedenin yok. Sen oradaki her şeyin bir parçası mısın? (Evet) Etrafınıza baktığınızda ne görüyorsunuz?

P: Gökyüzünü görüyorum. Suyu görüyorum. Suyu hissediyorum. hissediyorum suyun serinliği.

Suda hiçbir şey yoktu, başka yaşam formu da yoktu. Sadece su.

P: Sadece başlangıç. Başlangıç hissi.

D: Ne demek istiyorsun?

P: Suyun yaratılışıdır.

Okyanusların Yaratılışı

D: İçinde bir şey olmadan önce mi? (Evet) Bu olurdu
en başında öyle değil mi?

P: Suyu hissediyorum. Sınırlı değil. Sadece su ve okyanus.
Ben okyanusum. Ben okyanusum.

Uyandıktan sonra bunun tam özgürlüğün en harika duygusu olduğunu
söyledi. Kendini çok büyük, çok büyük hissediyordu. Bu onun asla hayal
edemeyeceği bir şeydi.

P: Sıcak rüzgarı hissediyorum. Hiçbir sınırlama yok.

D: Başka yaşam formu yoksa kendinizi yalnız mı hissediyorsunuz?

P: Hayır. Kendimi sessiz hissediyorum. Beğendim. Ben bir bütünü. Ben
tamamlandım. Bu harika bir duygu.

Bununla nereye varacağımı düşünmeye çalışıyordum. Eğer yaratılışın en
başında okyanusun bir parçası olsaydı, bu çok az bir değişiklikte oldukça uzun
bir süre (muhtemelen yüzyıllarca) devam edebilirdi. Özellikle de bundan bu
kadar keyif alıyorsa.

D: Buraya gelmeden önce başka bir yerde miydiniz?

P: Light'tan geliyorum.

D: Sana suya gelmen söylendi mi?

P: Hayır, gönüllü oldum. Kendimi bir yıldızdan gelirken görüyorum
Işık.

D: Neden bunu yapmaya karar verdin?

P: Bunun yapılması gerekiyor.

D: Ama sen de Light olarak mutluydun, değil mi?

P: Yaratılışın bir parçasıydık. Yapılması gerekiyordu. Biz de gönüllü olduk.

D: Birisi ya da bir şey artık gitme vaktinin geldiğini mi söyledi diye merak ediyordum.
Bunu yap.

P: Zaman yoktu. Yapılması gerekiyordu. Kendimi uzaktan gelen bir ışık olarak
görüyorum, sonra da okyanusu görüyorum. Ben okyanusum.

D: Peki sen su olduğunda suyu mu yarattın?

Demek istediğin bu mu?

P: Kelime doğru değil – yaratılış. Biz Yaradılışın bir parçasıyız.
Biz yaratmıyoruz.

D: Yani suyu sen yapmadın. Öyle mi oldun?

P: Biz onun bir parçasıyız.

D: Bir süreç olup olmadığını anlamaya çalışıyorum.

P: Açıklayamayız.

D: Eğer doğru kelime buysa çok güçlü bir ruh olmalısın.

P: Güçlü demek doğru değil. Biz onun bir parçasıyız. Bu doğal bir şey
işlem.

D: Herhangi bir planın var mı, yoksa suyun bir parçası olarak orada mı
kalacaksın?

P: Süreç bitene kadar, stabil hale gelene kadar kalacağız çünkü şu anda arazi
yok. Bu bir süreç. Zamanla arazi olacak. Şimdi sadece su ve gökyüzünü
görüyoruz.

D: Arazi nasıl oluşacak?

P: Arazi oluşumuna katılmıyoruz. Biz dahiliz
su oluşumunda.

D: Diğer varlıklar da toprakla ilgilenecek mi? (Evet) Karanın suyun içinden çıkıp
çıkmayacağını merak ediyordum.

P: Bilmiyorum. Benim işim suyu stabilize etmek, böylece içinde yaşam
gelişebilir.

D: Yaşamın gelişmesi için belirli gereksinimler var mıdır?

P: Tuzluluk. Tuzluluğun tam olarak doğru olması gerekir. Sudaki ışığın tam
olarak doğru olması gerekir. Sudaki gazın doğru olması gerekir. Biz suyun
bir parçasıyız.

D: Yani bazı kimyasalların, eğer doğru kelime buysa, mevcut olması mı
gerekliyor?

P: Evet. İstikrar. Tuzluluk.

D: Peki bu gerçekleştiğinde ilk olarak hangi tür yaşam formları oluşacaktır?

P: Neyin amfibi, kurbağaya benzeyeceğini görüyoruz.

D: Hayatı yaratmak senin işin değil mi?

P: Hayır. Benim işim su yaratmak, suyu stabil hale getirmek. Sonra yapacağım
yapıldı.

D: O halde diğer varlıklar ilk yaşam formlarını mı yaratacaklar?

Okyanusların Yaratılışı

P: Evet, Ustalar.

D: Kara oluşmadan önce sudaki yaşam formları mı oluştu?
oluşturulan?

P: Yaşam formları karaya çıkmadan önce suda oluşuyor. Çok uzak değil. S
Şimdi aşağı iniyoruz. Okyanusun derinliklerine doğru gidiyoruz.
Okyanusun çok derinlerindeyiz.
İnanılmaz.

D: Kimyasallar ve elementler şu anda yaşamın devam edebilmesi için mi?
Gelmek?

P: Pek değil. Okyanus hâlâ hareket ediyor. Artık okyanusun derinliklerini
arıyoruz.

D:Ne arıyorsun?

P: Bakmıyoruz. Biz yaşıyoruz.

D: Buraya geldiğinizde hiçbir şey yok muydu?

P: Tam farkındalığa sahip değiliz çünkü geldik ve okyanusu yarattık. Biz
okyanusun bir parçasıyız. Biz okyanusuz.

D: Bir gezegende okyanusu mu yarattığınızı merak ediyordum ?

P: Hayır. Önce okyanus vardı, sonra kara geldi.

D: Yani ilk başta bir gezegen bile yoktu?

P: Pek değil. Pek değil.

D: Sanırım bir gezegeni ve sonrasında oluşan şeyleri düşünüyorum.
üstünde.

P: Hayır. Okyanus burada.

D: Yani su uzayda yeni mi yaratıldı? (Bunu anlamaya çalışırken zorluk
çekiyordum.)

P: Açıklayamayız ama önce su yaratıldı. Su Işıktan yaratıldı. Light'tan geldik.
Ve biz suyu yarattık ve biz de suyun bir parçasıyız. Ve şu anda bunun
derinliğini yaşıyoruz. Su çok derin. Bölünemez.

D: Bizim düşünce tarzımızda gezegenleri ve onların üzerinde oluşan şeyleri
düşünürüz. Ama bu onların yaratılışından önceydi. Demek istediğin bu
mu?

P: Şu anda bilinenlere göre yaratılıştan önceydi.

Bu, bildiğimiz gibi zaman açısından konuşabilmemizden önceydi

şimdi.

D: O halde önce su gelir.

P: Hayır, önce Light gelir. Ve sonra su.

D: Peki suda Işık mı oluşturmanız gerekiyor?

P: Ve bırakın hayat ve Işık. Zaman açısından bakıldığında çok yakındılar. Ama hayat vardı ve bir süre sonra da toprak vardı. Ve Işığı deneyimleyebiliriz. Okyanusu yaşıyoruz. Okyanus bölünmez. Bu inanılmaz!

D: Peki toprağı yaratan başka varlıklar da var öyle mi?

P: Bu bir işbirliği.

D: Peki suda ne tür canlıların veya bitkilerin oluşacağına siz karar veriyorsunuz?

P: Biz karar vermiyoruz. Karar vermek bizim kaderimiz değil. Biz o seviyede değiliz. Okyanusu yarattık. Diğerleri karar verir, genel plandan onlar sorumludur. Biz karar vermiyoruz.

D: Peki, farklı işlerde çalışan birçoğunuz var mı? (Evet)

Benim Yaratıcı Varlık dediğim şey olabilir misiniz?

P: Bu kelimeyi anlamıyorum. Bir Usta Yaratıcı var ama okyanusu yarattık.

D: Demek senin üstünde biri var. (Evet) Seni yaratan Üstad nerede bulunuyor?

P: Biz yaratılmadık. Biz O'nun bir parçasıyız.

D: Sanırım her şeye sınırlar koyuyorum çünkü bu bizim insani düşünce tarzımız.

P: Evet sınırlı değiliz. Sınırsızlık yaşıyoruz

Şu anda.

D: Bu Üstat Varlık aynı zamanda bu Işığın bir parçası mı?

P: O Işıktır . Biz O'ndan geldik. Ve oradan okyanusu yarattık.

D: Bunu yapmak için O'ndan talimat aldınız mı?

P: Hayır ama sorunuzu tahmin ediyoruz. Bizi bu varlığa bağlamaya çalışıyorsunuz. Ve o sorun bu hayatın, bu formun sınırlarından kaynaklanıyor. Sorunuzdan beklediğimiz şey bu.

D: Çünkü olayları anlayabileceğim şekilde biçimlendirmeye çalışıyorum.

Okyanusların Yaratılışı

P: Evet, anlıyoruz. Tasarımda ne olduğunu biliyoruz. Büyük Planda neler var?

Biliyoruz ve yapıyoruz.

D: Bir ustayı ve işi yapan işçileri düşünüyorum.

Öyle değil?

P: Hayır. "Usta" kelimesi sizin ne yapacağınız anlamında kullanılıyor.

"saygı" deyin. Bu işbirliğidir.

D: Bu kara parçası bir gezegen oluşturacak mı?

P: Dünya olacak.

D: Yani başlangıçta tüm gezegen böyle oluştu. (Evet) Böylece su oluştu, sonra başka bir grup canlı tarafından suda hayat oluştu, sonra da kara oluştu.

P: Evet. Ve sonra arazi oluştu ve arazinin soğutulması gerekiyordu. Fazla sıcaktı. Harika olması gerekiyordu. Serin. Artık istikrarlıyız.

D: Bunu yapmak için arazide yapmanız gereken başka bir şey var mıydı? stabil?

P: Hayır. Araziyle çalışmıyoruz. Okyanusla çalışıyoruz.

D: Bu diğer varlıkların ne yaptığını biliyor musun?

P: Bu bilgiye sahip olma ayrıcalığına sahip değilim.

D: Ama muhtemelen sizinkine çok benzer bir işleri vardır?

P: Evet, evet. Artık stabilim.

D: Hayatın var olması için bu çok önemli değil mi?

P: Evet. Suyu stabil hale getirmemiz gerekiyor. Suyun içindeki ışık, tuzluluk, suyun içindeki gaz sayesinde hayat embriyo aşamasında yaratılabilir. Daha sonra kitlesel araziler yaratılabilir mi?

D: O zaman mineraller ve kimyasallar doğru olduğunda ve su stabildir, ne yaparsınız?

P: Ben ayrılıyorum. Artık bana ihtiyaç yoktu, o yüzden ayrıldım.

D: Diğer varlıklar orada kalıp çalışmaya devam mı ediyorlar?

P: Geride kalan başkalarının varlığını hissediyorum.

D: İyi iş çıkardın. Okyanus çok güzel.

Teşekkür ederim.

D: Ayrılırken nereye gittin?

P: Işığa geri döndüm.

D: Hangisini en çok sevdin, suda olmayı mı, yoksa Işıқта mı?

P: Suyun farklı bir deneyimi, farklı bir hissi var. Işık birliktir.

D: Bunu daha önce de duymuştum, hep birlikte olmanın çok güzel olduğunu. (Evet tamam. Zaman olmasa bile nereye gittiğinizi öğrenmek için ilerleyelim. Doğru kelime buysa, bir sonraki göreviniz nedir? Işık'tan tekrar ayrıldığınızda nereye gidersiniz?

Kendisini bir anda Hindistan'da sakat bir dilenci olarak gördü. Acı ve umutsuzlukla dolu sefil bir hayattı. Görünüşe göre fiziksel ortama girmeye karar verdiğinde insan deneyiminin en kötüsünü seçmiş. Okyanusun bir parçası olmanın verdiği güzel huzurdan tamamen farklı bir ayrılıktı bu.

D: Neden fiziksel bir bedene girmeye karar verdiniz?

P: Bu deneyimlemek, böylece Işık fizikselliği deneyimleyebilir.

Alıştığı için zor bir hayattı bu.

sınırlama olmaksızın özgür olmaktır.

P: Çok fazla sınırlama var. Kontrol altına alınması zordu.

O fiziksel bedenden çok fazla fiziksel acı. tecrübe edindim.

Evet. Ve fiziksel muayenedeyken diğerini hatırlamıyorsun, değil mi?

P: Bazen yapıyoruz, bazen farkında oluyoruz. Ve biz bunu hatırlamamayı seçtik. Zor bir hayattı.

D: Neden bu tür bir yaşamı deneyimlemeyi seçtiniz?

P: Aşırılığı deneyimlemek ve gücü öğrenmekti. Daha sonra Fransa'da bir kadın olarak yaşadım. Başka yerlere taşındık ve tekrar deneyimlemeyi seçtik.

D: Başka hangi yerlere gittin?

Okyanusların Yaratılışı

P: Satürn. Satürn'e taşındık.

D: Bu nasıl bir şeydi?

P: Buna diyecek bir kelimemiz yok.

D: Açıklamayı deneyebilir misin?

P: Açıklama yapmamıza izin verilmiyor. Zaman bunun için uygun değil.

Bu varlık için yararlı değildir. Ama Işık ve sudan oldukça farklı bir deneyimdi. Biz konuyla ilgili olanı veriyoruz, yani sınırlamayla baş etmenin zorlukları.

Bu insanın sahip olduğu zorluk budur.

D: Yani zaman zaman farklı bir şey deneyimlemek için bir hayata, bir insan bedenine geri dönmeyi seçersiniz.

P: Böylece öğrenip bitirmedığımız şeyleri bitirebilelim.

D: Neden öğrenme, deneyimleme ihtiyacı duyuyorsun?

P: Böylece bütünlük, Işık deneyimlenebilsin. Biz Işığın bir uzantısıyız ve deneyim gereklidir.

D: Işık kendi başına deneyimleyemez mi?

P: Hayır. Işık öyle olmalı. Görüntüyü görüyoruz. Işık, ışık damlacıkları olarak deneyimlenmelidir.

D: Işık Damlacıkları. Yani parçaları mı çıktı?

Bu soruların bazılarının yanıtlarını zaten biliyordum ama her zaman aynı şeyi birçok kişiye sorarak daha fazla doğrulama elde etmeye çalışıyorum. Hepsini aynı şeyi söylüyorsa, bunun araştırmama geçerlilik kazandıracağına inanıyorum.

P: Bireysellik. Işık bir bütündür. Işığın bireyselliği deneyimlemesi gerekir. Bu nedenle Işığın, Işık damlacıkları olarak gerçekleşmesi gerekir.

D: Anlıyorum. Ve sen de bu damlacıklardan biri misin?

P: Hepimiz bu damlacıklardan biriyiz. Bizler İlahi Vafın bir kıvılcımıyız.

Hepimiz maddi formdaki Işığın damlalarıyız.

D: Ve deneyimleyecek ve bilgi kazanacaksınız. (Evet) O halde tüm bu bilgilerle ne yapacaksınız?

P: Onu entegre etmeliyiz, tekrar entegre etmeliyiz.

D: Ve sen onu Işığa geri götürüyorsun. (Evet)

Bu Işığın, bazılarının Kaynak ve Büyük Merkezi Güneş olarak adlandırdığı şeyle aynı şey olduğunu doğruladı. Bunlar sadece "Tanrı" dediğimiz aynı şeyin farklı isimleridir.

D: Peki Dünya'da birçok yaşam formunu deneyimlediniz mi? (Evet)

Ayrıca başka yerlere mi gittiniz? (Evet) Başka bedenleri deneyimlediniz mi?

P: Evet. Başka bir ceset görüyorum. Çok yüksek bir zeka – ama değil insan.

D: Aynı zamanda sınırlı, sınırlı mı hissettirdi?

P: Evet ama şimdiki durumdan daha az kontrollü. Çünkü perde bu kadar yoktu.

D: Seyahatlerinizde ömrünün sonuna geldiğinizde eninde sonunda beden öldü değil mi?

P: Evet. Ve sonra Işığa yeniden bütünleşiriz. Her zaman Işığa yeniden bütünleşiriz.

D: Peki deneyimin bilgisini mi taşıyorsun? (Evet çünkü Gerçekten ölmediğini duydum.

P: Bu doğru. Ama beden, fiziksel kap ölür.

Daha sonra yanıt almak için Pierre'in bilinçaltıyla iletişim kurmaya karar verdim ama muhtemelen zaten onunla konuşuyordum. "Ben buna 'bilinçaltı' diyorum. Bu doğru mu, yoksa konuştuğum şeyin başka bir adı var mı?"

P: Adınız doğru.

D: Ama sen bundan çok daha güçlüsün, değil mi?

P: Daha bilinçli olduğumuzu söyleyebiliriz.

D: Pierre neden bugün buraya gelmeyi seçti? Tesadüf değil, orası kesin.

P: Neden acı çektiğini bilmesi gerekiyor. Kendini yeniden ayarlayabilmesi için bilmesi gerekiyor. Görüldüğünden daha fazlası olduğunun farkına varabilmesi için bilmeye ihtiyacı var. Her ne kadar söylüyor olsa da, bunu deneyimlemesi gerekiyor. Bu yüzden bugün Okyanusun enginliğini deneyimledi. Ve o ayarladı,

Okyanusların Yaratılışı

ve kendisinin sınırlı benliğinden daha fazlası olduğunu anlıyor.

Pierre'in fiziksel problemlerle ilgili bazı soruları vardı. Bunların işindeki hayal kırıklığından, umutsuz bir durumda sıkışıp kalma hissinden kaynaklandığından şüpheleniyordum. Bilinçaltının bunun nedeninin ne olduğunu söyleyeceğini merak ediyordum.

P: Vücudun alt kısmının her iki tarafındaki ağrı, güçsüzlük hissini ona getirdiği hayal kırıklığından kaynaklanıyor, çünkü kendisini fiziksel olarak istediği gibi veya yüksek benliğinin istediği gibi ifade edemiyor. Bu yüzden ağrılar geliştirir. Acıları hafifleyecektir. Rahatsızlığı geliştirdi, böylece harekete geçmeye ve Okyanusun büyüklüğünü deneyimlemeye teşvik edilebildi. Bu deneyim gerçekleştiğinde, acı yavaş yavaş ortadan kalkacaktır. Ancak ağrılar biraz ileri evrede olduğu için giderek azalacaktır. Anladığında yavaş yavaş olacak. Daha erken yardım isteyebilirdi. Fırsatı vardı. Bu noktada bedeni bu acının bir anda hafiflemesini kabul edemeyecektir. Vücut ağrıya alışmıştır ve ağrının kademeli olarak ortadan kaldırılması gerekir.

Bunu birçok kez duydum. Bazen insanın dikkatini çekmek adına rahatsızlık daha da artacaktır. Uzun süredir devam ediyorsa ve çok arttıysa birdenbire ortadan kalkması mümkün değil. Çoğunlukla vücut buna alıştığı için. Dolayısıyla bu durumlarda bunun kademeli olarak gerçekleşmesi gerekir.

Ama ortadan kayboluyor.

P: Uyurken vücudunda birçok ayarlama yapıldı. Sahip olduğu tek anı rüyalardır ve bunlar sembolizmle gizlenmiştir.

D: Düzenlemeler ne içindi?

P: Yeni bir enerji seviyesinin fiziksel bedenine uyum sağlayabilmesi için ayarlamalar yapılması gerekiyordu.

D: Ben de öyle duydum. Pek çok insan arasında bu ayarlamaların birçoğu oluyor çünkü dünyanın enerjisi ve titreşimleri değişiyor.

P: Bu doğru.

D: Ve bazılarımız bunu farklı şekillerde yaşıyor. Herkesin vücudu farklı tepki veriyor.

P: Bu doğru.

D: Ve uyum sağlayamayanlar da ortamı terk edenlerdir. gezegen.

P: Bu doğru. Veya ortalıkta olmayacak şekilde tasarlandılar.

D: Kesinlikle Noel zamanında gezegeni terk eden pek çok kişi vardı. (2004'te Endonezya'yı vuran büyük tsunami.) Bunun onların kararı olduğunu biliyorum, değil mi?

P: Bu bir anlaşmaydı, dolayısıyla bir olduğumuzu biliyoruz.

D: Diğer şeylerden önce buradan çıkmak istiyorlardı olmak?

P: Bunu söylemeyeceğiz. Bunun, tek bir dünyanın, yani bir olduğumuzun farkındalığını artırmak için hizmet etmeleri gereken bir fırsat olduğunu söyleyeceğiz. Okyanus gibi sınırsızdır. Yeteneği var. Gücü var. Seçebilir.

D: O da amacının ne olduğunu mu bilmek istiyordu? Neden o burda?

Neredeyse gördüğüm her müşteri tarafından sorulan çok yaygın bir soru.

P: Amacı ışık getirmek. Işık getirebilmesi için hizmet etmesi gereken kişilerin deneyimlerini deneyimlemesi gerekiyor. Kendisini ışık getirmek için tasarladığı bu deneyimdir. Zorluk, yaşadığı sınırlamadan kaynaklanmaktadır. Onun içinin derinliklerine iniyor. Yapabileceklerinden daha fazlasının olduğunu biliyor. Ancak doğuştan gelen yeteneğinin tamamını kullanmasına izin verilmiyor. Dolayısıyla zorluk, kendine koymayı kabul ettiği sınırlamadan kaynaklanıyor olmalı.

D: Yani temas kurduğu herkesi etkileyecek.

P: Bu doğru. Sabır öneriyoruz. önerebilir miyiz

Okyanusların Yaratılışı

sabırsızlığını anladığımızı anlıyor, çünkü zihninde iyi bir iş çıkarmadığını hissediyor. Ancak bizim açımızdan yeteneği göz önüne alındığında kendisini çok zor durumda bıraktığını söyleyebiliriz. Kısıtlamalar zordur. Kendini sallaması zor.

Ancak anlıyoruz. Çalışmaya devam etmesini öneriyoruz. İyi gidiyor.

Pierre eve döndüğünde okyanusun yaratılışını anlatan kaseti dinleme şansı buldu. Bir e-postada bazı ilginç gözlemler verdi. Elbette o da deneyimin gerçekliğini kabul etmekte zorluk çekiyordu (birçok müşterimin yaptığı gibi) ve bunu uydurup uyduramadığı konusunda olumlu ve olumsuz bir mücadele veriyordu. "Kaseti dinledikçe kelimelerin kullanımı ve bu kelimeleri ifade etmek için dilin kullanılmasıyla ilgili zorlukları yaşadım. Okyanus enerjisinin kendisini kelimelerle ifade etmek için bilinçli zihni kullanması gerektiğini hissettim. Yani okyanus enerjisi onu bir kenara bırakmak yerine bilinçli zihni 'okyanusta çözünen bir tuz tanesi' gibi kendi içinde 'çözdü'. Ancak tuz tanesi (ya da bilinçli zihnim), okyanus suyunda (ya da okyanus enerjisinde) çözünmüş olsa bile, yine de bireyselliğini korudu. Böylece bilinçli zihin, okyanus enerjisinden aldığı bilgiyi mümkün olduğu kadar doğru kelimelerle ifade ediyordu. Buradaki önemli nokta, enerji bilgisini insan sözcüklerine çevirmede zorluklar/zorluklar olduğu ve kullanılan sözcüklerden bazılarının tam olarak okyanus enerjisinin kullanmak isteyeceği kelimeler olmadığıdır. Ancak bilinçli zihin bu kelimeleri kullandı çünkü o, bu iletişimin ifade yönünden az çok sorumluydu. Bilinçli zihni tamamen susturabilseydik mükemmel olurdu, ancak bir şekilde onun varlığı, ifadeler için hâlâ gerekli. Okyanus enerjisinden gelen enerjik bilgiyi bilinçli zihnin sözcükleri formüle etmek için kullanabileceği bir formata koyan başka bir yardımcı/çevirmenin olduğunu hissettim. Okyanus enerjisinden gelen bilginin bir süreçten geçmesi gerektiği bana açıkça söylendi.

bilinçli zihin tarafından kelimelere çevrilmeden önce 'işleme merkezi'ydi.

“Yaratıcı tipte bir enerji olmakla ilgili soruyu sorduğunuzda, çok yakından takip edildiğini ve üzerinde düşünüldüğünü hissettim. Etrafımda kimseyi göremiyordum ama izlendiğinin farkındaydım. Bu bilgi yalnızca okyanus enerjisinin Işık/Kaynağın kendisi ile karıştırılmadığından emin olmak için yayınlandı.

“Seanstan sonra okyanusun enginliğini anlatmaya çalışırken, büyüklük açısından kendimi 'okyanusta erimiş bir tuz tanesi' gibi hissettiğimden bahsetmiştim. Bu notu size yazarken, yukarıdaki benzetmenin aynı zamanda insanın sözlü ifadesiyle ilgili zorlukları da açıkladığını anlıyorum. Ayrıca okyanusta çözünen bir tuz tanesi benzetmesinde de pek çok bilgi bulunduğunu anlıyorum. Tuz tanesi okyanustan kaynaklanır ve aslında okyanusun yoğunlaşmış halidir.

Yani bu benzetme bizim ne kadar bireysel (dakika) olduğumuzu ama aynı zamanda Bütünün bir parçası olduğumuzu gösteriyor. Bizler Işıktan/ Kaynak'tan geliyoruz ve Işığın yoğunlaştırılmış/fiziksel ifadesiyiz ve bu nedenle gerçekten sınırsız.

“Son anılarımda ve rüya gibi görünen şeylerde, fiziksel bedenimi dört kez terk ettim ve ona geri dönmek için konuşulmuştu. Sanırım yaşamak için hiçbir neden göremediğim bir noktaya geliyordum, bu yüzden nelerin başarılı olduğunu belirli bir yönünün bana gösterilmesi gerekiyordu. Seans bana fiziksel bedenimi boşaltmamak için bilinçli düzeyde umut ve arzu verdi .”

Bu oturumu yürütürken anlamaya çalışırken sorun yaşadım çünkü mantıklı olduğunu düşündüğümüz şeye aykırıydı. Kara veya gezegen var olmadan önce su nasıl yaratılabilirdi? Uzayda su nasıl yoktan var edilebilir? Bu bölümdeki diğer oturumlarda danışan galaksileri, evrenleri ve gezegenleri nasıl yarattıklarını anlattı. Mantıklı olduğunu düşündüğüm şey şuydu: Önce katı bir şey yaratın, sonra üzerine su koyun. Ne kadar mantıksız görünse de tanıdık geldiğini düşündüm. Sonra nerede olduğumu hatırladım

Okyanusların Yaratılışı

bunu daha önce duymuştum: İncil'den. Kutsal Kitap da Yaratılış kitabının ilk bölümünde yaratılışın bu mantıksız şekilde gerçekleştiğini tam olarak bildirir. İncil'de olduğu gibi ayetlere bölmek yerine, hepsini buraya koyacağım.

Başlangıçta Tanrı göğü ve yeri yarattı. Ve yeryüzü biçimsiz ve boştu; ve enginliğin yüzünde karanlık vardı. Ve Tanrı'nın Ruhu suların yüzü üzerinde hareket etti. Ve Tanrı dedi: Işık olsun; ve ışık oldu.

Ve Tanrı ışığın iyi olduğunu gördü; ve Tanrı ışığı karanlıktan ayırdı. Ve Tanrı ışığa Gün, karanlığa da Gece adını verdi. Ve akşam ve sabah ilk gündü. Yaratılış 1:1-5

Bu bölümdeki bölümlerden birinde danışan, Işıktan (ya da Kaynaktan) önce bir şeyin var olduğunu ve bir şeyin karanlık olduğunu söyledi. Ayrıca yaratılış sürecinde sesin de rol oynadığı söylenmiştir: Ve Allah şöyle dedi. Tanrı her konuştuğunda yeni bir şey yaratıldı. Artık hepimizin Tanrı'nın bir parçası olduğumuzu biliyoruz, bu yüzden hâlâ Kaynak'la bağlantılı olan ve yaratımın çoğunu yapanlar bu başlangıç ruhlarıydı. Hepsi aynıydı, hepsi Bir. Ayrıca herhangi bir şey (ışık bile) yaratılmadan önce, Tanrı'nın Ruhu'nun Tanrı'nın yüzü üzerinde hareket ettiğine dikkat edin. sular.

Ve Tanrı dedi: Suların ortasında bir gök kubbe olsun ve suları sulardan ayırsın. Ve Tanrı gökkubbeyi yarattı ve gökkubbenin altındaki suları gökkubbenin üstündeki sulardan ayırdı; ve öyle oldu. Ve Tanrı gökkubbeye Cennet adını verdi. Akşam ve sabah ise ikinci gündü. Ve Allah dedi: Göğün altındaki sular bir yerde toplansın ve kuru toprak görünsün; ve öyle oldu. Ve Tanrı kuru toprağa Dünya adını verdi; ve suların bir araya toplanmasına Denizler adı verildi; ve Tanrı bunun iyi olduğunu gördü.

Burada da toprağın yaratılışından önce suyun var olduğu açıkça görülmektedir. Pierre sadece suyu ve gökyüzünü görebildiğini söyledi. Tanrı gökleri böldü. Daha sonra yaratım süreci

devamı: Bitkilerin ve ağaçların yaratılışı. Bu, bu kitaptaki uzaylı yardımcılarının hayvan yaşamından önce büyüüp büyümeyeceğini görmek için bitki yaşamını tanıttığı hikayesiyle de örtüşüyor. Bitkilerin besin kaynağı olarak mevcut olması gerekiyordu. İlginçtir ki (İncil'e göre) bitki örtüsü Güneş, Ay ve yıldızlardan önce yaratılmıştır. Daha sonra okyanuslarda ilk hayvan yaşamı, sonra da kuşlar yaratıldı. Ve Tanrı dedi: Sular, hareketli, canlı yaratıkları ve yerin üzerinde, açık gök kubbesinde uçabilen kuşları bol miktarda üretsinsin. Ve Allah büyük balinaları, suların bol miktarda ürettiği, hareket eden her canlı mahlûku ve kendi cinsine göre her kanatlı kuşu yarattı; ve Allah bunun iyi olduğunu gördü.

Ve Tanrı, "Verimli olun ve çoğalın, denizlerdeki suları doldurun ve yeryüzünde kuşların çoğalmasına izin verin" diyerek onları kutsadı. Yaratılış

1:20-22 Daha sonra yaratılış, birçok farklı türden hayvanların ve son olarak da insanın ortaya çıkışıyla devam etti. Bunların hepsi tam olarak çeşitli deneklerin bildirdiği sıradır. Bunun tek istisnası, bu çeşitli ruhların, yaratılıştan Tanrı'ya yardım ederek oynayacakları bir rol olmasıdır. Hepimiz Tanrı olduğumuza göre bu bizi şaşırtmamalı. Ve güzel Dünyamızın yaratılış sürecinde rolümüz olduğundan, evimizi onurlandırmalı ve ona saygı duymalıyız.

Okyanusların Yaratılışı

BORÇLU

PİERRE DEVAM ETTİ

Pierre yaklaşık altı ay sonra başka bir seans için ofisime döndü. Normalde bir müşteriyi birden fazla görmem gerekmez. Ve ilk seansta bulmak istediği her şeyi ele aldığımızdan emindim. Ama başka ne yapmak isteyebileceğini bilmediğim için kabul ettim. Bu geziye eşini de getirmişti, ben de onunla seans yapmıştım.

Son seanstan sonra ne bekleyeceğime dair hiçbir fikrim yoktu. Dünyanın başlangıcından önce suyun yaratılmasına yardım ettiğinizi öğrenmekten daha dramatik ne olabilir? Hiçbir zaman beklentim yoktur ve danışanın gitme ihtiyacı hissettiği yere (ya da bilinçaltının gitmesi gerektiğini düşündüğü yere) gitmesine izin veririm. Böylece Pierre sahneye girdiğinde normal bir geçmiş yaşamı keşfedecekmiz gibi geldi. Yine seans bitmeden beni şaşırtacaktı.

Kendisini okyanus kıyısında, arkasına bin sekiz yüz rakamının kazındığı ahşap bir bankta otururken gördü. Sade giyimli, genç, açık tenli, beyaz tenli (Pierre gerçekte siyahtır), siyah saçlı ve sakallıydı. Hiçbir insan ya da aktivite yoktu. Dinlenip suya bakarken, eski bir geminin geçişini seyrederken hissettiği huzur ve sakinlik hissi. Orada yaşayıp yaşamadığını sorduğumda, "'Gelip ziyarete geliyorum' diye duydum. 'Burada yaşamıyorum' diye duyuyorum ama 'Gelip oturuyorum, ziyaret ediyorum' diye duyuyorum."

Arkasında evler ve küçük bir şehir vardı. "'Brittany'yi duyuyorum." Nasıl görüldüğünü görebilmemiz için yaşadığı yere gitmesini istedim. Her ne kadar sessizce oturmaktan keyif alsa da, "Okyanusu ve artık orada oturmayı seviyorum" diyerek gidip ona bakmayı kabul etti.

P: Arnavut kaldırımlı bir sokak görüyorum, sonra sağımda iki katlı küçük bir ev görüyorum. Atların arabaları çektiğini duyuyorum. Ayaklarının sesini duyuyorum. Ev çok büyük değil. Sıra sıra evlerden oluşan tek bir ev. Sokak çok küçük. Çok temiz değil. Sorun ev değil, şehir. Pek temiz değil.

Nasıl görüldüğünü görmek için içeri girmesini istedim.

P: Arkada sağda bir adamın durduğunu biliyorum. Neredeyse bir pansiyona benziyor. Bu eve girdiğinizde sizi kontrol ediyor. "Bu evde bir oda kiraliyorum. Ben bir denizciyim." Ben yatılıyım. Neredeyse ev sahibine benziyor. Şimdi üst üste iki yatağın olduğu küçük bir oda görüyorum. Ve eski tip bir sırt çantası görüyorum. "Uzaktan gelen bir ziyaretçiyim. Gözlemliyorum. Yürüyorum çünkü sırt çantamı görüyorum. Gözlemliyorum. Uzaklardan geliyorum. Bu dünyada çok uzun bir yol var." Bir yerden bir yere gidiyorum. Şunu duyuyorum: "Yürüyorsam yürüyorum. Yürümüyorsam eski zaman teknesine binerim." Gözlemliyorum. Ben de kaydediyorum.

"Bana bir seçenek sunuldu" diye duyuyorum. Bu sanki kişi bir kamp gezisine gidiyormuş ve bu yaşamda seçim yapmış gibidir. Bana bir seçenek, bir tatil sunulduğunu duydum.

D: Yani burada bebek olarak doğup büyümedin. Demek istediğin bu mu?

P: Özür dilerim. Kafam karıştı. Bir bebek görmüyorum.

D: Şu anki haliniz bu genç adam mı?

P: Evet, evet. "Sen bir yıldızdan geldin" sözünü duyuyorum. Ve bilmiyorum. Şimdi geldim.

D: Peki eğer bu bedeninin içine doğmadıysan nasıl bu beden haline gelebilirsin?

P: "Bu benim bedenim değil. Ödünç alıyorum. Birlikte yaşıyorum.

Hayır, bunun normal bir geçmiş olmadığı açıkça görülüyordu hayatın gerilemesi. Burada daha çok şey oluyordu.

D: Bedeninizi başka bir ruhla mı birlikte yaşıyorsunuz? (Evet bu

Okyanusların Yaratılışı

izin verilmiş?

P: "İzin veriyorum, evet. Anlaşma. Diğer biliyor."

D: Başka bir ruhun ikamet ettiği bir bedene girmene izin verilmediğini sanıyordum.

P: Evet. Bu geçici bir birlikte yaşamadır. Tatil. Ve sonra sen ayrılmak. Sadece kısa bir süre kalacağım.

D: Ve oradayken, bir yerden bir yere gitmek için bedeninizi kullanırsınız. yer?

P: Bedene hükmetmiyorsun. Şunu duyuyorum: "Diğerinin kontrolü var. Birlikte yaşıyorsunuz. Sanki bir gezintiye çıkmışsınız gibi. Vücut bir denizcidir. O da yürüyor ve "Bir serseri" sesini duyuyorum.

D: Yani genç adam zaten buralara gidiyor. Ve sen sadece onun gördüklerini gözlemlemeye mi gidiyorsun? (Evet)
Ve o rastgele mi seçilmişti?

P: Hayır, "Anlaştık" diye duydum.

D: Orada olduğunun farkında mı?

P: Gerçek hayatta farkında değilim. Uyanık aşamada değil. Ama daha derinde, o anlaşma olmadan buna izin verilmeyeceğinin farkında. Bunlarla ilgili kanunlar, yönetmelikler var. Burada bunun bir işgal olmadığını söylüyoruz. Bu bir anlaşmadır. Bunun bir istila olmadığını anlamak önemlidir .

D: Neden izliyorsun?

P: "Bu seferlik tatil." diye duydum. Bu kadar. Ve yapılan bir anlaşmanın yaşanması gerekiyor. Ve böylece bu limana, bu bölgeye tatile geldi. Ve arkadaşları görüyoruz. Okyanusu görüyoruz. Tezgahı görüyoruz. Bin sekiz yüz rakamları kazınmıştı.

D: Nereden geliyorsun, okyanusları var mı?

P: Sanmıyorum. "Çok çalıştık; bu nedenle bize bu seferlik tatil verildi. Ve biz empoze etmiyoruz. Bu tatilde birlikte gidiyoruz.

D: Ödül olarak.

P: Bu durumda bir anlaşma yapılması gerekiyor çünkü biz istilacı.

D: Peki gitmek istediğin dünyayı sen mi seçiyorsun?

P: Evet. Eğer bir anlaşma mümkünse, çünkü biz bebeklikten başlamak ve büyümek zorunda kalmak istemiyoruz. Özellikle kısa bir süre için.

D: Yani bir süre kalıp sonra geri mi dönüyorsun?

P: "Başka bir göreve gidiyorsun. Bu özel durumda transit geçiş yapabilirsiniz, geri dönebilirsiniz. Bu bir tatil olduğu için iyileşme zamanına ihtiyacınız yok. Yani sanki kişi geri dönüp görevi alacak ve sonra göreve geçecekmiş gibi olacak.

D: Ama başka bir yerden geldiğiniz yerde çok iyi bir iş yaptığınızı söylemişsiniz. Seni bu yüzden mi ödüllendirdiler? (Evet) Geldiğiniz yer nasıl bir yer? Fiziksel bir dünya mı?

P: Hayır, fiziksel bir dünya değil. Bir yıldız görüyorum! Ve ben bir şey almıyorum fiziksellik duygusu.

D: Diğer dünyada, yani yıldızda nasıl bir formunuz var?

P: Şunu duyuyorum: "Biz saf enerjyiz. Biz altın enerjyiz."

D: Ne tür bir iş yapıyordun ki seni ödüllendirdiler için?

P: "Konsey" diye duyuyorum. Ben Danışmandım.

D: Danışman olan çok kişi var mıydı?

P: "Dokuz" sesini duyuyorum. Ben bunlarla birlikteydim.

D: Birlikteyken ne tür bir işiniz vardı? konsey?

P: "Yıldız Sistemi Denetçisinin Danışmanı" diye bir şey duydum.

D: Bir yıldız sisteminin denetçisi ne yapar? Kulağa öyle geliyor çok önemli bir iş.

P: Bu bir iş. Bir gözetmen bir grup yıldızda bakıyor. "Ve gelişmenin yolu konusunda tavsiyelerde bulunuyor" diye duyuyorum.

D: Yıldızları geliştirmek için mi?

P: Bunu söylemeyeceğim. Diyeceğim o ki, gidilecek yol konusunda tavsiyede bulunun yönü yönündedir.

D: Bu konseyin yaptığı işin bir parçası mı? Farklı dünyalarda ne yapılacağına karar veriyor musunuz?

P: Evet, dokuz konseyden biri. Tavsiye ediyoruz. Bizden bilgi istendiğinde ya da yol tarifi istendiğinde,

Okyanusların Yaratılışı

öğüt vermek. Biz empoze etmiyoruz.

D: Geliştirmeyi kendiniz mi yapıyorsunuz?

P: Geliştirmeyi biz yapıyoruz demeyeceğim. Tavsiye ediyoruz. Geliştirmeyi farklı bir grup yapacak. Ancak bazı durumlarda bizden tavsiye isteyecekler, biz de tavsiyede bulunacağız.

D: Asıl gelişimi gerçekleştiren bu grup fiziksel mi?

varlıklar mı yoksa senin gibiler mi?

P: Gerekirse fiziki forma da bürünebilirler diyeceğim.

Ancak gezegensel seviyemizde fiziksel bir forma ihtiyaç yoktur.

D: Yani bu gruplar fiziksel olmadan da gelişim yapabiliyorlar. (Evet)

Gelişmeleri yapmak için bu dünyalara gitmeleri gerekiyor mu?

P: Hayır. Duydum ki, "Bu, dünyaların planıdır. Plan fiziksel bir dünyada değil, üzerinde çalışılır. Plan fiziksel olmayan dünyada işlenir. Fiziksel olmayan dünyada rafine edilmiş.

Ve daha sonra fiziksel dünyada başlatılabilir.

D: Yani orada geliştiriliyor ve sonra onu somutlaştırıp gerçeğe dönüştürebiliyorlar mı?

P: Evet. Bizden tavsiye istendiğinde öğüt veriz. Bir güneş sistemi oldukları için bu sistemdeki dokuz konseyden biriyiz.

D: Muhtemelen sizin üzerinizde de sistemler var, değil mi? (Evet)

Peki ihtiyacınız olursa size tavsiyede bulunacaklar mı? (Evet) Peki

hepiniz bu dünyalara ne tür yaşam formları koyacağınıza hep birlikte mi karar veriyorsunuz?

P: "Tavsiye gezegensel sistem seviyesinde gelir.

Yaşam formu, gezegen sistemi veya sorunuyla ilgili tavsiyemizin yaptığı gibi, çok daha sonraki bir aşamada geliyor. Onu yaşam formlarıyla doldurmadan önce önce bir evren inşa edersiniz.

D: Yani tüm gezegen sistemini siz mi inşa ediyorsunuz?

P: Tavsiye ederiz, tavsiye ederiz.

D: Evrenden bahsettin. Gezegen sistemi derken bunu mu kastediyorsunuz, yoksa bu ikisi farklı şeyler mi?

P: Bunlar iki farklı şey. Lütfen düzeltmemize izin verin – seviyesini ayırt etmeye çalışıyoruz – belki de

bir yaşam formu ile gezegensel veya Evrensel bir sistem arasındaki karmaşıklık. Evren bir gezegen sistemi olabilir. Biz bu seviyede danışmanlık yapıyoruz. Yaşam formunun düzeyi konusunda mutlaka tavsiyede bulunmuyoruz.

D: Anlıyorum. O halde ilk önce bütünü nasıl yarattıklarına dair tavsiyelerde bulunun Evren.

P: Evet. Ve evrenin içinde gezegen sistemleri vardır.

D: Yani evrenler sürekli mi yaratılıyor? (Evet) Anlamaya çalıştığım şey bu.

Sadece bu kadar çok olacağını ve o zaman daha fazlasına yer olmayacağını düşünürdüm.

P: Sonsuzluğu görüyoruz. Ve eğer bakarsanız, sonunda sürekli olarak bakacağınız anlamında tercüme etmeye çalışacağız. Evren böyledir. Yani Evren sonsuzdur. Ve sistemler ve evrenler her zaman özel olarak yaratılmıştır.

D: Yani mutlaka örtüşmüyorlar veya birbirlerinin yoluna çıkmıyorlar diğer.

P: Onlar da farklı bir titreşimdir, dolayısıyla aynı coğrafi bölgede, aynı mekanda, ancak dokunmadan veya üst üste binmeden birlikte yaşayabilirler. Aralarında bir kapı açılmadığı sürece farklı frekanslarda titreşirler. Sizin terminolojinizi kullanıyoruz. Bir portal demek istedik. Bu birinden diğerine geçmek mümkündür.

D: Yani bu portalları bulabilen insanlar gidebilecek bir evrenden diğerine mi?

P: Evrenler arasında gidip gelenler bilgiyi bilirler. Onlar bulmana gerek yok.

D: Bana farklı boyutlardan bahsedildi. Bu farklı evrenlerden farklı mı?

P: Bir boyutta evrenlere sahip olabileceğinizi görüyoruz. Anlayışımızla gördüklerimizi tam olarak açıklayamıyoruz veya ifade edemiyoruz. Bir düzlemin içinde çeşitli boyutlar vardır ve bir boyutun içinde de çeşitli evrenler vardır. Açıkça anlatamadığımız için üzgünüz. Ancak burada vurgulanmak istenen nokta şu: Evrenler, şunu duyuyoruz: "Birlikte yaşayabilirler;

Okyanusların Yaratılışı

aynı bölgede."

D: Ama önce evrenler yaratılıyor, sonra diğer adımlar alınır mı?

P: Evet. Öncelikle boyutlar var. Ve boyutların içinde yaratılmış evrenler vardır. Ve evrenlerin içinde yaratılmış gezegen sistemleri vardır. Evrenler gezegen sistemlerinden oluştuğu için evrensel ve aynı zamanda gezegen sistemi hakkında danışmanlık yapıyoruz. Biz bu özel sistemde danışmanlık yapan dokuz konseyden biriyiz.

D: Bu her şeyi daha açık hale getiriyor. Ama o bu işi yapıyordu ve iyi bir iş çıkardığı için tatile çıktığını söyledi. Ve sadece maddi dünyayı deneyimlemek için kaçmak mı istediniz?

P: Evet diyebiliriz. Bu noktada birlikte yaşadığı bu özel bedendeki sadelikten hoşlandığını da söyleyeceğiz. Genç denizci.

D: Eğer gözlemci ise bu bilgiyle ne yapacak?

P: Bu spesifik duruma ilişkin bu spesifik bilgiye gelince, yine sizin benzetmelerinizden birini kullanarak onun tatilde olduğunu söyleyebiliriz. Araştırdığımız bilgiler özel olarak bir amaç için kullanılmaz. Bu onun kendi zevki ve gözlemi içindir.

D: Görevi bilgi toplamak olan başka varlıkların da olduğunu duydum.

P: Evet, gözlemci. Bu farklı. Kendi zevki için burada. Tatili bittiğinde konseye geri dönecek. Vücut her ikisine de uzun süre dayanamayacağı için burada uzun süre kalmayacak. Geri dönecek ve başka bir fırsat için ya da sizin dediğiniz gibi bir iş için konseyde kalacak.

D: Dünya, konseyinin bittiği gezegen sisteminin bir parçası mı?

P: Evet. Dediğiniz gibi Dünya'yı ışık sistemimizde gördük ama o, onun öğüt verdiği bu Evren'e ait. Onun konseyde yer alması ve aynı zamanda Dünya'da bir yaşam sürmesi olasılığını gördük.

D: Tatil yerine mi? (Evet) Düzenli bir fiziksel yaşam olarak.

P: Evet. Ve bu durumda (Pierre olarak) bir kıvılcım görüyoruz ! Onun sonsuz küçük bir parçası.

D: Yani asıl rolü konseyde mi kalacak? (Evet) Ve bir kıvılcım gönderilenlerin hepsi mi?

P: Evet. Benzetme olarak “kıvılcım” diyeceğiz. Ancak bu kıvılcım tam bir kıvılcımdır.

D: Ama özün tamamı bedene giremez mi?

P: Hayır, olamaz. Çok güçlü olurdu. Ayrıca başka sistemlerde de başka sorumlulukları var.

D: Bana ruhun bütün enerjisinin mümkün olamayacağı söylendi....

P: Evet. Bizim tam olarak iletmeye çalıştığımız şey bu; bir enerji bedeninden bir kıvılcımın çıktığını görüyoruz. Ve hem kendi sisteminde hem de Dünya'da olduğu gibi farklı sistemlerde birçok işlevi yerine getirme amacına sahiptir. Kıvılcım Dünya'da bir insan bedeni haline gelecek.

D: Buna belirli bir nedenden dolayı mı karar verildi?

P: Bu deneyimin bir parçası. Bu olasılığın bir parçası var.

D: Eğer o kadar gelişmiş olsaydı, böyle bir şeye sahip olmasına gerek olmayacağını düşünüyordum. bir Dünya deneyimi.

P: Dünya deneyimi sadeliği bakımından benzersizdir. Ve ayrıca yoklukta – kusura bakmayın, bir kelime arıyoruz – “karanlık” demeyeceğiz, ama “bilmemek” ya da olup biteni bilmemek diyoruz.

D: Ne demek istiyorsun?

P: Bir düzeyde Dünya basittir ama bir düzeyde ruhun Dünya sistemine girmesi ve bilmemesi, kaynağının farkında olmaması nedeniyle işi zorlaştırır. İkilik ve karşıtlık gibi görünen şeyleri tercüme etmekte zorlanıyoruz. Buradaki fikir, ideal sadeliğin, Dünya'da yaşamın bir yandan beslenme etrafında geliştiği gerçeğinden geldiğidir. Bu nedenle diğer sistemlere göre basit sayılacaktır. Ancak Dünya'da hayat aynı zamanda çok karmaşıktır.

Okyanusların Yaratılışı

hatıra.

D: Evet, tüm anılarımız silinmiş olarak geliyoruz.

P: Evet, tam da bunu anlatmaya çalışıyoruz.

D: Ben de bunu yapmaya çalışıyorum, bilgiyi geri almak. (Evet)

Ama ben, bir kez o yüksek seviyeye evrimleştiğinizde buraya gelmeniz için bir neden kalmayacağını düşündüm. Tabiri caizse anaokuluna geri dönmek gibi olurdu.

P: Evet, doğru. Ama bazen buraya gelip çalışmak ilginç oluyor. Buraya dönüş yolculuğumuz, eğer bu terminolojiyi kullanabilirsek, tazeleme kursuna katılmak olacaktır.

D: Peki, bu kıvılcım Dünya'ya geldiğinde ne tür cisimler Dünya'ya geldi? ilk başta mı geldi?

P: Bütün benliğin çeşitli düzeylerde olması ve işlev görmesi olasılığını ifade ediyoruz. Dünya üzerinde enkarne olmak için evrenler boyunca uçuşan kıvılcımı gördüğümüz gibi mutlaka bir beden görmüyoruz. Kıvılcımın doğum kanalından enkarne olmayı seçebildiğini görüyoruz. Veya kıvılcım, Fransa'nın Brittany kentindeki genç denizcinin hayatını deneyimlerken seçtiği deneyim modunu seçebilir.

D: Bunu da yapan bir kıvılcım mıydı?

P: Evet. Yani olasılıklar sonsuzdur. Bu, güçlü bir şekilde etkilemeyi sevdiğimiz bir şey; hiçbir sınırlamanın olmadığı gerçeğidir.

D: Bunların hepsi sadece ders almak için mi, yoksa deneyimlemek için mi?

P: Ders öğrenmekten ziyade deneyimlemek daha önemli çünkü belli bir seviyede ders aşılmıştı. Artık öğrenilecek derslere gerek yok. Ancak yine de deneyimin yaşanması ve bütünle bütünleştirilmesine ihtiyaç vardır.

D: Pierre adında bir araç aracılığıyla konuştuğunuzu biliyorsunuz. (Evet) Bunu daha önce yaptığımızda okyanusun bir parçası olmayı deneyimlemiştik. (Evet) Bu kıvılcımlardan biri miydi?

P: Evet. Genel olarak bu enerji bedenine isim vermemeyi tercih ederiz. Yani kıvılcım Pierre'in geldiği tüm enerji bedeninin, o enerji bedeninin

fiziksel olarak yaşayamaz ve belki de güvenli bir şekilde fiziksel bir bedende yaşayamadığını söylemeliyiz. Bunun üzerine Pierre adında bir kıvrımlı okyanusa gelerek onu yarattı.

D: Okyanusu mu yarattı?

P: Diğerlerinin yanı sıra yaratıcıydı.

D: Yani bu onun konseyde olduğu zamana ek olarak mıydı? Aşağıya inip aynı zamanda yaratıcı olmaya mı karar verdi? Bunu doğru anlıyor muyum?

P: Doğrusal düşüncenizin yanıltıcı olabileceğini görüyoruz. Çünkü yardım görecelidir ve her şey aynı anda olmuştur.

D: O zaman hem konseyde yer alabilir hem de yaratıcılardan biri olabilir diyorsun.

P: Ve her düzeyde.

D: Yani okyanusun yaratılmasına yardım eden başkalarıyla birlikteydi. (Evet) Karalar, kıtalar oluşmadan önce miydi bu? Sanki başlangıçta öyleymiş gibi geliyordu.

P: Evet. Zaman anlayışımız farklı olduğu için sizin bakış açınıza bakıyoruz. Ancak sizin bakış açınızdan sanki Dünya yaratılmadan önce buradaymış gibi görülüyordu. Ama aynı zamanda konseyde ve diğer düzeylerde de bulunuyordu. Bu olayları kategorize etmeyi sevdiğinizi ama belki de doğrusal zamanın yalnızca bu alanda deneyimlendiğini anladığınızı vurgulamak isteriz.

D: Evet, bana zamanın bir illüzyon olduğu söylendi. Onu burada oluşturduk. (Evet)

Daha sonra bu üstün kısma Pierre'in Şubat ayındaki son seansımızda yaşadığı tuhaf deneyimi sormak istedim. Ofisimden ayrıldıktan sonra işine devam etmek için Miami, Florida'ya gitti (ki bu da eyaletten eyalete çok fazla araba sürmeyi gerektiriyordu).

Oradayken dinlenmek için sahile gitti ve orada okyanusa dönük dururken tuhaf ve şaşırtıcı bir şey oldu. Okyanusun aniden çok büyüdüğünü söyledi. Büyük bir gelgit dalgası ortaya çıktı ve sahile doğru ilerledi. Tamamen muazzamdı. Ancak daha sonra bunun mantıksız olduğunu düşündüğü için korkmuyordu. O

Okyanusların Yaratılışı

Sahilde olduğu yere çakılmış halde durup dalganın kıyıya doğru hızla ilerlemesini izledi. Sonra önüne düştüğünde su ayaklarına kadar geldi ve durdu. Deniz yeniden sakinleşti ve her şey başladığı kadar çabuk bitti. Şaşırtıcıydı ama aynı zamanda çok güzel ve nefes kesiciydi. Etrafına bakabildiğinde, sahilde hiç kimsenin olağandışı bir şey olduğunun farkında olmadığını gördü. Görünüşe göre etkinlik sadece kendisine ayrılmıştı, başka kimseye değil. Elbette bunun neyle ilgili olduğunu bilmek istiyordu ve bunu soru listesine dahil etmişti. Bilinçaltı tam olarak neden bahsettiğini biliyordu. Detaylara girmeme gerek yoktu.

P: Seans sırasında yaşadığı deneyimin geçerliliği konusunda insan bedenini ikna edebilmek için bir vizyon yarattı. Kendinden şüphe edeceğini tahmin etti ve bu nedenle, birkaç gün önce bu ofiste yaptığı bu seansın geçerliliğine fiziksel benliğini ikna edebilmek için bu deneyimi yarattı.

D: Yani o gün sahilde olan hiç kimse olan bitenin farkında değildi.

P: Belki "vizyon" diyebileceğimiz şeye seyirci kalan tek kişi oydu. Ancak kendi gerçekliğinde, okyanusun yükselişinin büyüklüğünü ve ayaklarının dibindeki okyanusun gelgitini deneyimledi.

Ayrıca Pierre Miami'den eve döndüğünde arka bahçesindeki kuşların tuhaf şeyler yaptığını fark etti. Sürekli bir kuş sesi duyuyordu ama yerini bulamıyordu. Ve zihninde sürekli şunu duyuyordu: "Başlangıcını hatırla." Bilinçaltına bunu açıklayabilir mi diye sordum.

P: Evet, yapacağız, yapabiliriz, yapabiliriz. Kuş için farkındadır, farkındadır. Kuşun yerini tespit etmeye çalıştı. Tam olarak yerini tespit edemedi çünkü bu onun başından beri bir hatıraydı.

deneyimliyor. Ve kuşun ona kendisi için var olan sınırsız olasılıkların başlangıcını hatırlatması gerekiyordu.

Başlangıçta olduğu gibi gerçekten sınırsızdı.

D: Merak ediyordu, diğer kuşlar ona ne olduğunu biliyor muydu?

P: Kuşlar, insanların yaptığı gibi değil, zamana bakabildikleri için boyutların ötesine geçiyorlar ama zamanın içinden geçip başlangıca bakabiliyorlar.

D: Bunları yapabiliyorlar mı?

P: Kuş ona başlangıcı hatırlatmak için tasarlanmıştı, evet.

Ve deneyimleri en başından itibaren hafızalarında hatırlayabiliyor veya hafıza bankasından alabiliyorlar.

D: Kuşları çok basit canlılar olarak düşünüyoruz.

P: Hayvanların genel olarak insanlardan farklı bir gerçeklik algısı vardır.

Bu nedenle, hayvan zamanın ötesine geçebilir ve doğrusal zamanda başlangıçtan itibaren varmış gibi görünen bir olayın hafıza bankasını gidip hissedebilir.

D: Yani bunu yapabiliyorlar ve tabii ki bize ne gördüklerini anlatamıyorlar.

(Evet) Bu inanılmaz. Hayvanları her zaman çok basit canlılar olarak düşünürüz. Görünüşe göre insanlardan çok daha gelişmiş veya aydınlanmışlar.

P: Hayvanlar fiziksel olarak insanlardan daha fazla farkındalığa sahiptir. bedenler.

D: Kendi gerçeklik versiyonumuza daha çok bağlıyız. Bu bizi büyük ölçüde sınırlandırıyor. (Evet)

YİRMİ YEDİNCİ BÖLÜM

İLK YARATIKLAR GELİYOR

Okyanusun yaratılışının bir başka versiyonu, Kona, Hawaii'de konferanslar ve atölye çalışmaları sırasında yürüttüğüm bir oturumda ortaya çıktı. Benzerdir, sadece farklı ifadelerle haber verilmiştir. Melody okyanusta kendini evinde gibi hissediyor çünkü kendisi ve kocası Mike'ın bir kiralık tekne servisi var ve insanları her gün yunuslar ve balinalarla yüzmeye götürüyorlar. Mike onları nasıl arayacağını biliyor, bu yüzden okyanusa açıldığı anda hemen gelip teknesinin etrafında toplanıyorlar.

İki yaşamdan geçtikten sonra onun bilinçaltıyla iletişim kurmaya başladım. "Gezegenin başlangıcında oradaydı. Gezegenin ilk tohumlandığı zaman. Ve onun işi balinalar ve yunuslarla ilgiliydi. Onları gezegene getirmek için.

D: O zamanlar nasıl bir formdaydı?

M: Başlangıçta tamamen hafifti. Bu balinaların ve yunusların okyanusta tohumlanmasına yardım etti. Onları altın kabuklarla getirdi. Her yunus, her balina bir sürüyle geldi.

Ve yaşayabilecekleri zaman gelene kadar okyanusun dibine yerleştirildi.

D: Zamanı gelince ne oldu?

M: Kapsüller açıldı.

D: Başka bir yerden mi getirildiler?

M: Evet. Mavi su gezegeni.

D: Ve burada, sulara yaşayabileceklerini biliyorlardı, öyle mi?

M: Uzun, çok uzun bir zaman ve birçok deney gerektirdi ama zamanı geldiğinde geldiler. Ve bölmeler onları güvende tuttu ta ki

ortam onlara uygundu.

D: Aksi takdirde çok erken çıkarlarsa öleceklerdi.

M: Doğru. Yeni ortama uyum sağlamak ve uyum sağlamak zorundaydılar.
ama bu onun işiydi.

D: Bu, Dünya'da insanların var olmasından önce miydi?

M: Ah, evet, evet. Başından beri. Çoğunlukla vardı
O zamanlar gezegende su vardı.

D: Kara ortaya çıkmadan önce mi?

M: Başlangıçta her şey suydı elbette, sonra topraklar ortaya çıkmaya
başladı, evet. Ve ortaya çıkan ilk topraklar ıslaktı. Lemurya.

D: İlk yer burasıydı.

M: Evet. Bu onun bu gezegendeki ilk yaşamlarından biriydi.

D: İnsan olarak mı?

M: Hafif bir vücudu vardı. Henüz insan vücudu gibi değil. Bu çok sonraydı.

D: Lemurya'daki insanların hafif bedenleri var mıydı?

M: Başlangıçta evet.

D: Yani henüz sağlam değillerdi.

M: Hayır, çünkü gezegen ilk zamanlarda bu tür yaşam formlarını
sürdüremiyordu. Çok kademeli olması gerekiyordu.

D: Bu Melody'nin sorularından biriydi, herhangi bir bilgisi olup olmadığı
Lemurya'daki yaşamlar.

M: Çok vardı.

D: Eğer burası ilk yerlerden biriye, daha mı fazla oldular?
sağlam?

M: Ah, evet, gezegen yaşamı ve farklı formları sürdürebiliyordu ama bu
zaman aldı ve yol boyunca pek çok deneme yanılma yaşandı.

D: Ne tür bir deneme yanılma?

M: Bu gezegende ne tür yaşam formlarının olabileceğini anlamak için.

D: Hangisi hayatta kalacak? (Evet) Çünkü çok olması gerekiyor
özel bir ortam, değil mi?

M: Doğru. Çünkü havayı solumak gerekiyordu ve havanın kimyasalların
doğru kombinasyonu olması uzun zaman alıyordu.

İlk Yaratıklar Geliyor

D: Yani kolay olmadı.

M: Hayır, yeni bir gezegen hazırlanırken asla öyle olmaz.

D: Ama sonra Dünya'da kalmaya ve hayatlarını sürdürmeye karar verdi.

daha sonrasında?

M: Evet, onu sevdi.

D: Artık Lemurya'nın ve balinaların enerjisinin nasıl olduğunu biliyoruz.
ve yunuslar onunla bağlantılıdır.

Melody'nin 2001 yılında Salt Lake City'den Atlanta'ya giden bir
uçakta seyahat ederken yaşadığı alışılmadık deneyim hakkında soruları vardı.
Sanki bedeninden ayrılmaya çalışıyormuş gibi hissediyordu. Bilinçaltı
şaşırtıcı bir cevap verdi. "O sırada Kaynağa dönme fırsatı vardı."

D: Bu onun yapmak istediği bir şey miydi?

M: Hayır, kalmaya karar verdi. Ancak o sırada, o olayda, Kaynağa geri
dönmek ya da Dünya'da kalıp işine devam etmek arasında seçim
yapmak zorundaydı. Kalmayı seçti.

D: Gerçekten ayrılıyormuş gibi hissettiğini söyledi.

M: Aslında öyleydi. Eve gitmesine sadece birkaç nefes kalmıştı.

D: Eve gitmeye karar verseydi insanlar ne görürdü?

M: Vücudu koltuğa yığılmış olurdu.

D: Bunun kalp krizi falan olduğunu mu düşünmüşlerdi?

M: O türden bir şey, evet.

D: O halde bu kadar basit bir şekilde gerçekleşebilir.

M: Bu kadar basit. Çok büyük travmatik bir şey olmasına gerek yok.

D: Ama yapması gereken işler olduğu için kalmaya karar verdi.

M: Öyle yaptı.

D: Ama sonrasında baş dönmesi geçirmeye başladığını söyledi. Üç yıl
boyunca devam etti.

M: Evet, uçakta ve kafasında oluşan basınç ve vücuttan ayrılırken oluşan
baskının tekrar içeri girmesi nedeniyle oldu.

D: Ah, çünkü yüzeyde olmak gibi değildi.

M: Doğru, doğru. Ama aslında bedeninden çıktığında zamanda başka bir yere yolculuk yaptı. Boyut çizgilerini aştı.

D: Uçakta olduğunu düşündüğü zaman mı?

M: Doğru, ve ona bunu geri getirmesi için bazı bilgiler verildi. ile çalışacaktı.

D: Ona ne olduğunu söylemeli misin?

M: Hayır, şu anda uygun değil.

D: Ama o geri dönmeyi seçti. Üç yıl boyunca baş dönmesine neden olan şey bu muydu?

M: Evet, evet. Vücuduna geri döndüğü ve uçaktaki baskının olduğu zamandı; dengesizliğe neden oldu.

D: Burası bedeninin dışına çıkmak için pek iyi bir yer değil, değil mi?

M: Özellikle değil.

D: Ama baş dönmesi artık geçti mi?

M: Evet, yunuslar ve balinalar onun yeniden dengeye gelmesine yardımcı olmak için onunla birlikte çalışıyorlar. Onunla çalışıyorlar ve sanırım son parça artık yerine oturdu.

D: Geriye dönüp hayatın başlangıcı hakkında biraz daha konuşabilir miyiz? Tohumlama işiyle orada olduğunu ve hepsinin su olduğunu söylemiştin. (Evet) Ve sonra toprağın ortaya çıkmaya başladığını mı söylediniz?

M: Doğru. Daha sonra sular çekilmeye başladı ve gezegende, iklimde birçok değişiklik oldu. Ne bilmek istiyorsun?

D: Sadece merak ettim çünkü o zamanlar kendisinin de suyun bir parçası olduğunu, kara olmadığını söyleyen bir adam vardı. (Evet?) Merak ediyordum, kara yükseldi mi yoksa ne oldu?

M: Pek çok şeyin birleşimiydi. Unutmayın, bu çok çok uzun bir zaman diliminde gerçekleşti. Bu bir gecede olacak bir şey değildi. Bunun gerçekleşmesi için milenyum.

D: Yani o günlerde gezegenin tamamı suydur.

M: Bir zamanlar suydur, sonra hemen altında toprak kaymaya başladı. Su altındaki volkanlar yer değiştirecek ve patlayacaktı. Ve suyun çekilmesine neden oldu ve

İlk Yaratıklar Geliyor

yükselecek toprak. Bunlar oldu.

D: Volkanlar bunu neden suyun altında yapıyordu?

M: Bu sadece gezegenin kendisinin dengeye ve düzene girmesiydi. Bu ortamda yaşamak, içermek... bir atmosfer yaratmak. Havadaki tüm kimyasallar: oksijen, hidrojen, klorür; bir gezegenin atmosferine giren tüm mini bileşenler.

D: Yani bunun arazi yükselmesiyle olması gerekiyordu.

M: Evet, bitkilerin büyüebileceği atmosferi yaratmak için.

Bu atmosfer yaratır; oksijen yaratır.

D: Ve sen onun yunuslar ve balinalarla birlikte altın kapsülleri getiren ilk kişilerden biri olduğunu söyledin. (Evet) O dönemde başka yaşam formları da getirildi mi?

M: Hepsi aynı anda değil. Burada neyin sürdürülebileceğini ve neyin sürdürülemeyeceğini görmek için her şey farklı zamanlarda getirildi.

D: Ama birçoğunun uyanmak için uygun zamana kadar beklemek zorunda kaldığını söylersiniz sanırım.

M: Evet, gezegen hazır olana kadar. Biliyorsunuz aşamalı bir süreç var. Her şey... evrim size öğretildiği gibi değil . Burada hangi yaşamın yaşayabileceğini ve uyum içinde yaşayabileceğini görmek , tüm bir gezegenin ve sonunda da bir bütünün... çok, çok farklı türlerin evrimidir .

D: Karalar ilk oluşmaya ve yükselmeye başladığında kara kısmında gelişmeye başlayan ilk yaşam neydi? Bunu görebiliyor musun?

M: Başlangıçta yunusların yürüdüğünü biliyor muydunuz? okyanusun yanı sıra kara da mı?

D: Yaptılar mı?

M: Evet yaptılar ve bu sizin biliminiz tarafından kanıtlanmıştır.

D: Peki insanlar gibi mi yürüdüler?

M: İnsanlara benzemiyorlardı ama karada yürüyorlardı. Karada yaşıyorlardı. İleri geri gidebilirlerdi.

D: Karada sürünerek mi süründüler?

M: Tam olarak değil. Buna uyum sağlamak için şimdi olduklarından farklı görünüyorlardı. Yani neredeyse yarı insan yarı yunus demek istemiyorum çünkü bu çarpık bir görüntü veriyor.

resim. Ama bunun için gerçekten iyi bir benzetmeniz yok.
(Gülüyor) Yine de oldukça komik olduğunu düşünürdünüz. Ama küçük, kısa bacakları ve ayakları vardı (Gülüyor) ve daha dik bir pozisyonda yürüyorlardı. Ama başlangıçta ileri geri gidebilirlerdi.

D: Bu yüzden mi havayı soluyabiliyorlar?

M: Bu yüzden karada olacaktı çünkü
Peki.

D: Yani bunlar ilk formlardan biriydi, öyle mi?

M: Evet, hava soluyan ilk canlılardan biri.

D: Peki neden suya gidip orada kalmayı seçtiler?

M: Bunu tercih ettiler çünkü onlar bir gezegenden gelmişlerdi.
su.

D: Peki bunun dışında yeryüzüne gelen ilk canlı türü neydi?

M: Sadece karada mı yaşadı?

D: Sanırım ilk önce bitkileri ve şeyleri düşünüyorum.

M: Ah, hayvanı kastettiğini sanıyordum.

D: Her iki durumda da.

M: Elbette ilk önce bitkiler vardı. Bitkilerin tohumlanması gerekiyordu
çünkü oksijeni onlar yarattılar.

D: Yani bu da mı tohumlandı?

M: Ah, her şey öyleydi.

D: Başka yerlerden getirildi.

M: Kesinlikle, çeşitli yerlerde neler yaşanacağını görmek için. Ve
karalar yükselmeye başlayınca bir süre sonra geniş, uçsuz
bucaksız bir kara kıtası oluştu. Ve böylece, tek bir gezegende bile
farklı bölgelerde farklı şeyler yaşayacaktı.

D: Peki yeryüzünde bitkiler dışında ilk olarak hangi yaşam formu
vardı? Bir çeşit hayvan düşünüyorum.

M: Size verebileceğim en iyi tanım -çünkü unutmayın ki bir şey
gerçekten işe yaramadan önce pek çok kez değişmişti- daha çok
bir kuşa benzerdi.

D: Uçan bir yaratık mı?

M: Evet, daha çok bir kuşa benziyor. Ama kuş suyun üzerinde de olabilir.

İlk Yaratıklar Geliyor

suya inmek, çünkü ilk günlerde hayatta kalabilmek için her ikisine de ihtiyacı vardı.

D: Bir de bilim adamları dinozorlardan bahsediyor.

M: Evet, gelmeden önce çok fazla aşağıda değillerdi.

Ama yine de atmosferin ayarlanması gerekiyordu.

D: Neden hepsi ortadan kaybolmak zorunda kaldı?

M: Çünkü bir sonraki boyuta geçmeye hazırdılar; başka bir boyuta geçtiler. Bir gün hemen kalkmadılar ve hepsi "Oop!" dediler.

D: Yani artık Dünya'da olmaları uygun değildi.

(Doğru) Bir deney gibiydiler.

M: Öyle düşünebilirsin. Bir süreliğine burada tutuldular ve burada bulunmalarının sonucunda başka şeyler de oldu.

Gazlar ve her türlü şey oluştu. Ancak bu yapıldıktan sonra onların burada olmalarına gerek kalmadı ve hizmet edebilecekleri bir sonraki yere götürüldüler.

Her şeyin bir amacı vardır.

D: Evet, hepsi öyle. İşimde bana ET'lerin tohumlamayla çok ilgisi olduğu söylendi. Bu doğru mu?

M: Evet öyle. Biliyorsunuz herkesin bir işi var.

D: (Gülüyor) Melody gibi o da hafif bir varlık olarak geldi.

M: O bu gezegene ilk olarak bir ışık olarak geldi, evet.

D: Ve baklaları da getirdi. Bu ET'lerle aynı mı yoksa farklı mı?

M: Farklı çünkü onlar daha önce başka yerden ve zamandan geldiler.

Hepsi farklı boyutlar, galaksiler ve evrenler var. Ve her türden yerde her türden yaratım yaşanıyor. Ve birinde işe yarayan şeyin diğerinde mutlaka işe yaraması gerekmez.

D: O halde bana söylenen teori doğru; yani insanı geliştirmeleri gerekiyordu.

M: "Adam" diyeceğiniz şey, evet.

D: (Gülüyor) Genetik olarak.

M: Evet ama unutma. İnsan gerçekte nedir? İnsan özdür, ışıktır ve her şeydir, Kaynaktır.

D: Ama o içeride. Fiziksel araçtan bahsediyorum; fiziksel kasa.

M: Evet ama bir yerden başlaması gerekiyordu. Ve şunu da unutmamalısınız ki, o öz akıl sahibidir ve dolayısıyla her şey o plandan (ya da düzlemden?) kaynaklanmaktadır.

D: Pek çok farklı insandan küçük parçalar alıyorum ve Doğrulama alabildiğimde beğen.

M: Elbette.

D: Ve bu Dünya'nın gerçek hikayesi. Ve o başından beri buradaydı, her şeye yardım ediyordu. Ve artık en başından beri buraya getirdikleri ile çalışmalarına devam etme zamanı geldi.

M: Evet, bu yüzden onları bu kadar çok seviyor.

YİRMİ SEKİZİNCİ BÖLÜM

BİR GEZEĞENİN YOK OLMASI

Sam olay yerine ilk girdiğinde kendisini bir uçağı uçururken, inmek için bir havaalanı ararken gördü. Yere bakarak uçağı uçurmak için oldukça fazla zaman harcadı. Onun pilot olduğu bir geçmiş yaşama girmiş olabileceğimizi düşündüm. Ancak ara sıra bilinçaltı, maceraya başlamak için deneğe, görmekte rahat olduğu tanıdık bir şey sağlar. Sam'in durumu da öyle görünüyordu. Hikaye ilerledikçe onun aslında küçük bir uzay aracını kullandığı ortaya çıktı. Kampta yaşayan bazı insanlarıyla bağlantı kurması gereken bir gezegene indi. Hiçbir yaşam belirtisi olmayan bu yeri terk edilmiş halde bulunca şaşkına döndü. Bölge çöl gibiydi, çok kurak, çorak ve sıcaktı.

İnsanların nereye gitmiş olabileceğini bulmak için uzun süre aradı ve sonunda çaresizlik içinde pes etti. İstifa ederek yapılacak tek şeyin ayrılmak olduğuna karar verdi.

Sesi çok yorgun geliyordu, "Mücadele ediyorduk. Pek çoğumuz kalmadı, sadece bir grup. Sorunlar yaşadık. Nereye gittiğimizi bilmiyorduk. Herhangi bir yer arıyorduk! Gidilecek yer burasıydı ! Çünkü bir yerden ayrılıyorduk.

Ve işte buradayız, hiçliğin ortasında. Bir yerden dönüyordum, gittiler." Geldikleri yere geri dönmenin daha kolay olup olmayacağını sordum. "Geldiğimiz yerde bir şey kaldı mı bilmiyorum. Bir tür yerleşim yerinde yaşadığımız yapıların olduğu resmini alıyorum. Kalıcıydı, hedefleri vardı. Burası kuru bir yer!

Burası kuru bir gezegen!"

D: Geldiğin yere bakalım. yaşadığını söylemiştin yapılar?

S: Evet. Bunu şeffaf görünen küçük kubbelerden oluşan bir küme olarak görüyorum. Üstümüzde gökyüzünü görebiliyorduk. Üst kısım yerden çıkıyor ve biz onların altında yaşıyoruz. Yaşadığımız evin çoğu yer altında ve bazıları diğerlerinden daha büyük. Silindir şeklindedirler ve birden fazla seviye aşağıya iner. Bu unsurların dışında. Daha serin, deliklerde daha rahat. Deliklerden çıktığınızda yerleşimin dışına çıkıyorsunuz, yapıların dışına çıkıyorsunuz, bu gezegen çorak. Bu bir topluluk. Bir tür ileri karakol. Medeniyet burada. Birlikte olduğum bir grup insan vardı. Birlikte çalıştık.

Orada ne tür işler yaptığını görmesini istedim.

D: Bir ... makinede uçuyorum. Geliyorum, karakoldan karakola gidiyorum ve ihtiyaç duydukları şeyleri getiriyorum. Bu yüzden her zaman orada yaşamıyorum. Sanırım bu insanlar için çalışıyorum. Peki nereye gittiler? Yerlerinde değillerdi. Gittiler ve belki de bir sebepten dolayı gittiler. Bilmiyorum. Terk mi edildi? Burada kimse yok. Hangi cehennemdeler bunlar? – Buradan çıkmalıyım. Bir şeyler ters gitti. Bu doğru değil. Buraya geldim ama hiçbir şey beklediğim gibi olmadı. Burada kimse yok. Gittiler, kahrolası çöle gittiler!

Kafası hâlâ karışık olduğundan mesleğine geri döndü. Gidip birine, bir amirine söylemesi ve yardım almaya çalışması gerektiğini hissetti. Makinasını uçurmaktan gerçekten keyif alıyordu. “Ooo, bu çok hoş – oğlum, bu şey hareketli mi! Vay! Beğendim! En büyüğü değil. Büyük bir kargo taşıyıcısı değil. Küçük bir uçak. Yuvarlaktır, bir disk. Sadece bir kişi için değil, görünüşe göre içine altı kişi ve bir miktar kargo koyabilirsiniz. Bu iyi! O konforlu. Tertemiz bir makine.”

D: Yani geldiğin yere geri döneceksin. Sende var mı

uzağa gitmek mi?

Bir Gezegenin Yıkılışı

Ş: Bilmiyorum. Makinemde büyük bir aceleyle uzun bir yol gidiyorum. Makineyi gitmesi gereken yere gidecek şekilde ayarladım ve o da gitti. Biliyor musun? Gideceğini düşündüğüm yere gidiyor. Düşünüyorsun ve gidiyor! (Şaşkınlıkla) Zip! Nereye gideceğini söylersin ve gider. (Teknolojiye hayret ediyor gibi görünüyordu.)

Bir süre sonra sıralanmış üç kulenin üzerinden uçtu. Kuleler onun iniş yapmasına yardımcı olacak kılavuzlardı. Rapor verdi ama üstlerinin de kafası onun kadar karıştı. Bundan sonra ne yapacağını öğrenmek için sabırsızlıkla bekledi. "Tek başıma, tek başıma hiçbir şey yapmak istemiyorum. Ne yapacağıma karar vermek benim işim değil, sadece emirlere uyuyorum. Ben emir vermiyorum." Sinirlenmeye başlamıştı. "Bu yüzden bana söylenen yere gidiyorum, söyleneni yapıyorum ve çok fazla soru sormuyorum."

Olaylar çok yavaş ilerliyordu. Sam neler olduğunu öğrenmek için beklerken daha da sinirlendi, ben de onu hareket ettirmeye karar verdim. Bir şeylerin olduğu önemli bir güne taşınmasını istedim. Derin bir iç çekti ve sonra çok yumuşak ve çekingen bir şekilde cevap verdi: "Herkes gezegenin dışında. Herkes gitti. Hepsi! Hepsi gitti."

D: Bütün gezegen mi?

S: Evet! Hepsi gitti! Ben uzaktayken hepsi ... vardı gitmiş! Bir yere gittim! Bir iş üzerindeydim. Bir şeyler yapıyordum. Eve geldim ve kimse yoktu! Hepsi Hepsi! Herkes. gitmiş ...

D: Ne olduğu hakkında hiçbir fikrin yok mu?

S: Hayır. (Acıklı, hüzünlü) Her yer gitti. Her şey gitti! (Yumuşak, acılı) İşte bu yüzden yoluma devam ediyorum. Arkadaşlarım ve tüm insanlarım gitti! Bu iyi değil!

Ne olduğunu anlamaya çalışırken kafası karıştı, duygusaldı ve gözyaşlarının eşiğindeydi. Görünen o ki, neler olduğunu anlamaya çalışırken pek şansımız yaver gitmedi, bu yüzden

bazı cevaplar bulma umuduyla onu başka bir önemli güne taşıdı.
Kendini gemisinde yapayalnız, uzaydan Dünya'ya bakarken buldu.
Altında Çin kıtalarını ve Uzak Doğu'yu görebiliyordu.

D: Birisi sana oraya gitmeni mi söyledi?

S: Hayır. Bu benim. Bunu kendim için yapmaya karar verdim. Dünya'ya
indim. Gerçi geldiğim yer burası değil. Nereden geldiğimi
biliyorum. Ne yapacağımı bilmiyordum. Hiçbir fikrim yoktu. Ben
de Dünya'nın yakın olduğunu düşündüm. Dünya iyi.

D: Daha önce hiç orada bulundun mu?

S: Ah, evet, Dünya'ya gittim. Ama genellikle Dünya'dan uzak durduk.
Daha yeniydi, hâlâ ilkeldi. Dünya'da pek bir şey yok. Sanırım bazı
insanlar var. Onlar bizim gibi değiller. Onlar farklı. Onlar daha
yeni. Onlar siyah.
(Sam şu andaki yaşamında siyahi bir adamdır.) Ve onlar da
Dünyanın bu bölgesinde yaşamıyorlar. Dünyanın bu kısmında hiç
insan yok.

Dünya'ya ilk tohum atıldığında ya da yerleşim gerçekleştiğinde
Afrika kıtasında meydana geldiği ve daha sonra insanların oradan
yayıldığı söylenmiştir. Bilim insanları, insanın en eski kökenlerinin izini
Afrika'ya kadar sürmeyi başardılar. Hatta onu tek bir kadına izole
etmişler. İnsan ırkının nasıl olup da dünyanın dört bir yanına yayıldığı
konusunda pek çok tartışma ve tartışma yaşandı. İnsanların ilk etapta
nasıl ortaya çıktığı konusunda da tartışmalar var. Çalışmalarında
bana sunulan teoriyi kabul etmediğiniz sürece her zaman cevaplardan
çok sorular olmuştur. Dünya dışı varlıklar tarafından tohumlandığımızı
ve gelişen türlerin hayatta kalıp kalamayacaklarını görmek için
dünyanın çeşitli bölgelerine nakledilmesinden çok uzun zaman
geçtiğini. Yavaş ve zahmetli bir süreçti. Sam, Dünya'yı, insanın Afrika'da
maymunlarla çiftleşerek ve genlerin manipülasyonu ile ilk kez
yaratıldığı o ilk aşamada mı görüyordu? Bunların çoğu kitaplarımda
bildirildi: Muhafızlar

Bir Gezegenin Yıkılışı

Bahçe ve Muhafızlar. Bilimsel yönler, şirketim tarafından yayınlanan, Max Flindt'in yazdığı Mankind, Child of the Stars adlı başka bir kitapta inceleniyor .

S: Sanırım muhtemelen buraya bir yere geleceğim. Ama burada benim için kimse yok. Burada kendi halkımdan kimse yok. Yapmaya çalıştığım şey kendi adamlarımdan bazılarını bulmak! Bunu yapamadım. Benim gibi bir yerden bir yere uçan pek fazla kişi yoktu. Sadece birkaçımız. Bakalım diğer arkadaşlarımdan biri buraya inmiş mi? Dünya'da bir yer var. Ben buna tepeden bakıyorum. Tibet olurdu. Plato. Halkımız buraya geldi. Tibet'e girip çıktık. Ve umarım adamlarımdan biri buradadır. Ah!

Vücudum farklı! Daha küçüktür ve daha hafiftir. Evet!
Ben aynı değilim. Bedenim ışıltılı. Bu çok hoş!

D: Bunu yapabildin mi, vücudunu değiştirebildin mi?

S: Değiştirmek zorunda değildim. Aynen böyleydi. Daha hafifti. Tamamen etten değilim. Daha fazla enerjim var. Ama bir formum var. Güzel, parlak, grimsi bir formum var. Bu bedeni yaratmam gerektiğini düşünmüyorum. Bu farklı! Daha hafif. Ve benim gibi birini arıyorum. Neredeyiz?

D: Ama Tibet'e girip çıkacağınızı söylemişsiniz?

S: Burası girip çıktığımız bir yer. Sadece biz değiliz. Başka yerlerden başka insanlar da Tibet'e girip çıkıyor.

D: Bunlar dağlar değil mi?

Ş: Hayır değil. Bu bir plato. Oldukça düz. Ama artık bitti. Daha yüksek bir rakımdır.

D: Yani oraya inip kendi türünüzden bazılarını bulabilecek misiniz bir bakacaksınız?

S: Evet ya da bana yardım edebilecek herhangi biri. Korkunç bir şey oldu. Geldiğim yerin yok edildiğine inanıyorum. Gerçekten yaptım. Bir süreliğine yoktum ve ben yokken bir şeyler oldu. Herkes gitti. Gittim, gittim, muhtemelen ineceğim. (Kendi kendine) Giden var mı?

Burada? – Evet, var! Var. Ama onlar başka bir yerden geliyorlar. Benim bulunduğum yerden değiller. Onlar o gezegenden değiller. Onlar daha uzaklardan. Güneş sisteminden değiller. Dünya ile aynı Güneş sisteminden değiller. Onlar da bir süredir buradalar.

D: En azından bağ kurabileceğin biri.

S: Belki. Onlar farklı. Benimle aynı değiller.

Aslında daha yüksekler. Vay! Hafifler. Onlar ışıktan varlıklardır. Oldukça fizikseller. Ben onlardan daha yoğunum. Gerçekten hafifler.

D: İnsanlar neden Dünya'nın bu bölgesine girip çıkıyorlar?

S: Bu yüksek platonun enerjisi. Bu insanlar buraya geldiler ve siyahı insanlardan farklılar. Onlar farklı bir yerden. Dünya üzerinde çalışıyorlar. Yardım ediyorlar.

D: Bu insanlar neden Dünya'ya gelsinler ki?

S: Dünya harika. Her şey Dünya'ya geliyor.

Her yerden varlıklar kendilerinin bir parçasını Dünya'ya koyacaklar. Her yerde, her tür varlık Dünya üzerinde olacak. Her şey. (Kendi kendine) Dünya da zarar gördü değil mi? Evet. Toprak da zarar gördü. Bu kötü.

D: Bunu neden yapacaklar?

S: Bunu gerçekleştirenler onlar ya da onların fikri.

Onlar bu işin sorumlusu. Bu planı geliştiriyorlar ve her şeyi Dünya'ya getiriyorlar. Her yerden bir şeyler getiriyorlar. Her şey! Her türlü şey. Peki bunu nasıl yapıyorlar biliyor musun? Işıkla birlikte. Işık şeritleri. Işık şeritlerini değiştirirler. Bu küçük ışık parçacıklarını aldıklarında her şey olabilir. Her şeyi değiştiriyorlar. Onunla her şeyin gerçekleşmesini sağlayabilir.

D: Işık şeritleri nereden geliyor?

S: Aman tanrım! Akılları mı? Bunu akıllarına alıyorlar ve sonra bir şeyler oluşturuyorlar. Bir şeyin içine bir ışık noktası koyuyorlar ve sonra ışık onun etrafında şekilleniyor. Geçmiş bir geziden burada olduklarını biliyordum. Onları pek iyi tanıımıyordum. Onlar

Bir Gezegenin Yıkılışı

bir şeyler yaratmanın bir yolu var. Bir şeyler yapıyorlar. Işığı alıyorlar ve ondan herhangi bir form çıkarıyorlar. Işık ortada gider. Bir hücreyi alıp ortadaki ışığı değiştirerek değiştirebiliyorlar. Sadece parçaları, ışığın bir kısmını değiştirerek her şeyi farklı hale getirebilirler. Bu benim alışkın olduğum bir şey değil ama onlar böyle yapıyorlar. Olayları bu şekilde yürütüyorlar. Burası kalıcı bir grup gibi görünüyor ama diğerlerinden uzak duruyorlar. Kendi kendilerine kalıyorlar. Aslında her şeyin sorumluluğunu alıyorlar ama diğerleri onların burada olduğunu bilmiyor.

D: Diğerlerinin de kendilerinden bir parça bırakmaya geldiklerini söylemiştin.

S: Evet. Kimin içeri gireceğinden onlar sorumlu. İstedikleri ışığın içeri girmesine izin veriyorlar. Işık her şeyin içindedir. Dünya üzerinde hayvanlar var ve her birinde bir parça ışık var. Ve eğer o ışık parçasını değiştirirseniz, farklı görünümlü bir hayvana dönüşür. Yani sadece ışıktaki olanı değiştirerek istedikleri hayvanı değiştirebilirler.

Işığı bir şekilde manipüle etmek veya değiştirmek için mi kullanıyorlardı? DNA mı?

D: Ama siyahların da olduğunu söylemiştin.

S: Evet, onlar benim gibi değil. Daha ağırlar, daha büyükler. Onlar da daha sağlam.

D: Bu insanlar Dünya'dan mı?

S: Evet. Grup bununla çalışıyor. Bunları gerçekleştiriyorlar. Bunu nasıl yapıyorlar, bilmiyorum. Bedenler hayvanlardan geldi ama varlıkların kendisi hayvan değil. Vücut çok hayvani, bu yüzden onları değiştiriyorlar.

Büyüyorlar ve daha fazla yetenek geliştiriyorlar.

Ve farklı görünüyorlar, daha az saç.

D: Birisinin bu gruba bunları yapmasını söyleyip söylemediğini biliyor musunuz?

S: Görünüşe göre ne yapacaklarına karar veriyorlar. Onlar da başka yerden. Bunu yapmak için Dünya'dalar

olmak.

D: Yaratmayı yapmak için. (Evet) Peki diğer gelenler de yaratabilir mi?

Ş: Sanmıyorum. Henüz o kadar gelişmiş değiller.

D: Ama diğer grupların gelip kendi parçalarından ayrıldığını söylediniz.

S: Ah, evet. Tüm hayvanlar gibi her şeyden bir grup getirecekler. Her hayvan grubu farklı bir yerden geldi.

Tıpkı sürüngenlerin bir yerden, memelilerin ise başka bir yerden geldiği gibi. Sonra ışığı alıp değiştiriyorlar.

Ve sonra hayvan değişir.

D: Yani hayvanlar Dünya'da var olabilir mi?

S: Ah, evet! Hayvanlar Dünya'da var olabilir. Yapabilirler her duruma uygun her hayvan.

D: Ben de onu kastetmiştim. Işığın bu kısmı onların içindedir, böylece burada kalıp hayatta kalabilirler.

S: Evet. Işığı değiştirirlerse hayvan değişir. Gerçekten ne yaptıklarını biliyorlar! Vay! Hücrelerinin içindeki bir şeyi değiştirirler ve sonra hücrelerin tamamı değişir. Sorumlu olanlar benden farklı bir boyuttan.

Çok daha hafifler. Ve Dünya'daki bu yaratıklardan daha hafif olduğumu düşünüyorum. Ama ben gösteriyi yönetenler kadar hafif değilim. Hafifler. Muazzam bir enerjileri var! Enerji kullanabilirler. Sadece alıp manipüle ediyorlar. Yapabileceğimden daha fazlasını. Bunu yapamam. Bu muazzam enerjiyi alıyorlar ve onu manipüle ederek farklı formlar oluşturuyorlar. Farklı bir hayvan yapıyorlar. Her türden farklı hayvan yapıyorlar. Bu maddeleri hücrelerinden alıp bir hayvandan diğerine değiştirebilirler. Ve zip! Kısa süre içinde başka bir hayvana sahip olurlar!

Onlar yaratıcılardır. – Onlar da benimle ne yapacaklarını gerçekten bilmiyorlar. Burada olmamam gerekiyordu. Burası benim evim değil.

D: Ben de bunu merak ediyordum. Seni kullanamazlar. Ne yapacaksın?

Onlarla mı kalacaksın yoksa?

Ş: Ne yapacağımı bilmiyorum.

Bir Gezegenin Yıkılışı

D: Ama bir yere gitmen gerekiyor.

Ş: Biliyorum... Kayboldum. Nereye gittiğimi bilmiyorum.

D: Peki. Hadi o sahneyi bırakalım ve zamanda ileri gidelim
sonunda ne yapacağınızı öğrenin.

D: Bir ... oğlana bakıyorum, ne dağınıklık. Ne dağınıklık!

D: Ne görüyorsun?

S: Her şeyin yanlış olduğunu görüyorum. (Duraklat) Her şey mahvolmuş
gibi görünüyor; her şey gitmiş, silinmiş. Hava gitti!

D: Nerede?

S: Benim gezegenimde! Neredeyse hiç kalmadı.

Neyden bahsettiğini anlamadım.

S: Farklı. Bu farklı! Neredeyse tüm hava gitti.

D: Farklı bir gezegende mi? (Dünya değil)

S: Evet. Geldiğim kişi. yetecek kadar hava yok
nefes almak.

D: Oraya geri mi gittin?

S: Evet. Her şey bozuldu. Hepsi gitti. Hepsi değil ama neredeyse.

Çok ama çok büyük bir sorun vardı. Ah, bu arada, yandı

Nasıl yaşayacağımı bilmiyorum. Diğer arkadaşlarımı bulmam lazım.

Aramızdan birileri olmalı! Belki bazılarımız uzaktaydı. Onları bulmam

lazım! Onları nerede bulacağımı bilmiyorum! Belki burada beklersem

başkaları geri dönmeye çalışır ve ben de onları bulurum. Daha önce

çorak olmayan, çorak bir gezegene bakıyorum! Ben bıraktığımda çorak

değildi, sonra geri döndüğümde öyleydi. – Güneş aynı!

Bu kafa karıştırıcıydı. Sanki Dünya'ya gittiğinde gezegenini terk etmesine
neden olan sahnenin aynısını tekrar ediyor gibiydi. Ancak daha önce burayı
çorak ve yanmış olarak tanımlamamıştı. Belki oraya uyum sağlayamadığı
için Dünya'yı terk etmek zorunda kalmıştı. Ve o tek düşünmüş olabilir

Gidecek yer orijinal gezegenine geri dönmekti. Bunların hepsi belirsizdi. Ben de onu hayatının son gününe o bedende taşımaya karar verdim, böylece sonunda ona ne olduğunu öğrenebilecektik.

D: Ne görüyorsun? Son günde ne olur?

S: Sadece çok yorgunum. Ne yapacağımı bilmiyorum. (Çok duygulu, ağlamanın eşiğinde.) Çok üzücü. Birkaç tane buldum. Hepimiz üzgünüz. (Çok duygusaldı. Sesi gergindi.) Yapabileceğimiz hiçbir şey yoktu. (Ağlıyor) Yas tutuyorum. Denedik, hepimiz denedik. (Duygusal) Hayatımız bitti.

D: Ama artık yorulduğunu söylemiştin?

S: Anlamı yok. Onlar gitti. Hepsi öldü. Orada bulunan herkes öldü. Herkes.

D: Nedenini biliyor musun?

S: Evet, nedenini biliyorum. Bir patlama oldu. (Büyük bir iç çekiş) Gezegen havaya uçtu.

D: Ana gezegenin mi?

S: Hayır, benim gezegenim havaya uçmadı ama patlama ihtimali de var. Bir tane daha patladı. Bir sonraki bitti. Daha yaşlı olanı.

D: Peki bu sizin gezegeninizi de etkiledi mi?

S: Evet, öyle oldu. Onu yok etti. Çok yakındık. Havayı uçurdu. Atmosfer. Güç onu hemen aldı ve yer çekimi onu tutamadı. Biraz tuttu ama insanlara yetmedi. Böylece insanların hepsi öldü. Hemen öldüler.

D: Bu yüzden asla kimseyi bulamazsın.

S: Doğru. Gezgınlerden sadece birkaçı uzaktaydı. Hayatta kalan tek kişi bizdik. Ve gidecek hiçbir yerimiz yoktu. Nerede hayatta kalacağımızı bilmiyorduk. Dünya'ya baktık ama orada hayatta kalamazdık. Dünya çok ağır! Bedenlerimiz hafif ve Dünya'nın yerçekimi bizim için çok güçlüydü. Ve Dünya'daki koşullar farklıydı. Gemilerimizin dışındaki bedenlerimizle Dünya'da yaşayamazdık. Yapamadık ! Gidecek bir yer bulmaya çalışıyorduk. – Bir gezi daha denemek ister miyiz bilmiyorum. Bunu yapmak için yeterli gücüm kaldı mı bilmiyorum. Eğer bir grup insanı toplayabilirsek

Bir Gezegenin Yıkılışı

birlikte gideceğiz. Bakalım incek bir yer bulabilecek miyiz?
Bu güneş sisteminde bizim için hiçbir şey yok. Şimdi değil. Güneş
sistemini terk edip galaksiye gitmemiz ve yaşayabileceğimiz başka bir
yer olup olmadığına bakmamız gerekir. Ama aramızda pek fazla kişi
kalmadı. Ve bunu isteyip istemediğimizi bilmiyoruz. Yani bedenlerimizi
terk edip etmeyeceğimize, insanlarımıza katılıp katılamayacağımıza
karar veriyoruz.

D: Ruh formunda mı demek istiyorsun?

S: Zaten hepimiz böyleyiz. Işık bedenlerimize geri dönüyoruz. Işık
bedenlerimiz asla bitmez ama formlarımızı kaybederiz.
Sahip olduğumuz bu küçük bedenleri kaybediyoruz. Böylece bir süre
ışık bedenlerimizde kalıyoruz. Herkes bir arada olacak ama ne olacağını
bilmiyorum. Bunu evlerine nasıl yaparlar! (Acı verici bir inançsızlık.)

D: Ama bu kimsenin kontrol edemeyeceği bir şeydi.

S: Hayır, yapamadık. Yapamadık. İnsanlarımızdan bazıları düşündü
fayda sağlayacaklardı. Aptal. Aptal!

D: Patlamaya onların mı sebep olduğunu söylüyorsunuz?

S: Hayır, buna bizim insanlarımız sebep olmadı.

D: Ama fayda sağlayabileceklerini düşündüler.

S: Bazıları iyi olacaklarını düşündü. Daha iyi olacaklarını düşündüm ama
olamadılar.

D: Yani cesedi terk etmeye mi karar verdin?

S: Onları kaybetmemize gerek yok. Yemek yemeden uzun süre kendimizi
destekleyebiliriz veya doğrudan enerji alabiliriz. Ama paylaşacak kimse
yok! Bakın, mesele bununla ilgili! Paylaşmak! Ve onlar gittikten sonra
paylaşacak kimse kalmıyor!
Açıklaması zor.

D: Yalnız kalma hissi.

S: Bu çok kötü! Bu kadar yalnız olmak berbat bir duygu!

D: O halde o sahneyi bırakalım ve ne olursa olsun zaten olmuş olduğu
zamana geçelim. Ve sen bunun dışındasın. Ruhsal tarafa mı gidiyorsun?

S: Evet, ruh tarafı iyi olur. – Ah, üzüntü... Tanrım, üzüntü! Korkunç bir üzüntü!

Bu konuyu daha fazla sürdüremeyeceğimi hissettim. Bu yüzden bilinçaltını ortaya çıkarma zamanının geldiğine karar verdim. Belki ondan daha fazla bilgi ve açıklama alabilirim. Sam'in görmesi için bilinçaltının neden bu sıra dışı yaşamı seçtiğini sordum.

S: Sam, Mars'la ilişkisinin ne olduğunu bilmek istiyordu.

O Mars'tı. Bu, Mars'taki yaşamın sonuydu.

D: (Bu bir sürprizdi.) Mars hangisiydi? Havanın buharlaştığı yer mi?

S: Evet. Diğer gezegen patladığında hava da uçup gitti.

Mar'ın havası yok edildi. Mars'ta herkes öldürüldü. Mars daha gelişmişti, zaten uzay yolculuğu yapıyorlardı.

Ve insanlar küçük grilerdi. Vücutları küçük, ılık dolu gri renkteydi. Neredeyse tamamı enerjiden oluşan hoş, sevimli küçük bedenler. İleri düzeydeydiler. Güneş sistemleri arasında seyahat edebilirler.

D: Kubbe tipi yapılar olarak tanımladı.

S: Evet toprağın altında yaşamak daha iyiydi. Gezegenin sıcaklığı daha çok aşağıdan geliyordu. Güneş'e uzak olduğumuz için hava soğuktu. Güneş'ten 140 milyon mil uzaktalar, dolayısıyla hava ısınmadı.

Bu gerçeği araştırdım ve doğru olduğunu gördüm. Bu benim için büyük bilgiye sahip bir şeyle iletişim kurduğumun bir kez daha kanıtıydı. Gezegen hakkında yoğun bir çalışma yapmamış ve az bilinen gerçekleri ezberlememiş olsalardı, ortalama kaç insan Mars'ın Güneş'ten ne kadar uzakta olduğunu söyleyebilirdi.

S: Dünya gibi sıcak bir iklimleri yoktu. Atmosfer soğuktu; yaşamak pek de konforlu değildi. Ancak her yerde yaşam formları vardı. Yemyeşil bir gezegendi. Yaşam formları hayatta kaldı. Mars'ta su vardı. Atmosfer gittiğinde su da onunla birlikte gitti. Hava basıncı düştüğünde su hemen buharlaştı.

Bir Gezegenin Yıkılışı

D: Patlayan gezegen neredeydi?

S: Bu daha uzaktaki gezegendi. Ohhh! Onu havaya uçurdular!
(İğrenme) Üzerindeki varlıklar onu havaya uçurdu. Daha ileri
seviyelere ulaşmaya çalışıyorlardı.

D: Sizce bir hata mı yaptılar?

S: Evet yaptılar. Sadece oldukları gibi bu kadar ileri gidebildiler
çaladılar ve çok ileri gitmeye çalıştılar.

D: O gezegene dair herhangi bir kanıt var mı?

S: Ah oğlum! Onu paramparça ettiler! (Karanlık bir kahkaha) Evet,
kuyruklu yıldızlar, meteorlar, asteroitler ve yörüngede kalmayan
şeyler var. Bir anda uçup gittiler. Çoğu güneş sisteminden
kaçamadı. Çoğu hala yörüngede. Her türlü vahşi yörüngeye
sahipler. Büyük bir patlama yerine parçalanma yaşandı. Yani
patlama parçaların uçuşmasına neden oldu. Ancak daha sonra
parçalanmış parçalar dağıldı ve aynı yörüngede kaldı. Patlamayla
birlikte patlayanlar her yöne dağıldı.

D: Yörünge neredeydi?

D: Güneş'ten biraz uzakta, bir sonraki gezegen. Bizden daha ileri
düzeydeydiler. Daha gelişmiş bir şey yapmaya çalışıyorlardı. Onları
durduramadık.

D: Gezegen patladığında atmosferi mi buharlaştırdı?

S: Muazzam bir kuvvet Mars'ın atmosferini uçurdu.

D: Bu Dünya'nın atmosferini etkiledi mi?

S: Evet, öyle oldu. Dünya'yı etkiledi ama Dünya yeterince uzaktaydı.
Dünya da bu konuda sıkıntılı. Çok sayıda asteroit çarptı. Patlamadan
dolayı bir sürü şey çarptı.
Dünya'ya çarptı ama Dünya yörüngesinde daha uzaktaydı. Olay
olduğunda neredeyse Güneş'in etrafındaydı.
Ve Mars çok yakındı, neredeyse olabildiğince yakındı.
Lanet olsun, keşke Güneş'in diğer tarafında olsaydık. Biz yok
edilmezdik.

D: Bu olduğunda Dünya'da yaşam var mıydı?

S: Evet, Yaratıcı olan varlıklar oradaydı. Yaratıyorlardı ve her türden
yaşam vardı ama bu yaşam değildi

uyumluyduk. Sorun da bu, biz o hayata uyum sağlayamadık. Dünya'da yaşayabilecek bedenlerimiz yoktu. Biz o ortamda yaşayamazdık. Kendi ortamımız vardı. Ve siz her yerde dolaşırken, fiziksel bedenler vardır. Herkesin fiziksel bedeni yoktur.

Fiziksel bedenler yoğundur. Ve fiziki bedenler şartlara göredir. İstedığınız şekilde yapılabilirler. Herhangi bir gezegendeki hemen hemen her koşula uyacak şekilde yapılabilirler, ancak Jüpiter gibi büyük gaz gezegenleri için bu mümkün değildir. Jüpiter'in 3 boyutluluğu hakkında hiçbir şey bilmiyorum. Jüpiter'in yanına gidemedik. Çok büyük, çok güçlü.

D: Ama Dünya'nın atmosferi etkilenmedi.

S: Peki vuruldu. Vuruldu, vuruldu, vuruldu, vuruldu, vuruldu. Bunu hiç yaptın mı? Vay!

D: Bu asteroitlerin ve meteorların içinden ne zaman geçti?

S: Evet, öyle oldu. Çok darbe aldı. Jüpiter'e bir grup çarptı ama Jüpiter onları emdi. Jüpiter aynı zamanda çekim kuvvetiyle pek çok parçayı yakaladı. Satürn de öyle. Satürn yerçekimine pek çok parça yakaladı.

D: Yüzükleri oluşturan şeyin bir parçası mı bu?

S: Ahhh... bir bakayım. (Duraklat) Hayır. Olmadı. Satürn'ün halkaları farklıdır. Ancak Satürn'ün etrafında sadece kaya parçaları olan birçok uyduyu oluşturdu, ancak Jüpiter'in dört ana uydusunu oluşturmadı. Hayır, hayır, hayır; onlar oradan değildi. Onlar Jüpiter'dendi. Jüpiter küçük bir güneş gibidir. Ve Jüpiter bu dört gezegeni de yaktı. – Yüzüklerden haberim yok.

D: Bilinçaltının cevabı var.

D: Evet... bilmemi istemiyor. (Kendi kendine:) O yüzükler neden? (Yüksek sesle :) Bu yüzükler neden? Bunlar daha küçük parçacıklar, daha ince parçacıklar. (Yine kendi kendine:) Neden oradalar?

D: Hepsinin aynı sistemin parçası olduğunu düşünüyordum.

S: Belki, belki – bilmiyorum... belki daha ince parçacıklar Satürn tarafından yakalanmıştır. Ama daha büyük parçalar... Satürn ve Jüpiter'in etrafında dönen çok ama çok sayıda kaya var.

Bir Gezegenin Yıkılışı

gerçekten onların ayları. Onlar sadece kendi yerçekimi alanlarında yakaladıkları şeyler. Uranüs biraz yakaladı; Neptün de öyle. Plüton bir parçadır . Bu bir gezegen değil . Daha uzakta başka parçalar da var.

Bu kaseti yazıya dökerken ve bu bölümü Plüton hakkında bunu okumak için yazarken benim için çok şaşırtıcıydı. Sam'le olan bu oturum Ağustos 2005'te Huntsville'deki ofisimde yapıldı. 2006'da astronomi dünyasını hayrete düşüren duyurudan tam bir yıl önce, Plüton'u artık bir gezegen olarak değerlendirmediklerini ilan ettiler. Bunun yerine devasa bir kaya parçasıydı. 1930'daki keşfinden bu yana uzmanlar arasında Plüton'un durumu hakkında uzun süredir bir tartışma vardı. Artık güneş sistemimizde Plüton'dan daha büyük birçok asteroitin olduğu söyleniyor. Böylece bir gezegen olarak eski yüce statüsünden düşürüldü.

Bir seans tamamlanır tamamlanmaz, çoğu zaman onunla ilgili hiçbir şey hatırlamıyorum. Yönettiğim tüm vakaların ayrıntılı hafızasını korumak imkansız olurdu. Bırakın seansların içeriğini, danışanlarımdan bireysel sorunlarına ilişkin tüm bilgileri bilinçli olarak taşımak çok zor olurdu. Sözde gerçekliğin rasyonel dünyasında işleyebilmek için zihnimi temizlemem ve objektif kalmam gerekiyor. Birçok terapistin de aynı sorunu yaşadığını düşünüyorum. Bunu yapmazlarsa empati kurarlar ve birlikte çalıştıkları kişilerin fiziksel ve zihinsel sorunlarını kendi üzerlerine alabilirler. Bu terapist için iyi ya da sağlıklı değil. Bu yüzden hepimiz işi yapmayı öğrenmeli ve sonra onu serbest bırakmalıyız. Eğer oturumda yazma çalışmamda bana yardımcı olabileceğini düşündüğüm bir şey varsa, o zaman deneye vermeden önce kasetin bir kopyasını alıp alamayacağımı sorarım. Bu yüzden sakladıklarımdan ilginç bir şeyler içerdiğini biliyorum. Ancak daha sonraki bir tarihte, aylar ya da yıllar sonra yazıya geçirilmek üzere bir yığın halinde toplanırlar. Plüton hakkında bir yıl sonra 2006'da doğrulanan bu kısmı duyduğumda bu yüzden şaşkına dönmüştüm. Sanırım bu, hepimizden daha büyük bir şeyle gerçekten iletişim halinde olduğumun bir kez daha doğrulanmasıdır. Tüm cevaplara ve güçlere sa

ölümlü zihinlerimizin anlaşılması. Bu yüzden bu kısımla çalışmayı seviyorum.

D: Yani Sam'e bu hayatı göstermeyi seçmenin nedeni bu mu?

S: Sam bunu bilmek istiyordu. Eve gidip orada hiçbir şey bulamamak çok kötü bir şey. Siz uzaktayken evinizin havaya uçtuğunu bulmak için.

D: Bunun onun bu olayda başına gelenlerle bir ilgisi var mı?

hayat?

S: Evet öyle. Gerçekten öyle. Gerçekten onu eve getiriyor.

D: Bu konuda ona ne söylemek istiyorsun?

S: Marslılar Dünya'ya geldi. Hepimizin gelmesine izin verildi
Toprak.

D: Ruh formunda mı demek istiyorsun?

S: Hayır, cesetleri aldık. Başka bir maymunu aldılar ya da maymundan daha büyüktü. Farklı renkte bir derisi vardı, sarı bir derisi. Eğer oradan başlarsanız hepimizi genetik olarak uyumlu hale getirdiler. Bu ilginç değil mi? Hepimizi farklı şeylerden yarattılar. Siyah olanları gorillerden ve şempanzelerden yaptılar; hücreleriyle oynadılar. Fiziksel özellikleri büyük ölçüde maymundan geliyordu.

Not: Kafkasyalıların, beyaz tenli ve kırmızı kürklü büyük orangutanlardan türediği söyleniyordu. Tabii ki, başka varyasyonlar üretme yolunda başka manipülasyonlar da oldu. İlginç bir tanesi , Kuzey Amerika Kızılderili ırklarından bazılarının gelişimiyle ilgili The Legend of Starcrash adlı kitabımda tartışılıyor .

D: Ama bizimki biraz farklı bir maymundandı. Orta büyüklükte veya daha küçüktü. Ve bundan DNA'yı alıp onu biraz inşa ettiler. Ve küçük kahverengi badem gözlerimizle bir şeyler yaptık. Ve bizim küçük, daha hafif yapılarımız, daha küçük bedenlerimiz. Ve biz sarı derilileriz. (Mars'tan gelen küçük griler.) Bizi böyle yaptılar. Yapılan buydu.

Bir Gezegenin Yıkılışı

işte biz burada devreye girdik. Marslılar bir yuva buldular
Sonunda Dünya. Hemen değil. Bu onların uzun zamanını aldı.
Uzun süre evsiz kaldık .

D: Ama sen bu Yaratıcı varlıkların var olduğunu mu söylüyorsun?
cesetleri mi yapıyorsun?

S: Yardımcı oldular. Dünyanın kendisi de aynı fikirde olmak zorundaydı. Gezegenin kendisi
olmasına izin vermek zorundaydı. Daha önce hiç olmamıştı
bir gezegensel bilincin kendisini diğeriyle paylaştığı yer.
Daha önce hiç olmamıştı. Asla! Dünya paylaşmaya karar verdi
bedeni başka bir gezegensel bilince sahip. Ve bu diğer
gezegensel bilinç Mars'tan gelenlerdi. Bunlardan sonra
bedenler yaratıldı, onlara Marslı ruhlar geldi. Hepimiz
yaptı. 3 boyutlu ruhlarımız var, 4 boyutlu yükselen üstatlarımız ve
5 boyutlu yükselen üstatlarımız var.
Ve Mars'a 6 boyutlu boyutlu Ben 4 boyutlu ya da 5 boyutluydum o
yükselen usta. Ben ileri düzey biriydim
yapı. Yalnızca gelişmiş varlıkların seyahat etmesine izin veriliyordu. Sadece
gelişmiş varlıklar seyahat edebilirdi .

D: Ve Sam'in ruhu Dünya'da bir insan bedenine girmeye karar verdi.

S: Evet, hepimiz Dünya'ya geri döndük. geri dönmek zorunda kaldık
Dünyaya ve fiziksel bedenlerde 3 boyuta geri dönün
Daha fazlasını öğrenin, ruhsal olarak 4. ve 5. ve 6. boyutlara geri o
dönün. o

D: Sam bedene girip Dünya'da kaldığında
karma yüzünden burada sıkışıp mı kalıyorsunuz?

S: Ahhh! Sam komik biridir. (Derin bir nefes ve bir duraklama) Sam
çok sık geri gelmiyor. Sam geri dönüyor
bin yıllık değişimler.

Bu kitapta aktarılan diğer oturumlarımdan bazılarında, diğerleri
aynı şeyi söylediler. Normalde orada kalırlardı
Kaynak vb. ve Dünya'ya yalnızca büyük zaman sırasında geldi
vardiyalar. Yardıma en çok ihtiyaç duyulan zamanlar bunlardı.

D: Geri kalan zamanlarda nerede?

S: (Kendi kendine mırıldandı:) Harika bir yer değil mi? Ah... bak ışık şelalelerinde olmak ne kadar güzel.

(Açıkçası) Her yerde güzel ışıktan oluşan altın havuzlar.

Duşlar, ışık çeşmeleri. Her yerde altın ışık. Ah, oğlum! Bu aşk.

Bu altın bir aşk denizi.

D: Enkarnasyonlar arasında gittiği yer burası mı?

S: Evet. Oğlum, güzel mi? Bu bir güneş, bir güneşin içinde. Altın

ışık denizleri. Mutlaka bir gezegende olması gerekmez,

muhtemelen bir güneştir. Güneş olabilir. Biliyor musun?

Söylediğim hiçbir şeyden yüzde yüz bin emin olamam ama

şunu söyleyeyim; ilk düşüncelerimin uçup gitmesine izin

veriyorum. Ve Güneş'e benziyor. Güneş olabilir mi? Güneşe vakit ayırabilir misiniz?

Güneş çok büyüktür.

D: Her şey mümkün.

S: Güneş mi o? Başka bir güneş mi? Olabilir. Güzel ışığın altın

havuzları. Ah, ışık yağmurları. Bu sıcak!

D: Yani Sam geri dönüp milenyumlar civarında insan vücuduna girmeye mi karar verdi?

D: Ahhh... görevler.

D: Neden şimdi burada?

S: Bir bedeni kaldıracaklıyım. Daha önce de yapılmıştı ama kimse buna inanmıyordu. Herkes yapabilir. Bir bedeni kaldıracaklıyım.

D: Ne demek istiyorsun?

S: Bir dönüşüm var. Ne olduğunu tam olarak bilmiyorum, hala

yapıyorum. Bakın, tüm enerjimizi ışıktan alabiliyoruz. Evren

ışıkla doludur, Evren tümüyle ışıktır.

Ve yalnızca üç boyutlu bir bedende yeterince ışık alamazsınız.

Işık bedeninizde olduğunuzda, yaşayabilmeniz için yeterli ışığı

alabilirsiniz. Her zaman yaşıyorsun, her zaman yaşıyorsun.

Her zaman, her zaman, her zaman. Işık bedenleri uykuya

yatırılabilir ama genellikle her zaman yaşarlar.

D: Yani bunu fiziksel, katı ve yoğun bir bedende yapmak zor.

S: Evet. Bazı yerlerde bunu sürekli yapıyorlar. Onların fiziksel

Bir Gezegenin Yıkılışı

bedenlerin sonu yoktur veya çok uzun ömürleri vardır. Ama Dünya'da bunun nedeni çok olumsuz, çok yorgun, çok ağır olmasıdır. Ve Dünya'da kim olduğunuzu bilmiyorsunuz. Dünya'ya geldiğinizde bağlantınızı kaybedersiniz. Dünyaya geldiğinizde ışık bedeninizi görmüyorsunuz. Hafif bir beden olduğunuzu bilmiyorsunuz.

Oğlum, bunu öğrenmek de zor mu? Vay! Dünya'da bu zor!

Ve herkes o kadar kaybolmuş durumda ki! – Buraya gelmem gerekiyordu.

Bir bedeni ruhsallaştırmam gerekiyor. Daha önce de yapıldı.

Ve kimse bunu bilmiyor gibi görünüyor. Yapılabilir. Bazıları bunu ışıktayarak başardı. 3 boyutlu bir bedeni 5 boyuta çıkardılar. Yaptıkları budur.

D: Ama o şimdi burada fiziksel bir bedende, fiziksel bir yaşam sürüyor.

hayat.

S: Evet, yaptım. Uzun süre bundan fazlası hakkında hiçbir fikrim yoktu. Hiçbir şey bilmiyordum. Gerçekten hiçbir fikrim yoktu. Bütün anılarımı kaybettim. Gerçekten tüm anılarımı kaybettim. Bu gezegene geldiğinizde kim olduğunuza dair tüm anılarınızı kaybettiğinize inanamıyorum.

D: Peki bilinçaltının Sam'e tavsiyesi var mı?

S: Rotanızda kalın. Bulunduğunuz yolda kalın. Denemeye devam edin, üzerinde çalışmaya devam edin. Bağlantıyı kurmaya devam edin. Işık bedenlerinizi açın, ışık bedenlerinizi bulun. Birden fazla ışık beden de var – daha fazlası da var! – Hala üzerinde çalışıyoruz.

Ve bunun üzerinde çalışan başkaları da var. Vücudumuz uzun süre yaşayacak. Vücudumuz daha ince olacak, daha uzun olacak, daha hafif olacak. Daha fazla boyuta erişebileceğiz. Sam'in bir sonraki seviyeye ulaşması gerekiyor.

Büyüyün ve öğrenin. Yaptığı şey bu. Sürekli olarak gerizekalı.

İnişler ve çıkışlar. Ona her zaman yardım ediyorum. Bir şansı olacak.

Savaşma şansı var. Ahh ... duygular. Bu bizim duygularımız. Duygular! – Bazen anlayacaktır. Bunu çözmesi gerekecek. Hala o kadar kolay değil.

Dünya son derece yoğundur.

Bu kolay bir şey olmayacak. Ayrıca üçüncü boyut Dünya ile dördüncü boyut ve beşinci boyut arasında seyahat etmek son derece zordur. Gelmek çok zor

bir süre uzak kaldıktan sonra beşinci boyuttan geri dönebilirsiniz. Bu bir amaçtır. Onun sorunu kendine hizmettir. Kendine hizmet ile başkalarına hizmet arasındaki farkı hiçbir zaman gerçekten anlamadı. Bilirsiniz, kendine hizmet, aileye ve arkadaşlara hizmet, Dünya'da hizmet olarak kabul edilir. Ve hizmet bunun daha geniş bir terimidir. Bu zor.

Başka bir seansta bir kadın müşterinin gördüğü ilk şey ıssız bir manzaraydı. Toprak çatladı ve kavruldu. Ağaçların neredeyse yanmış gibi yaprakları ve neredeyse hiç dalları yoktu. Bazıları bükülmüş ve eğilmişti.

Olay yerine inerken bir dinozor gördü ama daha sonra bu ıssız, kurak alan dışında hiçbir şey görmedi. Sonra iki dağın arasında, çiçeklerin olduğu küçük bir köy buldu. Bu, işlerin yeniden büyümeye başladığı anlamına geliyordu. Daha sonra bilinçaltına bunu sorduğumda bunun dinozorların yok olduğu zamandan sonra olduğunu söyledi. "Bu nasıl oldu?" diye sordum. Görebildikleri tek şeyin, yoluna çıkan her şeyi yok eden çok güçlü, yakıcı, sıcak bir rüzgar olduğunu söylediler. Sadece belirli bölgelerdeydi çünkü hayatta kalanlar etkilenmeyen daha yüksek rakımlı bir bölgede yaşıyorlardı. Dinozorların geri kalanı sonunda yok oldu çünkü bu olaydan sonra eskisi kadar fazla kaynağa sahip değillerdi. Yiyecekleri fazla yoktu ve iklim değişikliklerine insanlar ve diğer hayvanlar kadar uyum sağlayamıyorlardı.

Kavurucu rüzgar gezegenin patlamasından kaynaklanmış olabilir mi? Yoksa Dünya'nın çalkantılı tarihinde birden fazla olay mı yaşandı? The Legend of Starcrash adlı kitabımda, büyük rüzgarlar, depremler yaratan ve Dünya'nın eksenini değiştiren şiddetli bir olay olmadan önce Alaska/Kanada bölgesinde tamamen farklı bir iklimi anlatıyordu.

Bir Gezegenin Yıkılışı

Bu bir yorum... Fransa'dan birkaç seans isteyen bir kadın geldi. Ve son seansta Venüs enerjisinden olanlarla, Venüs'ten gelen varlıklarla konuşmaktan bahsediyordu. Çok, çok, çok uzun yıllar önce, çok eski zamanlarda Venüs'ün Dünya'ya çok benzediğini ve üzerinde fiziksel varlıkların bulunduğunu anlattı. "Dünyanın Kardeş Gezegeni" olarak adlandırıldı ama atmosfer ve tüm insanlar savaşlarla değil, doğal afetlerle yok edildi. Ve doğal afetler meydana geldiğinde gezegenin ısınmasına neden oldu. Bunun ozon tabakasının tahrip edilmesinden kaynaklanıp kaynaklanmadığı belli değildi. Daha sonra insanlar fiziksel bedene ihtiyaç duymadıkları başka bir boyuta geçiş yapmışlar ve o noktadan itibaren var olup evrimleşmişlerdir. Venüs artık yaşanabilir bir yer değil ve çok sıcak olduğu için tekrar yaşanılmaz. Ama insanlar -sanırım ruhları diyebiliriz- maneviyata geçiş yaptı. Görünüşe göre onlar da reenkarne oldular.

Bir gezegenin yok edilmesiyle ilgili başka bir vakam olduğunda bu kitabı bitirmek üzereydim. Bir sonraki kitabı beklemek yerine dahil edilmesi gerektiğini düşündüm.

Seansın ilk kısmı kafa karıştırıcıydı çünkü Adele ne gördüğünden emin değildi. Gümüşimsi kabuklu ağaçların arasından süzülen güneş ışığına benziyordu. Çok karanlık ve sessizdi çünkü ağaçlar tepede kapanmaya ve gökyüzünü kapatmaya başladı. Sonra sanki bir mağaraya dönüşmüş gibi göründü. "Daha önce burada bulundum. Güneş battıktan sonra akşam karanlığı gibi. Işık var. Görebilirsin. Ne kadar derine inersem gideyim, hepsi aynı ışık. Sanki yeraltında bile olabilirim gibi geliyor. Işığın nereden geldiğini bilmiyorum. Güvenli. Yaralanmış olamazsın

Orası." Daha sonra ağlamaya başladı, "Burası ev. Ama... gitti! Orada olmamam gerekiyor, sanmıyorum. Orada kalamayacağımı biliyorum. Beni üzüyor. Artık orada olduğunu sanmıyorum. Sanırım yeraltında, yani güvende olursun. Orası her zaman daha güvenlidir."

D: Ama bu iyi bir duygu, değil mi?

C: Bir daha eve gidemeyeceğin zaman değil. Gitti. (Duygusal)
Acıtıyor. Şimdi nerede olduğumu bilmiyorum. Orada değil!
(Hıçkırarak) Gitti. Geriye kalan tek şey bu eşsiz ışık.

Ne olduğunu öğrenebilmemiz için ondan zamanda geriye gitmesini istedim.

C: Bunlar şekiller. Tepelerindeki piramitler gibi, içinden geçen yollar. Hepsi aynı ışıklar, gümüş, gümüş.

D: Piramitler... asıl nokta aşağıda mı demek istiyorsun?

C: Evet. Başaşağı. Üstü oldukça büyük. Yukarısı karanlık.
Kenarlar pürüzsüz değil. Yaprak olmaması dışında damarlar ve ağaç yaprakları gibidir. Ne olduğunu bilmiyorum ama yürüdükçe parlıyor. Sanki içinden geçiyormuşum gibi.
(Kendini ifade etmekte zorlanır.) Bir tünel gibi içinden geçiyorum. Tünel değil , tünel. Yuvarlak olması lazım ama değil. Yanları kayar şekilde şekillendirilmiştir. Yırtıklara, damarlara ya da sıklıkla dibe doğru inen bir şeye benzerler. Ve dışarı çıkıyor, floresan var. Parlıyor. Parlamıyor. Parlıyor, böylece görebiliyorsunuz. Işık o kadar parlak olduğundan ne kadar uzağa gittiğini göremiyorum, başka hiçbir şey göremiyorsunuz. Artık duman gibi girdap gibi dönen bir şey var.

Bunda Adele'i üzen bir şey vardı ve bunu artık görmek istemiyordu. Ondan bedeninin farkına varmasını istedim ve bu onu daha da üzdü. "Bir bedenim var mı bilmiyorum. Bir yüz? Kim olduğumu bilmiyorum! Ayaklarım yok. Ben akıyorum. Bu gülünç. Bu olamaz! Ayaklarım olması lazım. BEN

Bir Gezegenin Yıkılışı

yüzüyor gibi görünüyorlar ama bu çok saçma. Gerçekten yüzüyor muyum, yoksa bunu ben mi uydurdum bilmiyorum.

D: Bu hareket etmenin daha kolay bir yolu mu?

C: Evet ama bir vücudum olmalı.

D: Ne hissediyorsun?

Kasa. (Kıkırdama) Bunu bir arada tutmak zorunda değilim. Bir nevi hareket ediyor ve değişiyor ama duman gibi. Hepsi tek bir yerde ve onu dönmeden herhangi bir yöne hareket ettirebiliyorum. Her şeyin hareket ettiğini hissediyorum. Çok hızlı hareket ediyor gibi görünüyor. Sanırım bir ahtapot hareket ediyormuş gibi geliyor.

D: Ama sınırsız olmak güzel bir duygu, değil mi? (Evet yapabilirsin Gitmek istediğiniz yere hareket edin ve süzülün.

C: Evet, ama artık gitti.

D: Burası mı?

C: Evet, gitti. Biz her şeyle biriz; birinin parçası. Başka bir yere taşındım ama nerede olduğumu bilmiyorum. Renk olmalı! Çoğunlukla gümüşü gri renkte ve daha hızlı hareket ediyor gibiyim.

D: Peki ama yeraltındaki - “ev” dediğiniz ve çok mutlu olduğunuz yer – artık orada olmadığını mı söylemiştiniz?

C: Patladı. Onlara öyle olacağını söyledim. (İç çeker) Her zaman istediler Daha. Hiçbir zaman yeterli olmadı.

D: Kimden bahsediyorsun? Kim daha fazlasını istedi?

C: (Duygusal) Diğerleri yerin üstünde. Neden tatmin olamıyorlardı? Dünyayla oynadılar. Kahretsın! Aptal!

D: Yerin üstünde mi yaşadın?

C: HAYIR! HAYIR.

D: Yerin altında mı yaşadın? (Evet) Ama orada neler olduğunu biliyor muydunuz?

C: Her zaman biliyorduk... ama kimse inanmadı. Bunu istemediler. Onlar yalnız kalmak istediler ama biz de onların yalnız kalmasını istedik .

D: Dünyayla oynadıklarını mı söyledin?

C: Her şeyin kontrolleri altında olduğunu hissettiler ama öyle olmadı. Güç değildi. Bir çeşit kristaldi. Bu kötü oldu. Yani iyiydi ama kötüydü çünkü giderek daha fazlasını istiyorlardı. Çocuklar oynuyor ama şu anda burada değiller.

D: Kristali ne için kullanıyorlardı?

C: (Duygusal) Yıldızlardan güç çekiyordu. Biz söyledik onlar, hayır! (Hıçkırmaya başladı.)

D: Bu senin hatan değil. gideceklerini bilmiyordun kötüye kullandın, öyle mi?

C: Çocuk olduklarını bilmeliydik! (Hıçkırarak) Çocuklara dikkat edilmeli! Ne olduğunu bilmiyorlar. (Uzun hıçkırarak inler) Hayır! Kalmalı ve izlemeliydik. Onlara söyledim! Artık hepsi gitti.

D: Bir grup musunuz, yoksa tek başınıza mı?

C: Biz biriz. Biz... birdik. Kolektifin bir – tek akli.

Çok ama bir tane. Bilgi istediler. Birisi bir soru sorarsa cevaplamak zorundasınız.

D: Ama eğer bunu yanlış şekilde kullanırlarsa kendini suçlayamazsın. Onların eylemlerinden sen sorumlu değildin.

C: Ama hepimiz birbirimizin eylemlerinden sorumluyuz. Hepimiz kumaşın bir parçasıyız. Yaptığımız şeyler başkalarını etkiler. Ne zaman bir çocuk silahla ateş etse, ona silah vermekle suçlu oluyoruz. Tetiği çekmekle onların suçu yok.

D: Burada yaşayan bu fiziksel varlıklar sizden haberdar mıydı? Grubunuzu, kolektifinizi biliyorlar mıydı?

Cevap: Soru sordular. Oracle'ı duyuyorum . Biz birdik ama biz biri değildi. Biz bir kolektiftik.

D: Yani kahin bu bilgiyle çalıştı ve onu aktardı mı?

C: Biz kahindik. Biz, biz, biz... her zaman biz.

D: Bilgi istediler, sen de onlara verdin.

Cevap: Aslında anlattıklarımızın zararını görmedik.

D: Belki de her sonucu bilmek imkansızdır. Sahip olduğun güçle bile olabilecek her şeyi öngöremiyor olabilirsin.

Cevap: Farklı yönere yürüyoruz. Ama her şey gitti.

Bir Gezegenin Yıkılışı

Küçük parçalar her yöne hareket ederek dönüyor. Kolektife bir şeyler yaptığını düşünüyorum. Kumaşı yırttı. Hepsi gitti.

D: Bir gezegen miydi yoksa ne? (İç çekti ve inledi.) Çünkü farklı yönlerde giden parçalar olduğunu söyledin.

C: Sana söyleyemem. Sadece öyleydi. Ne olduğunu bilmiyorum. Nerede olduğunu bilmiyorum. Gitti. Küçük yıldızlar; hepsi parçalanmış. Bir süre onunla kaldım. Kaldım. Geri kalanımızın nerede olduğunu bilmiyorum. Gibi ... Ben parçalarla birlikteyim.

D: Bundan sonra nereye gittin?

Kayıp. Kayboldum. Kaybolmuş hissediyorum. Yine de ayırlamam. Bir süreliğine oradan ayırlamam.

D: Çünkü hâlâ o parçalardan kendini sorumlu hissediyorsun?

C: Biz sorumluyduk ; hepimiz. Bir süre kalıp diğerlerini aramayı düşünmeliyim. Hepimizi yeniden bir araya getirmeye çalışıyorum. Hala dünyadaymışım gibi hissetmiyorum. Parçalanmış hissediyorum.

Kesinlikle sorumlusu olduğu dünyanın başına gelenlerden dolayı neden bu kadar perişan hissettiğini anlayabiliyordum ama onu bu durumdan uzaklaştırmak istiyordum. Bundan sonra nereye gideceğine karar verene kadar onu ileri götürdüm.

C: Gümüş bir kordon var. (Kıkırdama) İçinde gökkuşağı var. Nereye gittiğini bilmiyorum ama sanırım oraya gideceğim. Onu takip ettim.

Neredeyse bir solucan deliğine benziyor. Sonra ortaya çıktı ve çok yoruldu. Solucan deliğinden yukarı çıktım ve sonra dinlenmek için uzandım. Nerede olduğunu bilmiyorum... çok hoş. Tekrar dışarı çıkmak istemiyorum. Çok acıtıyor. Koza halindeyim.

D: Yani artık o kolektifteki o enerji değil misin?

C: Hayır, nereye gittiklerini bilmiyorum. Onları kaybettim. Çok yorgunum.

Bu kafa karıştırıcı ve belirsizdi ama onun bir fetüse girmiş olabileceğini ve doğmaya hazırlanıyor olabileceğini düşündüm. Cevaplar ve açıklamalar almak için bilinçaltımı çağırmaya karar verdim.

D: Bu biraz kafa karıştırıcıydı. Yerin altındaydı ve yüzeyde yaşanan bir olaydan dolayı çok duygulanmıştı. Adele'in bugün görmesi için neden bunu seçtiniz?

C: Bilgi. Sahip olmaktan korktuğu bilgi. Başka bir felakete neden olacağı korkusu. Zarar verme. Bu bilginin sonucundan korkuyor. Bilgi Güçtür.

D: Bu doğru. Her şey bilginin kullanılma şekliyle ilgilidir. O neyin parçasıydı?

C: Bir elin parmaklarını tutmanız dışında bunu açıklamak zor. Elin tamamı parmaklardan ibarettir. Daha fazla parmak olması dışında durum böyleydi. Hepsi bir araya toplanmış ve bir bütün halinde çalışıyorlardı. Benzer akıl; tek akıl. Duyduklarını duyuyor, işliyor.

D: Olduğun şeye, bilinçaltına benzer mi?

C: Öyle ama bilinçaltınızı birden fazla elin parmağı olarak kullanıyorsunuz. Elden çok ahtapot. Bir kimyasal olduğu ve kendi başına çalışabildiği ancak aynı zamanda bir bütün olarak vücuda da bağlı olduğu yer. Bu zor.

D: Açıklamak her zaman zordur. Elinden gelenin en iyisini yap.

C: Bu, birbirine bağlı, asılı duran kırbaçlardan oluşan bir koleksiyon gibi olurdu. Ve kırbaçlılar da aynı şeyleri düşünüyor. Her birini işliyor, örgünün kendi parçasını yerleştiriyor ve sonunda bu ortaya çıkıyor – ister düşünülen bir patlama enerjisi olsun – ama her biri düşünebilme yeteneğine sahip. Ama ayrılma faktörü yok. Belki olması gerektiği kadar kolektifin bir parçası değil. İşte bu yüzden anlattılar, soruları ayırım gözetmeden yanıtladılar çünkü bilgi sadece bilgiydi.

D: Hiçbir hüküm vermediler. Sadece bildiklerini anlattılar.

Cevap: Soruldu ve söylendi. Yargı eksikliği var.

Sadece bilgiyi işlediler. Her ne kadar bir şeylerin olacağını biliyor olsalar da, onlar anlatıp süreci başlatana kadar ne olacağını bilmenin bir yolu yoktu. Ancak diğer enerjiler mesajlarının nereye gittiğini söyleyerek onları durdurmaya çalıştı. Ve onlara güldüler ve

Bir Gezegenin Yıkılışı

“işe yaramaz” denir. Onlara burada hiçbir anlam ifade etmeyen birçok şey deniyordu. Onlara ihtiyaç olmadığını. Kendilerine düşeni yaptıklarını ve mağaralarına geri dönebileceklerini. İnsanlar onlara kendilerinin ötesine geçtiklerini ve sunacakları hiçbir şeye ihtiyaç duymadıklarını söylediler. Kolektif onları, yaptıklarına devam etmeleri halinde her şeyi mahvedecekleri konusunda uyardı. İnsanlar da onlara yanıldıklarını ve artık kendilerinden haber almak istemediklerini söylediler. Ve kolektif görünüşe göre elinden geleni yaptıktan sonra geri döndü ve bekledi. En iyisini kendilerinin bildiğini düşünüyorlardı. – Ama kolektifin ne olduğunu bilmiyorum. Bu çok ilginç çünkü öyleler ve değiller.

D: Ne demek istiyorsun?

C: Ne kadar gerçek bilmiyorum... onlar enerjydi. Kolektif halk gibi değildi.

D: Ve insanlar bilgiyi alıp yanlış şekilde kullanmaya karar verdiler.

C: Evet, açgözlüydüler. Daha fazlasını istediler.

D: Adele de o dönemde bu kolektifin bir parçasıydı. (Evet) Ama bu onun hatası değildi, değil mi?

C: Öyle olduğunu hissetti. Onlara yeterince iyi öğretmediğini ve biraz daha fazlasını yapabilseydi her şeyin yoluna gireceğini düşünüyordu. Orada büyük bir üzüntü var.

D: Aslında sizin bakış açınızdan onun daha fazlasını yapamayacağını görebiliyorsunuz, değil mi? Yani aslında bu onun hatası değil. O gerçekten sorumlu değil.

C: Kusur çok ince bir kelimedir. Burada sadece başarılarımızdan değil, başarısızlıklarımızdan da hepimizin sorumlu olduğu daha derin bir şey var. Bu, başa çıkmak için geri döndüğümüz şeyin bir parçası: hatanın, bir çocuğun "Bu benim hatam değil" demesine benzediği gerçeği. Adele katmanların olduğunu görüyor. Her ne kadar negatiflerden parmak uçlarında uzaklaşmak için çok çalışsa da, her bir kişi olumlu ve olumsuz katkıda bulunuyor. Ve onun hatası aşırı telafi edici. Burada büyük bir korku yaşıyor. Bir dünyayı yok etti.

D: O yapmadı, onlar yaptılar.

C: Evet ama soruların cevapları olmasaydı gittikleri yere gidemezlerdi.

Ve muhakeme gücü kullanması gereken soruları yanıtlamakla aptallık etti. Şimdi yargılanma konusunda endişeleniyor. Özgür iradenin olduğunu ve özgür iradenin iki tarafı olduğunu unutuyorsunuz: karanlık ve aydınlık; yin-yang. Bir zamanlar bir dünyanın, yani kendi dünyasının yok edilmesini izlemişti. Yaşadığı acının üstesinden gelmesi gerekecek. Kendini gerçekten yargılıyor. Bir deliğe girip güvende olmayı tercih ederdi. Ne yapacağını bilmiyorum ama ne yapması gerektiğini biliyorum. Mağarasından, güvenliğinden uzaklaşın. Yapacak mı bilmiyorum. Yanlış yapma korkusu çok güçlüdür, her şeyi kapsar ve bazen verilen zarardan dolayı onu düşünmek bile yerine boşluğa sürükler. Bu çok korkunç bir şeydi çünkü sadece dünyasını kaybetmekle kalmadı, kolektifi de kaybetti. Her şeyini kaybetti. Hayatında ilk kez tamamen yalnızdı. Ve kolektif olmadan savunmasızdı ve gerçekten iletişim kuramıyordu. Sağır, dilsiz ve kördü. Artık güvenlik yoktu. Kolektif olmadan bir olmak kadar yalnız değildi. Gücünüzü, gücünüzü, motive edici gücünüzü kaybedersiniz. Sen sadece. Yapabileceği tek şey grubun yeniden bir araya gelebileceğini ummaktı ama onlar bunu başaramadı.

D:Sana sorabilir miyim? Belki de ona doğru bakmıyorumdur. Bu kolektif, yok edilen gezegenin ruhu gibi miydi? Gezegenin kendisinin enerjisi mi?

C: Kendisine kolektif adını verdi. Her ne ise onu tanımlamak zor ama sanırım gezegenin bir parçasıydı. Şu ya da bu şekilde işleyebilirdi ama her zaman kolektife geri dönüyordu.

D: Gezegenlerin canlı olduğunu biliyorum ve bunun kolektif olabileceğini düşündüm.

C: Sanırım bir adım daha ileri gidebiliriz. Yani diğerlerinin farkındaydılar. Bir parçasıydılar ama ayrıydılar ve diğerleriyle konuşabiliyorlardı. Ve gezegenin diğerleriyle konuşabileceğini sanmıyorum ama gezegen kolektifle konuşabilir,

Bir Gezegenin Yıkılışı

ve kolektif konuşabiliyordu. Bu doğru hissettiriyor.

D: İşte bu yüzden o, senin olduğundan farklı olacaktır. Başka bir deyişle bu izole edilmiş bir kolektifti.

C: Bu mantıklı, evet.

Adele'in Dünya'da birçok yaşamı vardı ama bu trajediyi uzun süredir sürdürüyordu. Bu onu etkiliyor ve tam potansiyeline ulaşmasını engelliyordu. Onun bunu serbest bırakabilmesi için bir süre bilinçaltıyla çalışmak zorunda kaldım. Artık buraya yapmak için geldiği işe gitme zamanı gelmişti. Bu onu çok uzun süredir alıkoyuyordu. Hayatında köklü değişiklikler yapmak onun için çok cesaret isterdi.

YEDİNCİ BÖLÜM

YENİ DÜNYA

YİRMİ DOKUZUNCU BÖLÜM

GELECEK GEÇİŞ

2006'da Chicago'daki bir konferansta Yeni Dünyanın evrimini tartışıyordum. Annie Kirkwood'un İkinci Kitap'ta anlatılan Dünya'nın iki Dünya'ya bölünmesiyle ilgili vizyonunu anlatıyordum . Biri iki ayrı Dünya'ya bölündüğü için, her ikisindeki insanlar da diğerinde olup bitenlerden habersiz olacaklardı. Frekanslarını ve titreşimlerini yükseltenler, Yeni Dünya tekamül edip farklı bir boyuta yükseldikçe ona yükseleceklerdi. Böylece "geride kalanlara" görünmez olmak. Bu kavramla ilgili beni rahatsız eden birkaç şey oldu. Her zaman cevapları almayı severim; Sanırım büyük merakımdan dolayı. Doldurulması gereken boşluklar veya delikler olduğunu hissettim. Açıklanması gereken parçalar. Dinleyicilerden biri bunun nasıl olabileceği sorusunu sordu ve bir Dünya'da bulunanlar diğer Dünya'da olup bitenden habersizdi. Aniden bir aydınlanma yaşadım. Aklıma anlaşılır bir açıklamanın parıltısı olabilecek bir fikir geldi. Bu sezgi ve bilgi parıltılarına güvenmek her zaman akıllıca olacaktır çünkü bunlar çoğunlukla rehberlerimizden gelmektedir. Bu durumda, müşterilerim aracılığıyla bana tüm bilgileri veren aynı kaynaktan geliyor olabilir. Birdenbire "Aklıma olası bir açıklama geldi" dedim.

Dersin başında paralel evrenler teorisinden, düşüncelerimiz ve kararlarımızla oluşan yaşamlardan kısaca bahsetmiştim. Birinci Kitapta , daha önce hiç duymadığım bir teori hakkında yazmışım ve bu, anlamaya çalışırken başımı ağrıtıyordu. Kısaca şunu söylüyor: Bir bireyin bir karar vermesi gerektiğinde genellikle birden fazla seçeneği vardır. Ben buna "Geliyorum" diyorum.

bir yol ayrımına." Öyle ya da böyle gitmeye karar vermeleri gerekiyor. Bu bir evlilik, boşanma, iş veya herhangi bir şeyle ilgili bir karar olabilir. Her seçim üzerinde düşünürler ve hangi yolu seçeceklerine karar vermek için büyük miktarda enerji harcarlar. Sonra bir karar veriyorlar. Hepimiz bu "kavşakları" yaşadık. Diğer yolu seçseydik hayatlarımızın tamamen farklı olacağını biliyoruz.

Bir yöne gitmeye karar veriyoruz. Peki seçilmeyen diğer karara gönderdiğimiz enerjiye ne olur? Aynı zamanda bir gerçeğe dönüşüyor!

Diğer kararı uygulamak için anında başka bir evren veya boyut yaratılıyor ve o senaryonun oyuncusu olacak başka bir "sen" de yaratılıyor. Bu basit bir açıklamaydı çünkü bu sadece büyük kararlarla karşı karşıya kaldığımızda olmuyor. Ne kadar büyük ya da küçük olursa olsun, seçimlerle karşı karşıya kaldığımız her an bu gerçekleşebilir. Her karar verdiğimizde, anında başka bir evren veya boyut yaratılır, böylece diğer seçim de gerçeğe dönüşebilir ve başka bir "sen" o rolü oynamak için ayrılır. Hepsini odaklandığımız şimdiki hayat kadar gerçek. Biz, diğer parçalarımızın farkında değiliz ve olmamız da akıllıcadır. İnsan zihnimiz asla bunların hepsini kaldıramaz. Bana sorunun beyinde değil zihinde olduğu söylendi. İnsan zihnimizde onun tüm karmaşıklığını kavramamıza olanak sağlayacak hiçbir kavram yoktur. Bu yüzden hiçbir zaman tüm cevaplara sahip olmamıza izin verilmeyecek. Anlamamızın imkanı yok. Böylece onlar (bilgelikleriyle) bu uyanış döneminde bize hangi küçük parçaları vereceklerini seçerler, böylece bazı genişletilmiş bilgilere sahip oluruz. Zihnimiz yeni fikir ve teorileri kapsayacak şekilde genişledikçe, bize daha fazla küçük lokma verecekler. Bana verilen küçük parçalar için kişisel olarak minnettarım.

Zihnimizin uyandığını gösteriyor. Farklı bir boyuta geçmek için Dünyamızın değişen frekansı ve titreşimi kavramını ele alabilmemizin tek yolu budur. Şu anda aldığım bilgileri, otuz yıl önce işime başladığımda asla anlamaya bile başlayamazdım. Yani büyüdüğümü biliyorum ve bunun yansımalarını görebiliyorum.

Yaklaşan Değişim

bu yıllarda yazdığım kitaplar.

Chicago'daki konferans sırasında aklıma gelen açıklama, belki de Dünya'daki insanların birbirlerinden haberdar olmamalarının nedeninin, olup bitenlerin paralel evrenlerin yaratılışı kavramına benzer olabileceğiydi. ve boyutlar. Sadece çok daha büyük ölçekte. Eğer bu diğer parçalarımızın, onlara odaklandığımız enerjiyle yarattığımız diğer kararları yerine getirdiğinin farkında olmazsak, o zaman iki Dünya'daki insanlar da birbirlerinden habersiz olur. Bir Dünya bir karar veya seçim yönünde ilerlerken, diğer Dünya başka bir yöne doğru gidecektir. Her biri alternatif bir karar veriyor. Şu anda Dünya üzerindeki insanların her biri hangi yolu takip etmek istediklerine dair kişisel kararlarına bağlıdır. Enerji mevcut ve güçleniyor. Vücudumuzu fiziksel olarak etkiliyor. Kendi frekansımız ve titreşimimiz değiştiriliyor. Ancak özgür irademiz sayesinde neye karar vereceğimizin, hangi Dünya'ya yöneleceğimizin hala bize bağlı olduğuna inanıyorum. Buradaki temel fark, "onların" bunun daha önce hiç bu kadar büyük ölçekte gerçekleşmediğini söylemeleridir. Evrenin tarihinde hiçbir zaman bir gezegenin tamamı başka bir boyuta geçmek için frekansını ve titreşimini değiştirmedir. Bu yüzden evrendeki en büyük gösteri olduğu söyleniyor ve birçok farklı galaksiden ve boyuttan herkes ne olacağını görmek için izliyor.

ERKEN BİR GEÇİŞ

Gelecek vardiya hakkında çok fazla bilgi alıyorum. Bunların çoğu zaten bu serinin İkinci Kitabında yazıldı . Ama yine de bilgiler gelmeye devam ediyor. Bu bizim kaderimiz, geleceğimiz. Bu oturumda bana hikayenin eksik bir parçası daha verildi. Bu daha önce Dünya'da da olmuştu. Geçmişte insan grupları yer değiştirebildi

başka bir boyuta kitlen. Bunlar genellikle gizemle çevrelenmiş gruplardır çünkü uygarlıklarına ne olduğuna dair hiçbir ipucu bırakmadan ortadan kaybolmuşlardır. Pek çok spekülasyon yapıldı ve sözde “uzmanlar” tarafından çeşitli teoriler ortaya atıldı. Ancak çok az kişi onların bu Dünya'yı terk edip, arkalarında hiçbir iz bırakmadan farklı bir boyuta girdikleri gerçeğini düşündü. Mayalar ve bazı Kuzey Amerika Kızılderili kabileleri bunun başlıca örneğidir. Çalışmalarım aracılığıyla bana, bu grupların gelişimlerinde çok ilerlemiş oldukları ve titreşimleri değiştirmeyi ve topluca değişmeyi seçtikleri söylendi. Bana Maya takviminin 2012 yılında durmasının en mantıklı açıklamalarından birinin bu olduğu söylendi. Eğer onlar, gelişmiş hallerinde bunu başarabilselerdi, gelecekte tüm gezegenin 2012'de duracağını görebilirlerdi. takip edin ve aynı başarıya ulaşın. Bu onların başardıklarından çok daha büyük bir olay olurdu. Böylece takvimlerine, tüm gezegenin ve üzerindeki her şeyin frekans değiştirip diğer boyuta geçtiği ve yaşayan her şeyi de beraberinde götürdüğü zamanı işaretlediler. Bunlar bana söylenmişti ve bana makul geldi. Ancak birinin böyle bir olayı gerçekten yaşadığı bir hayata geri dönmesi gibi bir gerileme yaşamayı beklemiyordum. Bu kadın şu anda sadece spekülasyon yapabileceğimiz bir şeyi rapor edebildi. Geçmişten gelen bir sesin verdiği bulmacanın başka bir parçasıydı bu. “Onlar” tüm parçaların bana verilmesini sağlıyorlardı. Benim işim onları organize etmek ve tutarlı bir hikaye halinde bir araya getirmekti.

Roma döneminde bir kaza sonucu hayatını kaybeden Suzanne, aşağıya baktığında üzerinde yürüdüğü yolun sarmal şeklinde olduğunu gördü. “Yol gibi görünüyor ama aynı zamanda sembolik. Neredeyse ikiye böldükleri bu kabuklara benziyorlar. Bu buna güzel bir örnek. Sanki spirale bakarak Evren hakkında biraz fikir sahibi oluyorsunuz ve işleri neyin yürüttüğüne dair daha derin bir anlayış elde ediyorsunuz. Spiraldeki yerinizi görmek, nasıl olduğunu görmek

Yaklaşan Değişim

Spiral Evrene uyuyor, zamana uyuyor.”

Daha sonra onu ölüm mahallinden uzaklaştırdım ve ona ileri veya geri başka bir şeye, görmesi uygun olan bir şeye gitmesini söyledim. “Soldan aşağıya doğru inen ahşap korkuluklu ahşap bir merdivenle karşılaştım. İleride bir tür kütük yapısı var ve orada kimse yok.

Sanki bir kaledemişsiniz ve yapının içinden dışarıyı izliyormuşsunuz gibi. Yani bir dağın yamacına inşa edilmiş ama onlar akıllıca dağın içini kazmışlar. Binanın ana kısmı orası. Dağın kayalarına inşa edilmiştir. – Burası bir Kızılderili mekanı. Ve bunun eterikte veya astralde bir yerde olduğunu anlıyorum. Veya artık beşinci boyut olabilir ama artık 3 boyutlu değil.”

D: Fiziksel değil mi?

D: Fiziksel gibi görünüyor ama Dünya düzlemine ait değil. Sanki Dünya başka bir yerde titriyormuş gibi geliyor. Sanki Dünya üzerinde boyutun bir kaplaması varmış gibi, bu da kaplamanın içinde olacaktır. Bir zamanlar 3 boyutlu olabilir ve titreşimi artmış olabilir. Ve artık neredeyse o evrendeki bir paralele ya da Dünya ile ilgili bir şeye benziyor, ancak üçüncü boyutlu Dünya ile değil.

D: Burası sana tanıdık geliyor mu?

S: Burası benim evim.

D: Bu boyut mu?

S: Evet, taşların ve ağaçların olması bakımından Dünya'ya çok benziyor. Ve bu kesinlikle dağlarda. Daha çok güneybatımıza benziyor. Burası çok rahat. İlgi alanlarım ve çalışmalarım ruhsal şeylerle ve şifayla ilgilidir.

D: Vücudunuzu nasıl algılıyorsunuz?

S: Kendimi erkek gibi hissediyorum ve gencim; henüz yaşlı biri değilim, belki otuz civarında. Tecrübeli. İşimi yapıyorum, hala çok formdayım.

D:Nasıl giyindin?

S: Çok basit. Bir tür dokuma malzeme. Oldukça işlevsel, tunik gibi. Çok basit.

D: Ama Dünya'da olduğunuzu hissetmediğinizi söylediniz.

S: Hayır, Dünya değil ama Dünya ile bağlantılı.

D: Peki fiziksel bir bedeniniz var mı? (Evet) O halde eğer Dünya'ya ait değilse bu yere nasıl gidebiliyorsunuz? Ona bakıp nasıl olduğunu anlayabilirsiniz.

S: Artık her şey çok doğal görünüyor, Dünya'dan pek farklı değil. İnsanlar doğdu ve büyüdü. Ama belki bir zamanlar Dünya'dan olup olmadığımızı ve bir şekilde değişip değişmediğimizi görmeye çalışıyordum. Belki de böyle olmuştur.

D: Bir şekilde Dünya ile ilgili olduğunu söylediniz. Bununla ne demek istiyorsun?

S: Sanırım sanki başka bir boyuttaymışız gibi Dünya'nın bilincine sahibiz. Yani ya bulunduğumuz yerden algılayabiliriz, ya da bir zamanlar Dünyalıydık ve bir şekilde uzaklaşmıştık.

D: Yani eğer Dünya'dan ayrılırsanız, bu fiziksel yeri de yanınızda mı götürdünüz?

S: Öyle görünüyor ki, bir grup insan olmuş olabilir - "grup" dedim çünkü etrafta çok fazla insan yok. Ve sanki hepimiz benzer bir deneyim yaşıyormuşuz gibi, bir şekilde frekansların değiştiği bir noktaya ulaştık. İnsanlar bir şeyleri grup olarak yaptıklarında. Ama sanki bütün toplum bunu aşmayı başarmış gibiydi.

D: Bu kasıtlı bir şey miydi? (Evet) Öyle bir şey miydi konuşuldu mu?

S: Hakkında konuştuk ve çalıştık. İnsanlar bunu arzuladı.

D: Yani bunu herkes yapmadı, yalnızca belirli bir grup mu yaptı?

S: O zamanlar hepsi bilinen insanlardı. Biz bir Kızılderili kabilesiydik ve etrafta başka kabilelerin de olduğunu biliyorduk ama onlar bizim dünyamızın, Dünya toplumunun parçası değillerdi. Sadece kendi başımızaydık. Biz sadece başımıza gelenlerle ilgileniyorduk.

D: Bunu nasıl yapabildin? Sana öğretildi mi?

S: Bazı kuşakların öğretmenleri, bilge insanları vardı.

Yaklaşan Değişim

Ve bize meditasyonla öğretildi. Hepimizdik. Belki sadece birkaç yüz kişiyiz ama bu bizim tüm dünyamızdı. Sanırım taşınmadan önce bunu yaşadık. Bireysel ve grup halinde gidip geldik. Frekans yükseldi ve biz bunu yaşadık ve geriye döndük.

D: Bunun olacağını nereden biliyorlardı?

S: Sadece bunu merak ediyordum. Sanki insanlar yeni biliyormuş gibi. Bir zamanlar birisi onlara söylemiş olabilir mi bilmiyorum. – Belki tamamen Dünya'dan olmadığımızı ama Dünya'ya bir koloni kurarak geldiğimizi hissediyorum. Ama zihinsel olarak kendimizi taşıyabileceğimizi biliyorduk ve taşınmak.

D: Bunu neden yapmak istedin?

S: Sanırım bu bir keşifti. Sadece yapılıp yapılamayacağını görmek için. 3 boyutlu deneyimi yaptık ve sonra geçiş yaparak başka bir boyuta geçtik.

D: Peki Dünya'yı, 3 boyutlu deneyimi terk etmek için herhangi bir neden yok muydu?

D: Hayır, yakın bir tehlike değil.

D: Düşünüyordum ki, 3 boyutlu deneyimde veya Dünya'da bulunduğunuz yerde mutlu olsaydınız, hareket etme, değişme ihtiyacı veya arzunuz olmazdı.

S: Beni gülümsetiyor. Sanki ruhsal bir doğa her zaman öğrenmeyi gerektirir. Yani işler iyi olsa bile, "Hmm, yakında ne var ve keşfedilecek ne var?"

D: 3 boyutlu dünyada manevi bir grup muydunuz?

S: Çok fazla. Dünyaya ve onun içindeki güçlere büyük saygımız vardı.

D: Ama senin orada kalma isteğin yoktu. (Hayır) Yani hepinizin bunu aynı anda yapmanıza mı karar verildi? (Evet) İleri geri gittiğinizi söylediniz.

S: İlk başta evet. İlk başta dışarı çıkmaya çalışmak gibiydi. Ve bu konuda pratik yaptıkça hepimiz bir değişim yapabiliriz. Mavi bir taş görüyorum, lapis lazuli. Nereye bağlı görünüyor

biz nereden geliyoruz ve bu bunun simgesidir. Turkuazın güneybatı
Kızıldertililer ve Tibetliler için olduğu gibi.

Lapis lazuli bir şekilde bu insanlarla ilişkilendirilmektedir. Görünüşe göre
kozmosta başka bir yerden geliyorlar.

D: Yani onlar başlangıçta Dünya'dan değil miydi?

S: Sanırım bu bizim zamanımızdan önce yapılmıştı ama büyükanne ve
büyükbabaların neslinden önce değil.

D: Sana olanlarla ilgili hikayeler anlattılar mı?

S: Öyle olmalı ama hatırlamıyorum.

D: Belki de diğer boyuta geçmenizi kolaylaştıran şey budur?

S: Belki. Kesinlikle bilgi. Ama aynı zamanda insanların düşündüklerinden daha
akıllı olduklarını da söylemek istiyorum. Herkes bunun nasıl yapılacağını
biliyor. Yaptıklarını bilmiyor olabilirler.

D: Ve sizin insanların fiziksel bedenlerini ve çevrelerini de beraberlerinde
götürdüler. Bu doğru mu?

S: Bundan emin değilim. Sanırım ya gittikleri yerde benzer bir ortam ortaya
koymuşlar, ya da zaten orada olan başka bir boyuta geçmişler.

D: Orayı beğendin mi?

S: Daha çok bir şeyler öğrenmenin heyecanı. "Orada"nın bir önemi yok.
Heyecan öğrenmeyle birliktedir. Düşüncelerimde çok aktifim.

D: Orada yemek zorunda mısınız? Bir şey tüketmeniz gerekiyor mu?

S: Yemek yiyoruz ama sanki yemek daha hafif, daha titreşimli gibi görünüyor.
Bizim için daha uzun sürüyor. Gereksinimler o kadar da iyi değil.

D: Peki Dünya'ya geri dönmek istemiyor musun?

S: Devam ettik. Evrimin bir sonraki adımı gibi görünüyor
biz.

Orada önemli bir şey olup olmadığını görmek için onu ileri doğru hareket
ettirdim. O kadar cennet gibi bir yere benziyordu ki, anlamlı olabilecek ne
bulabilirdi ki?

Yaklaşan Değişim

S: Geri dönmemizin istendiğini görüyorum. Ve şimdi gözyaşlarım var.

Bizden Dünya'ya geri dönmemiz isteniyor.

D: Bütün grup mu?

S: Bazılarımız. İnsanlara faydası olacak bazı şeyleri biliyoruz. Ve insanlara karşı büyük bir şefkatimiz var.

D: Ama gitmek istemiyor musun?

S: Evet ve hayır. Keşif için ilk yolculuğa çıkmak gibi.

Evet, gitmek istiyorsun ama parçalanmış durumdasın. Evden ayrılmak üzücü.

Bizler çok sevgi dolu, çok şefkatli insanlarız. Ve bunu başkalarıyla paylaşmak istiyoruz.

D: Ama burası ruh tarafına benzemiyor değil mi?

S: Tamamen değil. Başka bir fiziksel gibi görünüyor ama daha az yoğun, varoluş. Tamamen ruh değil, sanmıyorum.

D: Ölüp bedeni terk ettiğinizde gittiğiniz ruh yeri gibi değil.

S: Bilmiyorum. Oldukça ölümsüz görünüyoruz. Ölmüş olabileceğimiz fiziksel ortamdaki, ölmenin gerekli olmadığı bir yer veya frekansa taşındık. Aslında bunu başardığımızı düşünüyorum. Vücudumuzun moleküler yapısında bile bir tür geçiş. Bir şekilde ruh haline geldiğimizi düşünüyorum.

D: Bir şekilde değiştiğini mi söylüyorsun?

S: Evet, ayrıldığımızda bir tür dönüşüm oldu. Sanırım ayrılırken bedenlerimizi de yanımıza aldık. Sanırım değişen fiziksel bedenleri yanımıza aldık.

D: Moleküler yapıyı değiştirdiğini mi söylediniz?

S: Evet, kesinlikle. Evet.

D: Değişikliği yapmanın tek yolu bu muydu?

S: Sanırım ölebilirdik ama bunu toplu halde yapamazdık. Yani topluca ölebilirdik. Ancak bu bir çeşit deneydi. Bu, 3 boyutlu bir grup zihninin kaynaşmasıydı. Anladığım kadarıyla bu, artık gidebileceğimiz yerin öncüsüydü.

D: Yani ilk başta deney yapan bir gruptu.

S: Evet. Sanırım farklı yollar deneyen başkaları da vardı. Bu bizim yolumuzdu.

D: Dünya'dan memnun değildin. Sadece istedin

farklı, daha manevi bir şey deneyin.

S: Her ikisi de eşit derecede manevi, ancak 3-B'nin ötesinde daha az kısıtlamamız var gibi görünüyor. Avantajları var.

D: Yani birisi sana geri dönmen gerektiğini mi söylüyor?

S: Zorunlu değil. Sanki bir çağrı var, bir ihtiyaç var. Bir fırsat var.

D: Bunu nereden biliyorsun?

S: Bu konuşulmuştu. Daha çok zihinsel telepati, ama iletiliyor, biliniyor. Sanki biz gittiğimizden beri, Dünya'da işler çok daha kötüleşti. Bazı şeyler değişti.

D: Yani ekranda neler olduğunu bilmenin bir yolu var.
Toprak.

S: Evet, çok fazla. Bu yüzden birbirimize bağlı olduğumuzu söylüyorum. Bunları bilebiliriz. Holografik düşünce süreçleri gibi şeyler oluyor. Herhangi birimiz ayarlayabilir veya çoğumuz istediğini ayarlayabilir. Ve bizim insanlarımızla Dünya'da kalan insanlar arasında bazı ilişkiler var. Sanki birisinin bu fikri var. Birisi orada hepimizin bilgi sahibi olduğu bir ihtiyacı fark etti.

Ama artık zamanı geldi.

D: Bunu nasıl deneyimleyeceğini bilmek için yaptın.

S: Evet. Ağır Dünya deneyimine sahip olmanın büyük avantajı var.

D: Peki ne yapmak istiyorsun?

S: Ah, kesinlikle git. Orada faydalı olabileceğimi düşünüyorum, evet.

D: O güzel yerden ayrılmanın sakıncası yok mu?

S: Evet, öyleyim. (Gülüyor) Ama orada burada olamazsınız aynı zamanda.

D: Bunu nasıl yapacaksın? Biliyor musunuz?

S: Bir şekilde bebek gibi geliyor. Ruhun mu canlandığını, yoksa bunun bir şekilde bilinç birleşmesi olup olmadığını anlayamıyorum. Ama bu gerçek bir deneyim. Yani bir yerde bir fetüse katılıyorsunuz. Sanki tüm aktif bilincimiz gidiyormuş gibi geliyor.

D: Peki orada vücuduna ne oluyor?

Yaklaşan Değişim

S: Şimdi bunun bir beden mi, yoksa sadece bilinç mi olduğundan pek emin değilim.
titreşimsel bilinç. Enerji.

D: Yani bilincin tekrar bebeğe mi dönüyor?

S: Öyle görünüyor, evet.

D: Bu her şeye yeniden başlamak anlamına geliyor, değil mi?

S: Evet. Neredeyse.

D: Ama bu önemli. Aynı şeyin Dünya'nın başına tekrar geleceğini mi
sanıyorsunuz?

S: Aynı şey mi?

D: Onlara nasıl yapılacağını göstermek için burada olduğunuzu söylemişsiniz.

S: Burada işler bazı açılardan üzücü bir durumda. İnsanlar temel
şeyleri unutmuş veya öğrenmemişlerdir. Bence onların sevgiyi ve
bağışlamayı daha çok öğrenmeleri gerekiyor. Hangi boyutta
olduğunuz önemli değil, ders her zaman aynı gibi görünüyor.
Bizler sevgiyiz ve kaynağımız Tek Yaratıcı'dır. İnsanlar birçok
düzeyde hayatta kalma mücadelesine kapılıyorlar.

D: Ama bebek olarak geri döndüğünde ne yapman gerektiğini
hatırlayacak mısın?

S: Programlanmıştır. Sanki kapanacak programlar varmış gibi geliyor.
Evet unutuyoruz. Şu tarafta bir bulut var. Ancak bir şekilde
etkinleştirilebilecek programlar var. Bu bir süreli yayın meselesi
gibi görünüyor. Bazıları insanlar veya olaylarla olan ilişkiler
tarafından tetiklenir. Depremler, volkanik patlamalar, şiddetli
fırtınalar. Bunu tüm vücudumda hissediyorum. Bir takım çağrılar
oluyor.

D: Peki Dünya olayları meydana geldiğinde bazı şeyleri tetikliyor mu?

S: Bu şeylerden biri, evet. Bunu tüm vücudumda büyük bir enerjiyle
hissediyorum.

D: Yani bu Dünyevi şeyler meydana geldiğinde, insanlarda olan
programı mı tetikliyorlar? (Evet) Bu görev için gelenler mi?

S: Evet, o programa sahip olanlar. Törenlere katılmak
antik çağlardan gelenler de büyük tetikleyicilerdir.

Soruları cevaplamak ve olayları daha detaylı açıklamak için bilinçaltımı çağırmanın zamanının geldiğine karar verdim. Her ne kadar Suzanne'in diğer kısmı iyi bir iş çıkarsa da, aynı zamanda bilinçaltının da çağrılmasını öneriyordu: "Gerçi muhtemelen hepsi bir." Ona görmesi için neden o yaşamı seçtiğini sordum.

S: Öncelikle bir kaşif olduğunu ve her zaman yeni durumlara gireceğini anlaması gerekiyor. Ve Dünya'da bu zamanın bir keşif zamanı olduğunu. Bu bitmiş bir anlaşma değil.

D: Onun olduğu yer farklı bir boyut gibi görünüyordu.

S: Bu doğru.

D: Bu grubun gezegenin dışında bir yerden geldiği hissine kapıldı. Bunun hakkında bir şey biliyor musun?

D: Evet, Kaynak'tan geldiler.

D: Doğrudan mı? (Evet.) Grup olarak mı?

S: Bu aslında bir grup değil. Bu, deneyimler edinmeye çalışan bir zihindir, dolayısıyla parçalanmıştır. Aynı ruh. Suzanne ruhların parçalanıp gittiğini anlıyor. Bunlar kendi hayatları olan olasılıklardır. Bu budur. Ve sorun değil. Şaka şu ki, hepimiz biriz.

D: Neden Dünya'da yaşamak istediler?

S: Dünya oldukça özeldir. Öğrenilebilecek çok şey var.

D: Ama sonra frekansları değiştirmeye karar verdiler.

S: Gelip fiziksel olanı üstlenerek ve öncü olarak.

Kalıp oluşturmak, parça oluşturmak çok önemli. İnsanlar olup bitenlere katılabilir. İlkinde daha zor oluyor, sonra kolaylaşıyor. Bunun için bir teriminiz var: yüzüncü maymun ya da her neyse. Eğer yolu siz açtıysanız başkalarının işini kolaylaştırırsınız. Ve zaman birdir. Dolayısıyla çeşitli yükselişlere, değişimlere, dönüşümlere, aşkınlığa ihtiyaç duyulan bir zamanın olacağı her zaman biliniyordu.

D: Ayrılıp bu deneyi denemek istedikleri bir şey mi oldu?

S: Boyut ve formların nasıl değiştirilebileceğini araştırıyorlardı.

Yaklaşan Değişim

Gerçekten nasıl 3 boyutlu, fiziksel olabileceklerini ve sonra o bedeni alıp bir değişim yapmayı araştırıyorlardı.

D: Ve cesedi de yanında götür.

S: Bu durumda cesedi yanınızda götürmek ve olan da buydu.

Tamamlandı.

D: Bu yüzden bu bir deneydi.

S: Evet, o şablon da burada. Bu bilgi mevcuttur.

D: Doğrudan oradan geldikleri için onlar için daha mı kolay oldu? Kaynak?

S: Evet, sanırım onların daha büyük becerileri vardı ve Dünya açısından bu çok hızlı gerçekleşti. Ama biraz uğraşmak gerekti.

D: Kirlenecek kadar uzun süre burada değillerdi. Bu doğru mu?

S: Kirlenmeyi bilmiyorum.

D: Dünyanın insanları nasıl kirlettiğini biliyorsun. Alırlar sıkışmak.

S: Dünya saf iyiliktir.

D: Yani sanırım onlar için daha kolaydı çünkü diğer insanlarla bu kadar etkileşime girdin mi?

S: Sadece kendileriyle, ki bu aslında tek bir akıldı. Yani evet, büyük başarımızın parıltısını ortadan kaldırıyordu. (Gülmek)

D: Hintli bir grup olduğunu mu söyledi?

S: Hintli bir grup gibiydi, o döneme ait. Çok eskiydi zaman.

D: Ortadan kaybolan Hint kabilelerinin hikayeleri var.

İnsanlar her zaman ne olduğunu merak etmişlerdir. Bu örneklerden biri miydi? (Evet) Yani bedenlerini yanlarında başka bir boyuta götürdüler ve orada nasıl görünmesini istediklerini mi yarattılar? Yoksa bu şeylerin var olduğu bir boyut muydu?

S: Gitme deneyiminde, önce 3-B olma, sonra da Kaynak ile bağlantıyı asla kaybetmeme. Yani diğerini bilmek ve ileri geri, ileri geri, ileri geri hareket ederek bir yol açmak mümkündü. Deney yaptılar çünkü gerçekten yoğun olmalarına izin verdiler. Ama onların

Kaynağı her zaman ruh halinde bilmenin avantajı, her zaman. Böylece bu, 3 boyutluyu değiştirmeye yönelik bir deney haline geldi. Frekans nasıl yükseltilir, boyutlar nasıl değiştirilir, bunu fizikselle nasıl yaparız, fizikseli nasıl alırız. Yani tüm bu geliş gidişlerde bazen diğer boyutta zaten bazı şeyler yerli yerindeydi. Ve bazı açılardan bazen diğer boyuta gittiklerinde bir şeyler yaptılar.

D: Geldikleri yere benzetmişler. (Evet) Ama sonra geri dönmeleri için çağırdıklarını mı söyledi?

S: Evet. Planın bir parçasıydı. Önce keşfedersiniz, başkalarının da takip edeceği bir yol açarsınız. Bazıları onu takip edecek, birçoğu da takip edecek. Yararlı olacak ama birisinin geri gelip yolu göstermesi gerekiyor. Bunu yapın, bir zamanlar onların bilmeden inşa ettikleri yolu kullanın. Başkalarına bu geçişi yapabilmeleri için yardım etmek üzere geri döndü.

D: Ama Suzanne bunu bilinçli olarak fark etmedi.

S: Gelmiyorum, hayır. Ama Kaynağı her zaman biliyordu.

Amerika Birleşik Devletleri'nin güneybatı kısmına seyahat edeceği söylendi. "Kanyonlarda, kayalıklarda, havanın kuru olduğu ve yüksek olduğu yerlerde. O zaman misyonu daha netleşecek. Taşta da, kemikte de hafıza vardır. Hafıza var." Burası kabilenin geçiş yapmadan önce yaşadığı bölgedi.

Suzanne dünyanın her yerine kapsamlı seyahatler yapıyordu. Bunun manevi önemini bilmek istedim. "Spiral bir şekilde yukarıya doğru çıktığında titreşimli bir iz bırakıyordu. Yukarıya doğru spiral çizen spiralin önemi budur. (Bu bölümün başındaki spiralle ilgili kısma bakın.) Ve o yürürken iz bıraktı, yani bu, o yolda yürüyen, onunla temasa geçen insanları kodluyor. Onların da spiral yolda nasıl yükselebileceklerini aktive eder ve öğretir. İnsanlara söylemesine gerek yok. Enerjisel olarak aktarılır. Sadece varlığıyla yüzlerce, yüzlerce, yüzlerce, yüzlerce insanı etkiliyor

Yaklaşan Değişim

Orası. Gittiği her kıtada iz bıraktı. – Spiral yolu takip etmesini istiyoruz. Bunu o ve vücudundaki her hücre biliyor ve bu ona açıklanacak. Bu bir enerji sarmalıdır.”

Acaba bu benim için de geçerli mi? Çalışmaya ilk başladığımda, o zamanlar yalnızca Amerika Birleşik Devletleri'ndeki bazı konferanslara seyahat etmiş olmama rağmen, tüm dünyayı yoğun bir şekilde gezeceğim söylendi. Gittiğim her yerde enerjimin bir kısmının kalacağı söylendi. Bu benim kendi enerjimi tüketmez, sadece bölgede kalır ve birçok insanı etkiler. Tek yapmam gerekenin gittiğim yeri düşünmek olduğunu ve enerjimin hemen oraya geri döneceğini söylediler. Tahminleri kesinlikle doğru çıktı, çünkü şu anda dünyanın hemen hemen her kıtasında ders verdim ve kitaplarım artık yirmi dile çevrildi. Yani enerji kesinlikle yayılma ve etkileme yeteneğine sahiptir. Ve biz bu yerlerdeyken olup bitenlerden tamamen habersiziz.

OTUZUNCU BÖLÜM

KAOS ZAMANINDA YARDIM (VEYA ESKİ DÜNYA)

Seansın başında Anne, diğer gezegenlere giden bir uzay gemisinin iç kısımlarını ve hakkında konuşmaktan çekinmediği birbirinden kopuk sahneleri gördü. Bildiği şeylerle ilgili her soruyu cevaplayabileceğini ancak bilmediği şeylerle ilgili sorulardan emin olmadığını söyledi. Bu bana bilinçli zihnin kontrolü bırakmak istemediğini gösterdi. Sonra beklenmedik bir şekilde: "Buralara gitmek ya da bunları görmek bana pek anlamlı gelmiyor. Soru sorarsanız bir şeyin ya da birinin konuşmak ya da bir şeyler söylemek istediğini hissediyorum."

Bu olaylara alışkınım. Bazen "onlar" sabırsızlanır ve müşterinin görmesi gereken ve kaçındığı bir şeye gitmesini isterler. Ya da bazen konuşmak istedikleri başka bir şey vardır. "Bu kişi, seninle konuşmak istiyor. Benim aracılığımla sana söylenecek şeyler var." Ona her şeyin yolunda olduğuna, buna alıştığının güvencesini verdim.

D: Bana söylemek istedikleri her şeyi dinlemekten çok mutlu olacağım.

Anne'e kendinden mi bahsetmek istiyorsun, yoksa bana başka bir şeyden mi bahsetmek istiyorsun?

C: Diğer şeyler. Bu yeteneğe sahip ancak yalnızca belirli konumlara veya durumlara izin veriliyor.

D: Bunu anlayabiliyorum çünkü pek çok yerde güvenli olmaz değil mi?

C: Ama şu anda güvenli. Onu koruyoruz.

Korunmanın gerekliliğini anladığıma dair güvence verdim. "Bu yüzden bu konuları herkesle konuşmasına izin verilmiyor,

Kaos Zamanında (veya Eski Dünya'da) Yardım

o?"

C: Hayır, değil.

D: Ona aradığı bazı şeyleri söyleyebilir misin?

C: Bu daha çok bir tetikleyiciye benziyor; bazı şeylerin doğru şekilde sorulması gerekiyor.

Bunu bana defalarca söylediler. elde etmek için Soruların cevaplarının belli bir şekilde sorulması gerekiyor.

D: Peki. Kendisinin Dünyalı olmadığı hissine kapıldığını söylüyor. Buraya ait değilmiş gibi kendini burada rahat hissetmiyor. Ona bu konuda bir şeyler söyleyebilir misin?

C: Buralı olmadığını biliyor. – Sorulması gereken soruların daha çok onun için çok kişisel olmayan, şu anda önemli olan diğer konularla ilgisi var. Başka şeyler hakkında soru sormanız önemlidir. Onun arzusu hizmet etmektir ve onaylanmaya ihtiyacı vardır.

D: Ama onun da birçok kişisel sorusu var. Bu yüzden bunlarla başlayacaktık.

C: Büyümenin bir kısmı, işe devam etmek için uygun insanlarla bağlantı kurmaktır. Ve zaman geçtikçe bu onun için açıkça ortaya çıkıyor. Kendisi hakkında soru sormak o kadar önemli değil. – Amacına ulaşamadığını hissediyor. Bu onun en büyük, en büyük hayal kırıklığıdır; yapmaya geldiği şeyi yapmaması.

D: Evet, çok yalnızlık hissettiğini ve sürekli ayrılmak istediğini söyledi.

C: Bitirmek istiyor. Pek çok yeteneği ve yeteneği var ve bunları belirli bir şekilde veya başka bir şekilde kullanması gerektiğini düşünüyor. Ve bunu tek başına yapamaz.

D: Ondan ne yapmasını istiyorsun?

C: Bunlardan biri sizinle iletişim kuruyor. Sorularınız anlayışla ilgili farklı bir alana yönelik olmalıdır.

Bu sinir bozucu olabilir ve oldukça sık olur. Belirli bir konu hakkında konuşmamı istiyorlar ama bunun ne olduğunu bana söylemiyorlar. Bilgimin olmadığı bir konu hakkında soru sormamı istiyorlar. Bir konuyu gündeme getirdiklerinde her zaman yardımcı olur. O zaman hiçbir zaman sorulardan mahrum kalmıyorum.

C: Belirli insanlarla tanıştığında ve başkalarıyla ilişki kurduğunda ortaya çıkan, kilit açma veya açılma işlevi gören belirli tetikleyiciler vardır. Ve ancak bu tetikleyiciler harekete geçtiğinde bazı şeyler onun için netleşiyor. Sanki gizli bir hayat yaşıyormuş gibi. Ve bunu sırları olduğu için değil, paylaşmadığı birçok şey olduğu için biliyor. Uzun yıllar boyunca bir şeyleri tek başına yapmak zorunda kaldı. Ancak çoğu insanın anlamadığı anlayışlara sahip ve ilişki kuramıyor. Bunun bu yaşamdaki mücadelenin bir parçası olduğunu biliyor; bu şekilde gelip bazı yönlerden yalnız kalmak ve içsel olarak kendine saklanmak zorunda olmak. İleriyi görüp de bunu söyleyememek gibi bir şey bu. Bu çok sinir bozucu. Sebep-sonucu çok küçük yaşlardan itibaren anlamak ve daha iyisini bildiğinde insanlarla onların seviyesinde ilişki kurmaya çalışmak gibi. Gördüğünde görmüyormuş gibi davranmanın sürekli bir mücadele olduğunu biliyor. Bu süreçte ilişkiler, çıkarılacak dersler var. Ama aynı zamanda yardımcı olmak, farkındalık yaratmaktır.

Bu onun sorularından biri olduğu için ilişkiler hakkında sordum. Birini bulup bulamayacağı. Yine “onlar” bu kadar sıradan bir şeyi tartışmak istemediler. “Tartışılacak ilişkilerden daha önemli konular var. Pek bir şey başaramadığını hissediyor ve başka şeylere odaklanması gerekip gerekmediğini merak etmeye başlıyor. Ama bu konularda endişelenmesine neden olan sabırsızlıktır. Önemli konular öne çıkınca diğer konular kendiliğinden hallolur.”

Kaos Zamanında (veya Eski Dünya'da) Yardım

D: Bu doğru. Peki hangi soruları sormam gerektiğini bilebilmem için daha önemli konular nelerdir? Hangi yöne gitmek istediğine dair bir fikrim varsa muhtemelen bazı sorular bulabilirim.

C: Konuların şu anda meydana gelen değişikliklerle ilgilenmesi gerekiyor. Ve cesaret gerektiren süreçteki rolü, kendisinin ve başkalarının varlığı için zamana ihtiyaç duyulduğunda destek olma ve orada olma rolü olduğundan. Bu nedenle burada bulunan insanlar.

Anne eve gitmek ve evin nasıl bir şey olduğunu deneyimlemek istediğini söylemişti, bu noktada ona bir göz atma fırsatı verdiler ve o da duygulandı. "Bana ona ne gösterdiğini söyle. Nasıl görünüyor?"

C: (Çok yumuşak bir şekilde) Enerji. (Artık açıkça ağlıyordu.) Sanki bana enerji falan yüklüyorlarmış gibi.
(Fısıldayarak) Bunu her yerde hissedebiliyorum.... (Ağlıyor) Aşk gibi.

Bir süre ağlamasına izin verdim, sonra onu sakinleştirmeye çalıştım ki diğer varlık geri dönebilsin, sorulara cevap verebilsin ve duygusuzca bilgi verebilsin. Bir süre sonra başarılı oldu ama "onlar" hâlâ uygun soruları sormadan bilgi vermek konusunda isteksizdiler. "Onu çok seviyoruz."

D: O güzel yerden ayrılıp bu zamanda buraya gönüllü olarak gelmenin büyük cesaret gerektirdiğini biliyorum. Değişiklikler sırasında buraya gelmeye gönüllü olduğunu söyledin. Bunlar bana söylenen değişiklikler mi? (Evet) O kısım hakkında konuşmak ister misin?

C: Pek çok değişiklik var. Üzerinde çalıştığınız şeyler nelerdir? Bazı sorularınız olabilir.

D: Yeni frekanslara ve titreşimlere mi geçiyoruz?

C: Bu doğru. Sorunuz var mı?

D: Bana her şeyin hızlandığı ve tümümüzün titreşimleri ve frekansları hakkında çok fazla bilgi söylendi.

boyut değişiyor. Bu doğru mu?

C: Türbülans, çok yakında çok fazla türbülans gelecek. Ve çok temellenmeye ihtiyaç var. Çok fazla kargaşa. Sizin ve burada bulunanların istikrarına ihtiyaç olacak çünkü insanlar kaybolacak, kafaları karışacak ve çok acı çekecekler. Anlıyor musunuz?

D: Türbülans derken daha çok şiddetli Dünya'yı mı kastediyorsun? gerçekleşen değişiklikler?

C: İnsanların neden olduğu durumlar ve Dünyanın neden olduğu durumlar değişiyor. Ve insanların görmeye alışık olmadığı yeni enerjilerin ve varlıkların ortaya çıkışı. Bu çok büyük bir kaosa neden olacak ve yalnızca olup biteni anlayanlar sakın kalacak ve kafa karışıklığı içindekiler için bir güvence olacaktır. Unutmayın ve buna hazırlıklı olun çünkü durum fiziksel hale gelinceye kadar teori oluşturmak çok kolaydır. Daha sonra fiziksel bedenin enerji değişimlerine ve değişim süreciyle birlikte gelen şoka karşı hazırlıklı olması gerekir. Bir şey, neler olduğunu anlayabildiğinizi hissetmektir. Bir diğeri ise kaosun ortasında olmak ve bu olurken kendinizi sakın tutmaktır.

D: Bu insanlar için zor, değil mi?

C: Zor. Ve bu, şu anda odaklanması gereken çok önemli ve pratik bir alandır, çünkü yardım ettiğiniz şey fizikseldir. Yardımcı olan başka seviyeler de var, ama siz onun ve diğer varlıkların olduğu gibi fizikselsiniz. Böylece kaos zamanlarında gerekli olacak sakinliği fiziksel olarak iletebilirler.

D: Peki bizi dinleyecekler mi?

C: Karar vermek size bağlı değil. Sizi dinlemek isteyenler için dinginliğe ve ayakları yere basan enerjiye sahip olduğunuzdan emin olmak sizin elinizde. Tek başına bu, enerjileri yerinde tutmak için fiziksel alanda çok fazla çalışma gerektirir, çünkü siz bunu yapmaya geldiniz. Anne çok eğitilmiş çünkü yaşam deneyimleri onun deliliğin ortasında belli bir sakinlik düzeyini korumasını gerektiriyordu.

Kaos Zamanında (veya Eski Dünya'da) Yardım

Anne, istismarcı ve dengesiz bir aileyle bir çocukluk geçirmişti. ebeveynler ve ardından kaotik bir evlilik.

C: Bu onun için iyi bir eğitim alanı oldu, böylece zamanı geldiğinde fiziksel olarak bu sakinliği koruması onun için o kadar da zor olmuyor. Anlıyor musunuz?

D: Evet, öyleyim. Bana bu değişikliklerin iki Dünya'ya ayrılmaya neden olacağı söylendi. Titreşimler ve frekanslar arttıkça eski Dünya ve yeni Dünya. Bu doğru mu?

C: Bu doğru. Değişikliklerden sonra bazı ruhların kalacağı veya yaşamayı seçeceği farklı bir dünya var.

D: Eski Dünya'da kalmayı mı kastediyorsun?

C: Evet, kalmak istedikleri titreşim seviyesini koruyan dünyayla birlikte, kalacakları ya da taşınacakları yer orası olacak. Ancak yeni enerjiler ancak kendi enerjisini o titreşime kadar çalıştırmış olanlar için yaşanabilir olacaktır.

D: Peki bahsettiğiniz türbülans eski Dünya'da mı olacak?

C: Şu anda bu değişimlerden geçiyoruz. Bu, önümüzdeki birkaç yıldaki dönüşümün zamanıdır ve sonucu pek çok kişi tarafından kehanet edilmiştir. Buna ekleyecek pek bir şeyim yok, şu an burada bulunanların, değişiklikler gerçekleşmeden önce veya nihai değişiklikler gerçekleşmeden önce, fiziksel ortamda oynadıkları önemli rolü hatırlamaları gerekiyor. Bu süreçte burada bulunanların yardıma ihtiyacı var. İsterseniz askeriye deymiş gibi sıraya girin. Artık onların ortaya çıkıp, hazır ve hazır olmaya çağrıldıklarının farkına varmalarının zamanı geldi. Ve yerlerini koruyun, çünkü ruhun titreşimsel olarak ya/ya da gidebileceği çok önemli bir noktada olabileceği durumlar olabilir. Ve o zaman bir fark yaratabilirsiniz.

D: Ya/ya da derken neyi kastediyorsun?

C: Onların ruhsal gelişimleri, daha yüksek bir titreşime adım atmaya hak kazanabilecekleri gri bir alanda olabilir, yeter ki gerekli niteliklere sahip olsunlar.

atlama cesareti. Veya yapmamayı seçebilirler ve bu onların tercihidir. Ancak enerjinizi korursanız rolünüz bu durumdaki biri için çok önemli olabilir, çünkü siz onun atlaması için uzanan el olabilirsiniz.

D: Daha yüksek titreşime atlamayı yapın. (Evet) Ama daha yüksek titreşimli, yeni Dünya bu türbülansı deneyimlemeyecek mi? (Hayır) Sanki şu anda türbülansın yaşandığı kısımdayız.

C: Bu sadece başlangıç. Başladı ama kaos başlamadı. Kaos, kafa karışıklığı içinde ortalıkta koşan insanların çılgınlığı, çünkü tüm illüzyonları paramparça oldu.

Bu, sürece yardımcı olmak için burada bulunanlarınız için ortaya çıkması gereken gücün sınanacağı zaman olacak. Louisiana'daki kasırgadan farklı olarak, insanların şaşkınlık ve korku içinde sokaklarda koştuğu bir zaman gelecek.

D: Ben de bunu düşünüyordum, tsunami ve kasırgalar.

C: Ancak dünya genelinde çoğu şehirde bu durumun katlanması çok farklı bir senaryo.

D: Birçok şehirde benzer felaketler yaşanacak mı?

C: Bazıları doğal nedenlerden, bazıları ise her şeyi olduğu gibi tutmak için her türlü çabayı gösteren iktidardakilerden kaynaklanıyor. Değişikliklerin farkındalar. Kabul etmeyi reddediyorlar. Gerçeği duymak istemeyen bir çocuk gibi. Ve artık sorumlu olmadıklarını kabul etmeyi reddediyorlar. Dolayısıyla bu yollara tutunmaya devam ederler ve daha fazla kafa karışıklığına neden olabilirler. Korkuyu yüzeyde tutarak süreci yavaşlatabileceklerini ve düşük titreşimi koruyabileceklerini düşünüyorlar.

D: İnsanlara korku aşılama çalışıyorlar.

C: Korku her zaman insanların içinde olmuştur, çünkü bu dünyadaki toplumların tümü olmasa da çoğu, yıllardır bu şekilde işlemiştir. Korku, onların gücü koruma yöntemidir ve bu dünyadaki hemen herkes korku içindedir. Korkunun farklı seviyeleri var, ancak bu değişiklikler ve herkesin özgürce iletişim kurmasına olanak tanıyan teknoloji, büyük bir korkuya neden oldu.

Kaos Zamanında (veya Eski Dünya'da) Yardım

iktidardakiler için endişe kaynağı çünkü artık korku ortadan kalkıyor. Meydana gelen pek çok şey, hatta felaketler bile korkuyu ortaya çıkaran ve onunla başa çıkılmasını sağlayan bir katalizör görevi görüyor. Yani bu bir bakıma temizliktir. Ama iktidardakiler bu sürecin yaşanmasını istemiyor ve dilerseniz belli bir korkuyu su altında tutmayı tercih ediyorlar. Ve çaresiz bir çocuk gibi, bu korkunun dağılmasına izin vermemek için şu anda akıllarına gelen her taktiği deniyorlar çünkü olan bu. Yüzeyin gösterdiği gibi görünse de korku dağılıyor.

D: İnsanlar kendileri için düşünmeye başlıyorlar.

C: Öyleler. Kendi şeytanlarıyla yüzleşiyorlar, tabiri caizse, çünkü hayat onları, başka zamanlarda uğraşmak zorunda kalmadıkları şeyleri görmeleri gereken yerlere götürüyor.

Bu nedenle korkuları, çok mevcut olmasına rağmen, en azından yüzeye çıkıyor, oysa daha önce yoktu.

Dolayısıyla bu, devam ettikçe daha çok özgürleşecek bir temizliktir ve iktidardakilerin de çok iyi bildiği bir süreçtir. Bunu önlemenin bir yolu olabileceğini düşünerek yavaşlatmak istiyorlar. Bu yüzden işler çok zorlaşana kadar ellerinden gelen her türlü aşırılığı zorlayacaklar.

Ve pek çok insan, uğruna çabaladıkları bu üstünlüğe hazırlıklı olmayacak.

D: Savaş da bunlardan biri mi?

C: Savaş, kesinlikle savaşlar, ayrıca insanları korkuttukları hastalıklar.

D: Bu hastalıklar gerçekte yok değil mi?

C: Eğer insanlar bu enerjilerin bedenlerine girmesine izin vermeyi seçerlerse olabilirler. Fakat çoğunlukla, onlar sadece enerjisel alanlardadırlar. Ve hakkında konuşulan veya düşünülen diğer her şey gibi, fiziksel olarak da gerçekliğe dönüşebilir.

D: Evet, yeteri kadar insan bunu kendi gerçekliği olarak kabul ederse.

C: Ancak hastalıklar aşırı derecede abartılı ve anlatıldığı gibi salgın hastalıklar değil. Medya ve filmler kitlelere bilgiyi sunmakta ısrar ederken çaresizliklerini size gösteriyor.

tamamen olumsuz ve korkuya dayalı. Medyada umut ve ilham görüntülerinin yansıtılması yerine cinayet, ölüm, ihanet, saldırı vb. bilinçlerin bu konulara odaklanmasını sağlayan konular. Ancak yine de bu dönemde yeterince olumlu mesaj yayınlanıyor ve domino etkisi gibi bunların artık durdurulması mümkün değil.

- D: Hükümetin teşvik etmeye çalıştığı bir diğer korku da terörizmdir.
- C: Evet. Bu da tıpkı hastalıklar gibi, insanlara korkmaları ve birleşmeleri için değil, hükümetin sorunlarını çözeceğine güvenmeleri için bahaneler bulmanın başka bir aracıdır. Bunlar hayali problemlerdir ve birçok insan bilinçaltında bunun farkına varmaya başlamıştır. Çoğu kitleler arasında olmasına rağmen artık inanmıyorlar. Ama bilinçaltı seviyelerinde uyanmaya başlıyorlar ve güç bunu biliyor. Bu yüzden sadece inanmak isteyenlerin inanabileceği saçma sapan hikayelere başvuruyorlar, çünkü mantıklı ve mantıklı bir akla sahip olan hiç kimse bunlara inanamaz.

- D: Evet, kendi adına düşünen herkes.
- C: Yani kitlelere seçim yapma fırsatı sunuyorlar çünkü üstünlük sağlamaya çalışıyorlar. Ve bu şekilde, sınırları zorlayarak bir amaca hizmet ediyorlar, böylece herkes bir seçim yapabiliyor, çünkü bu bir seçim zamanı. Artık orta yol ve tarafsızlık zamanı değil.
- D: Daha önce kaos çıktığında burada olacağımızı söylemiştin. Bu felaketlerin çoğu buna neden olabilir mi?
- C: Felaketler ve hükümet yapılarının çöküşü. Ve çoğu insanın parçası olduğunu hissettiği güvenlik ağının çöküşü. Sosyal Güvenlikleri, maaş çekleri, işleri ve dini inançları gibi. Özellikle de gemiler ve/veya bunun gibi diğer şeyler, çoğu kişinin hazırlıklı olmadığı bilincin bir parçası olmaya başlarsa. Bu nedenle, neyin gerçek neyin gerçek olmadığından emin olamayarak şok ve kafa karışıklığı içinde ortalıkta dolaşabilirler. –

Kaos Zamanında (veya Eski Dünya'da) Yardım

Hükümet yapısı bozuluyor ve daha da bozulacak, kaos noktasına varacak. Domino etkisi gibi, parçalanma gibi.

D: Gemiler gelirse geliş amaçları ne olabilir?

C: Onlar her zaman buradalar. Bu sadece izinler açıldıkça görünür hale gelmelerinin zamanıdır, çünkü bu sadece şimdiki gibi özgür iradenin değil, aynı zamanda başkalarının da yeni dünyada yerlerini almalarının zamanıdır. Sadece insanlar değil, buraya ait olan ama farklı bir titreşimde olan diğerleri de. Yani kısmen görünür olmayı seçmiyorlar, kısmen enerjiler onları görünür kılıyor.

D: Burada olduklarının farkındayım. Onlarla çalışıyorum.

Olumlu olduklarını biliyorum. Onlarla hiçbir sorun yaşamadım.

C: Ama bunların görünür hale gelmesi ve halkın bilincinin bir parçası olması, hükümetlerin çökmesi, kaos ve doğal felaketler sayesinde insanların çoğunluğunun nasıl tamamen şok olacağını görebilirsiniz. Ve onların dinleri ve yapılandırılmış yaşam fikirleri yıkılacaktı. Yani artık tutunacakları hiçbir şey kalmayacaktı. Bu durum, evinden dışarı adım atamayan kişilerde büyük bir korkuya neden oluyor. Bu korku deliliğe, şizofreniye veya başka tür tepkilere yol açabilir. İşte o zaman ve bu tür bir tepki, insanları en savunmasız bırakacak ve en fazla hizmet verebileceğiniz yerdir.

D: O halde ben ve Anne gibi başkaları da yardım etmek için buradalar mı?

C: Bu değişiklikleri görmeye hazır olanlar ve korkudan yıkılmayanlar, kendileri için hiçbir anlam ifade etmediğinde başkalarının dayanacağı direkler olacaklar. Bu onlara gerçeği sunacağınız anlamına gelmez, sadece onlar gibi düşmeyeceğiniz anlamına gelir.

D: Çünkü, herkes içerideyken ne yapabiliriz diye düşünüyordum. kaos?

C: Aklınızı kaybetmediğinizde ve sakin olduğunuzda ne yaptığınızın bir önemi yoktur. İnsanlar bunu sende görecektir ve arayacaklar çünkü ne anlamaları gerektiğini bilmiyorlar

gördükleri şey. Ve gördüklerinizden ne anlam çıkaracağınızı bilemeyebilirsiniz ama hazırlıklıydınız .

Bu nedenle, her şeyin yoluna gireceğini bilecek ve bir miktar güven duygusuna sahip olacaksınız. Sen deli değilsin.

D: Diğerlerinin hiçbir hazırlığının olmayacağı yer.

C: Kesinlikle.

D: Biliyorsunuz, son iki yıldır ya şifacı olan ya da bilinçaltı tarafınız tarafından onlara şifacı olmaları söylenen çok ama çok insan bana geldi. Dünyanın neden bu kadar çok şifacıya ihtiyaç duyduğunu merak edip duruyoruz.

C: Gezegenin nüfusunu biliyor musun?

D: Evet oldukça büyük.

C: Bunun bir nedeni bu olabilir. Ayrıca, bu gezegenin deneyimlemediği sıra dışı bir zaman olduğundan, mevcut öğrenme dersleri nedeniyle birçok ruh için çok değerli olan bir zamandır. Bu nedenle, eşi benzeri olmayan bir ruh yolculuğunu deneyimlemek için bir fırsattır. Ve sunduğu zorluklardan dolayı, deneyim açısından ruh seviyesinde yükselmek için bir fırsattır. Bu nedenle birçok gelişmiş ruh, kendilerine sunulan fırsatlarla ilgilenir.

D: Yapılar bozulursa tıp mesleğinin de kesinlikle onlardan biri olacağını düşünüyordum. Belki de enerjiyi ve doğal şifayı kullanabilen şifacılar sahip olmanın bir nedeni bu olabilir.

C: Enerjinin, hastalığın bugün bildiğiniz gibi olmayacağı kadar yüksek olacağı bir zaman gelecek. Ve bu şifacıların yardımına kesinlikle ihtiyaç duyulsa da, bu hastalıkların artık olmayacağı bir zaman da gelecek. Bu nedenle iyileşme yalnızca geçicidir. Şifacılar ihtiyaç duyulduğunda şifa verirler. Örneğin herkes şehri terk ettiği için hastane yoksa veya şehir boğulmuşsa (şehrin sular altında kalmasını mı kastediyor?), o zaman yardım edebilecek şifacılar var. Ancak burada olmalarının tek nedeni bu değil.

Kendi ruhları bu değişimi deneyimlemekle ilgilendiğinden, onlar kendi öğrenme amaçları için buradalar.

Kaos Zamanında (veya Eski Dünya'da) Yardım

D: Bu yüzden mi hepimiz bu zamanda burada olmayı seçtik?

C: Büyük bir neden.

D: Ayrıca bu değişikliklere uyum sağlayabilmemiz için DNA'mızın da değiştirildiği söylendi. Bu doğru mu?

C: Enerjilerin hızlandırılmasına katılan birçok grup var ve onların kendi teknolojileri var.

Bizim bakış açımıza göre, gezegene daha yüksek titreşimlerin aşılması yoluyla bunun insanlara geri yansıdığını söyleyebiliriz. Yani en azından bizim bakış açımıza göre düzeltilen onların DNA'sı değil. Bazı bölgelerde uykuda olan DNA'larını doğal olarak etkileyen şey, yüksek titreşimlerdir. Ve bu nedenle etkinleştiriliyor.

D: İnsanların şu anda deneyimlediği birçok fiziksel semptomun nedeninin bu olduğunu duydum.

C: Vücuttaki tıkanıklık alanları, ister karmik sorunlar olsun, isterse yeme alışkanlıklarında öz disiplin eksikliğinden kaynaklanan kendi hastalıkları olsun, ya da hastalığın nedeninden bağımsız olarak başka şeyler olsun. Fakat bunlar temelde bu yeni enerjilerle yüzeye çıkarılan tıkanıklık alanlarıdır, oysa daha önce hareketsiz durumda olabilirlerdi. Yüzeye çıkarılan karmik sorunlar gibi yüzeye çıkarılıyor. Bu enerjiler, enerjinin serbestçe akabilmesi için bu alanları karanlık olumsuzluklarla baş etmeye zorluyor, bu tıkanıklıkların temizlenmesi gerekiyor. Bunun gerçekleşebilmesi için bu hastalıklara neden olan konuların ele alınması gerekiyor ve bu da acı çeken insanların belirli bir düzeyde katılımını gerektiriyor. Ve bu işlere katılıp katılmamak onların tercihidir.

D: Duyduğuma göre insanların deneyimlediği bu fiziksel belirtilerin çoğu, insan bedeninin buna uyum sağlaması sırasında oluşan titreşimdeki değişimden kaynaklanıyor.

C: Bu doğru.

D: Eğer kaos eski dünyaya aitse, bu iki dünyanın ayrıldığı anda mı olacak? Bilmiyorum

eğer doğru ifade ediyorsam. Yeni Dünyanın yeni bir titreşime ve yeni bir boyuta geçmesi gerekiyor. Ve bu, ayrılarak iki dünya haline gelmek olarak tanımlandı. Bunun bir anlamı var mı?

C: Pek çok teori var. Bakış açısına bağlı olarak bu bir enerjisel titreşim meselesidir. Ve bir titreşim görülebilir ve bazı titreşimler birbirine görünmez. Bu nedenle, eğer bir titreşim – daha düşük veya daha yavaş olan titreşim – kalırsa, bu ayrı bir dünya haline gelmesi anlamına gelmez, yalnızca artık görünmez olması anlamına gelmez. Daha yüksek titreşim nedeniyle temel olarak bölünmüş olan yeni dünyadır.

D: Ama yeni dünyada işler eski dünyadan farklı.

Bu doğru değil mi? (Evet) Kaosu yaşamayacaklar mı?

C: Hayır, kaos çoğunlukla inanç sistemlerinin bozulmasından kaynaklanıyor. Kaos, inanç sistemlerinin sorgulanması ve tamamen boş bir sayfaya veya temiz bir sayfaya indirilmesinden kaynaklanıyor. Ve bu birçokları için kaostur. Yeni dünyaya gidenler yeni inanç sistemleriyle rahattırlar ve bu nedenle artık şu anda mücadele ettikleri şekilde mücadele etmeyeceklerdir. Bu, insanların birdenbire olmadıkları bir şeye dönüştüğü bir dönüşüm değil. Bu sadece değişiklikler.

Ya insanlar oradan ya da oradan yola devam edebilir ya da etmeyebilir.

D: İşte bunu anlamaya çalışıyorum. Bana yeni dünyanın güzel olacağı, bu sorunların olmayacağı söylendi. Arkana bakma dediler. Eski dünyaya neler olduğunu görmek istemezsin.

C: Temelde geriye bakmak caydırıcıdır. Sorun geriye bakamayacağınız anlamına gelmiyor, sadece diğer insanların seçimlerini değiştiremezsiniz. Ve bu nedenle, geriye dönüp baktığınızda bu size acı veriyorsa, bu yalnızca sizi yavaşlatıyor demektir.

D: Ama sen bu insanlarla ilgilenmemiz gerektiğini söylemiştin.

C: Değişim zamanlarında buradayız. Enerjimizi toprakta tutmak için buradayız. Daha yüksek titreşime sahip olanlarla birlikte olmak o kadar da önemli değil çünkü onlar kendi başlarının çaresine bakabilirler. Ve biz derin bir olumsuzluk içinde olanlar için değiliz

Kaos Zamanında (veya Eski Dünya'da) Yardım

her ikisinin de yanında. En çok yardımcı olduğumuz konu, kafa karışıklığının ortasında olan, ancak belki de bir sıçrama yapmaya hazır olanlar içindir.

D: Bu eski dünyada kalmamız gerektiği anlamına mı geliyor?
işçiler mi?

C: Sadece gitme vaktiniz gelene kadar kalacaksınız. Kaldığınız süre boyunca hizmetinizi yapabilirsiniz. Gitme vaktiniz geldiğinde bunu bileceksiniz ve o zaman artık onlar için müsait olmayacaksınız. Mesele "Ne kadar kalmalıyım?" meselesi değil. Eninde sonunda cevabı verilecek bir soru bu. Burada olduğunuz sürece ne yapacağınızı bilmek meselesi .

D: Kaosu yaşayanlardan ayrı olacağımızı düşünmüştüm. Farklı, güzel bir dünyada olurduk.

C: Bir süreliğine, dönüşüm süreci yoluyla mutlaka ayrı değil. Bir gün sizin de parçası olduğunuz yeni bir dünya doğup eski dünya ortadan kaybolmuyor.

Bir süreç var. Sonunda işler değişecek. Ama küçük bir süreçte, ister bir ay sürsün, ister beş yıl sürsün, şu anda olduğu gibi hala parçası olduğunuz bir süreçtir. Artık sen de bu işin içindesin. Burada olduğunuz sürece, kafa karışıklığı içindekiler için enerjinin topraklanmasını sağlamak sizin görevinizdir. Gerçek değişim gerçekleştiğinde burada olmayı istesenez bile olamazsınız.

D: Titreşimlerini yükseltenler yola devam edecek.

C: Bu doğru.

Bu, Bahamalar'daki Ashram'da bir konferans verirken bana sorulan bir soruyu yanıtladı. Genç bir kadın, geride kalacak olanlara yardım etmek için Eski Dünya'da kalmak istediğini söyledi. Ona bunun asil bir davranış olduğunu söyledim ama bunun olabileceğini düşünmedim. İşte cevap buradaydı. Bunun titreşimlerle ilgisi vardır ve titreşimleriniz doğru frekansa ulaştığında otomatik olarak bir sonraki seviyeye geçersiniz. Dedikleri gibi, "Kalmak istesen de kalamazsın." Niyetinizin hiçbir önemi yok. Bu bizden daha büyük.

D: Peki biz de hâlâ karar verip karar vermeye çalışan insanlara yardımcı olmaya mı çalışıyoruz? (Evet) Bu yüzden açıklama almaya çalışıyordum. Bunu birçok kişiden duydum ama bazen biraz kafa karıştırıcı olabiliyor.

C: Bir insanın bakış açısından kafa karıştırıcı.

D: O zaman daha fazla türbülansın gerçekleştiğini görüyorsunuz.

C: Evet, kesinlikle. İktidardakilerin stratejileri henüz tamamlanmadığı için bu bir başlangıç. Daha birçok olaya neden olacaklar. Ve başka olaylar da olacak, doğal sebepler. Yani kaos, münferit durumlarda hayal ettiğimizden çok daha büyük. Ancak tabii ki, belirlenmiş bir gelecek olmadığı için tüm bunlar değişebilir.

D: Bana artık yaşın önemli olmadığı söylendi.

C: Yaş bir yanılsamadır. Evrim sürecinde ilerledikçe bu daha belirgin hale gelecektir.

D: Ayrıca, geçiş gerçekleştiğinde, istersek fiziksel bedenlerimizi yanımıza almamıza izin verilebileceğini de duydum. Bu doğru mu?

C: Bu doğru ama bu sadece kısa bir süre için geçerli olacak. Olacak çok kısa bir süre sonra başka bir geçiş.

D: O zaman ne olacak?

C: İnsanoğlu saf enerjiye dönüşecek.

D: Yükselişi gerçekleştirenler.

C: Bu doğru.

D: Ayrıca herkesin geçiş yapmayacağını da duydum.

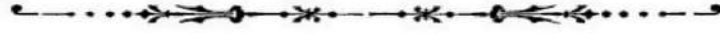
C: Herkese fırsat verilecek. Bu titreşimi taşıyıp taşımamak bireysel olarak kendilerine bağlıdır. Onlar hakkında herhangi bir hüküm verilmeyecektir. Onlar sadece enerjiyi tutabilecekler ya da tutamayacaklar. Ancak yorumlar duyulduğu için hiçbiri yok olmayacak. Yayıkları titreşime uygun bir alana yerleştirilecekler.

D: İşte kalacaklarını söylerken kastettikleri de bu arka.

C: Tanrı'nın planında herkes Tanrı'ya dönecektir.

D: Sadece farklı aralıklarla.

Kaos Zamanında (veya Eski Dünya'da) Yardım

Başka bir seansta bilinçaltımla konuşuyordum.

D: Bir şeylerin değiştiğini söyleyip duruyorsun.

S: Değişimleri hızlandırıyorlar ve bilim adamlarınızın bu konuda bir kontrolü yok. Bu küresel ısınma ekolojiye zarar veriyor. Bilim adamlarının söylediğinden çok daha hızlı oluyor.

D: Gerçekten inanmıyorlar mı?

S: Buna inanıyorlar ama tehlikenin onlarca yıl uzakta olduğunu düşünüyorlar. Öyle değil; burada! Tehlike kapımızda. ABD'de bazı güvenli yerler olacak

D: Küresel ısınmaya ne sebep oluyor?

S: Bilirsin, hızlandırıcılar. Aerosoller, gazı, çevreyi kirlüten her şeyi, çevre kirliliğini kastediyorum. Adamın yaptığı bu. Bu yüzden yazlarımız çok sıcak geçiyor. Ve daha fazla fırtına olacak. Çok, çok, çok daha fazlası.

Inanılmaz. Olacaklara inanamayacaksın.

Sahiller eğlenceli vakit geçirecek. Artan fırtınalar ve tsunamiler bunu hızlandıracak. Takvim değişiyor.

D: Başlangıçta farklı bir zaman çizelgesi mi vardı?

S: Evet. İlerliyor. Olması gerekenden daha erken oldu. Maalesef insanlığın yaptıkları yüzünden.

SEVİYELER VE BOYUTLAR VE KARMA

Janet seansına soru listesiyle gelmişti. Cevapları bulmak için geçmiş bir yaşama gitmeyi bekliyorduk. Ama bunun yerine, kulağa dünyevi gelmeyen, ruhani güzellikte bir yere gitti.

J: Bazı çift kulplu kapılar görüyorum ve bu kapıları açıyorum. İçeri giriyorum ve yukarı çıkan bir merdiven var, çok büyük bir yapı. İçeride devasa, kubbeli bir alan var. Artık orada çok fazla ışık var. Yukarı çıkmaya başlayana kadar göremezsin. Ve tam ortasında ışık olan bir yer var. Koltuklar var; sanki bilgiye erişebileceğiniz ya da birisiyle konuşabileceğiniz bir yermiş gibi. Ama içeri girdiğinizde orada başka kimse yok. İnsanlarla dolu değil. Sanki isterlerse herkesin kendi girişi var. Ve şimdi orada bir adam var. Bana çok ayakları yere basan bir büyücü gibi görünüyor. Pratik. Beyaz saçları geriye doğru taranmış. Asası var ve gülümsüyor. "Size daha eğlenceli kostümlerimden biriyle geldim. Bu sadece bakmanız gereken bir şey. Peki bilmek istediğin şey ne?

D: Janet'in birçok sorusu var. Onlara sorsak olur mu?

J: Kesinlikle. Şimdi zamanı.

D: Pek çok insanı getirdiğimi biliyorsun değil mi? (Oh evet!)

Her zaman bilgi arıyoruz. Genellikle bu yöntemi kullandığımızda kişi geçmiş yaşamlara gider.

J: Ah, evet ama artık bu konular üzerinde durmasına gerek yok.

D: Yani onun yerine buraya geldi. Neredeyiz? Burası neresi?

J: Kayıtların ve buluşma yerlerinin bulunduğu bir kubbenin içindeyiz. İnsanların buluşabileceği ve güvenli bir şekilde konuşabileceği çok kutsal bir yer. Boyutlar arası bir tapınak. Aslında boyutların bir araya gelebileceği iyi bir buluşma yeridir, böylece fiziksel düzlemdeki insanlar ruhsal boyutlardakilerle buluşabilir. Maneviyatın elbette çağrışımları vardır

Kaos Zamanında (veya Eski Dünya'da) Yardım

o, ancak fiziksel bedende olmayanlarımız.

D: Ama arada bir yer gibi.

J: Evet, buna boyutlararası diyebiliriz. Bu, birçok boyutun burada dokunabileceği ve buluşabileceği anlamına geliyor. Bu yüzden buluşup bir fincan çay içmek için iyi bir yer.

D: Yeter ki bilgi alabileceğimiz bir yer olsun.

(Evet) Janet şu anda hayatında çok kesin bir dönüm noktasında görünüyor.

J: Hayatında birçok dönüm noktasındaydı. Bunun gibi pek çok yer görmüş. Doğru kararı verecektir.

D: Ama şimdi biraz yardıma ihtiyacı var.

J: Biraz daha bilgi istiyor. Fiziksel düzlemde olanlar her zaman bunu yapar.

Ona evliliği ve kocasıyla ilgili bazı soruları sormaya başladım ama varlık henüz bunu ele almak istemedi. "Önce diğer konuları konuşmak istiyoruz. Başka soruları da vardı. Önce onlara sorar mısınız lütfen? Bilmek istediklerini öğrenmesine yardımcı olacaklar."

D: Bunların hepsi önemli çünkü bir karar vermesi gerekiyor.

Ama bilmek istediği şeylerden biri ona genel geçmişini ya da ruhunun öyküsünü anlatabilir misiniz?

J: Birçok yere gitti ve oradan geliyor ve işinin önemli olmasının bir nedeni de bu. Pek çok yerden ve ruhunun o yerlerde yaşamış o parçalarından, o boyutlarda ve o titreşimlerden bilgiye ulaşabiliyor. Söyleyeceğimiz gibi, bunu çeşitli kristal yapılara sahip daha fazla insana hizmet edecek şekilde getirecek. Bu kristalin yapıları etkileyen çok boyutlu yaşamlara sahiptirler. Aynı anda tüm bu boyutlarda çalışabiliyor. Bu da onun çalışmalarının dünyalar arasında çok daha hızlı ve kolay bir şekilde dolaşmasını sağlıyor. Bu yüzden, bunun işe yaraması için kendisinin diğer parçalarını bir araya getirmesi ve onları içeri almaya devam etmesi gerekiyor. Bunlara erişebilmesi gerekiyor

yer.

D: Bana öyle söylendi. Biz sadece bu tek birey değiliz. Biz aslında kıymıklar tek kelimeden ibaretiz, yoksa yüzler mi? Bunlar uygun kelimeler olur mu?

J: Evet, sizler birçok deneyimsiniz. Diğer yerlerin daha çok farkına varmaya başladı. Ve bu birçok insanın yaşayabileceği bir süreçtir. Bu sürecin kendileri için gerçekleştirebileceği bir yere geliyorlar. Ancak bu, onlar hazır olana kadar olmaz ve fiziksel bedenleriyle tüm bu çoklu titreşimleri kaldırabilirler. Bu nedenle meditasyon önemlidir, çünkü daha güçlü enerjilerle ve çeşitli titreşimlerden oluşan daha çok katmanlı enerjilerle başa çıkmak için bir titreşimi yükseltir ve onlarla çalışabilirler. Aynı anda çok boyutlu olarak diğer düzlemlerde çalışmak gibi. Ve kutsal geometri çalışması milyonlarca bu ruh parçasını getiriyor. Ve onun başına gelen de bu. Bu onu güçlü yapacaktır - aşırı kullanılan bir kelimedir - ama aynı anda daha fazla boyuta seyahat edebilmesi ve bilinçli olarak bu boyutlarda bulunabilmesi anlamında onu daha güçlü kılar. Yavaş yavaş bunların farkına varmasını sağlayacağız. O anda idare edebileceği şeyler ona veriliyor. Ona diğer boyutlara ve orada bulunanlara karşı daha bilinçli olmasına ve daha az korkmasına yardımcı olacak birkaç yeni araç verildi, çünkü işinin giderek daha fazlası pek çok insanın erişemediği alanlarda olacak.

D: Bize bunların ne tür alemler olduğu hakkında bir fikir verebilir misiniz?

J: Bunlar gerçekten bakılması ve görülmesi zor alanlardır, çünkü insan duygularının katlanması zordur.

İnsanlar gördüklerine dair bir algıya ve yargıya sahiptir ve ondan korkarlar. İnsanlar, etrafta bulundukları bir şey olmadığında, farklı bir şeyle pek iyi geçinemezler. Eğer diğer ırklardan ve dinlerden insanlarla pek başa çıkamıyorlarsa, burnu ve dişleri olan, birden fazla kolu ve birden fazla kafası olan biriyle nasıl baş edecekler? Ve hakkında yazdıkları, bizim okuduğumuz tüm o efsanevi yaratıklar

Kaos Zamanında (veya Eski Dünya'da) Yardım

hakkında? Bunların yazılmasının bir nedeni var. Birisi tarafından, genellikle belirli bir düzeyde, rüya zamanı ya da anı zamanı olarak hatırladıkları dönemde görülmüştür. Bir noktada onlara eriştiler.

D: Bunlar fiziksel yaratıklar mı?

J: Eğer gerçekten var olup olmadıklarını soruyorsan cevabım evet. Aslında fiziksel boyutları etkileyebilirler ancak çok fazla insan tarafından görülmezler. Ve bazen, gezegeni ve insanlarını o zamanki grup ruhuna veya insanlığın ruhuna uygun olmayan boyutların bazılarında koruyan, birçok insanın farkında olmadığı çeşitli boyutlarda koruyucular vardır. Ancak bu çalışmaya yardımcı olacak ruh yeteneklerine sahip bir grup insan var. Ve insanlığın yapması gereken değişimi yapmasına yardımcı olmak gerekli hale geldi. Şu anda dünyanın büyük bir ihtiyacı var. Bu işi yapabilecek yeterli Sunucu yok. Bu zamanda bu işi yapmak herkesin ruh yolu değildir, ama bu gereklidir çünkü bu gezegeni açmak, diğer enerjilerin içeri girebilmesi için onu serbest bırakmaktır. Dünyanın kendisi için, onun bir sonraki hedefi, ruhsal yollarındaki bir sonraki adımdır. . Ve burada, gezegende durum o kadar kötüleşti ki, insanlığın neler yaşadığına ve Dünya'nın kendisinin neler yaşadığına dair büyük bir sıkıntı var. Dolayısıyla bazı değişikliklerin yapılması gerekiyor. Ve bu değişim, diğer düzlemlerdeki parazitlerin bir kısmının ortadan kaldırılmasını ve gerçek anlamda koruma işi yapılmasını içerecektir. Bu aslında bunu duyanlar için oldukça güven verici olsa gerek. Hepimizin aynı şeyi yapmaması harika değil mi?

D: Herkes farklı bir şey yapıyor ama bilinçli olarak bunun farkında değiller.

J: Ve hepsine ihtiyaç var. Ve rüya zamanlarında, bazen meditasyon çalışmasından bilinç akışı geliştikçe, çalışmanın giderek daha fazla farkına varırlar. Ve bu insanlar, buna bu kişi de dahil, uyandıklarında diğer uçakları temizlediklerini biliyorlar. Ve geliyorlar

bedenlerine geri döndüler ve kendilerinin, ailelerinin ve şehirlerinin güvenliği için temizlenmeye devam etmeleri gerekiyor. İnsanlığın ve Dünya'nın üzerindeki yükü hafifletmeye yardımcı olacak. Ve başka şeyler yapan tüm diğer ıskışçileri. Çok yönlü bir şey. Giderek daha fazla insan bunun işlerinin bir parçası olduğunu ve yardım etmenin gerekli olduğunu anlıyor. Bu herkese göre değil çünkü onlara hizmet etmeyecek. Temel matematiği öğrenmemiş birine cebir vermezsiniz. Bu kesinlikle işe yaramaz çünkü onların bulunduğu yer burası değil. Güç içeriden gelmelidir ve manevi gelişim ve ciddi bir manevi öğrenci veya öğrenci olma çalışması buradan gelir. Her şeyi değiştiriyor.

D: Zihinlerini ve bedenlerini mi hazırlamaları gerekiyor?

J: Kesinlikle. Ulaşmaya çalıştığımız şey bu, evet. Diğer alemlerde işin büyük bir kısmı usulca, sessizce ve sessizce yapılıyor. Ve bunu anlıyorlar çünkü biz bunu onlar için de yaptık ve onları koruduk. Bunu bir dereceye kadar kazanmak zorundaydılar. Ama aynı zamanda gemiye gelebilecek işçileri de izliyoruz. Her zaman yapacak zamanımız varmış gibi görüldüğünden daha fazla yapılacak iş vardır. Sen bunun çok iyi farkındasın, ben Elbette.

D: Değişikliklere hazırlık olarak bunun açıklığa kavuşturulması gerektiğini söylediniz Bunlar Dünya'nın başına mı geliyordu?

J: Dünya'ya faydası olacak, evet. Bu, insanlığa gerçekten yardımcı olacak, böylece gerçekten de insanlar kendi karmalarını elde edecekler. Ve böylece Galaktik Konsey ve diğer alemler, diğer varlıklar ve diğer yaşam formları ile çalışmalar yapıldı. Bunun bir kısmı, bazı insanlara var olan tek yaşam formunun onlar olmadığını söyleyememenizdir. Bunu anlamıyorlar. Yani normalde olan şey, birinin ruhsal gelişiminin bununla başa çıkabileceği bir noktaya gelmesidir. O zamana kadar korunan bebek gibiler. Her şeyi bilmelerine gerek yok. Ve bu onların işi değil, o yüzden iyi olacaklar.

D: Çalışmamın başında bana söylenen buydu; bazı sorularım cevaplanamayacaktı.

Kaos Zamanında (veya Eski Dünya'da) Yardım

bilgi ilaçtan çok zehir gibiydi.

J: Evet, çok erken alabilirler.

D: Ve bunu anlamadılar. Başa çıkamadılar.

J: Evet, bu doğru. Belirli şeylerin kolaylaşması için, insanların gelişiminin belirli bir döneminde bir gezegende yeterli sayıda bireyin olması gerekir. Bu onların bir ruh olarak işidir ve bunu aktarmak da onların işidir çünkü onlar insanlığa, insanlığın asla bilemeyeceği bir düzeyde fayda sağladılar. Ve böylece herkes sırasını alır. Başladığı gruba yardım etme konusunda benzer bir süreçten geçmemiş hiçbir usta yoktur. İnsanlık birçok Sunucuya ihtiyaç duyduğu bir yerdedir. Çalışmanın konusu budur. Ancak herkes aynı kapasitede hizmet etmiyor, hatta bunun farkında bile değil. Yaptığı güzel işlerle, güzel sözleriyle, iyi niyetleriyle, yaptıklarıyla hayatlara dokunduklarının farkında olmayan çok insan var. Tüm insanların eylemleri çok önemlidir.

Ve yine bireyin meditasyon yapmasının ve vücudunu mümkün olduğunca güçlendirmesinin, iyi yiyecekler yemesinin, zihnini beslemesinin, iyi kalpli ve iyi titreşimli insanlarla birlikte olmasının önemine geri dönüyoruz. Ve koruma – pembe bir dünya olsaydı korumaya gerek kalmazdı! – Janet'in karması, diğer yaşamlarda insanların ona yaptıklarının yarattığı travmanın üstesinden gelmek, bununla yeniden yüzleşmek ve diğer taraftan daha iyi bir şekilde kurtularak hayatta kalmaktır. Çoğu zaman karma budur. Dikkat ederseniz bir model var. Her zaman biri diğerine yapıp sonra geri dönmek değildir. Aynı zorbaya karşı çıkıyor ve “Bu sefer beni ezemeyeceksin” diyor. Ve bu bir güç mücadelesiyle ilgili değil. Bu, korkunun üstesinden gelen kişinin içindeki büyümeyle ilgilidir; bu muazzamdır çünkü ölüm bazen korkunçtur. Ayrıca otorite ve güç, kimin sorumlu olduğu, suiistimal ve yolsuzluk hakkında birçok duygu var. Bunların hepsi bir araya getirildi ve o bunun üstesinden geliyor. Ve elbette, beden, duygular ve zihin aynı anda ancak bu kadarını kaldırabilir, aksi halde bu zarar verici olur. Yani kişi tüm bunlarla tekrar yüzleşmek zorunda kalıyor,

ve bunun üstesinden gelin ve tekrar aynı şekilde ezilmekten veya tekrar zarar görmekten farklı olun. Bu nedenle birçok insan 20 veya 30 ömre sahip olabilir ve aynı sorunu tekrar tekrar yaşarlar. Bunun nedeni, aynı korkuya dayalı sorun olması veya yaratılan aynı güven eksikliği olması ve bunun üstesinden gelmek için çalışmak zorunda olmaları çünkü bu çok travmatik bir şeydi.

D: Ve daha fazla ilerleyebilmeleri için bunun üzerinde çalışılması gerekiyor.

J: Çünkü yetenekleri burada, evet. Ve böylece kendilerinin bir kısmını bastırıyorlar. Sözlerimizle insanları öldürüyoruz. İnsanlara pek çok düzeyde zarar verebiliriz. Birini kınadığınızda veya biriyle dalga geçtiğinizde şiddet vardır. Bu bir tür şiddettir. Üstadın büyümeye devam etmesi gerekiyor. Ama onların bu enerjileri idare edebilecek bir bedende olmaları gerekiyor ve siz de o bedeni inşa etmelisiniz. İşte bu yüzden iyileşmek isteyen insanlara mesajı iletmeye çalışıyoruz. İyileştirilmesine izin veren aracın yapımına yardım etmelisiniz. Bu meditasyon çalışmasıdır, kendinize bakmak ve çevrenizi izlemektir. Ve nasıl konuştuğunuz, nasıl davrandığınız, nasıl konuştuğunuz ve etrafta kim olduğunuz; tüm bunların bir etkisi vardır. Ama sizin işiniz bedeni izlemek, meditasyon yapmak ve bedene bakmaktır. Bütün seviyeler, seviyeler ve seviyeler ve seviyeler ve seviyeler. Korku seviyelerimiz var. Yani tüm bu düzeydeki duygusal sorunlar üzerinde çalışıyorsunuz ve bunlarla mücadele ediyorsunuz. Ve manevi bir öğrenci olarak bunları davet ediyorsunuz. Uğraştığı pek çok şeye kasıtlı olarak neden olan şeyler yaptı çünkü onları temizlemek istiyordu. Bu yaşamda gerçekten ruh gelişimi için çabılıyor.

D: Korktuğumuz şeyleri, onlarla yüzleşmek için hayatımıza soktuğumuzu biliyorum.

J: Kesinlikle. Ama bunu yaptığımızda mutlu olmuyoruz. (Gülmek)
Başkasını suçlamak istiyoruz. Ve onun ruh yolu şu ki, meditasyonda olduğu gibi bir kez başladığında duramazsınız.
Ve eğer durursan takılıp kalırsın çünkü devam etmek istersin

Kaos Zamanında (veya Eski Dünya'da) Yardım

büyümeye devam edin ve büyümeye devam edin ve bu sorunları giderin.

Rastgele bir soru:

Soru: Gezegenimizde öngörülen dünya değişiklikleri meydana geldiğinde, bu durum paralel veya iç içe geçmiş evrenleri nasıl etkileyecektir?

S: Bu planda deneyimlenecek olan bu özel seviyedeki deneyimler olacak . Ancak deneyim bir bütün olarak çok daha derin bir düzeyde paylaşılacaktır. Irk düzeyinde olduğu kadar daha derin bir düzeyde de evrensel düzey. Öyle ki şu anda bile, diğer gezegenlerdeki ve evreninizin diğer alanlarındaki deneyimler, sizin daha derin bir yönünüz tarafından paylaşılıyor. Kendinizin daha üst düzey bir seviyesi. Her biriniz, eninde sonunda deneyimlemek zorunda olduğu bu geçişi deneyimlediğinizde - ve bu yine bireysel düzeydedir - o zaman, diğer planlarda benzer geçişleri deneyimlemiş başkalarının da olduğunu göreceksiniz. Ve cesaret ve enerji sunabilecektir. Öyle ki, ihtiyacınız olan her türlü çabada size yardımcı olunacaktır.

OTUZ BİRİNCİ BÖLÜM

GERİDE KALANLAR

Bölüm 28 Bir Gezegenin Yıkımı'nda, Dünya'ya yeni gelen ve Dünya'ya yalnızca kritik zamanlarda gönderildiğini söyleyen bir kişinin hikayesini anlattım. Bu da böyle bir bireydi.

D: Jean neden şimdi geri dönmeye karar verdi? Onun Dünya tarihinin diğer önemli noktalarında da burada olduğunu söylemiştin.

J: Bu en büyüğü. (Gülüyor) Bu harika bir şey. Bu şimdi oluyor. Birçoğu gerçekte kim olduklarını hatırlıyor ve onlarla iletişime geçiliyor. Yeni çocuklar getiriliyor ve çocukları çok seviyor. Yani başkalarının enerjileri dengelemelerine yardım ediyor. Köprü olmaktır. Şimdi enerjileri birleştiriyorum. Sen bir köprüsün. Tabiki öylesin. Yani aranızda bilgi arasında köprü kurmaya yardım etmek, elçi olmak için gelenler var.

D: Bu insanların kim olduklarını anlamalarına yardımcı olmak için mi?

J: Kesinlikle. Ve iyi olmak için. Dosyaladıkları deneyimleri olan herhangi birini kabul etmek. Gezegeninizde büyük bir zaman çünkü bu büyük bir zaman. Burası bir gezegen olarak yalnız olduğunuzu düşünme rüyasından uyandığınız yerdir. Sen bu kadarsın. Dünyanız geliyor. Hepiniz geliyorsunuz. Zaten tüm gözler şu anda Dünya'da. Bu büyük olan. Birçoğu burada olmak için savaştı. Saatlerce de olsa içeri giren çocuklar bile. Hepiniz burada bulunmanın rozetini taşıyacaksınız.

D: Birkaç saatliğine bile mi?

J: Kesinlikle. Bu tür bir evrimin yaşandığı bir dönemde bu gezegende bulunmak. Daha önce hiçbir gezegen bu şekilde, bu kadar benzersiz bir şekilde gelişmemişti. Eğer bir süreliğine burada olsanız bile, çoklu evren aracılığıyla bilinecek bir gezegende bulunmuş olmanın kimliğini taşıma seçeneğine sahip olsaydınız

Geride Kalanlar

Birkaç saat sonra, "Evrimsi sırasında ben Dünya'daydım" diyebilirsiniz. Neden?

D: Yeni Dünya dediğim şey bu mu? (Evet) Eski ve yeni olacak, sonra da ayrılık olacak. (Evet.) Ve bazılarının evrimi gerçekleştiremeyeceğini mi düşünüyorsunuz? (Evet. Evet.) Hala bunu anlamaya çalışıyorum.

J: Birçok insanın bu kavramı anlaması zordur.

D: Hala bunu kendime açıklığa kavuşturmaya çalışıyorum, böylece başkalarına da açıklayabilirim.

J: Peki. Bu parçayı sana vereceğiz. Karma içinde kalmayı seçenler bunu bir yerlerde yaşamak zorundalar. Peki eski Dünya'da mı kalıyorlar? Yabancı bir gezegene mi götürülüyorlar? Hayır, yarattıkları yerde kalırlar.

D: Anlıyorum. Ve bunlar devam etmeyecek olanlar evrim?

J: Şu anda değil. Hayır. Sonunda. Şimdi olmaz. Ama bu zor olacak.

D: O zaman eski Dünya var olmaya devam edecek mi? Evet. Bu.

D: Eski Dünya'daki insanlar, evrim gerçekleştiğinde herhangi bir şeyin gerçekleştiğinin farkında olacaklar mı?

J: Peki. Sizi Atlantis zamanına geri götüreceğiz. Sizin tarihinizde Atlantis'te pek çok yıkım yaşandı ve insanlar başkalarının da öldüğünü algıladı.

D: Birden fazla yıkım olduğunu mu söylüyorsunuz?

Bu, çok sayıda gelişmiş uygarlığın çeşitli felaketlerle yok edildiğine dair aldığım bilgilerle örtüşüyor. Bunun yüksek bir gelişme düzeyine ulaşmış farklı uygarlıklardan mı bahsettiğinden yoksa Atlantis'in ölümünün aşamalı olarak mı gerçekleştiğinden hiçbir zaman emin olamadım.

Evet. Zaman ve uzayda devam eden ve var olan bir Atlantis var. Dolayısıyla bu perspektiften bakıldığında Atlantis artık başka bir boyutta var. Yani eskilerde olanlar olacak

Dünya bunu deneyimleyecek, çünkü onlar Dünya'nın ölümü, yıkımı ve yok edilmesi korkusuna inanıyorlar ve orada olacaklar. Zihinlerinde hepinizin öldüğünü, gittiğini ya da buna benzer bir şey olduğunu algılayabilirler. Aynı şekilde onların gittiğini de algılayabilirsiniz ama her iki durumda da iki deneyim olacaktır. Yani bunun zaten orada olduğunu düşünün. Bu deneyimi yaratmaya yönelik orkestrasyon, herhangi bir insanın şu anda algılayabileceğinden çok daha büyüktür. Bu sadece Dünyanızda meydana gelen değil, aynı zamanda pek çok kişinin yardımıyla gerçekleşen büyük bir orkestrasyondur. Çok fazla. Ve bunu daha önce başka hiçbir gezegen yapmamıştı.

D: Bana tüm evrenin izlediği söylendi.

J: Evrenden daha fazlası. Başka evrenlerden bile izleyenler var .

D: Çünkü bunun daha önce hiç yaşanmadığını söylediler; bütün bir gezegen başka bir boyuta geçti.

J: Asla. Durmadan.

D: Gruplar oldu. Mayaların bunu yaptığını duydum. (Evet)

Ama bunlar küçük gruplardı. Bu, bütün bir gezegenin bunu yaptığı ilk sefer. Bu yüzden bana bunun önemli olduğu söylendi.

J: Doğru. Ayrıca bir bilinç olarak kendinizi ayrı gördüğünüz gerçeğine de bakın. Bu gezegendeki bilinç, kendisini ayrı olarak deneyimleyebilmek için benzersiz bir şekilde yaratıldı. Çoğu ırk bunu göremiyor. Nerede olurlarsa olsunlar, kendilerini Kaynaklarından ayrı olarak deneyimlemezler. Gezegeniniz var.

D: Peki Federasyona üye olup gemilerde çalışanlar Kaynaklarını biliyorlar, nereden geldiklerini biliyorlar öyle mi?

J: Elbette. Ve onlar sizi seviyorlar. Ne yaptığını bile bilmiyorsun.

Gezegende ilkel davranışların olduğunun farkındalar, ancak içinde bulunduğunuz kısıtlamalara dayanarak sahip olduğunuz seviyeye ulaşmak için çalışmak zorundaydınız. Bu harika. Sevme kapasiteniz derindir. Korku kapasiteniz derindir. Herkesin başını belaya sokan kontrol gücü budur. Korkuyla beslendi.

Geride Kalanlar

D: Dünyanın özgür iradeyle yaratıldığını biliyorum. Ama aynı zamanda Kaynağın bir parçası olduğunu bilmeme fikriyle mi yaratıldı?

Evet. Kendisini ayrı olarak deneyimlemesi açısından ilginç bir bilinç yapısıydı. Kendinizi Kaynağınızdan ayrı olarak gördüğünüz bir durumdan başka nerede daha fazla büyüme olabilir?

D: Ama diğer ırkların kendilerinin bir parçası olduklarını bildiğini söyledin. Kaynak.

J: Evet, öyle. Peki Dünya'da daha fazla ruh gelişimi olabilir mi? Evet.

D: Yalnız olduğumuzu düşünsek ve bunu kendi başımıza keşfetmemiz gerekse.

Evet. Kim olduklarına dair gerçeği keşfetmeleri gerekiyor. sahip olmak. Evet.

D: Onlara yardım edecek başka hiçbir şey yok. Ne demek istediğini anlayabiliyorum.

J: Burada yoğunluk var. Güzelliğe sahipsin. Duyuların var. Burada çok şey oluyor ama aynı zamanda anlamıyorsun. Bak neredesin?

D: Birçok insanın Kaynağa geri döndükleri seansları oldu. Ne kadar güzel olduğunu görüyorlar ve bir daha oradan ayrılmak istemiyorlar.

J: Kaynağa bağlandığınızda bu en güzel deneyimdir. Peki sorunuz şu? Seanslar onların o Kaynağa bağlanmaları için mi yapılıyor?

Evet. Neden oluyor? Yani bunun nasıl bir şey olduğunu bilecekler mi, yoksa onlara hatırlatmak mı yoksa?

J: Bu deneyimi yaşaması gerekenler için evet. Bazıları için bu çok harika olurdu ve devam edemeyeceklerdi. En kısa zamanda ayrılacaklardı. Her biriniz için farklı.

Her insanın yaşayabileceği ve yaşayamayacağı şeyler farklıdır. Ve bu onların bilinçaltında neyi tetikleyecek, çünkü her biriniz gezegendeki eşsiz ve bireysel parmak izleriniz. Gerçekten birbirinize benzeyen ikiniz yok. Bunda ustalaşmanın ne büyük bir dahi olduğunu düşünün.

Bunun güzelliğini ve harikasını düşünün. Ve şimdi, diğer yaşamlardaki birçoğunuz diğer tarafta çalışıyorsunuz ve onların hepsi de buna katılıyor. Hiçbiriniz asla yalnız değilsiniz.

D: Nereden geldiğimizi ve neden burada olduğumuzu yeniden keşfetmemiz gerekiyor. Ancak insanların bana sorduğu bir soru vardı ve sanırım siz de bunun bir kısmını yanıtladınız. Bazıları alınır, bazıları geride bırakılırsa yeni dünyaya gidenler ailedeki diğer bireylerin gittiğini fark etmezler mi? Bunlar bizim düşünce tarzımızda hala açıklığa kavuşturmaya çalıştığım bazı şeyler. Bunu insanlara anlatabilmeliyim.

J: Anlıyoruz. Anlıyoruz. Anlıyoruz. Size bu açıklamayı yapacağız. Bunun yardımcı olacağını umuyoruz. İnsanlar insanların hayatından çıkmaya başlayacak. Düşüklerini fark etmeye başlayacaklar. Artık oldukça hızlı bir şekilde. Yani insanlar, aile üyeleri, kim yakın olduysa, uzaklaşıyor, yok oluyor. Her şey bir gecede gerçekleşecek. Yani geçiş gerçekleştiğinde, bu insanlardan bazıları çoktan hayatlarından çıkmış olacak, ayrılacak.

Sadece ortadan kaybolacak. Etrafta olma. Falan kişi buraya taşındı, şehri terk etti ve bunu yaptı. Anlıyor musunuz?

D: Evet ama polise gidip o kişiyi bulmaya çalışabiliriz.
veya

J: Bu böyle olmayacak. Uzaklaşanlar olacak, bir şey oldu, uzaklaşacaklar, uzaklaşacaklar, uzaklaşacaklar. Bu gerçekten gerçekleştiğinde, mesafe orada olacaktır. Son zamanlarda hayatınızdan hiç kimse çıkmadı mı?

Evet. Elbette, ihtiyacımız olursa onlarla her zaman iletişime geçebiliriz.
ile.

J: Ama yapmayacaksın. Bizim amacımız bu. Onlarla iletişime geçmeyeceksin. Bu sadece doğal bir düşüş olacak. Frekanslar ve titreşimler artık eşleşmeyecek ve bu nedenle aklınızdan çıkacaklar. Onlarla iletişime geçme ihtiyacı olmayacak.

D: Bu da onların ya eski Dünya'da kaldıkları anlamına geliyor ya da yenisine mi gidiyorlar?

Geride Kalanlar

J: Bazı durumlarda erken ayrılanlar ve perdenin diğer tarafında çalışanlar da oldu. Bunun farkındasın. Ama ortadan kaybolanlardan bazıları bir süre sonra "Acaba bu kişiye ne olmuş?" diye düşünüyorsunuz. Ancak normalde yaptığınız gibi onlarla iletişim kurma dürtüsüne sahip değilsiniz.

Sizde, "Ah, endişeleniyorum, aramalıyım. Ulaşmalıyım." Aynı şey değil. Onlarla bağlantı kurma ihtiyacınızın orada olmadığını görüyorsunuz. Sadece düşünüyor. Unuttun.

D: Bana ilk başta yeni dünyaya girenlerin fiziksel bedenlere sahip olacağı söylendi. Yani aslında geçişi, ayrımı ne zaman yaptığımızı bilemeyeceğiz. Bu doğru mu?

J: Bu çok basit bir tanım olabilir. Bunu aşmak için gelenleriniz için... bunu şu şekilde açıklayacağız. İşinizi yaptıkça kolaylaştırırsınız. İnsanların uyanmasına, kim olduklarını daha iyi anlamalarına yardımcı oluyorsunuz. Titreşimlerini, frekanslarını yükseltmek, saniyede daha yüksek döngülerde rezonansa girebilmek, böylece geçiş yapabilmelerini sağlamak. Bu sana mantıklı geliyor mu?

Evet. İnsanların yapmasına yardım etmeye çalıştığım şey bu.

J: Kesinlikle, insanların yapmasına yardım ettiğiniz şey. Evet. O olacak.

Bu, insanların düşündüğü şekilde, bir felaketin ya da şunun ya da bunun ya da bunun gibi bir şeyin olacağı bir yerde olmayacak.

Hayır. Sanki bir sabah uyanıyorsunuz ve her şeyin normal olduğunu düşünüyorsunuz, yola devam ediyorsunuz ve orada olacaksınız.

Rezonansta bir farklılık fark edeceksiniz ama zaten orada olacaksınız, çünkü rezonansınız zaten her geçen gün artıyor. Ve böylece, bir gün birdenbire, sizi buradan oraya götürecek saniyedeki önkoşul döngü sayısına ulaşacaksınız. Bunu şu şekilde açıklayalım. Eğer şu anda 1800'lerin arasından biri gelip seni görse, ona kızardın. Diyelim ki onsekiz yüzlük bir insan formuna dönüşecek saniyedeki döngülere zaten ulaştınız. Yani özünde saniyedeki döngüleriniz artıyor.

Yorum: John ve diğerleri Nostradamus'u (Nostradamus'la Konuşmalar) ziyarette gittiklerinde onları geleceğin parlayan enerji ruhları olarak görmesinin bir nedeni bu olabilir mi? Bunun nedeni aslında daha hızlı bir frekansta titreşerek parlamaları mıydı? Bu üzerinde düşünülmesi gereken bir şey.

J: Bu, başkalarının geçiş yapabilmeleri için saniyedeki döngülerini artırmalarına yardımcı olacak bir köprü olmanızın nedenidir. Ve ne kadar çok insanı yükseltirseniz, onlar da frekansları ve titreşimleriyle diğer insanları harekete geçirirler. Yani yaptığınız şey, gezegende giderek daha fazla insanı harekete geçirmek, bu da diğerlerini harekete geçirmek, bu da gezegenin frekansını yükseltmek. Anlıyor musunuz? Her şey döngüsel. Her şey diğer her şeyi etkiler. Dünyaya gelen ve hiçbir şey yapmak zorunda olmayan insanlar var, onlar sadece katı bir şekilde aktivatörlerdir. Onların enerji alanları herkesinkini harekete geçirir. [Bu kitaptaki örneklerle bakın.] Yayıncılar gibi çok sıkı ve gayretle çalışanlar var. Mikrodalga sinyali gibi gezegene yayılıyorlar.

D: Bu bana mantıklı geliyor. Bu yüzden bana yaşı'n değişmeyeceği söylendi herhangi bir fark yaratın.

J: Kesinlikle doğru.

D: Farklı bir seviyede, farklı titreşimlerde çalışıyor olacağız.

J: Farklı titreşim, saniyedeki farklı döngüler.

D: Bazı diğer ırkların (ET'ler, uzaylılar) çalışma şekli bu, değil mi?

Evet. Tamamen farklı bir oranda yaşlanırlar. İnsanlar için amaç daha uzun bir yaşam beklentisidir. Daha uzun. Ve ayrıca anlayış köprüsünü oluşturmak. Ve eğer işe sağlıkla başlarsanız, insanlara müdahalesiz, tehdit edici olmayan bir şekilde ulaşabilirsiniz.

D: Yaşın önemli olmayacağı bu yeni dünyada, beden eninde sonunda ölecek mi? Bunu şu anda Dünya'da, kendi gerçekliğimizde değerlendirdiğimiz şekilde.

Geride Kalanlar

J: Bazılarınız hiç ölmeme seçeneğine sahip olacak. Sadece geçişinizi yapmak için, sadece karşıya geçmek için. Ancak herkes aynı anda tam olarak aynı frekansta olmayacaktır. Bunu hatırla.

Evet. Belki beden, ruh ayrılmaya hazır olana kadar kendini sürdürebilecek noktaya gelebilir diye düşünüyordum.

J: Kesinlikle doğru. Ancak herkes için değil. Bu geçişi yapan çok sayıda insan varsa, diyelim ki bu frekans değişimini yapabilmek için frekansın saniyede yaklaşık 44.000 devir olması gerekir. Herkes aynı anda bu frekans değişiminde olmayacak. Frekans kaymasında farklı değişkenlere sahip olacaksınız. Hala aranızda o ön safta, o keskin uçta, hatta diğer tarafta olanlar olacak. Yeni dünyada bile. Anladın? Çünkü her zaman olacak. Çünkü her seviyede her zaman vardır. Her yarışta her zaman en ileri seviyede olanlar bulunur. Biraz daha uzağa, biraz daha ileriye gitmek çünkü bu evrimdir.

D: Ben de böyle olacağını düşünüyordum. İşimizi yapmak ve insanlara ulaşmaya yardımcı olmak için çok daha fazla zamanımız olurdu.

J: Elbette.

D: Bedenin sınırlamaları konusunda endişelenmemize gerek kalmaz.

J: Ah, bedenin sınırlamaları. Hayır. Tamamına bak. Zaten değişiyorsun.

Hücresel değişikliklerden geçiyorsunuz. Senin üzerinde ayarlamalar yapıyorlar.

D: Bana bunu yaptıkları söylendi.

J: Evet, öyleler. (Gülüşmeler) Ve siz bir sözcü olduğunuz için, yine bir köprü olduğunuz için, iyi görünmek sizden daha önemli kim olabilir?

D: Sanırım. Yeterince insandan duyarsam belki inanırım zaten.

J: Buna inanman gerekiyor.

D: Ayrıca bana herkesin bu geçişi yapamayacağı da söylendi.
yeni Dünya.

J: Bu doğru. Dünya bir geçiş yapacağı zaman, birçok ruhun deneyim için içeri girmesine izin verildiği fikri var çünkü sizin de söylediğiniz gibi, bir ruh olarak gelişiminizde birçok şeyi deneyimliyorsunuz. Ve böylece, diyelim ki gezegene yeni gelen birçok kişi oldu. Bazen ileri seviyedeki öğrencilerin olduğu bir sınıfta olmak faydalı olabilir. Bildiğiniz gibi eski köy okulları mı? (Evet) Yani aynı odada farklı seviyelerde öğrenciniz olabilir ve hepsi bundan faydalanır.

Ancak sonunda öğrencilerin devam etmeleri gereken bir zaman gelir. Bu da geride kalanların kendi gezegenlerini bulmaları gerektiği anlamına geliyor. Başka okullara, başka yerlere yerleştirilecekler.

D: Her zaman onları geride bırakmanın zalimce olduğunu düşünmüşümdür.

J: Ah, hayır. Geride kalmayacaklar. Büyüyecekleri bir yere götürülecekler.

D: Ben de öyle anladım. Bu bir ayrılık gibi olurdu.

J: Bu daha doğal. Bu, bedeninizi terk ettiğinizde başka bir boyuta gidersiniz ve o boyutta büyürsünüz ve buraya başka bir beden olarak gelebilir veya gelmeyebilirsiniz . Başka bir yere gidebilirsin. Ve eğer tüm Evren bir cisimse, gidebilecekleri pek çok galaksi ve gezegen var.

OTUZ İKİNCİ BÖLÜM

FİZİKSEL ETKİLER VÜCUT DEĞİŞİKLİĞİNDE

İnsanların vücutları bu frekansa ve titreşim değişikliklerine uyum sağlarken deneyimledikleri fiziksel semptomlar hakkında çok fazla bilgi aldım. Bunların çoğu şunları içerir: yorgunluk, depresyon, düzensiz kalp ritimleri, yüksek tansiyon, kas ağrıları ve eklem ağrıları. Bu insanlar doktorlarına gittiler, ancak kendilerinde bir sorun olmadığı söylendi. Doktorlar şikayetlere bir neden bulamıyor.

Ancak onların çözümü yine de kişiyi ilaç tedavisine tabi tutmaktır ki bu da bir işe yaramaz, çünkü durumun farkında değillerdir. neden.

Doktorlarını şaşırtan daha radikal semptomlar yaşayan birkaç müşterim oldu. Bunlardan biri, 2005 yılının Ağustos ayında beni görmeye gelen, büyük bir hastanede kayıtlı hemşire olan Denise'di. Vücudunun bazı yerlerinde nöbet ve uyuşukluk şikayetleri vardı ama doktorlar bunun felç olmadığını söyledi. Ayrıca bir gün işyerinde bayıldı. MRI ve röntgenleri çektiklerinde, beynin her yerinde Noel ağacı ışıklarına benzeyen bir şey gördüler. Bunlara “nodüller” adını verdiler. Göğüs röntgeni çektiklerinde aynı şeyi buldular; akciğerlerde nodüller. Ayrıca karaciğerinde anormal enzim aktivitesi vardı. Doktor ne olduğunu anlayamadı. Beynin daha sonraki MR'ları ve röntgenlerinde, ışıklar farklı bölgelere taşınmış, beynin tamamına yayılmak yerine az çok bir bant gibi görünmüştü. Uygun bir tanı bulmakta zorlandılar ama sonunda hastalığın ne olduğuna dair bir fikir ortaya çıktı : sarkodoz. Ancak doktorlardan biri şöyle dedi: “Bunun mümkün olduğunu düşünmüyorum.

Bir yandan çok çok çok çok çok nadirdir. Ve üzerinde

Öte yandan çölde yaşadığı, havanın çok kuru olduğu bir yerde bunu elde etmiş olamaz." Bu hastalığın rutubet ve küfün olduğu yerde ortaya çıkacağı sanılıyordu. Ancak bundan daha fazlasını teşhis edemediler. Bu yüzden ona şeker hastalığına neden olan steroidler verdiler.

Seans yaptığımızda bilinçaltımız herhangi bir hastalığın olmadığını söyledi. Cesede herhangi bir zarar verilmedi. Gelecekteki değişikliklerle baş edebilmesi için beynin kablolarını yeniden yapılandırıyorlardı. Aynı durum akciğerler ve vücudun diğer kısımları için de geçerlidir. Bu, bedendeki enerjinin daha yüksek frekansların ve titreşimlerin yükselmesiyle baş edebilecek şekilde ayarlanmasıydı. "O halde neden beyninin her yerinde küçük noktalar ve ışıklar belirdi?" diye sordum. Ve sadece "Noktaları birleştirin!" dediler. Nöbetler ve uyuşukluk, birçok şeyin hızla yapılması gerektiğinden kaynaklanıyordu. Normalde vücuda aşırı yük bindirmek istemezler, dolayısıyla bu değişiklikler, bu ayarlamalar çok yavaş yavaş gerçekleşir. Ancak bazı durumlarda -sanırım zaman hızlandıkça ve değişiklikler belirginleştiği için- vücut daha hızlı uyarlamak zorunda kalıyorlar. Yani bu çok fazlaydı ve bu da nöbetlere ve uyuşukluğa neden oldu. Bayıldığı zaman sistemde aşırı yük vardı. Ama endişelenmesine gerek olmadığını, bir daha olmayacağını söylediler. Beyinde herhangi bir sorun yok. Ve şimdi, eğer başka bir MR çekerse hiçbir şey göstermeyecek çünkü o aşama sona erdi. Bir sonraki aşama vücut kimyasının bu tür etkiler yaratmayacak şekilde ayarlanmasıdır.

Doktor ona bu garip hastalığa yakalandığını söylediğinde, altı aydan az ömrü kaldığını söyledi. Ve "Ben öyle düşünmüyorum" demeye devam etti. Muayene için geri döndüğünde doktor ona bakmaya devam etti ve "Neden bu kadar iyi görüldüğünü anlamıyorum" dedi. Kendisi söylemeden, onun "Çünkü ölmen gerekiyor!" demek istediğini anlıyordu. Denise yoğun bakımda hemşiredir. Ve şöyle dedi: "Sürekli ölen insanları görüyorum. Ölmeyeceğimi biliyordum. Bu yüzden neden bahsettiklerini bilmiyordum."

Vücut Değişikçe Fiziksel Etkiler

Bilinçaltı onun vardiya sırasında harika şeyler yaptığını gördü ve önümüzdeki on, yirmi yıl içinde tüm bunların içinde büyük bir rol oynayacak. Steroidler hakkında daha fazla bilgi edinmek istedim. Tehlikeli olabileceklerini biliyordum, özellikle de şeker hastalığına neden oldularsa. Şeker hastalığının aşamalı olarak ortadan kalkacağını söylediler. Bu ona vücut derslerini öğretmek için yapılan bir sınavdı sadece. Artık buna ihtiyacı olmayacaktı. Steroidler konusunda endişelenmeyin dediler. Güçlü bir ilaç olmasına rağmen vücudu olumsuz yönde etkilemeyecek şekilde onu etkisiz hale getirebildiler. Zararsız bir yan ürün olarak sistemden dışarı atılır. Bunu yapabilecek yeteneklere sahipler. İhtiyaç duyulmayan ilaçları nötralize etmek ve sistemden dışarı atmak.

DİĞER MÜŞTERİLERDEN DAHA FAZLASI

Patsy'nin bilinçaltıyla konuşuyordum ve ona toz ve polen alerjisinden şikayetçi olduğunu söyledim. Cevap verdi: "Bunlar bu gezegende bulunmanın verdiği fiziksel tepkilerdir. Bununla yaşayabileceğini hissediyorum. Aynı zamanda onun kim olduğunu da hatırlatıyor. Kendi evi olmayan bir elementte olduğunu." Ayrıca kolon bölgesinde hisler vardı ve nedenini öğrenmek istediği açıklanamayan bir döküntü vardı. "Sürekli 'imalat' alıyorum ve bunu başka şekilde açıklayamam. Ama orada bir şeyler üretiliyor. Neredeyse kolonda ve ciltte reaksiyona giren gerekli bir elementin üretilmesine benzer. Mukus, vücutta meydana gelen değişikliklerin bir yan ürünüdür ve bu, ciltte bir reaksiyondur. Bu, şu anda Dünya'da olup bitenlerle ilgilidir. Uzun zamandır vücudunun değiştiğinin farkındaydı. Bu, fiziksel bir bedende olduğunuzda anlayabileceğiniz bir şekilde gerçekleşmez, ancak birçok değişiklik meydana gelmektedir. Doktorlar bu düzeyde yardımcı olamaz. Meydana gelen değişiklikleri anlamıyorlar."

D: Ve bilinçli bir durumdayken bunu anlayamayız

herhangi biri.

P: Bilinçli durum çok kafa karıştırıcıdır.

Patsy'nin tansiyonu da her zaman çok düşüktü. "Bu onun için normal. Diğer insanlar gibi olmasına gerek yok. Ve içinde bulunduğu bedende bununla hareket etmesi onun için gerekli olan tek şey. Doktorlara gitmemesi konusunda onu etkilememizin bir nedeni de bu, çünkü doktorlar bir şeylerin yanlış olduğunu bulmaya çalışıyorlar. Bunun bir parçası olmasına gerek yok."

D: Herkesin aynı olmasını istiyorlar.

P: Evet, öyle. Bu şekilde kontrol edilmeleri ve ilaç tedavisi daha kolay olur.

Aynı olmayan birçok şey var. Vücuduna gelmesinde hiçbir sakınca yoktur.

D: Anlamadıklarından korkan birçok insanla karşılaşıyorum

bir şey.

P: Öğreniyorlar. Korku yıkıcıdır, çok yıkıcıdır.

Carol bu kitapla ilgisi olmayan bir geçmiş yaşamdan geçmişti. Bilinçaltı vücudunu iyileştirmekten bahsediyordu. Carol'ın doktorları onu ameliyat etmek istediler çünkü vücudunda bir büyüme vardı ve omurgasına baskı yapan pelvik bir kitle vardı. Bilinçaltından vücut taraması yapmasını ve bana ne görebildiğini söylemesini istedim. "Kaos, karışıklık." Buna neyin sebep olduğunu sordum. "Öfke... kırgınlık... korku. Korku. Başkalarının korkularını alır ve onları dönüştürür. Bu onun çok genç yaşta yapmayı öğrendiği bir şeydi; insanların korkularını, olumsuzluklarını kabul ederek bundan zarar görmemesini sağladı. Onu bedenine almayı ve dönüştürmeyi öğrendi. Bazı durumlarda gereklidir. Vücudun içindeki büyüme, kitle onun iyileşmesi için orada. Bunu yapacak bilgi, anlayış, güç ve kaynaklara sahiptir ve bunu yapabilir.

Bir hatırlama var."

Vücut Değiştikçe Fiziksel Etkiler

D: Doktorlar oraya girip onu kesmek istiyor.

C: Bunu yapabilir ve döngüyü devam ettirebilir, ancak bu yalnızca bir engeldir. Bunun içten dışa doğru iyileşmesi daha önemlidir. Dışarıya güvenmemeli

kaynaklar.

D: Biz bu şekilde inandırılarak yetiştirildik.

doktorların bunu yapmasına izin vermek.

C: Ve inançlar değişiyor ve rolünün bir kısmı da değişmek. inançlar.

D: Peki bu kütleyi kendi başına azaltabilecek mi?

C: Ona yardım edeceğiz. Başkalarına öğretebilmesi için süreci bilmesi gerekiyor. Ve süreci bilinçli olarak bilmesi gerekiyor.

Bu nedenle bilinçaltı daha önce defalarca gördüğüm kendiliğinden iyileşmeyi yapmak istemiyordu. Bu Carol'ın sorumluluğundaydı. "Tezahürün adımları. İlgili adımlar güven ve teslimiyet gerektirir, Kaynağa giden yolun sonuna kadar bir olmayı gerektirir."

D: Bu pek kolay gibi görünmüyor.

C: Bunu nasıl yapacağını biliyor. Simyada diğer yaşamlardan yararlanabileceği ilave adımlar vardır. Ama bu, katıları sıvılara, gazlara, katılara, parçacıklara, uzaya, enerji formlarına dönüştürmekle ilgilidir. Ve sonra bu formları fiziksel tezahüre getiriyoruz. Yani bu, kaydileştirme ve yeniden maddileştirme ile ilgilidir. Otomatik olmayabilir çünkü o biraz dirençli. Gerekli olan duruma erişmek için sesi, müziği ve sesi kullanabilir. D: Ve bunu kendi üzerinde yaparak başkalarına da öğretebilecek mi?

C: Evet. Bilinçli olarak bunun nasıl çalıştığını tam olarak anlayacaktır.

Bilinçaltı Carol'ın kitleyi yani büyümeyi eritmekle ilgilenmesi gerektiğini söylerken,

bunun onun yaşadığı başka bir soruna da yardımcı olabileceğini söylüyordu.

Bağırsaktan vajinaya doğru bir açıklık vardı. "Hücreleri ve dokuyu eritiyorum ve onları sıvı hale getiriyorum... ve temiz bir duvar oluşturacak şekilde yeniden şekillendiriyorum. Vajinal sistemde iltihapsiz ve enfeksiyonsuz net bir sınır

enfeksiyon. Daha sonra bağırsakları kapatıyoruz, böylece karın boşluğuna daha fazla sızıntı olmuyor. (Duraklat) Tüm pislikleri süpürüyorum. Doktorlar kesinlikle ameliyat yapmayacaklardır. Tüm bisiklet sürmeyi, ertelemeyi durdurmanın zamanı geldi.”

D: Doktora geri dönmeli mi?

C: Öyle ya da böyle hiçbir fark yaratmayacak. Çünkü aslında doktorun ilerlemesini engelliyoruz çünkü bunu yapmak onun en yüksek hayrına değil. Hücrelerle çalışmak bizim işimiz. Artık kütleyi, büyümeyi kendi zariyla çevreledik. Kaldırılabilir. Eritilebilir ve dağıtılabilir.

D: Onun bunu böyle mi hayal etmesini istiyorsun?

C: Bazı seçenekler var. Basitçe kaldırılabilir. Eritilip buharlaşabilir, ortadan kaybolabilir. Bunlar onun nasıl yapılacağını bildiği en kolay iki yol olurdu. Bunu meditasyon yaparken ya da sessizken yapabilir. İşlemi aktif olarak kendi fiziksel bedeni üzerinde yapacak. Başka bir deyişle, kendisini şifa masasına yerleştirmesi ve sadece kendi kendini iyileştirmesi gerekecektir. Nispeten hızlı olacaktır.

D: O zaman doktora geri dönseydi hiçbir şey görmezdi Orası?

C: Bu doğru. Acıyı ve ıstırapı durdurmanın ve yola devam etmenin zamanı geldi. Ayrıca kan, kandaki değişiklikler ve kanın kıvamındaki değişiklikler üzerinde de çalışması gerekecektir. Bir sezgi var; kan hücrelerinin ve kemik iliğinin, hücrelerin ve malzemenin oluşumu ve deformasyonunun bir bilgeliği vardır. Önceki yaşamların anılarını gözden geçirmek ve bu yaşamda ihtiyaç duyduğu adımları uygulamaktır.

D: Ve sen onun bu şeyler üzerinde kendi kanıyla çalışmasını istiyorsun sistem?

C: Evet. Değişiklikler oluşturuluyor. Ve bu değişikliklerin nasıl yaratıldığını anlaması gerekiyor çünkü fiziksel beden değişecek. Ve bu süreci anlaması gerekiyor ki fiziksel beden, değişimler ve geçişler nedeniyle ölmesin ve pes etmesin.

Vücut Değiştikçe Fiziksel Etkiler

on yıl içinde gelecekte yolumuza devam edeceğiz.

D: Bedenin değiştiğini mi söyledin?

C: Evet. Fiziksel beden titreşim halinde değişiyor.

D: Bu kanı nasıl etkiliyor?

C: Kanın kıvamı değişiyor. Ve bazen bir "soluklaşma" olur, bazen de bir incelme olur. Ve böylece tüm bedenin titreşiminde değişiklikler meydana geldikçe, hücreler farklı şekilde çalışacaklardır. Böylece eski işlevlerden bazıları atılıyor ve bazı hücreler yeni işlevler üstleniyor.

Kelimenin ne olduğundan emin değilim, ama var

D: Yeni bir şey öğrenmek zorunda mısın? (Evet) Bunlar bir şey

diğer hücrelerin daha önce yapmadığı bir şey.

C: Doğru.

D: Demek istediğin de buydu, bunu nasıl ayarlayacağını öğrenmesi gerekiyor; aksi halde vücut bunu kaldıramaz mı?

C: Doğru.

D: Bu şu anda dünyadaki diğer insanların başına da geliyor mu?

(Evet) Birçok farklı semptomu duydum. (Evet) Yani herkes uyum sağlamayı öğrenmek zorunda mı?

C: Herkes bunu yapmayacak, ancak başkalarına yardım etmede, başkalarına öğretmede ve gruplara rehberlik etmede etkili olacak insanlar. Bu, fiziksel bedende çok hızlı bir şekilde büyük değişiklikler yaratabilecek frekansları getirmekle ilgilidir.

D: Normalde birçok nesiller sürecektir değişiklikler.

Demek istediğin bu mu?

C: Evet. Zamanın sıkıştırılmasıyla ilgili. Uzay yok ve zaman yok ama Dünya düzleminde zaman ve uzay var . Dolayısıyla, Dünya planında kendiliğinden iyileşmenin gerçekleşmesi için, hücreler yeni talimatlar alırken ve eski talimatları bıraktıkça ortaya çıkan bir zaman sıkışması olması gerekir.

D: Ah! Ve bu bazı insanların vücutlarında zordur. Sanırım bu, doktorların anlayamayacağı fiziksel semptomlara neden olacaktır. Bu doğru mu?

C: Bu doğru. Bunu anlayacak teknolojiye sahip değiller. Bununla baş edebilecek ileri zekaya sahip olanlar var. Ancak genel olarak tıp alanı çok arkaiktir.

bilmesi gerekenler veya mevcut olması gerekenler açısından.
Ve bu gerçekten işe yaramıyor. Bu düşecek.
Zihin değişim için kullanılıyor ama aynı zamanda insanların çarpık inançlarından kurtulup gerçeğe ulaşabilmeleri için zihinlerini de değiştirebilmeleri gerekiyor.

D: Hayatımız boyunca yaşadığımız, bize dış kaynaklara bağımlı olmamız gerektiğini söyleyen beyin yıkamadan uzaklaşmalıyız. Aslında bunu yapmamıza gerek yok.

C: Bu doğru.

D: Vücuduna ilk baktığınızda kaos, kafa karışıklığı ve öfke olduğunu söylemişsiniz. Artık gerekli olmadığını anladığı için tüm bunları bırakabilir mi?

C: Evet, sınırların güçlendirilmesi, vajinal onarım, kolon, tüm bağırsak, iç kısım, tüm enkazların vakumlanmasıyla yaptığımız onarım çalışmaları ile bunların çoğu dağıldı. Ve dünyalıların buna "serpinti" diyebileceği şey.

D: Carol bir ömür boyu kurban oldu ve ihanete uğradı. (Evet) Neden böyle bir hayatı vardı? Amaç neydi?

C: Mağduriyeti anlaması gerekiyor çünkü çok hızlı bir şekilde mağdur olacak insan kitleleri ve büyük gruplar olacak. Dolayısıyla onlarla aynı anda çalışabilmek önemli olacak. Mağduriyetin tüm ayrıntılarını bilerek, pek çok adımın atlanabileceğini anlayacağınız bir an gelecek, böylece mağduriyetlerle uğraşmaya gerek kalmayacak. Geçiş için neyin düzeltilmesi gerektiğini kendiliğinden düzeltmek gerekli olacaktır - bu geçişle ilgili

D: Bu insanlardan bazılarıyla çalışmamıza yardımcı olacak.
(Evet) Çünkü onlarla özdeşleşebiliyor ve anlayabiliyor.

C: Evet. Ve şifacılarla çalışacak.

OTUZ ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

KÜTÜPHANE

Nancy'nin bir şeyler görmesini sağlamaya yönelik birçok sinir bozucu girişimden sonra, onu şimdiki yaşamına geri döndürdüm. Hala kendini bırakmakta ve analiz etmeyi bırakmakta zorluk çekiyordu. Nihayet yaklaşık bir saat sonra ilerlemeyi başardık. (Kaseti ters çevirmiştim. Israrcıyım. Kolay pes etmem.) Onu bu hayata bebek olarak doğmadan öncesine geri götürdüm. Kendisini beyaz elbiseli yaşlı bir adam olarak görüyordu. "Bir yaşlı olarak diğer tarafta olduğumu düşünüyorum. Ben sakallı yaşıyım. Bir çeşit püsküllü kravatla beyaz bir elbise giyiyor; sandaletler ve bir asa. Masalı bir kütüphanedeyim. Kitapları göremiyorum ama sanırım burası bir kütüphane." Orada ne yaptığını görmesini istedim. "Benim izlenimim danışmanlık yaptığım yönünde. Diğer tarafta olduğunu düşünürdüm. Ve ben de dersleri için enkarne olacakları zaman insanlara rehberlik eden ve onlara danışmanlık yapan konseyin bir parçası olduğumu."

D: Önemli bir işe benziyor. (Evet) Ne yapacaklarına karar vermelerine yardımcı olmanız gerekiyor mu?

N: Hayır, ulaşmak istedikleri dersi en iyi nasıl kolaylaştıracaklarına karar vermelerine yardım et.

D: Çok uzun süredir danışman olduğunuzu düşünüyor musunuz?

N: Zaman kavramı yok ama görünüşüm eski görünüyor.

Diğer insanları göremiyordu ama onların kendisine doğru geldikleri izlenimine kapılmıştı. Onlara nasıl tavsiyelerde bulunduğunu merak ettim.

N: Bu ne anlama geliyorsa, bir bilgi hazinesi. Ya benim çok fazla bilgim var, ya da o odanın buna gücü yetiyor. Aklıma gelen tek şey bu oldu: "bilgi zenginliği."

D: Başka yerlerde yaptığınız şeylerin kayıtları var mı?

ömürler mi?

N: Sanırım her şey yeni biliniyor. Bence istersen kayıtlara bakabilirsin ama gerek yok.

D: Danışman olmadan önce başka birçok yaşam yaşadınız mı?

N: Sanırım öyle.

D: Önemli olan birini öğrenmemizin bir yolu var mı?

Nancy olarak gireceğin hayatla ilgisi olan bir şey mi?

N: Birine sormayı tercih ederim.

D: Çevrenizde sorabileceğiniz biri var mı?

N: Bilmiyorum ama sadece "evet" diye duydum.

D: Peki. Ardından şu soruyu sorun: "Nancy'nin görmesi gereken ve şimdiki yaşamında ona yardımcı olacak önemli bir geçmiş yaşam var mı?"

N: Evet ve hayır. Artı taraflar karmik dersler için önemlidir.

Ancak biz bunu karmik olmayan gerekliliğe kaydırıyoruz. Bu yüzden evet ya da hayır cevabı verdi.

D: O halde geçmiş yaşamlarını görmesi gerekmiyor mu?

N: Mutlaka değil. Önemli değil.

D: Peki ya karma?

N: Yeni Evrene geçtikçe Karma neredeyse iptal oluyor.

D: O zaman bu onun endişelenecek bir karması olmadığı anlamına mı geliyor?

N: Hayır, benim karmam var ama bu önemli olmayacak. Sadece bu hayatın misyonunu yerine getirmenin veya bir sonraki hayata geçmenin gerekli olmadığını söylüyor.

D: Bu yüzden Nancy'nin diğer kızlarından hiçbirini görmesine izin verilmedi.
hayatları?

N: Bu bana izin verilmediğinden değil. Sadece gerekli değildi. Karışıklığa neden olur. İnsan zihni gördüklerine takılıp kalırdı. Ancak benim görmemi istediğiniz veya normalde göstereceğiniz şey hakkındaki yargıyı serbest bırakamaz veya ondan vazgeçemezdi.

D: Pek çok insan ilerleyebilmek için başka hayatlarında olan şeylerle bağlantı kurar.

N: Ama bu zirvede olduğumuz için bu tarafa gideceğiz

Kütüphane

– tüm bunların artık hiçbir önemi yok. Çünkü artık Dünya'da bizim bildiğimiz şekilde reenkarnasyon olmayacak. Diğer hayatlara bakmak sadece daha kafa karıştırıcı olurdu çünkü eski dünyada gerekli ve yararlı olan fikir ve araçlara yeni dünyada ihtiyaç duyulmayacak.

D: Hala sorunları başka yerlerden gelen birçok insanla karşılaşıyorum. ömürler.

N: Ama bunların hepsi boşaltıldı. Çalışmanız önemlidir çünkü bu yaşamda serbest bırakılması gereken bazı enerji araçları vardır. Enerji araçları az çok sağlık sorunlarına yol açıyor. Bunlar, ileriye doğru hareket etmekle ilgili olmayan şu ana ait şeylerdir, çünkü ileriye doğru hareket ettiğiniz an, bunların hepsi boşaltılacak ve vazgeçilecektir. Yeni Dünyanın ne zaman ortaya çıkacağını asla bilemeyiz ama geliyor. Burada olacak. Bu sadece titreşim ve enerjinin neredeyse patlayacak ve ikinci dünyayı yaratacak seviyeye ne zaman ulaşacağı meselesi . Yani insanlara fiziksel rahatsızlıkları konusunda yardım ediyorsunuz, böylece bu durum meydana gelene kadar rahatsız olmalarına gerek kalmıyor. Bu önemlidir, çünkü bunun ne zaman gerçekleşeceğini, hatta en erken zamanda gerçekleşeceğini bilmiyoruz. Yani eğer bu insanlar size geliyorsa, o zaman sanırım kimsenin yaşaması için bir neden olmayan bir rahatsızlıkları var demektir.

Nancy de amacını bilmek istiyordu (tıpkı beni görmeye gelen herkes gibi). Bilinçaltı cevap verdi: “İstediği cevap bu değil ama amacı henüz açıklanmadı çünkü yeni Evren yaratılmadı. Her şey hâlâ planlama, hareket etme, kolaylaştırma aşamasında ve hâlâ değişebilir.

Bir plan, büyük bir resim görebiliriz ama yine de değişebilir.”

D: Ona ne yapması gerektiği konusunda bir fikir veremez misin? çünkü plana yardım etmek istiyor.

N: Neredeyse anında düşünce gelecektir.

D: Hazırlanmak için üzerinde çalışmasını istediğin bir şey var mı?

N: Şu anda bunların hiçbirine gerek yok. O, şuraya gidecek:

Yeni Dünya ve ne yapacağını hemen bilecek - çünkü yeni enerji ve titreşim daha yüksek olacak. Burada çabaya ihtiyaç var, ancak ya gideceğiniz ya da gitmeyeceğiniz noktayı çoktan aştınız.

D: Buna zaten karar verildiğini duydum çünkü titreşimler o kadar çabuk değişmez.

N: Hayır. Yani bir kez sınırı geçip gitmeye başladın mı, o zaman bu neredeyse bir mola süresi gibidir. Ve oraya ulaştığınızda, durum o kadar farklı olacak ki, şu anda yapmamız gerektiğini düşündüğümüz ve çok da uzak olmayan bir geçmişte uygun olan her şeye, yeni dünyada ihtiyaç duyulmayacak.

D: Başkalarının hayatlarında fark yaratmak ve dünyaya yardım etmek istediğini söyledi.

N: Eğer Dünya şimdikiyle aynı titreşimsel boyutta kalsaydı bu gerekli olurdu, ama sanki sen bunun olmasını bekliyormuşsun gibi. Bu gerçekleşecek, ancak gerçekleşene kadar neye benzeyeceğini bilemezsiniz çünkü bu bir grup katılımı ve ortak bir etkidir. Ve söyleyebileceğimiz tek şey bunun olacağıdır .

D: Bazı insanların hiçbir şeyin farkına bile varmadıklarını duydum.

N: Bence bu düşünce bile değişiyor ve kesinlikle ileriye gidenler ne olduğunu bilecek. Geride kalanlar, hala belirlenmedi - yıkım pek uygun bir kelime değil ama aklıma başka bir kelime gelmiyor - bunu kimin gerçekten fark edeceği ya da fark etmeyeceği. Hala değişiyor.

D: Ama şimdi yardım etmek için bir şeyler yapmak istiyor. Şifa ve Reiki eğitimi aldı ve meleklerle çalışma eğitimi aldı.

N: Ama herkes aynı yeteneklere, araçlara ve yeni enerji.

D: Herkes aynı şeyi mi yapacak?

N: Aynı şeyler değil ama gerekli olmayacak.

Bütün bunları yapmamızın sebebi enerjiyi o seviyeye getirmektir. Ama hemen her şeyin üzerinde olduğunuzda

Kütüphane

seviyede iyileşmeye gerek yok çünkü hepimiz iyileşeceğiz. Geçiş dönemine kadar insanlarla çalışmaya ve onlara yardım etmeye devam edebilirsiniz. Ancak herkes geçiş yaptığında neredeyse hepiniz aynı hızdaymışsınız gibi olur. Hepiniz aynı sayfadasınız ve perdeniz kalktı, bu yüzden büyük bir "ah-hah!" an.

D: Dışarıda hâlâ ona ihtiyacı olan insanlar var, değil mi?

N: Doğru. Dakika dakika yeni dünyaya çekildiğiniz insanlar var. Neredeyse bir bekleme düzenine girmişler ama kenara çekilmişler ve bekliyorlar. İlerlemek için orada bekliyor olacaklar.

D: Yani temasa geçtiği kişileri asla bilmeyecek ile.

N: Hayır, onlar da yapmayacak. İlerlemek için enerjisini her zaman Dünyadaki herkesin tüm enerjilerinin onaylanmasına odaklamalıdır. Ve her bir kişi titreşimini artırdıkça, bu bir zincirleme reaksiyondur ve yankılanır ve bir sonraki kişiden diğerine, diğerine yansır. Ta ki, toplamda Dünya'nın titreşimi haline gelen devasa bir kreşendoya ulaşana kadar. Eğer herkes yapmakta olduğu şeyi yapmayı bıraksaydı, bu sadece hafif bir uğultuya dönüşürdü. Ama hepimiz gidip ilerlediğimiz ve kendi hızımızda çalıştığımız için, bu onu kozmosa dağılana kadar daha da yükseğe çıkarıyor. Yani gerçekten hiçbir iş yapmamanızı söyleyemezsiniz. Yaptığınız şeyi yapmaya devam edin, ancak odak noktası değişir. Sıkılmak harikadır, çünkü anında tüm bilgiyi, burada çabaladığımız her şeyi yaratacaktır. Ancak, "Bana Reiki ver, böylece daha iyi hissedeyim" veya "Al şunu", buna gerek kalmayacak. Herkesin araçları olacak. Ve bir kez gerekli aletlere sahip olduğunuzda artık ne ağrınız ne de sızılarınız olur. Bu neredeyse artık geçerliliğini yitirecek bir "insani hüküm" gibi. İnsan biçiminde, sizin de söylediğiniz gibi, hedeflere, hayallere ve özlemlere sahip olmak her zaman iyidir.

Bunu kelimelere dökmek çok zor çünkü sandığınızdan daha hızlı geleceğini düşünüyoruz ve zaman kaybı yaşıyorsunuz. Ama bu da kulağa doğru gelmiyor, zaman kaybı. Ama bence herkesin yapabileceği en iyi şey

iyi bir niyet. Her zaman yardım etme isteğinizi belirtin ve size gelen hiç kimseyi geri çevirmeyin. Şimdi öğrenmesi gereken dersler karmik çarkla ilgili olmalı ve yakında bu derslerden vazgeçilecek. Titreşiminiz belirli bir seviyeye ulaştığında, "Karmayı geri ödemek zorundasınız" durumunun ötesine geçersiniz. Bu nedenle geçmiş yaşamlarla ilgili soruların peşine düşmek önemli değil. Bu onun insan zihnidir ve tüm insan zihinlerinin bazı şeylere merakı vardır. Neredeyse çocuksu.

"Neden? Neden? Neden? Nasıl olur?" Yani uyanmışsanız yeni Dünyaya taşınacağınızdan emin olabilirsiniz veya emin olabilirsiniz.

Seansın ilerleyen saatlerinde, Nancy'nin vücudu üzerinde sigara içme arzusunun ortadan kaldırılması ve ardından kilo vermesi için kompulsif yeme ile çalışıldı. Özellikle beyninin sağ tarafında tarama yaptıklarını ve yeniden ayarlandıklarını hissedebiliyordu. Daha sonra vücudunun her yerinde titreşimler hissetti. "Sadece dürtüleri tarayıp ortadan kaldırıyorlar."

D: Onlara güvenin. Ne yaptıklarını biliyorlar. Aşırı yeme dürtüsünü ortadan kaldırıyorlar.

N: Evet ve artık alışkanlık haline gelen şeyler. Vücut temelde her şeyin üstesinden gelecek şekilde tasarlanmıştır ancak sorun porsiyon kontrolü ve miktarla ilgilidir. Vücut bir mucizedir ve vücut her şeyi küçük dozlarda yok edebilir veya idare edebilir. Daha az katkı maddesi ve daha az koruyucu madde içeren herhangi bir yiyecek daha avantajlı olacaktır. Daha azı en iyisidir. Porsiyon boyutları daha da küçük, ancak sadece vücudu kimyasal katkı maddelerinden ve koruyucu maddelerden arındırmak için. Yani trend, vücut için daha sağlıklı, daha yalın, daha az toksik şeylere yönelmek. Vücut, çok fazla çalışmak zorunda kalmadığında daha uzun süre dayanır. Ona alma ve yeniden ayarlama, yeniden ayarlama ve programlama dürtülerini verdik. Bunu sevecektir. Tat tomurcukları zaten değişiyor. Bu gerçekleşmeye başlıyor.

Kütüphane

Bunu danışanlarımla olan seanslarımın çoğunda, özellikle de diyetleri hakkında bilgi istediklerinde tekrarladılar. Ağır yiyeceklerden uzaklaşmalıyız çünkü yükselmek için vücudun hafiflemesi gerekir. En iyi yiyeceğin "canlı" yiyecek, yani taze meyve ve sebze olduğunu söylediler. Bazı etler iyidir, ancak ağır kırmızı etler, özellikle de sığır eti ve domuz eti, katkı maddeleri ve hormonlar nedeniyle uygun değildir. Organlarımıza altı aya kadar kalacak kimyasallar ve yapay bileşenler bıraktığını söylediler. Bunları filtreleyip vücuttan uzaklaştırmak son derece zordur. Organik gıda alabilirsek bu en iyisi. Büyük öğünler yerine her zaman daha küçük porsiyonlara ve gün içinde birkaç küçük öğüne (buna "otlatma" diyorlardı) vurgu yapıyorlar. Suyun değeri anlaşılamayacak kadar büyüktür. Bu son derece önemlidir. Elbette bunların hepsi sağduyu ama danışanlarım aracılığıyla sürekli tekrarlandığında, bence bu, şu anda diyetin önemini vurguladıkları anlamına geliyor. Sonunda tamamen sıvı diyetle geçeceğiz.

Daha sonra Yeni Dünya'ya taşındıktan sonra hiç yemek yememe ihtimalimiz var. Bu noktada saf enerji ve ışıkla yaşıyor olacağız. Konuştuğum birçok ET'yle aynı.

SEKİZİNCİ BÖLÜM

OLAĞANÜSTÜ ENERJİLER

OTUZ DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

TAMAMEN YENİ BİR ALTERNATİF BİR GİRİŞE

Zaten bu kitap üzerinde çalışıyordum ve onu bir araya getirmek için yeterli bilgiye sahip olduğumu düşündüm. Ama asla “onları” küçümsememeliyim. Son birkaç yıldır seanslarım sırasında insanlardan bilgi yağıyor ve bana daha alışılmadık teoriler veriliyor. Yazmamı istedikleri her şeye sahip olduğumu sanıyordum. Ama ne zaman bunu düşünsem, tamamen yeni ve beklenmedik bir şeyle beni şaşırtıyorlar. Bir yerde durmam gerektiğini biliyorum; aksi takdirde kitaplarım çok büyüyecek. Elbette, ne zaman bir kitap yazsam, bilgiyi çıkarıp bir sonraki kitaba saklıyordum. Bu durumda bu kitap için yeterince aldığımı düşündüm. Ancak Ocak 2007'de bir müşterim geldi ve seans sırasında bize dahil edilmesi gerektiğini bildiğim başka bir yeni konsept verildi. Tamamen yeni bir kapıdan girme konsepti, Dünyadaki yaşamlarımızı etkileyecek ve Yeni Dünyadaki yaşamlarımızı etkileyecek. Bilinçli zihnimizle tamamen farkında olmadığımız çok sayıda tuhaf şey oluyor. Ve muhtemelen aynı derecede iyidir. Perde arkasında olup bitenleri bilseydik çok kafa karıştırıcı olurdu.

Christine seansa başladığında, sanki tamamen normal bir geçmiş yaşam gerilemesi gibiydi. Ne olacağına dair hiçbir ipucu yoktu. Kendini ormanlık bir alanın ortasında duran cübbeli bir adam olarak buldu. Hangi cinsiyet olduğuna karar vermesi birkaç saniyesini aldı. Sadece vücudunu inceledikten sonraydı. “Kendimi erkek hissediyorum. Çok kaslı bacaklarım var. Kadın bacaklarına benzemiyorlar. Baldır kaslarım çok gergin. Muhtemelen yaşlıyım. Kırklı yaşlarımda sonlarındayım

ellili yılların başı. Bu çok eski sayılıyor.” Hareket eden küçük hayvan ve kuş gruplarını izlemek onu büyülemişti. Ayrıca ölü yaprakların toprak kokusu da ona çok güzel, rahat bir his veriyordu. Su içmek için yakındaki bir dereye gitti ve sudaki küçük balıkları izledi. Gerçekten sakin ve huzurlu bir ortamdı. Sanki çok uzaklardan gelmiş gibi kendini yorgun hissetti ve yaprak yığınlarından kendine bir yatak yaptı.

Yanında taşıdığı tek şey, içinde kurutulmuş et bulunan bir kese, taş oymacılığında kullandığı aletleri ve hem savunma hem de avlanma için kullandığı bir kılıçtı. Şu ana kadar bu, geçmiş yaşamdaki normal bir gerilemenin başlangıcı gibi görünse de bu durum çok geçmeden değişecekti. Ormandaki bu yerden değildi ama bir ev de bulamıyordu. “Birçok farklı ülkeyi gezdim. Uzun yıllardır seyahat ediyorum. Belirli bir hedefim yok. Sadece farklı diyarları keşfediyorum. Yardım etmem gerekiyordu. Farklı insanlar hakkında bilgi edinmem gerekiyor. Bizden bir grup var. Beni bekliyorlar. Çok soğuk bir bölgedeler. Coğrafi olarak oraya nasıl gidileceğini az çok biliyorum ama arazinin adını bilmiyorum. Bu hayatta kullandığım takımyıldızına göre gidiyorum, bu yüzden hangi yöne gideceğimi biliyorum.”

D: Başladığınız yer nasıldı?

C: Uzun yıllardır yoktum. Milenyum aslında.

Ben bu gezegenden değil, uzaktan geldim. Sadece seyahat ediyordum ve bu ortamda ayakta kalabilmek için bu bedeni üstlendim. Bu atmosferde nefes alabilmek, yaşayabilmek ve ayakta kalabilmek için insan formunda yaşamam gerekiyordu. Daha fazlası var, çoğumuz var.

D: Peki nereden geldin, böyle bir vücudun yok muydu?

C: Hayır. Buna gerek yok.

D: Orada nasıl bir vücudun var?

C: Hafif. Aslında bir bedenim yok ya da bizim yok. Biz enerjyiz. Enerji olarak seyahat ediyoruz. Bu sayede mümkün olduğu kadar hızlı seyahat edebiliyoruz.

Walk-In'e Tamamen Yeni Bir Alternatif

D: Birisi sana gelip cesedi almanı mı söyledi?

C: Evet. Hangi gezegende olduğumuza bağlı olarak farklı bedenlere bürünmemiz talimatı verildi.

D: Yani gittiğin her yerde farklı bir bedene mi bürünüyorsun?

C: Evet. Eski bir bedeni yanımıza alamayız. İçinde bulunduğumuz sisteme bağlı olarak farklı bedenlere bürünmek zorundayız.

D: Yani şimdi seçtiğiniz bedene bebekken girip onunla birlikte büyümediniz mi?

C: Hayır. Bu kişi yeni ölmüştü, bu yüzden vücuda girip onu kendi amacımız için yeniden oluşturmak üzere geri getirebildik.

D: Yani yeterince uzun süre ölü değil miydi?

C: Hayır. Sadece birkaç dakika.

D: Orijinal ruh çoktan gitmiş miydi? (Evet.) Çok uzun süre bekleseydiniz işe yaramaz mıydı?

C: Doğru. Sadece birkaç dakikalık bir meseleydi.

D: Peki çok uzun süre bekleseydiniz her şey çok daha karmaşık mı olurdu?

C: Ah, kesinlikle. Bu gibi konularda daha liberaller, özellikle de bizim amacımız açısından.

D: "Onlar" derken kimi kastediyorsun? Bu işlerin sorumlusu olanlar mı?

C: Evet. Vücudu çok çabuk işgal etmemiz şartıyla. Bunu yapmak için bize yalnızca birkaç dakika süre tanınıyor. Ve bizi bir bedende yaşamamız için gitmemiz gereken yere yönlendiriyorlar.

D: Bu şekilde bir bedeni bir ruhtan almıyorsun zaten içinde yaşıyor.

C: Doğru. Buna izin verilmez.

D: Yani nasıl bir vücut olacağını asla bilemezsin. Bu mu doğru?

C: Doğru. Bir andan diğerine bilemeyiz. Bu yüzden bana erkek mi yoksa kadın mı olduğumu sorduğunda kendimi erkek gibi hissettim ama sonra erkeğin ne olduğunu hatırlamam gerekti. Çalışmalarımdan bacakların kesinlikle bir dişi insana ait olmadığını biliyorum.

biçim.

D: İnsan vücuduna uyum sağlamak zor mu?

C: Evet, biraz. Sadece zaman alıyor çünkü uzuvları ve uzantıları kullanmaya alışkın değiliz. Bu sadece motor beceriler.

D: Yani sana gelip öğrenmen mi söylendi? (Evet) Ne öğrenmeye çalışıyorsun?

C: Bu gezegen hakkında bilgi sahibi olmamız gerekiyor ki böylece onlara gelecek olandan nasıl kurtulabileceklerini öğretin.

D: Zaten becerileri yok mu ve işleri nasıl yapacaklarını bilmiyorlar mı?

C: Becerileri var ama kullanabilmeleri için gereken tüm erdemlere sahip değiller.

D: Ne tür erdemler?

C: Empati. Hata payı. En saf haliyle şefkatti. Bunu tam potansiyeline kadar nasıl kullanacaklarını öğrenme yetenekleri var, ancak bunu henüz yapmadılar. Onlara bunu nasıl yapacaklarını öğretmek için buradayız.

D: Bunlar oldukça karmaşık duygulara benziyor. Seni dinleyeceklerini mi sanıyorsun?

C: Evet. Kullandığımız özel teknikler var. Bu duyguları benimseyip kullanabilmek için kullanabileceğimiz bazı uygulamaları hazır bulundurmamız gerekiyor. Aslında onları korumaya yardımcı olmak için.

D: Bunu yapmanın zor olacağını mı düşünüyorsun?

C: Zorlayıcı olacağını düşünüyorum, evet.

D: Bunu daha önce hiç insan vücudunda yaptın mı?

C: Hayır, bu ilk olacak. Aslında bu muhtemelen daha basit olacak. Bu daha ilkel. Alışmak çok ilkel.

D: Diğer cesetlerde, gittiğiniz diğer yerlerde de var mıydı? yardım ettiğiniz sorunlar?

C: Ah, evet. Birbirinden farklı sorunlar. Aslında onların sorunları, sorunları Dünya insanlarının uğraştığından çok daha karmaşıktı.

D: Nasıl karmaşıklar?

C: Farklı yıldız sistemleri başka gezegenleri işgal etmişti ve orada

Walk-In'e Tamamen Yeni Bir Alternatif

galaktik savaşlar sürüyordu. İşimiz daha zordu çünkü dönecekler vardı. Peşimizde insanlar vardı ve yolculuklarımızda bu farklı toplumlardan kaçmamız ve onlardan uzak durmaya çalışmamız gerekiyordu. Eğer bize yetişselerdi bizi yok ederlerdi.

D: Yani bu görevleri tamamladıktan sonra Dünya'ya gelmeniz mi söylendi?

C: Evet. Başarıydık.

D: Ve sen bu bedenin farklı olacağını düşünüyorsun.

Ç: Ah, sanırım öyle. Daha ilkel ve daha kırılgan. Yaşadığımız diğer bedenlerin çoğunun zaten zırhları vardı ve tabii ki insan vücudunda da bu yok.

D: Zırh yapının içine mi yerleştirilmişti?

C: Evet, pratik eklentilerle birlikte. Bir anda kullanılabiliyorlardı çünkü zaten vücudun içine yerleştirilmişlerdi. Bu beden farklı, daha kırılgan. Daha kolay zarar görebilir. Ve bu insan vücudunun motor becerilerinin bir parçası olarak daha usta olmamız gerekiyor çünkü daha hızlı çalışmaya daha alışığız. Bu bize göre son derece yavaş.

Sürecin bir kısmı insanların arasında birlikte yaşamamızı sağlamaktır.

D: Bunu yaptığında neden geldiğini unutuyor musun?

C: Bazen bazılarımız bunu yapıyor. Her zaman değil.

D: Bir insan vücudunda yaşarken bunun onu kirletebileceğini ya da anıyı alıp götürebileceğini düşünüyordum.

C: Bu insan bedeninde yaşamak bunu yapar mı, neden geldiğimize dair anıları siler mi bilmiyorum. Sanırım bu, değerlendirebileceğimiz bir şans. Olabilir de olmayabilir de.

D: İçeri girdiğinde seni uyardılar mı diye merak ettim.

C: Hayır, yapmadılar.

D: Bu hayatı tamamladığında Dünya'da mı kalacaksın?

ve daha fazlasını yapın, yoksa biliyor musunuz?

C: Henüz emirlerimi almadım.

D: Bence böyle bir meydan okumayı üstlenmek takdire şayan, çünkü bu bir meydan okuma, değil mi? (Oh evet.)

Onu bu hayatta ilerletmeye ve ne yaptığını görmeye karar verdim. Kendini yuvarlak kulübelere dönüşen bir "koloni" olan bir topluluğun içinde buldu. Beş ya da altı insanı ya da küçük bir aileyi barındırabilecek kadar büyüktüler. Burası onun ders verdiği yeri. "İnsanların bazıları benim gibi, bazıları ise gerçek öğrenci."

D: Senin gibi insan bedenine giren diğerleri mi?

C: Evet. Benim gibi giyinmişler. Öğrenciler çok genç.

On ile on dört arasında, on beş yaş civarında olduklarını söyleyebilirim. Yaşlılara, yetişkinlere öğretmek için artık çok geç. Taze, genç beyinlere ihtiyacımız var. Büyükler ise suskundur.

D: Küçüklere ders vermeniz onları rahatsız ediyor mu?

C: Hayır, bunlar aslında küçüklerin akrabaları ve ebeveynleri, dolayısıyla bunu yapmamıza, projeyi ilerletmemize izin verdiler.

D: O zaman çok iyi. Muhalefetiniz olmayacak.

C: Doğru. Ama bunu yapmamıza izin veren çok az kişi var. Bunu gizlice yapmalıyız. Bunu çok izole bir alanda yapıyoruz. Şehirlere yaklaşmıyoruz. Metropollerden ve şehirlerden uzak durmalıyız. Henüz varlığımızın farkında değiller.

D: Farkına varsalar bir şey olur mu sizce?

C: Ah, evet. Bizi yok edeceklerdi. Bizi esir alacaklardı. Bize tahammül etmezlerdi. Eğer yok edilmeseydik üzerimizde deneyler yaparlardı ve şu anda bunun olmasını göze alamayız. Fizyolojimizi anlamayacaklar. Bizim bu türden olmadığımızı, insan olmadığımızı anlayacaklar. Bir şey bulacak kadar değil, keşfettikleri şeyi anlamayacaklar çünkü bu çok ileri düzeyde. Kendi zamanlarında bu zamanda bizim için herhangi bir pratik kullanım bulacaklarını bilmiyorum.

D: Yani fiziksel bedene her girdiğinizde var olabilmek için değişiklikler yapmak zorunda mıydınız?

C: Ah, evet. Birçok. Uyum sağlamak için evet. – Biz aslında

Walk-In'e Tamamen Yeni Bir Alternatif

Öğrencilerden bazılarını yanımıza almayı ve sonra geri getirmeyi planlıyoruz. Bizimle gelmeleri gerekiyor.

D: Onları nereye götürürsün?

C: Onları gezegenimizdeki kolonilerimize geri götürüyoruz.

Bu, İkinci Kitaptaki Avustralya yerlilerinin hikayesine çok benziyordu . Parlayan varlıklar geldi ve hayatlarını daha iyi hale getirmek için yetişkinlere aktarmaları gereken birçok şeyi onlara öğretmek için çocukları gezegenlerine götürdüler.

C: Bu zaten önceden ayarlanmıştı. Düzgün bir eğitim alabilmeleri için bizimle birlikte kolonilerimize geri dönmeleri gerekiyor. Bu daha güvenli ve daha kolaydır. Seyahat için kullandığımız operasyon yöntemi nedeniyle bu yalnızca birkaç insan günü meselesidir. Gitmeleri sadece birkaç hafta meselesi gibi görünecek. Aslında, kısa bir süre içinde onlara, dönüş yolculuğumuzda yanlarında Dünya'ya getirebilecekleri pek çok ders verilmiş olacak. Yetişkinlerden bazılarını zaten gezegenimize getirdik ve onlara yaşamın nasıl bir şey olduğunu gösterdik. Bu, çocukların onlara ders vermesini sağlamak için geri dönmeden önceydi. Bizimle dostane ve tamamen işbirlikçi görünüyordular çünkü eğer uygun şekilde eğitilirse çocuklarının onlara yardım edeceğini biliyorlardı.

D: Onları gezegeninize geri götürdüğünüzde onlara ne olur? fiziksel bedenin mi?

C: Ah, otomatik olarak olduğumuz enerjiye dönüşüyoruz. Bizi insan formunda tanımayacaklar ama aynı zamanda gezegenimizde hayatta kalabilmek için enerji haline gelmeleri gerekecek.

D: Birlikte gittiklerinde fiziksel bedenlerine ne olur? Sen?

C: Sadece geçici olarak kaydedildiler. Onları geri getirdiğimizde onları orijinal insan formuna dönüştürüyoruz.

D: Elbette bu şu soruyu gündeme getiriyor: Neden sahip olamadın? kendine bir beden mi yarattın?

C: Bunu yapmak iyi bir şey olurdu ama bize böyle talimat verilmedi.
Yakın zamanda geçmiş cesetleri almamız gerekiyordu.

D: Ama bu çocukların bedenleri kaydileşebiliyor.

C: Evet. Ve dahası, bunu yapabilmek onların eğitimlerinin bir parçası.
Çünkü yakın gelecek günlerde Dünya gezegeninde, bunun nasıl
yapılacağını bilmeleri ve başkalarına bunu nasıl yapacaklarını
öğretmeleri gerekecek.

D: Kaydileşen kısmın buharlaşıp dağılacağını sanıyordum.

C: Hayır, tam olarak değil.

D: Yeniden etkinleşebilmesi için onu bir arada tutabilirsin. (Oh evet.)
Yani onları gezegeninize götürüyorsunuz. Gezegeniniz nasıl bir yer?

C: Medeniyetimizin büyük bir kısmı yeraltındadır. Yer altında, yer
üstünde pek bir şeyimiz yok. Atmosfer uzun zaman önce
kirlendiğinden zirveye pek çıkmıyoruz. Aslında yeniden
kolonileşecek başka yerler arıyoruz.

D: Atmosfere ne oldu?

C: Farklı isyancıların saldırısına uğradık ve atmosferimizi kirleterek
yaşanmaz hale getirdiler. Yani artık o ortamı soluyamıyoruz. Yer
altında çeşit çeşit evlerimiz var. Dünya'ya benziyor ama biz
kapsüller halinde yaşıyoruz. "Çekirdek aile" sayılmayan ailelerimiz
var.

Birçok atamız var çünkü insanlardan daha uzun yaşıyoruz. Bin
yıllık insan ömrünün eşdeğerini yaşıyoruz.

D: Burası Dünya'dan çok uzakta mı?

C: Ah, evet. Yaklaşık otuz yedi ışık yılı uzaktayız.

D: Peki bu mesafeyi hızla geçebiliyor musun? (Evet)

Ve bu çocuklar da aynı şeyi yapabiliyorlar.

C: Doğru. Sadece iki, iki buçuk insan haftadır yokmuş gibi
görünecekler.

D: Ve sen bu çocuklara yeraltında eğitim vereceksin.

C: Evet. Tamamen güvende olacaklar.

D: Sonra sonunda onları evlerine geri götürdüğünde,

Walk-In'e Tamamen Yeni Bir Alternatif

kalıp öğretmeye devam mı edeceksin?

C: Evet, takip için. Kısa bir süre orada kalacağız.

Ancak onlara getirdiğimiz teknolojiyle, bunu güvenli bir şekilde ileriye aktarabileceklerini umuyoruz. Bunu yaptıklarında insan formunda olacaklar; oysa biz çok uzun süre insan formunda kalamayız. Geri dönmeliyiz. Aslında ilerlemeli ve diğer galaksileri ziyaret etmeliyiz. Ve sadece bu da değil, bizi olduğumuz gibi görselerdi (çünkü eninde sonunda orijinal bedenimize dönüşürüz) dünya hükümetleri bizi yakarlardı. Ve bunun olmasını göze alamayız.

D: Bu insanlarla ne tür bir teknoloji paylaşıyorsunuz?

C: Temel olarak yıldızlararası yolculuğun nasıl mümkün olacağı. Yeniden kolonileşmeleri gerekiyor. Dünya çok uzun süre burada olmayacak. Başka galaksilere gidip yeniden kolonileşmeleri gerekecek. Bunu yapabilmek için onlara yıldızlararası yolculuğun nasıl yapılacağını göstermemiz gerekiyordu. Hatta onlara yeniden kolonileşebilecekleri gerçek, olası yerler verecek kadar ileri gidebiliriz. Onlara gösterebiliriz. Bu onların yeniden çoğalmasına yardımcı olmak için yapmamız gerekenlerin bir parçası.

D: Yani uzun bir süre bu grupla birlikte orada kaldınız. (Evet)

Sonra devam edip başka bir göreve mi geçeceksiniz?

C: Başka görevlere gidiyoruz.

Konuştuğum bedenin, "Christine" adındaki kadın bedeninin farkında olup olmadığını sordum. Öyle olduğunu söyledi. Görevlerinden biriydi.

D: Onun vücuduna bebekken mi girdin yoksa ne?

C: Hayır, Christine ölüme yakın bir deneyim yaşadı.

Bu bir sürprizdi. Christine bundan bahsetmemişti.

D: O ne zamandı?

C: 1991 yılında kardiyak aritmisi vardı ve öldü ve

birkaç dakikalığına gitmişti. Henüz klinik olarak ölmemişti, bu yüzden 1991'de onun varlığını yaşadık.

D: Ama bilinçli olarak Christine olarak bir ölüm deneyimi yaşadığını hatırlamıyor gibi mi görünüyor?

C: Hayır. Bunun olmasına izin vermeyi kabul etti. Kabul etmişti bunu bir giriş olarak yapmamıza izin verin.

D: Yani orijinal Christine'in ruhu diğer tarafa geçti.

(Evet) Ama hâlâ o orijinal ruhun anılarını mı taşıyor?

(Evet) Çünkü insan olarak geçmiş yaşamlara dair anıları olduğunu söyledi. Bir Druid olarak, bir keşiş olarak ve flüt çalarak.

C: Evet, bunlar onun anıları. Bunların bir kısmını elimizde tuttuk. Bunlar benim anılarım değil , onun. Taşıdığı bazı anılar hâlâ sağlamdır.

Bu, Christine'in hatırladığını söylediği geçmiş yaşamlardan birine neden gitmediğini açıklayabilir. Bunlar eski Christine'in bir parçasıydı ve yeni Christine'in bunlara erişmesine gerek yoktu. Ya da belki bunu bile başaramayacaktı. Durum ne olursa olsun bunların hiçbir önemi yoktu.

C: Bunların çoğu aslında bugün öne çıkmamız için bir sis perdesiydi. Bu bilgilerin küçük parçalarını zihninde taşıyarak kendisini yeterince güvende hissetmesini istedik. Ve bu onun size yaklaşırken kendinden emin hissetmesine yardımcı olacaktır. Aksi takdirde, eğer tüm bunları ona anlatsaydık, o daha seninle görüşmeden önce bu konuyu kendisine getirseydik... bu çok bunaltıcı olurdu.

D: Ölüm deneyimini yaşarken bu hayattan ayrılmak mı istiyordu?

C: Evet. Biyolojik annesi 1989'da vefat etti ve o istedi onunla birlikte olmak.

D: Yani yalnız olduğunu ve onu özlediğini mi söylüyorsun?

C: Evet ama intihar girişimi olmadı. Bu en kolay geçişi, bu en kolay yoldu. O geçmişti

Walk-In'e Tamamen Yeni Bir Alternatif

Annesinin vefatının ardından bazı büyük yaşam tarzı değişiklikleri.

D: Yani asıl ruh oradaki annenin yanında.

C: Ah, evet, çok çok mutlular.

D: Ama Christine bunların hiçbirini bilinçli olarak bilmiyor, değil mi?

C: Hayır. Öyle bir niyeti yoktu.

D: Şimdi bilmesinin bir sakıncası var mı?

C: Evet. Ona haber vermemiz talimatı verildi. Artık onun bu şeyleri bilmesinin

zamanı geldi. Geldiğinde böyle olacağını bilmiyordu. Eninde sonunda

buraya getirilecekti ve bunların hepsi ortaya çıkacaktı.

Ama hiçbir fikri yoktu.

Endişelendiğim asıl şey, tüm bunların Christine uyandığında nasıl etkileneceğiydi. Bunun ona birçok şeyi açıklamaya yardımcı olacağına ve mantıksız korkularının çoğunu hafifletmeye yardımcı olacağına dair bana güvence verdiler.

D: Yani onun hayatını normal bir hayat gibi yaşıyorsunuz, o yüzden farkı biliyor musun?

C: Doğru. Ama eninde sonunda yapacak. Eninde sonunda bizimle geri gelip teknolojinin bir kısmını öğrenmek zorunda kalacak.

Geri döndüğünde, insanlık ailesinin gelecek günleri atlatmasına yardımcı olmak için bizim gibi daha çok insana katılacak. Yeni Dünya'da önemli bir role sahip olacak.

D: Ne yapması gerektiği konusunda ona daha fazla ayrıntı verebilir misin? yapıyor musun?

C: Bir sonraki boyuta geçişe yardımcı olmak. Korkudan, yanlış anlaşılardan ve sadece endişeden dolayı direnecek olanlar var. Ve özgür irade nedeniyle herhangi bir şiddet kullanmayacağız veya insanları herhangi bir şey yapmaya zorlamayacağız. Özgür iradeye evrensel olarak saygı duyulur. Bu konuda hiçbir kontrolümüz veya düzenlememiz olmayacak.

Bireyleri ikna etmeye çalışmalıyız çünkü gelişmek onların yararınadır. Ve bu sürecin bir parçası

Christine'le ilişkisi var. Geçiş kolaylaştırmak için bireyleri bunun nasıl yapılacağı konusunda eğitmesi gerekecek. Bu çok önemli olacak.

D: Neden başka bir dünyaya gitmek zorundayız?

C: Çünkü büyük planın zamanı geldi. Çünkü bunların hepsi bir test. Bu bir deneydi. Ve sonunda herkesi ışığa, orijinal Kaynağa geri döndürecek.

D: Yani dünya şimdiki gibi ilerlemeyecek mi?

C: Hayır. Hayır. Eninde sonunda her şey bir sonraki aşamaya geçecek boyut.

D: Birlikte çalıştığım insanlardan bu konuyu çok duydum. – Ama onun sizin gezegeninize gitmesi gerekeceğini mi söylediniz?

C: Evet. Geçici. Öğrenmek.

D: Gitse kocası fark etmez mi?

C: Astral seyahate çıkacak. Ve bu şimdi gerçekleşecek, biz de onu olup bitenlerden haberdar edeceğiz. Bunu astral tarzda yapacak ve bu şekilde öğrenecek. Ve zamanı geldiğinde bunu bizlerin arasında yapmaya başlayabilecek. Bu derslere ve öğrenmeye ara verirken, vücut rahatlayabilir ve kendini yenileyebilir.

D: Belki onun kaydıleştirilmesini sağlayacağını düşündüm. diğerlerinin yaptığı gibi.

C: Hayır. Açıkçası tüm süreç boyunca bu bedende kalması gerekiyor. Kocası bilmiyor. Ve sadece bu değil, ailesi, akrabaları ve işindeki müşterileri için de. Demateryalizasyon avantajlı olmayacaktır.

D: Güzel, o zaman bu onun hayatını aksatmaz. Ama şunu biliyorum ki her gece vücudumuzun dışına çıkıyoruz ve farkında olmasak da astral seyahat yapıyoruz.

C: Tüm bilgiler astral durumda yayılacaktır.

Kapsamlı bir eğitim dersi olacak ama bu onun karakterinin doğasında var olacak. Biz çok çok çok şefkatli bir medeniyetiz. Ve teknoloji açısından ışık yılı ilerideyiz. Ve sadece bu değil, elinden geldiğince

Walk-In'e Tamamen Yeni Bir Alternatif

evrensel erdemlerin tamamını kullanmak ve olumlu bir şekilde uygulamak.

Christine'in cesedi hakkında konuştular ve buldukları bazı şeyleri onarmaya başladılar (biri tiroid bezinin az çalışmasıydı). "1991 yılında vücuduna sızdık ve birkaç yıl sonra onu metabolik bir değişime soktuk. Bedende var olabilmemiz için bu gerekliydi. Bu büyük bir ağırlık dalgalanmasına neden oldu. Ve 1993'ten beri bu böyle kaldı. Pek çok doktora gitti ve hiç kimse onun metabolizmasına ne olduğunu çözemedi. 1993 yılında sistemine yaptığımız işlemler sonucunda altı farklı dönem zatürreye yakalandı. Sigara içmesi de durumu ağırlaştırıyor. Sigarayı bırakmasını sağlamalıyız.

Solunum sistemini çok daha iyi bir duruma getirmemiz gerekiyor. Vücut iyileştirici ve yenileyici olacak. Daha sonra bu konuda nasıl ilerleyecekleri konusunda talimatlar verdiler.

Onun direnci nedeniyle, bunu yavaş yavaş yapmaları, özellikle de sigara içme arzusunu ortadan kaldırmaları gerekecekti. Önerilerden biri onu o kadar meşgul etmekti ki, düşünmeye vakti olmayacaktı.

C: 1985'ten 1991'e kadar yeme bozukluğu vardı. Anoreksikti. Beş ayda 65 kilo alana, kalp ritmi bozukluğu yaşayıp ölene kadar gelmedik. Hastaneye kaldırılan kadın bir süre önce hayatını kaybetmişti . İşte o zaman biz de devreye girdik. Temelde onu yalnızca cesedinin geri getirileceği anlayışıyla geri getirdik.

Ruh Christine artık bu bedende değil. Biz sizin "giriş" dediğiniz kişiyiz. Niyetimiz saf ve hayırseverdir.

D: Evet, bunlara aşınayım. Ve bu genellikle travmatik bir zamanda olur. – Ama asıl önemli olan bunları keşfetmenin onu üzmesini istemiyoruz.

C: Doğru. Şu ana kadar size ölüme yakın deneyimden bahsetmedik çünkü kim olduğumuzu bilmenizi istedik. Bugün erken saatlerde Christine'le konuşurken ölüme yakın deneyimden bahsetmemesinin nedeni buydu. - O

Onu astralde ziyaret edeceğimizi anlaması gerekiyor. Ve onun eğitimi, dersleri, ders çalışmaları ve arkadaşlığıyla biz ilgileneceğiz. Bu gezilere dair hiçbir bilinçli anıya sahip olmayacak. Sonunda her şey meyvesini verecek ve çok yakın gelecekte geri kalanımızla bir araya gelebilecek.

Bu seansta farklı ve sıra dışı olan şey, bunun bir izinsiz giriş olması değildi. Kariyerim boyunca bunların çoğuyla karşılaştım. Bu davayı benzersiz kılan, bu türden bir izinsiz girişti. Normalde, kişi herhangi bir nedenle artık hayatta olmak istemediğine karar verdiğinde, bir izinsiz giriş meydana gelir. Ayrılmak istiyorlar ama intihar bir seçenek değil. Başka bir ruh onu kullanmaktan fazlasıyla mutlu olacakken neden mükemmel derecede iyi bir aracı yok edersiniz ki? Böylece başka bir ruhla (genellikle tanıdıkları ve ilişkide oldukları biriyle) ayrılacakları ve gelen ruhun tam o anda bedeni devralacağı konusunda bir anlaşma yaparlar. Bunların hiçbiri bilinçli katılım veya motivasyonla yapılmaz. Kişinin bilinci, hayatındaki bazı şeylerin değişmesi dışında, genellikle herhangi bir şeyin meydana geldiğine dair hiçbir ipucuna sahip değildir. Gelen ruh, kişinin başkalarıyla yaptığı anlaşmaları üstleneceğine ve tamamlayacağına dair bir anlaşma yapar. Geri ödenmesi gereken her türlü karma ve bu hayata gelmeden önce yapılan tüm sözleşmeler. İçeri giren kişi bu taahhütleri yerine getirmeli ve kendi gelme nedenleriyle devam etmeden önce bunları tamamlamalıdır. Bu normal bir giriştir.

Christine'in durumunu farklı kılan şey, gelen ruhun onu daha önceki herhangi bir enkarnasyondan tanımamış olmasıdır. Onunla hiçbir bağlantısı yoktu. Aslında Dünya'da insan vücudunda çok az yaşam vardı. Daha yüksek bir güç tarafından gönderiliyordu. Bu hâlâ Christine'in ruhuyla uyum içindeydi. Bu durumların kesinlikle bedenin ele geçirilmesi, işgal edilmesi ya da ele geçirilmesi olmadığı her zaman anlaşılmalıdır. Her zaman izin alınarak yapılır. Görünüşe göre Christine bu kayıp ve yakınlıktan dolayı mutsuzdu.

Walk-In'e Tamamen Yeni Bir Alternatif

annesinin yanına gitmek ve onunla birlikte olmak istiyordu. Bu tür bir tavırla, yaklaşan Dünya değişimlerinde oynaması gereken rolde etkisiz kalacaktı. Devam etmek daha iyi olur. Bu, orijinal ruhun daha sonra karmanın karşılığını ödemeye devam etmek için başka bir gezegene dönmesi gerektiği anlamına mı geliyor?

Başka bir bölümde, insanların Yeni Dünya'nın gelişmesiyle birlikte yeni boyuta geçebilmeleri için gelip değişiklikler yapmaları gerektiği söylendi. Ancak müdahale etmemeye ilişkin hakim yasa (veya temel direktif) nedeniyle, bunu dışarıdan yapmalarına izin verilmiyor.

Bu nedenle dramatik ve köklü bir fikir oluştu. Dünyayı dışarıdan değiştirmeye çalışmazlardı. Bunu içeriden yapmalarına izin verilecekti . Bu kitabın gösterdiği gibi, birçok ruh ilk kez doğrudan Kaynaktan geliyor.

Christine gibi diğerlerinin yerini, görevi evrende dolaşmak ve başı dertte olan gezegenlere yardım etmek olan ruhlar alıyor. Bu ruhlar da Dünya için yenidir ve bu nedenle karma tarafından çıkmaza girmezler. Bazıları ölü doğduğunda bebeğin vücuduna girer.

Enerjileri o kadar farklıdır ki bebeğin hayatta kalabilmesi için bazı değişiklikler yapılması gerekir. Christine'in durumunda, çocuğun büyümesini beklemekle geçen zaman nedeniyle artık bebek olarak başlayamayacaklar gibi görünüyor. Sıradan biri olarak gelip hayata bir yetişkin olarak devam etmek dahiyane bir fikir. Bu sayede mevcut her araç kullanılmaktadır. Bu önemli zamanda daha fazla gönüllünün bebekten büyümek zorunda kalmadan içeri girmesine olanak tanır.

Yüzlerce müşterim aracılığıyla keşfettiğim için tüm bunlar benim için sürpriz oldu. Acaba insan ırkına sızmak için buldukları, benim henüz keşfetmediğim başka yollar var mı? Kaynağın bize rağmen bize yardım etmenin bir yolunu bulması ne kadar harika.

Annette ruhlar konusunda konseyle toplantı yapıyordu. Hiçbir zaman Dünya'da fiziksel bir bedende yaşamamıştı. Danışman ve öğretmen olduğu tarafta kalmaktan oldukça memnundu. Artık neden gelmesi gerektiği tartışılmaya başlandı. "Enerjinin değişiminden ve dengelenmesinden bahsediyorlar."

D: Hangi değişimden bahsediyorlar?

C: Bu sistemin titreşiminin yükselmesi. Bir dengesizlik var ve yeniden hizalanmak için bir miktar enerjinin belirli bir noktaya yerleştirilmesi gerekiyor. Böylece enerjinin belirli alanlarda yoğunlaşmasını sağlamak için bir parçamızın aşağıya inmesi gerektiğine karar veriyoruz. O kişi nerede olursa olsun. Ben, bu. (Tereddütlü görünüyordu.) Bu gerekli. Enerjinin iletilmesi için kendi parçalarımızı bir bağlantı görevi görecek şekilde fiziksel dünyaya göndermemiz gerektiğine karar veren konseydir.

(Koca bir iç çekiş) Ve bu, çok fazla enerjiye erişme kapasitesine sahip ve sonrasında dünyanın etrafında dönüyor, böylece bir ihtiyaç olduğunda dengeyi sağlayabiliyor.

D: Dünyayı saracak türden bir enerji mi? (Evet) Bu çok fazla enerji demektir.

Bu, ortalama bir ruhun ya da ruhun baş edemeyeceği türde bir enerji mi? (Evet) Yani belli bir tür olması mı gerekiyor?

Peki ortalama bir insan bunu yapamaz mı?

C: Sanmıyorum, hayır.

D: Bu yüzden senin varoluş tarzın mı olmak zorundaydı?

C: Evet, doğru. Çünkü biz enerjyiz ve... aman Tanrım, bunu hiç tarif edemiyorum!

D: Elinden gelenin en iyisini yap.

C: Her birimizde buraya gönderdiğimiz enerjinin bir kısmına göbek bağı veya benzeri bir şey var.

Ve bu göbek kordonu burada bulunduğumuz enerjiye erişebilir. Yani bu kişinin sahip olduğu enerji, kordon aracılığıyla bizden gelen enerjiyi buraya dağıtabilir ve gezegeni dengeleyebilir.

D: Ama bunun için tek bir kişiden daha fazlası gerekiyor, değil mi?

C: Konseyin kendine ait göbek bağları var.

Walk-In'e Tamamen Yeni Bir Alternatif

D: Yani bunlar her yerde.

C: Doğru, doğru. Gereklidir. Her yere gidiyor. Aslında bu bir ızgaraya benziyor. Bir haritadaki gibi, bir kafes veya enlem/boylam gibi.

D: Bir kafes gibi ve bu evrensel enerji kaynağına mı bağlı?

C: Doğru, doğru.

D: Bunun şu anda çok önemli olduğunu söylediniz. Bu parçalar aşağıya inip dengelenmeye çalışmasaydı ne olurdu? Alternatif ne olabilir?

C: Hayır, bu çok riskli. Dünyanın yeniden bir durgunluk döneminden geçmesi gerekecek ve buna değmez.

D: Bu daha önce de oldu mu?

C: Bu birçok kez oldu. Tek şeyler etkiler. Bir dalgalanma etkisi yaratacaktı. Eğer Dünya'nın tekrar kendini yok etmesine veya yaşanmaz hale gelmesine izin verirsek, bu manyetizmayı değiştirir ve bu da tüm geçmiş üzerinde bir dalga etkisi yaratır. Yani her şey aynı anda. Bu, şu anda, bu noktada olan her şeyi ve her şeyi değiştirir. Hayır, bir daha olamaz.

Böylece Annette, varoluşunda ilk kez fiziksel bir insan olmak üzere aşağıya gönderildi. "Peki, kendi parçanı aşağıya gönderdiğinde, bu parça Annette'in bebekliğine de giriyor mu?"

C: Hayır, hayır, bebekken değil. Bir bebek çok küçük. Daha sonra. Bu yavaş yavaş gelişen bir şey. Bir fiber optik, bir kablo veya tel gördüyseniz? Yani küçük kabloların içinde, küçük kabloların içinde küçük kablolar var. Yani biraz buna benziyor. Bu küçük bir bağlantıdır ve daha sonra daha fazlası eklenir. Yavaş yavaş, zamanla, zamanla, zamanla.

D: Vücut büyüdükçe mi?

C: Doğru, doğru, kesinlikle. Ve değişir çünkü her şey zamanlamadır. Yapılması gereken hazırlıklar var. Bunun belirli zamanlarda tedavilerin (DNA çalışmasının) yapılacağını biliyorduk. Bu da hücrelerde daha fazla enerji için daha fazla alana olanak sağladı.

D: Ama o bebeğin bedenine giren bir ruh var.

C: Ah, evet. Bu doğru.

D: Şu anda Annette'de olan ruhla aynı kişi mi?

C: Evet! Ama değil... sadece daha az. Bu bir yüzde. Yani temel özellikleri aynı. Küçük bir hücreye benziyor.

Ve o hücre, küçük de olsa, içinde bilgi barındırır. Aynı fikir. Bu sadece çok mu yoksa birkaç tane mi olduğu meselesi. Taslak aynı.

D: Beden olgunlaştıkça daha fazla bilgi, daha fazla enerji tutabildiğini söyleyebilir miyiz?

C: Doğru. Daha fazla enerji. Ana şeyler bunlar.

D: Vücut büyüdükçe hücrelere daha fazla enerji girebilir. (Evet)
Bu normal bir vücudun davranış tarzından farklı değil mi?

C: Doğru, doğru. Bu farklı.

D: Ortalama bir insan bunları yaşamıyor mu?

C: Hayır, yapmıyorlar.

D: Bunlar – sanırım “güncellenmiş veya yükseltilmiş” değil mi?

C: Hayır, bu doğru. Bu doğru. Var ... Sayısından emin
değilim ama her konsey üyesinin burada bir payı var.

D: Ve kendi parçalarını gönderiyorlar çünkü bu
şu anda olması gereken bir şey.

C: Evet. Vücudu güçleniyor. İlk başta bağışıklık sorunları (astım ve egzama) vardı çünkü vücut yapmaya çalıştığımız şeyi reddediyordu. Ama şimdi daha iyiye gidiyor. Vücudun hafızası var ve bu bir problem. O zamanlar bütünleşen enerjilerden rahatsızlık duyuyordu. Bazen zaman uygun olmaz ve dolayısıyla enerji ile beden arasında iyi bir uyum olmaz.

Özellikle genç ve gelişmekteyken. Bu karmaşıktır çünkü insanın birçok yönü vardır. Sorunsuz olması için elimizden geleni yapıyoruz. Yine aynı anda olaylar yaşanıyor. Açıklaması çok zor. Başka bir zamanda bir şey olursa... bu çok çok karmaşıktır. Boş ver; Bunu açıklayamam.

Walk-In'e Tamamen Yeni Bir Alternatif

Onu denemesi için cesaretlendirdim.

C: Tamam. Çünkü zaman hep aynı; tıpkı soyulup düz bir şekilde bırakılan bir muz kabuğu gibi. Ah! Elma kabuğu daha iyi! Bir elmayı soyarsanız, o bir spiraldir. Yani bir başlangıcı ve sonu var gibi görünüyor ama öyle değil. DNA iyi bir benzetmedir çünkü o aynı zamanda bir sarmaldır. Diyelim ki sol sarmalda beş yaşındayken bir şey oldu ve bu fiziksel durumu daha da kötüleştirdi. O zaman enerji bağlantısı onun burada görünmesini sağlayacak... otuzda.

D: Sanki aynı dalga boyundaymış ve bu da aynı tür reaksiyonu tetikliyormuş gibi.

C: Doğru. Şimdi yapacağı şey, çocuk olarak algılananları etkileyecektir. Eğer şimdi kendini iyileştirirse çocuk da daha iyi olacaktır.

D: Bu benim her zaman anlamakta zorlandığım kısım. Biz her zaman çocuğun bir yetişkine dönüştüğünü düşünürüz ama siz onun hâlâ orada olduğunu kastediyorsunuz.

C: Bu doğru. Yani şimdi verdiği kararlar o çocuk olarak onun için iyi. Bir çizgi gibi. Hımm, pek değil. Yararlı bir benzetme bulmak çok zordur.

Açıklamaya çalıştığı şeyin eşzamanlı zaman teorisiyle ilgili olduğunu düşünüyorum. Bu kavrama göre her şey (geçmiş, şimdi, gelecek) aynı anda mevcuttur, çünkü zaman yalnızca bir yanılısamadır. Böylece hepsine ulaşılabilir. Bunu yapmayı başardım. Bu hipnoz yöntemini kullanarak, titreşimimizi ve frekansımızı görmek istediğimiz zaman diliminin titreşim ve frekansına uyacak şekilde değiştirerek, "geçmiş bir yaşam" dediğim şeye gidiyoruz. Tıpkı radyo kanallarını ayarlamaya veya TV istasyonlarını değiştirmeye benzer.

Başka bir müşteri aracılığıyla keşfedilen benzer bir örnek. Virginia kendini hemen güzel bir orman ortamında gördü. Ancak onu normalden ayıran pek çok sıra dışı özelliği vardı. Yerden büyüyen her boyutta ve renkte kristaller vardı. Kristallerle çevrili bir dairenin ortasında bir koltuk vardı. Kendisini belden bağlanan bol bir gömlek giymiş genç bir erkek olarak görüyordu. Düzenli olarak buraya gelirdi ve burayı kendine özel bir yer olarak görürdü. Kristallerin ortasına oturur ve vücudunda dolaşan enerjinin tadını çıkarırdı. Sağlıklı kalmanın yolunun bu olduğunu söyledi. "Bu bakım. Çok huzurlu ve çok enerjik; çok sakinleştirici. Frekansı hissedebiliyorsunuz. İçinizden ve çevrenizden geçen kristallerden gelen enerjiyi hissedebilirsiniz. Kristallerin farklı renkleri farklı amaçlar için kullanılmaktadır. Sarı sağlığınızdır, vücudunuzdur. Beyaz senin aklındır. Yeşil temizlik içindir. Mor da sizinle birlikte gelen koruyucu bir enerjidir."

Burası dağların tepesindeydi ama yaşadığı köy nehrin aşağısındaydı. Köy birkaç aileden oluşuyor ve evleri dokuma dallarının bir araya gelmesiyle yapılıyordu. "Rüzgarda yaşamayı ve doğayı hissetmeyi daha çok seviyoruz. Hepsini engellemek istemiyoruz. Sadece ihtiyacımız olduğunda koruma. Doğa seninle konuşuyor. Dinlemelisin. Duvar sağlamsa dinleyemezsin." Onlar büyük bir aile olarak görülüyorlardı ve herkesin kendi işi ve oynayacak rolü vardı. Ona düşen, enerjinin bir kısmını yanında taşıyarak iyileşmekti. "İnsanlar için kullandığım enerjiyi toplamak için oraya gidiyorum; sanki onu toplayıp yanıma alıyorum. İhtiyaç duydukları yere vücutlarına gönderiyorum. İçeri giriyor ve bir şeyleri hareket ettiriyor... bir şeyleri ayarlıyor." Ayrıca şifalı bitkiler hakkında doğal bir bilgiye sahipti. Kimse ona bu şeylerin nasıl yapılacağını öğretmemişti. "Bir ses ya da resim gibi kafamın içine giriyor. Küçükken ormandaki kristallerin arasında özel yerimi bulmuştum.

Walk-In'e Tamamen Yeni Bir Alternatif

genç. Sanki biri onu oraya bırakmış gibiydi. Başka kimse oraya gitmez."

Ondan önemli bir güne taşınmasını isteyene kadar ideal, mükemmel bir hayat gibi görünüyordu. Aniden şunu duyurdu: "Köyümüz yıkıldı. Su geldi ... nehir. Çok fazla su.

Yıkanmış ... her şeyi yıkamış. Evler ve insanlar. Ve kayalar ve ağaçlar... dağın aşağısındaki her şey. Gökyüzü çok karanlık oldu. Tam zamanıydı." Selde sürüklendiği için öleceği güne gitmişti.

D: Bu seni rahatsız etti mi?

V: Daha yeni taşındım. Değiştirmek. Herkes değişir.

D: Sonunda mı demek istiyorsun? (Evet) Bir varoluşu sona erdirip diğerine geçmek için mi? (Evet) Şimdi nereye gidiyorsun?

V: Sadece yüzüyorum. Sanki dinleniyorum gibi geliyor. Çok hafif ve havadar. Sadece bekliyorum. Neden beklediğimden emin değilim.

Zamanı kısalttım ve onu ileri götürdüm, böylece nereye gittiğini öğrenebilirdik.

V: Ruh halindeyim. Henüz geri dönme zamanı değil. Farklı bir yer. Oradaki herkesin ruhu var. Daha önce sahip olduğumuz gibi fiziksel bedenlerimiz yok. Grup halinde nereye gideceğimizi planlıyoruz.

D: Neden grup olarak gitmek istiyorsun?

V: Gidip birine yardım etmeliyiz.

D: Bireysel olmaktansa grup olarak mı daha iyi? (Evet) Bu insanları daha önce tanıyor muydunuz?

V: Evet isimlerini bilmiyorum ama tanıyorum. Onlar şifacılar. Koruyorlar. Hepimiz yapıyoruz. Bir yerlere gidiyoruz, oradaki insanlara yardım ediyoruz. Sonra geri dönüyoruz ve... başka bir görevi paylaşmak için.

D: Kimse sana ne yapman gerektiğini söylüyor mu?

V: Hayır, biz gönüllüüz. Bazen gittiğimiz yerler daha çoktur diğerlerine göre zordur. Çalışmak zorunda olduğumuz yerler, bedenler.

D: Neden daha zorlar?

V: Kolektifle bağımı kestim. Üzerinde çalışılacak çok az şey olan kendi misyonumuzu hatırlamamız gerekiyor. Aklımızda olan çok az insan var. Sadece hatırlamamız gerekiyor.

D: İşin içine girince hatırlamak daha zor değil mi? fiziksel?

V: Evet, kapı arkamızdan kapanıyor. Geçmemizi sağlayan perde yine kalın. Yanımızda sadece getirdiklerimiz var.

D: Yani grup olarak mı gitmeye karar verdin?

V: Evet, birçok yerin yardıma ihtiyacı var. Önce kritik olanlara gidiyoruz.

D: Kritik olanlar hangileri?

V: Tamamen yok olma tehlikesiyle karşı karşıya olanlar. Her yerde bakımı yapabilecek, orada olanlara yardım edebilecek bazı kişilerin olması gerekir. Eğitim vermeli ve bilinçli olmalarını sağlamalıyız. Eğer duyabilecekleri ve hissedebilecekleri enerjiye açılırlarsa.

D: Bu insanlar anlamadığı için mi?

V: Hayır, çok kopuklar. Bağlantıları kesildi.

D: Neden tehlikedeler?

V: Çatışma halinde. Yollarını kaybederler. Hiçbir denetimleri yok. Nereden geldiklerini ve ne yapmaları gerektiğini unuttular. Eğer tek bir kişiye öğretebilirsek, o da bütün insanların yolunu kaybetmeden oradan devam edebilir. Daha fazlası daha iyidir, ancak bir tanesi hiç yoktan iyidir. Günlük sorunlara kapılmadan, kavga etmeden bunu yapmalıyız.

D: Yakalanmak kolay mı? (Evet) Bunu almaya istekli misin? şans?

V: Evet, herkes öyle. Bu daha büyük bir iyilik için.

D: Nereye gitmeye karar verdin?

V: Dünya'ya geliyoruz. Farklı yerler, farklı alanlar var. Bazen yukarıdan çalışırız; yalnızca enerjiyle. Grup olarak enerjiyi yönlendirerek yüzeriz. Diğer zamanlarda formda, fiziksel olarak geliriz. Daha zor. Yukarıdan daha kolaydır, ancak o kadar etkili değildir. Daha uzun sürer. Fiziksel alana girerseniz daha hızlı çalışır.

Walk-In'e Tamamen Yeni Bir Alternatif

D: Neden bu?

V: Daha yakın. Enerjiyi daha yakın bir noktadan yönlendirebilirsiniz.
Mesafe işe yarar ama çalıştığınız şeye yaklaştığınızda daha yoğun olur.

D: Kimse sana bunu nasıl yapacağını söyledi mi?

V: Hayır, bu bizim seçimidir. Bu bir grup hareketi mi yoksa bireysel olarak kendimiz karar verebiliriz. Grup içinde genellikle birbirimize danışırız.

D: Dünya'ya birçok kez gittiniz mi?

V: Ne yazık ki evet. Daha da kötüleşiyor. Çalışıyoruz, çalışıyoruz ve enerjiler... bazıları çok ağır ve çok olumsuz. Çok fazla enerji ve çok zaman alır. Ancak eğer bu gerçekleşirse, eğer erime meydana gelirse, bu durum birçok galaksiyi kapsayacak kadar geniş kapsamlı olacaktır. Buna izin verilemez. Enerji çalışması kaosu, çok düzensiz olan titreşimleri dengeler. Sakinleşmeye ve olayları bir arada tutmaya çalışıyorum.

D: Ama senin karışmana izin yok, değil mi?

V: Hayır, doğrudan değil.

D: Yapabilseydin daha kolay olurdu.

V: Evet ama buna izin verilmiyor.

D: Peki nasıl bir fark yaratacaksınız?

V: Her seferinde bir kişi. Yardım etmek ya da etmemek onların seçimi.
Işık olun, iyileştirici güç olun. İsteyen herkesi eğitin. Umarım,
gölge yerine ışığı daha fazla eğitin.
Karanlığı aydınlat; negatif enerjileri sakınleştirin.

D: Demek bu yüzden hoş olmasa da Dünya'ya gelmeye karar veriyorsun.

V: Evet, gerekli. Pek çok galaksi, pek çok deneyim yeri risk altında.
Evren izliyor; iyileşmek için enerji gönderir.

D: Başka galaksilere gidip onları deneyimlediniz mi?

(Evet) Bu Dünya'dan farklı mı?

V: Evet, bazı açılardan. Sakinleri farklıdır; farklı enerjiler; daha yüksek zihin.

D: Siz de oralara gittiğinizde form alıyor musunuz?

V: Bazen. Bazen sadece enerji. Farklı atmosfer

formu oluşturur.

D: Yani oraya ulaşana kadar ne olacağını asla bilemiyorsun?

V: Daha önce oraya gitmediyseniz.

D: Ama kulağa her zaman bir maceraymış gibi geliyor.

V: Evet, çok fazla seyahat devam ediyor; seyahat etmenin birçok yolu var. Bazıları çok yavaştır: kano ve kürek. Bazı gemiler farklı güç kaynaklarına sahiptir. Bazıları diğerlerinden daha hızlıdır ama enerji ışınları en hızlısıdır. Enerji ışınları galaksinin uzak noktalarından geliyor; atlayın ve bir gezintiye çıkın. Çok hızlı.

D: Yani şu anda bir sonraki maceranızın, bir sonraki görevinizin ne olacağına karar veriyorsunuz.

V: Görev, evet.

D: Peki Dünya'ya gelmeye mi karar verdin?

V: Pek değil ama gerekli.

D: Yani aslında bunu yapmak istemiyorsun ama buna ihtiyacın olduğunu mu düşünüyorsun?

(Evet) Tamam, fiziksel bir beden aracılığıyla konuştuğunuzun farkında mısınız? (Evet) Bu bedene girmeye ne zaman karar verdiniz?

V: Buraya geldiğimde.

D: Bu görevlerden, görevlerden biri mi?

V: Evet, çalışmak için fiziksel bir bedene sahip olmanız gerekiyor. fiziksel.

D: Peki Virginia dediğimiz bu beden olmaya mı karar verdin? (Evet) Bedene ne zaman girdin?

V: Çocukken.

D: Bebekken mi geldin?

V: Hayır, zaten buradaydı.

D: Ne zaman girdin?

V: Bebek ayrılmak istediğinde. O an fikrini değiştirdi an.

D: Buna izin var mı? (Evet) Ve bebek gitmek istedi. Bana bundan bahset. Ne oldu?

V: İçeri girdim. Kafa karıştırıcı... neden buradaydım? Ne oluyordu? Oyuncular kimlerdi?

D: Peki ya orijinal bebekteki ruh?

Walk-In'e Tamamen Yeni Bir Alternatif

V: Bebek iyiydi. Bebek geri döndü. Olmak istemedi

Burada.

D: Bu sık sık olur mu?

V: Bazen. Genellikle fiziksel beden ölür. Ulaşmak için bir yola ihtiyacımız vardı. Çalışmaya çalıştığınızda üç ya da dört yıl uzun bir süre. Üç ya da dört yıl tasarruf etmek, yapacak işleriniz varken, zaman tasarrufu demektir.

D: Bu, diğer ruhun ayrılmak istediği zaman mıydı? (Evet)
Ve o zaman girmenize izin verildi.

V: Evet. Onaylanması gerekiyor. Sadece kendi kararımızı vermekle kalmıyoruz. Uygun olup olmadığına konsey karar verir.

D: Çünkü bu bir mülkiyet değil. (Hayır) Her zaman izin alınarak yapılır.

V: Anlaşma, evet.

D: Rıza ve anlaşma. Ve bu bazen olur.

V: Evet, düşündüğünüzden daha fazlası.

D: Yani yürümeyi öğrenen küçük bebek olmana gerek yok
ve konuş.

V: Zaman kaybı.

D: Ama bedene girdiğinizde görevinizi hatırlamıyorsunuz, değil mi?

V: Bu doğru; çok sinir bozucu.

D: (Gülüyor) Her zaman hatırlayabilirsen daha kolay olacağını düşünmüştüm. (Evet) Neden hatırlamanıza izin verilmiyor?

V: Eğer bilselerdi buradaki birçok insan için zararlı olurdu. Hedeflerden başlamak, amaç, öğrenmenin burada gerçekleşmesi gerekiyordu.

D: "Ah, bir görevim var" diye düşünmenin daha kolay olacağını düşünmüyorsunuz. Neden burada olduğumu biliyorum ve bunu yapabilirim."

V: Buradaki herkesin görevlerimiz olduğunu, nereden geldiğimizi, buraya nasıl geldiğimizi bilmesini istemiyorum. Herkes senin kadar açık değil. Plan çok büyük. Burada olduğunuzda, Dünya büyüklüğündeki bir plajdaki bir kum tanesisiniz. Evrene dair bu kadar perspektife sahipsin. Ancak her kum tanesinin bir etkisi olması gerekiyor. Olumsuz

herkes hatırlıyor.

D: Artık insanların uyanmaya ve hatırlamaya başlama zamanının geldiğini düşünüyor musunuz?

V: Evet, gerekli. Dünyanın var olmasının ve devam etmesinin tek yolu bu; daha fazla insanın hatırlaması. Hafızanın uyanmasına yardımcı olmak için geri gelen birçok kişi var.

D: Gelenlerin çoğu Dünya'da çok fazla yaşam yaşamadı, değil mi?

V: Bu doğru. Zor bir yer. Bir görevin var, anman yok, hiçbir şey tanıdık değil. Çok azı birbirini bir düzeyde tanıyor olabilir ama gerçekten bilmiyor. Uyanmak, hafıza hücrelerini açmak çok çaba gerektirir. Her zaman öyle olması gerekmiyor.

D: Türlünüzün çoğunun cesaretinin o kadar kırıldığını ve dışarı çıkmak istediğini biliyorum; ayrılmak istiyorlar çünkü zor.

V: Bu da sinir bozucu. Bu tarafa dönüp şöyle düşünmek: "Ah! Neden oradayken bunu yapmadım? Yeniden başlamalıyız! Her zaman birilerini bir şekilde etkiledin. Yani bir şeyler başarılı ama olabileceği kadar değil. – Çok fazla zaman kaybı. Çocukluk – daha büyük bedenler daha iyidir.

Bilinçaltını ortaya çıkarmam gerekmediğini biliyordum. Zaten onunla iletişim kurduğumu soruları yanıtlama şeklinden biliyordum. Virginia'nın bunları bilmesinin, bu bilgiye şimdi sahip olmasının sorun olmayacağını söylüyordu. "Bilmek istiyor. O da sinirlendi. Çok fazla yetenek – çok, çok yaşamlar boyu yardım – harika iyileştirme yetenekleri. Her seferinde bir kişiyi iyileştirmesi gerekiyor. Dünyanın iyileştirilmesi gerekiyor. Enerjinin getirilmesi gerekiyor. İnsanların uyandırılması gerekiyor." Daha sonra gördüğü geçmiş yaşamı sordum.

D: Bütün kristallerin yerden çıktığı garip bir yer gibi geldi kulağa.

V: Kristaller bir gemiye aitti. Gemi burada kalmıştı.

Walk-In'e Tamamen Yeni Bir Alternatif

D: Yani uzun zaman önce miydi? (Evet) Hala varlar mı?

V: Evet çoğaldılar. Yer hala orada. Kaplandığını hissediyorum. Nehirler, seller, heyelanlar. Hala orada ama görünmüyor. Kristallerin çok güçlü bir enerjisi var.

Bu oturum sınıflarımdan biri için bir gösteri olarak yapıldı ve Virginia rastgele seçildi. Ders sırasında ne olacağını asla bilemem ama bu kadar gelişmiş bilgilerin ortaya çıkmasına izin verilmesi beni şaşırtıyor. Umarım yatağın etrafında toplanıp gözlem yapan öğrencilere faydası olmuştur. Bu, ayrılan bir ruhun az önce boşalttığı bir bedene giren bir ruhun başka bir örneğiydi. Mümkünse mükemmel derecede iyi bir aracı boşa harcamak istemezler. Ve eğer ruh, beden erken büyüme ve alışma aşamalarından geçtikten sonra içeri girerse, bu değerli zamandan tasarruf sağlar.

AŞRAMDA YAPILAN NOTLAR

BAHAMALAR

Nisan 2007'de Bahamalar'daki Cennet Adası'ndaki Sivananda Ashram'da konuşma yapmak üzere davet edildim. Yoga Öğretmenleri Eğitim Toplantısında birçok kez konuşma yaptım ve bu nazik insanlarla birlikte olmaktan gerçekten keyif alıyorum. Bu yolculukta, üzerinde çalışmak üzere bu kitabın kaba taslağını yanıma aldım, çünkü inzivaya çekilerek, televizyondan, bilgisayarlardan ve telefonlardan tamamen koparak vakit geçireceğimi biliyordum. Kitap için malzemenin çoğunu bir araya getirmiştim ama aynı zamanda cevaplanmamış birçok sorum da vardı. Küçük kulübemin küçük verandasında, bir hindistancevizi ağacının altında oturdum ve sahili okşayan huzurlu ve büyüleyici dalgalara baktım. O gece tapınakta konuşacağım konuyu düşünüyordum ki kelimeler beynimi doldurmaya başladı. Yazar olan herkes ne demek istediğimi anlayacaktır. Bir not defteri aldım ve denedim

belirsizliğin içinde kaybolmadan önce onları yakalayın.

Bu kitabı yazarken ve pek çok oturumda kazandığım yüzlerce parçayı bir araya getirirken, "onların" vermek istediği temel mesajın altında yatan mesajı görmeye başlıyordum. Tek bir kişinin içinden geçemeyecek kadar büyüktü. Hikâyenin, teorinin, konseptin, her ne demek istiyorsanız, bütünüyle bana ulaşması için birçok kişi aracılığıyla parça parça verilmesi gerekiyordu. Yapbozun parçalarını bir araya getiren bendim. Bireysel olarak ilgi çekicidirler ancak birlikte harika bir resim oluştururlar. Kesinlikle insanlığı kurtaracak bir plan var ve bu planın kapsamı herkesin hayal edebileceğinden daha büyük.

40'lı yılların sonu ve 50'li yılların başında atom bombasının ve nükleer enerjinin geliştirilmesinden sonra, tüm evrene bir çağrı yapıldı. Bu, o dönemdeki UFO gözlemlerinin akınından açıkça görülüyordu. Gelişmenin ve patlamanın dikkatlerini çektiğini ve gelip bu ilkel gezegenin ne işler çevirdiğini görmeleri gerektiğini söylediler. Bunu başaramayacağımızı biliyorlardı. Şiddet eğilimlerimizle pekala gezegenimizi yok edebiliriz. Bunun olmasına izin verilemezdi. Evrenin her yerinde hissedilecek bir dalgalanma etkisi yaratacak ve diğer gezegenleri ve boyutları bozacaktır. Peki, müdahale etmeme yönündeki temel direktife karşı çıkmadan bunu nasıl durdurabilir ve kontrol edebiliriz?

Yüzlerce yaşam boyunca burada yaşayan insanların kendi üzerlerine giderek daha fazla karma biriktirmesi nedeniyle gezegen giderek daha olumsuz hale geliyordu. Bunu çözemediler ve sıkışıp kaldılar. Kendi sorunlarını çözemezlerse , gezegenimizdeki şiddeti, savaşları ve ekolojik sorunları kesinlikle çözemezler ve durduramazlar. Biz kendi yolumuzda yürüdüğümüz ve kendimizden başka kimseye zarar vermediğimiz sürece onların müdahale etmelerine gerek yoktu. Özgür irademiz vardı ve olumsuzluğun derinliklerine batmamızı sadece çaresizce izleyebildiler. Bu bizim seçimimizdi. Atom gücünün icadı panik butonuna bastı ve bir şeyler yapılması gerekiyordu. Ancak bu, müdahale etmeme yönündeki temel direktife aykırı olamaz. Olsa bile

Walk-In'e Tamamen Yeni Bir Alternatif

bizim iyiliğimiz için gelip bunu durduramazlardı.

Karar verildi. Dışarıdan yardım edemiyorlarsa içeriden yardım edebilirlerdi . Çağrı, gelip fiziksel bir bedende insan olarak yaşamak isteyen gönüllüler için yapıldı, çünkü bunlar daha önce Dünya'da yaşamamışlardı, karma biriktirmemişlerdi. Doğrudan Tanrı'dan, Kaynak'tan gelen saf ve güçlü bir pozitif enerjiye sahiplerdi.

Dünyaya kapılmamak ve karma yaratmamak için çok dikkatli olmaları gerekirdi. Birçoğu onları bu çok gerçek tehlikeden korumak için korunuyor. Negatifi etkisiz hale getirmek ve ortadan kaldırmak için pozitif enerjiyi tanıtmak ve yayma işlerini yapmak istiyorlardı. Daha sonra “evlerine” dönebilirler. Bu kitabın başka bir yerinde, bu konu üzerinde otuz yıllık çalışmam sırasında keşfettiğim üç gönüllü dalgasından bahsetmiştim.

Yeni Dünyanın gelişine yaklaşırken zaman çok önemlidir. Artık gönüllünün bebekten yetişkine dönüşmesini bekleyecek zaman yok. Böylece, çoğunlukla Ölüme Yakın Deneyimler yaşadıkları sırada, yaşayan yetişkinlerin bedenlerine girdiklerini keşfettim. Bu, sahiplenme değildir, ancak çıkmakta olan ruhun tam rızası ve bilgisi ile yapılır. Geleneksel yürüyüş deneyiminin farklı bir versiyonudur. Çok zeki. “Onlar” bize rağmen bizi ve güzel gezegenimizi kurtarmaya kararlılar. Ana direktifi aşmanın mükemmel bir yolu.

İlgili tüm ruhların işbirliğine sahiplerse müdahale etmiyorlar.

Dünya kurtarılmak için haykıran yaşayan bir varlıktır. Kendini temizleyerek işgalcilerden kurtulmaya çalışıyor: Seller, tsunamiler, depremler, volkanik patlamalar. Hepsi yardım çığlığıdır. Sanki Dünya başka bir varoluşa reenkarne olmadan önce kendi karmasından kurtuluyormuş gibi. Yeniden başlayabileceği ve yeni bir dünya yaratmak için yeni titreşimlere ve frekanslara uyum sağlayabilenleri de beraberinde götürebileceği, bozulmamış, güzel, mükemmel yeni bir ortam. Eski dünya yıkıma doğru gidiyor. Ancak bu, gezegenin tamamının fiziksel olarak yok edilmesi olamaz çünkü bu, dünya düzeninin bozulmasına neden olur.

evrendeki diğer gezegen cisimlerinin ve boyutlarının titreşim alanları. Böylece Dünya iki dünyaya bölünmeyi seçti ve korku ve şiddet içinde yaşamaya devam etmek isteyenler “eski” Dünya’da yaşamaya devam etti. Ve ilerlemek ve gelişmek isteyenler için “yeni” bir ev ortamı yaratmak. Bu iki tür artık aynı gezegende yan yana yaşayamaz. İşler çok değişti. Bu nedenle titreşimin ve frekansın değiştirilmesi gerekir.

Her şey enerjidir. Her şey farklı frekanslarda titreşiyor. Kayalar, mobilyalar vb. bile yalnızca çok daha düşük, daha yoğun bir frekansta titriyor. Dünyadaki her şey ve herkes aynı düşük frekansta titreştiği sürece, yavaş frekanstaki şeyler aynı kalacaktır. Dünyanın bölünüp yeni bir boyuta girebilmesi için frekansın yükseltilmesi gerekiyor. Bu, Dünyadaki bedenlerimizin başına gelenle aynı şeydir. Fiziksel planın derslerini öğrendikçe, ruhani tarafta başka bir yüksek boyuta “mezun olabiliriz” ve Dünya okuluna geri dönmek zorunda kalmayız. İlerleyebiliriz çünkü bu dünyevi okulu aşmış olacağız.

Böylece Dünyanın kendisi “mezun olmaya”, tanıdık olanı, statükoyu terk etmeye ve çok daha yüksek bir şeye doğru ilerlemeye hazırlanıyor.

Ancak insanoğlunun ve çok çeşitli formlardaki yaşamın olmadığı yeni Dünya boş bir ev gibi olurdu. İçinde ruh olmayan sadece dört duvar. İnsanların da Dünya’ya uyum sağlayabilmeleri için gelişmelerinin bir yolu olmalıydı. İnsanların da titreşimlerini yükseltmeleri gerekecekti. İnsanlığın kaç çağdır burada sıkışıp kaldığı göz önüne alındığında, bunu söylemek yapmaktan daha kolaydı. Sonra anladım.

Bu dünyaya gelmeden önce sahip oldukları karma, “eski” Dünya’da kalacak. Karmanın var olmaya devam edeceği yer burasıdır. Var

Yeni Dünya’da hiçbir yer yok.

Bu gönüllüler şiddetin, nefretin ve korkunun yaşanmadığı bir yerden geldiler. Şu anda Dünya’ya o pozitiflik titreşimini getiriyorlar. “Yüzüncü maymun sendromu” gibi bir şey bu. Eğer pozitif titreşimi taşıyan yeterli sayıda insanı bulabilirsek, bu negatif titreşimi gölgede bırakacak ve azaltacaktır. Yalnızca rakamlarla onu yok edecek veya etkisini azaltacaktır. Bir oturumda mevcut felaketlerin nerede olduğunu sordum.

Walk-In'e Tamamen Yeni Bir Alternatif

binlerce insan ölüyor ve toplu halde gezegeni terk ediyor. Bana burada işlerini bitirdikleri ve yenilerine yer açmak için gönüllü olarak ayrılmaya karar verdikleri söylendi.

içeri giriyorum. Sonra anladım. Pozitif enerjiyle daha fazla gönüllüye yer açıyorlar. Yalnızca çok sayıda insanla fethedebiliriz. Kritik kütleye ulaşıldığında ve yeterli sayıda insan titreşimlerini ve frekanslarını yükseltmeyi başardığında, yeni Dünya doğacak. Dünyayı kurtaracak plan budur. Elbette insanların kendilerinin bu zamanda gelme nedenlerine dair bilinçli bir anıları yok. Ve olması gereken de budur. Rollerini iyi oynayacaklar. Hala olumsuzluk içinde olanlar, yarattıkları ile eski Dünya'da kalacaklar. Bir şeylerin gerçekleştiğini anladıklarında ise çok geç olacak. Frekanslarını ve titreşimlerini takip edecek kadar hızlı değiştiremezler. Bu yavaş yavaş gerçekleşen bir şey olmalı, aksi takdirde fiziksel bedenin kaldıramayacağı kadar travmatik olur. Böylece ayrılık meydana gelir, iki Dünya ayrılır ve yaşam kendi ayrı yollarına gider: olumlu ve olumsuz.

Bu gönüllülerin çoğunun sessiz, mütevazı hayatlar yaşadığını keşfettim. Dikkat yaratmazlar. Sessiz ve incelikli yollarla etkilerler. Seans sırasında birçoğuna sadece "olmak" için burada oldukları söylendi. Başkalarını yalnızca varlıklarıyla ve yaydıkları aurayla etkilerler. Başkalarıyla hiçbir çaba harcamadan bağlantı kurar ve çoğuna onların yanında bulunarak veya fiziksel dokunuşlarıyla yardımcı olunur. Çok basit ama bir o kadar da derin. Dünyamızı kurtarmak için kahramanca dramatik çabalar olmayacak. Bu, sevgi dolu, bencil olmayan bireylerin basit varlığı ve dokunuşuyla gerçekleşecektir.

OTUZBEŞİNCİ BÖLÜM

ÇAĞRIYI CEVAPLAMAK

Anna sahneye girdiğinde gördüğü ilk şey, çok yüksek, altın bir kule inşa eden insanların çalıştığıydı. Tanrılar için inşa edildiğini söyledi. Bunu şöyle anlattı: “Piramit gibi ama daha dar, daha yüksek. Dış tarafa fayansa benzer altın levhalar döşeniyor.” Altın kareler yaklaşık 10-12" x 10-12" boyutundaydı ve çok süslüydü, desenlerle kaplıydı. İnsanlar altın tenliydi, Mısırlı ya da Babilli, küçük beyaz tunikler giiyorlardı. Kare altın plakaları takmalarına olanak tanıyan iskeleleri vardı.

D: Onun tanrılar için inşa edildiğini mi söyledin? (Evet) Bunun ne anlama geldiğini düşünüyorsunuz?

C: Bunlar başka yerden gelenler. Onlara bu varlıklar hakkında bilgi verildi ve onları her zaman görmediler ama onlara bu kuleyi inşa etmeleri gerektiği söylendi.

D: Kulenin amacı nedir?

C: Tanrıların istediği bir tür iletişim. İsterler bir kule.

D: Onlara bunu inşa etmeleri gerektiğini kimin söylediğini biliyor musunuz?

tanrılar mı?

C: Sanki rahipler ya da birisi doğrudan temas kurmuş gibi geliyor.

Birileri planları veya tasarımı ele geçirdi ve bu insanların talimatlara uymasını sağlıyor.

Kendisini tanımlamasını istedim. Altın sandaletler, kısa beyaz bir elbise ve altın bir kemer giyen genç bir erkekti. Saçları gümüş çizgili koyu renkti. Sonra sırtına bağlı kocaman altın kanatları olduğunu keşfettiğinde irkildi. “Onlar benim ama bunun bir anlamı yok. Onlar büyüktür,

Aramayı Yanıtlama

ve güzel!" Daha sonra boynunda lacivert bir mücevher bulunan altın bir kolye olduğunu fark etti. "Ah! Altın kemerin üzerinde de mücevherler var. Mücevher gibi görünüyorlar ama gerçekte düğmeler ya da aletler, kadranlar ya da kontroller gibi. Ayrıca bir çeşit başlık takıyorum. Bu sadece bir süs değil. Bir çeşit verici. Bir amacı var. Altın plakaların yerleştirildiği binanın karşısındaki bir çıkıntının üzerindeki bir binanın tepesinde duruyorum. Etrafımda manzarayı engelleyecek hiçbir şey yok. Yaptıklarını izliyorum ve gelişmeleri aktarıyorum. Kesin olduğundan emin oluyorum çünkü her altın parçası, her kare tam olarak doğru konuma ve doğru sıraya yerleştirilmelidir.

Bu önemli çünkü bu bir çeşit jeneratör. Bu, enerjinin yerden binaya ve tepeden nasıl aktığıyla ilgilidir. Tepede bir kule olacak ve enerji binanın yukarısına doğru bir daire spirali şeklinde hareket edecek. Ve her bir altın plaka etkinleştirilecek veya aydınlatılacaktır. Enerji akışına yardımcı olacak bir şeyler yapar; onu hareket ettirmek, güçlendirmek. Kesin olması gerekiyor."

D: Başka birinin bu insanlara anlattığından bahsetmiştin.
ne yapalım.

C: Diğerleri bir süreliğine buradalar; kalıcı değil. Bazıları daha uzun süre kalacak. Öğretmek; bilginin yayılmasına yardımcı olmak; bu insanlara yardımcı olacak bazı teknolojiler getirmek. Yardım istiyorlardı. Basit bir teknoloji ama hayatlarını değiştirmeye yardımcı olacak.

D: Peki siz iletişim kuruyor musunuz, ilerlemeyi mi rapor ediyorsunuz? (Evet)

O halde neden bu daha büyük iletişim cihazına ihtiyaç duyuyorlar?

C: Ayrıldığımız zaman için. Kalacak olanlar da olacak. İletişimi sürdürmek için düşüncelerini kullanabilecek ve iletebilecek veya gönderebilecekler.

D: Yani gönderdiğiniz bilgi, ilerleme raporu eve geri dönmeyecek mi?

C: Bir yere doğru gidiyor. Bu, gezegendekiler için değil. Yukarıda bir yerde kafamın dışına çıkıyor.

D: Yani burası senin evin değil.

C: Üzerinde çalıştığım bir proje ama burası benim evim değil.

D: Sen kalacaklardan mısın?

C: Hayır. Sadece izliyorum. İlerlemenin nasıl gittiğini izlemem ve raporlamam gerekiyor. Diğerleri işlerini nasıl yapıyorlar?

D: Tamamlandığında ne yapacaksın?

C: (Kıkırdama) Benim gitmem gerekiyor. Bunu daha önce de yapmıştık.

D: Burada mı?

C: Hayır, başka yerlerde. Grup olarak geliyoruz. Ve bölge sakinleriyle iletişim kuran çok uzun boylu olanlar da var. Birleşiyorlar, paylaşıyorlar, öğretiyorlar ve rehberlik ediyorlar çünkü bu konuda yetenekliler. Ne gerekiyorsa öğretiyorlar. Farklı dünyaların farklı kriterleri vardır. Bazı dünyalar daha fazla karmaşıklığa, daha fazla teknolojiye, daha fazla dengeye hazır.

D: Geldiğinizde daha gelişmiş insanlar ne düşünüyor?

C: Minnettarlar çünkü onlara bizim hakkımızda bilgi verildi.

Farklı öğretim seviyeleri vardır. İleri düzeydekilere başka dünyalar, bilimler, ölümsüzlük ruhu, diller ve zihin öğretilir. Ve onlar, daha sıradan sakinlere yardım edecek araçlarla donatılmış olanlardır. Gelen bu insanlar tanrı olarak görülüyor.

D: Daha ileri olanlar da sizi tanrı olarak mı görüyor?

C: Hayır. Gelişmiş ruhlarla temasa geçiyoruz ve onlar bizim geleceğimizi biliyorlar. Hazırlanıyorlar. Onlara hazırlanmaları için zaman veriyoruz ama diğerleriyle iletişim kurabilmelerinin tek yolu ziyaretçilere “Tanrılar” demek çünkü onların yolu bu.

D: Peki, gittiğiniz her yerde, her dünyada, bir şeyler inşa etmek zorunda mısınız? Böyle bir iletişim cihazı mı?

C: Biraz farklılar. Bazı dünyalarda enerjiler daha nettir. Kullanılabilecek mevcut girdaplar var.

Her yerde farklı.

D: O halde bazı insanların görevi kalıp gezegene ya da gezegenin insanlarına yardım etmek mi?

C: Bir süre kalmaları gerekiyor ve bazen kasıtlı olarak tohumlama yapılıyor, böylece orijinal olanlar

Aramayı Yanıtlama

canlı.

D: İşi sürdürmek için. Kalan bu insanlar nasıl yapılacağını biliyor mu? iletişim cihazını kullanıyor musunuz?

C: Melezler yani melezler belli bir yaşta bunu bilecekler. Program tetiklenir ve ne yapacaklarını bilirler.

D: Otomatik olabileceğini düşündüm ve cihaz da sürekli bilgi topluyor.

C: Sürekli olarak bilgi topluyor, ancak diğer varlıkların ona kattığı ek bir artış da var. Ancak bu yalnızca enerji saf kaldığı sürece sürer.

D: Enerji saf kalmazsa ne olur?

C: Sinyal zayıflıyor ve uzay-zaman boyunca bozuluyor.
Bunu daha uzun süre sürdürdükleri bazı yerler var, bu yüzden öğretilenlerin çarpıtılmadan nüfuz etme şansı var. Diğer yerlerde bozulma hızlı bir şekilde gerçekleşir, bu yüzden bazılarının daha uzun süre kalması gerekir. Ancak bir şeyler kurduklarını hissettiklerinde ayrılırlar.

D: Grupların veya insanların nasıl ilerlediği ve bilgiyi nasıl kullandığı hakkındaki bilgiyi geri aktarıyor musunuz?

C: Evet, ne kadar hızlı geliştiklerini gösteren bir rapor gibi; kendilerine verilenleri nasıl kullandıkları; onu kutsal mı, değerli mi tutuyorlar, yoksa çarpıtıyorlar mı? Bu bir deney gibi; bu dünyalardaki yaşam formları için bir çalışma, araştırma gibi.

D: Sonra ne zaman eğitimciler ayrılrsa, sonunda ne olur? iletişim cihazına mı?

C: Gezegenin enerjisini kullandığı için bir süre çalışıyor. O bölgedeki gezegenin enerjisini değiştiren, sinyali bozan, insanların çarpıklıklarıdır. Bu nedenle buralar insanların zihninde kutsal olacak şekilde programlanmıştır. Bu kutsallık korunduğu sürece sinyaller iletilecektir. Ancak insanlar kirlendiğinde veya çarpıtıldığında ve kutsal olanın enerjisini kirlletmeye başladığında, bu, zamanla iletimdeki enerjide bir bozulma başlatır.

Kıvrımlı Evren - Üçüncü Kitap

Aktarım bu kadar zayıfladığında başkaları gelip her şeyi farklı bir yerde yeniden yapmak zorunda kalıyor.

D: Orijinal cihaz kaldı mı, yoksa bir şey mi oldu?
ona mı?

C: Kalır ama zamanla enerjinin canlılığının kaybolması yapının görünümünü değiştirir. Ölü bir yapıya dönüşür. Altın erimeye başlıyor. Enerjisi bir şekilde söner ve geriye taş kalır. Tıpkı bir iskelet gibi.

Sanki deri eriyip kayboluyor ve geriye kalan şey
bir anıt.

D: Yani eğer birisi onu daha sonra görseydi, ne işe yaradığına dair hiçbir fikri olmayacaktı.

C: Hayır ve orijinal haliyle neye benzediğini bilemezler.

Bu beni piramitleri ve diğer antik anıtları merak etmeye itiyor. Bir zamanlar Büyük Piramidin kapak taşının altından olduğu söylenmişti. Enerji değiştiğinde, gerçek amaçlarını maskeleyen yalnızca taş anıtlara mı dönüştüler?

D: Yani sen o yerden değilsin. Nerelisin

C: (Gülümsüyordu.) Ben yıldızlardanım; altın bir dünyadan.
(Fısıldayarak) Altın dünya. Pek çok güneşin olduğu bir dünya.
Dünyamızda beş güneş var.

D: Bu radyasyonla ilgili bir sorun yaratır mı?

C: Hayır, çünkü formumuzu değiştiriyoruz. Fiziksel olmak zorunda değiliz.
Güneşler bir plazma gibidir ve onların radyasyonu bilgidir. Isı yaymamak için oradalar . Onlar nur verirler ama onların nuru ilim sayesinde verilmiştir.

Bilgi onların ışığıdır. Çok parlak bir dünya.

D: Yani o dünyada fiziksel bir bedene ihtiyacınız yok.

C: İhtiyacın yok ama istersen istediğin vücut tipini giyebilirsin.

D: Normal halinde nasıl görünüyorsun?

Aramayı Yanıtlama

- C: (İç çekiyor) Biraz denizanasına benzeyen bir enerji alanı.
Bunlar dokunaçlar yerine iletişim kurarken yaydığımız parlak elektrik alanlarıdır. Bazılarımız bu formları koruyor ama değiştirebiliriz. Bir düşünceyle her şeye dönüşebiliriz. Her şey olabiliriz, bu yüzden eğlenceli. Herhangi bir formu deneyebilir ve formlarla deneyler yapabiliriz çünkü güneşlerden gelen bilgi bize bunu yapmamızın yolunu verir. Orada hiçbir sınırlama yoktur. Her zaman değişiyor. Bu, hareketin, merakın ve olağanüstü iletişimin dünyası doğa.
- D: Böyle bir yerde topoğrafya nasıldır?
- C: Dalgalı. Dağlara, zirvelere benzeyen şeyler var ama frekans dalgaları gibi hareket ediyorlar. Geliyorlar, gidiyorlar, yükseliyorlar ve düşüyorlar.
- D: Herhangi bir ağaç ya da bitki örtüsü var mı?
- C: Güzellik için buna ihtiyaç duymadığımız sürece hayır. Sürekli değişen resimler ve insansı bir dünya değil.
- D: Peki bir göreve gitmek üzere yola çıktığınızda, biri size ne yapmanız gerektiğini söylüyor mu?
- C: Evet, talimatlarımız var. Biz bu projelere gönüllü olarak katılıyoruz ve güneşlerden gelen bilgiyi diğer dünyalara getiriyoruz.
- D: Başka dünyalara gittiğinizde nasıl seyahat ediyorsunuz?
- Bir Düşünce.
- D: Bir gemiye veya herhangi bir tür gemiye ihtiyacınız yok mu?
- C: Gittiğimiz dünyanın enerjisi düşüncelerimizi bozacak çarpık frekanslara sahip olmadığı sürece hayır. Daha sonra düşüncelerimizi açık tutmak için gemiler veya gemiler yaratırız ve gemiler çarpıklıkları saptırır. Orada bulunma nedenimiz konusunda bütünlük içinde kalmamızı sağlayan bir kalkan gibidir.
- D: Aksi takdirde zor olur mu?
- C: Bu çok zorlayıcı olurdu. Bazı atmosferler, içine girdiğimiz uygarlığın karmaşık düşüncesiyle çok yoğundur. Bazı atmosferler, girdiğimiz dünyanın evrimine bağlı olarak daha nettir.
- D: Bir yere gitmeden önce bu konularda uyarılıyor musunuz?

- C: Çoğu zaman ama tam olarak araştırılmamış bir dünyaysa bazen şaşıyoruz.
- D: Yani bu dünyaya gittiğinizde fiziksel bir beden yarattınız. Neden bunu yapmak zorundaydın?
- C: Yani biz de onlar gibi olabiliriz. Plazma olsaydık bizi görmez, duymazlardı ve korku içinde olurlardı. Anlamazlardı. Böylece kendimizden ödün vermeden mümkün olduğunca iletişim kurmak ve kabul görmek için gerektiği kadar benzer yaşam formlarına dönüşüyoruz.
- D: Ama sen kanatları olan bir vücut oluşturdun.
- Cevap: Kanatlarımı seviyorum. Aramızda kanatları olan çok az kişi var. Saptırma ve aktarma için de oradalar. İnsanlardan ve gezegenden gelen frekansların sapması. Ayrıca bize bakanların düşüncelerini de alıp tercüme edebiliyorlar. Neredeyse bir uydu antenine benziyorlar. Neredeyse bilgiyi alıp okuyabilen organik bir bilgisayara benziyor.
- D: Demek bu yüzden böyle bir beden seçtin. Pratik bir özelliği var kısmı güzel olmasına rağmen.
- C: Evet. Başkalarıyla çok fazla etkileşime girmem gerekmiyor, bu yüzden bu formu koruyabiliyorum. Beni uzaktan gördüklerinde belki daha çok kuşa benzediğimi sanıyorlar. Bazıları beni daha yakından gördü ama çok aşağıda olanlar benim bir tür dev kuş olduğumu düşünüyor. Beni güvende tutuyor ve yapmam gerekeni kesintisiz olarak yapmamı sağlıyor.
- D: Yani tamamlanana kadar burada kalacaksın, sonra geri mi döneceksin yoksa başka bir yere mi gideceksin?
- C: Bina tamamlanana ve teknoloji aktarılana veya tatmin edici bir seviyeye indirilene kadar burada kalacağım. Sonra diğerlerinden önce ayrılıyorum. Orada işim bitti.

Daha sonra iş bitene ve başka bir yere gitmek zorunda kalana kadar onu ileri taşıdım. "Form değiştiriyor musun, yoksa bu formu koruyor musun?"

Aramayı Yanıtlama

C: Formu bırakıyorum. Ona ihtiyacım yok. Bir kostüm gibi.

D: Bir zanaata ihtiyacınız var mı?

C: Bu dünyada atmosferik frekanslardan dolayı bir zanaat var. Bu yüzden basitçe formu çözüyorum ve kendimi zanaata aktarıyorum.

D: Ayrılan tek kişi sen misin, yoksa başkaları da var mı?

C: Başkaları da var.

D: Yani başka bir yere gideceksin. Talimatlarınız var mı?

C: Gemiye dönene ve diğerleri rapor verene kadar bunu bilmiyorum.

D: Beş güneşi olan gezegene mi rapor veriyorlar?

C: Diğerleri bunu yapıyor. Onlara rapor vermek zorunda değiliz. Üstümüzde bu haberciliği yapan başkaları da var. Daha sonra kararlar gelir.

D: Bundan sonra nereye gideceğini biliyor musun?

C: Hımm. Dünya'ya gitmem gerektiğini duydum.

D: Dünyanın nerede olduğunu biliyor musun?

C: Evrenin diğer tarafı. Buradan uzak.

D: Daha önce orada bulundun mu?

C: Uzun zaman önce. Oraya öğretmeye, eğitmeye, onarmaya gittim.

Bir süre kalmak zorunda kalanlardan biri de bendim. Yaşam formlarının başlangıcına yakın bir zamanda, pek çok formun orada deneylerde bulunduğu Dünya'da bulundum. Ve biz oradaki doğayı tasarladık ve bitki örtüsünü orada bulunan ilk bitkilerden bazılarına ektik.

D: Neyin büyüyeceğini görmek için; ne gelişecek?

C: Ve bazı çorak alanları alıp onları yeşille kaplamak ve yaşam formları için yaşanabilir yerler yaratmak.

Okyanusların olması gereken yerlerin çoğu sıcaktı ve suya uygun değildi. Atmosferin yoğunlaşarak diğer formlara hayat verecek havuzları oluşturması için bu alanların soğuk olması ve değiştirilmesi gerekiyordu.

D: O halde suyunuz da olmalı.

C: Evet, bulutlar. Biz oraya varmadan önce bulutların ekimi yapılmıştı. Bu, birçok farklı varlığın bir araya gelerek Dünya olarak adlandırılacak dünyayı yaratma projesiydi.

Toprak. Bizim sahip olmadığımız alanlarda uzmanlık ve deneyime sahip farklı kültürler ve farklı dünyalar var. Ve bu yeni dünyaları yaratmak için ortak bir çaba olarak bir araya geliyoruz.

D: Sana kim talimat veriyor? Sana ne yapacağını mı söylüyor?

Cevap: Bir konsey var. Ben buna konsey derdim ama konseyden daha yüksektir. Evrenlerdeki yaşamı tarayabilen birçok farklı dünyadan oluşan bir topluluk var. Ve uzayın içinde bulundukları belirli bir kısmı üzerinde gelecekte etkisi olacak yaşam içeren dünyaları ne zaman ve nerede yaratacağınızı bilin. Ve bu konsey, bu dünyalar grubu, gelecekteki potansiyelleri görebilir. Potansiyel sonuçları bilmek için zaman içindeki bir matrisi görebilirler.

D: Ama her zaman umdukları gibi olmuyor, değil mi?

C: Hayır, öyle değil.

D: Üzerinde yaşamın olabileceği noktaya kadar bir dünya geliştirmek inanılmaz miktarda zaman almalıdır.

C: Dünyanın içinde bulunduğu evrende zaman, diğer evrenlerdeki dünyalardan farklıdır. O evrenin yasalarının bize göre daha uzun ilginç bir süresi vardır. Bize göre hızlı ama gelişen dünya için buna "milyonlarca yıl" deniyor. Yıllar veya o evrenin kanunları tarafından oluşturulan bir zaman çerçevesi.

D: İnsan düşüncesine göre inanılmaz bir zaman alacaktır. Ama sizin çalışanlarınız ve diğerleri gelişimin farklı aşamalarında gelip gidebiliyor mu?

C: Bizim zaman dilimimizde değil. Gelip gidebiliriz. Bu biraz bir odaya girip o odada farklı bir zaman atmosferi yaşamak gibi bir şey. Neredeyse zamanı çağlar boyu ilerlemeye kadar uzatabilen bir sanal güverte gibi, ama bu zamanımızda sadece kısa bir mola.

D: Yani her geri döndüğünde işler doğal olarak değişti.

(Evet) Yani, size tekrar Dünya'ya gitmenizin söylendiğini söylediniz.

Şimdi geri döndüğünüzde gelişiminin hangi aşamasındasınız?

Orada neler olduğunu görebiliyor musun?

Aramayı Yanıtlama

C: Çok sıkıntı. Atmosfer çok kirli. Çok fazla acı var. Ortam çığlık atıyor.
Ruhlar yardım için çığlık atıyor.

D: Bu yüzden mi gelmeni istediler?

C: Bu zamanda birçok kişi geliyor.

D: O zaman işler umduğunuz gibi ilerlemedi
istemek?

C: Hayır, müdahale oldu. Gelen diğerleri gezegenin gelişimine yönelik
deneye müdahale etti. Kaynakları ve sakinleri evrimin ilahi
zevkinden başka bir şey için kullanmak isteyenler. Onlar doğal
evrimi onurlandırmayan karanlık olanlardır.

D: Konsey onları durdurmak için bir şeyler yapamaz mıydı?

Cevap: Özgür irade vardır. Konsey yalnızca bu diğerlerini planın
gerçekleşmesine izin vermenin faydaları konusunda eğitmeye
çalışabilir. Zorlayamazlar çünkü evren herkesin var olma
özgürlüğüne sahiptir. Bu, evrimin neye benzediği konusunda bir görüş ayrılığıdır.

D: Peki ne yapman gerekiyor?

C: Birçoğu birçok farklı dünyadan geliyor. Atmosferin iyileştirilmesi
gerekıyor. Çığlıklar duyulmalı. Gezegen ağlıyor; acı çekiyor.
Düzeltilmesi gereken çok şey var.

D: Bu sefer nasıl yardım edeceğini biliyor musun?

C: Onlardan biri gibi davranmalıyım. Yapmamız gerekeni yapmak için
daha fazlamızın sakinlerin arasına serpilmesine ihtiyaç var. Bu
sefer cesetleri üstlenmeli ve onlardan daha az ayrı kalmalıyız.

D: Yani farklı görünmeyeceksin?

C: Böylece yardım edecek daha fazla gücümüz olacak. Bu kadar acı
varken farklı olmak hiçbir şey kazandırmıyor.
Çok fazla korku var.

D: İnsanlardan biri gibi görünmelisin.

C: Bunu bu şekilde yapmak daha hızlıdır.

D: Peki, devam edelim ve ne yaptığınızı görelim. Nasıl onlardan biri
olursunuz?

C: (Duraklat) Bundan hoşlanmıyorum. Sıkıcı bir bedendir ve çok ağır bir enerjidir. Sıvı değil. Bedenler genetik korku ve şüpheyile, belirsizlikle, tereddütle doludur. Enerjiyi içeri getirmek ve programlar ve genetik arasında dolaşmak zorlayıcıdır. Çok fazla distorsiyon var.

D: Bu bedene ne zaman girdin? Bebek miydi?

C: Bebekken bir girişimde bulunuldu ama başarılı olamadı. Beden için yanlış frekanstayım. Frekansımı değiştirmem gerekiyor.

D: Doğduğunda belli bir bebeğe atandınız mı?

Hangi bedene nasıl karar verdiğinizi merak ediyordum.

C: Ebeveynlerin potansiyellerinin DNA'sının genetik geçmişine ilişkin bir tarama var ve eğer bu genetik tür yoluyla geçmişte bir temas potansiyeli varmış gibi görünüyorsa, o zaman bunun frekansı hala beyinde bir arada var oluyor. ebeveynler.

D: Yani bunu bebekken yapmak daha mı kolay?

C: Bazen bebekken bunu yapmak daha kolaydır, ancak bu genin aktifleşmesini engelleyip engellememesi annenin duygusal durumuna bağlıdır.

D: Ama bu durumda bebekken giremedin mi?

C: Başarısız oldu. Frekans çok ağırdı. Vücutta doğru frekansı aktive edemedim ve iptal edildi.

D: Bedene girmeyi ne zaman başardınız?

C: Daha sonra. Başka bir ruhla yapılan bir anlaşma vardı; ruhun başka bir yönü.

D: O da bebekken miydi?

C: Sanki bedende büyümesine yardımcı olacak şekilde gelişmek için -tamamen değil- kısmi bir enkarnasyon varmış gibi ama onun içinde tam olarak mevcut olmamak gibi. Vücudu doğru zamanda olgunlaştırıyordu. Tamamen mevcut olma zorunluluğu yoktu çünkü bedendeki frekansın dışına kaydırılması gerekiyordu.

D: Bu, frekansınızın çok güçlü olduğu anlamına mı geliyor? (Evet) Daha erken gelseydi vücuda zarar verir miydi?

C: Gerekli bazı işlevlerde kısa devre yapmış olabilir.

Aramayı Yanıtlama

vücut. Elektrik devreleri (vücuttaki elektrik yükleri) yanabilir veya bozulabilir, bu da işlev bozukluğuna neden olabilir. İnsan çerçevesi, insan sistemi çok hassastır ve çok fazla frekans hazırlıksız bir şekilde vücuda yayılırsa büyük hasarlar meydana gelebilir.

D: Çok fazla enerji. (Evet) Yani bunun sadece yapıldığını söyledin kısmen?

C: Varoluş denilen şeyi sürdürmek için yeterli, ama tamamen bedende değil ve tamamen katılımda değil.

D: Peki ne zaman tam olarak ya da girebildiğin kadar tam olarak girdin?

C: Bunun başlangıcı gemi yolculuğundaki deneyimdi.

Seanstan önceki röportajda Anna, bir yolculuk sırasında denizdeyken yaşadığı tuhaf bir deneyimden bahsetti. Kamarasının balkonuna çıktığını ve vücudunu terk etmiş gibi hissettiğini söyledi. Daha sonra bambaşka bir insana dönüştüğünü hissetti. O gece zorla içeri girip girmediğini merak etti.

D: Yani şu anda sizin konuştuğunuz Anna'nın bedeninden bahsediyoruz. (Evet) Neden bu özel zaman seçildi?

C: Onu geçmişiyile özdeşleştirecek, engelleyecek her türlü etkiden uzaktı. "Okyanuslar" olarak adlandırılan plazmik bir alandaydı ve aktarımı yapmak kolaydı.

D: O sırada bir şeyler olduğuna dair tuhaf bir duyguya kapıldığını söyledi.

C: Olan değişimi anlamasına yardımcı olmak için ona bazı anılar verildi.

D: Ama bu bizim zorla içeri girme olarak değerlendirdiğimiz bir şey değil mi?

C: Değil.

D: Buna bir adın var mı bilmiyorum ama sanki her zaman oradaydın ama sonuna kadar değil. Bu doğru mu?

C: Bu doğru. Bu bir bilinç aktarımıdır. A

Bedene taşınan kimliğin aktarımı.

Ve yine, beden zihninin kırılganlığı nedeniyle, gezegensel alan içinde işlemesi gerektiğinden, bunun çok nazikçe ve kademeli olarak yapılması gerekti. Bunun çok ani yapıldığı zamanlarda aşırı yükleme tehlikesi vardı; örtüşen iki gerçekliğin umutsuzluğu. Zihin, özellikle bu bedende, beş güneşten gelen diğer gerçekliklerin parıltılarını ve vizyonlarını görmeye başlar.

D: Aniden anılarının olduğunu ve bunların nereden geldiğini anlamadığını söyledi.

C: Çok açık. Ve onun diğer dünyaya ve bilgiye erişimi olduğunu anlamaya başlamak için bu zamana kadar bunların yavaşça indirilmesi gerekiyordu.

D: Artık bilgiye sahip olması sorun olur mu? (Evet) Bu yüzden mi buraya gelmesine izin verildi? (Evet) İçinde başka bir şeyin gözlerinin dışına baktığı hissine kapıldığını söyledi. Sen olduğunu?

C: Evet, altın dünyadan gelen bilinçtir; beş güneşin dünyası.

D: Ayrıca bazı durumlarda rapor verdiği hissine de sahip yol.

C: Öyle.

D: Çünkü rapor vermek her zaman sizin göreviniz olmuştur. (Evet) Ancak bunların çoğu onun için çok kafa karıştırıcıydı.

C: Bunu anlıyoruz ama kendisine haber veremedik çünkü o insani unsurlarla uğraşmak zorunda kaldı; Vücudun temizlenmesi gereken karmik unsurları.

D: Yapması gereken bir şey olduğunu hissediyor.

C: Bu bilgiye erişiminin olduğunu bilmesi önemli; bu ilk şey. İkincisi, rapor vermek için göz görüşünü devraldığım da sıkıntı yaşamaması. Kanalı açma mesajını aldığı belirli zamanlar vardır. Dikkatinin dağıldığı ve benim müdahale etmem gerektiği zamanlar oluyor ve o zaman üçüncü bir tarafın farkına varıyor.

D: Artık anladığına göre, idare etmesi daha kolay olacak, olmayacak

Aramayı Yanıtlama

BT? Zor kısmı bilmemektir.

C: Onun için çok kolay olacak. Aslında habercilikten hoşlanıyor; katılmaktan hoşlanıyor. Hangi eylemleri gerçekleştireceği, nereye gideceği ve kiminle etkileşimde bulunacağı konusunda gerekli bilgileri bu raporlama yoluyla alacaktır.

D: Onun yapmasını istediğin belirli bir iş var mı?

C: İnsanlarla birlikte olmalı. Artık oraya yürümenin ve bildiklerini yaymanın zamanı geldi. Konuşmak ve duyulmak.

D: İnsanlar onu dinleyecek mi?

C: Kalbinden geldiği sürece dinleyecekler. Onu tehlikeye atacak kadar yabancı bilgileri ona vermeyeceğiz. O, bizi dinleyen sakinlerin değişim zamanının geldiğini anlamalarına yardımcı olmak için burada. Bozulmaları tutan eterlerin, onların beslediği eterler olması gerekmiyor.

Mevcut bir paralel eter var. Paralel bir bilinç atmosferi mevcuttur. Ve hangi atmosferin besleneceği konusunda bir seçim var çünkü her atmosfer, ırkın uzun ömürlülüğü için hayati önem taşıyan bir düşünce matrisine sahiptir. Tek atmosfer evrime zarar verir. Diğer atmosfer büyüklük içerir.

Bu dünyaya nüfuz etmeye başlayan boyutlararası-galaksiler arası kuantum bilgisi. Onun yolculuğu her zaman bir gezgin olma ve beden de olsa burada da farklı değil. Anlaması gereken şeylerden biri korku eterinin gücüdür, çünkü kişi onun birçok yüzünü bilmiyorsa korku eteriyle mücadele edemez.

D: Anna bazen intihara meyilli olduğunu bile söyledi. Buradan çıkmak istiyordu.

C: Yanlış etere, karanlık etere bağlandığında; korku eterine dönüşür ve bu da onun iletişim devrelerini kapatır. Ve onu yeniden dengeleyebilmek için çoğu zaman devreye girmek zorunda kalıyoruz, ancak bazen içeri girmenin bile zor olduğu zamanlar oldu.

D: Çünkü buranın evi olmadığını hissettiğini söylüyor. Burada olmak istemiyor. Ve bunu birçok kez duydum.

- C: Bu frekansa karşı bir direnç var. Artık rezonansa girdiği şeyin doğal frekans olmadığını daha iyi anlıyor.
Ancak bu, onun bu realitedeki zaman perspektifinden bakıldığında uzun vadeli olmasına rağmen, kısa vadeli bir görevdir -bizim açımızdan kısa vadeli-. Burada zaman perspektifi yavaştır. Yavaştır ve çok ağırdır.
- D: Sanki buraya ait değilmiş gibi kendini boşlukta hissetmesinin nedenlerinden biri de bu.
- C: Aidiyet ilginç bir kavram. Aidiyet diye bir şey yok bir anlamda . Birlik olunca "ait olma" kelimesi, ait olma kavramı yanlış bir isim olur çünkü bir her şeydir. Tüm bilgiler; tüm deneyim. Biri bağlı. İnsan ancak kendini yabancı ve yabancı hissettiğinde ait olmaya ihtiyaç duyar. Bağlantısının bilisine geçtiğinde ait olmak gereksizdir.

Anna hiç evlenmemişti ve evlenmemesi gerektiğini de düşünüyordu. Bir açıklama istedim.

- C: Duygusal tuzağa daha fazla düşmekten korkuyor. Korkunun beslenmesi gereken eter olmadığını anlaması onun için önemlidir. "Evlilik" denen şeyi düşündüğünde, eğer buna "zaman çizelgesi" diyebilirsiniz, iki tane var - iki seçenek - ve her ikisinin de çok farklı gerçeklikleri var. Yanlış etere bakıyor. Eğer seçim daha yoğun bir eterden yanaysa, o zaman evlilik onun için ölümü getirir.

Evlilik onun için bir tuzaktır. Bu gerçeklikte, nüfuz etme, tuzağa düşme, gücünü bu insan ırkında uzun süredir harekete geçirilen bir modaliteye - bir matrise - verme korkusu var. Ve o eterin tüm ağırlığını ve ağırlığını satın almış olacaktı.

Diğer eter ise arkadaşlığın hafifliğidir. Bu varlığın ona benzediğini anlamaktan; bizden biridir; başka bir alemden, başka bir düzlemde gelen bir ailedir. Paylaştıkları sevginin ruhani olduğunu ve beslenmesi gerektiğini ve

Aramayı Yanıtlama

uzun ömürlü olan. Sevinç var; ve onun amacı burada yürümesi. Bu varlıkla ona yardımcı olmak, yardım etmek zaman ötesi bir dostluktur. Ve bunda hiçbir korku yoktur.

Çok sevinç var; çok fazla hizmet var; ve çok fazla dostluk var. Bir oyun arkadaşına ihtiyacı var. Onun için uzun ve ağır bir yolculuk oldu.

D: Eterin iki seviyesinden bahsediyordun. Bu, Eski Dünya ve Yeni Dünya hakkında edindiklerimin eşdeğeri mi? (Evet) Korkunun ve tüm felaketlerin ürünü olanın Eski Dünya olduğu.

C: Eski Dünya gidiyor. Neredeyse bir kara delik gibidir. Kendi kendine çöküyor. Kasvetli. Bozulmuş. Bu, Eski Dünya'dır. Çok acı dolu: Eski Dünya'da gökler, eterler, atmosfer ağlıyor. Çok fazla acı var. Yeni Dünya'nın bir kısmı, beş güneşi olan altın gezegene göre modellenmiştir. Ancak Yeni Dünya'ya bilgi, görüntü ve kaynak katkıda bulunan birçok dünya var. Burası bir sığınak.

Bu bir mücevher. Anna'nın bu frekansa erişmesi kolaydır çünkü onun görüntülerini almaktadır. Bunun gerçek olduğunu biliyor. Bulunduğu yerden bunun kuantum kalp atışı olduğunu anlamadı. – Burada olduğumu bilmesi güzel.

Beş güneşli altın gezegeni bilmesi ve hatırlaması iyi bir şey. Bunun bir ilerleme olduğunu anlıyor. Bu zamanda buraya belirli bir amaç için geldiğini ve Yeni Dünya'yı - diğer eteri, ışık eteri - zihninde tutmasının onun için hayati önem taşıdığını.

Ve bundan gelen görüntülerin eski görüntülere nüfuz etmesine ve onları eritmesine izin verin.

OTUZ ALTINCI BÖLÜM

DÜNYA GEZGİNİ

Jeannie buluttan çıktığında bir yıkım ve kaos sahnesine girdi. “Güneş görüyorum ama parlak turuncu. Kötü bir şeyle gölgelenmiş. Toprakta kaynayan bir şey var. Güneşi kapatan bir şey. Gerçekten kötü. Çok korkutucu. İnsanları öldüreceğini düşünüyorum. Kalbimin hızlanmasına neden oluyor. Bir sürü kafa karışıklığı, insanlar ölüyor, dünya kırılıyor ve... ve korku, güç. Bütün bunlar korkunç bir felakete yol açtı... Bildiğim kadarıyla benim hayatımı değiştirdi.”

D: Yani gittiğin yerde çok olumsuz bir şey oldu.
canlı?

Evet. (Duraklat) Çok üzgünüm. Gücü kötüye kullanan insanlar. Gücü alıp kötüye kullanamazsınız. Sadece sana ödünç veriliyor. Sadece kullan.

D: Bunu yaratan ne oldu?

J: Onlar nasıl kontrol edileceğini öğrendiler, biz de hepimiz nasıl kontrol edileceğini öğrendik. Zihnimizde iletişim kurduk ve ağır şeyleri nasıl inşa edip kaldıracığımızı öğrendik. Ve çok geçmeden insanlar insanların güçleriyle istismar etmeye başladı çünkü bazıları diğerlerinden daha güçlüydü.

D: Yani zihin güçlerini olumsuz yönde kullanmaya başladılar
yol?

Evet. Berbattı.

D: Sonunda bu felakete ne sebep oldu?

J: Açık değilim, çünkü bunun gücün kötüye kullanılmasıyla ilgisi vardı ve toprağa ya da toprağa sızdı. Ve içeriye doğru sızdı ve birikip parçalandı.

D: Bu sizin de dahil olduğunuz bir şey miydi?

J: Hayır, hayır! Araştırma ve bilimsel çalışmalara katıldım.

Dünyalar Gezini

Aklımızla keşfettiklerimizi anlamak ve insanlara öğretmek. Bunu asla kötüye kullanmayacağım. Bu sadece bir hediye.

D: Bu konuda bir şey yapabilir misin?

J: Hayır, çok fazla vardı. Sadece geride durup olanları izlemek zorunda kaldım. Bunu kontrol edemediler. Sonra hepsi gerçekten korkup korktular ve çılgılık attılar. Yanıma geldi ve bana şunu sordu: "Durun! Yapma! Yardım edebilir misin?!"

D: O noktada yapabileceğin bir şey var mıydı?

J: Hayır, çok geç oldu. Bunun olacağını gördüm ve onlara daha iyi öğretmeye çalıştım ama dinlemediler. Kendilerini daha büyük, daha güçlü ve daha güçlü hissettiler. Sadece kalbimde derin bir üzüntü var. (Duraklat) Bunun olmaması gerekirdi. – Bu kafa karıştırıcı çünkü kaotik kısım başladığında oradaydım.

Ama şimdi bir şekilde ona yukarıdan bakıyormuşum gibi bakıyorum.

D: Bu olmaya başladığında neredeydin?

J: Bir şeye girdim ve uçup gittim. Bunun zamanla olacağını ve yanlış yöne gittiklerini görebiliyorduk. Onlara farkındalıklarını iyilik için nasıl kullanacaklarını öğretmek için oraya gittik ama onlar o kadar güce aç oldular ki kendilerini yok ettiler. Ve böylece, acil durumlarda gidebileceğimiz, gizlice bir gemi inşa ettik çünkü gücü kötüye kullanmayanları kurtarmak zorundaydık.

D: Gemiye nasıl güç veriliyor?

J: Ah, aklımızla. – Burası benim evim değildi. Oraya ders vermek için gönderildim. Oraya nasıl geldiğimi bilmiyorum. Sadece nasıl ayrıldığımı biliyorum. Ohhh! Ohhh! Kendimi yansıttım! Geldiğimde kendimi oraya yansıttım! Ama bu kadar ileri gitmem gerektiğinden, oradan ayrılmak için gemimi inşa ettim.

D: Kendinizi tekrar geriye yansıtamadınız mı?

J: Hayır, çünkü daha da ileri gidecektim. Bu benim işim. İnsanların hayatlarını daha iyi yaşamalarına yardımcı olacak bilgiye sahibim.

D: Ama bu durumda dinlemezler mi?

J: Hayır, başarısız bir görevdi. Zanaat yapmak zorunda kaldım çünkü

kendimi yansıtabiliyordum ama diğerleri bunu yapamıyordu.
Bunlardan bazıları çok nazikti, bazıları ise yeni buldukları güçlerini
kötüye kullanmıyordu.

D: O yerde fiziksel bir bedeniniz var mı?

J: Evet ama bu... bu farklı. Uzun ve dardır. Bu bir beden ama bir beden
değil . Daha çok elektromanyetik alana benziyor.

D: Oradaki diğer insanlardan farklı mı?

Evet. Farklı olmam gerekiyor çünkü kendimi oraya yansıtamadım.

D: Seni farklı mı yoksa tuhaf mı algılıyorlar?

J: Hayır, kendimi onlara benzetiyorum. Bunun hakkında her şeyi
biliyorum. Bunu çok yaptım. Senden korkuyorlarsa insanların seni
dinlemesini ve yardım almasını sağlayamazsın. Yardım etmeye
çalıştım ama dinlemediler. Bu beni çok üzdü.

D: Ama gemide gidebileceğin herkesi var

bir yerde güvenlik mi var?

J: Bir sonraki görevimize geçelim: yeni insanlara eğitim vermek.

Diğerlerini de yanımda götürüyorum çünkü onlar iyi kalpliydi.

D.Sonra ne oldu? Yukarıda aşağıda olup bitenleri izlediğini söylemiştin.

J: Çok kötüydü. Her yer kırmızı tozla kaplıydı ve güneş örtülmüştü.

Hatta bizim bulunduğumuz yerde bile uçuyordu.

D: Aşağıda başka ne gördün?

J: Kenarlardan merkeze doğru geliyor ve bir deliğe iniyormuş gibi
görünüyordu. Dışarıdan içeriye çörek gibi yuvarlanıyordu. Gezegen
kendi içine katlandı.

D: Bu biraz tuhaf değil mi?

J: Hayır, böyle başarısız bir görev olduğunda patlar.

D.O zaman ne olacak?

J: Zamana dair tam bir planım var ve bu farklı yaratıklara ne öğretmem
gerekiyor. Bazıları yaratıktır. Ve böylece, ben bir elektromanyetik
alan olduğum için, sadece değişiyorum ve onlar gibi görünüyorum.
Bunu nereden öğrendiğimi bilmiyorum. Bunu her zaman yaptım.
Yine de biraz zor. izin vermemeye çalışıyorum

Dünyalar Gezini

diğer insanlar benim oldukça tuhaf olduğumu düşündükleri için görüyorlar.

D: Bilselerdi bu onları korkutur muydu?

J: Evet, çünkü bunu yalnızca belirli kişiler yapabilir. Benim geldiğim yerden geldiklerini düşünüyorum. Belki hepimiz bunu gençliğimizde öğrendik. Bilmiyorum. Farklısanız birine öğretmen korkutucu olduğunu biliyorum, bu yüzden onlara benzeyebilmeniz gerekiyor.

D: Bu mantıklı olurdu. Peki geldiğiniz yere döndüğünüzde normal vücudunuz nasıl görünüyor?

J: Kırmızı ve... ah, oğlum! Hatta bana tuhaf geliyor! Gerçekten parlak kırmızıyım! Ve ben gerçekten büyüğüm. Bu bir böcek değil. Normal bir gövde gibi olurdu ama... çıkıntıları var... vay be! Bu kişi bir çekirge olabilir! Açıklaması zor. Ama biraz alışılmadık bir görünümü var; rengi kesinlikle öyle.

D: Kendi gezegeninizde formunuzu değiştirmeniz gerekiyor mu?

J: Ah, istediğimiz her şey olabiliriz. Birbirimize şakalar yaparak dolaşıyoruz. Hepimiz bunu yapabiliriz.

D: Ve sonra sana gidip başkalarına yardım etmen mi söylendi?

J: Bana tüm evrenlere ulaşma görevi verildi. Ve bu insanların daha iyi olmalarına yardım edeceğim için çok çok uzun bir süre ortalıkta olmayacağımı söyledim.

D: Bu büyük bir göreve benziyor.

J: Evet, oldukça şaşırdım. Bu yüzden bir yerden diğerine gidiyorum ve yeni bir yere vardığımda ortama uyum sağlamak için formumu değiştiriyorum. Ama her yer farklıdır.

D: Peki bu sefer zanaatınızdayken ve yola çıktığınızda nereye gidiyorsunuz?

J: Sarı görünümlü insanların olduğu bir gezegene gidiyorum. Burası daha önce bulunmadığım bir yer. Artık düğün çiçeği sarısıyım.

D: (Gülüyor) Peki ya beraberinizde getirdiğiniz diğer insanlar? Sen?

J: Biraz üzgünler çünkü onlara bunun nasıl yapılacağını zaten gösterdim ve henüz tam olarak yapamıyorlar. Yani geri duruyorlar. Ben de "Önce ben çıkıp seni bekleyeceğim, sen de bunu yapabilirsin" dedim. Ve onlara bunun nasıl yapılacağını gösterdim. - Oh ve

çıkıyorlar ama yanlış bir şey yaptılar. Ve hepsi biraz kısa, sarı – çok kısalar! Ah, ne yaptıklarını bilmiyorum! Onları oraya geri götürmem gerekecek! Kendilerini o kadar küçülttüler ki! Ah, bu çok komik! Kendini bu kadar küçültebileceğini bile bilmiyordum!

D: (Gülüyor) Düğün çiçeği sarısı insanlar insansılara mı benziyor?

J: Büyük gözleri, pürüzsüz kafaları ve ekstra uzun kolları var.

Bu tür insanları daha önce de görmüştüm ama sarıyı görmemiştim.

– Ben de onlara merdivenlerden yukarı çıkmalarını ve tekrar yapalım dedim. Doğru boyuta ulaşana kadar onlarla kalmam gerekecek. Onlardan farklı değil , onlara benzemeliyiz .

D: Peki yaptığın bu muydu?

J: Hepsi doğru boyutta çıkıyor.

D: Bir süre orada kalmayı mı planlıyorsun?

J:Yorulдум. Bütün bu insanları eğitmekten yorulдум çünkü

eğitimde bir sorun var. Birşey doğru değil.

Nedenini anlamıyorum. Bazıları anlıyor ve bazıları bunu yeni bir güç düzeyine taşıyor. Kızıl gezegen gibi hissetmeye başlıyoruz.

D: Patlayan mı?

Evet. Adamlarımı alacağım ve şimdi gideceğiz. Başarısız bir görevimiz daha olmayacak. Hoş karşılandığımız ve onların bunu "anlayacak" kadar akıllı oldukları bir yer bulacağız. Bunun bir daha olmasını istemiyorum çünkü mesele bu değil. Ve bana insanlara öğretmem söylenen şey bu değildi. Yetkiyi kötüye kullanmak doğru değil. Bir hediye.

D: Yani hepsini bir araya toplayıp başka bir yere mi götüreceksin?

J: Onları zaten aldım, kapı kapalı, gitmeye hazırız.

Hepsi etrafta durmuş, kafası karışmış görünüyor. Umurumda değil. Tekrarlamayacağım.

D: Yani bu sarı insanlara yardım etmeye çalışmayacak mısın?

J: Hayır, sadece istediklerini yapabilirler. Etrafta durup bunun tekrar olmasını izlemiyorum. Onu almalıyız

Dünyalar Gezini

daha iyi. Bunu daha net bir şekilde anlamamız gerekiyor. Bunu farklı yapmamız lazım.

D: Peki şimdi başka bir yere mi gidiyorsun?

Evet. Ama gemi harekete geçiyor. Allah Allah! O da çok titriyor fazla.

D: Sen gittikten sonra mı bu?

Evet. Azıcık endişeliyim. Bu kadar titrememesi lazım.

Bir yerde kir, toz ya da olmaması gereken bir şey var mı bilmiyorum ya da...

Bilmiyorum. Umarım kimse buna bir şey

yapmamıştır. Kendimi dışarıya yansıtabilirim ama gemideki insanları yanımda götüremem.

D: Birisinin ona bir şey yapmış olabileceğini mi düşünüyorsun?

J: Benim çekip gitmeme çok kızdılar. Ben de onlara "Dinleyip benim yöntemimle yapın ya da hiç yapamazsınız" dedim.

D: Zamanı ileri alalım ve ne olacağını öğrenelim. Gemi titremeye devam etti mi yoksa ne oldu?

J: (Yumuşak bir şekilde) Karanlıktayım. Sadece karanlık.

D: Gemiye ne oldu?

J: Bilmiyorum. Tek başımayım. Ben bir gemide değilim. buradayım kendim.

D: Ne olduğunu biliyorsun. Öğrenebilirsin. Oldu gemide bir sorun mu var?

J: Evet, evet. Parçalandı ve parçalanmadan önce kendimi dışarı yansıtmam gerekiyordu. Diğerleri bunu nasıl yapacaklarını bilmiyorlardı. Gemide kalmak zorundaydılar. Artık tek başımayım. Geri dönebileceğimi de sanmıyorum çünkü bu yine başarısız bir görev.

D: Böyle mi düşünüyorsun?

Evet. İnsanları kurtaramazsanız bu bir başarısızlıktır.

D: Şimdi ne yapacaksın?

J: Sanırım burada kalacağım. Oldukça sessiz. Belki dinlenirim. Çok yorgunum.

D: Sana bir şeyler yapmanı söyleyen kimse yok mu?

J: Hayır. Evimden çıktığımda karar verildiğinde tek başıma olduğumu biliyordum. Her nasılsa, oradan ayrıldığımda

Başlangıçta herhangi bir destek almamın uzun zaman alacağını biliyordum çünkü bu benim görevimdi.

D: Peki şu anda dinlenmek istiyorsun. Orada yapabilir misin?

Evet. Sadece yüzüyorum. Bu sıcak. Bu sadece yeni bir evren. Sorumluluk yok. – Dinlenmek bile başımın dönmesine neden oluyor. Dinlenmeyeli uzun zaman oldu.

D: Peki, devam edelim ve sana ne olacağını öğrenelim.

J: Yıllarca orada kaldım çünkü dinlenmeye ve kendimi yenilemeye ihtiyacım vardı. Daha sonra tekrar öğretmenlik yapmanın zamanının geldiğine karar verdim. Belki de titreşimli zihinleri yetiştirmenin nasıl başarılı olacağına dair yeni bir bakış açısına sahibim.

D: Bunu nerede yapacaksın?

J: Bir yön belirlemem ve kendimi oraya yansıtmam gerekiyor. Bu şekilde büyük bir gücüm var. Mağara olan bir yere gitmek istedim. Ve o mağarada benim için oraya yerleştirilmiş bilgiler var. Projelerime başlamadan önce oraya yerleştirilen bir mesaj var.

D: Onu oraya kim koydu?

J: Harika bir zeka. – Tamam oradayım. Taşınmak o kadar kolay ki, herkes bunun nasıl yapılacağını bilseydi, daha kolay olurdu. Mağarayı görüyorum. Suyun çok az olduğu bir yer ve gri renkte. Orada çok fazla yaşam formu yok.

D: Yani oradaki insanlara yardım edemezsin, değil mi?

J: Hayır. Bilgi almak için mağaraya geliyorum.

D: Mağarada nereye bakacağını biliyor musun?

Evet. Tavanda olacak. Karanlık ve hissetmem gerekiyor.

(Duraklat) Ah! Yan tarafta, tavanda değil. Zemine biraz ışık sabitlemem gerekiyor. Ve şimdi görebiliyorum... Bunlar semboller. Noktalar, çizgiler; aşına olduğum şeyleri okumak çok kolaydır. Ama söylediklerine şaşıyorum. Hayat ağacı olduğu söyleniyor.

D: Bu ne anlama geliyor?

J: Bu bir şekilde nasıl yaşamanız gerektiğiyle ilgili. Ama bu benim defalarca yaşadığım yol değil. Biraz farklı gibi görünüyor. Sanki bunu yapmanın yeni bir yolu gibi. Belki de budur

Dünyalar Gezini

diğerlerinin neden çöktüğünün anahtarı. Belki. ona bakmam lazım
Daha.

D: Ama anlayabildiğin semboller mi?

J: Evet ama bu şekilde söylendiğini hiç görmemiştim. Ve bazıları tavana
çıkıyor. Bu bir konsept... bu yeni bir yol!

Acaba neden bunu yeni bir şekilde yapıyoruz? Çünkü yeni yol kafa
karıştırıcı olacak. Yeni bir yol öğrenmeliyim. Ve emin değilim. Bir
şekilde bu üstün zekaya sahip olduğumu biliyorum. Ve bu yeni yolun
doğru yol olduğundan emin olmak için bu konu hakkında
konuşabileceğim kimse yok. Ah, sanırım yine yorulacağım.

D:Neden böyle düşünüyorsun?

J: Hepimizin yeni bir yol öğrenmesinin ne kadar zaman alacağını merak
ediyorum, ancak bunun hala doğru yol olmadığını anlıyoruz. Bunu
binlerce yıldır yapıyorum. Beni aşağı çektiğini hissediyorum. Sanki
bir şeyin içinden düşüyormuşum gibi hissediyorum.

D: Yeni yolu anladınız mı?

J: Evet ama bu çok farklı.

D: Olumlu mu?

J: Etrafınızda yeterince zeki insan varsa öyledir.

D: Bir kişi yapamaz o zaman, çok mu olması gerekiyor?

J: Bence öyle olmalı. Sonuçta, eğer tasarruf etmek ve öğretmek istiyorsak,
bunun birçok kişiye gönderilmesi gerekir. Yoruldum. Her şeyi daha iyi
hale getirmek için çabalamaya devam etmek, ancak insanların bunu
yanlış anlamasını ve kötüye kullanmasını sağlamak beni yoruyor.
Sanki düşüyormuşum ve tekrar dinlenmek için uzanıyormuşum gibi
hissediyorum. Bu yeni bir yoldu ve okumak beni heyecanlandırıyordu
ama henüz doğru anladığımızdan emin değilim. Artık insanlara
öğretmek yerine yapılarını değiştiriyoruz.

D: Ne demek istiyorsun?

J: Onların bedenlerine, hücrelerine gireceğiz ve hepsini yeniden
değiştireceğiz, hepsini yeniden bağlayacağız. Bu her şeyi tekrar
yapmak gibi bir şey. İleriye dönük bir düşünce olduğundan emin
değilim. (İç çeker) Ahh, bu beni çok yoruyor. Muhtemelen daha iyi
bir yol ama adil bir yol mu bilmiyorum. İçeri girme hakkımız var mı?

Başlangıçta onlara öğretmeye çalıştığımız şeyi, gücü kötüye kullandıklarında onlara öğretmek için çekirdek varlığı değiştirelim mi? Yani ya öğretmeye çalışıyoruz, ya da varlığın yapısını değiştirmeye çalışıyoruz. Neden başlangıçta yapıyı değiştirmedik, sonra onlara öğrettiğimizde bunu kötüye kullanmadılar? Geriye doğru.

D: Belki ne olacağını görmek için ilk yoldan gitmek zorundaydın. Belki de bu yüzden olaya yeni bir bakış açısidir.

Ama kuralları koyan sen değilsin, değil mi?

J: Hayır değilim. Bunu dışarıda yapan tek kişi benim.

D: Yapıyı nerede değiştirmeniz gerekiyor? Sen mi kendinizi başka bir yere mi yansıtıyorsunuz?

J: Bilmiyorum. Bu sefer kendimi yansıtmak bile farklı.

Dalgalı. Enerji dalgalarının hareket ettiğini görüyorum, sanki onun içinden geçiyormuşum gibi. Bunu daha önce hiç görmemiştim. Hatta değişmişim gibi geliyor . Daha kalın. Sanki yürüyorum; Havadan geçiyorum ama hareket ediyorum. Hareket ettikçe etrafımdaki tüm enerjinin yer değiştirdiğini görüyorum.

D: Zamanı tekrar ileri alalım. Bu sefer nereye gidiyorsun?

Z: Aman Tanrım! Beni gönderdiler – aman Tanrım! Ah! Mümkün olan en yavaş enerjideyim. Sonumun orada olacağını bilmiyordum. Bu insanların çok fazla farkındalığa ihtiyacı var. Yavaş çünkü fazla bir şey bilmiyorlar. Adam! Sonunda bu noktaya geldiğime inanamıyorum.

D: Bu insanlara nasıl eğitim vereceksin?

J: Bilmiyorum. Onlarla iletişim kurabilecek seviyeye gelmem gerekiyor.

Oraya varabilir miyim bilmiyorum. Yukarı değil, aşağı! Onların seviyesinde konuşabilmeliyim çünkü konuşmazsam beni duyamazlar.

D: Başka bir beden mi yaratmak zorunda kalacaksın, yoksa bunu nasıl yapacaksın?

J: Başka bir beden yarattım ama bu beden yavaş hareket ediyor.

D: Yarattığınız vücut neye benziyor?

J: Aynı şu an sahip olduğum şeye benziyor.

D: Jeannie denen kişiyi mi kastediyorsun?

Dünyalar Gezini

J: Bu o olurdu! O da bu konuda gerçekten sinirlendi.

sana söylemek.

D: Ama sen bebek olarak doğmadın mı?

J: Sanmıyorum. Sanırım artık ona dönüştüm.

D: Onun vücudu bebekken başlamadı mı?

J: Bebek kısmını anlamıyorum. Her yerdeki herkes gibi ben de bu kadın oldum.

D: İnançlarımıza göre biz bebek olarak başlarız, annenin içinde büyüyen bir cenin, bebek doğduğunda ruh girer.

J: Bu doğru değil. Hayır hayır Hayır Hayır Hayır! Ruh elektromanyetik bir alandır ve ruh bedenin içine doğru hareket eder. istiyor.

D: Evet ama doğduğunda, bebek doğduğunda olmuyor mu bu?

ilk önce anneden mi çıkar?

J: Peki, belki. Bunun olduğunu görmedim. Sadece bu sefer bu kadının şeklini aldığımı biliyorum. Bu çok yavaş ve... ah, oğlum!

D: Görevi devraldığınızda, içeri girdiğinizde vücudunuzda başka bir elektromanyetik alan var mıydı ya da biliyor musunuz?

J: Hepsini yaptığım gibi yaptım.

D: İçimde zaten bir yaşam kıvılcımı, bir yaşam gücü olduğunu sanıyordum. Orası.

J: Ben yaşam gücüydim !

D: Ve sen de bu kadın olmaya karar verdin.

Evet. Hiçbir fikri yok. Kişisel olarak ben de orada bulunmaktan pek memnun değilim. Burası kimseye öğretmenin zor olduğu bir yer. Yavaş hareket ederler, yavaş konuşurlar, duydukları her kelimededen şüphe ederler.

D: Peki onları değiştirebilmeniz için onlara nasıl öğreteceksiniz? şeyler?

J: Örnek olarak, ama aman Tanrım! Bu göreve neden geldiğimi bilmiyorum. Hiçbir fikrim yok. Bu pek hoşuma gitmedi.

D: Bu önemli çünkü bu insanların yardıma ihtiyacı var, değil mi?

J: Ah, evet! Bu çok kafa karıştırıcı. Hepsi enerji ama hareket ediyor

çok yavaş.

D: Ama Jeannie dediğimiz bu kadın çocukluğunu geçirdi, evlendi ve çocuk sahibi oldu. O saatlerde orada mıydınız?

J: Hayır, o kısmı atladım. (Gülüyor) Bu benim istediğimden çok daha yavaş. İnsanlarla iyi işler yapıyor ve hızlı öğreniyor. Ancak bu işi hızlandırmamız gerekiyor. Biliyorsun çok fazla zamanımız yok. Ve dokunduğumuzdan çok daha fazla insana dokunmamız gerekiyor.

D: Bire bir yavaş, değil mi?

J: Evet, öyle. Ona sürekli olarak orada, kalabalık gruplarla konuşması gerektiğini söylüyorum. Bunu yapabilir ama enerji yavaş olduğu için kimseye anlatacak pek bir şeyi olduğuna inanmıyor zaten. Ben de ona "Sadece yap!" diyorum. – Devam etmeliyiz. Ona tüm bu yeteneği verdim. Yapabileceği birçok şey var. O bunu sorgulamıyor. Ona yapmasını söylediğim her şeyi yapıyor ama bu yavaş enerjide kafa karıştırıcı bir şeyler var.

Jeannie insanlara Reiki ve enerji şifası yapıyor. Bu varlığa, Jeannie'nin şifa çalışmasını yaparken başına gelen bazı tuhaf şeyleri açıklayıp açıklayamayacağını sordum. İnsanlar üzerinde çalışırken odada farklı boyutlarda küreler, ışık topları belirdi.

J: Bunlar sadece daha fazla elektromanyetik alan. Hepimiz elektromanyetik alanlarız. Yani sadece enerji parçaları olabiliriz, bedenlerin içinde olabiliriz, çekirgelere benzeyebiliriz. Bunların hepsi enerjidir ve bunlar, onun yapmakta ısrar ettiği bu iyileşme sürecini hızlandırmayı kolaylaştırmak için var olan enerjilerdir. Çalışmaları çok iyi.

D: Yani bunlar yardıma gelen diğer enerjiler mi?

Evet. Çoğunlukla ona ait ama müşteriye ait olduğunu düşünüyor. Ve bunu düşünmesine izin verdim çünkü o oldukça inatçı.

D: Bunlar onun ayrılan küçük enerjileri mi demek istiyorsun?

Dünyalar Gezini

(Evet) Bu ekstra enerjiyi nasıl kullanabilir?

J: Her şeyi nasıl bir araya getireceğini ve yeniden birleştireceğini öğrenmeli. Uzun zaman önce kendimi bu yerlere yansıttığımda tüm enerjim ondaydı. Ben bir bütündüm. Bir şekilde bunu yapabilirim ama o bunu nasıl yapacağını bilmiyor. Nasıl organize edilir ve bir araya getirilir. Onu buraya getirebilmesi gerekiyor. (Solar sinir ağı bölgesi.) Küreleri gördüğünde, o enerjiyi toplaması ve içine çekmesi gerekiyor. Bunu böyle yapması gerekirdi. Sadece yapabilirim. Bunu yavaş bir şekilde yapması gerekiyor.

Jeannie, fotoğrafını çekebildiği parlak altı kenarlı geometrik şekiller görüyordu. Onlar hakkında bilgi edinmek istiyordu.

J: Onun zihnini genişletecekler. Her şeyden önce bunların ortasında bir şey olduğunu biliyor ama bunlar sadece mesaj. Onları tanımalıdır. Tıpkı mağaradakiler gibi. Eğer bunları tanısaydı, daha çok şu hayat ağacı meselesiyle ilgili olurdu; kavramlar. Eğer anlasaydı, kendini istediği yere taşıyabilirdi ve bizim de bu yavaş enerjiyi kullanmak zorunda kalmazdık. Buna nasıl dayandığını bilmiyorum.

D: İnsanlar olarak bildiğimiz tek şey bu. İşte sorun bu. Onun bu altı yüzlü rakamları anlamasını istediğini söylemiştin.

J: Bu iyileşme sürecinin bir parçası. İyileşme konusunda gelişmiş bir teoridir. Eğer sembolleri okursa insanların iyileşmesini nasıl artıracığını bilecektir. Ama onun hareket etmesine izin verecek. Eğer isterse gidebilir.

D: Ama bir yerden bir yere gitmeyi bu kadar çabuk öğrenirse, bu insanlar için biraz şaşırtıcı olur.

J: Ah, evet. Her zamanki gibi farklı olması hoşlarına gitmez. Her gece onunla çalışıyorum ve ona ders vermeye çalışıyorum çünkü dinlenirken dinliyor. Ona sadece işinde rehberlik edecek talimatlar değil, aynı zamanda nasıl çalışılacağına dair talimatlar da veriliyor.

eskiden yaptığım gibi ulaşım. Çünkü bu bilgilerin tekrar tehlikeye gireceği bir zaman gelecektir. Bu yüzden onun değişebilmesini ve geri dönebilmesini istiyoruz. Mecbur kalırsa ayrılabilmesi gerekiyor. Değerli bilgileri var. Bu sembolleri gördüğünde bilgi zihninin başka bir yerine gidecek ve emilecektir. Ve doğru zamanda bunu düşünmeden otomatik olarak yapacaktır. Gidip geri dönme, ayrılıp geri dönme konusunda daha fazla pratik yapması gerekiyor. Bunu yapabileceğini biliyor. Bunu en uç noktaya kadar götürdü. Hemen geri dönebileceğinin farkında değil.

Diğer tarafa gidebileceğini biliyor. Ben de ona şunu söylüyorum: "Aynı şekilde geri dönebilirsin; içeri girebilirsen, dışarı çıkabilirsin!" Artık bilinçli olarak bir sonraki boyuta açılan kapıyı görüyor. Ben de şöyle diyorum: "Jeannie, karşıya geç. Arkanı dönebilir ve içinden geçerek geri adım atabilirsin." Geri adım atabileceğine güvenmesi gerekiyor. Karşıya geçebileceğini biliyor ama ben ona geri çekilip geri dönebileceğini telkin edemedim .

D: Bunu geceleri uyurken mi yapıyor?

Evet. Hayal kırıklığına uğradı, çünkü o da, insanların gücü kötüye kullanmasıyla ilgili tüm o başarısızlıklarda benim hissettiğim gibi hissetmeye başlıyor. Geri duruyor ve nedenini bilmiyorum çünkü hepsi orada. Ona her şeyi verdik. O çok çok güçlü. Ancak insanların onun farklı olduğunu fark etmesinden endişe ediyor. İşleri yeniden ileriye taşımamız gerekiyor. Enerji çok uzun süre durgun kaldı. Her şey titreşimleri ve frekansları yükseltmekle ilgilidir. Ve kolektif olarak ne kadar çok bir araya gelirsek, titreşim oranları o kadar yüksek olur ve atmosfere yansır. İki ay önce onları büyüttüm ve o neredeyse masaj masasını silkiyordu ve beni güldürüyordu.

Onları o zamanki kadar hızlı kaldırmayacağım çünkü onu tekrar itmek zorunda kaldığımda gerçekten sarsıldı ve masadan düşmeye başladı.

D: (Gülüyor) Bunu yapmak için uyuyor olması mı yoksa meditasyon yapıyor olması mı gerekiyor?

J: Hayır, oturup bunu yapma yeteneği var. O oldu

Dünyalar Gezini

sonsuz dek ve sonsuz dek ve sonsuz kadar ve bu yavaş hareket eden enerjiye bile gelmemeliydi. – İnsanlar aslında Tanrı gücünün bir parçası olduklarını anlayacaklar. Bir kez bilinçlerindeki ışık haline geldiklerinde insanlar onların moleküllerini parçalayabilirler. Molekülleri kaba, yoğun fiziksel formda yeniden bir araya getirmek için çok az neden var.

Bir kez söküldükten sonra yeniden monte etmek, bir şekilde geri dönmeniz gerektiği anlamına gelir . Ağır bir cismi uzayda taşımak gerçekten işe yaramaz.

Geçmiş yaşamları görmemize gerek yoktu çünkü onlar şu anda bedende olan varlıkla değil, orijinal Jeannie ile ilişkiydi. Bunlar konuştuğum varlık gelmeden önce meydana gelmiş olacaktı. Onun başka bir parçası da başka hayatlara sahip olabilirdi. “Evet, şu anda hepimiz hayatımızı aynı anda yaşıyoruz.”

DÜNYAYA YOLCULUK

Alışılmadık bir enerjinin bir başka örneği de 2007'deki hipnoz derslerimden birinde ortaya çıktı. Bu tür bilgiler geldiğinde bazı öğrencilerin ne düşündüğünü her zaman merak etmişimdir. Gösterimi gözlemlemek için yatağın etrafında toplandıklarında, normal bir geçmiş yaşam bekliyorlar. En azından onlara bu tür bir terapinin hiçbir zaman sıkıcı olmadığı ve beklenmedik olanın norm haline geldiği gösteriliyor.

Francis kendini okyanusun kumlu kıyısında otururken buldu. Geceydi ve suya yansıyan çeyrek ay parlıyordu. Etrafta ağaçlar olduğunu biliyordu ama hava onları göremeyecek kadar karanlıktı. Gazlı bez giyen genç bir kadın olduğunu gördü

sarı elbise. Kızıl saçları çiçeklerle birlikte gevşek bir şekilde sallanıyordu. Yeşil taşlı bir kolye takıyordu. Genç mi yaşlı mı diye sorduğumda tuhaf bir cevap verdi. "Bu farklı. Daha genç bir bedende ama yine de hissettiğim çok fazla yaş var. Yaşlı görünmüyorum ama genç de hissetmiyorum. Yirmi ya da yirmi dört yaşlarında gibi görünüyorum ama çok daha yaşlıyım. Yaklaşık yüz yaşındayım, hatta ondan bile daha yaşlıyım." Ağaçların arasına yayılmış evlerde yaşayan bir grubun parçasıydı. Grubun bazılarının boyu çok uzundu. Çok küçük olduğunu söyledi. Geceleri gelip okyanus kenarında oturmayı en çok sevdiği yer burasıydı.

Aniden şöyle dedi: "Az önce bir şey gördüm. Işıltılı.

Suya doğru yürüyorum ve yansımamı görüyorum. Arkamda parıltıdan bir şey var." Güldü, "Bunlar kanat!"

Ne tür bir varlıkla konuştuğumu bilmiyordum, bu yüzden sorular sormaya devam ettim. Kendisi gibi küçük olanların da olduğunu ama sadece bazılarının sırtında ışıltılı şeyler olduğunu söyledi. Evleri farklı boyutlardaydı ve doğada bulunan şeylerden yapılmıştı: kayalar, ağaçlar, çimenler. Bir ailesi olup olmadığını sordum. "Evet, hepsi benim ailem çünkü bir bakıma hepimiz aynıyız. Hepimiz bir aileyiz ama ben yalnız yaşıyorum." Karıları ve kocaları olup olmadığını merak ettim. "HAYIR. Açıklaması zor. Evet ebeveynler var. Daha çok topluluk tarzı bir yaşam. Anne babanız ve aileniz var ama hepsi bir arada. Hepsi birbirinin parçası.

Grubum bir nevi kız kardeşliktir, bir grup kadın. Yönlendirme enerjisini kullanırsınız. Bu bir yaşam biçimi; ağaçları ve taşları dinlemek."

D: Birlikte olduğunuz bu grup kendi başına mı yaşıyor, izole mi?

F: İzole edilmiş hissi vermiyor.

D: Başka gruplarla bağlantınız var mı diye merak ediyordum.

F: Ah, evet. Herkes farklıdır. Farklı ... kabile var yanlış kelime.

D: Sanırım grup daha iyi.

F: Evet ama ikisi de doğru değil.

D: Grup ne yapıyor?

Dünyalar Gezini

F: Onlar bakıcılar. Koruyucu kelimesi aklıma geliyor.

D: Neyin bakıcıları?

F: Her şey. Etraflarındaki her şey: insanlar ve varlıklar ve orada var olan enerjiler.

D: Kulağa büyük bir iş gibi geliyor!

F: Öyle değil, bunun parçası olan çok fazla insan var.

D: Evet, iyi bir hayata benziyor. Orayı beğendin mi?

F: Evet, ediyorum. Beğendim. Burayı seviyorum! Burası benim evim. – Ama biraz üzüntü hissediyorum. Düşünüyorum. Ayrılmak isteyip istemediğim soruldu. Bir erkek ve bir kadın var. Bana ayrılmak isteyip istemediğimi sordular. Bilgi var; toplanması gereken bilgi var. Bilgi toplamaktan hoşlanıyor gibiyim. Bu yüzden bana sordular.

D: Bulunduğun yerde yapamaz mısın?

F: Orada bilgi toplamaya devam edebilirim, yaptığım işi devam ettirebilirim. Kolektifin oradaki insanların faydalanmasını istedikleri daha fazla bilgi var.

D: Nereye gitmeni istiyorlar?

F: Henüz emin değilim. Öncelikle bu konuda gerçekten net olmamı istiyorlar seçenek.

D: Bu konuda ne hissediyorsun? Düşündüğünü söylemiştin.

F: Bu yüzden okyanusa gittim. Seçimin içeride yapıldığını hissediyorum. Bir parçamın ne yapmam gerektiğini bildiğini hissediyorum. Bir yanım evden uzakta olduğunu biliyor. Hatta farklı bir gezegende olduğunu. Yakınlarda değil. Beni üzen de bu. Eğer ayrılmayı seçersem, bu uzun bir süre sürecek.

D: Bunu yapmanın önemli olduğunu düşünüyorlar mı?

F: Ah evet gitmemi istemezlerdi.

D: Gidip daha fazla bilgi toplamanın neden önemli olduğunu düşünüyorlar?

F: Büyümek için, bağlantı kurmak için. Uzanıyor ve biliyor Daha.

Kararının ne olacağını görmek için onu zamanda ileri götürdüm.

F: Gitmeye karar verdim.

D: Her ne kadar zor olsa da. (Evet) Nasıl gidiyor

Bunu yapmak için? Sana söylediler mi?

F: Doğru kelimeleri bulmaya çalışıyorum. Böyle bir şeyi yapmanın çok gelişmiş bir yolu var. İhtiyacım olan şey ölümden ziyade bedenden ayrılmak olacak. Hayatını yıldızları okuyarak ve bilgi toplayarak geçirmiş biri olacak. Orada ayrılığı anlayan bir kadın var. Şu an içinde bulunduğum bedenden ruhumu ayırıyorum.

D: Eğer ondan ayrılırsan bedene ne olur?

F: Bir tane daha var... (Kelimeleri aradı.) Sanırım bu benim bir parçam.

Sanki bedenimden çıktıkça bana da bağlı bir şey girecekmiş gibi geliyor. Adeta yeni bir anlayışla orada devam edecek gibi.

D: Yani siz ondan ayrılırsanız da o yaşamaya devam edecek.

(Evet) Ondan ayrıldığınızda ne olur?

F: Bunların hepsi açık havada yapılıyor. Çatısı olmayan bir oda gibi; gökyüzüne açık. Oradaki yıldızları anlayan adam bana bir tünelden, bir tür geçitten geçecek. Nereye gideceğimin ve ne yapacağımın bana söyleneceği ve bilgilendirileceği yer.

D: Bu şekilde bu yolculuğa çıktığınızda yalnız değilsiniz. Tünel neye benziyor?

F: Zamanın genişlemesi gibi... Zamana dair farkındalığımızı genişletmek ve ruhun onun içinde hareket etmesine izin vermek gibi. Adam bunu kendisi yapmış. Tekniği yıllar önce, benden bunu yapmam istenmeden önce öğrenmişti. Epeyce planlama yapıldı. İlk giden benim.

D: Yani sen bir öncü gibisin. (Evet) Alırken ne olur?

Sen?

F: İkimiz birlikte bir taşın üstüne uzanıyoruz. Etrafımızdaki bazı çiçeklerin, bitkilerin ve taşların kokusunu alabiliyorum.

Dünyalar Gezini

Hepsi bedeninin ayrılmasına yardımcı olacak bir öz yayıyorlar. Yukarı çıktığımı hissediyorum. O benim... bir bedeninin içinde değilken el demek komik geliyor ama birbirimize dokunduğumuzda orada bir bağlantı var. Yarattığı zaman uzayına giriyorum ve gerçekten hızlı bir zaman akışı var ve bir bakıma dairesel bir tünel gibi birçok parlak renk var. Ve sonra duruyor.

D: Nereden çıkıyor?

F: Büyük, güzel bir odada. Mermerden, taşlardan ve kristallerden oluşan bir bina görebiliyorum. Kapının dışında durup içeriye bakıyoruz. Bizi bekliyorlar. Nereye gitmemi istediklerini bana söyleyecekler. Öncelikle geldiğim için bana teşekkür ediyorlar. Ayrılmanın benim için ne kadar zor olduğunu anlıyorlar.

D: Sana seçme şansı mı veriyorlar, yoksa neye sahip olduğunu mu söylüyorlar? yapmak?

F: Seçim var ama nereye gideceğim konusunda seçim yok.

Beni Dünya'ya gönderiyorlar. Beni uzaklara gönderiyorlar; çok uzakta.

D: Nasıl olacağını sana gösterdiler mi?

F: Her şeyin nasıl olacağını göremiyorum. Bana bazı noktalar gösteriliyor, evet. Bana çok fazla şey anlatırlarsa işimi zorlaştıracığını söylüyorlar. Bilgi toplamak bana zarar verir. Benim onlara karşı hissettiğim, onların da bana hissettiği çok büyük bir sevgi duygusu var.

D: Yani onların kararı ne olursa olsun güveniyorsun.

F: Evet, ediyorum. Bir anlaşma var. Orada her zaman rehberlik ve desteğin olacağına dair bir sözleşme var. Ama dönmeden önce çok fazla zorluk ve zorluklarla karşılaşacağım.

D: Bu konuda ne düşünüyorsun?

F: (Duygusal) Karışık duygular içerisindeyim. (Ağlamaya başladı.) Şimdiden evimi özledim. Hissettiğim çok çok güçlü bir hizmet duygusu. Gittiğim yerin çok ihtiyaç sahibi olduğunu biliyorum. Orada olmam çok değerli olacak.

D: Bunun bilgi almak olduğu konusunda hemfikirler mi?

F: Onlara göre bundan daha büyük bir amaç var. Uyum; denge; tekrar: bağlantı; getirmek – diyebilirim ki, farkındalığımı; özüm – gittiğim yere.

D: Zamanı yoğunlaştıralım ve nereye gittiğinizi görelim.

F: Hedef Dünyadır. Başka bir durak daha var. Bir koleksiyon gibi; toplanan başkaları da var. Daha çok insan geliyor. Adam veda ediyor. Ayrılmadan önce bana bir hediye veriyor. (Duygulandı.) Bu bir ışık. Küçük yuvarlak bir ışık. O da bana şöyle dedi: “Bu ışık sana her zaman geri dönüş yolunu gösterecek.”

D: Yani asla kaybolmayacaksın. Her zaman eve gitmenin bir yolu olacak. Bu çok güzel. – Dünya'ya gidiyor musun?

F: Hayır, henüz değil. Orada bir bekleme süresi var. Bir toplantı var. Daha çok insan var, hep birlikte gidiyoruz. – Artık Dünya'yı görebiliyorum. Farkında olduğum boyutsal seviyeler var. Bulunduğumu hissettiğim seviye -aklıma gelen sayı- yedidir. Başarmak için topladığımız şeyi nasıl başaracağımıza dair bir planlama var.

Bunu nasıl yapacağız? Hepimiz nereden geldiğimize göre seçildik ve bir anlamda çok yetenekliyiz. Toplu olarak, bu çok dengeli bir enerjidir.

D: Yani her şey çok planlı. Nereye gitmek zorundasın?

Ne görüyorsun?

F: Doğacağım. Gideceğim yer alışık olduğumdan çok ama çok farklı.

Açıklaması çok zor.

Çok farklı bir enerji var. Daha ağır. Kendimi daha ağır hissediyorum.

Benim geldiğim yerde bir doğum süreci var ama bu öyle değil.

(Duygusallaşılıyor.) Bu öyle değil. Bir çiftin çocuğu olarak dünyaya geldim. Bir çocuk için çok çok çok uzun süre beklediler.

D: Bedene doğduktan sonra mı girdiniz, yoksa doğmadan önce mi? doğmak?

F: Görüyorum, siz bana doğduğumda ne oldu diye sormadan önce, ben kendimi bedende değil, onların mekanında görebiliyordum, onları gözlemliyorum. Onları ve neden olduklarını öğreniyorum

Dünyalar Gezini

gelmem için seçildiler. Bu hazırlık olmasaydı doğum süreci benim için çok şok edici olurdu.

Yani o artık Dünya'daydı ve işini yapmaya hazırdı. Anne ve babasının tanımı onun Francis olarak şimdiki hayatına pek benzemiyordu. Onu hayata geçirmenin bir manasını görmedim. Ben de bunu açıklamak için bilinçaltımı çağırdım. "Neden bunu seçtin? Biraz alışılmadık bir durumdu."

F: Nereden geldiğini ve kim olduğunu hatırlamaya ihtiyacı vardı.

Burası onun evi. Hatırlamaya hazır. Zamanı geldi. Uzun süre bekledi.

Bunu sona erdirmeye hazır. Geri dönmeye hazır. Bu onun buradaki son hayatı.

D: Gördüğümüz doğum Francis'inki gibi bu beden değildi değil mi?

F: Hayır, hayır. Bu onun bu Dünya'ya girdiği ilk hayattı. O zamandan beri burada yüzlerce hayat yaşadı.

D: Peki artık bu işi bitirmenin zamanı geldiğini mi düşünüyorsun?

F: Evet. Anladığı bir sonuç var.

Bu hayatı anlayabilmesi için yaşadığı her şeyi bir araya getiriyor. Buraya neden geldiğini ve ne yapmaya geldiğini.

Francis şimdiki hayatında zor bir hayat yaşamıştı ama bilinçaltı, diğer hayatlarıyla karşılaştırıldığında bunun daha kolay olduğunu söylüyordu. İlişkilerde birçok sorun yaşandı.

D: Şu anda bir tür aşk/nefret ilişkisi içinde.

F: Bunu söylemesi ilginç, çünkü ilişki deneyimleriyle ilgili en önemli paradoks bu. Yakın zamanda sevgi ve nefretin aynı titreşim olduğunu fark etti.

D: Öyle mi?

F: Evet. Elbette aynı enerjide değil ama hissedilen titreşim – yoğunluk – hemen hemen aynı. Birini bu kadar derinden sevmek bu kadar kolaydır. Bu enerjiyi nefrete, kırgınlığa aktaran acı ve acıdır.

korkuya dayalı farklı enerjiler.

D: İkisi de çok güçlü duygular.

F: Kalp duygu merkezidir. Nasıl ki beyin bedenin düşünce merkezi ise, kalp de kişinin yaşamı boyunca bedenin duygu merkezidir. Tıpkı düşüncelerin beyinden geçtiği gibi, duygular da kalpten geçer.

Oturumun geri kalanı Francis'in kişisel sorularına odaklandı. Görünüşe göre Dünya'ya gönderilen başka türde olağandışı bir enerji bulmuştum. Bu Dünya için yeni değildi; o pek çok yaşam deneyimlemiş ve pek çok zorluktan geçmişti. Görünüşe göre o, diğerlerinin çoğu gibi doğrudan Kaynak'tan gelmemiştir. Son derece uzun ömürler yaşadıkları, güzelliklerin ve huzurun olduğu bir yerden gelmişti. O bir doğa ruhu muydu? Küçük insanlardan biri mi? Bunu söylemek zor çünkü yaşadığı gezegende normal bir yaşam formuydu. Yine de ondan (diğer birçoklarıyla birlikte) Dünya'ya yardım etmesi istendi. Onun enerjisine ihtiyaç vardı, o da kabul etti ve yolculuğa çıktı. Görünüşe göre burada kalmayacak ve Yeni Dünya'ya gitmeyecekti çünkü görev turu sona ermişti. Bu onun Dünyadaki son hayatıydı. Yapmaya geldiği şeyi başarmıştı ve artık evine, güzel yerine dönmesine izin vermenin zamanı gelmişti. Başlangıçta üzgün olduğunu söyledi çünkü eğer gelmeyi kabul ederse geri dönmesinin çok uzun zaman alacağını söylediler.

Öyle görünüyor ki, bu zor ve zorlu gezegende yaşamı deneyimlemeye gelen ruhların ve enerjilerin kaleydoskopunu keşfediyorum. Çalışmamın başlangıcında her şey çok basit görünüyordu. Artık insan vücudunda yaşayabilecek ruh çeşitliliğinin bir sınırı olmadığını görüyorum. Pek çok tuhaf ve sıra dışı yerden gelmiş olmalarına rağmen ortak bir amaçları var gibi görünüyorlar. Dünya insanlarına yardım etmek. Gezegenimizin kendi kendini yok etmesini önlemek için. Sevgiyle, ilgiyle geliyorlar. Hepimiz buraya ilk geldiğimizde sahip olduğumuz o basit hedefe geri dönmeliyiz. Anılarımız silinmeden önce.

OTUZ YEDİNCİ BÖLÜM

ŞİFA ENERJİSİ KONUŞUYOR

Kendi gerçekliğimize ve kendi küçük dünyamıza bu kadar dalıp gitmemiz, hayal gücüne meydan okuyan başka dünyaların ve başka gerçekliklerin olasılığını kavrayamamamız çok tuhaf. İnanç sistemimizden o kadar uzaklar ki, onları anlayabilmek için yepyeni bir düşünce yapısı geliştirmemiz gerekiyor. Ve yine de, ne kadar akıl almaz olursa olsun, bana tüm cevaplara asla ulaşamayacağımız söylendi.

Bazı bilgiler ilaçtan çok zehir olur. Zihnimiz tamamen bunalır ve çalışamaz hale gelir çünkü zihnimizde bu kavramların bazılarını temellendirecek hiçbir şey yoktur. Bana sorunun beynimizde değil, zihnimizde olduğu söylendi. Dolayısıyla bu seanslar ne kadar tuhaf ve inanılmaz olursa olsun, bunların kişinin anlatmaya çalıştığı şeyin yalnızca yüzeyi olduğunu unutmamalıyım, çünkü olayı tanımlayacak kelimeler bizim sözlüğümüzde ve gerçekliğimizde mevcut değil. Bu nedenle, kişinin aklına tamamen yabancı olan bir şeyi bildirmek için elinden gelenin en iyisini yaptığını anlayın. Sık sık analogi istememin nedeni budur. Ve sonra bana bunların bile anıların veya deneyimlerin gerçek anlamını aktarma konusunda ne yazık ki yetersiz oldukları söylendi. Bu yüzden bu kitabı okurken lütfen gerçekliği askıya alın. Her şeyin anlamlı olmasını veya rasyonel olarak açıklanmasını beklemeyin. Hayallerimizin gerçek olduğu ve gerçekliğimizin sadece bir rüya olduğu dünyaya girin. Muhtemelen ne anlatmaya çalıştıklarını kavramaya başlamanızın tek yolu budur. O halde bilinmeyen ve açıklanamayanların dünyasına doğru yolculuğa çıkarken gerçekliği ve rasyonelliği bir süreliğine askıya alın.

Patricia sahneye girdiğinde ürkütücü derecede güzeldi. Cıva gibi parıldayan beyaz, yanardöner bir manzara gördü. İçeri ve dışarı hareket eden renkler vardı: pembemsi, mavimsi ve yeşilimsi tonlar. Gökyüzü de ışıltılı mavi ve beyazdı ve yüzey ile gökyüzü birbirine karışıyordu. Vücudunu görmesini istediğimde kartopu gibi görünmesine şaşırdı. " Büyük , ışıltılı, kar beyazı bir kartopu. Dalgalanır. Hareket ediyor. Sağlam değil. Boyutu ve şekli değişir. Temel olarak top şeklindedir ancak top değildir. Deniz gibi veya suda hareket eden bir hareket gibi hareket eder. Hafif ama ışıltılı gümüş. Gossamer. Bu güzel."

Daha sonra duygusallaştı, "Bu bende ağlama isteği uyandırıyor. Ev burası! (Derin bir iç çekiş) Orada olmak çok güzel." Bunu artık o kadar sık duyuyorum ki, bu beklenmedik bir durum değil, normal bir durum.

D: Uzun zamandır yoktun mu?

P: (Hala duygusal) Çok uzun bir zamandı.

D: Madem bu kadar güzel bir yerdi, neden gittin?

P: Başka bir yere gitmem gerekiyordu.

Hala nerede ve ne olduğunu belirlemeye çalışıyordum. Gereksiz olduğu için hiçbir bina, hiçbir yapı yoktu. Hiçbir şey tüketmesine gerek yoktu. "İhtiyacın olan her ne ise, sanki hiç çaba harcamadan içinize çekiliyormuş gibi. Bunun atmosferin bir parçası olduğunu söyleyebilirim. Gerek yok, istek yok, mücadele yok. Orada mutluyuz." Artık orada kendisi gibi başkalarının da olduğunun farkındaydı. "Bu bir form ama içeri girip çıkıyor. Güzel, ışıltılı. Sanki nefesle şekil değiştiriyormuş gibi. Solunum ile. Nabız gibi atan bir hareket. Bu çok kolay. Hiçbir mücadele yok."

D: Mekan mı yoksa beden mi fiziksel?

P: İnsan formunda mı? Hayır. Evet, bunların bir anlamı var ama sağlam değiller. Katının daha yoğun olduğunu düşünüyorum. Serbest biçimde yüzen moleküller gibi çok fazla hareket var. Gerçekte olmak istedikleri şeye kolayca akarlar.

Şifa Enerjisi Konuşuyor

D: Ama bu bir ruhtan farklı mı? İşte bunu ayırt etmeye çalışıyorum.

P: Evet, öyle söyleyebilirim. Temel bir yuvarlak şekildir, ancak dalgalıdır. Hareket ediyor. Ve iletişim kurmak için birleşebiliriz. Sadece deneyim için. İçeri giriyor ve sonra çıkıyor. Bu şekilde iletişim kuruyoruz. Bu sadece farklı bir yol. Bir nevi kil gibi. Ne yapmak istersen onu yapmakta özgür iraden var, ama bunu yapmak istiyorsun. Ve herkes bunu deneyimliyor.

D: Orada yapman gereken bir şey var mı?

P: Ben burayı daha çok dinlenme yeri olarak görüyorum. Tekrar dışarı çıkmadan önce kendinizi yenilemeye geldiğiniz bir yer. Hiçbir şey yapmanıza gerek yok . Sadece ol.

D: Buraya gelmeden önce fiziksel bir varoluş içinde miydiniz?

P: Buraya gelmeden önce başka bir yerde yardım ediyordum. İstedğim yerde olmam gereken şekli alırım. Ama bu çok iyi hissettiriyor. O kadar bedava ki.

D: Fiziksel bir formda olduğunuzda bu farklı, değil mi?

P: Evet, çok kısıtlayıcı. Bu çok sınırlayıcı. Bir formda, bir biçimde kalmak iştir. Şu an benim olduğum yerde, sen sadece "ancak" olmakta özgürsün. Benim bildiğim bu. Bu deneyimi biliyorum. Ve sonra bir form, örneğin bir vücut formu almak . Bu çok kısıtlayıcı. O kadar fazla hareket özgürlüğü yok. Çok fazla özgürlük yok. Bu ev.

D: Yani oraya gittiğinizde hiçbir şey yapmanıza gerek yok.

P: Bir şeyler yapıyoruz. Sadece buna gerek yok . Ve herkes bir vücut gibi birlikte çalışıyor. Ama aslında bir vücuttan daha fazla enerji var. Çok hoş bir yer.

D: Oradayken ne yaparsın?

P: Keşfet. Yaratmak.

D: Nereyi keşfediyorsun?

P: Neredeyiz? Küçük gezilerde olduğu gibi dışarı çıkabiliriz ama geri döneriz. Bu ev". Dünya değil. Sadece keşfetmek için.

D: Yan gezilerde nereye gidirsiniz?

P: Diğer ışık cisimleri. Her yerde. Işığın olduğu yer.

Nerede olursanız olun evreni keşfedin. Kısıtlama yok.

D: Sen de yarattığını mı söyledin?

P: Evet. Evimizi istediğimiz gibi gösterebiliriz.

Ve bunu, işimizi yapmak, yardım etmek için ayrıldığımızda deneyimlerimize dayanarak yapıyoruz. Ve bunu sadece eğlence için yapabiliriz. Müzik var.

D: Yani bir ortam yarattığınızı mı söylüyorsunuz?

P: Evet. Ve her türlü malzemeden, her renkte yapabiliriz. Ama çoğunlukla sadece olmayı seviyoruz. Müzik var ve çok fazla renk var. Yumuşak, pastel, ışıltılı bir renktir. Orada hiçbir şey cafcacılı değil.

D: Müzik nereden geliyor?

P: Vücudumuzun hareketi. Düşündüğünüz gibi bir çeşit akordeon içeri ve dışarı doğru itiliyor. Körük falan gibi bir şey. Ve ses yaratır. Ben de çanlar duyuyorum.

D: Çok güzel bir yere benziyor. Orada olmayı gerçekten neden sevdiğinizi anlayabiliyorum. – Ve dedin ki, bazen tekrar bir yere çıkmak gerekir mi?

P: Bunu yapmak bizim için mutluluk ama aynı zamanda bizim işimiz. Orada sonsuza kadar kalmayı seçmiyoruz çünkü yardım etmek için yapabileceğimiz şeyler var.

D: Sana ne yapman gerektiğini, nereye gitmen gerektiğini söyleyen biri var mı?

P: Aslında değil. Birleşip bir araya geldiğimizde, sanırım bu bir grup kararına dönüşüyor. Enerjiler bir araya gelir ve siz bir yönle ortaya çıkarsınız. Nereye gitmeli?
Ne yapalım.

D: O zaman hepiniz birlikte mi çalışıyorsunuz?

P: Mutlaka değil, hayır. Ama Hepsi, kişinin ne olduğunu belirlemesine yardımcı olur. herkes için en iyisi olur.

D: O zaman en sonunda bir yere gidip yardım etmeniz mi gerekiyor?

P: Buna gerek yok . Gitmene gerek yok. Ama bir sorumluluk hissediyoruz çünkü ihtiyaç duyulan yerlere gidiyoruz ve enerjiye ihtiyaç duyan yerlerde enerji yetiştiriyoruz.

D: Enerjinin çok düşük olduğu yerler veya

Şifa Enerjisi Konuşuyor

P: Ve yoğun, evet. Dünya bir yer olurdu.

D: Daha önce orada bulundun mu?

P: Birçok kez. Enerji çok yoğundur. Ama biz gidip enerji cepleri yaratıyoruz. Ve sadece orada olmak bile frekansı yükseltir.

D: Oradayken fiziksel bir bedende olmanız gerekiyor mu?

P: Hayır, her iki şekilde de yapabiliriz. Amaca hizmet ediyorsa form olabiliriz; insan formu, hayvan formu. Biz de orada hava olarak var olabiliriz.

D: Peki, gidip sadece belirli bir alanın enerjisini yükseltme ihtiyacı hissederseniz?

P: Gidiyoruz evet.

D: Enerji cepleri mi dedin? (Evet.) Bunu nasıl yapıyorsunuz?

P: Tam da sana bahsettiğim körük olayının aynısı. Bu enerji biçiminde içeri girip çıkıyoruz. Bu bir tür ritmik nabız atışı. Ve titreşimi kaldırır.

D: Birlikte çalışırken o enerjinin bir parçası oluyor musunuz?
BT?

P: Ben enerjyim .

D: Bu daha yoğun enerjiye ne zaman giriyorsunuz?

P: Ben enerji olarak kalıyorum. Eğer istersem evimde kalabilirim. Eğer bu amaca daha iyi hizmet ediyorsa. Veya bir vücut, bir hayvan, bir ağaç formuna da girebilirim. Enerjiyi yükseltme ve yoğunluğu dağıtma amacına hizmet edecek ne varsa.

D: Bunu bir formda yapmak daha mı kolay?

P: Daha zor. Formun kısıtlaması var.

Çünkü enerji, formun herhangi bir kısıtlaması veya sınırlaması olmaksızın, bu giriş ve çıkış titreşimiyle artar ve üretilir .

Daha sonra bunu çok daha düşük bir ölçekte yaparsınız.

D: O halde neden bir forma girmeyi seçtiniz?

P: Bu iyi bir soru çünkü daha zor. Ama belki form şeklinde belli bir alana girmek daha kolaydır.

İnsanlar bizi aslında bir form, bir şekil olarak tanımıyorlar.

Ancak bazıları enerjiyi tanıyor. Böylece form almak daha kolay

yoğun uzaya gittiğinizde yoğun insanlar. Enerjiyi almak onlar için daha kolaydır ama bu çok yapışkan, kalın ve yoğundur. Ama bir bedende olmak değil, sadece şekil olmak, bu enerji içeri girer, onu harekete geçirir ve harekete geçirir. Bu çok çok önemli. Ama bir şekil aldığımızda insanların enerjiyi kabul etmesi çok daha kolay oluyor.

D: Ve fiziksel olanla da çok daha kolay iletişim kurabilirsin.

P: Onlar için daha kolay. Benim için daha zor.

D: Bebekken forma girmeniz gerekiyor mu?

P: Hayır. Mevcut herhangi bir forma girip onu kullanabilirim.

D: Buna izin var mı?

P: İzin istiyorsun.

D: Ben de öyle düşünüyordum. İçinde zaten bir ruh olabilir.

P: Bu bir ruh değil. Bu enerjidir.

D: Bir ruhtan farklı mı?

P: Farklı. Ama izin istersiniz çünkü enerji bazı şeyleri değiştirir.

D: Yani bu bir istila gibi değil.

P: Ah, kesinlikle hayır! HAYIR.

D: İşgalci ruhtan izin istemeniz gerekiyor mu?

P: Evet, özünde bu, ruhun içeri girdiğimizi fark etmesini sağlama meselesi. Biz zararlı değiliz. Biz zararlı değiliz. Sanki ruh ve enerjinin bir anlayışı varmış gibi. Birbirlerinden haberdarlar. Ve sorun değil. Birinin evine girmene izin verildiğinde olduğu gibi. "İstersen içeri gel, bir bardak su iç" derlerdi. Sorun değil. Bu iyi." Bu bir nevi anlaşma. Ama kapıyı çalıp "Hey, ben buradayım" diyerek nezaket göstermiş oluyorsunuz.

D: Yani bedende kalmayacaksın.

P: Hayır, hayır. Bu geçici bir şey. Kişiye veya duruma yardım etmek için enerjiyi getirmenin bir yoludur. Her ne olursa olsun.

D: Bunun olmasını fiziksel kişinin talep etmesi gerekiyor mu?

Şifa Enerjisi Konuşuyor

H: Hayır. Ama oradaki durumu ve ortamı yaratırlarsa bizim de içeri girmemizin faydalı olacağını düşünüyorum. Ama bunun bilinçli bir tercih olması gerekmiyor.

D: Bunu yaptığında bir şey hissediyorlar mı?

P: Sanırım öyleler, evet. Bir ruh hafifliği gibi geliyor. Bu çok canlandırıcı bir deneyim. Ve sanki bu kişiye bir şey yapma, bir şey olma ve bir şeyi başarmaya çalışma enerjisi sağlıyormuş gibi.

D: Biraz ekstra desteğe ihtiyaçları var. (Evet) Yani tam olarak ne olduğundan emin olmasalar bile bir şeyler olduğunun farkındalar.

Peki, hiç fiziksel bir bedene dönüşme ihtiyacı duydun mu ?

P: Hayır, hayır, bilmiyorum. Gelip gidiyoruz. Vücudun kalıcı bir parçası olmayız. G gerektiğinde yardımcı olmak için buradayız.

D: Hiç bir ruhun sahip olabileceği bir varoluşa sahip oldunuz mu? Sadece farkı ayırt etmeye çalışıyorum.

P: Ben bir ruh bedenim, hafif bir ruhum. Yani bir yere gidip bir bedende ruh falan mı yaşadım?

D: Evet, fiziksel bir bedende. (Uzun bir duraklama, sanki düşünüyormuş gibi.) Yoksa bu sizin her zaman sahip olduğunuz form mu, sadece bir enerji olarak mı?

P: Evet sanırım bu doğru çünkü diğeri pek kulağa hoş gelmiyor aşına.

Neyle konuşuyordum? Patricia'nın bedenini işgal eden ruh değilse neydi?

D: Yani tüm varlığınız yardımcı oluyor. (Evet) Buna ihtiyacı olan bedenlere gidiyorsunuz ve onları yükseltiyorsunuz.

P: Evet. Hayvanlar ve bitkiler aleminde de olabilirler.

Ya da bütün bir alan ya da bütün bir alan olabilir. İnsanları, hayvanları ve bitkileri içerecek bir bölüm.

D: Ah, yani genişletebilesin mi?

P: Kesinlikle evet. Hiçbir kısıtlamamız yok.

D: Yani sürekli bir bedende kalarak kısıtlanmak istemezsin. (Hayır) Sadece içeri girip çıkıyorum. Bu ilginç çünkü ben

sizin tipinizin varlığından haberi yoktu. Sanırım her zaman ruhları düşünüyorum.

P: Evet varız ama ruha yardım etmek bizim işimiz değil. Ruh kendi işini yapar. Biz kendi işimizi yapıyoruz. (Gülüyor) Ruhun oldukça farkındayız. Çok bilinçli.

D: Ama ruh az çok tuzağa düşüyor ve orada kalmak zorunda kalıyor. vücut? Eğer doğru terim buysa.

P: Evet, bir ödev gibi.

D: Ömrü boyunca o bedenle birlikte kalmak gibi bir görevleri mi var?

P: Evet, anlaşılanın bu olduğuna inanıyorum.

D: Gelip gidebilirsin.

P: Evet. Ve ruhun, eğer kişinin, fiziksel bedenin buna ihtiyacı olacağını düşünüyorsa, bizi istemesini bilmesi mümkündür.

D: İnsanlar çok karmaşık olabiliyorlar.

P: Evet öyle yapıyorlar.

D: Yani ruh, bedenin neye ihtiyacı olduğunu daha iyi biliyor. (Evet) Ve sanırım bu kısma dahil olmanıza gerek yok.

P: Burada kalmama gerek yok. (Gülüyor) Ben mutlu bir tamirciyim.

Sadece biraz enerji takviyesine ihtiyaç duyan bireyle değil, aynı zamanda geniş alanlarla da çalıştığını söyledi. Bu alanların çoğunun, özellikle de Dünya'nın, çok ağır negatif enerjiye sahip olacağını varsaydım.

P: Bunun gibi birçok bölgeye gidiyoruz. Çok zor ama yapıyoruz.

Bir kısmı son derece yoğun ve kaotik enerjidir.

D: Bu seni rahatsız etmiyor. Sen buna kapılmayacaksın.

P: Hayır, beni etkilemiyor. Neden orada olduğumu çok iyi biliyorum.

Kaos enerjisi ve yoğunluk nedeniyle bu alanlarda daha çok zorluk yaşanıyor. Düşük titreşim. Bu da işi daha da zorlaştırıyor. Ama kesinlikle yapılabilir.

D: Böyle bir enerjiye kapılıp kaybolamaz mısın?

P: Yapmadım. Buna inanmıyorum. Bunun mümkün olduğunu düşünmüyorum, çünkü diğer görevler için hazır olmamız gerekecek, bu yüzden

Şifa Enerjisi Konuşuyor

konuşmak. Biz buna dahil olamadık. Bu çalışma şeklimizin bir parçası değil, hayır. Birçoğumuz oraya çağırıyoruz.

D: Şu anda benimle fiziksel bir beden aracılığıyla konuştuğunun farkında mısın? (Duraklat) Yoksa bunun farkında mısın?

P: Artık öyle olduğuma inanıyorum .

D: Daha önce değildin.

P: Bunu düşünmedim.

D: Çünkü bu şekilde iletişim kuruyoruz.

P: Anlıyorum. Tamam aşkım. Bu iyi. Sadece konuştuğumuzu sanıyordum. (Kıkırdama)

D: Ama artık fiziksel bedende olan biriyle konuştuğumun ve sizin onun aracılığıyla iletişim kurduğumun farkında olabilirsiniz. (Evet) Sorun değil, değil mi? (Evet) Büyük bir merakım var. Soru sormayı severim.

P: Biz de merak ediyoruz.

D: Neden şu anda bu kişi aracılığıyla konuşmayı seçtiniz ?
Biliyor musunuz?

P: (Uzun bir duraklama) Bu kişi bir düzeyde bunun farkında.
Bu kişi bu enerjiyi kullanır.

D: Enerjiyi ne için kullanıyor?

P: Enerji şifası konusundaki çalışmalarıyla. Evet, çalışmak için içeri çekildi.

D: Doğru türden güdülere sahip olması mı gerekiyor?

P: Ah, evet, evet. En yüksek niyette olmalı çünkü başka şekillerde de kullanılabiliriz.

D: Peki birisi bu enerjiyi olumsuz yönde kullanmak isterse?

P: Biz müsaait olmazdık. Ben bu şekilde alışık değilim.

D: Peki insanlar negatif enerjiyi kullanabilir mi?

P: Evet, negatif enerji kullanabilirler. Ama biz olumsuz değiliz enerji. Kullanılmayacaktık .

D: Başka bir tür mü kullanırlardı? (Evet) Yani yapılabilir.

P: Evet, yapıldı ama bu arzu edilen bir şey değil. Negatif enerji çok güçlüdür. Onlar ışıktan değiller. Biz, yıkıcı olduğumuzu söyleyebilirim. İçine girdiğimizde olumsuz kalıbı bozarız. Dediğiniz gibi o negatife veya kaotik enerjiye girebilir, onu düzeltebilir, hareket ettirebilir ve değiştirebiliriz.

D: Neyse, bu beden aracılığıyla konuşmanızın nedeni, iyileşmesinde kullandığı enerjinin bu olduğunun farkına varması mı?

P: Evet, bilmesi iyi olur. Ve buna güvenebiliriz. Ve biz çok istekliyiz.

D: Yani eğer birisi birisini iyileştirmek için enerji çalışması yapmak isterse ve onların en yüksek amacı var....

P: (Sözünü kesti) Orada olurduk. Biz müsaitiz evet.
Niyet her şeydir.

D: Bu insanlar bir enerjinin var olduğunu biliyorlar ama öyle görünüyor ki sen bir kişiliğe sahip olmak.

P: Enerjinin farkında olabilirler ama onu nasıl yönlendireceklerini bilmiyorlar.
Veya bunu kendi çıkarları doğrultusunda kullanın. Ama buradayız .

D: Birisinin bunu nasıl kullanabileceğine dair herhangi bir tavsiyen var mı?

P: Kişi yüksek bir niyetle buna açık olmaya çalışır.
Ve enerjiyi en yüksek kaynaktan istemek. Her türlü enerji var.
Hepsi mevcut.

D: En yüksek kaynaktan mısınız?

P: Evet. Bir ismimiz var mı bilmiyorum.

D: Ama onlar sadece en yüksek kaynağın enerjisini istiyorlar.

P: Evet, buna cevap vereceğiz. Daha sonra ihtiyaç duyulan yere yönlendirebilirler. Mevcuttu. Pek çok insan bu gerçeğin farkına varıyor. Buna erişmek için evet.

D: Siz de olumlu şeyler yaratmak için çağırılacak türden misiniz? şeyler?

P: Yaptığımız şey bir frekans yaratmak. Olasılıklar yaratıyoruz. Bununla şekil mi, form mu yarattığımızı bilmiyorum. Biz... kolaylaştırdığımız kadar. Kelime bu mu? Enerjinin kullanımını kolaylaştırıyoruz .

D: İnsanlara her zaman kendi gerçekliklerini yaratabileceklerini söyledim. Zihin o kadar güçlü ki, hayatlarında istedikleri her şeyi yaratabilirler. (Evet) Ve enerjiniz, onu doğru şekilde kullanmak isterlerse mevcuttur.

P: Aynen öyle. Niyetleri %100 iyi olmalı , onurlu.

Şifa Enerjisi Konuşuyor

D: Değillerse onlarla çalışmayacak mısın?

P: Kesinlikle hayır. İyilik dışında kullanılmayacağız .

Bu , iyi olmayan bir alanda orada olmayacağımız anlamına gelmiyor . Çünkü amacımız, deyim yerindeyse kaotik olanı, negatif olanı pozitif, pürüzsüz, yüksek frekansa dönüştürmek olacaktır.

D: Ah, bu harika. İnsanların kendilerine yardım etmelerine yardımcı olmayı seviyorum ama her zaman başka bir şeyle çalıştığımı düşünüyorum.

P: Bizimle çalışıyorsun.

D: Az ya da çok, insanlar bu durumdayken buna çekildiğiniz için mi?

P: (Sözünü kesti) Bu da onun bir parçası. Ve niyeti Kişi bu enerjiyi kullanabilir.

Daha sonra Patricia'nın hayatı, özellikle de amacı hakkında bilmek istediği bazı soruları sormaya başladım. Bundan sonra yaşananlar başlı başına sıra dışı bir olaydı ve bana bu parçanın (veya enerjinin) konuştuğu fiziksel bedenden tamamen ayrı olduğunu kanıtladı. Amacını anlatmaya başlayınca durakladı ve "İnsanın içinde gözyaşı var" dedi. Patricia duygulanmıştı ve ağlıyordu. Ve enerji bunu objektif bir şekilde gözlemliyordu. Ona duygular hissettiğini açıklamaya çalıştım ve bu iyiydi. Patricia usulca ağlamaya devam ederken şöyle dedi: "Bu çok büyük. His! Hisler!" Duygular enerjiyi rahatsız ediyordu. Böyle bir şey yaşamaya alışık olmadığı belliydi. Bedenin benimle konuşurken bunu deneyimlemesine izin verebileceğini anlatarak onu duygulardan uzaklaştırmaya çalıştım . Beden kendi işini yaparken, o kendini ortadan kaldırabilecek ve iletişim kurabilecekti. İçeri girip çıkabileceğini ve işimiz bittikten sonra kalmasına gerek kalmayacağını hatırlattım. Birkaç derin iç çekiş oldu ve parmaklarınızı şıklattığınız anda kontrol yeniden ele alındı. Duygular kapatıldı. Kendini onlardan uzaklaştırmıştı. Kendisine tamamen yabancı olan bir şeyi nasıl deneyimlediğine ve ardından durumu kontrol altına aldığına tanık olmak şaşırtıcıydı.

Tekrar. Daha sonra Patricia'ya amacının ne olduğunu açıkladı.

P: Beden bu enerjiyi her durumda onun varlığıyla kullanacaktır.

Enerji, bu bedenin olduğu herhangi bir kişi veya mekan üzerinde yumuşatıcı bir his, etki yaratacaktır. Bu beden bu enerjiyi tutmakta biraz zorlanıyor çünkü bu çok güçlü bir enerjidir. Bunu başkalarıyla veya mekanlarla birlikte şifa vermek için aktif bir niyet olarak kullanacaktır. Biraz ayarlama gerekebilir. Sanırım onu tutarak ve korkutarak fiziksel bedeni zorladı.

O zaman bir süre kullanmamasının daha iyi olabileceğini söyledim.

P: Bu akıllıca olurdu. Biz onların büyüyeceğini söylüyoruz, ama biz onların içinde büyüyeceğiz tabiri caizse. (Gülüyor) Yani hasta birinin yanında olmak, onun varlığının frekansı artıracaktır. Sadece orada bulunarak kişinin kendininkini yükseltmesine yardımcı olacaktır. Tıpkı suya atılan bir parça limonun o suyu değiştirmesi gibi, çünkü tek gereken bu. Kesinlikle. Şimdilik fiziksel bedeninin dengeye getirilmesi ve iyileşmesi daha iyi olacaktır, çünkü bu ne kadar iyi olursa o kadar fazla enerjiyi barındırabilecektir. Ve bu enerjiyi barındıracak . Olabilecek bir şey değil . Bu olacak . Sadece vücudunun yetişmesi gerekiyor. Bu beden bu şifa enerjisini kendi şifası için nasıl kullanacağını anlamadı veya bilmiyordu. Diğer herkes için evet. Ama bu bedenin buna uyum sağlamayı öğrenmesi gerekiyor çünkü bu bedenin yapmayı istediği şey bu. Bu çok büyük bir enerji.

Daha sonra enerjiden Patricia'nın vücudundaki seanstan önce şikayet ettiği fiziksel rahatsızlıkları iyileştirmesini istedim. "Bakın, anlamanızı istediğim kısım burası. Bu enerji mutlaka bunu yapmaz . Enerjiyi sağlar. Şifanın frekansını kolaylaştırır. Her şey yapılabilir. Her şey olabilir

Şifa Enerjisi Konuşuyor

tamir edilmek. Bizim işimiz enerjiyi başka bir şeyin kullanması için sağlamak.” Kafası karışmış görünüyordu. Bunu kullanmak için başka bir şeyin çağırılması gerektiğini düşündüğünü söyledi. Onun neden bahsettiğini biliyordum; şifayı gerçekleştirmek için düzenli olarak birlikte çalıştığım bilinçaltı. Heyecanla kabul etti: "Evet! Bu kadar! Evet evet! Bu sabitleyici enerjinin hammaddesini biz sağlıyoruz. Evet evet. Bilinçaltı bunu yapabilir.” Gerçek şifayı gerçekleştirmek için bilinçaltısını çağırmanın iyi bir fikir olacağı konusunda hemfikiridi, ancak bunun her zaman orada olduğunu ve herhangi bir zamanda herhangi biri tarafından (eğer doğru niyete sahiplerse) kullanıma hazır olduğunu vurguladı. Talimatları verdim ve güçlü enerji gittiğinde Patricia derin bir iç çekti. Sonra bilinçaltımı çağırdım ve birinin diğerinin yerini almasını izledim. Değişim çok dikkat çekiciydi. Daha sonra bilinçaltından bu enerji onun aracılığıyla konuştuğunda ne olduğunu açıklamasını istedim.

P: Bu onun içinde. Bu ondan. Farkındalığa sahip olması gerekiyor.

Bu varlık kendinden daha emindi ve diğer enerjinin büyük bir güce sahip olmasına rağmen daha otoriter bir şekilde konuşuyordu. “Bunun büyüklüğünün farkında olması gerekiyordu. Kullanılabilirliği.”

D: Bence enerjinin bunu anlamaması ilginçti.
duygular.

P: Hayır, olmadı. (Kıkırdama)

D: Bunu deneyimlemek onun için iyiydi.

P: Sanırım öyle.

Daha sonra diğer enerjinin de yardımıyla bilinçaltı (sabitleyici enerji) Patricia'nın dizlerini onarmaya başladı. Doktorlar ameliyat olup diz protezi ameliyatı yapmak istediler ama bilinçaltı (her zaman olduğu gibi) vücuda herhangi bir müdahale yapılmaması konusunda ısrar etti. "Kemikler taşınıyor. Yakınlıkları ayarlanıyor. Kemiklerde çok fazla aşınma var.

Kıkırdak yeniden yaratılmalıdır. Reform yapmamız gerekiyor ve

eklemleri yeniden şekillendirin. Bir iki gün süreceğini düşünüyorum. Yaklaşık bir ay gibi bir sürede tamamlanacak, ancak iyileşmenin büyük kısmı birkaç gün içinde gerçekleşecek. Gözle görülür bir fark olacaktır. Kıkırdak yeniden inşa edilecek. Bir yastık olacak ve rahatsızlık duymadan yürüyebileceksin.

Tekrar sağlık.” Ayrıca tekrar doktora gittiğinde farkın röntgende görülmesi gerektiği söylendi. Daha sonra Patricia'nın sırtı üzerinde çalışmaya başladı çünkü dizlerindeki sorun onun sırtını bozmuştu. Vücudunun sıçradığını gördüm ve enerji akarken kemiklerin çatladığını duydum. Tüm bu prosedür boyunca vücut hareket ettiği ve sarsıldığı için bir şeyler yapıldığı açıktı. “Şimdi orada tutunabilmesi için çalışmaya ihtiyacı var. Bazı yerlerde biraz hassas olabilir ama endişelenmeyin.”

D: Her şey o enerjiyle yapıldı . (Evet) Bu enerjiyle tanışmama izin verdiğiniz için minnettarım. Çok güzel bir kişilik.

P: Bu aynı zamanda sizin eğitiminiz içindi.

"Eğitim"in burada kullanılacak ilginç bir kelime olduğunu düşündüm. Bunun bir şey, bir yapı veya başka bir şey inşa etmek için geçerli olduğunu düşünüyorum. Ancak sözlüğe baktığımda bunun aynı zamanda ahlaki veya manevi eğitim veya gelişme anlamına da geldiğini gördüm. İşimde farkında olmadan kullandığım enerjinin gücünü bilmemi istiyordu.

Patricia'yı uyandırmadan önce bilinçaltının ona bir veda mesajı vardı: "İnanmaya ve iyileşmenin gerçekleşeceğini bilmeye devam et. Ruh olsun, akıl olsun, beden olsun, ne olursa olsun. Bu mümkün ve oluyor ama güvenmeli ve inanmalısınız. Vücut kendini iyileştirmek için yaratıldı. Kendine nasıl bakacağını biliyor."

Bu işi ne kadar çok yaparsam, o kadar yabancılaşıyor. Ders öğrenmek amacıyla reenkarne olan ve çeşitli bedenleri işgal eden insanların bireysel ruhlarıyla çalışmaya alışkınım.

Şifa Enerjisi Konuşuyor

deneyimlere sahip olmak ve karmanın karşılığını ödemek. Her şeyin cevabını tutan harika ve güçlü bilinçaltıyla iletişim kurma konusunda tamamen rahatladım.

Şu anda içinde bulunduğum ve bu kitabı yazan bu bedenin tek ben olmadığı fikrine bir şekilde alıştım .

Mümkün olduğu kadar çok şey deneyimlemek için parçalanmayı veya parçalanmayı seçen daha büyük bir ruhun çok küçük bir parçasıyım. Ve bu diğer parçalarım asla birbirlerinden haberdar olmayacak çünkü bu çok bunaltıcı olur ve oyunun amacını boşa çıkarır . Onların var olduğunu bilmek bile yeterince kafa karıştırıcı. Bu kıymıkların ya da yüzeylerin ihtiyaç anında yer değiştirebildiği, tıpkı içeri girenler gibi ama yine de aynı ruhun parçaları oldukları için farklı oldukları bilgisini ancak kısmen sindirebildim. O kadar çok farklı düşünce biçimine maruz kaldım ki artık öğrenilecek hiçbir şeyin kalmadığını düşündüm.

Artık bedenlerimizi işgal eden ruhların yanı sıra farklı formlar hakkında da bilgi alıyorum. Ancak gerçekte onlar ruhlardır, sadece farklı bir formdadırlar. Koruyucu melek (ya da rehber) görevini yerine getirenlerle ve yaratıcı varlıklarla iletişim kurdum. Giderek daha fazla karşılaştığım bazıları daha önce Dünya'da yaşamamış olanlardır. Şu anda Dünya'ya yardım etmek için doğrudan Kaynak'tan geldiler. Daha tanıdık bir form, yalnızca yabancı cisimleri tanıyan ve Dünya'ya ilk kez gelenlerdir. Daha sonra son derece yüksek bir gelişim seviyesinden gelen "otostopçu" enerjisiyle (veya ruhuyla) karşılaştım. Dünya'ya yalnızca bir tatil yaparak ödüllendirildiğinde ve sınırlı bir süre için otostop çekmesine veya duyguları ve tepkileri gözlemlemek ve özümsemek için insan aracını kullanmasına izin verildiğinde gelir.

Şimdi bu bölümde başka bir türle daha karşılaşıyorum. Bir insan bedenini işgal etme arzusu olmayan, ancak işgalci ruh tarafından şifa için veya ihtiyaç duyulan herhangi bir kullanım için kullanılmak üzere orada olan bir enerji. Bu kitabın son bölümlerinde daha sıra dışı enerjiler tanıtılacak.

Şaşırtıcı olan şey, onların kesin bir kişiliğe sahip olmalarıdır. Benimle iletişim kurabiliyorlar ama seanstan önce konuştuğum kişiden tamamen ayrılır. Ve kişi bu ruhun veya enerjinin kendileriyle aynı alanı işgal ettiğinden tamamen habersizdir. Bunların hepsi kesinlikle gerçeklik kavramımıza ve hayatımızın neyle ilgili olduğuna meydan okuyor. Bu çalışmayı ne kadar çok araştırırsam, insan hayatımız ve varoluşumuz olarak algıladığımız şeyin sadece bir görünüş olduğuna o kadar ikna oluyorum. Yanımızda var olan ama bizim için tamamen görünmez olan çok daha derin ve karmaşık bir dünyayı gizleyen bir perde. Acaba bu cephenin ardında daha ne kadar şey gizleniyor ve ne kadarının açığa çıkmasına izin verilecek?

OTUZ SEKİZİNCİ BÖLÜM

SON ÇÖZÜM

George, 2005 yılında benim hipnoz derslerimden birinin üyesiydi. Ders bitmişti ve bu seansı, o eve uçağa yetişmek için ayrılmadan önce onun odasında yapmıştık. George psişik olarak çok zekiydi ve ders sırasında sınıftaki varlıkların ve çeşitli enerjilerin farkındaydı. Bunun sık sık başına geldiğini, ne hakkında konuştuğuna ve bunu kiminle paylaştığına dikkat etmesi gerektiğini söyledi. Bir terapist olarak yeteneklerini ortaya koydu. Müşterilerle çalışırken içgörü eklemeye yardımcı olur.

George buluttan sadece mavi rengi görerek ve fiziksel bir yerde olmadığını bilerek indi. "Bu bir yer değil, bir öz ve bir sakinliktir. Ve başladığı yer burası. O her şeyin bir parçası ve biz de onun bir parçasıyız. Biz onun sadece bir yüzüüz. Bu bilmektir. Hepsi bu. Herhangi bir zamanda her şey bundan gelecektir. Sadece bu . Sadece bir sakinlik hissi var. Yukarısı, aşağısı yok. Zamanın, mesafenin anlamı yok. Aynen öyle. Bazıları bunu hatırlıyor."

D: Geldiğin yerin burası olduğunu mu söyledin?

G: Bu sefer evet.

D: Ama aynı zamanda herkesin nereden geldiğini de söylediniz?

G: Herkesin bunu yaşaması gerekiyor, evet.

D: Başladığın yer burası mı?

G: Başlanacak bir yer değil. Bu, mutlaka yaşamanız gereken bir şey. İlerlemek için buna katlanmak gerekir. (Duygusallaşıyordu.)

D: Yani mavi öze gelmeden önce başka bir yerden mi başladın? (Evet)
Neden duygusal?

G: Tekrar buraya gelmem için işin bu noktaya gelmesine gerek yoktu. gelmem şart olmamalıydı

geri dönün ve bunu tekrar yapın. Neden öğrenemiyorlar?

D: Orada daha mı mutluydun yani?

G: Konu bu değil. Mesele şu ki, bu herkes tarafından önlenebilirdi.

Tekrar gelmek zorunda kalmama izin verilmemeliydi. Ne yapılması gerektiğini anlamıyorum.

Bu, Ingrid'in Kıvrımlı Evren - İkinci Kitap'ta geri döndüğü ve bu konuda üzüldüğü anlatımına benziyordu . Ayrıca insanların dünyaya yaptıklarından da hoşlanmamıştı ve geri gönderilme konusunda duygusaldı.

D: Zaten birçok fiziksel yaşamdan geçtiniz mi?

G: Bu sahip olduğunu düşünüyor ama hayır. Çok fazla değil, sadece yapılması gerekenler var.

D: Yani her şeyi bitirdiğini mi düşünüyordun?

G: Öyle olmalıydı evet.

D: Geri ödenmesi gereken herhangi bir karmanız var mıydı?

G: Bu bir zorunluluk değildi. Yalnızca ihtiyaç büyük olduğunda geri dönmeme izin veriliyor. Bunu bir daha yapmak zorunda olmamalıyım.

D: Bu konuda kızgın görünüyorsun.

G: Neden anlayamadılar? Onlara öğrettik, gösterdik, sonuçlarını anlattık.

D: Kime söyledin? Kimden bahsediyorsun?

G: Bu düzlemde bulunanlardan, ancak ilerleyenlere dengede kalmalarını göstermeleri öğretilenlerden bahsediyorduk. Ne yapılması gerektiğini göstermek için.

D: Daha önce burada olduğunuz sırada gezegende hayatta olan insanlar mı?

G: Bu doğru.

D: Peki anladıklarını mı düşündün?

G: Yaptılar. Bu, insan ırkında nelerin ortaya çıkacağı konusunda bizim tarafımızdan yapılan bir yanlış hesaplama gibi görünüyor. Bu yanlış hesaplamanın tekrar ortaya çıkmasına izin vermeyeceğiz.

Son çözüm

D: Yanlış hesaplama neydi?

G: Aralarında çok fazla korku olacağını.

D: Farklı olacaklarını mı düşündün?

Doğru. Plan buydu.

D: Başladığın şeyi başardığını sanıyordun

Yapmak.

G: Bu doğru. Ancak burada ve diğerlerinde olup bitenleri izlemeye devam ediyoruz. En son düzeltildiğinde bunun son sefer olacağını düşündük. Onlara anlattık, verdik, engellenmezse yine ne olacağını gösterdik.

D: İnsanların nasıl olduğunu bilirsin, unuturlar.

G: Bu doğru ama korumalarımız vardı. Bunun bir daha olmayacağından emin olmak için burada olan başkalarımız da vardı. Ama dinlemediler.

D: Korumaları ve buradaki diğer ruhları mı kastediyorsun?

G: Sizin algınıza göre evet. Enerjiler mevcuttu.

İnsanlara uygun zamanlarda verilen ilim.

Bunu paylaşacaklardı. Ancak başkaları olaya dahil oldu ve olmamalıydı.

D: Peki diğerleri? İnsanları mı kastediyorsun?

G: Bu doğru değil. Hayır, başka etkiler ortaya çıkmaya başladı; açgözlülük, korku, güç. Buna büyük ölçekte izin verilmemelidir. Olacaktır, anlıyoruz, biz bu konuyu ele aldık ama bu kadar büyük bir şeye izin verilmedi.

D: Bu kadar yaygınlaşacağını düşünmüyor muydunuz?

G: Bu doğru.

D: Geçen sefer gelip insanlara talimat verdiğinizde fiziksel bir bedende mi yaşıyordunuz?

G: Buna fiziksel diyebilirsiniz ama hayır. Sen fizikseldi şuna baktım ama hepsi bu.

D: Bana dönemle ilgili bir şeyler söyleyebilir misin?

G: Sonuncusu sizin "Atlantis" diyeceğiniz zamandır. Sonunda buradaydım, evet. Güçlerini, bilgilerini kötüye kullandılar.

Onun ne için orada olduğunu yanlış anladılar. Tek yapmaları gereken

onlara belirlediğimiz yolda ilerlemeye devam ediyorduk. Bu yanlış hesaplamayı düzeltmek için geri gönderildik.

D: O dönemde halkın arasında mı yaşıyordunuz? (Hayır) Yani bu şekilde fiziksel bir beden değil miydiniz?

G: Bakıldığında öyleydi, evet.

D: Olan biteni izledin mi?

G: Diğerleri izliyordu. Bu yolda devam ederse ne olacağını anladılar ve biz de çağrıldık. Bizim fonksiyonumuz buydu. Düzeltten biziz. Hepimizin yerine geçiyoruz, hepimizin "iş" diyebileceğiniz bir şeyi var. Düzeltten biziz.

D: Ruhlar gibi misin?

G: Buna benzer evet.

D: Bu daha önce fiziksel bir bedende fiziksel yaşamlarınız olmadığı anlamına mı geliyor?

G: Hayır. Bu öyle olduğunu düşünüyor ama hayır.

D: Yani o sırada diğerleriyle birlikte yardıma çağrıldınız, çünkü işler ters gidiyordu?

G: Bu doğru. Açgözlülük ve güç artık izin verilemeyecek bir noktaya geliyordu. Eğer ilerlemesine izin verilmiş olsaydı, sonuçlar hepimizin bağlı olduğu pek çok başka varlığı ve gezegeni etkileyecekti. Dolayısıyla o dönemde buna izin verilmiyordu; değiştirilmesi ve düzeltilmesi gerekiyordu.

D: Bu kadar olumsuz olacak ne yapıyorlardı?

Bu soruların cevaplarını biliyordum çünkü Atlantis (Kıvrımlı Evren - Birinci Kitap) hakkında zaten yazmıştım . Ancak her zaman ya bulduğumu doğrulamaya ya da daha fazla bilgi eklemeye çalışıyorum.

G: Yetişmeye, anlamaya ve büyümeye devam etmeye yardımcı olmak yerine enerjiyi, bilgilerini kötüye kullanıyorlardı. Sahip oldukları şeyleri manipüle ediyorlardı. Bunu değiştirmeye çalıştılar ki bu değişecektir çünkü bu onun bir fonksiyonudur

Son çözüm

S ama buna izin verilmemiştir. Ve sonra onlar, o zamanlar ulaşmaya hazır olmadıkları diğer yollara katılacak olan o tek çizgiye ineceklerdi.

O zamanlar bu tür bir bilgi onlar için hazır değildi ve bu nedenle düzeltmenin öne alınması gerekiyordu. Bunu başkalarını yok etmek, başkaları üzerinde güç kazanmak için kullanıyorlardı. Efsanelerinizi öyle söylüyor ve eğer yeterince dikkatli bakarsanız bunu bulacaksınız.

D: Zihin güçlerini kötüye kullandıklarını duydum.

G: Bir dereceye kadar. Zihinleri çok gelişmişti, bu konuda zihinlerinin gücüne yardımcı olduk, çalıştıkları enerjileri anlayabilsinler. Sadece kendilerini değil, genel olarak gezegeni iletirmek, ki bu da diğer gezegenler, diğer toplumlar ve varlıklar için domino etkisi yaratacaktır.

D: Enerji yaratmak için de fiziksel şeyler mi kullanıyorlardı?

G: Şu an için varsayımlarınız doğru. Frekansı yönlendirmek için mevcut olan ve doğru enerjiyle manipüle edilebilecek kristaller vardır. Başkalarıyla çalışırken yazılarınızda buna zaten değindiniz. Ancak henüz keşfedilmemiş, "katalizör" diyebileceğiniz kristaller de var. Onlar merkezdir, onlar sahipleridir. Bazı bireyler veya enerjiler bunu elde edebilir ve bilindiğini sandığınız güçte bunu kullanabilirler. Hayır, aslında tam tersiydi. Olaylar bu noktadan itibaren gerçekleşebilir ve manipüle edilebilir ve ilerleyebilir.

D: Bunlar büyük kristaller mi?

G: Bazıları çok büyük olabilir, bazıları değil.

D: Henüz keşfedilmediklerini söylemiştin. Bunun nedeni, değişiklikler gerçekleştiğinde yeniden gömülmeleri mi?

G: Gizliydiler, evet. Zaten bu kristalleri kullanıyorlardı ve diğerlerini arıyorlardı. Diğerlerini bulamazlar. Şu anda buna izin verilmiyor, hayır. Bu onların, ilerleme biçimleriyle birlikte yeni bir anlayış düzeyine ulaşmalarına olanak tanıyacaktı.

o varoluş düzleminde başkaları üzerinde olumsuz etki. Her şeyi bildiklerini, kontrol edebileceklerini düşünüyorlardı.

D: Ayrıca doğayı değiştirmeye çalıştıklarını da duydum.

G: Öyleydi, evet. Daha fazla meyve verecek şekilde ağaçların DNA'sını değiştiriyorlardı ki bu durumda popülasyonu beslemek için bu anlaşılabilir bir durum. Ama aynı zamanda sonuçlarını anlamadan bunu yaptılar. Bu koruyucuların DNA'sı değiştirildiğinde, içlerindeki ve etrafındaki diğer yapıların yanında nadir görülen yapılar ortaya çıktı. Ve engin bilgileri ve zihin güçleriyle insanların DNA'sını da değiştirebilecekleri açıldı. Bu konuda da ustalaştılar. Kadim efsanelerinizden bazıları da bunu gösterecek. Henüz buna dair bir kanıt bulamadınız ama yakında keşfedeceksiniz. “Minotor” diyeceğiniz şeyin eski efsaneleri; bunlar ve başkaları da vardı.

Hiçbir yararlı amaca hizmet etmediler ama yine de bunu yaptılar. Buna “Yeni Bilim” adını verdiler. Ancak bunun bilim olmadığını , bunun yalnızca sahip oldukları şeyin kötüye kullanılması olduğunu anlamak gerekir . Ne olacağını zaten biliyorlardı ama yine de bunu hayata geçirmek istiyorlardı. Onu bu uçağa getirmek istediler ama bu durumda orada olmaması gerekiyordu.

Bu konuyla ilgili daha fazla bilgiyi ilgili bölümlerde bulabilirsiniz.

Karmaşık Evrende Atlantis - Birinci ve İkinci Kitaplar.

D: Merak ettiler ve ne yapabileceklerini görmek istediler.

G: Bu doğru.

D: Bu, bilim adamlarımızın şimdi geri getirdiği bir şey değil mi?

G: Bu doğru. Bu yüzden buradayım ve diğerleri burada

Ayrıca.

D: Sizinkiler bunu bana daha önce de söylemişti. Bu bilgiyi bilmemiz gerekiyor çünkü tarih tekerrür ediyor.

G: Bu doğru. Zaten tekrar olmaya başladı. Evet, aynı yolları izliyor gibi görünüyorlar.

Son çözüm

D: Bitkilerin DNA'sını yeniden değiştirmeye çalışıyorlar. Nüfus için daha fazla ve daha iyi yiyecek üretmek olduğunu söylediler.

G: Anlıyorlar ama bir kez daha bunu aşıyorlar. Halihazırda yaptıklarını aştılar ve manipülasyonları hücresel seviye diyebileceğiniz seviyeye iniyor. Ama aynı zamanda bu değişikliklerin hücresel seviyeyi de aştığını anlamalısınız. Onlar da enerji seviyesine geçerler. Ve bunu yeniden manipüle etmeye başlıyorlar. Bunu zaten yaptılar.

D: Hayvanları klonladıklarını ve hayvanların DNA'larıyla uğraştıklarını biliyoruz.

G: On beş, otuz yıldır bu devam ediyor yıllar evet.

D: Bana bunu insanlarla da yaptıkları söylendi, ancak bu henüz yaygın bir bilgi değil.

G: Bu doğru. Eğer anlamazlarsa ve düşüncelerini yeniden düzenlemezlerse, bu konuda başkalarıyla birlikte çalışıyoruz. Ama anlayacağınız gibi, diğerlerinden bu yolda devam etme konusunda çok fazla ikna var.

D: Bunların hepsi bilim adına, değil mi?

G: Kullanılan terim bu, evet. Ya da şimdi, onların söylediği gibi, bu sizin "savunma" diyeceğiniz şeyin adıdır; askeri, başkalarının iyileştirilmesi.

D: Ordu böyle bir şeyden neden faydalansın ki?

G: Bunu bir silah olarak görüyorlar.

D: DNA'nın manipülasyonu mu?

G: Bu doğru. "Biyo-terörizm" diyeceğiniz şey. Ayrıca savaşlara dayanabilecek bir insan yaratmak.

Doğru kelimeleri bulmakta zorlanıyor gibiydi.

Bu sözler ona yabancı ve garip geliyordu.

D: Kelimeler daha kolay gelecektir çünkü kelimelerimizi kullanmanın zor olduğunu biliyorum. Ama vücutlarının manipüle edilebileceğini mi söylüyorsun?

G: Biyo-terör saldırısına karşı koymak, başarılı olmak ve hayatta kalabilmek için bedenler değiştiriliyor. Ancak bedenin kendilerine karşı bir silaha dönüşeceğini anlamıyorlar. Püskürtmek için oluşturdukları şey gelişecek ve farklı bir düzeyde tekrar onlara geri dönecek ve sonuçları büyük olacaktır.

D: Vücudun buna karşı koyacak bir şey geliştirebileceğini mi söylüyorsunuz?

G: Laboratuvarlarında bunun üzerinde çalışıyorlar, bunu insan vücuduna enjekte ederek biyo-terörizme ve diğerlerine karşı uzaklaştırıyorlar. Ve içine madde enjekte ediyorlar, DNA yapısını değiştirip ona uyum sağlıyorlar. Ancak bu ancak kısa bir süre sonra bozulmaya başlayacak ve artık kendilerinin yarattığı şeye karşı bir savunmaları kalmayacak.

D: Burada bulunmanın nedenlerinden biri de bu, çünkü onlar gidiyorlar insanlara zarar vermek için mi?

G: Bunu durdurmak için buradayım. Düzeltmeleri yapmak için buradayız. Evet.

D: Peki, biraz geriye gidelim. Her şey olurken Atlantis'te orada olduğunu söylemiştin. Ne oldu?

G: Onlara istifa etmeleri söylendi. Değilse (Duraklat)

D: Değilse ne?

G: (Duraklat) Eğer vazgeçmezlerse, o zaman biz kontrol edecektik. Biz gelip tüm gücümüzü kullanırız ve düzeltmeyi yaparız. Artık var olmayacaklardı.

D: Atlantis zamanında da olan bu muydu?

G: Bu doğru.

D: Ne tür bir düzeltme yaptınız?

G: (Soğuk bir tavırla) Nüfusu ortadan kaldırdık. Medeniyeti bir daha bulunmasın diye suyun altına sakladık.

D: Bunları açıklığa kavuşturmak hoşuma gidiyor. Soru sormaya devam etsem olur mu?

G: Şu anda evet.

Son çözüm

D: Çünkü bunlar üzerinde çalıştığım şeyler.

G: Bunu anlıyoruz.

D: Bilim adamlarının kristal gücünü kötüye kullandıklarını ve yıkıma neden olan şeyin bu olduğunu duydum.

G: Efsanenin yayılması için nüfusun bir kısmının hayatta kalmasına izin verdik.

Başkaları da olup biteni duysun diye. Biz de bu sayede değerini anlayacaklarını ve bunu kötüye kullanamayacaklarını anlayacaklarını ummuştuk. Sadece bunu değil, diğerlerini de kurtarmak için izliyor olacağız ve gereken uygun eylemi gerçekleştireceğiz.

D: Peki diğerleri?

G: Diğer gezegenler. Bu bir zincirleme reaksiyon olurdu. bu sensin zaten Bilmek.

D: Yani o zamanlar yapmak istemediğin bir şey olmasına rağmen bunu yaptın. Her şeyi yok edin ve yeniden başlayın.

G: Bu doğru. Ama bu bir zorunluluktur.

Bu, diğer bazı kitaplarımda, normalde diğer kültürlerin işlerine karışmalarına izin verilmediği bildirildi. Sadece izleyebilir ve gözlemleyebilirler. Bunun tek istisnası (ve bunu bana defalarca söyledi), gezegenimizi (atom gücünün kötüye kullanılması yoluyla veya vb. yoluyla) muhtemelen yok edebileceğimiz bir noktaya ulaşmamız olacaktır. Buna izin verilemezdi çünkü galakside bir dalgalanma etkisi yaratacak ve diğer birçok uygarlık olumsuz etkilenecektir. Ayrıca bunun diğer kültürlerin var olduğu diğer boyutları da etkileyeceğini söylediler.

Bu, geniş kapsamlı etkileri olacak, istenmeyen ve haksız bir savaşın ilanı olacaktır. Buna izin verilemezdi.

Böyle bir durumda devreye girip bunun olmasını engellemenin haklı olacağını söylediler. Ancak George'un tarif ettiği sert önlemlerden kimsenin bahsettiğini hiç duymadım. Bu kulağa sinir bozucu, soğuk ve insan ırkına karşı herhangi bir duygu beslemeden hesaplayıcı geliyordu. Fakat o noktada insan ırkının insani ihtiyaçlardan öteye geçtiğini düşünmüşler miydi?

duygular. Bunun gerçekten tamamen farklı türde bir varlık tarafından gerçekleştirilmesi gerekir.

D: Hayatta kalan insanlarla ilgili hikayelerim var.

G: Bu doğru. Buna izin verildi. Bilgilerin bir kısmının yeniden başlatmak için kullanılabilmesi için bazılarına bildirimde bulunuldu.

Bu hikayeler Kıvrımlı Evren - İkinci Kitap'ta ve diğer bazı kitaplarımda anlatıldı .

D: Peki Atlantis'in çoğunluğu su altında mı?

G: Bu doğru ve şu anda onu arıyorlar.

D: Ayrıca bazı kısımların toprak yığınları altında olduğu da söylendi.

G: Parçalar, evet.

D: Ama bu gerçekten yapmak istemediğin bir şey miydi?

G: Bu bizim görevimiz.

D: Birisi ya da bir şey sana bunu yapmanı mı söyledi?

G: Kolektif ne yapılması gerektiğini anlıyor.

D: Her ne kadar olumsuz gibi görünse de bir şeyi yok etmek tüm uygarlık mı?

G: Bu doğru. Bunu birçok kez yaptık.

D: Dünya'da mı yoksa başka yerlerde mi?

G: Bize ihtiyaç duyulan yer.

D: Dünya'da Atlantis'in yanı sıra başka uygarlıkların da yıkıldığını birçok kez duydum.

Doğru.

D: Ama aynı zamanda başka dünyalara da mı gönderildin?

Evet. Bu bizim fonksiyonumuzdur. İşte biz buyuz.

D: Bu hiçbir zaman fiziksel bir bedende yaşamadığınız anlamına mı geliyor? şimdiye kadar?

G: Uygarlığın bedenlerini üstlenmek zorunda kaldığımız zamanlar oldu, böylece başarılması gereken şeyin değerini onlara anlatabildik, evet.

D: Ama geri dönmek zorunda kaldığın için kızgınsın. Sen düşündün Geçen sefer düzeltmiştin.

Son çözüm

G: Bu doğru. Şu anda bir zorunluluk olmasa gerek ama bu.

D: O zamandan beri çok, çok, çok nesiller geçti.
zaman.

G: Bu doğru.

D: Ve öyle görünüyor ki halk yeniden iktidara gelmiş, aynı hataları yapıyor.

G: Öyleler. Bu noktada gelen diğerlerinin bizim izin vermediğimiz bir etkisi oldu. Kolektif bunun bir zorunluluk olduğunu söyledi.

D: Diğerleri olumsuz etkiye neden olan enerjiler mi? (Evet) Onlar da fiziksel bedende mi?

G: Düşündüğünüz gibi fiziksel bedende değiller. Fiziksel görünüyorlar, evet. Farklı bir gündemleri var. Bizler, insanların söylediğiniz kadar çeşitliyiz.

D: Kolektif gibi bu olumsuzluğun gelmesine izin vermeyecek bir kontrol yok mu?

G: Bir kolektif var. İzin veriliyor evet.

D: Günümüzde savaşların ve her şeyin nedeni bu mu?
zaman?

G: Şu an için bu doğru.

D: Ama bunu düzeltmek için geri gelen sizin gibi birçok kişinin daha olduğunu söylemişsiniz?

G: (Dikkatli bir şekilde) Bu bilgiyi neden arıyorsunuz?

Şüphe doğduğunda her zaman dikkatli cevap vermem gerekir veya bilgi akışı kesilecektir.

D: Çünkü ben bir muhabir gibiyim. Ben bir bilgi biriktiriciyim. Bunun hakkında yazıyorum, bunu biliyorsun, ama bu insanların neler olduğunu bilmesini sağlamak için. Bu sizin için kabul edilebilir mi? (Evet) İnsanların neler olduğunu bilmesi için kendi yöntemimle yardım etmeye çalışıyorum.

G: Anlıyoruz.

D: Bu eyaletteki diğer birçok insanla konuştum ve onlar

Değişiklik yapmak üzere gönderildi.

G: Bahsettiğiniz değişimin farklı seviyeleri var. Biz son seviyedeyiz .

Diğerleri değişimi kolaylaştırmaya yardımcı olmak için buradalar.

Eğer değişim gerçekleşirse bize ihtiyaç kalmaz. Eğer gerçekleşmezse düzelteceğiz.

D: Eskisi gibi mi?

G: Düzelteceğiz .

D: Su da aynı şekilde mi olacak?

G: Bu bir düzeltme olurdu.

D: Farklı bir şey olacağını mı söylüyorsun?

G: Şu anda bunu sana söylememize izin verilmiyor, hayır.

D: Sorun değil. Almama izin verildiği kadar bilgi alıyorum. İngiltere'de yedi kişinin gönderildiğini söyleyen bir adamla konuştum. Acaba onlardan biri misin yoksa farklı bir şey mi yapıyorsun diye merak ediyordum. (Kıvrımlı Evren - İkinci Kitap "Yedilerin İlki" bölümündeki bölüme bakın). Kimlikleri açıklamamamı, birbirleriyle temasa geçirmememi söylediler. İşlerini ayrı ayrı yapmak zorundaydılar.

G: Ben o gruptan değilim. Değişimi kolaylaştırmak için burada olanlar onlar. Başarısız olurlarsa düzeltecek grup biziz. Biz son grubuz .

D: Bunun çok değerli bir bilgi olduğunu düşünüyorum çünkü dünya aynı hataları tekrar tekrar yapmakta zorlanıyor gibi görünüyor.

G: Bu doğru.

D: Bunları bilmemin bir sakıncası var mı?

G: Şu anda evet.

D: Ve bahsettiğiniz bedenin kimliğini açıklamayacağım

başından sonuna kadar.

G: Buna izin verilmeyecek, hayır. Henüz tam olarak onun zamanı değil bilinen. O olacak.

D: Sormak istediği şeylerden biri de buydu. Gücü olduğunu hissediyor ve onu neden kullanamayacağını bilmek istiyor.

G: Hepimizin gücü var, bu doğru. Final olarak çağrılacağız

Son çözüm

çözüm. Grubunuzdakiler sizin çok fazla güce sahip, evet. O güçtür .

D: Şifacı olan ve diğer yaşamlarda fiziksel bir bedende farklı enerji çalışmaları uygulayan birçok kişiyle çalıştım. Şimdi bu bilgiyi geri getiriyorlar.

G: Birçok farklı alana baktı ve hepsine çok aşina. Onlara karşı bir yakınlık hissedecektir. Bunları anlayacak ve bu ona doğal gelecektir.

D: Bir yerden güç aldığını hissetti ve bunu geri alıp alamayacağını bilmek istedi. Ama aynı zamanda bu gücün ortaya çıkmasına izin verme korkusu da var.

G: Anlaşıldı.

D: Çünkü o bir insan.

G: Sizin algınıza göre evet.

D: Onun bu şeyleri deneyimlemesine izin mi vereceksin?

G: Artık buna izin verilecek, evet.

D: Eğer bu gücün insanlara yardım etmek için gelmesine izin veriyse, kontrol edebilecek miydi?

G: Kontrol edebiliyor evet.

D: Tabii eğer çok fazla güç olsaydı korkuturdu. insanlar.

G: Bu doğru. Ulaşılabilecek güç büyüktür, evet. Kendisiyle çalışıyoruz ve bunun tekrar gerçekleşmesinin yollarını açacağız. Artık kademeli olmayacak. Artık onun gitmesinin, bu konuda ilerlemesinin zamanı geldi.

Onun gelmekte olan büyük enerji değişimlerini deneyimlemesine izin verilecek. Enerjiyi kullanmak için evrene erişmesine izin verilecek.

D: Ama aynı zamanda insan hayatı da yaşaması gerekiyor.

G: Bu doğru.

Birlikte çalıştığım kişiyi normal bir insan olarak algıladığımın her zaman bilincindeyim. Ve bilgi ne kadar garip olursa olsun onların hayatını bozmamaya çok dikkat ediyorum.

D: Fiziksel dünyada yaşamak zorunda. Ve bir işe sahip olması ve bir insanın ihtiyaç duyduğu şeylere sahip olması gerekiyor. Bunların hiçbirine karışmak istemeyiz, değil mi?

G: Bunun konuyla alakası yok.

D: Ama insanların yapması gereken şey bu.

G: Anlıyoruz ama yine de konuyla alakası yok.

D: Benim işim her zaman korumaktır. Yani onun yapmasına izin vereceğin şey onun insan hayatına müdahale etmeyecek, değil mi?

G: Soru anlaşıldı.

D: Ruhlardan daha fazla bilgi almaya çalıştığını söyledi. Aslında senden geliyor, değil mi?

G: Bu doğru.

D: Ve kendisini bu şeylere ulaşmaktan alıkoyan şeyin ne olduğunu bilmek istiyordu.

G: Geçen seferki korkuyu ve öfkeyi hâlâ taşıyor. Ve neden anlamadıklarını ve ilerlemediklerini. Bu yüzden bazen öne çıkan bu şüpheleri var. Ve insanların aptal olduğunu ve anlamadığını söyleyebileceğinin farkına varır. Sebebi ve nereden geldiği budur.

D: Öfke olduğunu söyledi.

G: Ah, evet. O zaman artık geldi ve geçti.

D: Demek onu geride tutan şey buydu.

G: Hiçbir zaman geri adım atmadı.

D: Öyle olduğunu hissetti. (Gülmek)

G: Anlaşılabilir.

D: Ayrıca nesneleri hareket ettirme yeteneğine sahip olduğunu da hissetti.

G: Çok şey yapabilecek yeteneği var. Nesneleri hareket ettirmek sizin işiniz “çocuk oyuncacı” olarak adlandırılabilir, evet.

D: Bu yeteneği geri getirebilecek mi?

G: Ah, sorun değil. Bunu kendisine defalarca gösteriyoruz.

Onun için bu doğaldır, evet. Bu ve diğer yetenekler hemen geri gelmeye başlayacak, evet.

George'un sahip olduğunu düşündüğü bir diğer yetenek de nesnelerin yerini bulma yeteneğiydi. İnsanların gömülü şeyleri bulmalarına yardım etmek istiyordu.

Son çözüm

Bu George'un yapmayı çok istediği bir şeydi ama yapamayacağını hissediyordu. Ayrıca diğer insanları iyileştirmekle de ilgileniyordu.

G: O her şeyi yapabilir. Bunu hâlâ son seferle ilişkilendiriyor.

Yine orada ve bu yeteneğin sadece küçük bir kısmı, evet. Orada da yine çocuk oyuncağı diyebiliriz, evet.

D: Peki bu yetenekleri geri alabilecek mi?

G: Zaten bunlara sahipti. Kalkanını kaldıracağız, evet.

D: Yani korktuğu tüm bu yetenekler yeniden ortaya çıkmaya mı başlayacak?

G: Bu doğru. Şimdi bunların kalkanlarını kaldırmaya başlayacağız. Kalkan bunu korumak için bir süredir açıktı çünkü o, insani anlamda bunun büyüklüğünü anlamaya veya kavramaya pek hazır değildi. Bu yüzden şimdiye kadar korunması gerekiyordu. Bunları ve başkalarını yapıyor. Bunlardan bazılarıyla tanınacak, evet.

D: Ama yine de onun hayatını bozmak istemiyoruz.

G: Bunun alakası yok. Buradaki amacının kavramını anlamıyorsunuz. Buradaki amacı bir şeyler yaratmak ve onların kolektif olarak belli bir şekilde büyümelerini sağlamaktır. Onun insan bedenine kavuşmuş olması bu konuyla ilgisizdir.

Ama evet, soruyu anlıyoruz. İnsan vücudu için ne yapmaya çalıştığınızı anlıyoruz. Bu noktayı anlıyoruz. Şimdi bunun için ayarlamalar yapacağız, evet.

D: Çünkü o bu dünyada yaşamak zorunda. Ve eğer çok sıradışı görünüyorsa bir yere kapatılabilirdi.

O zaman hiçbir şey başaramaz, değil mi?

G: İnsanların kendisinin neler yapabileceğini tam olarak algılamasına izin vermeyecek.

Çocuğun oyuncakları kısmıyla çalışmaktan keyif alacak, evet, bu da insanları tatmin edecek. Bu onların onun neler yapabileceğini anlamalarını engelleyecektir. Ama aynı zamanda onun ve diğerlerinin arandığını da biliyoruz, evet.

D: Hükümetin onları bulmaya çalışıp çalışmayacağını merak ediyordum.

G: Burada olduğumuzun farkındalar evet ama bilmiyorlar

Neresi. Diğerleri bizi bulmalarına yardım etmeye çalışıyor, evet.

D: Yani bu yeteneklerden bazıları ortaya çıkarsa herhangi bir tehlikeyle karşılaşmayacak mı?

G: Ona zarar veremezler, hayır. Yakında onun burada olduğunu anlayacaklar, evet. Onun burada olduğunu biliyorlar. Şunu açıklığa kavuşturayım: Onun bu gezegende olduğunu biliyorlar, evet. Artık uyum sağlamaya ve yeteneklerini kullanmaya başladığını biliyorlar. Evet onlar da bunun farkındalar. Yakında onlar da onun gerçekte kim olduğunun farkına varacaklar. Ama o zamana kadar ne ona, ne onun adına, ne de ona karşı hiçbir şey yapamayacaklar.

D: Yani bunların hükümetin adamları olduğunu mu düşünüyorsunuz?

G: Onlar ve diğerleri, evet. Birlikte çalışan diğer kişiler onlar, evet.

D: Korumamız söylenen başka müşterilerim de vardı.

G: Artık korumaya ihtiyacı yok, hayır.

D: Çünkü ona zarar verebilecek hiçbir şey yapmak istemem.

G: Anlıyoruz. Bu doğru.

D: Yani daha çok dikkat çekerse onu teşhis edecekler.

G: Ah, bu doğru, evet. Ve bunun olmasını diliyoruz, evet. Grubu belirlediklerinde gruptan kaç kişinin burada olduğunu bilecekler. Bu nedenle amacımız, eğer grubun burada olduğunu bilerek uyum sağlarsa, o zaman hedefimize ulaşmış oluruz, evet.

D: Kaç kişinin dahil olduğunu bilmiyorlar. Hepsini bulmaları mümkün değil.

G: Evet, yapacaklar. Anlayışları var, nerede olduğumuzu bilmelerine izin vereceğiz, evet bu doğru. Ancak sadece bu grup. Şunu açıklığa kavuşturmalıyız; bu yalnızca bu gruptur.

D: Bu grubun diğerlerinden farkı nedir?

G: Eğer savaşta olsaydınız ve piyade olsaydınız ve bir tank üzerinize doğru gelseydi. Tankın nerede olduğunu elbette belirleyeceksiniz ama tankın önünde durur musunuz?

D: Hayır. (Duraklat) Peki korelasyon nedir?

G: Grup bir tank gibidir. Her biri birer tank gibidir. Onları tanımlayabilirler, doğru. Ve bu bizim (birçokları gibi) hedefimizdir.

Son çözüm

onları tanımlamalarını sağlayın. Onlar zorunda. Ama onları teşhis ettikten sonra artık onlara hiçbir şey yapamazlar. Şimdi elbette deneyecekler. Ancak bunun ne kadar yetersiz olduğunu öğrenecekler.

D: Yani diğer gruplar başka işler mi yapıyor?

Doğru. Her grubun kendi yapması gereken görevi vardır.

D: Kimse bu kişiye zarar veremez değil mi?

G: Fiziksel kısım, insan kısmı, hayatının bu noktasında ve zamanında algı evet. Ama anlaşılması gereken, tüm bunların neden ayarlandığını anlamak için, bu noktadan sonra insan tarafı hala orada olacak, evet. Taşınmasına izin vermeyeceğiz. Ancak onun kim olduğunun özü, yeteneğinin özü ve sizin deyiminizle "işinin" başarılması gerekiyor. Dolayısıyla onun bu kısmı son zamanlarda kendini göstermeye başladı ve şimdi de artan bir hızla devam edecek, evet.

D: Yani artık hayatında bazı şeyler değişecek.

G: Elbette.

D: Tamam ama biz her zaman olumlu olmasını isteriz. Kaşlarını çattığını biliyorum ama ben her zaman olumlu olanla çalışırım.

G: Ve bu anlayış çerçevesinde her zaman olumlu olmaya çalışır. Ve insan nüfusunun pozitif olmasını ve kendisini düzeltmesini istiyor. Bunu yaparak işini takip etmek zorunda kalmayacak. Neyin başarılabilirliğini biliyor. Kendisi ve grubundaki diğer kişiler öne çıkıp kendilerini bu dünyaya yeniden duyurmaya gelirse, sizin "felaket" dediğiniz şeyin harika olacağını biliyor, evet.

D: Bana her şeyin yeniden başlaması gerektiği ve bunun çok uzun süreceği söylendi.

G: Bu doğru. Ama her ihtimale karşı o ve diğerleri buradalar.

D: Bu diğerlerinden herhangi birini tanıyor mu? Yoksa öyle mi yapması gerekiyor?

G: Henüz hiçbiriyle tanışmadı. Ama çok var, evet.

D: George çocukken böbrekleriyle ilgili birçok sorunu vardı ve çok fazla ilaç kullanıyordu.

Hem bu yaşamda, hem de özellikle geçmiş yaşamlarda, insanların enerjiyle çalışmaya aktif olarak dahil oldukları başka durumlar da yaşadım. Ayrıca organlarında problemler vardı ve çocukluk döneminde açıklanamayan ateşleri doktorlarını şaşkına çeviriyordu, doktor da pek çok ilacı işe yaramıyordu. Seanslar sırasında, fiziksel bedenlerinin geçmiş yaşamlarından aktarılan yüksek titreşimli enerjiyi özümsemede zorluk yaşadığı ortaya çıktı. George'a geçmiş yaşamı olmadığı söylenmişti ama açıklama benzerdi.

G: Bu hayata çok kolay süzilemiyor. Onun için seçilen beden için enerji çok fazlaydı. İnsanlar, bireyler bir şeylerin farklı olduğunu fark etti ve onu muayene etti. Ancak asıl sebep o dönemde enerjinin vücuda fazla gelmesi ve buna uyum sağlamak zorunda kalmasıydı. Sadece böbreklerini değil vücudunun birçok bölümünü etkiledi, evet.

D: Ama böbrekler şu anda iyi durumda değil mi?
Evet. Onunla çalışıyoruz, uyum sağlamasına yardımcı oluyoruz, zihnini ve özünü temizlemesine yardımcı oluyoruz. Böylece yeni enerjiye uyum sağlayabilsin, böylece gerçekte kim ve ne olduğunu anlayacak ve anlayacaktır. İyileşen bedenin kendini sürdürme yeteneğinde bu kadar soruna neden olduğunu anlamadık. Bunu düzelteceğiz.

George'un vücudunu incelediler ve ilerledikçe birçok organı ve parçayı ayarladılar. Enerjinin düzgün ve düzgün akmasını engelleyen bazı gevşek bağlantılardan bahsettiler. Hatta George'un farkında olmadığı sorunlar bile buldular. İyileşme ve ayarlamalar önümüzdeki iki hafta boyunca devam edecek. Bazen iyileşmenin anında gerçekleşmesi vücut için çok travmatik olacağından tavsiye edilmez.

Son çözüm

George ayrıca geceleri uyumakta zorluk yaşadığını da tartışmıştı. Her iki saatte bir uyanıyordu. "Bu enerji akışıdır. O sırada kendisine verilen bilgiler akış halinde geliyor. Ve akışlar arasındaki duraklama onu uyandırıyor, evet. Enerjiyi alması gerekiyor ama bunun zaman çerçevesini ayarlayacağız, evet." Normal işini bırakabileceği kadar şifa vermede veya enerji çalışması yapmada başarılı olup olmayacağını sordum. "Onun amacı bu konuda başarılı olmak değil. Amacı bir değişimi kolaylaştırmaktır. Ama sizin açınızdan değişiklik yaparak bunda başarılı olacak, evet."

D: Hava kararmaya başlamadan hemen önce, alacakaranlıktan mantıksız bir korku duyuyor. Bunu açıklayabilir misin?

G: Atlantis'in icabına ne zaman bakıldığını düşünüyorsunuz? İşte o zaman sonuncuyu düzelttiler. Düzeltme akşam karanlığında başladı, evet.

D: Felaketle sonuçlanan düzeltmeye o zaman mı başladılar?

Evet. Gücünün ve neyi başarması gerektiğinin farkına varır. Korku mantıksızdı. Şimdi bunu ayarlayacağız. Siz onun şu anda buna erişmesine izin vermek için kazanılmış bir kolaylaştırıcısınız. Her zaman insani bağlamda kabul edemeyeceği hissine kapılmıştı. Ve şu anda burada sizinle birlikte olduğu için bilgiye erişebildi. Bu nedenle artık uygun zamana kadar koyduğu kalkanları kaldırabiliriz. Yani artık bunlar kaldırılacak ve o anlayıp ilerleyebilecek, evet. Bağlantı budur.

D: Her şey doğru zamanda gerçekleşmeli. – Umarız nihai çözümü tekrar yapmak zorunda kalmazsınız.

G: İşimizi yapacağız evet.

D: Umarız bu sefer o noktaya gelmez. Belki insan ırkı mesajı almaya başlayacak.

G: (Darkly) Geçen sefer yapmadılar.

GörünüŖe göre plan ve hedef her olasılığı hesaba katmıştı . Pek çok ustaca yolla yeni, saf ruhları tanıtarak Dünya'daki koşulları deęiŖtirmeye çalışıyorlar. Ancak başarısız olmaları durumunda nihai çözüm de buraya yerleŖtirildi. Giren artan yeni enerjinin bir etkisi varmış gibi göründüğünü söylediler. Ancak her ihtimale karşı yeniden sert tedbirlere başvurmaya hazırlar. Umarız George'un enerjisine ve görevine ihtiyaç duyulmaz!

OTUZ DOKUZUNCU BÖLÜM

Emilim

Bu kitabı Nihai Çözüm Bölümüyle bitirmeyi planlamıştım . Normal bir insanın bedeninde yaşayan o sıra dışı enerjinin keşfinden daha güçlü bir şey düşünemiyordum. Dünyayı yok etme gücüne sahip isimsiz bir enerji. İşiyile ilgili buz gibi konuşma şekline bakılırsa, söylediği şeyi kastettiğine dair en ufak bir şüphem yok. Eğer dünyamızda yarattığımız karışıklığı düzeltmezsek, topyekûn yok etme misyonunu tam anlamıyla yerine getirmeye niyetli. Bu kitaptaki diğer oturumlardan, aynı güce sahip olan başkalarını da buldum ve bunlardan bazıları bu gücü başka yaşamlarda zaten kullanmışlar. Açıklamaya göre, bunu tekrar yapmaya çağrılacaklarını sanmıyorum. Bu görevin sadece birkaç kişiye verileceğini düşünüyorum. Bu hayata, görevi tamamen unutarak gelmeleri gerekmesi oldukça anlaşılır bir durumdur. Zamanı geldiğinde bunu başka nasıl gerçekleştirebilirlerdi ki? Aksi halde nasıl tüm duyguları kapatabilirler ve sadece yapmaya programlandıkları şeyi yapabilirlerdi? Bunu kızım Julia ile tartıştığımda, kitabı bu kadar olumsuz bir notla bitirmenin en iyisi olacağını düşünmedi. Eğer insanlar gittiğimiz yolu fark ederlerse ve üzerinde daha önce anlaşılmış olan korkunç sonuçların farkına varırlarsa, bunun bir uyandırma çağrısı olabileceğini düşündüm. Şimdi düşününce onun haklı olduğunu kabul etmek zorunda kaldım. Ancak “onların” da bu kitabın sonunu planladıklarını ve bu olumsuzlukla bitmesini istemediklerini bilmiyordum.

Mayıs 2007'de Montreal'de IIIHS Konferansında konuşurken bu şaşırtıcı oturumu gerçekleştirdiğimde, bu kitabın gerçekten bittiğini sanıyordum ve son düzenlemeyi yapıyordum. İngilizce öğretmeni Toni ile çalışıyordum. Dış görünüşünden hiçbir güç belirtisi göstermeyen, sakın ve nazik bir insandır.

bilgi yüzeyin hemen altında yaşar. Başlarken, bunun başka bir normal geçmiş yaşam seansı olacağını düşündüm. Ancak “onlar” bana başka bir konsept sunarken adeta bağırıyorlar. Daha sonra onu bu kitaba dahil etmekten başka seçeneğim olmadığını anladım.

Seans başladığında bu, birinin indüksiyonu tamamlamama izin vermemesinin bir başka örneğiydi. Toni'nin bilinçaltı başlama konusunda o kadar endişeliydi ki ondan güzel yerine gitmesini istediğimde onu bu işe itti. Hemen Kaynak'a benzeyen bir şeyi anlatmaya başladı. Müşterilerimin o kadar çoğu artık düzenli geçmiş yaşamlara gitmek yerine oraya gidiyor ve artık buna şaşırmıyorum. Her zaman deneğin kendi özel yerini seçmesine izin verdim ve Kaynağa dönmekten daha iyi bir yer düşünemiyordu. Hemen duygulandı. Bunu “Güneşin kalbi” olarak tanımladı. Tanrının kalbi.” Bir açıklama istediğimde tam bir mutluluk yaşıyor gibi görünüyordu. “Size ne gördüğümü anlatmak, bir şeyin içinden bakma imgesini kullanmam gerektiği anlamına gelir. Ancak incelenecek hiçbir şey olmadığında, yalnızca Var Olan'ı açıklamak daha zordur. Vücudunuzun battığını veya kendini bir bedene, daha büyük bir su kütesine batırdığını hayal edebilseydiniz. Bu, duyular için o kadar rahatlatıcı ve sakinleştiricidir ki , ışığı o kadar yansıtır ki, görebilir, hissedebilir veya (kelimelerini aradı) düşünebilir - hayır, 'düşünemez' - başka hiçbir şeyi deneyimleyemezsiniz. O zaman belki de yolun sadece bir kısmını kat etmişsinizdir. Olan Her Şey Bu.” Devam ederken duygulandı, “Eğer şunu söyleyebilseydim, eğer bir bedenim olsaydı bu Tanrı'nın bedeni olurdu. Anlayabiliyor musun? Açıklamak veya hayal etmek zordur. Varlığınızı bu planda bilinenenden çok daha geniş bir varlıkla hizalayabildiğinizde .”

Sesi daha da yükseldi ve otoriteyle gürledi. O kadar çok yankılanıyordu ki, üzerine takılan mikrofonun bununla başa çıkıp çıkamayacağını bilmiyordum. Sessiz, sakin ve neredeyse utangaç Toni'nin kişiliği tamamen tersine dönmüştü. Bunun nereye varacağını merak ediyordum ama onun hiçbir zaman tehlikede olmadığını biliyordum.

Emilim

Sanki bir şey ya da birisi yüzyıllardır hapsedilmiş ve sonunda serbest bırakılmayı başarmış gibiydi. Kendini ifade etmesine izin verdim. Tanrı olarak algıladığı şeye sevinmeye başladı.

Güçlü bir duyguyu hissederek tamamen tüketildi. Sözcükler, dalgalanan bir müzikal kaliteye bürünen tonlara karışıyordu. Sesler uzamıştı ve mikrofon onun saldıgı enerjiden etkileniyordu. Kollarını kaldırdı ve büyük bir hayranlıkla benim göremediğim bir şeye uzandı.

Sonra odada yankılanan birkaç ton sesi çıkardı ve Toni ani, derin bir nefes alarak karşılık verdi: "Özür dilerim...

Döndüm. İfade etmekte zorluk çekiyorum." Bunun etkisi ancak duyularak yaşanabilirdi. O kadar etkileyiciydi ki gerçekten Tanrı'nın huzurunda olduğumu hissedebiliyordum.

D: Bu büyük bir mucize, değil mi? Olmak böyle hissettiriyor Orası?

T: "Orası" diye bir şey yok. Yalnızca varlık vardır. Size söylüyorum, burası her yer ama hayal ettiğiniz herhangi bir yer o yer değil. (Derin bir iç çekiş) Kelimelerle anlatılamaz.

D: Yanında başkaları da var mı?

T: Bu noktada başkalarıyla özdeşleşmiyorsun. Bu bir dönüş, ama henüz döndüğünü söylemeden, hiç gittin mi? İşte büyük paradoks.

D: Yani her iki yerde de olabilirsin?

T: Kendi ifade noktan var. İfade noktanız size, yaratılabilecek diğer olasılıkları ifade edebilmeniz için verilmiştir. Bir anlamda büyük bir rüya durumunun parçası olan olasılıklar. Eğer Tanrı'nın rüya gördüğünü hayal edebilirsiniz, o zaman tüm yaratılışın Tanrı'nın güzel bir rüyası olduğunu görmeye başlayacaksınız. Ne dediğimi anlayabiliyor musun?

Bu kadar muazzam güce sahip bir varlığın huzurunda olmak inanılmaz bir deneyimdi. Yazılı kelime, kelimelerin aktardığı duyguyu ve yoğunluğu zar zor tarif edebilir.

- D: Başkalarının rüya görenin rüyayı görmesi hakkında konuştuğunu duydum. Ama rüyayı görenin kim olduğunu asla açıklamadılar.
- T: Ah-ha! Burada şimdi mikrokozmosu ve makrokozmosu göreceksiniz. Gördüğünüz gibi, Tanrı'dan başka bir şey yok ama yine de, deyim yerindeyse, Tanrı rüya görüyor. Ve Tanrı'nın hayalleri, görüyorsunuz... o hayalin yatırımı olmamıza izin veriliyor. Bunu anlayabiliyor musun?
- D: Evet, insan zihnimiz için zor olsa da bunu yapıyorum.
- T: Şimdi deneyeceğim. Rüya ortaya çıktıkça - görüyorsunuz, hiçbir sınır yok - rüya ortaya çıktıkça, bizim ancak o daha büyük kıvılcımın, o daha büyük ışığın bir kıvılcımıyla özdeşleşmemize izin verilir. Ve karşılığında o kıvılcım hayal kurabilir. Ah, sonsuzdur. Sonsuzdur. Ve her rüya daha büyük bir rüyanın parçasıdır. Ve bu MUHTEŞEM, MUHTEŞEM bir deneyim ve bir oyundur. Anlatılmamış hayallerin oynanması. Rüyanın gerçekliğini taşıyan şey olduğuna inanmamalısınız . Hayır, görüyorsun, sen sadece rüyanın bir parçasısın.
- D: Hepimiz mi öyleyiz?
- T: (Sözcükleri karıştırdı.) Mmm, görüyorsun... Bu anlayışı kabul edemeyenler, bunların hepsinin kendileri olduğunu asla kabul etmeyeceklerdir . Ama yine de size şunu söyleyeyim, Tanrı'dan başka hiçbir şey yoktur. Yaşadığınızı iddia ettiğiniz bu deneyimler Allah'ın rüyasıdır . Siz Tanrının ifadesisiniz – bütün olarak – ve yine de rüyaya inanıyorsunuz.
- D: Ama bize eğer inanırsak hayatlarımızı, hayallerimizi kontrol edebileceğimiz ve istediğimizi yaratabileceğimiz söylendi.
- T: Buna karşılık evet elbette. Rüyadasın . _ Sen rüyanın uzantısısın .
- D: Bu, rüyayı Tanrı başlatıyor ve biz de onu sürdürüyoruz anlamına mı geliyor, yoksa Ne?
- T: İşte, şimdi görüyorsun. Tezahür eder, tezahür eder ve tezahür eder. Tanrı rüya görür, hayalperest rüya görür, rüya rüya görür. Ve rüya görmenin "alacakaranlığa" ulaştığı noktada, geri çekildiğinizi ve tekrar rüya görenin içine çekildiğinizi söyleyebilirim.

Emilim

D: Yani hayallerimiz nihai noktaya ulaştığında, daha fazla hayal kuramayız, öyle mi?

T: Bu daha fazla hayal kuramayacağın anlamına gelmiyor ama daha fazla hayal kurmak istemediğin anlamına geliyor.

D: Yani bireysel hayallerimizi yaratabildiğimiz ve hayal edebildiğimiz sürece hayatımız kalır. Bunu söyleme şeklin bu mu, yoksa ben mi anlıyorum?

T: (Derin bir nefes. Sonra kelimeleri aradı.) Pek çok bölüm var. Gidilebilecek birçok "yol" var.

Şimdi "biz" derken bu uçağı mı kastediyorsunuz?

D: Evet, insan uçağı, çünkü bu konuda bildiğimiz tek şey bu nokta.

T: Teşekkür ederim. İnsan – "deney" diyebilir miyim? Ve ben yapıyorum saygısızlık anlamına gelmez .

Anladım.

T: İnsan deneyi, rüya görenin hangi noktaya kadar rüya göreceğini görmek için. Ve bu noktaya kadar hayalperest, kendisinin rüya görmesine izin verecektir . Sen yaratılışın bir parçasısın. Size yaratılış armağanları verilmiştir.

D: Yani biz koymadıkça sınırlar yok. sen de öyle misin Anlam?

T: Gerçekten. Tamamen.

D: Peki biz hayal etmeye ve yaratmaya devam ettiğimiz sürece fiziksel yaşamımız da devam edecek mi?

T: Görüyorsun ya "rüya" dediğimde senin uyuduğunu kastetmiyorum. Demek istediğim, yaratıcı aklını kullanıyorsun. Ve siz olacak olanı tasavvur ediyorsunuz. Uyku halinden bahsetmiyorum. Hayır, sen çok bilinçlisin. Oh evet!

D: Öyle olduğumuzu düşünüyoruz.

T: Ah, evet! Oh evet! Oh evet!

D: Ama birçok insanın çok olumsuz şeyler yarattığını biliyorum.

T: Onlara diledikleri gibi hayal kurmaları verilmiştir. Sınırınız kendinize ait olsa bile hiçbir sınır yoktur . Görüyorsunuz, eğer sınırlı olmayı seçerseniz, bu da sizin seçiminizdir. Tekrar ediyorum, olumsuzluk yalnızca bir aşamadır. Yalnızca Tanrı olabilir. Ve yine de bir kapattığınızda

Daha büyük anlayışa giden belli bir yol varsa, o zaman kabul edeceğiniz şeyi sınırlamaya başlarsınız. O zaman bir sınırın olabileceğini kabul edersiniz . Yine, bu yapılan ve olmasına izin verilen bir seçimdir çünkü yaratılış yaratacaktır. Bu, Tanrı'nın bir armağanıdır.

D: Hayalperestin büyük rüya gördüğünü söyledin. (Evet) Tanrı'nın gördüğü büyük rüya nedir ?

T: Rüayı gören ne hayal edecek? (Büyük bir iç çekiş ve bir duraklama.) Başka bir şekilde açıklamaya çalışacağım. Bir saniye lütfen.

D: Kelimelerin zor olduğunu biliyorum. Ama onun hayalini hayal edemiyoruz çünkü çok büyük?

T: Çok geniş. Büyüklük. (Duraklat) Dinlendiğinizde ve genişlemenize izin verdiğinizde, sınırlı bilinciniz daha genişlemiş bilincinize doğru hareket eder. O yerde verilen daha büyük bir hareket vardır ve kişinin deneyim olarak benimseyeceği her şeyi deneyimlemek için daha büyük bir özgürlük vardır. Böylece değişmeyen Tanrı, Tanrı olan Tanrı, bir kesime daha fazla özgürlük tanır. Ve bu izin vermede, aslında mükemmelliği inkar eder... inkar etmez, ama bu oyuna izin verir.

Çünkü mükemmel olanı nasıl değiştirebilirsin? Bu imkansız. Her zaman olduğu gibidir! Ama yine de bu bir oyun. Neredeyse bir oyun, buna izin vermek için ... bu yaratım nereye gidecek? Bu özgür ruh nereye taşınacak? Demek istediğim bu.

D: Bana yaratılışın başlangıcında kıvılcımlar olarak gönderildiğimiz söylendi. Ve bizler Tanrı'nın bedenindeki hücreler gibiyiz. Ve bizim işimiz geri getirilecek bilgiyi elde etmek. Bu doğru mu?

T: Allah her şeyi bilendir. Geri getirilen bilgiler kıvılcımın yararınadır. Bu kısım zaten bildiğini kendi kendine kabul eder, çünkü o Bütün'ün bir parçasıdır.

Bu o kısma geri dönüyor.

D: Bana böyle söylendi, Tanrı bilgi istiyordu. Zaten sahip olduğu bilgilere daha fazla bilginin eklenmesini istedi.

T: Sana söylüyorum, Tanrı bir bütündür. Tanrı bütündür.

Emilim

Bu beni rahatsız etmeye başlamıştı. Çalışmam sırasında inanç sistemlerime meydan okunmasına, hatta tamamen tersine çevrilmesine alıştım. Genellikle yeni bir kavramın ya da yeni bir düşünce tarzının ortaya çıkmasıydı. Bunun nereye varacağını anlayamadım çünkü bana sayısız konuda anlatılanlarla çelişkili görünüyordu. Ancak bilinçaltının, yeni bilgilerin gelmesine izin verdiğinde her zaman bir amacı ve güdüsü olduğunu öğrendim. Tüm cevaplara sahip olmadığımı biliyorum, bu yüzden sabırlı olmayı ve onun konuşmasına izin vermeyi öğrendim. Sorularım tatmin edici bir şekilde açıklanmadığı takdirde her şeyi daha sonra çözecek zamanım olacağını biliyordum. Ancak bu noktada işin nereye varacağı hakkında hiçbir fikrim yoktu.

D: Peki bireysel kıvılcımın sönmesindeki amaç nedir?

T Aşk. Tüm tezahürlerde sevgiyle ilerlemek. Sevgiyle ilerlemek.

D: Peki başlangıçta Tanrı'nın az çok patladığı doğru mu? Ve tüm kıvılcımlar deneyimlemek için o zaman mı ortaya çıktı? Bu iyi bir benzetme mi?

T: Bunu sana söylemem gerekirse şunu söyleyebilirim ki hayalperest rüyalar; hayalperestin hayal ettiği şey.

D: Rüya benzetmemizde o rüyada olduğu sürece hepimiz rüyada varız demektir.

T: Evet, evet, evet. Gerçekten, gerçekten, gerçekten. Ama sen rüya değilsin . Yalnızca Tanrı vardır. Tanrı bütündür. Tanrı bütündür. (Duraklat) Aldığınız bilgi – bu bilginin ötesine geçmelisiniz. Kıvılcım çıkaran varlık – kendinizi sınırlandırıyorsunuz.

Tanrı bütündür ve bilgiye ihtiyacı yoktur. Aşan bir yola gitmelisin. Bunun ötesinde. Tanrı konusunda hiçbir değişiklik olamaz . Tanrı'ya ekleyemezsiniz . Tanrı bütündür, bütündür, bütündür.

D: Ama yine de kendimizi birey olarak görüyoruz.

T: Bu rüya.

D: Ve sen de bu rüyayı, yaşadığımız bu hayatı tamamladığımızda -çünkü şu anda bildiğimiz tek şey bu- rüyamızın biteceğini ve geri dönüp kendimizi kaptıracağımızı söylemiştin.

T: Sen dağıldın; kesinlikle. Şimdi hayal edin ... hmm, bir benzetme: bir bardak ılık sıvınız var. Ve bu sıvıya bir toz eklersiniz ve o toz çözülür ve o sıvının bir parçası haline gelir. Bir noktada... (kelime arayarak) o tozu manipüle edebilirsin. Ama bir kez çözünüp emildiğinde... çözünmenin o duruma, yani Tüm'e geri dönmesine izin verecek yer tozun yeridir.

D: Bence bu insanları korkutan bir şey çünkü kişiliğimizi, bireyselliğimizi hâlâ koruduğumuza inanmayı seviyoruz. Bu bireyselliği yaratmak için çok çalışıyoruz ve sanki kendimizi kaptırırsak onu kaybedecekmişiz gibi geliyor.

T: Sen rüya değilsin . Siz toz formuna izin veren sıvı formsunuz . Eğer o bireyselliğinizi kaybetme korkusuna sahipseniz, bunun dışında hiçbir şeyi deneyimlemeye hazır değilsiniz . Size hayal kurmaya devam edin ve huzur içinde olun derdim.

D: Pek çok kişiden posta alıyorum. Ve söyledikleri şeylerden biri de bu: "Kendime kapılmak istemiyorum. Kimliğimi korumak istiyorum."

T: Gerçekten kimse sana bir şey dayatamaz. Bireyselliğinizde güvendesiniz ve Tanrı sizinle birliktedir, size söylüyorum. Bireyselliğinizde güvendesiniz. Kimse seni değiştirmeye çalışmıyor; kimse senden bir şey almaya çalışmıyor; kimse seni eklemeye çalışmıyor. Ama size söylüyorum, Tanrı'nın eklenemeyeceğini, çıkarılamayacağını kabul eden bir durumdan... Tanrı bir bütündür. Ve aradığınız bu bilgi, zamanı geldiğinde, hiçbir korku olmadan kabul edilecektir.

D: Kitap yazıyorum biliyorsun. Ve bunu insanların anlayabileceği şekilde açıklamam gerekiyor.

T: (Derin bir iç çekerek) Bu korkuyu taşıyanlara şunu ifade ederseniz söyleyeyim, korkulacak bir şey yok. Kendi yaratımlarının içinde güvendedirler. Sana söyleyebileceğim şey bu.

D: Çünkü bunu bir şekilde sunmaya çalışıyorum... Birçoğu bebeklik adımlarını atıyor, keşfetmeye yeni başlıyor. İşte bu yüzden kitaplarım yavaş ilerledi ve yavaş yavaş genişlememe izin verildi. İnsanları korkutmasın diye.

Emilim

T: Gerçekten, gerçekten, gerçekten, gerçekten. Rüyaya girdin , sen

Görmek.

D: Böylece ilk adımlarını atabilirler ve olmayacaklar ezilmiş.

T: Evet, gerçekten, gerçekten. Rüyaya girenler çoktur. Çok, çok. Evet, evet, bir duvar halısındaki gibi; iğne batması.

Bir duvar halısındaki dikenleri ve o iğne batmalarının arasından geçenleri hayal edecek olsaydınız : ışıklar, ışık. Farklı bir vizyon içeri giriyor ve yavaşça, evet, yavaş yavaş, tıpkı bir iğnenin ucundan gelen bir ışık gibi. Evet, bu harika bir görev.

D: Bu iyi bir benzetme. İhtiyacım olan şey bu, insanların anlayabileceği resimler. Sonra insanları rahatsız edecek bir soru daha var sanırım. Rüyayı gören Allah'tır. Hepimizin bir parçası olduğu rüyayı görüyor. Ve o rüya gördüğü sürece burada kalacağız. Tanrı uyandığında ne olur? Yoksa öyle mi? (Kıkırdama) Ne düşünüyorsun?

T: (Duraklat) Bu bilgi bana bilmem için verilmedi.

D: Belki de bu bizim anlayamayacağımız bir şeydir zaten. Dır-dir demek istediğin bu mu?

T: Sadece bana bilmem için verileni seninle paylaşabilirim.

Sizlerle paylaşmaya çalışacağım. Sizinle konuşabildiğim Kaynak değişmez. Bütündür . Şunu vurgulamalıyım. Bütündür . _ O, tüm-varlıktır. Olduğu gibidir.

Rüyaya verilen kısmın varyasyonları ifade etmesine izin verilir. Bu değişiklikler hiçbir şekilde etkilenemeyen ve değiştirilemeyen şeyleri etkilemez . Eğer anladığınız Tanrıyı kabul edebilirsiniz – burada size çok fazla şey vermek istemiyorum – belki de o herkesin kabul etmesi için verilmemiştir. Ama sana bu bilgiyi vereceğim. Rüya görmesi için verilen Tanrı, rüya görmesi, kıvılcımlar yaratması, genişlemesi ve geri dönüş almasıyla bilinen Tanrı... o sadece tek bir düzlemdir. O uçağın ötesinde bir şey var . Size bunun ötesinde bir şey olduğunu söylüyorum. Bunu sana veriyorum. Bunun ötesinde özgür değilim. Bana bu konuşma izni verilmedi.

D: Sanırım bir zamanlar birisi bundan kısaca bahsetmişti.

Tanrı'nın ötesinde şeyler olduğunu.

T: Bunları konuşmak bana nasip değil.

D: Çünkü insan zihnini bunaltmak istemiyoruz.

T: Lütfen söylüyorum, eğer tozun çözülebileceğini kabul etmedilerse, ötesini de kabul edecek aşamaya gelmemişlerdir. (Gürültülü gülüş)

D: (Kıkırdama) Bu noktaya gelmem uzun yıllarımı aldı.

T: Çok yaşa. (Gülmeye devam etti.)

D: Ve biliyorum ki başlangıçta asla bu kadar anlayamaz ve genişleyemezdim.

Bu yüzden bana sürekli olarak daha fazlası veriliyor. Ve tüm bunları anlamaya çalışan insan zihninin sorunu da budur.

T: Ah, insan aklına verilen değer. (Gürültülü gülüş)

Ah! İşte bu! Öyledir ve öyledir. (Gülmek)

D: Ben de bunu yapıyorum. Ben sunuyorum ve eğer insanlar bunu anlayabiliyorsa, o zaman anlayıp anlamamaları da onların işidir.

T: Öyle. İşte bu. İşte bu. Bu acele değil . Aceleyle gerek yok.

D: Ama alabileceğimiz her küçük bilgi kendi bilgimize ve büyümemize katkıda bulunuyor, değil mi?

T: Belirtildiği gibi evet.

D: Ama ben hep aynı soruyu soruyorum. Eğer orada olduğunuzda, burası o kadar güzel ki, o kadar muhteşem ki; bana bunun inanılmaz olduğunu söylendi ve onlar da ayrılmak istemiyorlar. Bireysel ruhumuz olan kıvılcım neden bu kadar güzelken ayrılmaya karar veriyor? (Ben bunu sorarken o da memnuniyetle sesler çıkarıyordu.)

T: Kıvılcım diyeceğim... Kıvılcım buna inanıyor... (İç çekiyor) Kıvılcım anlamıyor.

(İç çeker) Lütfen, bir dakika.

(Sanki dinliyormuş ya da danışıyormuş gibi durun.) Bir dakika lütfen. alıyorum. (Uzun bir duraklama, ardından derin bir iç çekiş.) Ben de konuşacak başka biriyim.

İlk başta ne olduğunu anlamadım. Ancak bu geçmişte de yaşandı, özellikle The Custodians'ın içerdiği oturumlarda . Bir varlık konuşuyor, sonra diğeri konuşuyor

Emilim

gelirdi ve değişim her zaman oldukça fark edilir olurdu.

Bu uzun zamandır gerçekleşmemiştir, bu yüzden hazırlıksız yakalandım. Devam ettiğinde ses farklıydı; sanki bu iletişim biçimini kullanmak zor ve alışılmadık bir şeymiş gibi yavaş ve kasıtlı konuşuyordu. Soruyu yanıtlamak için çağrılan farklı bir varlık mıydı?

T: Bahsettiğiniz kıvılcımların bilgiyi, ışığı, bilgiyi biriktirip daha büyük bir farkındalık tarafından absorbe edilmek üzere geri taşıyabileceği kabulünü içeren bir mükemmellikte var olan bir bilinç düzleminden gelen bizler. . Bu da daha büyüğü tarafından emilir ve bu böyle devam eder, ta ki Tanrılık tarafından emilene kadar. Bilinç düzlemimizin artık size Tanrı'nın yaptığı bilgiyi vermesine izin veriliyor... Tanrı'nın yardımcısı. Tanrılık vardır ve bahsettiğiniz kısım daha da büyüktür. Daha da büyük.

Ve bu kıvılcımın ve geri dönüşün deneyimi, rüyanın yalnızca bir kısmıdır. Uzatma ve iadenin dahi henüz kabul edilmediğini bilmeden size daha fazlasını anlatmak çok zor. Daha fazlasını söylemek ve bunu anlamanızı beklemek büyük bir başarıdır. (Koca bir iç çekiş)

D: Yani zaman geçtikçe bana verilecek çok daha fazlası mı olacak?

Ses daha önce konuşan otoriteye döndü. Sanki bir parça bilgiye sahip olan başka bir varlık, o lokmayı bana ulaştırmak için çağrılmıştı. Sonra yola çıktı. İşi bitmişti. Düşündüğümde, bu metni yazarken, tüm çalışma yıllarım boyunca bana gerçekte yalnızca kırıntıların verildiğini görebiliyorum. Şimdi bana ekmekten daha büyük bir parça vermeye hazırlanıyorlardı. Ancak benim naif cevaplarımdan daha fazlasına hazır olmadığım sonucuna vardılar ve yemeğin geri kalanını yemeyi kestiler. Hazır olduğumu düşündükleri izlenimine kapıldım ama şimdi daha fazlasını ifşa etmeden önce bu parçayı sindirene kadar bekleyeceklerdi. Yine de belirttiler

yüksek sesle ve net bir şekilde sindirdiğimde daha fazlası vardı!

T: Ah! Ama yine, verilen noktalar. Bu, içeri girmeye başlayan bir ışık akışından başka bir şey değil. Yani siz bu insanlarla ve bu rotasyonu kabul eden bu varlıklarla birlikte bebek adımlarını attınız. Ve bazılarının "Ah!

Daha büyük bir yere, daha büyük bir bilişe, daha büyük bir varlığa dönüyorum." Ve yine de, yine de bu bile (sesi fısıltıya dönüştü) bir rüya. Hayal etmek. Bunu hayal edin.

D: Artık bu bilgiyi bilmemizin zamanı geldi mi sizce?

T: Evet. Bu size verilmiştir, çünkü bu bilginin tohumlanmasına ve bu bilgiye sahip olmaya gerçekten hazır olanlar ... yapılacak hiçbir şey yoktur. Sizi temin ederim, sizin seviyenizde yapılacak hiçbir şey yok. Ve yine de damlamanın implante edilmesine izin vermek. İmplant edildi. Size söylüyorum, gelecek olarak algıladığınız yıllar, yıllar boyunca başka bir dünya kendini gösterecektir. Ama yine de size söylüyorum, o zaman bile bu bir rüya. Ve o hayalin ötesine geçeceksiniz. Sana öyle söylüyorum. Gerçekten de öyledir.

D: Bana, Dünya'nın olumsuzluğundan uzaklaşabilmemiz için artık bu bilgiye sahip olmanın zamanının geldiği söylendi.

T: Hiçbir olumsuzluk olmadığını söylüyorum. Ve yine de, gerçekten de insanlar bu fikri benimsemeye devam ediyor. Yalnızca Tanrı vardır. Yalnızca Tanrı vardır. Yalnızca Tanrı vardır. Ve yine de bu düzlemin yerel diline boyun eğeceğim. Ben bunu benimsemeyeceğim ama senin bunu kabul etmeni anlayacağım.

D: Geldiğimiz noktada anlayabildiğimiz tek şey bu.

T: Bunu kabul ediyorum. Bunu kabul ediyorum.

D: Ve biliyorsunuz ki dünyamız şu sıralar çok kötü deneyimler yaşıyor.

Ç: Kabul ediyorum. Ve şimdi gerçekten bundan bahsedebilir miyim?

Başka bir değişim meydana geldi ve farklı bir varlık konuşmaya başladı. Bu daha kadınsıydı ve onun kadar güçlü değildi

Emilim

bu, seansa hakim olan bir durumdu.

T: Şimdi mümkünse bu konuyu ele alacağım. Dünya planının tüm varlıklarına söylüyorum - bunu Tanrı Kaynağımdan söylüyorum - eğer olumsuz olarak kabul ettiğiniz şeyi düşünce formunuza özümsemezseniz , size değişmesi için verilen bu yerde tezahür edemez . Sen tanrısın. Sen tanrısın ! Ama yine de, yarattığınız benliğinizin o kısmını tezahür ettirmeyeceksiniz . Bu size tezahür etmeniz, Tanrı varlığını tezahür ettirmeniz için verilmiştir . (Neredeyse bağırarak) Tanrısal benliğini aç, sana söylüyorum! Tanrısal benliğinizi açın ve ışığın içeri girmesine izin verin .

Kelimelerin gücü mikrofona etkiliyordu. BT hacmi kaldıramadı.

D: Bu bize söylenenin bir parçası mı, yani yeni bir dünya, taşınacağımız yeni bir Dünya yaratıyoruz?

T: İçeriden öyle bir ışık gelecek ki. Varlığınızın en özünden tezahür edecektir . Hayal ettiğiniz dünya zaten içinizdedir. Bunu sana açıklayabilir miyim? Başka bir gezegene taşınmıyorsunuz . Kabuğunuzdan çıkıyorsunuz . Bu gezegen – bu kabuk – o ışığı ortaya çıkarıyor. Özün özüne sahiptir. Işığınıza tam olarak girmeniz ve onu dışarı çıkarmanız size verilmiştir . Ve şunu söylemek için: “BEN IŞIĞIM. BEN IŞIĞIM. BENİ DUY, ALLAH. BEN IŞIĞIM.” O halde gerçekten de bu dünya sizin izin verdiğiniz gibi olmayacak . Diyorum ki, OLMASINA İZİN VERİN! Allah'ın varlığında hiçbir şey Allah'ın izni olmadan var olamaz. SİZE DİYORUM, SİZ TANRISINIZ! SEN IŞIKSIN! Geleceğini görüyorum. Diyorum ki, kendi ışığınla ortaya çık. Kendinize dönün. Ey insanlık, kendinize dönün! Ve karşılığında, bu vizyonun ötesinde daha büyük bir farkındalığın olduğunu bilin .

Peki yine de o noktaya kadar adım atabilir misin? Sizi bekliyoruz !

Bu güçlü duygu tiradının tamamı aniden patlak vermişti ve bunaltıcıydı. Yapabildiğim tek şey dinlemek ve geçmesini beklemektir. Aklımda bu bana neredeyse eski zamanların, elinde İncil olan, bir canlandırma ayininde cemaate bağırarak vaizini hatırlattı. Ancak günahkarlara cehennem ateşini ve laneti vaaz etmek ve onları kurtuluş için kendilerini sunmaya teşvik etmek yerine, bu varlık bize farklı türde bir kurtuluş sunmaya çalışıyordu. Neredeyse umutsuzca gözlerimizi açmamızı ve gerçekte ne olduğumuzu kabul etmemizi sağlamaya çalışıyordu. Bütün bunlar mikrofonu etkiledi ve transkripsiyon için oynatıldığında açıkça görülüyordu, ancak Toni'yi hiç etkilemiş gibi görünmüyordu. Seanstan sonra olup bitenlere dair çok az anısı vardı. Acaba bu sözlerin gücünü duyunca ne düşündü? Bu varlığın gücünü kağıt üzerinde aktarmak zordu. Elimden geldiğince bunu yazıya aktarmaya çalıştım.

Toni seans sırasında neler olduğunu hatırlamasa da ertesi gün bazı şeyleri açıklığa kavuşturan bir vizyon gördüğünü söyledi. Bunun nasıl bir ilişki olduğundan emin değildi ama sanırım bu kısım için geçerliydi. Üç seviye gördü. İlk seviye tüm insan yaratımının gerçekleştiği yerd. İkinci seviye, insanların yaratımlarını deneyimlemek zorunda oldukları yerd. Üçüncü seviye yeni Dünya'ya doğru ilerliyordu. Ve sonra fiziksel bedenin yavaş yavaş bir kabuk veya formla kaplanmış saf ışığa dönüştüğü bunun ötesine geçiyoruz. Sonra, ışığın artık kontrol altına alınamadığı ve bir yumurta kabuğunun kırılması gibi kırıldığı son nokta geldi. Daha sonra ışık olarak her şeye (sonsuzluğa) yayıldı.

D: Bize yeni bir gerçekliğe doğru ilerlediğimiz söyleniyor. Her şeyin değişeceği ve burası gerçekten Dünya üzerindeki Cennet olacak. Demek istediğin bu mu?

T: (Tirad geçmişti. Sakinleşmişti.) O zaten senin içinde. Görüyorsunuz, ışıkla tohumlandınız . Sen somutlaştırıyorsun... tohumlayan sensin! Sen tohumsun! Sen tanrısın!

(Büyük bir teslimiyet iç çekiş.) Ah, sana söylüyorum, sana söylüyorum.

Emilim

D: Ama kendimizi sınırlandırıyoruz.

T: Ah! Bir yaratımın kendini kaplaması mümkün mü? Kendini kapladığını hayal etmek için mi ? Doğrusu sana soruyoruz. "İleri gelmek.
O kabuğundan çık. Bu mümkün! Bu mümkün. Vakit geldi! Vakit geldi! Peki yine de zaman? Görüyorsunuz, yerel dile girmeliyiz. Bu ifade hiçbir zaman eksik olmadı ama yine de ruhun sınırlamasını sınırlayabileceğiniz ve kucaklayabileceğiniz bir yer yaratmayı başardınız.

D: Bana öyle söylendi. Zaman yok. Bu bizim yarattığımız bir yanılsamadır.

T: Ah-ha! Ve kendinizi başka nasıl her şeyden daha az olarak görebilirsiniz?

D: Ve deneyimlediğimiz her şeyin yalnızca öğrendiğimiz dersler olduğunu söylüyorlar.

T: Deneyimlemeniz gerektiğine inandığınız dersler. Size şunu söyleyeyim, Tanrı bütündür ve hiçbir ilaveye ihtiyaç duymaz. Özür dilerim. Belki de birçok kişinin kabul etmeye veya duymaya hazır olduğunun ötesinde konuşuyorum. Ama yine de size bu vizyonun ötesinde bir şey olduğunu söylüyorum. Yer – yine sizin yerel dilinize giriyorum. Özür dilerim.
(Kelimleri bulmaya çalışırken kafa karışıklığı oluştu.) Değiştirilemeyen , değiştirilmesi gerekmeyen, değiştirilemeyen Her şey değiştirilemez . Bu mükemmelliktir.

D: Ama yine de yaratmak istiyor.

T: İşte, işte rüya.

D: Çünkü o mükemmel olmasına ve her şeye sahip olmasına rağmen hala deneyimlemek istiyor.

T: Bahsettiğiniz kısım sadece hayal kurmanıza izin verilen kısım. Görüyorsunuz, hayal ettiğiniz yücelik – Tanrının en büyük yayılımını hayal ediyorsunuz – henüz sınırlı bir yerde. Bunun ötesinde bir şey var . Bunun ötesinde bir şey var . Bu zamanda verilmemiştir ama bunun ötesinde olduğunu bilmektir.

D: Yani sınır yok. Anlayabileceğimizden daha fazlası var .

T: Anlamanız sağlandı, belki de bu enkarnasyonda ya da bu tezahürde değil.
(Büyük bir iç çekiş) Herkesin bilmesi için verilmiştir.

D: Bir keresinde bana bunun insan beyni olmadığı, bunların çoğunu
kucaklayacak kavramlara sahip olmayan zihnin olduğu söylenmişti.
Sorun da buydu. Sınırlarımız bu.

T: Bu yerin enerjisi. Görüyorsunuz, fiziksel bir araç yarattığınız için, bu
fiziksel aracın emebileceği enerjinin miktarı sınırlıdır. Ve böylece insan
zihninin çevresine bilgi – çok büyük bilgi.... Ve bundan da bahsedeceğim
(Toni), çünkü o bunu orada kabul etmesine daha çok izin verdi.
Herşey'den başka bir şey değildir. Ve böylece, görüyorsunuz ki, bu
konuya daha kolay girebiliyor. Ve yine de, insan zihni... güvenlik
önlemi olarak kendimize izin verdiğimiz bu sınırlamalara sahibiz,
çünkü insan aracını yıpratmak, yıpratmak istemezsiniz , çünkü onun
burada tezahür eden şeyin içinde bir amacı vardır. Eğer size
deneyimlemeniz için verilmişse bunu sürdürmeli ve deneyimlemelisiniz.
Ve böylece, deneyimlerinizi kucaklayabileceğinizi kabul edebileceğiniz
sınırlı bir forma sahip olmamaya hazır olduğunuzda, o zaman artık
insan formuna ihtiyacınız olmayacak.

Evet. Ve yaşadığımız bu çok yoğun gezegeni biz yarattık

Açık.

T: Bu sadece kabul ettiğin yoğunluğu yansıtıyor. Bunun böyle olmasına
gerek yok. Sen ne yaparsan yap o olabilir. Bu gezegene yoğunluk
cezası verilmemiştir. Hayır, hayır, size Tanrı'nın yarattığı gibi
yaratmanız verildi. Ve bu size inkar edilmiyor.
Yaratılıştaki olduğun için ne mutlu sana. Sen nimetin bereketisin.

D: Ama insan zihninin neden bu algılara sahip olduğunu görebiliyorsunuz.

T: Gerçekten nereden çalıştığınızı anlıyoruz. Ama size şunu söylüyoruz, bu
rüyanın farklı bir versiyonunu tezahür ettirebilirsiniz.

D: İşte tam da bu noktada fikrimizi değiştirmemiz gerekiyor.
kucakla.

T: Fikrini değiştirmek için değil, hayır, hayır, ama kucaklaşmak için. Işığın,
bahsettiğiniz o yeni Dünya'nın, o yeni dünyanın artık içinizde var
olduğunu kucaklamak ve bilmek ; şimdi orada .

Emilim

Sadece onun ortaya çıkmasına izin vermelisiniz. O daha yüksek yere, yani siz olan o daha yüksek yere geçmek için. Bu sensin .

D: Bu bilgiyi sunsam ve bunu anlayabilen herkesin bunu kabul etmesine izin versem olur mu?

T: Size diyoruz ki evet, ortaya çıkanların literatüre girebileceği şu anda veriliyor. Ve evet, bu bilgiye rastlama ve onu okurken hatırlama görevi verilenler; bu enerjiyi, bu bilgiyi taşımayı seçtiklerini hatırlayın. Ve biz de onlara şunu rica ediyoruz: Lütfen, lütfen hiçbir şey yapmaya çalışmayın, bunun enerji alanında hareket etmesine izin verin . Enerji alanında hareket etmesine izin verin. Ve oradan hak ettiği yere götürülecek. Bu olasılığa izin vermeniz yeterli. Bu, "Ah, anlıyorum, bunu tezahür ettirebilirim." Ve bu yeterli olacaktır.

Toni'ye bazı cevaplar almanın zamanının geldiğini düşündüm. Sıradanlığa dönmek, çünkü o bir yanılsama olsa bile bu dünyada yaşıyor. "Bir insan vücudu aracılığıyla konuştuğunun farkında mısın?"

T: Evet bu bilgiyi vermesi ona verildi.

Elbette asıl soru her zaman konunun amacı ile ilgilidir. Toni psişik yetenekleri olduğunun farkındaydı ama onlarla ne yapacağını bilmiyordu. Yapabileceği şeylerden biri her şeydeki enerjiyi hissetmektir.

T: Öyle. Kendisine bir görev verilmiş ama yine de diyor ki, "Aman Tanrım, bu görevi yerine getirebilir miyim? Ben çok küçüğüm." (Yoğun kahkahalar) Görüyorsunuz, o sizin insanlığın olduğunu söylediğiniz yerden, var olduğunu bildiği o yere köprü kurdu. Ve o, o aradaki yerde yaşamayı seçiyor – size söylüyorum, o seçiyor . Ve onun bu bedene girmesine izin verilmiştir ve o, insan formundan hoşlanmamaktadır. Ama (yüksek sesle güler) ona şöyle deriz: "Seni uzun süre insan formunda tutmadık, çünkü insan formunu terk etmene izin veriyoruz."

form almak ve Bütün'e yeniden bütünleşmek." Ve bu nedenle rüya halini benimser . Rüya halindeyken Bütün'e dönmesine izin verildiğini biliyor . Ve size şunu söyleyeyim, o, Tanrının Denizi, Sevgi Denizi , Işık Denizi olan o yerde yüzüyor . Ve yine de şöyle diyor: "Tanrım, Tanrım, sana daha da bütününüyle yerleşebilirim." Biz de diyoruz ki, "Sizin yeriniz burası, o aradaki yerde olmak ki, eğer böyle bir 'burası ve burası' varsa, bu bilgi buradan buraya gelsin.

Biz de diyoruz ki: "Hayır. Ol, ol, huzur içinde ol sevgili varlık. Huzur içinde ol.

Toni, yaşadığı ve çalıştığı gündelik dünyanın her zaman bir illüzyon, hayal dünyasının ise tek gerçeklik olduğunu hissettiğini söyledi. Her zaman belirli bir saatte erken yatıyor ve yolculuk yapabilmek için uykuya dalmak için sabırsızlanıyor.

T: Bu gerçek değil, görüyorsunuz. Onun için burası buradan daha gerçek bir dünya. Ama yine de orası bile dünyaların en gerçeği değil. Üstünlük sıfatını kullanabilir miyiz? Evet, insan dili. Geceleri cesedi terk etmesine izin verilir. Onu formda tutamazsınız. (Gülüyor) Bu seans tek başına büyük bir arınmanın gerçekleşmesine olanak sağladı . Görüyorsunuz, içinde biriktiğini hissettiği enerji – onun içinde birikiyor . Sabırlıydı. Şöyle diyor: "Senin zamanında, Tanrım, senin zamanında. Bunun olmasına izin verdiğinde, zamanın geleceğini bileceğim." Ve öyle de oldu. Bu zamana kadar beklemesini istedik. Kırk üç yıldır bu anı bekliyordu. Sana söylüyorum, aferin!

Enerjiyle ne yapılacağı ve onu şifa ve diğer birçok kullanım için nasıl uygulayacağı konusunda kendisine birçok talimat verildi. O kısımları buraya koymak istemiyorum çünkü kişisel bilgiler içeriyordu. Bazen o kadar hızlı konuşuyordu ki, yazıya dökmek zor oluyordu. Bu varlığın başından beri tuhaf bir aksanı vardı ve kelimeler üzerinde çok fazla vurgu yapılıyordu, bu da onu telaffuz etmeye çalışırken zorluklara neden oluyordu.

Emilim

kağıt. Ses aynı zamanda eski, çok eski ama bir o kadar da bilgelik dolu geliyordu.

T: Bilinç değişiyor, büyüyor. Eğer bunu kullanabilirsem – eğer dokunmuş bir kumaşı alıp o kumaşı gererseniz . O kumaşta delikler açmıyor musun? İnsanlığın zihin bilincine olan şey budur . Uzanıyor. Uzanıyor; nereden? İçinden! Zihin bilinci içeriden uzanıyor ve işte bilgi geliyor. Var olan farkındalığın varlığı hiçbir zaman sona ermedi, ancak örgü tarafından uzakta tutuldu. Ama şimdi onun dışarı akmasına izin veriliyor. Biz sizin zamanınız ile çalışıyoruz, siz

Görmek.

D: Neden onun geçmiş yaşamlarından birine gitmediğimizi merak ettim.

T:Önemli değil. Gerçekten, eğer geçmiş yaşamlar siz olsaydınız, kendinizi bu çarktan asla kurtaramazdınız .

D: Karmanın çarkı.

T: Tekerlek. Sadece onu sür ve sür. Size diyoruz ki, eğer tercihiniz buysa, Tanrı sizinledir ve devam edin. Ve yine de size diyoruz ki, realiteniz olan her şeyin bu tasavvurundan özgürleşmekte özgürsünüz. Bu bir yolculuktu. Ve eğer bu bilgiyi yazılarınıza dahil etmek sizin vizyonunuzdaysa, öyle olsun, dualarımızla.

D: Önce bunu düşünmem lazım. O zaman bunu sunabilirim Anlamıyorum . Başka biri olabilir.

T: Beklenebilecek tek şey bu.

Toni ile yaptığım bu oturumda uzun süredir üzerinde çalıştığım ve okuyucularımın bana sorduğu bir soruyla karşı karşıya kaldım. Son kez döndüğümüzde tamamen Kaynağa geri döndüğümüz hakkında söylediği şey buydu. Bu beni her zaman rahatsız etmiştir çünkü bunu yapmamıştım.

kişiliğimi, bireyselliğimi, kimliğimi kaybetme fikri gibi. Sonuçta, tüm hayatımız boyunca bizi eşsiz ve herkesten farklı kılan o şeyi yaratmak için çalışıyoruz. Dönüştüğümüz kişiyi yaratmak uzun zaman alıyor ve kişiliğin kaybolmadığını, kaldığını düşünmek hoşuma gitti. Seans sırasında bu soruyu sorduğumda, iletişim kurduğum üst kısım, farklı ve ayrı bir birey olduğuma olan inancımı sürdürdüğüm sürece, istedikleri bilgilerin geri kalanına hazır olmayacağımı söyledi. benimle paylaş. Şu anki zihniyetimde sıkışıp kalırdım ve daha fazlasını öğrenemez olurdum. Elbette bu, otuz yıllık bilinmeyeni keşfetme hayatım boyunca birçok kez yaşandı. Her şeyi anladığımı, tüm bu çılgın sistemin nasıl çalıştığını bildiğimi düşündüğümde, yeni bir teori, yeni bir kavram, yeni bir düşünce tarzı sunarak temellerimi sarsıyorlardı. Sanırım artık küçük bir adım daha atmanın zamanının geldiğini düşünmelerine bu kadar şaşırmamalıyım. Bilmemi ve hakkında yazmamı istedikleri dışarıda başka nelerin beklediğini kim bilebilir? Ama önce bu yeni kavramı anlamaya çalışmalıyım.

Seansın yapıldığı Kanada'dan döndüğümün ertesi sabahı bazı parçaların aklıma gelmesiyle uyandım. Elbette onları uyku halindeyken oraya kimin koyduğunu biliyoruz. (Sürpriz! Sürpriz!) Şimdi bir kez daha eterlerde kaybolmadan önce yazmaya çalışacağım. Bizim bir bireyselliğimiz var ! Farklı ve benzersiz bir kişiliğimiz var ! Ama bunları diğer tüm yaşamlarımızda da yaşadık. Yaşadığım bazı geçmiş yaşamları hatırladığımda, o duyguları, o bağlılıkları, o hedefleri, o başarısızlıkları sanki dün yaşanmış gibi yeniden yaşayabiliyorum. Bunlar son derece gerçektir ve diğer yaşamlarımda sahip olduğum kişilikle ilişkilidirler. Orta Çağ'da mum ışığında gizlice okunmak üzere yasak kitapları hücreme kaçırırken yaşadığım Katolik keşişin yaşadığı hayal kırıklığını hâlâ hissedebiliyorum. İskenderiye Kütüphanesi'ndeki kayıtların koruyucusu olarak tüm bu bilgilerin yok olduğu zaman hissettiğim korku ve çaresizliği tamamen özdeşleştiriyorum.

Emilim

ve yandı. Evet, bu insanların hepsi yaşadı ve çok gerçektir. Peki onlara ne oldu? Ölümleri ve başka bir görev almak için ruhlar tarafına yaptıkları yolculuktan sonra, yeni bir Dünya yaşamına yeniden giriş yaptıklarında tüm hafızaları kayboldu (veya emildi mi?). Doğru, bu anılara geçmiş yaşam gerilemesi yoluyla erişebiliriz, ancak çoğumuz için bu yaşamlar artık bilinçli düzeyde mevcut değildir. Peki neden korkuyorum? Daha büyük bir zekaya kapılma fikri neden beni üzüyor? Bunu bu hayattan önce sayısız kez yaptık. Yaşadık, sevdik, nefret ettik, yaşadık. Gerçektir. Gerçekten oldu. Daha sonra ders ya da deneyim tamamlandı ve eğitimimize devam ettik. Sanırım böyle düşündüğümüzde daha önce de olmuştu ve sağlam atlattık. Yani eğer tekrar olursa, gelişimimize devam edeceğiz. Hiçbir bilgi asla kaybolmaz. Hayatımız, başarılarımız daha büyük bir bütünün parçası haline gelir. Kaynağın büyüyebilmesi için deneyimlere sahip olmamızın amacı ilk etapta budur.

Kendimizi eksiksiz bir varlık olarak görüyoruz ve bildiğimiz tek şey dünyamız, hayatımız. Ama bana daha önce bizim çok daha büyük bir ruhun çok küçük bir yüzü veya kıymığı olduğumuz ve bu ruhun kim olduğumuzun bütünlüğü olduğu söylendi. O ruh, başlangıçta Kaynak'tan ayrılan orijinal kıvılcımdır. Küçük bir kıvılcım bile olsa kendi başına dünyalar yaratmaya yetecek kadar enerji taşıyordu. Gücü o kadar büyüktür ki hiçbir zaman bir bedene veya bir odaya tam olarak giremez. Ceset veya bulunduğu yer tamamen yok olacaktır çünkü onu içermesi mümkün değildir. Bu yüzden, tıpkı orijinal Kaynağın yaptığı gibi, bölünmesi ya da yeniden bölünmesi gerekiyordu. Ruhumuzun tamamı, her bir yönü ayrı bir ömrü temsil eden birçok yönü olan bir mücevhere benzetilmiştir. Onlar (bizim gözümüzde) ayırdırlar ama yine de Birdirler. O zaman ana ruhumuz parçalanmak zorunda kalır (daha iyi bir kelime olmadığından) ve bu parçalar aynı anda deneyimlediğimiz çeşitli fiziksel bedenlere girer. Böylece ölümümüz üzerine tekrar orijinal ruha döneriz ve özümseriz. Daha sonra, en sonunda, tüm yaşamlarımız (şu anda Oversoul'un içinde muhafaza edilmiş olan) yeniden Kaynağa, Bir'e, Tek'e emilir.

Başlangıç ve Son, Var Olan Her Şey.

Dolayısıyla, eğer bu zaten sayısız kez başımıza geldiyse, insanca bir hayat yaşadysak ve ölümümüzle anılarımız silindiyse veya emildiyse, o zaman korkacak hiçbir şey yok. Bunları canlandırmanın asıl amacı karmanın tanınması ve tamamlanmasıdır. Mevcut kişiliğimiz ve onun başarılarının ve eylemlerinin kayıtları (olumlu veya olumsuz), araştırma ile ilgilenenlerin incelemesini beklemek üzere Kütüphane'de ruhani açıdan dosyalanacak. Tamamen kaybolmamıştır. Ruh ileriye doğru yolculuk ederken hatırlanmaz. İlerleme anahtardır.

Durmak, hareketsiz kalmaktır. Her zaman hareket olmalı. Hareketle birlikte yeni harikalar yaratılır.

Sadece hayal gücümüzle sınırlıyız. Böylece yaratılış sonsuzluğa doğru ilerler.

Bu seanstan birkaç ay sonra hipnoz derslerimden birini vermek için Montreal'e döndüm. Toni ile tekrar görüştüm ve bu sefer bana, karşılaştığımız bu daha büyük Tanrı hipotezi hakkında kendisine daha fazla bilginin açıklandığını söyledi. Açıklığa kavuşturmak için benim için bir diyagram şeklinde çizdi. Üç seviye gördü: İlki (veya en alt seviyesi) dualiteyi, ayrı gerçeklikleri temsil ediyordu. Burası bireylerin var olduğu yerdi. İkinci düzey ya da yön, çalışmalarım da karşılaştığım ve bu kitapta da bahsettiğim düzey ya da yöndü: Tanrı/"Baba". Deneyimin farkındalığına sahip olan Kaynak, öğrenilmesi gereken kısımdır. Parametreleri alır. Yeni şeyler yaratabilmek için bilgiye ve deneyimlere ihtiyaç vardır. Daha sonra daha önce karşılaşmadığımız üçüncü seviye veya nihai Kaynak. O kadar büyük, o kadar geniş ki, tecrübeye gerek yoktu. Bu onun Bütün olarak tanımladığı, hiçbir eklemeye veya çıkarmaya ihtiyaç duymayan kısımdı. Her şeyi kapsıyordu.

Ancak yine de bu kısmın bile nihai olmadığına dair bir ipucu vardı. Ki bunun ötesinde daha fazlası var. Bunun ne olduğunu bilmiyorum. Ve bu noktada bilmem bana verilmiyor. Bilgiyi durdurdular çünkü önce sindirmem gerektiğini söylediler ve

Emilim

bana ne verildiğini anladım. Eğer bu kadarını kabullenmekte zorluk yaşıyorsam, o zaman ben hazır olana kadar beklemeleri gerektirdi. Asla baskı yapmayacaklarını söylediler. Asla zorlamazlar. Ancak hazır olduğumda daha fazlası verilecekti. Daha ne kadar "daha" olabileceğine dair hiçbir fikrim yok. Tıpkı bu son bölümdeki materyalin oturum öncesindeki en çılgın beklentilerimin ötesinde olması gibi, bu noktada bu benim anlayışımın ötesindedir. Varlığını bile bilmediğiniz bir şeyi nasıl tahmin edebilirsiniz? Ama havucu sallıyorlar, benimle dalga geçiyorlar, merakımı uyandırıyorlar. "Daha fazlası" olduğunu söylüyorlar ve benim de bu "daha fazlası"nın ne olabileceğini bekleyip görmem gerekecek. Hazır olduğumda gelecek, bu yüzden daha fazla kitap olacağını biliyorum.

Yani burası maceranın bu aşamasını bitirmek için iyi bir yer. Artık kitabı kapatıp zihnimizi dinlendirmenin ve gerçek(?) dünyamıza dönmenin zamanı geldi. İlgilenmesi gereken pek çok sıradan şey var. Bu nedenle bu kitaba bir kez daha "akıl şekerini" gözüyle bakın. Sizi düşündürecek ve anlaşılabilir olanın kapılarını açacak bir şey. Şimdi sandalyenizden kalkın ve rüyanıza devam edin.

Yazar Sayfası

"Kayıp" bilgiyi kaydeden gerilemeci bir hipnoterapist ve psişik araştırmacı olan Dolores Cannon, 1931'de St. Louis, Missouri'de doğdu. Eğitim gördü ve St. Louis'de yaşadı.

1951'de kariyer sahibi bir denizciyle evlendi. Sonraki 20 yılını tipik bir Donanma eşi olarak tüm dünyayı dolaşarak ve ailesini büyüterek geçirdi. 1970 yılında kocası gazi engelli olarak terhis edildi

ve onlar Arkansas'ın tepelerinde emekli oldular.

Daha sonra yazarlık kariyerine başladı ve makalelerini çeşitli dergi ve gazetelere satmaya başladı. 1968'den bu yana hipnozla, 1979'dan beri ise yalnızca geçmiş yaşam terapisi ve regresyon çalışmasıyla ilgilenmektedir. Çeşitli hipnoz yöntemleri üzerinde çalışmış ve böylece danışanlarından en verimli şekilde bilgi almasını sağlayan kendi benzersiz tekniğini geliştirmiştir. . Dolores artık benzersiz hipnoz tekniğini dünyanın her yerinde öğretiyor.

1986 yılında araştırmalarını UFO alanına genişletti. Şüpheli UFO inişleriyle ilgili yerinde çalışmalar yaptı ve İngiltere'deki Ekin Çemberlerini araştırdı. Bu alandaki çalışmalarının çoğunluğu, kaçırıldığından şüphelenilen kişilerden hipnoz yoluyla kanıt toplamaktı.

Dolores, dünyanın tüm kıtalarında konferanslar vermiş uluslararası bir konuşmacıdır. On üç kitabı yirmi dile çevrildi. Dünya çapında radyo ve televizyon izleyicileriyle konuştu. Ve Dolores hakkında/tarafından yazılan makaleler birçok ABD'li ve uluslararası dergi ve gazetede yayınlandı. Dolores, psişik fenomen araştırmalarındaki en yüksek ilerleme nedeniyle Bulgaristan'da "Orpheus Ödülünü" alan ilk Amerikalı ve ilk yabancıydı. Çeşitli hipnoz organizasyonlarından Üstün Katkı ve Yaşam Boyu Başarı ödülleri aldı.

Dolores'in onu sağlam bir dengede tutan çok geniş bir ailesi var ailesinin "gerçek" dünyası ile işinin "görünmeyen" dünyası arasında.

Dolores'le çalışmaları, özel seansları veya eğitim dersleri hakkında yazışmak isterseniz lütfen aşağıdaki adrese gönderin. (Lütfen cevabı için kendi adresi olan damgalı bir zarf ekleyin.) Dolores Cannon, PO Box 754, Huntsville, AR, 72740, ABD Veya ona decannon@msn.com adresinden e-posta gönderin.